

Ein Crash mit Höchstgeschwindigkeit gegen eine Wand aus Licht und Liebe – Manifest einer gottbegnadeten Seele.

Auteur Samuel E. Surazal – 2017.

Een crash met maximumsnelheid tegen een wand van Licht en Liefde

[Citaten, Bijbelteksten, mededelingen en antwoorden van de geesten, de woorden van Satan, alsook de kennisgevingen van onze Vader in Jezus Christus zijn cursief gedrukt]

Voorwoord

Geliefde zuster, geliefde broeder,

Dit is geen spiritueel ontspanningsliteratuur en ook geen theoretisch-speculatief geloofsgeschrift, zoals die er tegenwoordig massaal zijn. Je houdt een levend boek in handen, dat in en uit ervaren en doorleefd geloof ontstaan is. Het heeft alleen zin om het te lezen als in jou bereidheid en verlangen is naar een vernieuwd bestaan in de liefde tot onze hemelse Vader.

Vraag jezelf oprecht af of de waarheid van het leven je werkelijk ter harte gaat. Ben je bereid voor antwoorden die je leiden uit de gevangenschap van wereldse waanzin en collectieve geestesgestoordheid? En vraag jezelf af of je voldoende wilskracht bezit om bevrijd en verlost te worden van alle conventies en confessies om het smalle pad te betreden, het pad dat je naar je ware thuis leidt. Ben je al op de weg naar het geestelijke Vaderland, dan zal dit geschrift je zowel in sommige onzekerheden alsook in moeilijke en schijnbaar uitzichtloze levenssituaties verder helpen. Arbeiders in de wijngaard van de Heer en soldaten in het leger van God vinden hier voedsel om zich te versterken in tijden van beproeving en in de voorbereiding en uitoefening van hun eindtijdroeping.

Behalve de beschrijving van mijn ontwakingsstrijd als aan de materie verslaafd werelds mens, beschrijf ik verschillende ervaringen hier op aarde en aan gene zijde, die je duidelijkheid over het leven voor en na de dood geven. Er staan je inzichten in geestelijke verhoudingen te wachten tot kennis van echt en rechtvaardig geloof, aanwijzingen op gevaren op de geestelijke weg, een waarheidsgetrouw openleggen van de werkelijke toestand van de aardse bevolking, alsmede zin en doel van het leven op aarde, alsook van de totale schepping. Het hoofdbestanddeel van dit boek vormt een begrijpelijke beschrijving van de op handen zijnde gebeurtenissen en de ernstige veranderingen die met de vernieuwing van de aarde gepaard gaan. Aansluitend daarop volgen openbaringen van de toestand van de wereld na de Apocalyps met inkt in de verdere ontwikkeling van de mensheid tot ver in de eeuwigheid.

Een professionele auteur zou de aparte geschriften misschien aaneen geknoopt hebben en in samenhangende vertelvorm hebben gebracht. Maar ik ben geen schrijver in de gebruikelijke zin, maar schrijvend medium oftewel geestelijke berichtgever, en daarom maar tot een bepaalde mate in staat om een literair werk te schrijven. De teksten zijn ontnomen aan dagboeken en daarom maar voor een deel in vloeiende vorm afgehandeld. Een thematische sortering waarborgt echter continuïteit in totaal alsook binnen het hoofdstuk. Incidenteel zijn er inhoudelijke herhalingen, die echter steeds vanuit een nieuw gezichtshoek beschouwingen geven. Omdat ik me in de visioenen tegelijk in heden en toekomst, evenals in de beide werelden hier en aan gene zijde bevindt, komt het soms tot uiteenlopende tijdsvormen in het verloop van samengevoegde aantekeningen.

Sommige geestelijke gaven worden pas tijdens het verloop van het lezen ontsloten. Wat men mogelijk eerst niet begrijpt of op grond van aardse vorming niet kan aannemen, wordt daarna vanzelf duidelijk en belicht datgene wat eerst in het duister lag; daarom is het nuttig om het boek tot aan het eind te lezen. Op het laatst sluit de cirkel van het begrip en men houdt een goddelijk licht niet alleen in handen, maar ook in het hart.

Mijn persoon openlijk te beschrijven is onaangenaam voor mij, maar anders kan de weg van de genade niet overgebracht worden. De uiterlijke mens is in feite onbelangrijk, het gaat alleen om de boodschap. De biografische beschrijvingen moeten ervan getuigen dat de hemelse Vader ook een in velerlei zonden gevallen ziel uit het diepste wereldmoeras kan trekken om haar langs heerlijke paden naar het

geestelijke vaderland te geleiden. In deze zin is het Gods wil dat mijn ontwikkelingsgang openbaar wordt.

Gemakshalve staat in de meeste beschrijvingen van dit boek het mannelijke principe plaatsvervangend voor beide geslachten. Evengoed geldt alles ook voor de vrouw. In de goddelijke liefde is er geen waardeverschil tussen man en vrouw. Alleen de basisstructuur van ieder mens alsook van ieder volk is telkens specifiek voor de ziel en scheidt uiteenlopende voorwaarden voor de ontwikkeling en vereniging met God.

Bronvermeldingen heb ik weggelaten, zoals dat in de nieuwe tijd meestal het geval zal zijn, want woorden hebben maar één bron: Het oorspronkelijke Woord, de alles tot leven brengende en de oneindigheid doordringende geest van God, die langs talloze kanalen in feite altijd voor zich spreekt. Citaten, Bijbelteksten, de mededelingen en antwoorden van de geesten, de woorden van Satan alsmede de bekendmakingen van onze Vader in Jezus Christus zijn cursief gedrukt.

Uitdrukkelijk wijs ik erop: Als men goddelijke openbaringen geloof schenkt, is men rekenschap schuldig aan de waarheid. Onthulde waarheid eist zich altijd terug – samen met het leven dat het zich en aan wie het zich overmeestert. Zo ook de liefde. Vraag daarom voordat je dit boek betreedt, aan je hart of het voornemens is om zich van de wereld af te keren om weer leven, licht en liefde van de levende God te ademen.

Mocht je je openen voor dit geschrift, dan is het raadzaam om iedere keer dat je gaat lezen een gebed tot onze hemelse Vader te zeggen om juist begrip voor de geestelijke toelichtingen en bescherming vooral in de ophelderingen van gene zijde en van de satanische verklaringen te ontvangen.

In de liefde van Jezus Christus
Samuel E. Surazal

Samuel

Uit het duister in het licht

*“Ik heb je bij je naam geroepen.
Je bent van Mij!”*

Roes, geweld en uitspatting

Mijn vroegere leven werd bepaald door dagelijkse alcoholgelagen, ruwe muziek en zelfvernietigende seksualiteit. Als punk stak ik naalden door mijn oren en wangen en liep in gescheurde haveloze kleren door de straten van München. De voornaamste bezigheid van onze klik bestond eruit ons regelmatig te bezuipen en rondhangend in parken de tijd te doden. Vanwege constant geldgebrek jatten we drank, sigaretten en wat men verder nog meer gebruiken kan. Om naar rockconcerten te kunnen gaan stormden we als groep door de entreehallen en renden alles omver, om tenslotte in het gewoel van de massa onder te duiken. Wegens diverse delicten zoals huisvredebreuk, vandalisme en mishandeling was de politie onze permanente begeleider.

Op straat ging het niet al te zachtzinnig toe. Wraak was het eerste gebod, waarom het altijd weer tot heftige vechtpartijen met concurrerende bendes kwam. Soms werd besloten dat niet alle tegenstanders elkaar zouden aanvliegen, maar dat een duel van man tegen man over onenigheden of districtclaims zou beslissen. Zo werd verhinderd dat een horde idioten elkaar wederzijds afranselde. Bij een van die gevechten sloeg ik een keer mijn tegenstander brutaal in elkaar, en toen hij reeds bloedend en half bewusteloos op de grond lag, hamerde ik verder met mijn vuisten op hem los. Als de meute mij niet had weggetrokken, wie weet wat ik in mijn blinde agressie aangericht had.

Maar ook ik kreeg vaak genoeg mijn vet. Bij de bendes gold een ongeschreven wet om in het gevecht geen messen te gebruiken. Slagwapens waren destijds ‘hoog in de mode’. Een keer gaf iemand mij onverwachts een flinke klap met een honkbalknuppel. De uitwerking was enorm, ik was absoluut niet in staat om te vechten. Zo sloeg de echo van mijn onzinnig gedrag zo nu en dan geweldig terug. Maar men schepte ook graag op met de eigen verwondingen en niet alleen met die men de tegenstander had toegebracht.

Bijna dagelijks wankelde ik stomdronken van de kroegentochten naar huis. Extra beneveld van de hasjes ging ik een keer volkomen gedesoriënteerd op de tramrails liggen, niet meer in staat om op te staan. God zij dank waren hulpvaardige handen ter plaatse die me wegtrrokken, want de tram kwam er al aan. Dit zijn maar een paar voorbeelden van mijn geestesgestoorde levenswijze van toen; in feite was ik jarenlang in een toestand van bedwelmden ontoerekenbaarheid.

Op school was ik steeds een buitenstaander. Wegens het ontbreken van interesse kon ik mij maar moeilijk concentreren, begreep de eenvoudigste voorvallen en verbanden niet en kon niets onthouden. De slechte cijfers bedrukten me erg, want ik voelde dat ik eigenlijk niet dom was. Tenslotte raakten mijn prestaties zo erg in een dieptepunt dat ik van school weggestuurd werd. Na een paar maanden alcoholgebruik begon ik een opleiding als kok, die ik ondanks mijn labiele toestand met diploma van gezelschap afsloot.

Tijdens de nachtelijke kroegentochten leerde ik mijn toenmalige vrouw kennen. Ze was serveerster in een bar en in voor alles. Ons huwelijk leidde tot een nagenoeg onophoudelijk exces in de jungle van alcohol, drugs en sadomasochisme. Mijn destijds nog verborgen bovenzinnelijke ervaringen hadden er in het begin van de puberteit toe geleid, dat ik het wegvallen van de vrijheid van de ziel door de incarnatie in het lichaam, alsmede haar geestelijke onbeweeglijkheid op grond van mijn godverlorenheid in lichamelijke gebondenheid moest uitleven. Alleen in het vastbinden en navenante behandeling kon ik intens voelen en seksuele bevrediging krijgen. Steeds dieper verdwaalde ik in het labirint van perverse verslavingen en begeerten en ging daar tenslotte helemaal in op.

In die jaren kwam ik in contact met expressieve lyriek die mij totaal in haar ban trok. Ze dompelde mijn gespleten persoonlijkheid voor momenten in het heilzame vuur van het verlangen naar een betere wereld en naar een liefde die harten kon genezen en niet verwoestten. Een innerlijke impuls volgend begon ik gedichten te schrijven. De schreeuw van mijn ziel manifesteerde zich als vanzelf op het papier en gaf mijn zelfverwoestend gedrag een literaire uitdrukking. Vooral demonische gedachten maakten zich kenbaar, die God hoonden en mij tot zelfmoord wilden aanzetten.

Tijdens dit door duistere machten gedreven scheppen begon ik voor het eerst mijn helderziendheid te vermoeden. In de door het schrijven veroorzaakte bewustzijnsopening drongen nu ook lichte

boodschappen. Wezens uit lichtere sferen vroegen het woord – hun mededelingen bewerkten een zacht, verborgen ontwaken.

De ziel ontwaakt

Reeds als dertienjarige was ik begonnen te roken. Deze verslaving nam door mijn onevenwichtigheid uiteindelijk tot in het extreme toe, zodat ik dagelijks wel 50 sigaretten rookte. Zelfs wanneer ik 's nachts wakker werd, stak ik er een aan om daarna in een rookwolk weer in te dommelen. De dagindeling was naast de al in jonge jaren zichtbaar wordende afhankelijkheid van alcohol zodoende sterk belemmerd en meebepaald door mijn rookverslaving.

Na een uitgelaten avond met veel drank, en ik een pakje uit de automaat wilde trekken, kreeg ik plotseling een eigenaardig gevoel in mijn voorhoofd. Het voelde alsof iets zich rechtstreeks op mijn hersenen legde. Op grond van deze aanraking kon ik de munten niet inwerpen. Verbluft stond ik daar, me afvragend wat er nu wel aan de hand was. Opnieuw hief ik mijn arm, maar kort voor de muntgleuf stopte de druk in mijn hoofd mijn hand. Verwonderd liep ik naar de balie om het na een gevoelde rokerseeuwigheid van een paar minuten opnieuw te proberen. Helaas was er hetzelfde probleem als tevoren.

Had iemand mij gehypnotiseerd? Voordat ik dronken met de auto naar huis reed, móest ik sigaretten kopen! Een uur zonder was een horrorfilm, laat staan een hele nacht! Ik deed een laatste poging en leed jammerlijk schipbreuk. Daarop begaf ik mij, deels verbaasd, deels beledigd (maar door wie kon ik beledigd zijn?) op weg naar huis ... en rookte vanaf de volgende dag niet meer. Iets ongelofelijks was er gebeurd; deze karakterloze zwakkeling, die aan iedere peuk zoog als een zuigeling aan de moederborst, had opeens één van zijn meest elementaire bestaansgronden opgegeven. Maar het zou nog beter worden: Wijn, bier en alcohol waren mijn hoofdvoedsel, en pas vanaf een licht gedreun dat mij hielp mij regelmatig vol te gieten, had mijn bestaan zin. Maar sinds de aanraking in mijn hoofd die avond had ik geen behoefte meer om alcohol te drinken. Dus beëindigde ik van vandaag op morgen mijn drankcarrière. Vreemd genoeg deed dat alles mij niets, ik had geen ontwenningverschijnselen en dacht niet met weemoed aan de eerdere begeerte.

Altijd al had ik me voor het bovenzinlijke kunnen enthousiasmeren, en intensiever las ik nu overeenkomstige literatuur. De toenemende interesse voor mystieke en spirituele voeding verving meer en meer ook andere zelfvernietigende gewoontes. Maar niet alle. Want nog altijd was ik gevangen in de boeien van de S/M en een daarmee gepaard gaande tomeloze drift, uit deze gevangenis was schijnbaar geen ontkomen aan.

Bijna onopgemerkt, maar steeds dringender overviel mij intussen een vermoeden dat mij tot in mijn binnenste ontstelde en in een soort shock deed verstarren: Ik besepte dat mijn leven tot seksuele onthouding moest leiden – zou leiden. Dat was eigenlijk ondenkbaar, want mijn uitgesproken verslavingsaanleg had zich hier juist het sterkst gemanifesteerd, de bevrediging van mijn perverse seksualiteit was sinds het begin van de puberteit belangrijker dan al het andere in mijn leven. En toch was dit inzicht niet mis te verstaan.

Ondanks alle innerlijke weerstand gaf ik mij actief aan mijn lot over en besloot de lichamelijke verslaving steeds vaker te negeren. Om duurzaam van de visuele aanvechtingen afstand te nemen, sneed ik de banden van mijn S/M-videocassette-verzameling stuk en gooide die in de vuilnisbak. Om mijn lichaam te stalen en het iedere vorm van comfort te ontnemen, sliep ik op de kale vloer. Mijn tomeloze hang naar het extreme bracht mij ertoe deze ontwikkeling voortaan te verdiepen, dagelijks te mediteren en sober te leven.

Nu was ik dus uiterlijk en ook een beetje in mij een ander mens. Af en toe kwamen de veranderingen mij echt vreemd en onwerkelijk voor, toch was mijn gevoel reëler dan in de eerdere roestoestand. Waarom liet ik dit allemaal gebeuren? Ik voelde intuïtief dat het zo zijn moest, het voelde goed – alles in mij drong aan op een nieuw leven.

Nu was het tijdstip gekomen om mij van de troon te stoten. De liefde die ik al die jaren in de diepste modder had getrokken, ging open en werd tot bron van pijn die alles in mij verbrandde wat bij de duisternis hoorde. De volgende gebeurtenissen lieten de ontwikkeling van onthouding tot nog toe op een lauw windje lijken vergeleken met een orkaan:

Nadat het huwelijk gestrand was, was mijn hart in scheidingspijn geschokt. De volgende maanden vond ik troost in korte relaties, tot ik uiteindelijk opnieuw verliefd werd. De ziel van deze vrouw was vol liefvalligheid en het licht van haar hart straalde door haar wondermooie ogen. Ondanks haar

jeugdige leeftijd straalde ze wijsheid en beheerstheid uit, haar onbevooroordeelde liefde was balsem voor mijn ontredderde toestand. De tijd samen was zeer intensief, de drang naar perverse seksualiteit verloor voorgoed zijn macht in de vlammen van deze pas gekregen liefde. Maar toen ik van een reis naar de VS teruggekeerd was, was mijn vriendin eerst niet meer bereikbaar, en tenslotte vernam ik dat ze weer met haar vroegere partner samen was. De daarmee verbonden liefdespijn brak onverhoeds en onbarmhartig over mij los en isoleerde mij genadeloos van iedereen. Niets gaf meer steun, niets gaf meer bevrediging, niets meer vreugde. Nergens kon ik nog iets voelen en op reageren. Ik was dood in een functionerend lichaam, een vreselijke toestand van eenzaamheid en verlorenheid, die vele maanden duurde.

Toen sprak ik in mijn uitzichtloze vertwijfeling: “Beste God, als U werkelijk bestaat, laat U zien! Maar ik wil U zien zoals U werkelijk bent. Niet wat de mensen van U gemaakt hebben wil ik zien, maar U in waarheid en waarachtigheid. Als dat niet gaat, laat het dan maar.”

En Hij liet Zich zien. Op een avond bereikte de liefdeskwelling een hoogtepunt in een vibratie en gloeien van mijn bovenlichaam. Eerst nam ik een breuk in mijn zieleborst waar, plotseling ging ze wijd open en een golf van lichte energie stortte uit mijn binnenste en stroomde en stroomde en omvatte mijn hele wezen, zodat ik gewoonweg oploste in goddelijke liefde. Zo betrad God mijn graf, om mij van de dood op te wekken en op het smalle pad naar Zijn hart te geleiden.

* * *

In de in het eerste ontwaken losgemaakte honger naar geestelijk voedsel verslond ik alles wat ik aan spiritueel gedachtegoed te pakken kon krijgen. Het spectrum strekte zich uit van de Bijbel, de Koran, de Bhagavad Gita, de geschriften van Boeddha, Lao Tse en Confucius, de boeken van de mystici van het Soefisme, de biografieën van Indische Yogi, de uitleg van verlichte meesters, de openbaringen van moderne profeten, tot aan de uiteenzettingen van mediamieke boodschappers van spiritualiteit uit kosmos en hiernamaals, wat moeiteloos in de jungle van esoterische literatuur te vinden is. Ik was te gast in boeddhistische centra, woonde darshans en voordrachten van min of meer verlichte sprekers bij, volgde genezingsseminaries, bezocht Bijbelkringen en kerkdiensten van vrije christelijke gemeenten. God had mij aangeraakt en gewekt; maar nog ontbrak aan mijn ontwaken de onvoorwaardelijke liefde tot Hem en de daarin aanwezige geborgenheid, waarom het verstand naar uiterlijk houvast verlangde.

Door middel van allerlei meditatieve technieken probeerde ik rust en vrede te vinden, maar vrij van luidruchtige gedachten en zorgen werd ik nooit echt. Licht en liefde vloeiden maar spaarzaam, zodoende werd de honger van mijn hart niet echt gestild. Pas toen ik mij inniger tot Jezus Christus wendde en heel mijn verlangen bij Hem trachtte te vervullen, nam ik goddelijke zorg en barmhartigheid bewust waar. Daardoor werd het geestelijk fundament vaster en bood weldra zekere steun. Het zielenhuis werd ontdaan van de verschillende (dwaal)leren, die geen helder zicht op de waarheid toelieten.

Soms mocht ik nu van Gods aanwezigheid en toegenegenheid genieten. Maar in eenzaamheid en zonder grote tegenstand zich in de geestelijke instraling te zonnen, ligt een verborgen gevaar, omdat in teruggetrokkenheid van de ziel het aanvankelijke geloof al te gemakkelijk in gedweep en levensonbekwaamheid verzeild raakt.

De reden daarvoor is dat het werelds gevormde bewustzijn bij de bekering tegenstrijdig is aan de geest van God. De heersende eigenliefde in en vanuit de verborgen hoeken van de ziel staat geen voortdurende toewijding aan de goddelijke levenswijze toe. Voor duurzaamheid heeft het tegenkrachten en belemmeringen nodig. In het ernstig worstelen om en voor de liefde in de omgang met de medemensen in de uitdagingen van alledag, alsmede in de dagelijkse zelfoverwinning van de aangeboren en aangekweekte fouten en zwakheden, volgt de integratie van de goddelijke gaven die latent in de ziel aanwezig zijn. Pas hier en nu blijkt in de daad het ware geloof, waarin het aardse en geestelijke aspect van het menselijk bestaan gestadig dichterbij elkaar komen, om tenslotte een harmonische eenheid te vormen.

* * *

Mensen die ontwaken denken meteen bij het doel te zijn, want ze zien nog niet de vele verborgen gebreken en ziektes van hun hart. Vaak zijn er jaren en decennia nodig voor operaties van de ziel en de daarop volgende herstelperiodes. Zo volgde ook bij mij een tijd van verandering.

Daarbij gingen onvermijdelijk steeds weer de goed gecamoufleerde afgronden van de ziel open, waarbij de vroegere verslavingen en hartstochten opvlamden en mij in zelfverwoestende brand staken. Fases van verscheurdheid, waarin ik God verloochende en terugviel in oude gedragingen, duurden

vaak weken en maanden. Want zolang hoogmoed en koppigheid elkaar de hand geven, bouwt men voortdurend nieuwe belemmeringen voor zich op, die de hemelse Vader al uit de weg geruimd had en die men nu ogenschijnlijk zelf bedwingen moet. Zo ben ik in een geloofscrisis weer gaan roken en het kostte moeizame strijd voor ik deze slechte gewoonte opnieuw kon overwinnen.

Zelfs toen mijn geestelijk oog al geopend was, had ik nog het onbenul en de arrogantie om niet mijn bestemming te volgen, maar vooral lichamelijke begeerten te bevredigen en mijn ware identiteit te verloochenen. Ook heb ik niet altijd vast en onwankelbaar geloofd dat God een door Hem aangeraakt kind niet meer loslaat en hem in heel de ontwakingsstrijd bijstaat. Maar omdat Hij mij steeds weer met Zijn aanwezigheid vervulde en de zorg van Zijn vaderlijke liefde liet voelen, kreeg ik in toenemende mate vertrouwen en spande mij ernstig in verdere belemmerende gedragingen los te laten om Zijn roep te kunnen volgen. Ja, pas de blik in Zijn hart bracht de dringend vereiste genezing op gang.

Nu was ook mijn kunstzinnig scheppen begeleid door goede geesten en kwamen van licht en liefde vervulde woorden te voorschijn. Dit schrijven bracht mij in tot nu toe onvermoede bewustzijnsgebieden en gaf mij een volkomen nieuw inzicht en waarneming van geestelijke verhoudingen. Nooit wist ik van te voren wat er door de pen in mijn hand bekend gemaakt zou worden en was iedere keer vol verbazing over het in het woordkleed geboren kind uit het licht. Zo is het ook vandaag nog, maar het zijn geen interpreteerbare gedichten meer, maar heldere boodschappen uit de wereld van gene zijde.

Waar ik jaren geleden in ellende en vertwijfeling om gebeden had, werd ondanks alle tegenstand werkelijkheid. God had mijn leven, dat helemaal uit de hand liep, weer op het juiste spoor gezet. Hij gaf me mijn ware identiteit terug, Hij gaf Zichzelf aan mij terug. Een lange reis ligt achter mij. Eindelijk aangekomen, ontvouwt mijn goddelijke bestemming zich. Ik word tot wie ik ben.

* * *

Een paar jaar geleden begon ik te lopen. Als marathonloper komt men steeds weer in situaties waarin men eigenlijk niet meer verder kan. Het lichaam doet pijn, het geeft niet mis te verstane signalen om te stoppen. Men loopt alleen met wilskracht, zet zich over de pijn heen. Niet opgeven is hoogste gebod – er is immers een doel, men loopt niet voor niets. Positief gemotiveerd groeit men boven zichzelf uit; men volbrengt prestaties die in gelatenheid of met een negatieve instelling nooit mogelijk zouden zijn.

Soms oriënteert men zich aan de andere lopers en laat men zich een stuk meetrekken; in een groep loopt het gemakkelijker, maar strijden moet ieder voor zichzelf alleen. Met de duur van het lopen komt het doel steeds dichterbij – en als men het rennen goed verdeelt, blijft men in evenwicht van verbruikte en resterende energie. Aan het eind mobiliseert men nog eenmaal alle krachten en sprint naar het doel. Uitgeput snakt men naar adem, maar de vreugde van de zekerheid van het succes overlapt de uitputting. Het geeft een diep gevoel van tevredenheid zijn lichaam en zijn zwakheid overwonnen en aan zijn plan voldaan te hebben.

Het geestelijke pad komt volkomen overeen met een marathonloop: De flow wanneer het als vanzelf gaat, het dode punt waarop men niet weet of en hoe het verder zal gaan, zwakte en kwellende nood, overweldigende geluksgevoelens en euforie, de groepsdynamiek – alle hoogtes en dieptes van een loop zijn attributen van de geloofsweg. De finish stemt overeen met het arriveren in het hemelse Vaderland. Allen die ernstig en doelgericht op weg gaan, bereiken eenmaal dit oord van de bestemming, om het even hoe snel of hoe langzaam, jong of oud, fris en uitgeput, vroeger of later. Alle deelnemers worden door de Vader en de al gearriveerde kinderen van God blij verwacht.

Maar men moet informeren waar de juiste loop plaatsvindt (de waarheid bij Jezus Christus zoeken), zich aanmelden (om goddelijke genade en leiding vragen), naar de start gaan (door oprechtheid en toewijding God de nodige ernst laten zien) en, wanneer het startschot volgt, beginnen te rennen.

* * *

In mijn nieuw geleerd beroep verpleeg en verzorg ik zwaar gehandicapte mensen. Een man waar ik veel van ben gaan houden, heeft sinds zijn zesde levensjaar kinderverlamming. Hij is nagenoeg niet in staat zich te bewegen en wordt machinaal beademd. Hoewel hem een geringe levensverwachting van ten hoogste 30 jaar voorspeld was, is hij dank zijn geloof en de daaruit resulterende optimistische instelling intussen midden 60 en leidt een tevreden en dankbaar bestaan.

De verzorgende bezigheid leert mij deemoed, toewijding en geduld, waardoor de in het hart verborgen geest van God mogelijkheid tot ontplooiing krijgt. Tijdens dit verzorgende werk word ik meestal door engelen begeleid en liefdevol ondersteund. Ook sterrenzielen die zich op een incarnatie op aarde voorbereiden zijn af en toe geestelijk aanwezig en kijken bij dit dienen van de naaste

geïnteresseerd toe. Steeds valt mij grote vreugde ten deel in de gemeenschap van de geesten, met wie ik hartelijk communiceer.

De handicaps van de mensen voor wie ik zorg, laten mij de gesteldheid van mijn ziel zien. Want ondanks de opening en beginnende ontplooiing van door God gegeven talenten en het daarmee verbonden vooruitgaand ontwaken, is mijn ziel nog altijd verlamd. Symbolisch zit ze in de rolstoel of ligt op het ziekbed en wordt door haar verplegers van gene zijde in de meest verschillende geestelijke gebieden geschoven. Dag en nacht wordt ze met liefde beademd, met hemels voedsel gevoed, met goddelijk licht gewassen en gereinigd – en is zo rondom prima verzorgd.

Mijn geloof is nog niet sterk genoeg, dat de woorden van Jezus “*Sta op en wandel!*” hun genezingskracht ontvouwen kunnen. Toch zal deze dag komen en ik volkomen gezond uit dit ziekbed zal opstaan en de bestemming vervullen die ik onnoemelijke tijden geleden gepland had in de schoot van de Godheid.

* * *

Ingeleid te worden in de geheimen van het leven en de ware zin van zijn bestaan te zien, bevat grote verantwoordelijkheden. Van de draagwijdte van deze inwijding wordt men zich in de geestelijke vooruitgang steeds meer bewust. Alleen aan de zijde van de hemelse Vader kan de ziel de nu versterkt optredende tegenkrachten weerstaan om zich standvastig aan de goddelijke liefde toe te vertrouwen.

Een opwekkingsgeschenk was en is de inzicht in mijn wezenlijke geestelijke identiteit. Eeuwigheden geleden werd ik met het oog op de tijd van de verandering geschapen om hier en nu God te dienen. Voor de ‘afdaling’ naar de wereld van de vergankelijkheid werd mij nog eenmaal voor ogen gesteld aan welke gevaren men op deze aarde blootgesteld is. De Vader toonde mij de mogelijkheid van verloren gaan door de verslaving aan het materiële luxueuze leven met al haar amusement en schijnbare zekerheden. Ik zag en zie dat de materie ons aantrekt als een magneet, de liefde tot haar ons bindt en zelfs na de dood niet loslaat door de met de ziel vast verweven aardse begeerten en hartstochten. En ik zag en zie dat de liefde tot God de enige weg terug is naar de vrijheid van de geest.

Ik herinner me dat ik absoluut wilde gaan om in deze tijd van de verandering een goddelijke opdracht te vervullen, en dat ik omwille van de liefde graag alles wilde verdragen wat mij op aarde aan ongemak overkomt. Ik herinner me het vertrouwen op het welslagen, herinner me de bereidheid om altijd voor de liefde te leven en te sterven. En ik herinner me het innige afscheid van de broeders en zusters – en de omarming van Jezus.

Maar niet alleen het prenatale bestaan is aanwezig. De komende opgaven helder voor ogen, zie en ga ik aan de zijde van de hemelse Vader vol vertrouwen naar de toekomst. Zich bij en in Hem geheel en al geborgen te weten, is een heerlijk gevoel. In de ziel wordt het van dag tot dag lichter, het goddelijke liefdelicht doordringt de geestelijke dood en berooft hem van de macht. In Gods genade word ik ingeleid in de geheimen van het leven – verborgen voor de grote wereld, geschonken aan het kleine kind.

* * *

Er bestaat geen twijfel in mij dat Jezus Christus de voor ons zichtbare en aanraakbare Schepper en God is. Al sinds het begin van het ontwaken voel ik mij innig met Hem verbonden. Steeds indringender wordt het gevoel dat het een ‘oude’ liefde is, om het aards uit te drukken. Steeds voel ik Jezus’ warmhartige openheid, vol verwachting dat ik Zijn toegenegenheid beantwoord. Dan voelt het alsof twee intieme vrienden elkaar na lange tijd terugzien. Men is meteen weer één en diepe vreugde geeft vervulling aan de ontmoeting.

Deze hemelse tweehed geeft iemand een volkomen nieuw waardebewustzijn. Pas in de vrije liefde van het hart ervaart men God als Vader, pas in de onvoorwaardelijke overgave aan een zorgende Vader in de hemel, die Zijn kinderen meer liefheeft dan Zijn eigen leven, ervaart de mens wat het betekent een kind van God te zijn.

* * *

In het aardse bestaan is men onderworpen aan zwakheden en onvolkomenheden, in het goddelijk-geestelijke bestaan werkt men volmaakt. Deze discrepantie te overwinnen en de egoïstische wilskrachten stap voor stap in de wil van God te doen ingaan, om daarin tenslotte wedergeboren te worden, is het zeer dringende ambt van ieder mens.

Bij zielen met een opdracht moet de deur naar het hart soms met geweld geopend worden om te zorgen voor de uitvoering van hun roeping. Dan is de goddelijke geest meteen present – en verlangt totale inzet om bijtijds en volledig door de aan hem toevertrouwde ziel te kunnen werken.

Zo werd ook ik met geweld uit het wereldse bestaan gerukt, waarbij er grote inspanning en geduld van de zijde van de helpers van gene zijde nodig was om mij in de goddelijke bestemming te houden. Het herhaaldelijke op en aan in het rijpingsproces van de ziel deed mij zwijgen om niet vervroegd met eigen meningen vermengd vervalst geestelijk goed over te brengen. Maar nu is het tijd de roeping van de eindtijd te beginnen. Ook wanneer veel van de reeds geopende goddelijke talenten eerst nog gerealiseerd moeten worden, zo is het geestelijke zien en horen zover ontwikkeld om te openbaren.

Als bewoner van het goddelijk hart ben ik boodschapper en overbrenger van Zijn diepste liefde. Daaruit deel ik ieder mens mee dat de hemelse Vader iedere nog zo diep gevallen ziel wil redden – en kan redden, om het even in welke toestand ze zich bevindt. Verder bestaat mijn opdracht eruit spirituele zoekers van alle richtingen, alsmede aanhangers van verschillende religies te wijzen op de waarheid. Veel kinderen van God zijn in verkeerde en ver van Christus verwijderde leringen verdwaald en kunnen hun ware identiteit niet vinden. Hier zal de Vader opwekking van slapende en versterking van strijdende broeders en zusters tot stand brengen. Om het even geroepen of uitverkoren, ieder ernstig strevende gelovige vindt in de mededelingen de nodige informatie om zijn bestaan levendig in de liefde tot God gestalte te kunnen geven en daardoor de vrijheid van de geest te bereiken.

Mijn voornaamste ambt is op de geestelijke dwaling van de mensheid te wijzen en de apocalyptische consequenties te laten zien, die bij handhaving van het zondige gedrag op ons afkomen. In deze zin dien ik de profetische geest die de geest van de roeper in de woestijn is, die de geest is die de Heer altijd de weg bereidt.

Helder en duidelijk zie ik het doel van mijn aardse bestaan tot het jaar waarin ik het lichaam zal verlaten. Eerst zal er nog een uur komen waarin de dood mij met de hele macht van zijn verschrikking zal kruisigen, maar de tegenwoordigheid van God zal hem ontwapenen tot getuigenis van de macht en heerlijkheid van het leven in Jezus Christus.

* * *

De strijd van de ziel

“Honing at ik, wankelend door de geur van mijn geestelijke ontbinding.”

Men zou kunnen denken dat iemand die inzicht in de waarheid van het leven heeft gekregen, er dadelijk naar streeft de geopende weg te volgen, om zich het herkende goddelijke leven eigen te maken. Helaas is een ontwakende ziel vaak dermate in materiële begeerten verstrikt – eigenlijk verliefd –, dat haar bewustzijn ondanks verlichte visie geen bevrijding bereiken kan. In zijn zwakte blijft de door God aangeraakte mens eerst verder een geliefde van de dood. Dit gegeven bereidt veel christenen belastende en zelfkwellende uren, waarin ze worstelen om het land van hun bevrijding te bereiken. Hier dienaangaande enkele teksten geschreven in neerslachtigheid en vertwijfeling, maar ook in steeds terugkerende hoop en vertrouwen.

* * *

Het wordt niet licht in mij, ben vol woede en agressie. Kan niet naar Jezus kijken, wil niet naar Jezus kijken. Ben te trots en eigenzinnig om om hulp te vragen. Ik wil woedend zijn! Wentel me in de ‘vrijheid’ van zelfvernietiging.

Deze dood kent alle ingangen naar het hart – en er zijn zoveel geestelijke doden die men sterven kan, zoveel valstrikken ... de slang, symbool van verzoeking, zwart glanzend zie ik haar zonder geluid door de ziel zwerven. Ze is een meester in de fijne verleiding, van het stil valstrikken leggen, in het verborgene loerend met het geduld van het kwaad. Ze kan elke mimiek aannemen, elke gestalte, elke materiële begeerte, elke schijnbare weldaad. Ze deelt haar gif als verfrissing uit en haar omstrengeling als een oord van geborgenheid. Meesterlijk verkoopt ze de dood als het leven, deze kunst beheerst ze perfect.

Met haar in een innige omhelzing dans ik de schaduwdans in het vale schijnsel van mijn verstarde liefde – en verzet mij uit alle kracht om deze plaats te verlaten, omdat ik hier vermeende steun vind en het vuur van lichamelijke begeerte voor het licht van het leven houdt.

* * *

In de geest sla ik met mijn hoofd tegen de muur. Opnieuw heb ik een treurige nederlaag geleden in de worsteling met de lagere hartstochten – dit ene al ontelbare malen verloren gevecht. Mijn hoofd

explodeert in duizend stukjes en laat zijn inhoud zien: moedeloosheid, weezin, vertwijfeling, woede tegen God, dat Hij mij zo diep liet vallen.

Mijn gebroken hersenen zweven als destructief denken om mij heen en vallen uiteindelijk in scherven op de grond. Maar dat waanzinnige bewustzijn houdt hardnekkig stand, pakt de op de grond liggende brokken en scherven bij elkaar en bekleedt zich opnieuw met al de vergankelijke begeerten om zo snel mogelijk weer de gestalte van de dood aan te nemen. Morgen al zal hij me opnieuw tegemoet treden en mij vol lust binden en sleuren in de duistere hollen van mijn ik-zucht, mijn koppigheid en mijn hoogmoed.

* * *

Overmant de lichamelijke begeerte mij, dan kan ik geen geestelijke gedachten meer vatten, laat staan toevlucht in de geestelijke wereld vinden. Dan is alles mij tamelijk egaal, dwangmatig denk ik alleen nog in door lust en drift gestuurde beelden. Wat daaruit volgt maakt echter niet meer zo gelukkig: In de zinnelijke roes heeft de geest van God zich terug getrokken, daardoor heeft de ziel weer deel aan de dood van het vlees. Kwellende uren van berouw en zelfbeschuldiging volgen.

Veel serieus strevende christenen komen hier maar moeilijk vooruit. Maar zwakheid kan vooruitgang met zich meebrengen, want daarin vindt men Gods oneindige liefde en geduld, zonder enige dwang of verwijt. Aan de zijde van Zijn kind gaat Hij mee naar binnen in diens dodelijke hartstochten, neemt deel aan diens gevechten, troost en richt op. Dit is ook mogelijk voor Hem, omdat Hij als Mens Jezus Christus Zelf de zwakheden van de ziel doorleven moest waarmee Hij Zich bekleed had, om ze als instrument in te zetten voor de verlossing van Zijn in het hart gekerkerde geest.

* * *

Opnieuw grijpt Uw genade mij, binnen in het moeras van mijn zondigheid biedt U mij Uw hand. U daalt neer in de stinkende modder van mijn eigenliefde – als een moeder die haar zinkend kind wil redden. Zo opent U Uw hart. Ik veracht en beschimp U, maar Uw liefhebbende ogen keren zich niet van mij af. Uw hart blijft geopend, hoewel ik het met afval bekogel en mijn scherpe, kwetsende gedachten zich diep in Uw armen en voeten boren en U aan het kruis slaan, mijn God en Vader! En U bloedt voor mij en kijkt mij daarbij aan met onbeschrijfelijk vriendelijke ogen, die zeggen: *“Ik heb je lief, Mijn kind, Ik sterf voor jou, Mijn zoon.”*

Zo haalt U mij uit mijn graf. Zo verlost U mij van de dood. Zo ontwaak ik in U.

* * *

Bij het betreden van het geestelijke pad is op grond van aanwezige zwakheden in de ziel terugval onvermijdelijk. Steeds weer stort men uit lichte gebieden neer in de verder aanwezige eigengerechtigheid die in de omgang met de medemensen bovenkomt en de daaraan vastgeknoopte veroordeling en abstracte bestraffing.

In deze situaties nemen mijn woede en ergernis mij totaal in beslag, een zwarte doek gaat over mijn hart liggen en hult het in de uitzichtloosheid van de aan zelfingenomenheid en eigenliefde gebonden wilskracht; en als een mens zich hier bevindt, is hij verplicht aan de duistere machten. Onderworpen aan de wet van oorzaak en gevolg betaalt hij met het bloed van de ziel de prijs van zijn afhankelijkheid.

Hoewel de Vader Zijn beschermende hand over Zijn kinderen houdt, laat Hij het soms toe dat ze de macht van de duisternis ervaren – voor zelfkennis en opdat ze de duivelse mechanismen onder ogen krijgen. Zo is ook de onvolkomenheid van het kind in volkomenheid gesteld. Uiteindelijk maakt de allesdoordringend goddelijke levensbasis elke onvolkomen daad tot dienaar van het licht en de liefde.

* * *

Op grond van mijn bovenzinnelijke waarneming neem ik de woorden van de geesten van de ons omringende wereld van gene zijde waar. Dan hoort men niet altijd iets aangenaams. Mijn eigengerechtig gedrag in bepaalde situaties wordt vaak met spot en gelach becommentarieerd. Als ik me aan moedeloosheid of zelfverwijt overgeef, worden deze emoties door de lagere wezens nog versterkt. Dan kan ik de belastende toestanden alleen aanvaarden en verduren.

De ziel weent, het ademen gaat moeilijk. Aan de hemel pakken dreigend zwarte onweerswolken samen. In de storm van vertwijfeling zwepen de golven van de zielenzee wild rond, het bewustzijn wordt tot speelbal van demonische machten. Maar nu ervaar ik Gods macht. Jezus verschijnt in deze

nacht. Hij komt mij op de golven tegemoet en gebiedt de storm te zwijgen. Meteen heerst er stilte. Daarin spreekt Hij woorden van troost en bemoediging. De ziel wordt opeens rustig, het hart ademt licht en liefde. Onbeschrijfelijk aanvaard-zijn bewerkt ogenblikkelijke bevrijding.

Steeds vaker hoor ik nu de boodschappen uit de lichte geestenwereld, krijg aanwijzingen voor de komende tijd, verneem welke beproevingen staan te wachten en welke gebondenheid van de ziel vrijgemaakt moet worden. Steeds schommelen geduld en zorg daarbij mee. Maar ook het dringen van de tijd wordt mij op het hart gedrukt, want eenmaal voorbij is ze onherroepelijk.

* * *

Er moet een totale overgave in de goddelijke wil volgen, pas dan is de wereldgeest het recht ontnomen om aanspraak op een ziel te maken. Als God een mens aanraakt en ontwaakt tot stand brengt, heeft Satan het privilege van de verzoeking.

Hij zegt: *“Vandaag nog zal ik je ten val brengen – als ik je mijn zoetheden voorhoud zul je God verloochenen en mij navolgen!”*

In deze beproevingen gebeurt het dat een reeds ontwaakt kind van God het voor hem geopende leven van de geest weer verliest. Er blijft een genotzuchtige en met verslaving instemmende egoïst over, gedompeld in angsten, zorgen en zelfmedelijden. Zijn zwakheden bepalen in deze zielenachten zijn gedrag en veroorzaken hem soms hopeloosheid en vertwijfeling. Hier blijken standvastigheid en trouw – en hier valt de beslissing over leven en dood.

Zoals ook in Jezus Christus de Vader (de goddelijke liefde) Zich terugtrok in de nacht van de kruisiging en de Mensenzoon Jezus zonder goddelijke bijstand (alleen met de kracht van de ziel) worstelen moest om de beslissing zich op te offeren voor de liefde, zo moet ieder mens die ernstig het geestelijke leven wil binnengaan, in de nachtelijke tuin van zijn ziel de bereidheid tot overgave aan de goddelijke liefde bevechten. In deze overgave van de wil is de overwinning over de duistere machten aanwezig. Satan moet wijken.

En op een dag, als de ziel gelouterd en beproefd is in deze strijd, wordt de wereldse prikkel van haar weggenomen. Dan mag ze eeuwig wonen in het huis van haar hemelse Vader.

* * *

De discrepantie tussen het wezen dat men dacht te zijn en dat wat men daadwerkelijk is, beseft ieder mens op de zoektocht naar zijn waarachtige identiteit en afkomst. De tweespalt van aardse en geestelijke existentie splitst zijn zelfvertrouwen en brengt soms verwarring en onzekerheid.

Een fundamentele vraag komt steeds weer op en wordt tot voortdurende begeleider: “Wie ben ik werkelijk? Is mijn ontwaken reëel?”

Ook in fantasie is de kracht van realiteit aanwezig. Maar fantasie is als een zuiging, een werveling van oneindige mogelijkheden, die de ziel binnentrekt in de vloed van allerlei geestelijke krachten, die niet altijd met open kaart spelen. Hier zijn veel verborgen motivaties van een geestelijke ademhaling, maar pas in het inzicht van haar oorsprong en haar bestemming ademt de ziel in het licht. Welk zuurstof is nu de levengevende – en welke de giftige en dodelijke? Kan de blinde ziel in de kerker van het lichaam überhaupt goddelijke waarheid voelen?

Ik weet dat de leugen zich sluipend beweegt. Dat heeft ze afgekeken van het geduld van de liefde. Zo gebruikt en verdraait de leugengeest al het goddelijke om leven te imiteren. Zo biedt hij de vruchten van de dood aan, kent er levendigheid aan toe. Durft de mens te proeven van het verderfelijke voedsel in de jungle van de verlorenheid, dan riskeert hij een dienaar van de leugen te zijn. Durft hij het niet, dan stelt hij zich bloot aan de hongerdood. Daarom heeft hij slechts deze ene keuze: Voorwaarts gaan, hopen op verlossing in het vaste geloof en vertrouwen in de liefde en barmhartigheid van de Vader. Die zal Zijn verdwaald kind zeker de hand reiken en het naar de hartekamer leiden waarin het vuur zich bevindt dat de donkerste afgronden van de ziel kan verlichten en leugen en dood voor schut zetten.

Dan zullen ze naakt tegenover elkaar staan: Satan, de verrader van het leven, en de mens, verrader van zijn onechtheid. In deze ontmoeting zal de liefde van de Vader de dood voorgoed doordringen – en kronkelend om zich heen slaand zal de nacht zich aan de dag overgeven. En gemeenschappelijk zullen dag en nacht opstaan in het licht van de geestelijke zon, lieflijk en heerlijk en stralend, zichzelf beschouwend met goddelijke ogen. En er zal een geluid weerklinken door de oneindigheid, verkondigend de onoverwinnelijke macht van de liefde.

* * *

Vasten – lichtvoeding

*“Als de Bruidgom er is,
hoeft de bruid geen honger te lijden.”*

Al naar gelang het doel dat men met het vasten beoogt, krijgt het resultaat vorm. Streeft men alleen naar een gewichtsvermindering of ontslakken en reinigen van het lichaam, dan ervaart men dat ook zo, een bewust binnendringen in niet onderzochte gebieden van de ziel vindt dan niet plaats. Het vasten dient dan alleen een fysiek doel – met steeds een goede uitwerking op lichaam en ziel.

Bevindt de mens zich op de geestelijke weg en heeft hij problemen om zijn begeerten en hartstochten te overwinnen, kan hij het vasten ondersteunend toepassen, om bepaalde plannen en tijden te verwezenlijken. Hier spelen de door het onthouden van voedsel plaatshebbende lichamelijke reiniging en gewichtsvermindering alleen een ondergeschikte rol.

Bij het vasten worden niet alleen ziekmakende slakken en gifstoffen in de lichaamscellen vrij en verbrand, ook het in de ziel afgezette gif – dit zijn ingeprente gedragspatronen en allerlei conditioneringen die de naar de geest strevende bij het voorwaarts gaan hinderen – wordt vrijgemaakt en zal verteerd worden. Daardoor wordt de vastentijd een proces dat de mens in z'n geheel uitdaagt. Hij dringt nu in de diepere lagen van zijn naar buiten gerichte verlangens. Hij betreedt de ruimte waarin de binding aan de vergankelijke dingen van de wereld voor hem open gaan. Hier zijn de egoïstische energieën, die voortdurend in de ziel woeden, geopend, omdat de dekmantel van aardse bevrediging eraan onttrokken werd.

Om die reden is deze bewustwording eerst nu eenmaal zeer onaangenaam en verdeemoedigend – de mens raakt uit zijn evenwicht. Maar juist deze verdeemoediging ontsluit tot nu toe verborgen zielsgebieden voor de geestelijk strevende. Het vol vertrouwen vasten aan de hand van de Vader opent de deur naar inzichtruimtes ver van wereldse schijn-zelfkennis.

In de Bijbel wordt de optimale duur van het vasten op 40 dagen beraamd. Eenmaal zou iedere christen, die daadwerkelijk ontwaken wil, een lang vasten moeten doormaken, als zijn gesteldheid en constitutie het toelaten.

* * *

Bij langer teruggetrokken vasten openbaart zich de begeerte naar wereldse consumptie. Hier ziet men zijn hang naar overmatig eten en drinken en geen maat weten te houden. Men wordt zijn afhankelijkheid van elke soort ontspanning en tijdverdrijf door de media gewaar. Men mist tv-kijken, mobieltje en computer, waarin en waaruit men voortdurend nieuwe informatie krijgt, die een standpunt en daardoor een mening mogelijk maken om in de meest uiteenlopende identificaties en benaderingswijzen schijnbare levendigheid op te wekken. Boven dat alles troont het (hartstochtelijk) verlangen naar erkenning van de beroeps- en privébezigheden, die de illusie van belangrijkheid geven.

Voor de goddeloze wereld zijn egocentrische motivaties en waardebepalingen existentiële noodzaak, maar daar deze doorgaans op uiterlijke activiteiten en bevestigingen zonder geestelijke inhoud berusten, kan men zin en doel van zijn bestaan nooit vinden. In het voortdurend streven naar aards succes en materiële verwennerij leeft men voorbij aan zijn eigenlijke bestaansopdracht, de zelfbewustwording in God.

Vasten biedt de mogelijkheid om in verborgen bewustzijnsgebieden door te dringen. Onthoudt men zich een langere periode van de overall aanwezige mogelijkheden tot bevrediging, komt men in een toestand waarin de ziel naakt in de onstandvastigheid van haar aards-vergankelijk streven staat. Blijft men in deze woestijn standvastig en loopt men er niet voor weg, dan openbaart zich in wat volgt de steun van een tot dan toe onbekend fundament: Terzijde van al de wereldse drukte opent zich een levendigheid, die onafhankelijk van uiterlijke gebeurtenissen bestaat. Hier bevindt de mens zich in zijn geestelijke identiteit, hier geeft de hemelse Vader blijvende vervulling aan het verlangen van Zijn kind, hier vindt het kind van God zijn waarde in de liefde van Jezus Christus.

In het doorleven van dit proces vloeien veel tranen, vaak heb ik voor God geweend in mijn deerniswekkendheid. Maar steeds voelde ik Zijn vreugde over het oprecht en eerlijk toegeven van mijn onechtheid, en deze toegenegenheid schonk altijd troost en vertrouwen.

* * *

Op de geestelijke weg kan men bepaalde plannen niet altijd meteen of überhaupt niet realiseren, waardoor de wil van tijd tot tijd zeer verzwakt wordt. Vasten brengt de ziel na aanvankelijke

weerstanden weer in evenwicht. In de woestijn van het vasten wordt ze gereinigd en kan versterkt uit de zelf opgelegde onthouding tevoorschijn komen. Zodoende is vasten steeds een nieuw begin.

Juist in de strijd met de seksuele drift is vasten een machtig wapen. Gedurende deze tijd van onthouding trekt de genotzuchtige ziel zich uit het lichaam terug, waardoor de zinnelijke begeerten aan invloed verliezen. Dat voelt soms wat vreemd aan, daar de binding met het lichaam losser wordt. De ademhaling wordt vlakker, de zuurstofopname is tijdelijk gereduceerd. Hoofdpijn en concentratiezwakheid zijn soms het gevolg. Reeds aanwezige lichamelijke klachten kunnen eerst wat verergeren.

Accepteert men de gegeven toestanden, dan ontstaat daaruit grote zegen. Reeds in de eerste weken reduceert de behoefte aan lichamelijke bevrediging. Het verdere vasten van de 3^e tot de 6^e week schenkt volledig nieuwe inzichten in de geestelijke verhoudingen. Een gevoel van vrijheid, lichtheid en deemoed vervult de ziel. Daarin kan ze zich geheel in God laten vallen, de Vaderlijke brengt het hart opnieuw tot bloei.

* * *

Vastenervaringen

Sinds dagen worstel ik met de lagere driften en wellusten, die mij zonder onderbreking voor ogen staan. Ik zie mijn onverzadigbaarheid aan goed eten en lekkernijen, zie de afhankelijkheid van de massamedia, zie de onbedwingbare seksuele begeerten, zie het verlangen naar erkenning van wereldse zijde, zie gemakzucht en luiheid, betweterigheid, arrogantie en aanmatiging. En zie hoe deze vergroeiingen van ziel met materie de vrijwording verhinderen als er steeds weer aan toegegeven wordt.

Innerlijke onrust, overgevoeligheid en agressie wisselen elkaar af met gelatenheid en de behoefte voor de zwakheden van de ziel te buigen. Terugtrekking en stilte waren vaker nodig, maar deze keer vast ik tijdens het dagelijkse beroepsleven. Herhaaldelijk probeer ik te bidden, kan me echter niet concentreren. Toch weet ik dat Jezus er is en mij bijstaat, ook als ik Zijn aanwezigheid niet voel.

Valt de ziel op het pad van de ontberingen, dan helpt de Vader haar met de woorden: *“Kom, Mijn kind, sta weer op en ga verder. Kijk vooruit en niet terug! Wie terugkijkt, valt meteen weer over de ophanden zijnde hindernissen. Let steeds op de weg en houd steeds je doel voor ogen.”*

* * *

Ik bad God voortdurend om een mogelijkheid tot terugtrekking in de eenzaamheid om me biddend en vastend verder van aardse dwang los te kunnen maken. Nu heeft zich een gelegenheid voorgedaan: Het huis van een kennis in een bergdorp hoog boven het Gardameer is daar perfect geschikt voor. In de zomermaanden heerst daar levendige drukte, maar nu in november zijn alleen inheemsen aanwezig. Vanaf het dakterras reikt het uitzicht over grote stukken van het meer, dat van bovenaf bekeken vredig en stil in het dal ligt. Lang zal ik daar zitten, de ziel zal rustig worden en licht.

De geestelijke broeders en zusters deelden mij mee dat ze ter plekke aanwezig zullen zijn om het proces begeleidend te ondersteunen. Maar ook duistere machten zullen aanwezig zijn. Ze zullen mij met hun verwoestende energieën benauwen en in angst en twijfel proberen te brengen. Dat weet ik en ik ben voorbereid. In Jezus' naam gebied ik hen weg te gaan – dat is al in het verleden gebeurd, daarom ken ik de verhouding van de krachten die op elkaar stuiten.

Zo'n time-out is altijd een springplank naar een nieuw levenshoofdstuk. Het geestelijk goed dat zich in onthouding en afgescheidenheid geopend heeft, moet vervolgens in werkzame liefde in het dagelijks leven geïntegreerd worden, waardoor het eigendom van de ziel wordt. Dit is de A en O in de vooruitgang op het geestelijke pad. Hier worden ernst en trouw bewezen. En hier maakt men de grote en vaste stappen in het hart van de Vader.

* * *

Vasten in de eenzaamheid van de Zwitserse bergen. Het valt zwaar om los te laten. De scheiding van het gezin kost overwinning. De plotselinge stilte, de onthouding van de wereldse aangenaamheden en genoegens brengen onrust in de ziel. Maar daarom ben ik hier, om nog meer aan de wereld af te sterven en dicht bij God te komen, opdat ik een bruikbaar instrument van Zijn liefde kan zijn.

Innerlijke strijd en diepe vrede wisselen elkaar af. Zelden heb ik zoveel gehuild en gebeden. Op een avond voel ik de liefde tot mijn vrouw en de kinderen zo erg, dat de pijn van de scheiding mij bijna de adem ontnemt. Deze toestand wil niet ophouden – ik sta voor de beslissing: Naar huis rijden of blijven. Maar dat is een toetsing: Jezus of gezin. Hoewel mijn hart bloedt, besluit ik af te wachten en

niet weg te lopen. De ziel wordt gereinigd. De waakzaamheid groeit, de rust doet haar intrede. Na aanvankelijke gevoelens van zwakte ben ik gauw weer vol energie en dadendrang en word tot zwerver in de bergen.

Niet ik heb om de time-out op de Alm geroepen, Jezus heeft deze wens in mij gelegd en de uitvoering mogelijk gemaakt. “Ik heb U lief, Jezus!” – Nu is Hij er. Ik druk mij aan Zijn borst en de omarming moet niet ophouden. De blik in Zijn ogen maakt mij sprakeloos en zonder gedachten. Jezus’ liefde is nu mijn voeding, mijn hemels brood, mijn hemelse wijn. Zonder Hem ben ik niets, met Hem alles. Als de Bruidegom er is, hoeft de bruid geen honger te lijden. Hij voedt de ziel en ook het lichaam. Hij laat mij zien dat mijn familiale scheidingspijn Zijn liefdespijn in mijn hart was en is – en hoezeer Hij ernaar verlangt om bij en met Zijn kinderen te zijn.

Tijdens een wandeling word ik opeens van mijzelf gescheiden en doorzie ik mijn gevallen menselijkheid: “Oh God! Dat ben ik? Daar wil ik niet weer naar terug! Dat is toch vreselijk! Deze hectische en chaotische wirwar van gedachten en gevoelens wil ik niet meer zijn!”

De ziel is ontuchtend en geschokt, stort letterlijk in, hapt naar adem, zoekt steun. Dan neemt de Vader mij in Zijn armen, in Zijn ogen, in Zijn hart. Onbeschrijfelijk geaccepteerd-zijn valt mij ten deel. Alles is goed. Eindelijk thuis. Liefde, liefde, liefde.

* * *

Het lichtvoedingsproces

Lichtvoeding betekent dat men de levensenergie niet door middel van vast voedsel tot zich neemt, maar rechtstreeks – zonder de dragende stof materie. Een weg daartoe is het zogenaamde lichtvoedingsproces, dat begin 90er jaren in Australië bekend werd. Dit duurt drie weken, waarbij men in de eerste week eet noch drinkt en in de twee volgende weken alleen verdunde sappen tot zich neemt. Dat klinkt tamelijk heftig – en dat is het ook.

Tijdens de eerste week wordt men, naar men zegt, in de nacht van de 3^e op de 4^e dag door geestelijke wezens geopereerd, waarbij een etherische druppel in het ruggenmerg ingebracht wordt, om de dood door nierfalen of van dorst omkomen te verhinderen. Daardoor wordt het veranderingsproces ingeleid en men voelt zich aan het eind van de eerste week al gevoed.

Het doel van de lichtvoeding is niet het niet-meer-eten, maar het is een werktuig tot losmaken uit het vastgelopen collectieve bewustzijn, om vrij te zijn voor nieuwe geestelijke ervaringen. Volgens gebruiksaanwijzing moet men het lichtvoedingsproces alleen ten uitvoer brengen als men psychisch stabiel is en al vastenervaring heeft (precieze aanwijzingen en belangrijke informatie voor het thema in het boek van Michael Werner ‘Leven door Lichtvoeding’. Andere boeken raad ik af, omdat men daarin grotendeels met spirituele onzin geconfronteerd wordt).

Ik wil me in dit proces niet met vreemde wezens inlaten, maar het contact met Jezus Christus verdiepen. Hoewel ik niet zeker ben of Hij mijn plan goedkeurt of Zich alleen uit respect voor mijn vrije wil op de achtergrond houdt, zal ik mijn plan doorzetten in de hoop mij daardoor verder van verkeerde houdingen van mijn ziel en van aardse gebondenheden los te kunnen maken.

Eerste dag:

12 uur geleden de laatste slok water gedronken. Omdat de symptomen van het vasten mij bekend zijn, ben ik voorbereid op lichamelijke misstanden zoals hoofdpijn, gevoel van lichte zwakte en duizeligheid en concentratiestoornis.

Tweede dag:

Gebruik deze dag voor bezinning en diepe voorbereiding. De ziel bidt. Ik voel me transparant en licht. Over vasten weet ik dat begeerten vaak verkleed als honger optreden. Werkelijke honger kent men in onze wereld van overvloed nauwelijks meer.

Derde dag:

Voel me vandaag wat zwakker. Het ademen kost moeite. Ik heb het koud, omdat het organisme zonder voeding weinig warmte produceert. In de komende nacht staat naar men zegt een operatie van de ziel te wachten, om de dood te verhinderen en het lichaam op lichtvoeding over te schakelen. Vol vertrouwen begeef ik me in de handen van Jezus.

Vierde dag:

Van een nachtelijke operatie heb ik niets meegekregen. Het gevoel van zwakte neemt toe, kan niet meer helder denken, voel me als verdoofd, tegelijk ook erg geprikkeld. Dit is het meest extreme wat ik tot nu toe meegemaakt heb. Vier dagen niets eten is geen probleem, niet drinken wel. Ik vecht nu voor dit proces.

Door de verhoogde transparantie van de ziel hebben eigen gedachten en woorden alsook die van anderen een rechtstreeks in het hart dringende intensiteit. De ziel opent haar donkerste kanalen, al het onderdrukte dringt naar de oppervlakte, in de afgronden van het bewustzijn opgeslagen herinneringen en trauma's komen vrij. De dorst wordt oppermachtig. Ik heb pijn in de nieren en hyperventileer. In vier dagen is mijn lichaam al 7 kg lichter.

Vijfde dag:

Bij een lengte van 188 cm en een regelmatig gewicht van ongeveer 88 kg ben ik eigenlijk echt sterk – en door het marathonlopen goed getraind. Maar nu kan ik van zwakte niet meer opstaan. Zo moet een gehandicapt mens zich voelen aan wie het lichaam niet gehoorzaamt. Dat voelt niet fijn. Dit is de zone van de dood. Totale terugtrekking is nu belangrijk. Vrouw en kinderen maken zich grote zorgen en dat is begrijpelijk. Ze zien mijn ellende, vrezen het ergste, smeken mij nadrukkelijk het proces te beëindigen – maar ik blijf koppig als een ezel.

Zesde dag:

De stemmen van de mensen worden vloeibaar. Hoe lichter de stem, des te zuiverder en doorzichtiger het vloeibare. Ik hoor muziek met hoge zangstemmen en drink ervan. In de loop van de dag voel ik me merkwaardig genoeg in toenemende mate sterker. Iets is anders ... en alles wat anders is, is goed. 's Avonds heb ik een hoestaanval. Daarop voel ik me als nieuwgeboren – misschien als een baby bij wie na de geboorte de energetische kanalen opengaan. Vol energie ren ik vier, vijfmaal de trappen naar de zolderverdieping op en af. Het gevoel van zwakte is totaal verdwenen.

Zevende dag:

Hoewel het lichaam uitgeteerd is en het gezicht ingevallen, ben ik zwak noch futloos, de dorst is echter bijna niet meer uit te houden, mond en keel zijn totaal uitgedroogd. Ik heb gedachtespiralen in het hoofd en versta waanzin, want ik kan hen zien. Vanavond om 22 uur mag ik drinken.

Tweede en derde week:

De belevenis van het eerste drinken kan ik niet beschrijven. Mijn hele zijn was vervuld van één heerlijk woord: DANK!

Al aan het begin van de tweede week heb ik de waarneming goed gevoed te zijn. Ik drink verdunde sappen, bij de gezamenlijke maaltijden eten mijn ogen mee en verheugen zich over de eetlust van de medemensen. In tegenstelling tot sommige andere 'lichtvoedings-mensen' die zich van buitenaf gevoed voelen, ervaar ik het gevoed-worden van binnenuit. Het lichaam is nu veel nabijder dan eerst; in deze nabijheid voel ik zijn onnoemelijke afstand, voel dat ik hem niet ben, maar hij mijn vehikel. Een kunstig geconstrueerde machine, die voor de ziel aards bestaan mogelijk maakt.

Het proces heeft mij verdeemoedigd. Mijn vertrouwen op God is intensiever geworden. Ik zie: Alleen God houdt mij in leven. Hij is de energie in de materiële voeding, Hij is het brood des levens. Ik heb nu zekerheid dat men zonder materiële voeding niet per se hoeft te sterven. Een rechtstreekse voedselopname uit de levensenergie, waarin wij ingebed zijn, is in ieder geval mogelijk. Evenwel kan en wil ik mij niet voorstellen om geen vloeistof tot mij te nemen. Deze tegenstelling moet ik zo laten staan.

Er zal eenmaal een tijd komen waarin de mensheid zich op deze manier kan voeden. Maar evenals een paar andere door overijverige geesten overgebrachte zielen-openende technieken, is ook dit 'gechannelde' proces – dat sporadisch functioneert, bij de meesten echter niet – niet door God geïnspireerd. **Daarom raad ik dit lichtvoedingsproces dringend af.** Ik heb ingezien dat het niet Gods wil is om duurzaam geen voedsel tot zich te nemen, laat staan dit proces ten uitvoer te brengen.

Vasten heeft soms zijn plaats op het geestelijke pad, omdat het lichaam en ziel reinigt. Maar eten en drinken in de juiste mate is een goddelijke handeling, overeenstemmend met de geestelijke spijziging. Ook wordt bij de voedselopname in materie gebonden zielenleven bevrijd, omdat gedurende de vertering fijnstoffelijke plantaardige en dierlijke substanties vrijgemaakt en aan de menselijke ziel toegevoerd worden. Bovendien opent de voedseltoevoer de mogelijkheid van dankbaarheid tot God, zowel voor als na het eten en drinken.

Als eens tekort aan levensmiddelen en hongersnood in onze streken optreden, zal de Vader de Zijnen ook zonder dit proces voeden met Zijn geest.

* * *

Christelijk dagelijks leven

*“Aan de deemoed openbaart zich de macht van de liefde
in de kleine voorvallen van het dagelijks leven.”*

In de stad bij een drukke straatweg. Als het licht bij de voetgangersoversteekplaats op groen springt, stormt de massa los. In het sterke beroepsverkeer is er evenwel een file ontstaan, zodat de voetgangersoversteekplaats geblokkeerd is. De mensen dringen voor en achter de voertuigen langs, maar een rolstoelrijder komt er niet door. Dus rijdt een autobestuurder achteruit om plaats te maken. Precies op dat moment baant achter hem een vader met kinderwagen de weg – en kan nog net uitwijken om niet aangereden te worden. En paar passanten blijven staan, schelden de chauffeur woedend uit, wat voor een idioot hij wel was. Een vrouw met een uiterst sympathieke uitstraling scheldt niet.

Als de menigte zich snel verder over de straat haast, zegt de vrouw tegen een paar opgewonden passanten met een vriendelijke en aangename stem dat de chauffeur van de auto toch alleen wilde terugrijden om de man met de rolstoel er langs te laten. Dit doet ze zo liefdevol en helemaal zonder agressie en veroordeling, dat de mensen meteen rustig zijn en zichtbaar hun wrok dadelijk laten vallen. De strakke gelaatstreken worden glad, een lichte glimlach wordt zichtbaar in de gezichten. Vol vreugde dank ik God voor dit leermoment in naastenliefde.

* * *

In de supermarkt zijn de rijen voor de kassa's minstens tien meter ver naar achteren tussen de schappen en het schiet niet echt op. De wachtenden zijn deels nerveus en ongeduldig.

In mij wordt gezegd: *“Wachten kan ook mooi zijn. Geniet van dit ogenblik en zie wat er gebeurt.”*

Vol vertrouwen laat ik alles om mij heen los en een vreugde en een liefde komt over mij dat het me moeite kost om de omstanders achterelkaar of liever allemaal tegelijk een keer te omarmen. Mijn blik dwaalt rond ... het gebeuren is veranderd. Het is rustiger, het dringen is opgehouden, er is geen ongeduld meer te bekennen, de gestreste gezichten ontspannen.

Verandert de omgeving door overgave aan de liefde? Of is het een onveranderde situatie gezien met een door God aangeraakt hart? Gedragen de mensen zich nu anders omdat de hemelse Vader Zijn zegen uitgiet? Hoe het ook zij, de kleine wonderen van het dagelijks leven zijn een deel van mijn leven geworden, en iedere keer is het een vreugde deel te hebben aan Gods liefdedienst aan de mens.

* * *

In de overvolle stadsbus was een buitengewoon vredige atmosfeer. Ondanks het ruimtegebrek waren de passagiers vriendelijk en voorkomend, geen kwaad woord werd gehoord, ieder was vol geduld voor de medemens. Daarover was ik verwonderd en stelde deze verwondering als vraag in mijn hart.

“Een waarachtig gelovige kan de atmosfeer van een ruimte veranderen, waarop veel zielen vredig en liefdevol worden.” hoorde ik – en probeerde de gelovige mens te ontdekken. Omdat ik hem niet kon vinden, rees de gedachte dat ik het misschien zelf was, maar schaamde mij daarover, omdat ik mij helemaal niet waard vond in mijn zondigheid waarachtig gelovig genoemd te worden.

Ik hoorde: *“Pas in het deemoedig bekennen van de eigen zondigheid gaat de deur in het hart van de ziel open, waaruit geestesleven zich kan openbaren.”*

* * *

In een arm dorp in Afrika zag ik een vader die zijn arm liefdevol om zijn zoon geslagen had. Hun innige genegenheid werd weerspiegeld in hun stralende ogen. Bij deze eigenlijk niet zo buitengewone aanblik schoot ik zo vol gelukzaligheid dat mijn ziel opeens in vlammen stond. Vol vreugde dacht ik dat er eigenlijk alleen liefde voor nodig is om gelukkig te zijn; en hoe mooi het daar toch is waar de liefde woont, hoe de uiterlijke verhoudingen ook zijn.

* * *

Met mijn dochter Christina deelgenomen aan een 10km lange loop. Het was haar eerste lange rennen. Ze heeft gestreden om vol te houden en de loop ondanks verkoudheid af te maken. Ze wilde haar papa

niet teleurstellen – en zichzelf ook niet. Nadat we hand in hand door de finish zijn gelopen, hebben we elkaar innig omarmd en het gemeenschappelijke geluk na de voorafgegangene inspanning is onvergetelijk.

Een paar marathons heb ik al gelopen, maar de voortdurende gemeenschap met mijn dochter betekent meer voor mij dan veel vroegere eindsurten. Wat een vreugde, wat een zegen vader of moeder te mogen zijn, zijn kinderen liefde en begrip te geven en ervaringen met hen te delen.

Dank zij de liefde voor onze dochters zie ik diep in het hart van God. Als een mens al zo'n genegenheid tot zijn kinderen in zich draagt, hen alles vergeeft, hen in alles ter zijde staat, hoezeer eerst is onze hemelse Vader in Zijn volkomen liefde ons toegedaan, Zich daarin aan ons gevend in al onze levenssituaties als wij naar Hem opzien en ons voor Hem openen.

* * *

Wij brengen onze vakantie door aan de Atlantische oceaan. In het vakantiepark reserveren sommige gasten de ligstoelen met hun strandbenodigdheden 's morgens al vroeg, hoewel ze pas laat in de ochtend daar naar toe gaan. Veel badgasten gaan weer weg, omdat ze geen vrije plek vinden. Eén gezin komt pas rond de middag naar hun gereserveerde ligplaatsen. Ik zie: Een Duits echtpaar met twee volwassen dochters, primitief-arrogant in hun uitingen die ze luidruchtig en al kettingrokend te kennen geven. Het lijkt hun om het even te zijn dat ze de hele ochtend de ligstoelen blokkeren. Ik denk er over na of ik hen daar opmerkzaam op zal maken, maar aardig zouden de woorden niet zijn.

Stil wend ik mij tot Jezus. Hij raakt mijn hart aan en ik krijg innige genegenheid tot dit gezin. Ook hun bepaald niet aardige gezichten krijgen sympathieke trekken. In de geest zie ik hen als kinderen van God, teder raakt Hij hun zielen aan, zoals een moeder het met haar geliefde kinderen doet.

Zo ziet naastenliefde eruit. Dat is de weg die wij kunnen gaan: een stap achteruit doen, het hart openen en goddelijke liefde daarin en daaruit laten werken. Dat kunnen geestelijke gaven in gesproken woorden of in een stil gebed zijn, of allerlei materiële hulpverlening. Als men zichzelf niet meer in de weg staat, wordt men tot deur waardoor onze hemelse Vader de aarde kan betreden. Op deze manier van leven kan men veel zegen verspreiden.

* * *

In de supermarkt kon een oudere vrouw haar inkopen niet helemaal betalen en gaf verdrietig de waren terug. Ik legde zacht mijn hand op haar schouder en bood aan het ontbrekende bedrag over te nemen. Ongelovig keek ze mij aan en ook de caissière wierp een vragende blik op mij. Nadat ik betaald had, gaf de vrouw mij haar zegen en wenste mij levenlange gezondheid. Bij het verlaten van de winkel had ik tranen van geluk in mijn ogen, omdat ik iemand blij kon maken.

Jezus zei: *“Wat je voor deze vrouw gedaan hebt, heb je voor Mij gedaan.”*

Op weg naar huis dacht ik over Zijn woorden na en moest meteen nog meer vreugdetranen wegdrukken.

Geven is zegen als men samen met Jezus werkt, want dan gaat Gods gave via iemand – naastenliefde wordt dan tot geheiligde daad. Maar men moet leren om bij het geven niets te verwachten. Als de dank een keer achterwege blijft of hulpvaardigheid uitgebuit wordt, moet men in de liefde blijven. Dat lukt alleen als men het welzijn van de medemens in het middelpunt van zijn handelen stelt. Deze stap moet men wagen, als men waarachtig op het geestelijke pad wil lopen en wil beginnen aan het avontuur van het kindschap van God.

* * *

Een vrouwelijke collega op het werk lag in scheiding en kon haar huur niet betalen. Ik leende haar de helft van mijn maandsalaris, zodat ze rond kon komen. Toen onze wegen scheidden was het haar niet mogelijk het bedrag te vereffenen. Ik gaf haar mijn adres en ze zou het geld terugbetalen als het financieel beter met haar ging. Ik heb niets meer van haar vernomen. Jaren later trof ik haar weer in een restaurant. Meteen voelde ik haar slecht geweten. Ik omarmde haar hartelijk en was oprecht blij over deze ontmoeting – vooral over het feit dat ze weer vaste grond onder haar voeten had. Over het geld heb ik niets gezegd, het was en is mij een vreugde de liefde gediend te hebben.

Het verstand veroordeelt zulk handelen graag en noemt het domheid om zijn recht niet te krijgen. Werelds gezien is deze zienswijze legitiem. Vanuit goddelijk standpunt bekeken ziet het er anders uit.

Onzelfzuchtige daden die boven aardse privileges en materieel eigenbelang staan, manifesteren Gods zegenkrachten en brengen overal bevrijding tot stand.

Maar niet het krijgen van Gods genade voor zichzelf moet reden van een weldaad zijn. Laat alleen de onvoorwaardelijke liefde tot de Vader de reden zijn, alleen over de schoonheid van de liefde verheugt het kind van God zich. Geen geld van de wereld, geen materiële rijkdom, geen aardse zintuiglijke bevrediging kan iemand de gelukzaligheid bereiden die in het goddelijk leven rust. Geen woord kan beschrijven wat de Vader de kinderen schenkt, die Hem meer liefhebben dan de vergankelijke glans van deze wereld.

* * *

Vandaag heb ik in het restaurant van een vriend in de keuken meegewerkt en 120 DM verdiend. Op weg naar huis spreekt een oude vrouw mij aan, of ik misschien een mark voor haar over heb, omdat ze vanwege haar hoge huur geen eten kan kopen. Mijn hart barst bijna van medelijden, ik geef haar 100 DM en houd 20 voor mezelf. Ze kan het bijna niet geloven en zegt getroffen: “Dat er nog zulke mensen zijn!” en omarmt me hartelijk. Ik ben net zo blij als zij of nog meer en dank innig voor deze leiding.

Pas wanneer het wereldse verstand er buiten blijft, kan het hart waarachtige naastenliefde beoefenen. Natuurlijk hoeft men niet al zijn geld weg te geven, maar men wordt wel zo geleid dat men in de juiste mate kan geven, ook wanneer het aards gevormde verstandsdelen dit niet graag wil inzien. En liever vaker wat meer geven dan eenmaal te weinig.

Daden van naastenliefde kunnen hun goddelijke werking alleen ontplooiën wanneer ze niet voor het voetlicht worden gedaan – behalve als God het zo wil. Op deze plaats getuigen voorbeelden ervan dat de Vader Zijn kind met Zijn geest vervult en in hem intrek neemt als het geen materieel eigenbelang, maar de liefde dient. Hier wordt Gods Woord waarachtig en levendig vervuld. Hij is de liefde en het leven. Zonder Hem niets, met Hem alles. Mijn leven behoort aan Jezus Christus toe. In Hem ben ik onuitsprekelijk gelukkig.

* * *

Geloofsgeschenken

*“Als je geïrriteerd of uit het veld geslagen bent over dingen
die op de weg naar God gebeuren,
ben je nog niet vast genoeg in het geloof.”*

Tollwood-festival in München

Als we het festivalterrein betreden, horen we de oude supertramp-liederen uit de muziekarena naar ons toe klinken en ik zeg tegen mijn begeleidster: “Hier worden herinneringen aan de 70er jaren wakker”, en denk heimelijk hoe mooi het zou zijn nu in dit concert te zijn ... maar helaas is het uitverkocht. In mijn hart kijk ik God liefdevol vragend aan – als een klein kind dat zijn ouders met zijn ogen om een stuk speelgoed in de etalage vraagt –, of er toch niet een mogelijkheid zou zijn het concert te bezoeken.

We slenteren langs de tenten en kraampjes en ontdekken een vriendin in het buitencafé. Als we elkaar begroeten, horen we dat ze jarig is en feliciteren haar hartelijk. Ze zegt: “Zouden jullie twee supertramp-kaarten willen hebben? Wij hebben een paar, maar blijven liever hier en vieren feest in de openlucht.”

Ongelovig kijk ik haar aan en zeg dan breeduit: “Eh ... jaa??!”, terwijl men ons de entreekaarten al in de hand drukt en ons een mooie concertervaring toewenst. Natuurlijk gaan we meteen naar de muziektent en Jezus zegt door Roger Hudson: “Give a little bit of your love to me ...”

Zo maakt de Vader op velerlei manieren gelukkig en vervult ook aardse wensen, als de vervulling ervan Zijn kinderen niet schaadt en ze in de geschenken Zijn toegenegenheid en liefde zien.

* * *

Een week camping-vakantie in Italië. Volgens het weerbericht zal het juist in deze ene week regenen en koel zijn, vooral de eerste dagen is slecht weer voorspeld. Op de heenweg regent het zo erg dat men af en toe niets meer ziet en wij alleen langzaam vooruit komen. Ondertussen praat ik met Jezus over verschillende thema's, en betreffende de weersvoorspelling zet ik mijn kinderlijke harteblink op.

Hij zegt: “Niet de mensen zijn voor het weer verantwoordelijk, maar Ik; zoals in alle dingen van het leven heb Ik ook hier het laatste woord.”

Als we het vakantieoel bereiken, klaart het op en bij aankomst is de lucht bijna helder. We brengen een heerlijke namiddag aan het strand door en eten 's avonds in de openlucht voor onze caravan. Pas als we naar bed gaan, begint het te druppelen, waarop het de hele nacht regent. 's Morgens schijnt de zon door het raam in de slaapcabine en heerlijk weer staat ons te wachten. Op de derde dag regent het ook 's nachts niet meer, en op één na zijn de volgende dagen ondergedompeld in warm zonlicht voor een stralend blauwe lucht.

Met zulke ervaringen openbaart de Vader dat Hij altijd vreugde wil geven. Liefdevol spreekt Hij tot Zijn kind: *“Omdat jij jouw liefde aan Mij geschonken hebt, behoort ook Mijn liefde jou toe.”*

Op de laatste vakantiedag maken we de ter plaatse gehuurde caravan schoon en gaan dan naar het strand om daar nog een paar mooie uren te genieten. Omdat ons oude zonnenscherm al erg versleten is, besluiten we hier een nieuwe te kopen. Ik wil mijn portemonnee uit de badtas halen ... en vind hem niet. Ook een grondig zoeken in de caravan brengt hem niet te voorschijn. Op weg terug naar het strand begeleidt een zachte stem mij: *“Jij bent helderziende, dan moest je toch weten waar je geldbeurs is!”*

Ik keerde in mijzelf en vind hem in de badtas – ik had hem echt over het hoofd gezien. *“Ja, daar is ze!”* zegt mijn geestelijke begeleider verheugd over mijn geslaagde schouw. Op het strand open ik de tas en haal de geldbeurs er dankbaar uit.

* * *

Vakantie in Thailand

Bij het zwemmen in de zee krijg ik zomaar ineens een doordringende impuls om meteen aan land te gaan. Ik denk: ‘Wat kan mij wel voor ergs overkomen, er is geen stroming en vast ook geen haaien – en zwem verder. Seconden later voel ik een stekende pijn in mijn voet. Snel keer ik naar het strand terug, daar is de voet al zichtbaar gezwollen en brandt. Als inlanders mij onderzoeken, blijkt dat een zee-egel mij gestoken heeft.

Dat was helaas niet de eerste keer dat ik een geestelijke waarschuwing genegeerd heb – en waarbij mij of iemand anders iets overkomen is. Voortaan zal ik daar beter naar luisteren.

* * *

Mijn vrouw en ik bezoeken de See-Festspiele in Bregenz. Voor deze avond is regen voorspeld, de opvoering wordt toch in de openlucht gegeven. Ik vraag Jezus of wij de voorstelling droog kunnen meemaken. Als we plaatsnemen, begint het zachtjes te miezeren en geschat 99% van de ca. 6000 bezoekers trekken haastig hun regenjassen en plasticcapes aan; met hun puntige capuchons vormen ze een grappig uitziende dwergenzee. Ook mijn buurman rechts is nu zo bekleed en kijkt mij vragend aan, omdat ik daar alleen in een T-shirt zit. Vriendelijk zeg ik tegen hem dat het niet zal regenen. Hij kijkt mij medelijdend aan, want pikzwarte wolken hangen dreigend boven ons hoofd. Om mijn geloof kracht bij te zetten, trek ik het jack niet aan. Kort daarop eindigt de neerslag abrupt en in de volgende twee uren valt er geen druppel meer op de grond.

Ik ben niet zo'n klassieke operafan en eigenlijk ter wille van mijn vrouw hier. Tijdens de uitvoering wend ik me daarom tot Jezus.

Hij zegt: *“Bid!”*

“Voor wie moet ik bidden?”

“Voor alle mensen in deze arena.”

“Maar dat zijn er veel!”

“Mijn kinderen geef Ik onbeperkte gebedskracht.”

Mijn hart wordt aangeraakt, vol van Gods liefde bid ik innig voor alle aanwezigen.

Daarop zegt Jezus: *“Er is jou verlossend gebed voor de hele aarde gegeven. Als jouw tijd gekomen is, zal jouw bidden Mijn barmhartigheid openbaren en de aarde en veel zielen verzachting in hun weeën geven.”*

* * *

Geestelijk schouwen en ervaren Gelukzaligheid

*“Mijn tijd staat in Uw handen,
nu kan ik rustig zijn, rustig zijn in U.
U geeft geborgenheid, U kunt alles wenden.
Geef mij een standvastig hart, maak het vast in U.”*

Wij zijn uitgenodigd voor een evangelische kerkdienst naar aanleiding van het bezoek van een Tanzaniaanse partnergemeente. Het predikantenechtpaar uit Tanzania celebreert de mis. Het kinderkoor zingt Afrikaanse liederen over Jezus, hun hoge zangstemmen ontroeren de harten van de luisteraars. Tenslotte wordt de Duitse delegatie, die de volgende week naar Afrika reist, door de pastor gezegend.

Ik zie ook de zegen aan gene zijde. Hemelse geesten verschijnen en leggen hun handen op de zes reizigers. Lichtstralen doorstromen hun zielen, het is zo mooi om naar te kijken. Engelen worden uitgezonden om de wegen van het Duitse gezantschap voor te bereiden. Met van liefde vervulde harten zal ze de Tanzaniaanse broeders en zusters alle mogelijke hulp verlenen.

In deze heerlijke viering van de mis wordt mij tenslotte getoond dat er veel van zulke kleine liefde-eilandjes van spirituele en confessionele gemeenschappen verdeeld over de aarde zijn.

* * *

Een kennis bezocht voor een terugleiding naar het prenatale bestaan, maar ik zag alleen onsamenhangende beelden en oude gedachtefragmenten. Een intensieve ervaring had ik toch tegen het eind van de behandeling: Ik zag mijzelf als embryo in het moederlichaam. Toen uiteindelijk de geboorte moest plaatsvinden, verzette ik mij daartegen. In de geestelijke wereld vond een strijd om mijn ziel plaats. Op het laatste moment moest en kon ik het geboortekanaal verlaten, anders dreigde de verstikkingsdood. In totaal duurde de geboorte drie dagen en was heel moeilijk voor mijn jonge moeder. Op grond van de toenmalige maatschappelijke toestanden in het Beierse woud kwam voor een buitenechtelijk kind, ontstaan uit een verhouding met een getrouwde man, alleen een geheime thuisbevalling in aanmerking.

Mijn aankomst in de duistere wereld hier was aan gene zijde heel anders zichtbaar: In een stralend verlichte kamer waren engelen aanwezig – Jezus stond in het midden en zegende het gebeuren. Toen zag ik nog hoe jaren later mijn ziel in ketens van aardse begeerte werd gelegd, opdat ze in de strijd daarin en daaruit sterker zou worden om te zijner tijd goddelijk leven te kunnen ontvangen en dragen.

Het ademloze geboortedrama achtervolgt mij af en toe nog steeds; dit leidt er soms toe dat de onafhankelijke ademhaling tijdelijk stopt. Op grond daarvan ervaar ik het ademen zeer bewust. De ademhaling te volgen en daardoor levendigheid intensief te voelen, geeft diepe vrede en vreugde in mijn hart. In de hemelse wereld ademt al het leven licht, en liefde draagt dit licht naar iedere vezel van de ziel en openbaart goddelijk bewustzijn.

(Notabene over de reïncarnatietherapie: Intussen ben ik mij bewust dat hypnotische terugbrengingen niet ongevaarlijk zijn. Omdat ondertussen de natuurlijke zelfbescherming van de ziel buiten werking gezet is, kunnen boze geesten zich meester maken van de zich in trance bevindende mens. Daarom moet deze behandeling dringend afgeraden worden.

* * *

Ik zit in een winkelcentrum op een bank en sla de zakelijke drukte gade. Af en toe mag ik in het innerlijk leven van een mens kijken, om in de liefde te groeien. Mijn blik valt op een tengere vrouw van middelbare leeftijd. Meteen opent de Vader haar ziel: Een gekwetst vogeltje met gebroken vleugels, dat onbeschrijfelijk leed in zich draagt; en toch heeft ze stand gehouden in de stormen van de wereld. Ondanks haar zielepijn heeft ze een liefdevol hart behouden en daardoor haar waardigheid niet verloren. Tranen van medelijden lopen over mijn wangen, wat heeft de wereld hier wel aangericht. “O Vader, maak spoedig een eind aan dit drama!”

In de geest omarm ik dit beminnelijke wezen en laat het niet meer los. De liefde van Jezus vervult en doordringt mij met een gebed van tot nu toe nooit gekende intensiteit. Er komt geen eind aan mijn dank als ik verneem dat ik deze zuster eens in de hemel mag omarmen.

* * *

Een vriendin viert haar verjaardag in het buitencafé. Ik zit tegenover een eveneens uitgenodigde sympathieke en buitengewoon vrolijke jonge vrouw. Haar kleine lichaam draagt een misvormd hoofd, de ogen puilen uit de te grote oogleden, haar handen hebben beide alleen een paar stompvingers. Ze is wat we gewoonlijk lelijk en afstotelijk noemen. Omdat ik met mijn hart naar haar kijk, kan ik haar ziel zien. Ik vergeet bijna adem te halen bij de aanblik van deze schoonheid. Mijn ogen schieten vol tranen. Ik probeer ze te verbergen en verdiep me in mijn bord. Nu laat Jezus mij Zijn innige liefde tot haar zien en ik zie hoe Hij haar eens persoonlijk naar het geestelijke Vaderland zal geleiden.

Ik ken de reden en de oorzaak van het lot van deze vrouw niet, maar ik zie dat haar na het overlijden een grote zaligheid bereid is. Zij weet dat niet, maar haar hart weet het en leeft al in deze voorvreugde die haar ziel aanraakt.

Vol liefde en dankbaarheid zit ik zwijgend in de lawaaierige mensenmassa. Diepte is mijn zijn – geest mijn leven. Mijn leven behoort U toe, o Vader. U alleen.

* * *

In het warenhuis sla ik een moeder met haar kleine dochter gade. Bij de blik in de ogen van het kind zie ik dat het in de nieuwe tijd een speciale opdracht zal vervullen. Ik bad God om zegen voor hen beide. Toen kwam er een schare engelen bij met de opdracht dit gezin speciaal te beschermen en hen op hun verdere levensweg te begeleiden. Het waren de broeders en zusters van de moeder en het kind die niet geïncarneerd waren. Om bij hun zusters te zijn en hen terzijde te staan, opende het gebed de deur van de aarde voor hen. Ze hadden op dit moment gewacht en gingen vol ijver aan het werk.

De Vader brengt een mens ertoe om te bidden opdat een deur open zal gaan waar Zijn zegen doorheen stroomt. Uit Hem alleen geschiedt het wonder van de verlossing, maar in vaderlijk-goddelijke liefde schrijft Hij Zijn werk aan Zijn kinderen toe.

* * *

Onze dochter speelt een ontroerend stuk op de piano. Achter haar staat een engel, die zich verheugt over haar toewijding. Het is een zusterziel. De liefde die van deze bezoeker uitgaat, vult het hele huis. Mijn ziel staat in lichterlaaie, ik los bijna op in deze onbeschrijfelijke geborgenheid in het licht.

In het geestelijke Vaderland zullen licht en liefde de zuurstof zijn die wij ademen. Hoe verheug ik me op de dag van de terugkeer naar Huis.

* * *

Liggend op een matras volg ik dankbaar mijn adem. Een wonderlijk gevoel van lichtheid overvalt mij. Aan het hart van Jezus verlaat ik mijn lichaam, zweef als geest vrij in de ruimte. In mijn sfeer aan gene zijde zit ik opeens aan een piano, hoewel ik dit instrument nog nooit bespeeld heb. Handen en vingers glijden over de toetsen en laten een heerlijke melodie horen, die mij totaal doordringt; ja, ik ben de muziek, ben de klanken zelf, als het ware verdwijnend in deze extase.

Als ik mij weer in het lichaam bevind, voel ik zijn natte wangen. De tranen van de ziel weent het lichaam ook als ze buiten hem is.

* * *

De Olympiaberg in München beklommen en een wondermooie boom omarmd.

Hij zei: *“Zoals ik op deze berg, opgericht uit het puin van de oorlog, geplant werd en gegroeid ben en hier nu sta in mijn kracht en waardigheid, zo zult ook jij uit de puinhopen van je innerlijke oorlog groeien en sterk worden en tenslotte opstaan in goddelijke kracht en zielengrootheid.”*

Ik heb de boom Samuel gedoopt. Hij heeft zich daar erg over verheugd.

* * *

Winterloop

De lange loopafstanden dit jaar hebben mij in een fantastische conditie gebracht. Ik voel geen enkele inspanning bij het lopen – alles past, ik ben gezond. Lichtvoetig ren ik erop los en geniet van de lichamelijke kracht en lichtheid. Het gelijkmatige knerpen van de sneeuw verplaatst mij in een lichte meditatietoestand, terwijl dikke sneeuwvlokken dansend om mij heen dwarrelen. Langzaam versmelt ik met het witte tapijt, bijna zweef ik erover. Diepe dankbaarheid en tevredenheid overvallen mij. Ontdaan van de waanzin van de wereld voel ik mij geborgen in het hart van de Vader.

De ziel wordt doorstroomd met licht, alle scheiding lost op – ieder mens wordt zichtbaar als broeder en zuster in de goddelijke betekenis. Nu zie ik vooruit, ver vooruit! Zoals het eenmaal zijn zal, nee,

zoals het in feite is: De mensheid is eigenlijk één mens. En die is zich van zichzelf bewust als eenheid van alle mensen. En in eeuwigheid zal hij steeds dieper ingaan in het wezen van God, zal zich met God verenigen in grenzeloze liefde. Ja, dat zijn wij, die sinds duizenden jaren oorlog tegen elkaar voeren en elkaar vermoorden: Eén mens uit licht en liefde!

Waar ben ik? Het lichaam daar buiten loopt. Zacht glijd ik er weer in, verbind mij met de zintuigen. Het ontstaan verdringt het zijn, de tijd neemt de scepter weer over.

* * *

Vakantie aan zee

Zittend op het strand omspoelt de zee teder mijn voeten – als een groot trouw dier. Ik praat met hem en toon hem mijn genegenheid en respect. Dan gaat het open om de oorsprong en vaderland van al het leven te openbaren:

In deze geweldige schouw zie ik de waarheid van de mens, verborgen in het lichaam, gestrand aan de oevers van de vergankelijkheid, totdat de tijd breekt: Glazen oceaan, zee van pijn en lijden, uitgeschreeuwd in de oneindigheid! Hier beefde het binnenste van God! En er gebeurde wat nooit eerder was en nooit meer zijn zal in eeuwigheid: Het waagstuk van de eeuwige dood, het offer van deze schepping, de Menswording van God, de kruisiging en opstanding van de liefde!

Weer bij zinnen voel ik het zachte strelen van de golven, teder raakt de zee mijn ziel aan, toont mij zijn verbondenheid. Hij weet.

* * *

Toen ik weer een keer de liefde tot God voelde, zag ik die als een golf door het heelal deinen, oneindig ver en zonder einde. Toen vroeg ik: “Hoe is het mogelijk dat een klein mens zo’n golf van liefde doet ontstaan, die de oneindige ruimte vult?”

Ik hoorde: *“Ieder mens draagt de oneindigheid in zijn hart, en iedere onzelfzuchtige gedachte doet het heelal trillen en vult het met licht en liefde. Zo wordt ieder mens door zijn liefde tot God tot medeverlosser van alle gevallen materie en alle verloren zielen. Deze liefde is de enige sleutel tot verlossing en bevrijding. Ze is de sleutel tot de hemel.”*

* * *

De nacht voor Goede Vrijdag breng ik alleen wachtend op een bank in het park door. In gedachten helemaal bij Jezus wil ik mij in mijn menselijke zwakheid solidair tonen. In het bewustzijn dat het gebeuren van die nacht en de daarop volgende kruisiging iets is geweest dat de wereld veranderde, voel ik mij met mijn hele hart naar Hem toegetrokken. Plotseling zie ik dat de met Satan worstelende Jezus mij waarneemt. En zie dat Hij in Zijn strijd aan het lot van ieder mens heeft gedacht. In die gedachten vond Hij tenslotte de kracht die Hem deed zeggen: *“Mijn Vader, niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede!”*

Nu ben ik in de geest persoonlijk in de Hof van Gethsémané verplaatst. De maan schijnt helder en er heerst absolute stilte. Jezus draagt een wit gewaad. Hij zit op de grond, de grote, strijdende ogen vol liefde. De Vader heeft Zich teruggetrokken. De mens Jezus, in dit uur door God verlaten, worstelt om de vervulling van zijn bestemming zonder de hem toebehorende goddelijke macht, alleen de krachten van de ziel kan hij gebruiken. Hij schenkt mij een blik in zijn innerlijk en ik zie zijn woordeloze strijd met het oog op de komende gebeurtenissen. Zwijgend ga ik naar hem toe, als een broeder laat hij zich omarmen, diep verenigen onze harten zich. Zo blijven wij, totdat het lichaam mij terugroept.

Nog lang blijf ik op de bank zitten om het zojuist meegemaakte te begrijpen. Jezus Christus zó te zien heeft mijn denken tot nu toe vernietigd. Het verstand heeft zich in deemoed aan de liefde overgegeven, die mij tijdens deze ontmoeting helemaal in beslag genomen had. Mijn gelukzaligheid is grenzeloos. Mijn hart behoort U toe, o Vader, voor altijd U!

* * *

In de kerk

Vanaf de achterste rij observeer ik hoe de mensen automatisch hun gebeden opzeggen en de ceremonie in het koor volgen. Onverhoopt zie ik Jezus. Hij zit in een haren bruin kleed op een van de zijbanken. Niemand let op Hem, niemand heeft eerlijke en waarachtige belangstelling voor Hem, geen van de zogenaamde gelovigen wil werkelijk bij Hem zijn.

“Zo is het met de mensen, ze zien Jezus niet, ze zien de arme broeder hiernaast niet. Ze gaan uit eigenbelang en gewoonte naar de kerk en slapen de slaap der rechtvaardigen.” wordt er in mij gezegd.

Een andere keer kijk ik in de zielen van twee kerkbezoekers die dicht bij elkaar zitten. Eén is een blind-gelovige van de kerkelijke institutie, de woorden van de predikant verbleken in de nevel van zijn dode geloof. In het dictaat van het materiële denken is hij elke geestelijke diepgang kwijtgeraakt. Zijn geloof bestaat eruit dat het wel ergens goed voor zal zijn om naar de kerk te gaan – en omdat de anderen het ook doen. Hij denkt aan het middageten en aan de voetbaluitslagen. In zijn slaap is God voor hem oneindig ver weg en dus onbereikbaar.

De andere heeft de ware kerk in zich en komt hier om liefde naar de gemeenschap te dragen. Hij is helemaal aanwezig, zijn hart is vol van Gods aanwezigheid. Elk woord van de predikant dringt diep in zijn hart en is voeding voor het vuur van zijn vaderliefde, want *“voor de reine is alles rein”*. Ik zie hoe hij stil voor zijn medemensen bidt en dat op deze voorbede de kerkruimte in helder licht gedompeld wordt.

Jezus verschijnt nu in een wit gewaad, begeleid door engelen zegent Hij de aanwezigen. De voorbiddende voelt dat er iets heiligs gebeurt. In zijn hart zegt hij: *“Lieve Vader, ik bid U omwille van Uw liefde dat geen enkele hier aanwezige ziel verloren gaat, allen moeten gered worden en de weg naar U vinden.”*

Daarop gaat de kerkruimte in een nog helderder licht branden, de hele kerk bestaat uit licht en liefde, haar glans straalt ver uit in de oneindigheid. De gelovige merkt dat de Vader zijn gebed verhoort en zijn vreugde is niet te beschrijven.

En ik zie dat de ene mens staat voor de blind-materiële wereld en de andere voor de zich aan allen gevende liefde. Verder wordt mij getoond dat de kerk symbool is voor de aarde. En dieper wordt zichtbaar dat de kerk de totale materiële schepping voorstelt. En nog dieper openbaart ze zich als symbool van de geestelijke schepping – met de liefde als gebed van de verlossing en het eeuwige leven.

Diep geraakt dank ik God voor deze schouw. Nog lang staat mijn ziel in vlammen, zodat ik me nauwelijks raad weet.

* * *

Tijdens de hartmeditatie met mijn kinderen worden we naar de troonzaal van God ontruikt. Jezus zit op de troon, Hij draagt een stralend wit gewaad en in Zijn hier koninklijke openbaring een kroon op Zijn hoofd. Links en rechts staan in een erehaag een groot aantal engelen langs de zijwanden en kijken vol eerbied naar hun Heer en God – ook veel andere geesten zijn aanwezig. Wij lopen rechtstreeks naar Jezus toe en de kinderen gaan op Zijn schoot zitten, zoals ze altijd doen als we Hem ontmoeten.

Hij zegt: *“Zie, dat zijn de kinderen van de aarde, ze hebben de weg van het vlees gekozen en moeten daardoor een zware strijd met de wereld doorstaan. Eerder waren zij net als jullie, vol eerbied voor Gods heiligheid en almacht. In het duister van de wereld konden zij de Vadergod herkennen en hebben Mij lief zoals kinderen hun vader liefhebben, en hun liefde, die ze in Mij herkenden, overwint de vrees en opent de deur naar Mijn hart. Ze kijken niet naar Mijn heerlijkheid, maar blikken alleen naar Mijn geopend hart.”*

“Zo moet iedere geest deze weg bewandelen als hij Mij wil naderen zoals zij. En zij zijn ook Mijn vreugde en Mijn onmetelijke gelukzaligheid. Ook als ze nog het stof van de aarde aan hun voeten dragen, zal Mijn liefde hun zielen witwassen als sneeuw in het zonlicht en aan hun vreugde zal geen eind komen.”

Jezus liefkoost Zijn en mijn dochters en ze vlijen zich aan Zijn borst en drinken van Zijn liefde. Tenslotte staat Hij op en kijkt mij aan. Hij neemt mij volkomen aan in mijn erbarmelijkheid en zondigheid. Ik mag Hem omarmen en ga op in de geborgenheid van deze vereniging. De geesten slaan ons gade en zijn heel ontroerd, maar ook verrast dat wij God zo zonder ontzag ontmoeten.

Tenslotte is het tijd om deze koningszaal te verlaten. Als we ons weer in ons materiële huis bevinden, zijn we nog helemaal vol licht van ons bezoek aan Jezus. Dit was geen fantasiereis, maar waarachtige ervaring in de geestelijke wereld.

* * *

Reis door Marokko

Wij hebben op kamelen in de Sahara gereden. Als het in het kamp rustig wordt, hoor ik de roep om naar een hoog duin te gaan. Het is middernacht, de volle maan hult de zee van zand in vaal licht. In het woestijnkamp slaapt mijn gezin, dat ik zo liefheb en voor wie ik God met mijn hele hart dank. Zacht streelt de wind mijn huid en mijn ziel. Vol van liefde tot God begint ze te zingen. Vroeger koesterde ik wrok als ik dronken was en dat was niet zelden. Nu ben ik ‘dronken uit liefde tot God’ – en bezing deze liefde.

Onverwachts duiken geesten op, nieuwsgierig slaan ze mij gade. Omdat het duidelijk overleden moslims zijn, zeg ik hen dat Mohammed zeker een profeet was, door wie God gesproken had. Voeg er echter aan toe dat Jezus Christus geen profeet was, want in Hem was en is God volkomen tegenwoordig. Jezus Christus is God in persoon en staat dus onvergelijkelijk hoger dan Mohammed. Ze verstaan me althans verbaal – zoals bij de mens valt ook bij het woord aan gene zijde de omhulling weg, alleen de innerlijke zin/de ziel blijft zichtbaar – en observeren verder.

Ik ga dieper in mijn hart naar binnen en word naar de door de volle maan beschenen Hof van Gethsémané ontrukkt. Jezus zit daar in een wit kleed. De Vader – de goddelijke liefde – heeft Zich teruggetrokken. Jezus is nu geheel Mensenzoon. Veel geesten zijn aanwezig, ja, de hemel heeft zich boven Gethsémané geopend, maar niemand mag helpend ingrijpen in het komende gebeuren. Ik omarm Jezus lang en innig en drink van zijn liefde. Zo blijven we, tot ik mij weer op de duin bevind. Stilte omhult mij, onnoemelijke vrede vervult mij. Alles is liefde, alles is God. Bevrijd van aardse machten behoor ik alleen Hem nog toe. Opnieuw word ik in de geestelijke wereld verplaatst:

Jezus Christus heeft 2000 jaar geleden de rechtstreekse weg naar het hemelrijk gebaad, en die Hem navolgen, komen daar naar toe waar Hij is. Maar er vormden zich hindernissen voor en op deze weg, die opgelost moeten worden. Speciaal daarvoor opgeleide geesten hebben voor dit doel een aards lichaam aangetrokken. Ze zijn de baanbrekers van de goddelijke liefde met de opdracht de geestelijke ‘toegangswegen’ naar het door Jezus aangelegde pad en het pad zelf weer begaanbaar te maken. Ze werken hard om de christelijke leer liefde- en waarheidsgetrouw openbaar te maken, die door geestelijk onkruid overwoekerd en door waangelovig gesteente bedolven is. Deze apostolische dienst houdt ook het corrigeren in van de identiteit van Jezus Christus als de enig ware God – voor alle volkeren van deze aarde.

Als ik uit deze inzichten ontwaak, is de hemel bewolkt geworden, de maan is verdwenen en de wind blaast met kracht zand op mijn naakte bovenlijf, zodat het als duizend speldenprikken aanvoelt. Ik sluit mijn ogen en vraag aan Jezus of ik blijven moet. Dan opent Hij mijn toekomst en ik zie mij eerst voor een paar en dan voor meer mensen spreken.

“Wat moet ik daar dan verkondigen? Dat is mijn ding niet!” zeg ik. Maar Jezus verzekert dat ik in de eventuele situaties moed tot spreken en de juiste woorden zal ontvangen. Maar dat is nog niet alles. In christelijke bijeenkomsten deelt Hij zieken en gehandicapten via mij mee dat Hij hen geneest als ze in de verlossende macht van Zijn liefde geloven. Daarop worden een man in een rolstoel en andere aanwezigen met verschillend lichamelijk lijden gezond.

Dan spreek ik tot de luisteraars: “De ware ziekten zijn die van de ziel en veel moeilijker te genezen dan lichamelijke. Want in gebreken zoals hoogmoed, geilheid, afgunst, gierigheid en hebzucht kan men gemakkelijk terugvallen wanneer men zich daar weer voor opent. Alleen wie bereid is afscheid te nemen van zijn zondig gedrag, laat die bidden, opdat Jezus hem nu zal genezen.” Daarop worden een paar mensen van hun zonden vrij en zien Gods liefde.

Weer in het lichaam ga ik met mijn rug tegen de wind zitten. Mijn leven behoort Jezus Christus toe, ja, eigenlijk is het leven van ieder mens ingebed in Gods volkomenheid, maar men verloochent deze geborgenheid. In de diepte van mijn ziel zie ik de bereidheid ieder moment het lichaam af te leggen. Ja, ik ben bereid! Het woord toeval verzinkt in het niets. Ik voel hoe de dood mij voor altijd verlaat en onsterfelijkheid mij doordringt. Niet in theoretisch geloof, maar in levendige zekerheid. Wat een bevrijding! De eigen onsterfelijkheid te zien, het onmiskenbare bewustzijn van eeuwig leven is genade en geschenk van de Vader aan Zijn kinderen die Hem boven alles liefhebben.

Intussen is het 3.00 uur. Ik spreek een gebed voor verwanten en bekenden en ga dan naar het kamp om nog wat te slapen, want we willen de zonsopgang niet missen.

* * *

Huisgezin

Ons huwelijk is door God gesloten en rijk gezegend. In menige strijd zijn onze zielen gerijpt, de individuele talenten vullen elkaar in toenemende mate aan als twee delen van een geheel en maken een harmonische en gelukkige relatie mogelijk. De religieuze instelling van mijn vrouw is een stille, het geloof voor haar een intimiteit waarover ze niet graag spreekt. Diep in haar hart draagt ze het geheim van de maagdelijke goddelijke liefde.

Het kenmerkende attribuut van haar geest is gerechtigheid. Ondanks haar uitgesproken rechtvaardigheidsgevoel is het haar levensopdracht om de liefde van haar hart te laten spreken en haar werelds rechtsgevoel over te laten aan de barmhartige liefde van onze hemelse Vader.

In de genade van Jezus mocht ik een keer haar prenatale toestand zien: Een geest vol wijsheid en vastberaden gerechtigheid, de goddelijke opdrachten uitvoerend, maar daarbij aan Gods wil gebonden en daardoor niet in zelfbeschikking en onafhankelijke liefde bezig. Daarop zag ik haar in de wereldse strijd nieuw gevormd bewustzijn – en zag een teder stralende etherische gestalte. Haar geesteshouding was reine en heel deemoedige toewijding. Nooit eerder heb ik zo'n bekoorlijkheid gezien, iedere vezel van haar zijn was naar God toegewend, terwijl Zijn liefde haar lichte schoonheid doordrong en haar hart met onbeschrijfelijke vreugde en hemelse vrede vervulde.

Dat is mijn vrouw? Dat is mijn vrouw! Nauwelijks durfde ik haar met mijn blik aan te raken. Maar daarna nam ik waar dat wij in de gemeenschappelijke liefde tot Jezus Christus één konden worden. En zag ons als één wezen ingaan in het hart van onze hemelse Vader, daarin eeuwig levend in grenzeloze vrijheid en gelukzaligheid.

* * *

Voordat onze dochter Maria incarneerde, heeft ze mij vrij vaak bezocht en begeleid, zo kende ik haar naam en haar geslacht al voor haar geboorte. Als ze haar hart opende, voelde ik haar innige toegenegenheid en ze liet mij deelhebben aan haar voorvreugde over deze incarnatie.

Ook onze jongere dochter is een kind uit het licht. Beide zijn een zegen niet alleen voor ons als ouders, want in de nieuwe tijd zullen ze veel mensen met hun liefde-wijsheid gelukkig maken. Hun voornaamste ambt ligt in de opvoeding van kinderen en jonge mensen van de nieuwe aarde. Dat is hun roeping waarin zij hun aardse vervulling vinden. Totdat ze uiteindelijk zullen ingaan in het hart van hun hemelse Vader, waaruit ze eens geboren werden.

* * *

Tijdens een gesprek met mijn dochter Christina over de dood heb ik een visioen van haar heengaan: Ze zal te eniger tijd vermoeden dat deze dag spoedig op haar te wachten staat. Ze zal slechts kort iets lijden, maar dat draagt ze deemoedig, zoals ze dat steeds in haar aardse bestaan heeft gedaan. Ze ligt op haar ziekbed en neemt afscheid van haar geliefden. Spoedig daarop slaapt ze rustig in. Volkomen gezond en zalig ontwaakt ze aan gene zijde. Ik sta daar en verwacht haar ... maar er is nog iemand ... het is Jezus, die Zijn kind in de armen neemt. Nu komt ook mijn vrouw, o wat een onbeschrijfelijke vreugde!

Hier eindigt het visioen, maar ik weet dat ook Maria erbij zal komen. Verdere gezinsleden en verwanten zullen de hemelse gemeenschap aanvullen en het zal een gelukzalig samenzijn in de liefde van onze Vader in Jezus Christus zijn.

* * *

Veel geesten uit de lichte sferen hebben nu aardse gestalte aangenomen. Zoals mijn gezin hebben de meesten van hen geen herinnering aan hun prenatale bestaan. Maar vroeg of laat zullen ze ontwaken en hun afkomst zal hen vaag vanuit het onderbewustzijn aanraken en zich aan sommigen voor een deel of zelfs helemaal openbaren.

Uit de heerlijkste hemelse regionen zijn ze neergedaald om de mensheid in deze tijd van verandering te dienen. Hier op aarde ervaren ze het onmetelijk grote verschil van het existentiële bestaan: Voorheen als aan God gebonden wilsdeel in de gelukzalige werkzaamheid van verordende volkomenheid, nu als zelfbepalend mens in principiële onafhankelijkheid van de wil van God. Daardoor onvolkomen, omdat ze blind zijn voor het in het hart van de ziel verborgen leven van God – tot aan het ontwaken.

* * *

Gelukzaligheid

Alles aan en in mij is zonde. In mijn aards menselijke ben ik tot niets goeds in staat. Zelfs aangeboden vriendelijkheid, belangstelling en hulpvaardigheid gaan vergezeld van egoïsme, zelfingenomenheid en eigenbelang. Er is nauwelijks een slechte gedachte, waar ik niet toe in staat ben om te denken. Dit te bekennen is de enige waarheid waarop ik mij beroemen kan.

Al het waarachtig goede en alle waarachtige liefde in en uit mij is van God, want Hij alleen is goed en liefdevol – buiten Hem is er niets goeds, is er geen liefde, bestaat er geen waarheid, bestaat er geen leven.

Het levendige besef dat wij zo'n goede en liefderijke God hebben, vult mijn hart met diepe dankbaarheid en liefde tot Hem. Dit maakt het voor Hem mogelijk mij krachtig en omvangrijk met Zijn geest te doordringen en al mijn zonden in Zijn goddelijkheid te veranderen.

* * *

Zonder God niets, met God alles

Mijn leven vindt alleen in Gods genade plaats. Alles wat ik op aarde mijn eigen noem, behoort de Vader toe – ik ben alleen beheerder van Zijn gaven. Mijn vrouw is een geschenk van Zijn hart, mijn kinderen zijn Zijn kinderen, mijn huis is Zijn huis, mijn geestelijk leven is Zijn eigendom. Mijn dankbaarheid voor deze genade kent geen woorden, ze kan en mag zich alleen in de trouw van de liefde vervullen.

Soms voel ik God met elke vezel van mijn bestaan. Van Hem ontvang ik het geschenk van het eeuwige leven. In het deel uitmaken van de Goddelijkheid voel ik onnoemlijke liefde en geborgenheid, onbevreesdheid en absolute Godsvertrouwen, dat iedere levenssituatie doordringt. Zulk innigste vertrouwen wortelt in de onbepaalde liefde tot Jezus Christus.

* * *

Op het christelijke pad verlaat men steeds vaker de aardse schijnwereld, want men heeft de illusie van de materie herkend en doorzien. In het verdiepen in de liefde van de Vader ervaart de ziel verschillende toestanden van geestelijke realiteit. Zo nu en dan gaan daar ook wonderbaarlijke bekoorlijke gevoelens mee samen in hunkerende verwachting van de ontmoeting met God.

Als men zichzelf in de overgave aan de goddelijke geest helemaal loslaat, dan voelt men zich weer in een absolute vertrouwdheid. Schijnbaar verlies ik mijzelf daarbij, word vanuit de eindeloosheid van de ruimte vergroot. In deze vergroting zie ik mijn wezenskern: Een nietig punt in de oneindigheid, ook weer oneindigheid in zich bevattend; een ogenblik van de eeuwigheid die eeuwigheid in zich bevat.

Een impuls stijgt op uit de diepte van de ziel. Nee, geen gedachte, een tijdloos waarnemen, gedragen door het eeuwige Woord 'Ik ben'. En hoewel het antwoord aanwezig is, komt de vraag op: Wie is de Schepper van al het bestaan? Wie heeft waarheid en liefde geboren doen worden?

In de verte zie ik een gestalte in een wit gewaad. Allang weet ik Wie het is, want Hij komt ook in mijn hart naar mij toe. "Vader!", klinkt het in mij, "mijn Jezus!" En er komt geen eind aan de omarming. Hier mag ik mijn armzalige toestand verlaten, mag ik eindelijk leven!

Alleen in Zijn hart vindt de mens de weg hiernaartoe, alleen hier vindt hij de geborgenheid waar hij zijn hele leven naar verlangd heeft.

* * *

De Vader raakte mij aan, waarop ik mijzelf opeens in geestelijke gestalte zie. Tot mijn verbazing was dat een van liefde en licht doordrongen mens, waarin geen kwaad is en geen onwaarheid. Verwonderd dacht ik: 'Oh, ik ben goed! Waar ik ook maar naar toe kijk, is liefde, zachtmoedigheid en goedheid! Hier is geen huichelarij mogelijk, geen leugen, hier is alleen waarheid en goedheid!'

In tranen zat ik daar in mijn zondigheid en kon totaal niet geloven dat ik zo zijn mag. En zag dat ik deze met liefde en licht vervulde mens eigenlijk altijd ben, evenwel gevangen in velerlei zinnelijke begeerten en afhankelijkheden en het daarmee samengaande denken en handelen. En zag dat eigenlijk ieder mens in zijn diepste fundament een volmaakte geest in en uit God is.

En besepte dat deze geest God Zelf is in al het leven en dat in de liefde die in en uit Hem werkt, elke scheiding eindigt. En dat de definitieve intrede van een mens in zijn goddelijke identiteit de vereniging van Schepper en schepsel, van Vader en kind, van zielebruid en God-Bruidegom betekent. En keek steeds dieper naar binnen in deze liefde en werd steeds meer ontruikt en sprakelozener en bestond niet meer en bestond toch – en was aangekomen van waar ik eens uitging.

* * *

Vreugde, vreugde, vreugde

Onuitwisbare vreugde, wat er ook gebeurt, of het nu gaat om leven of om dood. En als een geliefd mens sterft, dan huilen de ogen de tranen van de ziel. Maar deze tranen vloeien in dezelfde stroom mee met de in het hart ontwaakte gelukzaligheid en zijn ondergedompeld in goddelijke geborgenheid. En in de mate waarin de vreugde groeit, groeit ook de overgave. Wat een zaligheid Jezus' hand vast te houden, aan Zijn borst te rusten, door Hem vertrouwd gemaakt te worden met Zijn scheppingsplannen.

Deze geestelijke nieuwe geboorte baart een onbeschrijfelijke liefdecapaciteit en vrede. Alleen dat kan leven genoemd worden. Dit is de erfenis van God voor ieder mens die zich in onvoorwaardelijke deemoed naar Hem toewendt.

Mijn leven in Uw hand, o Jezus, U mijn God! Steeds vaker mag ik U in mij en mij in U ervaren. Gelukzaligheid zonder einde, mateloze liefde! Wat een geschenk is dit Godsleven!

* * *

Van tijd tot tijd word ik onverwachts ontruikt. Te midden van grote mensenmassa's, schier uitgeput door de verschillende energieën, ontvlamt mijn ziel, brandt in het liefdevuur van God. Diepe vrede overvalt mij, tijdloos en ruimteloos kijk ik naar de bedrijvige drukte. Geborgen in het hart van Jezus besef ik dat de hele wereld niets is, dat er buiten Zijn liefde niets is dat van waarde zou zijn. Ik zou willen opgaan in deze liefde, vlij me tegen haar aan, heel zacht en teder, oneindig teder is ze. Gods hart, het is heilig, het is de bron van zuiverheid, zachtmoedigheid en goedheid. Ja, hier is de hemel, hier openbaart de Vader Zijn hartekamer aan Zijn kinderen.

In Zijn armen ben ik gestorven en ben ontwaakt in Zijn armen. In Zijn ogen ben ik verdronken, daarin heeft Hij mij weer tot leven gewekt. In mijn aderen vloeit Zijn Verlosserbloed, mijn hart klopt met Zijn harteklop. Ik zie mij als goddelijke vonk, als deel van Zijn wezen ... was ik altijd, zal ik altijd zijn!

Daar buiten staat, onzichtbaar voor de omgeving, een mens in vlammen. Mijn uiterlijk vergaat gewoonweg in de uitstraling van de goddelijke liefde. Ik blijf hier, blijf als geest in onbeschrijfelijke gelukzaligheid bij mijn Vader.

* * *

Ik kan nu eindeloos putten uit mijn geest. Stromen van licht vloeien in de ziel. Steeds dieper mag ik binnendringen in het goddelijke liefdeleven, steeds vaker neemt God bezit van mij. In de liefde tot Hem ben ik binnengegaan in mijn tijdloze identiteit. Hier drink ik uit de bron van de liefde, hier opent de Vader voor Zijn ingeboren kind de schatkamer van Zijn hart, hier maakt Hij het vertrouwd met de geheimen van Zijn materiële en geestelijke schepping.

Wisten de mensen maar wie en hoe God werkelijk is!

* * *

De bron van de liefde is de levendigheid van het goddelijke hart. Uit de goddelijke boezem stroomt onuitputtelijke rijkdom – hieruit drinken de engelengeesten eeuwige gelukzaligheid. Graag zou ik deze toestand willen vertellen, maar het gaat niet.

Ik bevind me in het onuitsprekelijke bewustzijn, ben niet meer en ben toch. Mijn ziel weet zich van vreugde en dankbaarheid geen raad, ik smelt weg in het vuur van de goddelijke liefde, ik kan me nauwelijks staande houden.

“Jouw toestand is pas het begin van de zaligheidsgraad van de hemel!” hoor ik in mij.

Mijn ademhaling is vrede. Mijn hart is liefde. Elk ogenblik geeft vervulling en grenzeloze vreugde. Kleuren banen zich een weg in mij en leven in mij. Iedere steen, iedere plant, ieder dier, ieder mens straalt liefde uit en raakt mijn hart rechtstreeks. Het licht van de dag, ik kan het niet beschrijven, het leeft, Wat een heerlijke harmonie in deze diepte van het bestaan! Zo besta ik nu. Meer is er niet nodig als de ziel in Gods leven tot bloei komt. Geen enkele aardse bevrediging kan zo'n vervulling schenken. Pas in de vrijheid van de goddelijke liefde vindt de mens zijn eeuwige gelukzaligheid.

Welk verlangen heb ik nog? Een enkele wens stijgt in de ziel op: Mij met deze liefde voor eeuwig en altijd verbinden. Helemaal één te zijn met deze unieke en waarachtigste levendigheid voor altijd.

* * *

Ik ben. Alles is zoals het is. Existentie – ik val in de waarheid van dit woord en leef erin. Zijn, oneindig eenvoudig en eenvoudig oneindig – op zich, in zich en vanuit zich. Hoe zou men van deze

ervaring kunnen getuigen? Hier eindigt elke wereldse manier van uitdrukken, iedere poging om het te beschrijven vervaagt in de diepte van het waarachtig bestaan. En toch wil de ziel zich uiten ...

...dit leven bevat, nee, is een allerlevendigste zekerheid, een allerzekerste levendigheid. Leven dat zich als liefde eeuwig vanuit zichzelf baart. Liefde die zich steeds weer nieuw aan al het leven geeft. Liefde die de ziel teder doordringt. Liefde zonder verleden en zonder toekomst. Liefde zo oneindig krachtig, zo oneindig kwetsbaar, zo oneindig zuiver. Liefde onaanraakbaar – en toch alles aanrakend: Het hart van God. Hier begin ik eonen geleden, hier begin ik tegenwoordig. Hier begin en eindig ik tegelijk. Altijddurend. Oneindige geboorte, pulserend van onverwoestbare levendigheid. Hier ben ik niet de mens die op aarde geboren werd, hier ben ik de geest die ik sinds het allereerste begin ben.

* * *

Zo spreekt de Liefde in mij:

“Ik ben het leven in alles. Ben het allerinnerlijkste en het fundament van ieder mens, ben zijn essentie. Ik doordring alles en omvat alles en ben dus ook het uiterste en daarin ben Ik ook de dood en daarin weer het leven.

Ik ben het zijn in het worden, ben de onveranderlijke bestendigheid in het vergaan. Niets kan Mij aanraken, toch ben Ik alles aanrakend.

Ik ben het alles veranderende liefdesprincipe van de schepping, ben haar oneindige ruimte, ben haar kracht en energie. Ik leid de banen van alle materiële en geestelijke werelden. Ik ben ook de volheid van de schijnbare leegte tussen de werelden.

Ik ben de oneindigheid en de eeuwigheid zelf. Waar Ik eindig, begin Ik en waar Ik begin, eindig Ik. Ik ben naamloos en ben de Naam van alle namen, geschreven op de bodem van je hart.

Ik ben liefde. Ik ben grenzeloze liefde. Ik ben de liefde zelf. Ik ben de liefde van God. Ik ben God.

Alleen liefhebben kan Ik, alles wordt in Mij tot liefde. Wie zich aan Mij overgeeft, die herschep Ik in Mij en maak hem vrij. Onvoorwaardelijk.”

* * *

Ervaringen met gestorven zielen

*“Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen,
Ik zal hem het water van het leven geven.”*

Lichtkruis

Al aan het begin van mijn ontwaken begon ik in gedachten lichtkruisen in ruimtes en voor huizen te plaatsen. Overal in de geestelijke wereld stralende tekens van de macht van de liefde, van de verlossing en van de overwinning.

Soms sla ik de overleden zielen in onze tuin gade, die door het licht van het kruis daar aangetrokken worden. Een paar komen nieuwsgierig dichterbij en beoordelen het, anderen gaan snel weer weg. Soms komt een groep overledenen samen, die opgewonden beraadslaagt en discussieert. Springt er een vonk licht over, dan komen hemelse geesten naderbij. Zij vervullen het verlangen van de zoekenden met liefde en leiden hen naar lichtere gebieden.

Is het zinvol dan spreek ik tot de geesten die ons bezoeken. Het zijn de woorden die ik ook op kerkhoven tot de doden richt. Daarbij vervult goddelijke autoriteit mij en de zekerheid van de verlossing. Vol medegevoel mag ik hen op hun heersende situatie wijzen en voorbereiden op de ontmoeting met engelen.

Mijn aards beroep oefen ik uit in de verzorging van zwaar gehandicapte personen, de begeleiding van overleden zielen stemt overeen met deze taak in het geestelijke. Onherkend door de wereld ben ik een arbeider in de wijngaard van de Heer.

* * *

Als ik met broeders en zusters geestelijke gesprekken voer, neem ik intussen bezoekers van gene zijde waar, die geïnteresseerd toeluisteren. Hoe langer de uiteenzettingen duren, hoe meer geesten de ruimte ‘binnendringen’. Ze zijn hongerig en laten de woorden diep in hun hart neerdalen, waaruit ze groot voordeel halen. Maar niet alleen overledenen zijn aanwezig. Ook wezens van andere werelden zijn geestelijk aanwezig, waardoor ze een blik in de aardse verhoudingen alsook in de goddelijke Vader-kind-liefde op aarde krijgen. Voor een paar is een bezoek aanzet tot een spoedige incarnatie.

Zo groeien niet alleen wij van deze aarde, het hele illustere gezelschap leert in deze kring. En het is zo'n vreugde om er in deze gemengde groep bij te zijn met Jezus Christus in ons midden.

Ieder mens die oprecht de christelijke weg van liefde betreedt, trekt goede energieën aan en is steeds door hulpvaardige geesten omringd.

* * *

Bij een zomerse loop door goudgele tarwevelden en stralend groene bossen had ik mijn watervoorraad verbruikt. In een dorp kwam een kerkhof precies van pas om de waterfles te vullen. Bij het lopen naar de bron nam ik de overleden zielen waar, die bij hun graven verbleven. Mijn beschermgeest droeg mij op voor hen te bidden en hen toe te spreken.

Ik werd vol zekerheid en waarachtigheid en zei tegen de overledenen dat ze Jezus Christus in hun hart moesten aanroepen, want Hij alleen kon hen helpen. Ze moesten nu eindelijk hun graven verlaten, en er zouden meteen engelen komen om hen naar hun bestemming te brengen. Dat gebeurt steeds zodra ik het gebied verlaten heb. Eén richtte zich meteen op en zei boos tegen de anderen: *“Wat wil die sukkel hier dan? Geloof geen woord van hem, die grootdoener!”* En tegen mij: *“Verdwijn! Wat wil je hier!?”*

Toen antwoordde ik: *“Geloof me, het gaat alleen om jullie verlossing. Alleen liefde bepaalt mijn spreken en handelen, want alles is van God en niet van mij. Verlaat dit oord, hier is jullie tehuis niet. Volg de engelen en laat je naar je ware Vaderland brengen.”*

Deze woorden, en ook omdat ik hen zag, bracht een paar tot nadenken, waarop ze zich afkeerden van de ziel die dit oord, dat hun dode verleden herbergt, niet wilde verlaten en daarom de anderen aan zich wilde binden. Daarna liep ik met een blij hart verder in het bewustzijn dat hier verlossing is geschied en dankte God voor deze genade.

* * *

Vakantie in Oostenrijk

's Middags bij een rondtour door het vakantieoord passeerden we hier en daar onbewoonbare huizen. Opeens verspreidde duisternis zich om mij heen, ik kon bijna niet meer ademen, een loodzwaar gewicht lag op mijn ziel.

Met de ogen van de geest keek ik in de duistere huizen. Overledenen uit oude en nieuwe tijd bewoonden deze dode muren. Het was de treurigste verschijning die ik sinds lange tijd gezien had. Wat een ellende! Levend begraven huisden ze in hun erbarmelijke verledens, vervallen in lethargie vegeteerden ze daar zonder hoop.

Pas toen we dit gebied verlaten hadden, nam de druk af en was ik ook lichamelijk weer opgebeurd. Nu kon ik voor de arme zielen bidden, doordat ik de Vader bad Zijn engelen uit te zenden om deze doden te wekken. Hij beaamde dit – dankbaar en opgelucht bezichtigden wij daarop de stad.

(N.B.: God kan men niet tot barmhartigheid bewegen, want Hij is alle barmhartigheid zelf. Het is altijd de Vader die het kind met verzorgende en meevoelende liefde vervult. Hij brengt het hart van de mens ertoe Hem aan te spreken – waardoor Hij Zich aan Zijn kind zowel in de vraag alsook in de vervulling geeft. Het is Zijn grootste vreugde om het verlossingswerk samen met Zijn kinderen te bewerkstelligen.)

* * *

Een vriend is gestorven. Ik mocht zijn lichaam wassen en aankleden. Daarbij sprak ik met de nog aanwezige ziel en verontschuldigde mij voor een verkeerd gedrag, want in mijn eigengerechtigheid deed ik hem een keer erg pijn. Voor deze mogelijkheid om het weer goed te maken ben ik van ganser harte dankbaar.

Soms gebeurt het dat iemand sterft met wie men niet in het reine is; dan piekert men er misschien over dat men het bij leven niet uitgepraat heeft. Dat kan zowel in een gescheiden levend gezin tussen ouders en kinderen of tussen broers en zussen het geval zijn alsook in vijandschap met burens of op het werk. Dat overledenen zich langer ophouden in de atmosfeer van hun voormalig milieu, kan beslist aan een niet opgeloste binding of rivaliteit liggen. Niet zelden gebeurt het dat een bewoner van gene zijde in woede of wraakzucht een voormalig aardse vijand erg lastig valt en door beïnvloeding van de levensomstandigheden schade berokkent.

Belandt men in zo'n situatie, dan kan men zijn hachelijke situatie aan de Vader toevertrouwen met de vraag of Hij de overledene vergiffenis of de vraag om vergeving wil overbrengen. Als deze niet totaal verhard is, zal hij dit en de ermee verbonden liefde vroeg of laat in zich vinden. Ook een niet te overwinnen verdriet met het oog op de dood van een geliefd mens kan men aan de Vader toevertrouwen. Het is belangrijk te weten dat een voortdurend pijnlijk verlangen de overledenen aan de aardse sfeer kan binden. Als God hier bevrijding bewerkt, is het dus aan twee kanten, zowel voor de ontslapenen alsook voor de achtergeblevenen.

* * *

Een collega op het werk had zelfmoord gepleegd. Op een nacht kwam hij mij in de droom bezoeken, schold op mij en gaf mij een klinkende oorveeg – waarom dit toegelaten werd, weet ik niet. Af en toe kwam deze ervaring mij weer in de zin en graag bad ik dan voor Hans. Jaren later bezocht hij me weer. Zijn liefde ontroerde mij diep. Blijkbaar was hij opgeklommen en bewoont nu een lichtere sfeer. Ik verheug me al op een weerzien.

Eens zullen er veel ontmoetingen in het geestelijke Vaderland zijn en zal er grote vreugde in de harten zijn. Maar al die ontmoetingen verbleken in de tegenwoordigheid van Jezus. Hij overstraalt al het gebeuren in tijd en eeuwigheid. Pas in de gemeenschappelijke liefde tot en in Hem wordt elke ontmoeting en elk weerzien tot een feest van hemelse gelukzaligheid.

* * *

Op bezoek bij een vriendin. In de tuin ontmoette ik haar opa die een paar jaar geleden gestorvene was. Hij was met tuinwerkzaamheden bezig, wat hij ook tijdens zijn aardse leven steeds gedaan had. Hij keek terloops naar mij terwijl hij verder druk in het schuurtje bezig was om de indruk van belangrijkheid te wekken. Nadrukkelijk drukte ik hem op het hart dat hij dood was en deze plaats moest verlaten om de weg naar het geestelijke Vaderland te kunnen gaan. God zou Zich om zijn vrouw en om zijn huis bekommeren, en eens als zij ook de gebieden van gene zijde betreedt, zal hij haar weerzien. Maar dat hij vooraan moest gaan om er klaar voor te zijn. Dat het heel belangrijk was dat hij zich tot Jezus Christus wendt, want dan zouden genezing en thuiskomst goed verlopen.

Na ongeveer een jaar was ik weer op bezoek. Tijdens de conversatie betrad plotseling een agressieve en boosaardige energie de ruimte. Het was de grootvader, die nu nog harder en boosaardiger was geworden. Ik kon niet in zijn sfeer binnendringen, elke lichte gedachte werd door hem aangevallen en geblokkeerd. Als een ziel zich eenmaal aan de duistere machten overgegeven heeft, blijft ze vaak lange tijd gevangen in verbittering en haat.

* * *

Mijn oom na een verjaardagsfeest naar het bejaardenhuis teruggebracht. Ik hielp hem uit zijn pak en trok hem een joggingbroek en T-shirt aan. Ondertussen praatten we over dit en dat. Toen het gesprek op zijn overleden vrouw kwam, nam ik plotseling haar aanwezigheid waar. Ik voelde haar vreugde en genegenheid op grond van mijn hulpvaardigheid voor haar man. Omdat ik zijn pantalon wel netjes maar niet precies gevouwen op de kleerhanger had gehangen, reageerde ze toch ontstemd, berispte mij en zei dat ik die broek zorgvuldiger moest ophangen. Ik was verbluft en geïrriteerd dat een jaren geleden overledene bij zo'n ontmoeting dergelijke materiële kleinigheden op de voorgrond stelde en boven de eerder gebrachte hartelijkheid.

Deze ervaring laat zien hoe moeilijk het is om aan gene zijde meegebrachte egoïstische opvattingen en gebiedende gedragingen los te laten. Pas wanneer een mens verlangen naar zijn ware Vaderland in de liefde tot de hemelse Vader in zich gewekt heeft, maakt hij zich los van alle negatieve eigenschappen, en pas dan vindt hij de weg naar de vrijheid van de geest.

(N.B.: Mijn oom, met wie ik op grond van ons gemeenschappelijk geloof een innige hartsverbinding heb, is inmiddels gestorven. In de nacht na zijn dood werd ik in de geest door zijn geboorte- en woonplaats geleid, evenwel in de 60er jaren die hem blijkbaar zeer gevormd hebben. De volgende dag bezocht hij mij, zijn genegenheid en liefde ontroerden mij diep. Hij zal mij op mijn verdere levensweg vaak bezoeken, want eens was hij een geliefde broeder in Jezus Christus – en is het nu weer.)

Bij een gezamenlijke avondmaaltijd was de overleden moeder van de gastvrouw aanwezig. Het liefdesverlangen naar haar dochter en de daarmee verbonden pijn namen mij volkomen in beslag, waarop ik moest huilen. Op de vaag waarom ik dan huilde en wat er aan de hand was, wilde ik niet antwoorden en wilde ook de aanwezigheid van de moeder niet noemen. Die drong echter zeer bij mij aan dat ik haar dochter de woorden moest meedelen. Dat beloofde ik uiteindelijk, maar verschoof het

naar een later tijdstip, omdat het spreken mij moeilijk viel. Na het eten deelde ik de gastvrouw toen de moederlijke boodschap mee. Ze weet dat ik geestelijk ziende ben en had er daarom geen moeite mee mij te geloven.

Treedt men met geliefde overledenen in contact, dan wordt het zeer emotioneel, de gevoelsgolven slaan hoog. Onder tranen omarmden wij elkaar en nog lang zaten wij zwijgend om het gebeurde te overdenken. De moeder deelde ik 's avonds heimelijk mee dat ze haar kind los moest laten, vooral Jezus Christus in haar hart binnen moest laten om vrij te worden van de aardse invloeden, opdat ze in het Vaderland aan gene zijde vervulling zal vinden na de moeilijke tijd op aarde.

Toen ik weer een keer op bezoek was, kwamen wij te spreken over vroegere familie omstandigheden. Toen verscheen de moeder opnieuw. Ze was intussen geestelijk vooruitgegaan, elke beweging van haar hart was liefvalligheid en zachtmoedigheid, vol vergeving en begrip. Daarin en daaruit groeide een onbeschrijflijke vrede. Ze had haar roeping aanvaard en heeft nu overleden zieltjes onder haar hoede. Het beroep kinderverzorging had ze op aarde ook al uitgeoefend. Kinderen waren steeds haar levens- en liefdeselixer. Vooral verheugde ik me over haar liefde tot God waarin ze thuis was gekomen. Deze keer hoefde ik niet te huilen, maar was vol geluk en dankbaarheid.

* * *

New York marathon

Bij grote loopmanifestaties kan men altijd weer deze collectieve geest van de loopgemeenschap meemaken. Aan de start heerst een overweldigende stemming om te starten. En hier waren meer dan 45000 loopenthousiastelingen die dit signaal uitzonden.

De eerste mijlen door Brooklyn vorderde het in gematigd tempo en ik zoog de atmosfeer van dit stadsdeel op. Voor mij liep een man met een opgeplakte foto van een aardige jonge vrouw op zijn rug met de tekst dat ze op de leeftijd van 20 jaar gestorven is. Toen ik besloot naast de man te gaan lopen, overviel mij een hartverscheurende pijn. Ik kon nog nauwelijks ademen, alles trok in mij samen, nog nooit had ik andermans hartsverdriet zo diep gevoeld. Ik huilde en probeerde dat tijdens het lopen zo goed als het kon te verbergen. Toen ik weer tot rust gekomen was, sprak ik de man aan (in het Engels):

“Hallo, ik kom uit Duitsland. Loopt u deze marathon ter herinnering aan uw dochter?”

“Ja!” hoorde ik, en vroeg verder: “Waarom stierf ze?”

“Ze had kanker,” kreeg ik ten antwoord. We keken elkaar aan, nu zag ik de pijn in zijn ogen en daarin verborgen de onnoemlijke liefde voor zijn dochter.

Nu was ze er. Ze drong er bij mij op aan tot haar vader te kunnen spreken; maar het was pijnlijk voor mij om mij hier als medium voor te stellen. We renden naast elkaar verder door, tot ik mij na ongeveer een kwartmijl later overwinnen kon:

“Geloof u dat uw dochter nog leeft?”

“Ja, dat doe ik!” – Zijn blik drukte eerst verwondering uit en was uiteindelijk vol verwachting vanwege deze vraag. Het leek alsof hij onbewust naar dit moment had verlangd, en ik voelde dat zijn ziel op deze ontmoeting voorbereid was geworden. Nu kon ik niet meer tegenhouden, de aanwezigheid van zijn dochter doordrong mij zo erg, dat ik haar liet spreken:

“Hello Daddy! Oh, I love you so much! ... Please think always about me, oh Daddy ... I will never forget you ... Oh Daddy, I love you ... Today you will lose your pain ... I am with you ...”

Hallo Papa! Oh, ik houd zoveel van u! ... Denk alstublieft altijd aan mij, oh Papa ... ik zal u nooit vergeten ... Oh Papa, ik houd van u ... Vandaag zult u uw pijn kwijtraken ... Ik ben bij u ...”

Deze woorden borrelden zomaar uit haar/mij en ze deelde hem zo innig haar liefde mee en dat het haar goed ging en alles goed zal worden, zodat ik tenslotte alleen nog met gebroken stem kon spreken, te diep waren de gevoelens en de onbeschrijflijke vreugde over het weer ontmoeten. Steeds weer zuchtte de vader luid met een “Yes!” of “Oh!”, tot uiteindelijk de verbinding verbroken werd. Hij twijfelde er duidelijk niet aan een gesprek met zijn overleden dochter te voeren.

Ik weet niet meer welke afstand we intussen afgelegd hadden, en ook niet of iemand ons ‘gesprek’ meegekregen had. Mijn bewustzijn had zich in de mediamieke instrumentalisering geheel van het lichaam losgemaakt, maar dat liep als in trance gewoon verder. Iets dergelijks kende ik al van andere ervaringen.

Nog eenmaal ontmoetten onze natte ogen elkaar. In deze blik zag ik Gods liefde mijn pasgewonnen broeder omarmen. En omdat mij niets beters inviel, balde ik mijn vuist als een teken van doorzetten op

elk vlak – we liepen per slot van rekening een marathon – en versnelde het tempo om een scheiding te bewerkstelligen.

* * *

Bij de uitvaartplechtigheid van de man van een vriendin van mijn vrouw. Vanaf de galerij zag ik de overledene bij zijn kist staan. Ik wist niet of hij gelovig was geweest, maar blijkbaar stond hij onder grote genade, want Jezus woonde de rouwplechtigheid bij. Hij toonde de overledene absolute aangenomen-zijn in goddelijke omarming. Dan nam Hij hem bij de hand en geleide hem naar buiten, terwijl de kerkdienst nog in volle gang was.

In mijn hart zag ik de Vader hem op de weg naar het geestelijke Vaderland begeleiden en hem zou helpen de daarop aanwezige hindernissen uit de weg te ruimen, opdat hij zeker bij het doel zal komen.

Met aardse ogen bekeken was deze teraardebestelling een verdrietige en zorgelijke. Met de ogen van de geest gezien was ze vol lichte schoonheid. Als Jezus aanwezig is, is de hemel geopend en veel van zijn bewoners maken de rouwplechtigheid tot een waar jubelfeest. Er heerste vreugde en vrolijkheid over de genade van de thuiskomst, de harten van de aanwezige geesten waren vol dankbaarheid over dit Godsgechenk.

Eerder triest zien uit oogpunt van gene zijde de luisterrijke begrafenisplechtigheden van hooggeplaatste en prominente persoonlijkheden eruit, die door de massamedia al bij leven en nog meer in de dood quasi heilig gesproken worden. Terwijl aan deze zijde landelijke of zelfs wereldwijde deelname en kilometerslange rouwstoeten de plechtigheden begeleiden (waarbij men geneigd is te geloven dat Gods zelf hier begraven zal worden – wat in de zin van goddeloosheid toch ook weer klopt), houden de geesten van het licht zich ver van hoogmoed en zelfbewieroking, want de hooggeprezen prominent leidt meestal een verblind materieel leven in grenzeloos egoïsme. De graag gebezigde uitspraak: “Ik houd van jullie allemaal!” resulteert alleen uit eigenliefde die zichzelf koestert in verering. Als geloof openlijk tentoongespreid wordt, is dat meestal een lippenbelijdenis, of dient ervoor zich marktstrategisch opnieuw te positioneren.

Boven aangekomen willen de doden hun machts- respects- en rijkdomsstatus handhaven. Ze worden ook aan gene zijde door hoogmoed, hebzucht en heerszucht geregeerd en dwalen verblind in de verkeerde richting, waar ze alleen maar mensen zoals zijzelf aantreffen. Vaak zien ze pas na eeuwen hun dwaling in en beginnen op z'n vroegst dan om bevrijding uit de zelfgeschapen gevangenis te vragen.

Aan gene zijde zijn geen prominenten – daar is een Vader en veel kinderen. Alleen onzelfzuchtige liefde, dat is de liefde van God in het deemoedige hart, schenkt trapsgewijs gelukzaligheidstoestanden, die in de geestelijke wereld naar buiten toe zichtbaar zijn en getuigen van de nabijheid van Jezus Christus. Dit betekent echter geen hoger geplaatst-zijn, maar een grotere mate van liefde en licht in de dienst aan de naaste.

* * *

Bij begrafenissen maakt men de meest verschillende toestanden van overledenen mee. Menigeen heeft er verdriet over dat hij zich niet al in zijn bestaan op aarde om een leven na de dood heeft bekommerd. Pas nu, nadat al het aardse door de afgrond van de dood verzwolgen werd, doemen inzichten op waarin zich nutteloosheid en zinloosheid van alleen materiële levenswijze openbaren. Maar dit is alleen bij personen het geval bij wie een principieel verlangen naar het goede aanwezig is. In hen ontwaakt weldra de honger naar geestelijk voedsel. Na een korte of langere fase van zelfbewustwording en oriëntering worden ze naar overeenstemmende scholingsruimtes geleid, waar ze met een goede wil het in het aardse leven verzuimde kunnen inhalen, om tenslotte de weg naar de eeuwigheid aan te vangen.

Helaas worden veel overledenen op grond van hun op aarde veroorzaakt zondig verlangen, dat hen zozeer in bezit genomen heeft dat het hun denken en handelen volledig bepaalde, door de destructieve energieën helemaal in beslaggenomen. Ze zijn daarin dermate bewusteloos, dat ze zich min of meer zonder reactie in het gebeuren na de dood voegen – ze blijven nog lang gebonden aan de aarde. Anderen vertwijfelen nagenoeg in de schijnbare uitzichtloosheid van hun zelfgeschapen gevangenis. Daar heb ik al bittere jammerklachten gehoord. In de naam van de Vader bid ik vurig voor hen. Soms legt zich dan vrede over het gebeuren – de ziel wordt met een ‘doek’ van licht en liefde bedekt. Nu is ze aanspreekbaar en verneemt wat ze doen moet om vrij te worden.

In enkele overledenen is op grond van hun mateloze eigenliefde en de daaruit voortkomende gewetenloosheid elk onderscheidingsvermogen voor goed en kwaad verdwenen. In hun hart is het afgrondig duister. Hun doodgaan in de waanwerelden aan gene zijde duurt decennia en millennia. Ze houden van hun duisternis en verdedigen die met alle middelen. Pas na een lang aanhoudend louteringsproces verbleken de helse uitbraaksels, dan kunnen behoedzame bekeringspogingen van afgezanten van de hemel misschien een ommekeer bewerken.

* * *

Een visioen begeleidt mij sinds jaren. Een grote schare geesten van gene zijde, allemaal uitgeteerd en in lompen gekleed, dwaalt doelloos door een troosteloze woestijn. Hun ogen zijn leeg en zonder hoop, als een robot sjokken ze voort – ze hebben niet eens meer tranen om hun hulpeloosheid tot uitdrukking te brengen. Het zijn duizenden, de karavaan van de dood is eindeloos. Verloren zielen die hongerig en dorstig door hun woestijnen van gene zijde dwalen. Omdat ze in hun aardse leven geen geestelijk voedsel tot zich genomen hebben, weten ze niet wat ze nu doen moeten, en ze weten ook niet waarheen ze zich kunnen wenden om eten en drinken te vragen. Nooit hebben ze een vonkje liefde tot God of de naaste toegelaten, alleen liefde voor zichzelf en van daaruit voor de materie bepaalde hun bestaan. Omdat de geaardheid van het licht van de sferen aan gene zijde zich alleen in de liefde tot God en tot de naaste vormt, vinden ze geen uitweg uit hun troosteloosheid.

Deze dode zielenschare, die er werkelijk is, symboliseert ook de toestand van de mensheid hier op aarde, want het grootste deel dient alleen zichzelf en de materie – een geestelijke wereld is voor hen zo onbekend als de zon voor een poliep in de diepte van de zee. Net als de zielen aan gene zijde hongeren en dorsten zij, die zich in het vlees in de woestijnen van hun goddeloosheid bevinden, naar geestelijk voedsel. Ze zien en voelen hun armzaligheid echter niet, omdat ze die met wereldse herrie en bedrijvigheid bedekken. Hun verwaarlozing wordt voor hen pas zichtbaar in de pijn en de eenzaamheid die de liefde tot de wereld kortdurend uit de ziel verbannen. Maar nauwelijks gaat het weer beter, of de mens valt weer terug in egoïstische gewoontes en verstart opnieuw in zijn materiële verslaving.

Maar niet lang zal het meer duren en het is al zover dat de waarheid de aarde doordringt en alle onwaarheid voor schut zet. Dit gebeuren wordt voor de kinderen van God tot vreugde en verlossing, voor de kinderen van de wereld tot gericht als ze zich niet veranderen in hun verblindende en gewetenloze bedrijvigheid.

* * *

Nog drie toelichtingen bij de toestanden en verblijfsplaatsen van geestelijk blinde overledenen.

- Niet iedere overledene weet van zijn/haar dood. Vooral zij die onverwacht uit het aardse leven scheiden, denken na het ontwaken uit de onmacht van de dood dat ze zich nog in het lichaam bevinden, omdat ze zich belangrijker in de bedrieglijke voorstelling van de voorafgegangene incarnatie waarnemen. Overeenkomstig hun ontwikkelingstoestand worden ze vroeg of laat met hun werkelijk lot geconfronteerd.
- Hoewel ze zich verder in hun vroegere woningen, omgevingen of bij hun graven ophouden, leven de doden in een geprojecteerde schijnwereld. Ze brengen hun bestaan quasi in een wereld in de wereld door, of anders uitgedrukt: ze leven in een droomprojectie die gevormd en in stand gehouden wordt door aard van hun bewustzijn. Die kan de vroegere plaatselijke gesteldheid bevatten, maar kan ook een volkomen andere wereld voorstellen, waarin de ziel zich in de plaats of in de buurt van het vroegere aardse leven bevindt. Net als bij een slapende die zich in een verre droomwereld ophoudt, daadwerkelijk echter in de reële wereld lichamelijk aanwezig is.
- Vanuit het standpunt van de bewoner aan gene zijde betreedt een bezoeker diens sferenwereld, dus diens bedrieglijke voorstellingswereld die de overledene als realiteit ziet. Bij het medium is die zienswijze afhankelijk van het standpunt: Sommigen zien de projecties van de sferen, anderen de werkelijke verblijfplaats van de overledene. Is het medium gevorderd dan ziet het beide werelden – of in het beste geval alle drie: De droom-sfeer van de overledene, diens werkelijke kosmische verblijfsplaats, alsook de schepping met heel de inhoud ervan in diens geestelijke werkelijkheid. Meer daarover in het hoofdstuk ‘Gene zijde’.

* * *

In de aanwezigheid van Jezus

*“Zie, Ik sta voor de deur en klop aan.
Wie Mijn stem hoort en de deur opent,
bij hem zal Ik binnenkomen.”*

Menig lezer zal zich misschien verwonderen hoe dicht de hemelse Vader in het dagelijks leven bij Zijn kinderen is. Zelfs in heel triviale gebeurtenissen staat Hij hen ieder moment met raad en daad terzijde. Van deze aanwezigheid van Jezus is ieder mens die zijn leven in de liefde tot Jezus Christus vorm geeft, zich bewust.

* * *

In de voetgangerszone twee bedelaars 5 euro in de hand gedrukt. Later had ik er spijt van dat ik hem maar zo weinig had gegeven.

Toen zei Jezus: *“Niet het geld alleen is de zegen, maar de blik in de ogen van de hulpbehoevende en de handdruk die men hem geeft. Altijd als het hart erbij is, ben ook Ik erbij. Ik ben zegen en bevrijding. Ik ben de Gever en de Ontvangende en jij de bemiddelaar.”*

* * *

In de metro gaf ik een flessenverzamelaar een euro, sprak een paar woorden en gaf hem ten afscheid de hand. Daarna moest ik tranen onderdrukken, zoveel vreugde en liefde proefde ik.

Jezus zei: *“Niet de gegeven euro maakt Mijn hart blij, maar je woorden en je handdruk hebben Mij verblijd. Want daarmee heb je Mij de hand gegeven, omdat Ik bij de geringsten thuis ben. Waarlijk, elke nog zo kleine liefdedaad verheugt Mij onuitsprekelijk en geeft goddelijke zegen aan de gever en de ontvanger.”*

* * *

Kreeg de impuls om voor twee gasten van ons huis te bidden. Daar ik op dat moment echter geen naastenliefde voelde, zei ik heimelijk tegen Jezus dat ik zo nu niet kon en wilde bidden, omdat zonder liefde en genegenheid het gebed immers geen zin had.

Toen zei Hij: *“Je hebt al vaker vol overgave en liefde gebeden. Jouw liefde van toen – dus Mij – leg Ik in je schijnbaar gevoelloos gebed, als je dat wilt. Dan is het zo alsof je nu vol liefde voor je gasten zou bidden en je gebed zal goddelijke vruchten dragen.”*

En Hij keek mij met blij stralende ogen aan toen ik verbaasd was dat Hij dit ook zo mogelijk maakt.

* * *

Mijn vrouw en ik brachten twee dagen door in de bergen. In mijn wijsneuzigheid zei ik tegen Jezus dat naar mijn mening juist nu twee weken afzondering nodig waren om mij verder door Zijn geest te laten vastgrijpen en doordringen.

In Zijn begrip voor mijn gebrek aan vertrouwen antwoordde Hij: *“Goed, Ik maak voor je ziel van de twee dagen twee weken. Als je het geschenk aanneemt en de inhoud in liefdadigheid omzet, is het zo alsof je daadwerkelijk twee weken met Mij in de bergen doorgebracht had en wij daardoor een heel stuk dichterbij elkaar gekomen waren. Maar je moet ook zonder twijfel geloven dat het gebeurt en dat Mij alle dingen mogelijk zijn in hemel en op aarde.”*

* * *

Soms wenste ik dat Jezus lichamelijk verschijnt en ik Hem ook lichamelijk kan omarmen.

Hij zei daarop: *“Natuurlijk zou Ik je in een vast lichaam kunnen verschijnen. Maar Mijn wezen herken je alleen in Mijn opgestane lichaam, dat je met je geestelijke ogen ziet. Een geestelijke omarming, zoals je die al hebt leren kennen, is onvergelijkelijk intensiever dan een lichamelijke – en in feite is een lichamelijke omarming altijd een van ziel en geest.*

Hoe meer je Mij liefhebt, des te inniger zal ook onze ontmoeting worden. Als je eens geheel in Mij geworteld bent in al je dagen en nachten, zal onze vereniging je een gelukzaligheid bereiden die in de materie niet te realiseren is. Dan zul je ook Mijn littekens zien en daarin Mijn barmhartigheid in een voor jou tot nu toe ongekende diepte begrijpen. Heb daarom geduld en werk verder aan jezelf met Mij, en heb vertrouwen dat ons plan zal gelukken. “

* * *

Na de blik in Jezus' ogen richtte ik de aanmatigende vraag aan Hem om mij een blik zoals die van Hem te geven, want het is de meest vertrouwenswaardige en trouwhartige blik die men zich kan voorstellen.

Hij antwoordde: *“Eerst moet jouw hart tot Mijn hart worden, dan zul je met Mijn ogen zien en Ik zal samen met jou de wereld bekijken. Dan zal Mijn licht door jouw ogen schijnen en je blik vergoddelijken. En ons beider paar ogen zullen tot één ogenpaar versmelten en menig mens zal Mijn blik in die van jou zien.”*

In en met deze woorden raakte Jezus mij zo diep en innig aan dat ik lichamelijk bijna bezweek van liefde tot Hem.

* * *

Ik heb een afspraak met Jezus: Steeds wanneer ik afzie van een speciale bevrediging en die voor een dag opoffer, komt er een mens op het verlossingspad, en eens mag ik hem in de geestelijke wereld in broederlijke/zusterlijke omarming begroeten. Op een dag werd dit plan weer in mijn hart gelegd en ik verwachtte de naam of het gezicht van de daarvoor uitgezochte persoon. Toen zei Jezus: *“Vandaag zul je dat offer voor Mij brengen.”*

Ik was verrast, maar na een korte bezinning werd ik me ervan bewust dat Hij zo mijn liefde tot Hem verdiepen wilde. Zijn woorden gaven mijn hart kracht, het werd sterk in de liefde en schonk mij het welslagen.

En Hij zei: *“Ja, Ik heb alle macht in hemel en op aarde!”*

Steeds mocht ik het offer van onthouding voor aangename medemensen brengen. Op een dag deelde Jezus mij mee dat het ook en vooral voor moeilijke en boosaardige mensen geldigheid had. Zulke mensen die iemand beschadigen, die misleiden, beledigen of bedriegen, die iemand niet mogen en dat ook tonen. Deze liefde moet men zich eerst eigen maken. Zoals de mens Jezus Zich Zijn alles vergevende goddelijke liefde veroveren moest, zo moeten ook Zijn volgelingen deze liefde bevechten. In de liefde voor de vijanden worden de zwakheden van de ziel tot haar sterkste wapen.

De geest leidt mij naar de jonge Jezus. Ik mag in Zijn ziel kijken en zie hoe Hij eenzaam met de minderwaardige begeerten van gevallen mensen worstelt. In Zijn goddelijk streven is iedere onvolkomen handelwijze een oneindige last voor Hem. Stil lijdt Hij, toch beklagt Hij Zich nooit. Niet zelden duren die gevechten dagen. Het is niet in woorden te vatten welke krachten hier aan het werk zijn en moeten zijn, opdat God, die Zich van Zijn liefde gescheiden heeft, weer één wordt met Zichzelf, opdat de goddelijke ziel weer één wordt met de goddelijke geest, opdat de Zoon weer één wordt met de Vader. Steeds weer lukt het Jezus om Zich geheel door de hemelse liefde te laten vullen, niet één slechte gedachte kan Hem bedwingen. Stap voor stap gaat het vooruit, steeds sterker wordt Zijn ziel, goddelijk bewustzijn neemt Hem in bezit.

* * *

Vaderdag

Op deze dag ben ik bij onze Vader in de hemel. Vol overgave wend ik mijn bewustzijn naar Hem, bied mij met mijn hele ziel aan. Diep voel ik Zijn nabijheid en innige verbondenheid – steeds warmer wordt het in mijn hart tot mijn ziel voelbaar in vlammen staat. Bijna heb ik het gevoel dat mijn lichaam oplost in deze eenwording met Gods liefde.

Hij zegt: *“Niet veel mensen wijden deze dag aan Mij zoals jij. Je overgave en je liefde tot Mij verheugen Mij ten zeerste. Weldra zullen al je dagen zijn zoals deze. Dan wordt je leven tot een onvergelijkelijke grote Vaderdag en elke polsslag van je hart een polsslag van Mijn hart. Amen, dat zeg Ik, God van de Oneindigheid, Bruidegom van je ziel.”*

* * *

Na zware strijd

“Kom weer tot rust, mijn ziel. Bezin je, je hebt gisteren een goede wil getoond, dit getuigt van je bereidheid om te overwinnen. Volg verder je doelen in geestelijk en beroepsmatig opzicht. Doe je best, word rustig, laat je niet kapot maken in je visioenen en plannen. Ik maak goed wat jij verliest. Mijn woorden zijn altijd bij je, gebruik ze, luister naar Mij, maar daarvoor is innerlijke stilte en overgave nodig. Vertrouw Mij in ieder opzicht.

Mijn zegen is met jullie, je weet het. Ik ben dicht bij je, dichterbij dan je ooit gedacht hebt. Kijk naar Mij, je voelt Mijn blik, Mijn goedheid en zorg, Mijn oneindig geduld met je fouten en zwakheden. Je

hebt Mij nodig, zonder Mij zijn er alleen maar dwaalwegen en misleidingen. Bezin je daarom gedurende de dag steeds weer opnieuw, voel je geborgen in Mij tijdens je zo vaak terugkerende duisternis. Stoot Mij niet weg als Satan aanklopt. Ik geef je macht hem te bevelen om te wijken. Maar alleen met Mij samen kun je het.”

* * *

Toen ik weer een keer zwaar tegen de liefde gezondigd had, kwamen de kruiswoorden van Jezus mij in de zin: *“Vader vergeef hen, want ze weten niet wat ze doen!”*

Hij zei: *“Ja, ook voor jou heb Ik deze woorden gesproken, zoals voor al Mijn verdwaalde kinderen. Elk van Mijn woorden heeft geldigheid voor alle tijd en eeuwigheid.”*

Daarop vroeg ik om het begrijpen van de zin: *“Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten!”*

Hij antwoordde: *“Mijn Goddelijkheid moest Zich geheel uit Mij terugtrekken, want sterven kon en moest alleen Mijn lichaam. Mijn ziel voelde onnoemelijke pijn en kwelling – maar niet alleen vanwege het lichaam, maar ook op grond van de verlorenheid van Mijn kinderen. De roep om hulp van Mijn Ik die in het sterven door de Vader verlaten was – dus van Mijn mens-geworden persoonlijkheid die in de doodstrijd gescheiden was van de goddelijke liefde – staat hiermede voor de onophoudelijke roep om hulp van alle gepijnigde lichamen en zielen van deze wereld. Mijn kruisiging staat voor Mijn aan de materie geslagen wil, die het stoffelijk universum vormt en bewaart. Mijn dood aan het kruis getuigt van de spoedige dood van de oude aarde, de drie dagen in het graf openbaren de komende drie dagen duisternis, Mijn opstanding staat voor de opstanding van de nieuwe aarde en voor de opstanding van de totale gevallen schepping in het eeuwig-geestelijke leven.”*

* * *

Op de vraag of Zijn littekens nog altijd pijn doen, antwoordde Jezus dat ik eerst moest begrijpen wat Zijn littekens betekenen en Hij vervolgde:

“Oneindig is het verlossingswerk van God in en uitwendig voor alle eeuwigheid en dus ook voor de diepte van de littekens. Voor de huidige tijd symboliseert de pijn van Mijn wonden de handelingsonbekwaamheid van de liefde in de afkering van de harten van Mijn kinderen. Daarin bloeden Mijn wonden nog steeds en Mijn hart wordt dagelijks doorboord door de verblinde en blindgemaakte mensen van deze aarde. Maar iedere liefhebbende gedachte aan Mij is balsem voor Mijn wonden en verzacht het leed van God in deze tijd. O hoe zeer verlang Ik naar de liefde van Mijn kinderen, het is niet uit te spreken.

Pas wanneer alle materie, al het leven in de eindeloze ruimte verlost en vergeestelijkt zal zijn, zal Mijn liefdespijn voor goed oplossen in de eendracht van al het ooit geschapen leven. En vreugde zal er zijn en een leven als er nog nooit was in eeuwigheid en oneindigheid.”

* * *

Toen ik Jezus vroeg mij de zwakke plaatsen van dit boek aan te wijzen, opdat ik die kan verbeteren of verwijderen, zei Hij: *“Jij bent de zwakke plaats in dit boek.”*

Verbaasd vroeg ik: *“Hoe bedoelt U dat?”*

Hij antwoordde: *“Jij moet je uit dit boek verwijderen. Maar niet je inzichten en ervaringen moet je eruit nemen, maar ontdoe je van je binding met het geschrevene. Laat je er niet op voorstaan, je bent alleen rentmeester van de geestelijke gaven. Als het boek klaar is, laat het los, bind je er niet aan vast, dan worden de woorden vrij en hebben een heel andere kracht dan wanneer je er een eigen plaats in opeist. Wanneer je terugtreedt en Mij het boek geeft, kan Ik in de woorden leven en Mijn licht en Mijn liefde daarin en daaruit ontvouwen.”*

* * *

Ik was bezorgd of het boek de juiste uitgever en de nodige verspreiding zou vinden.

Jezus zei: *“Waarom ben je zo kleingelovig! Waarom maak je je zorgen? Geloof je niet dat Ik Zelf zorg draag voor datgene wat Ik in opdracht geef? Laat alles rustig aan Mij over. Zij die het lezen moeten, zullen het lezen. Zij die niet geschikt zijn voor deze boodschap, zullen de bladzijden die hen niet aanstaan, omslaan – en het boek gauw weer dicht doen. Velen zullen het echter ook over de hekel halen en zich er aan ergeren en jou aanvallen. Maar daarmee vallen ze Mij aan, want Ik draag de verantwoordelijkheid voor het handelen van Mijn kinderen. Vertrouw nog meer op Mij, bekommer je alleen om de liefde, laat je hart in Mijn hart vallen dan is alles goed.”*

* * *

Jezus leidde mij naar de volgende regels uit een roman:

“Van nu af aan, mijn zoon, is deze woning van jou en geen enkele kamer voor jou gesloten. De voorzienigheid heeft je gekozen. Nog nooit ging alles zo gemakkelijk als deze nacht. Van nu af aan ben je mijn zoon, ook tegen je wil. De voorzienigheid heeft iets groots met je voor. Voor jou bloeit de boom die maar voor weinigen ooit eerder bloeide.”

In het bewustzijn dat deze woorden ook voor mij golden, zei ik: “Ja, dat is iets groots wat U met mij voornemens bent.”

Daarop antwoordde Hij: *“Je hebt gelijk, je bent echter maar één onder de velen. En hoe groter je opdracht, des te kleiner moet je worden. De grootte van de opdrachten voegt zich steeds naar de kleinheid van Mijn kinderen. Wil je zelf in je bestemming groot zijn, dan verdring je Mij eruit en verduister je Mijn geest in de woorden. Ook wanneer je al veel van je goddelijke mogelijkheden ziet, deze verwezenlijken zich alleen in overeenstemming met je deemoedige overgave.*

Veel heb Ik je al gegeven, maar dat is nog niets in vergelijking met je nog niet ontwikkelde talenten, en er kan een waarachtig verschijnen van Mijn wezen in jou en door jou geschieden. Ga je echter niet met en in Mij verder op je uitgestippelde weg, je geheel en al overlatend aan Mijn liefde in elk aspect van je leven, en blijf je zelf groot in je woorden en daden, dan zal het iets kleins blijven in jouw bestemming. Van Mijn dienaren moet Ik alles opeisen, opdat Ik alles kan geven. En denk er steeds aan: De pijn verdeemoedigt je gewelddadig en schijnbaar onbarmhartig, maar de liefde doordringt je teder met deemoed.”

* * *

Ik zei tegen Jezus: “Er zijn zoveel mensen die werkelijk liefdevoller en rijper zijn dan ik, zouden die niet beter geschikt zijn voor deze eindtijd-opgave? En ik beantwoord qua uiterlijk ook überhaupt niet aan het voorgestelde beeld van een profeet ...!”

Hij legde uit: *“Inderdaad zou Ik ieder mens tot profeet kunnen maken, maar hij moet het ook willen. Ik neem ieder die Ik krijgen kan. Want in feite is ieder mens geroepen om Mijn woord te verkondigen – maar wie wil Mij dienen? Laat ieder zichzelf vragen of hij bereid is zijn leven aan Mij op te offeren en zich waarachtig in Mijn dienst te stellen. Ik zeg je: Er is er niet één onder honderduizend. Op de hele aarde vind Ik vandaag maar weinig Mij toegedane kinderen, en om die moet Ik nog vechten, opdat ze eindelijk hun boeien loslaten en Mij navolgen in deemoed en toewijding – jij bent daar het beste voorbeeld voor.*

Maar in de loop van de komende jaren zullen veel goddelijke zaden opkomen, en op het veld van de liefde zullen talrijke lichte zielen beginnen te kiemen en uit te spruiten en kostbare vruchten zullen te voorschijn komen. En Ik zal oogsten en de vruchten in korven verzamelen en de mensen als voedsel aanreiken – en wie daarvan zal proeven, zal het eeuwige leven bereiken.

Voor het overige speelt het uiterlijk van een mens überhaupt geen rol. Ik kijk alleen naar de gestalte van de ziel van Mijn dienaren.”

* * *

Een andere keer deelde Jezus mij mee dat Hij mij de keuze laat of ik de door Hem aangeboden apostolische dienst aanvaard wil. Het moet geen dwang zijn. Mijn ambt kan ook aan iemand anders overgedragen worden. Ik moet nog eenmaal overleggen of ik het werkelijk wil. Deze vraag stelde Hij mij vanwege het ontbreken van ernst bij mij en de lautheid in zoveel geestelijke verplichtingen.

“In ieder geval wil ik het. Ik kan mij een leven zonder deze dienst helemaal niet meer voorstellen.” antwoordde ik.

Jezus: *“Dan moet je je meer inspannen. De tijd dringt. Al gauw is het zover. Ik heb bekwaam gevormde boodschappers en verkondigers nodig, die sterk en onwankelbaar in de wereldse storm staan. Ook moeten Mijn dienaren alle verlokkingen van de wereld overwonnen hebben, anders vallen ze bij de eerste aanval en geven als vermeende kinderen van God de wereld een getuigenis van zwakheid en vrees. Mijn kracht is wel in de zwakken machtig, maar alleen als ze zich in hun zwakheid helemaal aan Mij overgeven. Begrijp je dat?”*

Dit zei Hij vol liefde en zachtmoedigheid, zonder enig verwijt, maar ik voelde het belang van de situatie en de voor mij onaangename waarheid van Zijn woorden. Daarop stelde Hij mij nog eenmaal de ernst van de toestand en mijn toekomst voor ogen. Toen zag ik hoe verwanten en vrienden zich afkeerden, zag de boycot van de dienaren van Christus, zag het gelach over een komend wereldgericht,

zag hoon en spot. Toen werd ik angstig en bang en mij overviel grote droefheid en moedeloosheid vanwege mijn roeping.

* * *

In de aanwezigheid van Jezus

Men kan zich geen sympathieker en beminnelijker gezicht voorstellen. De meest oprechte, waarachtigste, levendigste, liefdevolste ogen, die zeggen: *“Je bent vrij van elke schuld, je bent aangenomen en aangekomen.”* De openhartige blik, die elk verlangen op hetzelfde moment stilt en met de woorden uitnodigt: *“Kom! Ik laat je zien wat van jou is in Mij.”* en *“Je bent thuis.”*

Jezus spreekt: *“De zielen die Mij mogen zien, zien Mij in verschillende kleding, gestalte en gezicht, al naar gelang van het beeld dat ze zich van Mij hebben gemaakt of welke voorstelling ze van Mij hebben. Daarom zijn er zoveel uiteenlopende beschrijvingen van Mij. Mijn uiterlijk wordt ook anders conform welke eigenschappen een ziel Mij met grotere prioriteit toeschrijft. Jij hebt je geen beeld van Mij gevormd, niet van Mijn uiterlijke verschijning noch en vooral van Mijn wezen, daarom zie je Mij waarachtig.*

Hoe meer deemoedig en vol toewijding een geest in de liefde is, des te duidelijker is zijn kennis van Mij. Zoals zijn omgeving in zijn vervolmaking steeds mooier en liefdevoller wordt, zo wordt ook Mijn uiterlijk voor hem steeds lieflijker en waarachtiger. Zo ben Ik ook in Mijn uiterlijke gestalte Meester van de oneindigheid.

Mijn bruidzielen, wier wezen alleen nog liefde is en die eigenlijk Ik Zelf ben overeenkomstig hun deemoedige toewijding, zien Mij zoals Ik Mij Zelf zie en zien zichzelf zoals Ik hen zie. Alleen dezen gaan naar binnen in de geheimen van Mijn hart.

Waarlijk, geen oor heeft het ooit gehoord, geen oog gezien wat Ik bereid heb voor hen die Mij boven alles liefhebben!”

* * *

De mens

Mens – wereld – God

“In ieder mens is God gevangene van diens dood.”

Door de aanbedding van de materie heeft de mens zijn goddelijke karaktertrekken in de modder getrokken. Om zijn heerszucht en zijn aanspraak op bezit door te zetten, is hij tot een niets ontziende en gewetenloze misbruikmachine gemuteerd. Met het bloed van talrijke offers door rassen- en volkerenmoord, wrede oorlogzuchtige controverses, alsmede door leugen en bedrog heeft hij alle ware leven verachtende politieke, economische en religieuze structuren geschapen, doordrongen van begeerte en machtswaan, overeind gehouden door terreur, corruptie en manipulatie.

In deze wereld worden wij geboren en vanaf de geboorte wordt ons haar ‘normaliteit en onherroepelijkheid’ geïnjecteerd. In deze verblindende werden wij tot gewelddadige en consumptieverslaafde marionetten met nagenoeg zonder uitzondering een materiële levenshouding, waarin de bestemming van waarachtig mens-zijn allang verdwenen is. Wie het er niet mee eens is, wordt of als zonderling uitgelachen of meteen voor gek verklaard, of ingedeeld bij een elitaire groep van in vervoering verkerende heiligen, die voor ‘normale stervelingen’ zogenaamd niet toegankelijk is.

Zo sterven wij dagelijks in de afgronden van onze ziel en denken dat we leven. We noemen onze bedrijvigheid beweging, maar het is verstarring. Ja, wij verdedigen ons dagelijks handelen met alle mogelijke middelen om ons bestaan verder met het pijnlijke gewicht van de vergankelijkheid te kunnen verzwaren. Wij gebruiken onze totale energie om onze onsterfelijke ziel met haar sterfelijke omhulling naar de zekere dood te leiden.

Maar weldra zal onze hemelse Vader deze aardse wereld reinigen van alle kwaad en jammerlijke ellende en haar begieten met de altijddurende liefde van Zijn hart, opdat de tuin van Eden weer in volle pracht zal bloeien en goed smakende vruchten zal dragen om het geschapen leven te voeden in het aangezicht van de eeuwige waarheid.

* * *

De mensheid zit in een kooi met geopende deur en klemt zich uit angst voor de vrijheid aan de tralies vast. Daarbij zou ze alleen maar haar zelfgekozen gevangenis los hoeven te laten, dan zouden haar geestelijke vleugels zich kun ontvouwen. Vrij als een vogel zou ze naar de hemel vliegen om de liefde van God weer in te ademen in de heerlijke lichtheid van het leven.

Als je de mensen opheldering zou geven over hun gevangenschap, dan zouden ze je uitlachen of je beschimpen, omdat je daarmee hun schijnbaar bestaan in twijfel trekt. Als ze zich door de waarheid zouden laten aanraken, dan zou hun ‘roemrijk’ verleden, hun ingebeelde heden en de daarin voorgestelde toekomst als hersenschimmen ontmaskerd en in waarde- en zinloosheid verblekend ten ondergaan. Om deze reden ontvlucht de mens de waarheid; het liefst kleedt hij die in de mantel van de mystieke dweperij en van het mysterieuze en wandelt er in veilige afstand veelzeggend omheen.

De vlucht voor de realiteit verhindert niet alleen het ontplooiën van de vleugels en de vlucht uit de kooi, die gaat ook het eraan voorafgaand noodzakelijk openen van de ogen tegen om te zien waar men zich werkelijk bevindt en wie men eigenlijk is.

* * *

Om voor de mensheid de terugkeer in haar goddelijke bestemming mogelijk te maken, heeft God haar de Boom der Kennis ter beschikking gesteld. Omdat ze de vruchten daarvan voor het scheppen en handhaven van een op macht en geld belust systeem gebruikt, zijn die elke goddelijke zegen kwijt geraakt – ze zijn vergiftigd en brengen leed en dood. Zo gaat de mensheid min of meer blind tastend door de tijden. Ver van de waarheid speculeert en theoretiseert ze zich door het labrynt van ijdel werelds verstand, zonder te weten dat ze daarin de weg kwijt geraakt is. Uiteindelijk zal een correctie nodig zijn, opdat weer liefde, licht en leven komt in de harten van de verloren kinderen van deze schepping.

Ieder mens kan zich afkeren van al de aardse begoochelingen en zich aan God toevertrouwen, waarop de Boom der Kennis hem gezegende vruchten aanreikt. Die brengen zijn verloren hart tot leven, waardoor hij ziende wordt. Hij verlaat de door het wereldse verstand gestuurde trein die in het misbruiken van goddelijke gaven op een afgrond aanstuurt – en bevindt zich weldra op het verlossingspad van de waarheid en het eeuwige leven. Hij heeft zich het blinde zoeken en onderzoeken door oneindige tijdsperiodes in de doolhof van de vergankelijkheid en de dood bespaard.

* * *

Ieder mens heeft voor zijn grootst mogelijke vrijheid een eigen wil cadeau gekregen. Die geeft hem enerzijds de mogelijkheid zich op alle denkbare bewustzijnsgebieden te bewegen, anderzijds kan hij in deze geestelijke zelfstandigheid met iedere gedachte, ieder woord en iedere daad voor of tegen een leven in liefde tot God kiezen.

Brengt men zijn bestaan zonder liefde tot God door, dan wordt het onbekende lot tot een zorgenbrengende metgezel. Men kent ware zin en doel van zijn bestaan niet meer, waarom men uiterlijke bevrediging zoekt en verliest. De strenge hand van ‘hogere macht’ bestuurt het instrument van schuld en verzoening. Ziekte, leed en dood zijn vroeg of laat de begeleiders en worden tot onafwijsbare normaliteit.

Leidt men zijn leven in de liefde tot God, dan treedt men stap voor stap uit de geestelijke duisternis. Men ervaart waarachtig inzicht in leven en dood, in goed en kwaad. Men doorziet de schijnbare willekeur van het lot, men doorziet oorzaak en gevolg in alles wat gebeurt. Deze zienswijze ontsteekt in toenemende mate het vuur van het verlangen naar het ware en goede; in de liefde tot de hemelse Vader vindt dit verlangen tenslotte vervulling. Trouw aan zijn levenswijze wordt de mens door de goddelijke geest vastgepakt en doordrongen – totdat deze tot zijn natuurlijk levenselement wordt.

* * *

Leidt men een leven in materiële welvaart of zelfs rijkdom, geniet daarbij misschien van een bepaalde waarderings- of bewonderingsstatus in de publiciteit, dan is men volgens de algemeen geldende opvatting en begrippen over waarde succesvol.

Vanuit geestelijk oogpunt is echter het tegendeel het geval. Een leven in overvloed en tevredenheid met zichzelf verhindert het ernstig streven naar goddelijk-geestelijke levensinhoud. Men heeft voldoende aan de materiële zekerheden waarin men geen God nodig heeft. Als er dan al één zou zijn, dan graag een ongenaakbare, zodat men in zijn zinnelijkheid en comfort niet gestoord wordt; “... want hij zou wel eens iets anders met mij van plan kunnen zijn en mij uit mijn behaaglijk bestaan halen.” (wat vroeg of laat bij ziekte en dood toch wel gebeurt). In het beste geval maakt men gebruik van alternatieve spiritualiteit, die het ego vleit en in onzinnige tolerantie en verkeerd begrepen geloofsvrijheid alles toestaat wat dienstig is voor de bevrediging van lichaam en ziel.

Als men het financieel niet zo goed heeft, is het leven meestal gevuld met maandelijks balansopmaken om de huur te kunnen betalen, de auto te financieren, een paar vrijetijdsactiviteiten mee te maken en misschien iets te sparen voor een paar dagen vakantie. Op zich is dat nodig en goed. Maar in de onafgebroken salvo's op de media van aardse behoefte naar meer kijkt men daarbij steeds naar hen die meer hebben; men verlustigt zich in de rijken en prominenten en wenst voor zich ook zo'n 'zorgenvrij, gelukkig en succesvol leven'. Plaats voor God is er niet – hunkering en verlangen zoeken hun vervulling voornamelijk in de wereld van de materie.

Als men zijn leven zonder geloof doorbrengt met een laag inkomen of in armoede, dan zijn de wensen in hoofdzaak eveneens van financiële aard. In onvermijdelijke vergelijking met de omringende wereld van welvaart is het verlangen vanzelfsprekend in eerste instantie op materiële goederen afgestemd. Een aan God toegewijd leven in eenvoud en soberheid wordt meestal als benadeling of straf ervaren.

(N.B.: Waarbij er in toenemende mate werkzame burgers en gepensioneerden zijn die op grond van het onvermogen van regerende instanties en de geldzucht van verhuurders in armoede gedreven worden. Zij zijn slachtoffer van het kapitalisme en berusten erin bij het zien van de sociale onrechtvaardigheid. Een hartelijke wenden tot Jezus Christus zou voor hen de tot nu toe gesloten deuren kunnen openen en weer vertrouwen en levensvreugde geven.)

Zo is nagenoeg zonder uitzondering de levenshoud van alle mensen van vergankelijke aard. Macht, geld, bezit, genot en allerlei vermaak worden globaal tot object van begeerte. Zijn ware vaderland en blijvende vervulling in de geestelijke wereld en vooral in de liefde tot God zoeken, heeft zowel in de dagelijkse (over)-levingsstrijd, alsook in de roes van uiterlijke zintuiglijke bevredigingen en egoïstische zelfingenomenheid geen plaats.

Wat niet zeggen wil dat men zich onder alle omstandigheden van de aangeboden genoegens van deze wereld onthouden moet. Maar de ziel moet er niet afhankelijk van zijn om niet in de onstilbare hartstochten en begeerten van het gevallen mens-zijn te verdrinken. De liefde tot God moet boven elk verlangen staan.

Is een mens van Gods geest vervuld, dan is de rijkdom van de wereld voor hem niet meer belangrijk. Hij heeft zijn leven aan de hemelse Vader toevertrouwd, Die hem nu Zelf over deze aarde leidt en in alle opzichten voor het welzijn van Zijn kind zorg draagt.

* * *

De scheiding van de geesten

De meerderheid van de aardse bevolking beschouwt de levende ziel als een product van de fantasie, want ze is niet te bewijzen. Als je een werelds mens aanspreekt op de realiteit van gene zijde, dan word je meewarig uitgelachen, "...want dat kun je immers nooit weten!" Vergankelijkheid en dood schuift hij ver van zich – confronteer je hem met zijn eigen dood, dan wordt hij wrevelig. De toestand van de wereld met al de psychische wreedheden en oorlogen wordt graag met "Het was altijd immers al zo!" beantwoord.

Voor de grote gemeenschap is het bestaan van God, indien het überhaupt in overweging genomen wordt, meer een onwaarschijnlijke mogelijkheid, en liefde tot God is voor haar in ieder geval niet te begrijpen. Zelfs de meeste leden van confessionele kerkelijke instellingen hebben alleen een blind-afhankelijk geloof zonder geestelijke inhoud. Waarachtig gelovigen die hun leven aan de hemelse Vader toevertrouwen, worden van alle kanten als fanatiekelingen bestempeld en zeer nadrukkelijk op het gevaar van geestelijke dwaling gewezen. Maar geestesziek is hij die geen getuigenis kan afleggen van een goddelijke realiteit, die eeuwig leven met zich mee brengt.

Een klein deel van de mensheid ziet in dat het materiële bestaan niet alles is en opent zijn hart voor spirituele en religieuze inhoud. Deze zoekende mensen dragen een sterk verlangen naar liefde en onvervalste levendigheid in zich. Hun oprecht verlangen houdt voor hen te allen tijde en overal de deur naar hun ware Vaderland geopend.

Zo scheiden de geesten zich. In de loop van de komende jaren zal deze kloof steeds groter worden. De slaven van de wereld worden nog meer door de materiële begeerten in beslag genomen. Van de religieus georiënteerde mensen zal meer offerbereidheid en toewijding gevraagd worden. De weg wordt smaller en dringt aan op een voor God geldige beslissing. Het zwelgen in zelfingenomen esoterie en in op zichzelf verliefde spiritualiteit moet en zal verdwijnen, waarachtigheid komt in haar

plaats. Het getuigen voor Jezus Christus en de liefde tot Hem is fundament van waarachtig geloof, dat alleen geeft veiligheid in de komende eindtijdstormen.

* * *

Bij het lopen door bos en veld kwam ik een op zijn gemak lopend paard tegen. De ruiter erop had een smartphone in zijn hand waarop hij vlijtig tikte. Het dier kende de weg blijkbaar, want zijn passagier bewerkte het apparaat geconcentreerd en keek niet één keer op.

Overigens ziet men deze 'afgeleide' manier van voortbewegen bij menige voetganger en autorijder, ja, zelfs bij fietsers – een typende ruiter zag ik eerder nog nooit. Dit merkwaardige beeld werd voor mij tot symbool van hoe de mens uit zijn aanwezigheid is gestapt. De gedegenereerde ziel is zonder uiterlijk hulpmiddel, die haar zelfbevestiging, bevrediging van haar nieuws-lust en krachtige spanningselementen leveren, niet meer in staat zichzelf levendig te ervaren en te ontplooiën, waarom multi-mediamieke communicatie in alle gebieden van ons bestaan is doorgedrongen. De (hunkerings)verslaafdheid naar onophoudelijke reflectie in en uit de kunstmatig geschapen werelden breidt zich uit als een epidemie, waardoor vooral de jeugdgeneratie getroffen is.

Aan de ontwaakten openbaart zich in het globale digitale netwerk de interactiviteit van de zielenwerelden: De meest verschillende gebeurtenissen die zich in de wereld aan gene zijde afspelen, omhullen zich in het stoffelijke universum met materie, dat wil zeggen worden hier door middel van wetenschap en technologie ten uitvoer gebracht. Zo zijn de zielen-ervlechting aan gene zijde en de geestelijke wisselwerking in de manier van uitdrukken van smartphone en computer met al de netwerken van een 'voortschrijdende' civilisatie voor aardse processen bruikbaar.

Daar de geestelijke wereld zich in toenemende mate naar de aarde neerbuigt, respectievelijk de 'scheidingswand' tussen deze en gene zijde voortdurend dunner wordt, zullen de materiële overeenstemmingen in de komende jaren nog duidelijker aan de dag treden – steeds meer geestelijke realiteiten manifesteren zich hier in vergelijkbare uitvindingen. Hun onbegrensde werkzame scheppingskracht maakt voor de mensheid technische innovaties mogelijk in een tot dusverre voor onmogelijk gehouden omvang.

* * *

Daar de mens zijn goddelijk bestaan verloren heeft, waarin de totale kosmos begrepen is, moet hij de wereld buiten zich onderzoeken. Hij is tot ontdekker en veroveraar niet alleen van deze aardse wereld geworden, hij heeft ook een sterke drang om in het heelal door te dringen, om misschien op verre planeten op intelligent leven te stoten. Hier komt de afkomst van geïncarneerde sterrenzielen tot zijn recht – hun kosmisch verlangen en weetgierigheid zijn aanzet voor onze ruimtevaart geworden. Maar ook de liefde en genegenheid van onze broeders en zusters op verre planeten en sterren tot ons, aardse mensen, trekt ons hart als het ware als een magneet aan.

Voor de eerste alsmede voor de in het verdere tijdsverloop in de geest van God ingeboren mensen was hun zielenwereld nog geheel ontsloten. Ze leefden in het bewustzijn dat de uiterlijke wereld in haar waarachtige en onvergankelijke realiteit zich in de oneindige zielekosmos van de mens bevindt. Zo konden ze deze aarde geestelijk bereizen en ook de verdere planeten en sterren waren hen niet onbekend, omdat ze in de geest persoonlijk ter plaatse waren.

(N.B.: In de eigenlijke zin ervaart men de wereld alleen binnenin zich. Alleen door de materiële binding ontstaat een relatieve uiterlijke referentiewereld, die echter niet met de werkelijkheid overeenstemt. Men ziet buiten zich de in de ziel als het ware geformatteerde beelden van een in feite onbegrijpelijke, want oneindige geestenwereld. Deze ruimtelijk en tijdelijk begrensde spiegelbeelden worden op de desbetreffende werkelijkheden driedimensionaal afgebeeld. Zo ontstaat een voor onze zintuiglijke waarneming (be)grijpbare concrete projectie. Dit is eveneens zo bij het woord alsook bij alle levende wezens het geval.)

Overeenkomstig het geestelijk ontwaken verdwijnt de aanschouwelijke manifestatie successievelijk, waarop de universele realiteit 'erachter' zichtbaar wordt. Eigenlijk: waarop de goddelijke realiteit die zich in de geest van God in het hart van de mens bevindt zich geleidelijk aan openbaart. Uiterlijke universele en zich in het hart bevindende werkelijkheid stemmen overeen, maar dat niet alleen, het is een en dezelfde werkelijkheid/waarheid.)

Wat een wedergeboren mens de geestelijke realiteit voorschrijft, moet in de uiterlijke, materieel zichtbaar wordende wereld gebeuren, daarom gehoorzamen de planten- en dierenwereld hem. Daarom

is de aarde en alles wat erop, erin en erboven is, aan hem onderdanig – zoals het ons oorspronkelijk door God opgedragen was. Deze toestand werd hier en daar steeds weer door kinderen van God verwezenlijkt. Om wijze redenen openbaarden zij hun bekwaamheden echter steeds alleen in kleine kring en nooit voor het heersende wereldse verstand. Voor de gemeenschap was en is alleen het levendmakende woord drager van geestelijke macht.

In het zich bewapenen voor het eindtijdgebeuren zullen er in toenemende mate aardse bewoners zijn die in hun aanleg en talenten gedeeltelijk, incidenteel zelfs volkomen in de geest wedergeboren zijn. In de nieuwe tijd zullen ze daarin en daaruit openlijk ageren.

* * *

Er zijn talloze wezens in de kosmos die zich in de meest verschillende condities en veronderstellingen ontwikkelen en die uiteenlopende taken te vervullen hebben:

Op deze aarde gaat het zieleleven, dat in de van-God-verlatenheid eerst vervluchtigd was en tenslotte tot materie verstarde (met ziel wordt hier bedoeld het bewustzijn van de uit de goddelijke volkomenheid gevallen geesten), voor zijn terugbrenging de weg van de evolutie door het gestadig vrijer stellende mineralen-, planten- en dierenrijk.

Als nu zo'n zielenbewustzijn alle noodzakelijke ontwikkelingsfases tot aan de hoogst ontwikkelde diersoorten doorlopen heeft, dan worden zijn nog gedeelde delen weer samengevoegd en consolideren zich al naar geaardheid na een bepaald tijdsbestek tot een mensenziel. Is er een passende geboortekonstellatie voorhanden, dan kan ze zich in een moederlichaam laten verwekken, waarbij in embryonale toestand de geest van God in haar hart gebonden wordt. Deze geest kan en moet de mens in de liefde tot zijn Vader in Jezus Christus zo mogelijk al tijdens het bestaan op aarde vrijmaken – wat op grond van de algemene van Godverlatenheid tot nu toe echter meestal pas in het verdere ontwikkelingsverloop aan gene zijde gebeurt. Dan sluit de cyclus van het ontstaan, de wedergeboren ziel gaat als vrije geest naar binnen in het eeuwige Vaderland.

Dan zijn er mensen van de talloze andere planeten, evenals van de ontelbare sterrenwerelden van het heelal, die uit hun voor hun ziel kenmerkend evolutieproces voortgekomen zijn. Velen van hen volbrengen hun bestaan in geestelijke hoogten, toch leven ze niet onbepaald met een vrije wil, omdat hun bewustzijn onderworpen is aan een door God verordende leefwijze – in aanpassing aan de bewoonde wereld. Ze wagen de weg van de vergetelheid in de duisternis van deze aardse wereld, want ze willen hier het vrije kinschap van God bereiken, dat hen onmiddellijk een plaats in het Huis van onze hemelse Vader bereidt. Een moeizame vervolmaking door talloze tijdperiodes in opklimmende incarnaties op steeds hoger ontwikkelde sterren, om tenslotte de atmosfeer van de hemel te kunnen inademen, is dientengevolge niet nodig.

(N.B.: De onmiddellbare geestelijke wedergeboorte is alleen op deze aarde mogelijk, omdat hier de satanische krachten het sterkst tegen de geest van God werken, waardoor zowel goed alsook kwaad grenzeloos uitgeoefend kan worden. Hier is de geest van Satan gebonden – en hier nam God mensengestalte aan en baande voor Zijn gevallen kinderen de directe weg uit de dood in Zijn leven.)

En er zijn geesten uit de hemelen die hier eventueel een opdracht moeten vervullen. Zoals de sterrenzielen moeten ook zij in de aardse levensstrijd hun geest van God eerst ontdekken en vrijmaken. Hun opgave bestaat eruit met het licht van hun hart het bewustzijn van de wereld te verlichten en de bevolking van de aarde met alle kracht en toewijding te dienen.

Sommige hemelbewoners die nu vlees hebben aangenomen, hebben sinds de schepping van de eerste mensen ongeveer 6000 jaar geleden, al een keer over de aarde gewandeld. Daarvoor waren er ook wel humanoïde levende wezens, hun zielen waren echter meer van dierlijke aard – ze waren nog niet in staat goddelijk bewustzijn te ontvangen. Pas in en door Adam en Eva werd het huidige mensengeslacht gegrondvest. Dit paar is waarachtig het door God geschapen oerouderpaar van de mensheid.

Fundamenteel bestaan er in het kinschap van God geen verschillen. Of een ziel uit de hemelse sferen 'neergedaald' is of van een ster afkomstig is. Alle geschapen geesten komen oorspronkelijk uit God, gaan verschillende wegen en zijn als volkomen eenheid in God weer te vinden. Een geestelijke hiërarchie bestaat dus alleen in de vorm van aan tijd gebonden relativiteit, waarbij ieder geschapen wezen in haar aangelegde creatieve bestemming een heel individuele functie uitoefent – en dus een heel eigen gelukzaligheid ervaart.

In het universele verlossingwerk vormt de orde van de liefde zich zo dat de hemelgeesten dienaren van de aardse zielen en van alle andere zielen in het heelal zijn, want om hen gaat het immers eigenlijk. De geestenschare die door de Godverlatenheid met Satan gevallen is, zich nu zichtbaar als materieel universum toont, moet in de loop van de eeuwigheid bevrijd en verlost worden. En de meest intensieve activiteit en inspanning daartoe vindt plaats op deze kleine planeet genaamd aarde – want bij God wordt steeds het kleinste tot grootste verheven.

* * *

Eigenschappen en voorliefdes van elke individuele bewoner van de aarde alsook van hele volkeren van deze planeet voegen zich volgens het telkens overheersende collectieve bewustzijn, maar ook volgens prenatale afkomst. Bij zielen, die reeds zelfbewust op andere sterren bestaan hebben, zijn daarvoor de daar religieuze en sociale verhoudingen maatgevend, maar ook de regionale en economische gesteldheid.

Van de planeet aarde afkomstige zielen brengen natuurlijk eveneens kenmerkende voorwaarden met zich mee in het mens-zijn, die blijken uit de karakterschetsen van hoogontwikkelde diersoorten.

De van de meest verschillende sterren meegebrachte kenmerkende eigenschappen vermengen zich met de op deze aarde gekregen opvoeding, met de overheersende culturele en traditionele kleuring, met het opleidingsniveau respectievelijk de meningsvorming, met het toonaangevende geloofsprincipe alsmede met de toestand van de liefde. Bovendien spelen de van de ouders van de geïncarneerde ziel doorgegeven zielendelen (analoge karakter, lichamelijke gelijkheid – die kunnen echter ook op grond van een identieke kosmische of hemelse afkomst gegeven zijn), alsook de genetische meegebrachte gaven van de stamboom een niet onbelangrijke rol. Achter het begrip genetica of genetische vererving gaan bloedlijnen schuil – dit zijn op grond van de afstamming van ziel en geest geordende reeksen van voorouders die tot aan de eerste mensen teruggaan.

Het is dus het samenspel van prenatale eigenschappen en aardse signatuur die een persoonlijkheid vormen – waarbij de karakteristieke basishouding primair en materiële voorliefdes vaak hun wortels in het vooraardse menselijke bestaan hebben.

In de geestelijke verblinding van de aardse bevolking is de kennis van het bestaan van de kosmische volkeren verloren gegaan, daarom komt voor het verstand een in het lichaam meegebrachte basisgeaardheid van de ziel helemaal niet in aanmerking. Als iemand geestelijk ontwaakt is, dan worden deze verhoudingen echter zichtbaar; ze geven een dieper begrip van aardse omstandigheden en situaties. Uitvoeriger daarover in ‘Afstammelingen van het licht’.

* * *

Korte geschiedenis van de geboorte van de mensheid (in aansluiting aan de openbaringen van de Vader door Jakob Lorber):

Met het inbinden van de geest van God in het hart van de ziel van de eerste geschapene mens Adam werd de mensheid geboren. Deze geest onderscheidt ons van het dier en van de oermensen, want hij geeft ons op vrijheid gericht bewustzijn en maakt ons daardoor in staat tot waarachtig kinschap van God.

Maar de eerstgeschapene kende zichzelf en de wereld nog niet. Grote eenzaamheid en verlatenheid overvielen hem, omdat hij noch zijn afkomst noch zijn identiteit en zijn bestemming kende. Rusteloos dwaalde hij rond en kon niets vinden wat zijn onbestemd verlangen kon bevredigen. Hij had honger en dorst zowel naar materieel alsook naar geestelijk voedsel, toch wist hij niet wat deze behoeftes betekenen en kende ook de mogelijkheid niet om ze te stillen.

Toen bracht God Adam in een diepe slaap en toonde hem de liefde van zijn hart, waarin Adam zichzelf en de wereld met welgevallen zag. Maar er bestond gevaar dat hij verliefd op zichzelf daarin kon verdwalen en daardoor voor de satanische krachten die aanwezig waren in zijn ziel die uit de aarde was genomen, opnieuw de deuren wijd geopend werden.

Daarop ontnam God hem de ontwaakte eigenliefde en manifesteerde die als separaat, echter van Adam afhankelijk bewustzijn in de vorm van een wondermooie bekoorlijke gestalte, vol lieflijkheid, zachtmoedigheid en tederheid. En Adam kreeg een groot welgevallen aan Eva en er ontstond licht in hem en vreugde en daardoor ook in Eva.

Vervolgens openbaarde God het eerste mensenpaar heel het leven van deze aarde. Hij schonk hen een goddelijk leven in het paradijs, waarin ze heersten over alle dieren, planten en elementen.

Om Adam en Eva in staat te stellen tot het verwekken van nakomelingen, opdat de aarde als doel van het verlossingsproces van ziel en geest in toenemende mate bevolkt zal worden, toonde hun Vader hen de mogelijkheid tot voortplanting. Om hun deemoed en overgave in de goddelijke wil blijvend te versterken, gebod Hij hen de bijslaap pas op Zijn bevel te voltrekken, omdat ze anders uit het paradijs verstoten zouden worden en de dood het gevolg zal zijn.

Het verlangen te proeven van de zinnelijke vrucht was echter groter dan hun gehoorzaamheid. Adam en Eva bezweken voor de ‘slang van de verzoeking’. Ze werden herhaaldelijk een prooi van de ongeremde vleselijke lust – en verloren tenslotte hun maagdelijke volkomenheid aan de sterfelijkheid en onvolkomenheid van tijdelijke liefde. Hun aan God toegewijde geest, die hen tot regenten over de aarde gemaakt had, trok zich terug. Voortaan mochten ze niet langer van de vruchten van de Levensboom genieten (levendige alomtegenwoordige kennis), ze moesten zich voeden met de vruchten van de Boom der Kennis (weg van de tijdelijke ervaring).

In het verloop van de volgende generaties verdeelde de mensheid zich in de volken van de hoogte en de laagte. De bewoners van de bergen vonden dank zij goddelijke leiding de terugweg naar het ware geloof. Op grond van hun zuivere levenswijze kenden ze geen ziekte noch andere existentiële noden. De liefde in en tot God alsook de dienst aan de naaste waren hun levenselixer. Ze bereikten doorgaans een leeftijd van verscheidene honderden jaren, hun ‘dood’ was meestal een bewust verlaten van het lichaam.

De ongelovige volkeren in de dalen sloten hun hart totaal voor God. Ziekten werden geboren, de dood werd tot schrikbeeld. Reeds toen waren er steden die door op machtbeluste heersers geregeerd werden. De bevoorrechte en welgestelde burgers leefden alleen voor hun lustverlangens, het lage volk werd in erbarmelijke slavernij gehouden.

Veroorzaakt door het maatschappelijk verkeer met de dalbewoners trokken echter steeds meer bewoners van de bergen omlaag naar de steden om aan het losbandige leven van zwelgen en hoereren deel te nemen. In de volgende generaties verloren ook zij tenslotte hun goddelijk geestelijk bewustzijn.

Als gevolg van hun anti-goddelijke levenswijze ging de bevolking in de dalen in een gigantisch grote overstroming te gronde. Alleen Noach, die in de hoge regionen van het geloof getrouw bleef aan de liefde van de hemelse Vader, werd samen met zijn gezin ontzien. Hij werd tot stamvader van een nieuw geslacht.

Vandaag bevindt de wereld zich in eenzelfde stadium. Maar weinig mensen zijn God werkelijk trouw en leven in de bergen van waarachtig geloof – en blijven daar ook. De liefde tot de hemelse Vader stemt overeen met de reddende ark. Als de sluizen van de duisternis geopend worden en al het kwade en leugenachtige met zich mee in de afgrond trekt, zal alleen Gods hart bescherming en redding bieden.

(N.B.: over man en vrouw: Egocentrische liefde als negatief ontvangend principe stelt zowel de schepping alsook universeel opnamevat van goddelijk leven voor, werd echter ook vrouwelijk wezenlijk uit de eerste mens Adam als oermoeder Eva gevormd.)

In de huidige fase van de emancipatie zal de voorstelling van de vrouw als uit de man genomen eigenliefde bij velen op onbegrip en afwijzing stuiten. Hier wordt echter geen mening te kennen gegeven, maar een puur objectieve wijze van beschouwing vanuit werkelijke gegevens, die het vrouwelijke geslacht op geen enkele wijze lager en de man geenszins hoger waardeert.

Deze heeft zijn door God gegeven verantwoordelijkheid als liefdevolle en wijze leider van de hem aangeboden vrouwelijkheid voor lagere doeleinden misbruikt en werd tot despotische onderdrukker van het vrouwelijk geslacht. Dat kon niet goed gaan. Nu streeft de vrouw naar de macht om de man terecht te wijzen. Maar ook dat is niet in de goddelijke orde.

Man en vrouw zijn gelijkwaardige wezens, echter met verschillende zielsstructuur en daardoor met uiteenlopende levensopgaven – hij als gevend, zij als ontvangend hart; beide vormen echter alleen in de liefde tot God en daaruit tot elkaar een volkomen eenheid. Een hemels huwelijk kan pas tot stand komen als beide partners zich in hun door God gegeven identiteiten ontplooiën en verenigen – en niet in verkeerd begrepen geldings- gelijkheids- en onafhankelijkheidsstreven hun waarachtige bestemming ondergraven. Meer over dit thema in het hoofdstuk ‘Seksualiteit’.)

Het denken

Verstand, vernuft en goddelijke wil

“Leef je – of ben je een marionet van je blinde gedachten?”

Daar de mens de reflexen uit de geest in het hart kwijtgeraakt is, verblindde zijn goddelijk verstand. Daardoor ging elke waarachtige levenshoud voor hem verloren. Om zichzelf toch zin en betekenis te geven en een schijnbaar gevoel van levendigheid te krijgen, spreekt hij voortdurend met zichzelf en geeft zich eigenwaarde door opgeblazen nietigheden; hij heeft onophoudelijk input nodig, want het verstand heeft voeding nodig om zijn egocentrische behoeften te bevredigen.

Observeert men de aanpak van gedachten, dan doorziet men haar bedrijvigheid. Men ziet hoe ze aandacht opeisen, penetrant en luidruchtig aandacht op zich vestigen als jengelende kinderen. Gelijksortige gedachten trekken elkaar aan en vormen verenigingen die zich als energievelden in de ziel nestelen.

Er zijn positieve en negatieve, die met hun gesteldheid overeenkomstige voeding nodig hebben. Eerst handelen ze alleen instinctief, langzaam leren ze echter zich actief van de intelligentie van de mens te bedienen. Hoe intelligenter iemand is, des te geraffineerder bespelen ze hem en de gedachtekrachten die de omgeving bepalen. In het kader van het hen ter beschikking staande intellect leiden ze hun gastheer in levenssituaties die met hun instelling overeenkomende energietoevoer mogelijk voor hen maken.

Als nu iemand zich in de loop van zijn kinderjaren, jeugd en verdere volwassenheid overwegend aan destructieve gedachten overgeeft, vormen zich overeenstemmende energisch-energetische krachten, die vanuit het onderbewustzijn het dagelijks leven omvangrijk bepalen. Zulke energievelden zullen steeds weer aanleiding geven waarin de mens in zijn duistere zieleruimtes wegglijdt. Ergernis, afgunst, ongeduld, hebzucht, onverzadigbare nieuwsgierigheid of andere belastende eigenschappen en afhankelijkheden zijn dan zijn voortdurende en overheersende voeding, die metertijd normaal voor hem wordt. Niet zelden mondt zo'n toestand uit in wispelturigheid, liefdeloosheid en tenslotte levensverachting.

In tegenstelling daarvan bewerkt positief gedachtegoed levensbevestiging. Een tevreden en blij mens zal steeds weer gelijkgezinden ontmoeten om hun vrolijkheids- en geluksenergievelden te voeden. Positieve krachtvelden doen voornamelijk aangename levenssituaties ontstaan. De mens heeft plezier in het leven, zijn plannen en wensen gaan meestal zonder grote tegenwerking in vervulling.

Daar beide toestanden onderhevig zijn aan polariteit, zijn ze elkaars voorwaarde, echter in de onvolmaakte wereld ongelijkmatig in wisselwerking. Een overwegend positief gedragen mens ervaart op de balans van de polariteit dus ook de tegenpool. Dat gebeurt bijvoorbeeld door het samenleven met een moeilijke huwelijkspartner, of een ander familielid, aanhoudende problemen in de beroepsmatige omgeving, door ziekte, de dood van een geliefd mens of een andere belastende weg van het lot. Deze noden bieden de mogelijkheid de aangeboren of aangetrokken vrolijke overheersende stemming weg te trekken van de oppervlakkigheid van de ziel en naar gebieden van het bewustzijn te sturen, die een diepere levenszin kunnen openbaren.

Ook negatief beladen personen ervaren het aspect van de tegenpool, maar kunnen die op grond van hun fysieke belasting meestal niet of maar kortdurend waarnemen. Hun destructieve conditionering laat geen aanhoudende vreugde toe; ze vinden altijd en overal iets negatiefs dat hen weer op hun bekende verwoestend fundament plaatst. Zo iemand wordt misschien door een ongeluk of een zware ziekte uit zijn duistere wereld gescheurd voordat hij erin dreigt te verdrinken. Verdeemoedigend leed heeft al zoveel verandering tot stand gebracht. Grijpt de mens deze mogelijkheid van een nieuw begin niet aan, dan wordt hij doorgaans spoedig naar het hiernamaals geroepen.

Af en toe komt het voor dat iemand in een traumatisch lijden zich van zijn geconditioneerde persoonlijkheid losmaakt – die zonder energietoevoer in korte tijd quasi sterft of ogenblikkelijk in zichzelf ineenzakt – en daardoor een gedeeltelijke of zelfs omvangrijke bevrijding ervaart. Overeenkomstig zijn wezenlijke karakter alsook zijn culturele en religieuze geaardheid zal deze mens dan zijn nieuw verkregen leven openbaren. Menig spirituele leraar is uit zo'n ervaring voortgekomen.

Als een mens bestendig Gods aanwezigheid zoekt, treedt hij stapsgewijze uit de ongelijkmatigheid van de ziel. De energievelden die hem leiden worden door de goddelijke geest doordrongen en lossen daarin op als de morgennevel in de verwarmende stralen van de zon. De polariteit positief-negatief blijft wel bestaan, omdat die leven pas mogelijk maakt, maar nu zijn de polen plus en min in de liefde tot God gesynchroniseerd en vullen elkaar gelijkwaardig aan. Deze eenheid maakt voleindigde

levenswijze in het lichamenlijk bestaan mogelijk en waarborgt bovendien de volkomen aanvulling van Schepper en scheepsel in het eeuwige Vaderland.

* * *

De ziel is de agerende en inter-agerende schakel tussen materie en geest. Ze is het opnamevat zowel van de haar omgevende opiniewereld alsook van de in haar hart wonende geest van God. Door de in deze wereld overheersende egoïstisch-materiële bewustzijnsafstemming verkommert ze echter in haar menselijke kinderjaren en jeugd zo erg dat haar begeerten zich alleen nog naar buiten richten en zich daar vervullen kunnen. Haar instrument hersenen degenerereert en is niet meer in staat goddelijke gedachtegoed te begrijpen.

In de loop van zijn leven prenten de onophoudelijke materiële gedachtekrachten zich zozeer in de hersencellen in, dat de mens in de overeenkomstige levensgebieden alleen nog in vooropgezette vormen kan denken: Hij wordt star in denken en handelen en zet zich dan zelf gevangen. Vaak openen pas een ziekte of een andere zware beproeving een uitweg, want pijn en lijden hebben de macht gedachtevormen en structuren open te breken, te veranderen of te ontcrachten.

Zo zijn veel factoren doorslaggevend voor hoe iemand door het leven gaat. Fundamentele eenvoud en ontbrekende verbeelding maken het gemakkelijker aan het goddeloze verstand gebonden mechanismen los te laten. Ongecompliceerde mensen zijn niet zo erg gevangen door het intellect, ze kunnen zich eerder naar de goddelijke liefde toewenden, kunnen die vrijer vatten en begrijpen. Verstandskracht en intelligentie zijn wel doelmatige werktuigen, maar het gebruik ervan gaat meestal met (verborgen) hoogmoed en aanmatigend standsgevoel gepaard, wanneer men niet bewust hartelijke liefde boven zijn schrandeheid plaatst. Eenvoud – in het geloofsleven is ze onontbeerlijk, in egoïsme en liefdeloosheid wordt ze tot koppigheid en betweterigheid.

Wil iemand de geloofsweg ernstig en waarachtig betreden, dan spelen intellect en opleiding geen rol. In de overgave aan de goddelijke wil bewerkt de geest in het hart dat ziel en hersenen gezamenlijk herstellen. Hart en verstand vullen elkaar dan perfect aan en dienen gezamenlijk de liefde. De mens staat zichzelf niet meer in de weg, de gedachten uit de geest kunnen ongehinderd vloeien en openbaren zich als lichte woorden en daden in de wereld van schijn en dood.

* * *

De hersenen zijn geen onafhankelijk denkorgaan, ze zijn er om de gedachten van de ziel op te nemen, te ordenen en op te slaan. Ze zijn een voor het aardse leven noodzakelijk instrument, dat overeenkomstig gegeven en/of geschoolde functionaliteit tot een goed of slecht geheugen, alsmede gemakkelijker of moeilijker bevattingsvermogen in staat stelt. Dit gegeven heeft tot de onjuiste mening geleid dat intelligentie alleen terug te leiden is op denk- en leerbekwaamheid van de hersenen dat zo echter niet juist is.

De ziel denkt met haar tot leven wekkende geest. Haar gedachten worden in haar hart geboren, stijgen op en doorlopen het individuele bewustzijnsland, dat enerzijds in deze geestesaanwezige ervaring zijn stempel krijgt, waardoor de gedachten persoonlijk eigendom worden, anderzijds werkt de ziel weer zelf kleurend in op de haar vormende geestelijke ideeën. Pas dan bereiken deze de hersenen, waar ze voor de mens zichtbaar worden. Gedachten zijn dus aan de ene kant stoffelijk gebonden in de hersenen opgeslagen (voor het verstand rechtmatig denk- en herinneringsvermogen), aan de andere kant in hun geestelijke existentie in de ziel (emotioneel denk- en herinneringsvermogen). Al naar bewustzijnsoverbrengeing heeft het een of het ander meer gewicht.

Meet men de hersenimpulsen, dan leest men dus niet het eigen denkwerk van de hersenen, maar de verwerking en overbrenging van bewustzijnsimpulsen van ziel en geest in formele expressiviteit.

In het aardse leven kan men gedachten aan de hersenen ontlennen, terwijl deze in de geestelijke wereld alleen opgeslagen in de ziel ter beschikking staan – de hersenen blijven immers bij het lichaam horen. Heeft men in het aardse bestaan het licht van zijn hart in de liefde tot God niet ontstoken, dan is er aan gene zijde geen mogelijkheid de gedachten van de ziel te lezen. Men is min of meer blind-traumatisch in zijn sfeer gevangen en ervaart zijn bestaan aan gene zijde als projectie van zelfgenoegzame mechanismen en indrukken.

Heeft iemand reeds hier het vuur van zijn hart ontstoken, dan zal hij stap voor stap en steeds standvastiger 'intuïtief' beslissingen en beoordelingen nemen. Ontwaakt in de geest neemt hij tenslotte zijn gedachten reeds in de ziel waar. Hij denkt, spreekt en handelt niet meer mechanisch onder het commando van het egocentrische verstand, maar gebruikt zijn verstand vrij in het licht van de liefde.

Deze manier van leven leidt hem steeds dieper in het bewustzijn van de ziel en scheidt de nodige voorwaarden voor een waarachtig bestaan zowel hier alsook aan gene zijde.

Is een mens in de geest wedergeboren, dan verneemt hij zijn gedachten niet langer als van God gescheiden bewustzijns-elementen. Als burger van de hemelse wereld leeft hij in het alles doordringende en alomvattende goddelijke zelfbewustzijn.

* * *

De geest van God in de mens is in de uitoefening van zijn eigenschappen vooreerst weliswaar gebonden, in zijn uitstraling geeft hij hem toch intelligentie en zelfverantwoordelijke wilskracht, die voor hem totale onafhankelijkheid in alle gebieden van het bestaan mogelijk maken. In tegenstelling tot het dier, waaraan enkel psychisch voorgeschreven bekwaamheden ten dienste staan en dat daardoor alleen in door God toebedachte gedragswijzen kan bestaan, is de mens volkomen vrij in denken en handelen. Zijn geest stelt hem in staat tot beoordelen en ordenen van alle mogelijke ideeën. Wij noemen dat verstand en vernuft.

Deze moesten de mensheid eigenlijk tot werktuig voor een juiste levenswandel en het vinden van de waarheid dienen, maar ze heeft ze in haar zelfzucht aan hun doel onttrokken en tot instrument van aardse welstandsbevrediging gedgegradeerd. Verstand en vernuft dienen alleen nog materiële behoeften – een goddelijk-geestelijke levenswijze (Verstand: “Wat is dat?”) wordt niet meer in aanmerking genomen. Deze atheïstische levenswijze wordt gewoonlijk als de eeuw van verlichting en vooruitgang gedefinieerd.

Met behulp van deze egocentrische intelligentie werden en worden dodelijke wapens uitgevonden, worden volkeren uitgebuit, tot slaaf gemaakt en vermoord. Daarmee werd een wereld vol waardeloosheid en wreedheid geschapen, een gewelddadige planeet, beheerst door oorlogen, hongersnoden en mensonterende economische en politieke systemen. Een planeet waarvan de geesteszieke bewoners bezeten zijn van bezitsdrang en geldzucht, machtsbezetenheid en onophoudelijke bevrediging van lusten en die hun onverzadigbare behoeften met meedogenloze middelen proberen door te drijven.

Nu kan men zeggen: “Zo slecht is de mens ook weer niet! Hij heeft sociale hulpinstellingen, humanitaire organisaties alsook praktische hulpmiddelen voor alle levensomstandigheden voortgebracht. Hij heeft vaartuig, vliegtuig en auto, televisie en computer uitgevonden; hij wekt energie op en gebruikt die voor zijn welzijn. Hij is diep binnengedrongen in het wezen van de materie en heeft natuurkundige en chemische ontwikkelingen en toestanden onderzocht, die hem een vooruitstrevende en visionaire levenswijze mogelijk maken.”

Ja, dat is juist. Op grond van het verlies van haar geestelijke identiteit schiep de mensheid een aan haar behoeften aangepaste wereld. In een redelijk kader zou dat goed en terecht zijn, maar ze heeft zich met huid en haar aan de materie verkocht. In plaats van scheppende krachten te gebruiken en te benutten om geestelijk inzicht te krijgen en daardoor weer de weg tot het kinschap van God te vinden, verdwaalde ze in uiterlijke bevredigingszucht en raakte ze haar eigenlijke afkomst en bestemming kwijt.

Al die doelmatige uitvindingen en wetenschappelijke kennis van de huidige tijd verdrongen wel het door de kerk geschapen bijgeloof, maar baarde voor het tijdperk van de verlichting en de vooruitgang een wereld van gewetenloze machtsbezetenheid en moderne slavernij. Kijkt men vandaag achter de coulissen van grote concerns, staat daar meestal een industrie vol winstbejag en heerszucht. De ondernemingen die de wereldeconomie beheersen kennen maar één grondregel: hun winsten onder alle omstandigheden tot in het oneindige te verhogen. Talrijke oorspronkelijk met goede wil in het leven geroepen (hulp-)organisaties zijn geïnfiltrerd en verpest door hun geldgevers, die deze aan de leiband van eigen belangen leiden. Elke voor de mens nuttige uitvinding vindt haar uiteindelijke toepassing als instrument van gewetenloze verrijking en machtsuitoefening.

Bijgevolg kan men vaststellen dat het misbruik van goddelijke potentie steeds leed veroorzaakt als er niet met zorg en wijsheid mee wordt omgegaan. Waarbij de door het verkeerde handelen veroorzaakte nood weer de deur naar het licht opent, want uiteindelijk brengt de aan alles ten grondslag liggende volmaaktheid altijd iets goeds.

* * *

Verstand en vernuft maken een geordend bestaan in de wereld van aan tijd gebonden kennis mogelijk, ze zijn een noodzakelijk licht in de nacht van de ziel. Dienen deze instrumenten alleen aardse behoeften, dan verhinderen ze een levendig geloofsleven, want in hun rationele berekeningen laten ze alleen maar wat logisch verklaarbaar is gelden. Het goddeloze verstand bindt de mens aan egoïstische

gedachtegangen en onzinnige levensbeschouwingen. De ratio van het vernuft ontken een hiernamaals – en aan een Schepper die niet te bewijzen valt, wordt een hoge mate aan onwaarschijnlijkheid gegeven.

Zodoende heeft het tijdperk van de verlichting wel het bijgeloof van eerdere dagen uit de weg geruimd, maar tegelijk een nieuwe blindheid gebaard, doordat atheïstische wetenschap tot existentieel kenniswerktuig werd verklaard. Verstand en vernuft degenererden tot beulsknechten van de geestelijke dood en leiden de mensheid rechtstreeks in de waanzin.

Volkomen anders leeft de mens als hij zijn verstand benut onder de beschermende heerschappij van het goddelijke liefdelicht, waarbij beide geestkrachten een gezegend huwelijk met elkaar aangaan. Dit verlichte denken laat een zinvolle en waarachtige levenswijze toe, waarin men zich als zelfbewust kind van God terugvindt. De Boom van de Kennis schenkt levende vrucht.

* * *

De interpretatie van verlichting richt zich naar toestanden die universele liefde, gelukzaligheid, geborgenheid en eeuwige vrede bevatten, respectievelijk openbaren. In het materieel gerichte verstand heeft spirituele ervaring echter geen plaats, omdat het wereldse stempel de dimensies van ziel en geest maar tot een geringe mate begrijpen, laat staan kan ervaren. Het goddeloze denken kan de weg naar onvergankelijke gelukzaligheid nooit vinden. De weg naar de hemel ligt naast de brede gedachtenstraten.

Functie en belasting van het volgens de orde gebruikte verstand bestaan zijn enerzijds de mens onderscheidingsvermogen in het labyrint van anti-goddelijke denkwijzen te geven, anderzijds dient het als instrument tot begrenzen van de ziel van haar goddelijke geest, want het scheidt een egocentrisch bewustzijnsveld als voorwaarde voor de vrije liefde tot God. In het juiste gebruik ligt dus zegen op de Boom der Kennis.

Deze noodzakelijke plichten van het verstand eindigen als het ingaat in de liefde van het hart. Heeft de ziel de weg naar ware Godskennis gevonden en die werkzaam in haar bestaan geïntegreerd, dan wordt het verstand door de geest in het hart vastgepakt, vervuld en verlicht. Het op het eigen ik gerichte denken treedt terug om voor het veelomvattende goddelijke bewustzijn plaats te maken. Nu kan het verstand zijn waarachtige functie als orgaan van goddelijke wijsheid uitvoeren. Nu vormt het verloop van het dagelijks leven zich in zijn waarde en noodzaak in dienst van de onzelfzuchtige liefde.

Het scheidt de ruimte die het christusbewustzijn voor de verdere ontplooiing nodig heeft. Want nog is de mens niet in de geest van zijn hart ingeboren; pas in onvoorwaardelijke overgave aan de liefdedwil van de Vader kan deze hem geheel doordringen en tot bewoner van de hemelse wereld maken. Nu zijn gelukzaligheid, geborgenheid, vrede en liefde eeuwig en goddelijk-levendig eigendom van de ziel.

* * *

De mens wilde de waarheid aan zijn werelds verstand aanpassen en onderwerpen, en niet zijn werelds verstand aan de waarheid toevertrouwen. Het verstandsmatige denken verdedigt zich met alle hem ter beschikkingstaande wapens van argumentatie en agressie, want het wil ‘overleven’. Het meent dat wanneer het in Gods wil ingaat, het zijn zelfstandigheid zal verliezen. Het deemoedig in acht nemen en opvolgen van noodzakelijke voorschriften en gedragsregels worden als beperking van het vrije leven van de geest beschouwd: “Een liefhebbende God kan toch de zelfstandigheid en onafhankelijkheid van Zijn schepselen niet begrenzen doordat Hij hen voorschriften maakt!” Maar reeds aardse opvoeding en opleiding laten zien dat een zorgvuldige ontwikkeling van het karakter en doelmatig leren alleen door het gehoorzaam opvolgen van vastgestelde richtlijnen en zorgzame onderwijzing kunnen gebeuren.

Als gevolg van deze ‘egocentrisch-vrije’ denkwijze werd en wordt geopenbaarde waarheid meestal reeds in de kiem gesmoord. Dat heeft ertoe geleid dat talloze spirituele en religieuze standpunten ontstaan zijn. Een fundamentele waarheid, die alle schijnwaarheden van deze wereld zo goed als vernietigt, wordt niet alleen niet meer geaccepteerd, maar met de attributen aanmatigend, grootheidswaanzinnig, inflexibel enz. gestaafd, en met de uitspraken: “Alle wegen leiden naar God”, “De waarheid heeft toch veel gezichten” of “Waarom zal het juist die zijn!?” tolerant bevestigd.

Een paar van deze opvattingen zijn op een bepaalde manier juist, want met een oprecht hart kan men in elke religie een liefdevol mens worden. Maar helaas worden in de algemene geestelijke blindheid alle religies op een hoop gegooid. In de algemene tolerantiewaan is de zogenaamde christen niet meer in staat finaal voor een alleen geldende waarheid in Jezus Christus uit te komen. Zo wordt verkeerd

begrepen openheid en liberaliteit tot dekmantel van geestelijke gedesoriënteerdheid en tenslotte tot grafsteen van de geestelijke dood.

Er is maar één God en dus maar één fundamentele waarheid en één zich daarop baserende wil. Liefde, leven, waarheid en goddelijke wil zijn onscheidbaar één. Alleen in de liefde tot onze hemelse Vader vindt de mens de weg tot de waarheid van alle leven – en tot een vrijheid die het wereldse verstand hem nooit kan geven.

* * *

“Uw wil geschiede!”

In het gebed spreken wij deze woorden meestal min of meer gedachteloos uit en zijn ons van de draagwijdte ervan op geen enkele wijze bewust. Met deze drie woorden geven wij ons leven consequent in Gods hand. We geven onze hemelse Vader de toestemming dat Hij ons zal leiden in alle opzichten – vreugde of leed, wij zullen ons lot vol vertrouwen aannemen. Wij verklaren ons bereid niet meer eigenmachtig te handelen, maar altijd Gods wil te zoeken en te vervullen. Wij verklaren ons bereid Hem al onze zorgen toe te vertrouwen. Wij bevestigen dat wij Hem in liefde willen dienen, hoe en waarheen Hij ons ook maar zal leiden.

Het verstand kan in dit licht de woorden nog moeilijk spreken, want in de realisering ervan geeft hij de heerschappij over zijn mens op. Alleen het vol vertrouwen deemoedige hart kijkt in de diepte van de woorden en vindt daar de liefde, waar ze van uitgaan. Pas aan deze bron openbaart zich de waarachtige kennis van God, die Zijn kinderen boven alles liefheeft – en hier kan het kind zich niets mooiers bij voorstellen dan de wil van zijn hemelse Vader te vervullen. Pas in de verwezenlijking van deze drie woorden vindt de fundamentele vereniging van God de Vader en het menskind plaats.

* * *

Veel mensen denken dat een aanvaarden van de goddelijke wil hen van hun vrijheid berooft, dat ze dan geen zelfstandig leven meer kunnen leiden. Oppervlakkig bekeken ziet het er werkelijk zo uit. Wanneer men van mening is dat het hoofdaspect van vrijheid erin bestaat duurzaam in de onvolkomenheid van de eigen wil te blijven, dan is dit standpunt gerechtvaardigd.

Dat verandert echter bij de inblik in het hart van de Vader. In de herkenning van de daarin begrepen volkomen vrijheid en vrije volkomenheid wordt iemand zich steeds meer bewust van de ontoereikendheid en gevangenschap van de eigen wil. In dit licht ziet men dat de wil van God allesomvattende en alles vervullende liefde is. Daarin en daaruit groeit de wens het onvolkomen en blinde willen van het ik-gerichte aan de vrijheid van de goddelijke liefdedwil toe te vertrouwen, om eerst daaraan deel te hebben en uiteindelijk er altijd werkzaam in te zijn.

In het onderwerpen van het eigen leven aan het herkende goddelijke leven, in het ingaan van de eigen wil in de goddelijke wil, in de overgave van het eigen leven aan de goddelijke liefde bevrijdt en opent het zielehart haar levengevende geest. Er volgt de vereniging van Vader en kind, dat nu, nieuw geboren in de geest, zijn aardse leven vrij van aardse banden volbrengt.

* * *

In de vrijheid van de goddelijke wil

Wat in deze wereld vrij leven wordt genoemd, is gezien in het licht van de waarheid een dodelijke gevangenschap. Waarachtig vrij denken en handelen vindt pas plaats bij het ingaan in de goddelijke wil – alleen die is absoluut vrij, want hij ontstaat uit volkomen liefde en de goddelijke wijsheid die zich daarin en daaruit vormt. Hij is niet onderdanig aan wetgeving, hij is aan geen richtlijn gebonden, omdat hij niet verdwalen kan. Gods wil is onvoorwaardelijke en grenzeloze vrijheid, is almachtige scheppingskracht, is de oneindigheid doordringende levendigheid.

Gaat een mens in in Gods wil, dan openbaart zich voor hem de grootste schat in tijd en eeuwigheid. Hij wordt gewaar dat zijn oereigen wil in de liefdesbasis van zijn hart niet verschilt van de goddelijke wil. Hij beseft dat in de liefde tot God een samensmelting van van elkaar gescheiden wils-delen plaatsvond. In deze vervullende liefde giet de hemelse Vader Zijn geest uit in de ziel: Er vindt een wil-versmelting plaats – de bruiloft van goddelijke Bruidegom en zielebruid. De mens wordt doordrongen door een eerder nooit gekende levendigheid en vrijheid. Nu ervaart hij wat de woorden betekenen:

“Geen oog heeft het ooit gezien, geen oor gehoord, en geen mens zal het ooit kunnen uitspreken, wat God voor hen bereid heeft die Hem boven alles liefhebben.”

Alleen de woorden kan hij nog spreken: “Vader! U! Mijn leven en mijn Alles!”

* * *

Ziekte en leed – leeftijd/ouderdom en dood

“Welk vuur er in je brandt, zegt je hart je wanneer het lijdt.”

Ziekte en leed

Veel ziekten ontstaan omdat de mens zich op grond van zijn anti-goddelijke levenswijze duurzaam beschadigt. In het algemeen wordt gezocht naar lichamelijke oorzaken, waarom ziektes meestal niet de mogelijkheid hebben hun werking als genees- en bevrijdingsmiddel te openbaren. Want feitelijk wil nood altijd helpend en corrigerend op de ziel inwerken, opdat deze haar levensdoel bereikt of tenminste niet helemaal misloopt. In wat volgt haal ik enkele oorzaken van ziekte aan en laat zien dat genezing steeds in het domein van de ziel plaatsvindt.

Fundamenteel:

Het menselijk lichaam is in zijn totaliteit een complex organisme, dat zijn leven van de ziel ontvangt. Dit materiële kleed is een door God gegeven instrument, dat voor geestelijk leven het bestaan in een stoffelijk universum mogelijk maakt. Voor deze eigenschap van het lichaam verdient het aandacht en zorg.

Tijdens een incarnatie vormen ziel en lichaam een eenheid, er vindt een volkomen symbiose plaats, wat een tot aan het aardse overlijden durende wisselwerking tussen deze beide elementaire dragers van leven veroorzaakt.

Een gezonde ziel werkt heilzaam op het lichaam, evenzo heeft de voorgeschreven functie van het organische lichaam een positieve uitwerking op de ziel, want zo kan ze haar opgaven en uitdagingen onbelast uitvoeren.

Zoals de uiterlijke mens onder normale omstandigheden zich overeenkomstig zijn levenssituatie graag met schone en ordelijke bekleding omhult, zo bekleedt de innerlijke mens (ziel) zich graag met een gezond en krachtig lichaam. Is dit in zijn functie belemmerd, dan lijdt het bewustzijn van de ziel onder de pijnlijke last. In de gebieden van ziel en lichaam vindt dus een voortdurende wederzijdse in- en uitwerking zowel in positieve alsook in negatieve zin plaats.

Misbruikt een mens zijn incarnatie door een geestelijke existentie buiten beschouwing te laten en bevredigt hij alleen de behoeften van zijn lichaam, dan wordt de ziel ziek op grond van de ontbrekende goddelijk-geestelijke levensstroom, wat eerst in psychische en van daaruit in lichamelijke functiestoringen tot uiting komt. De uit de verkeerde levenswijze geboren ziekten en noden worden weer tot potentiële levensreddende instrumenten, die de ziel van haar materiële gebondenheden wegtrekken om voor haar een nieuw op geloof georiënteerd bestaansfundament te openen.

* * *

Door een onzinnige levenswandel, door over- of onderbelasting kan het lichaam in zijn functie sterk belemmerd worden. Op grond van de wisselwerking ziel-materie wordt daardoor ook het bewustzijn mede beschadigd. De bedenkelijke toestand van het lichamelijke organisme belasten de daarin geïncarneerde ziel met onwel zijn tot aan ziek worden toe en beroven haar van de noodzakelijke energie voor een vrij bestaan op aarde.

Hetzij door misbruik van lichaam of ziel – wat feitelijk op hetzelfde neerkomt –, dit geeft de geest aanleiding om zijn ziel onder alle omstandigheden weer naar de goddelijke orde van leven en liefde te leiden. In de eigenlijke zin is het daarom de eigen geest van God in het hart, die door middel van een langer aanhoudende verdedigende ziekte, een ongeval of vroegtijdig heengaan, probeert zich weer toegang tot zijn mens te verschaffen, opdat die zich in zijn verkeerdheid niet duurzaam van zijn levensbron afsnijdt.

Meestal is het zo dat een mens jaren- of tientallen jarenlang verdwalen kan en pas dan een overeenkomstige ziekte aan de dag treedt, die zijn werelds-existentieel fundament onder zijn voeten wegtrekt. Hij werd wel steeds weer door lichte ziektes, problematische levensomstandigheden en wenken van de kant van zijn omgeving op zijn verkeerd gedrag opmerkzaam gemaakt, nam deze tekens echter niet serieus, oftewel hij stond zijn eigengerechtigheid geen verandering toe. Zo komt het tenslotte ‘verrassend’ tot een zware tot dodelijke ziekte.

Al naar gelang wat men zich voor zijn aardse bestaan voorgenomen heeft, is het gesteld met de intensiteit van het herstel. Dan kan het beslist zijn dat iemand zich een verheven doel gesteld heeft en gebeden heeft dat dit zo mogelijk bereikt zal worden. Ook wanneer die persoon al tot geloof gekomen is en liefde tot God zich in zijn ziel ontvouwt, kan hij toch of juist daarom aan rampspoed en verdriet overgegeven zijn, die hem dichter bij zijn voorgenomen bestemming brengen. De ontmoeting met de hemelse Vader kan dan ook pas aan gene zijde gebeuren – de lichamelijke dood speelt hier maar een ondergeschikte rol.

Maar niet altijd doen toestanden in de ziel zich in het lichaam gevoelen. Menigeen leidt een liefdeloos en niets ontziend bestaan, blijft daarbij echter tot aan zijn dood lichamenlijk gezond. In dit geval komen de misstanden om wijze redenen pas in de sferen van gene zijde tot een uitwerking. Alleen de hemelse Vader weet van de existentiële noodzakelijkheden van ieder afzonderlijk alsook van de mensheid in totaal.

* * *

Voedsel

De meerderheid van de mensheid voedt zich ongezond, omdat ze met de maaltijden giftige chemicaliën tot zich neemt, die of aan dieren gevoerd, over velden en plantages gespreoid of rechtstreeks aan de kunstmatig gefabriceerde levensmiddelen toegevoegd worden. Dit gegeven alsmede overvoeding hebben tot gevolg dat meer dan de helft van de welvaartmaatschappij van het eten ziek wordt en vroegtijdig aan kanker, tumoren of andere orgaanbeschadigingen sterft.

Dat is echter alleen maar het oppervlakkige aspect van ziekmakende en dodelijke causaliteit, want ook van voedsel afhankelijke ziektes zijn meestal kenmerk van verkeerde houdingen van de ziel. Hoewel het organische apparaat lichaam zoals elke andere machine door verkeerde behandeling en verzorging in zijn functioneren sterk belemmerd of zelfs verwoest kan worden, stelt de materiële foutieve voeding eigenlijk de overeenstemming met het giftige geestelijke voedsel voor. Die stelt zich samen uit verschillende antigoddelijke leringen die men tot zich neemt. De daaruit voortkomende verkeerde gedachten, woorden en handelingen stimuleren het geestelijke gif, dat eerst en vooral de ziel beschadigt. Dat manifesteert zich verder in het lichaam in het overeenkomstige gebied in de ziel.

Voedselafhankelijke functiestoringen hebben dus meestal misstanden van de ziel als oorzaak, die in haar blindheid ook haar lichaam met verkeerde eetgewoontes ruïneert. Voedt de mens zich met zuiver geestelijk voedsel door het houden van de geboden van Jezus Christus, dan herstelt zijn ziel omvangrijk en daardoor ook zijn lichaam, dat nu enerzijds in goddelijk inzicht verstandig voedsel ontvangt, anderzijds door het tafelgebed van gezegend en daardoor van gereinigd eten geniet.

* * *

Verdere oorzaken

- Veel ziekten ontstaan op grond van blokkades in de ziel die zich in de loop van het bestaan op aarde door min of meer traumatiserende ervaringen gevormd hebben en die een tijdelijk noodzakelijke geestelijke ontplooiing verhinderen. Deze weerstanden manifesteren zich in het lichaam als zweren of andere gebreken. Ook herhaalde ergernis alsmede gedachten van haat en nijd, uitgesproken of onderdrukt, vormen hindernissen voor ziel en geest, die zich als verschillende lichamelijke ziektebeelden vertonen.
- Op grond van een verkeerde leefwijze komt het zo nu en dan tot een tijdelijke of duurzame bezetenheid door wezens van gene zijde. De negatieve energieën die zich in de zondige zielsgebieden binnengedrongen en zich daarin genesteld hebben, manifesteren zich in de vorm van materiële woekeringen en openbaren in hun lokaliteit de zieke bewustzijnsvelen van de desbetreffende persoon. Meer daarover in het hoofdstuk 'Bezetenheid ...'
- Zoals bekend is straling verantwoordelijk voor ernstige lichamelijke beschadigingen. Die werkt echter niet zoals allereerst aangenomen wordt op het lichamelijke organisme, maar grijpt rechtstreeks in op de structuur van de ziel. Daardoor en daaruit ontstaan pas de lichamelijke gebreken – tot aan de stralingsdood. Medisch-academisch gezien zijn kankergezwellen en tumoren lichaamseigen gezwellen, geestelijk beschouwd zijn het manifestaties van externe verwoestende energieën.
- Bij veel 'gelovigen' vindt religiositeit alleen zogenaamd plaats, omdat het gewoonte, gewetensbevrediging of als instrument voor erkenning en presentatie van zichzelf dient. Bij sommigen

is spiritualiteit alleen maar een hobby, zoals elke andere hobby. In de discrepantie van uit boeken gehaalde theorie en niet in de praktijk geleefd, wordt de ziel uiteindelijk ziek.

- Niemand is gevrijwaard van ziekte, waarom ook waarachtig gelovige mensen ziek kunnen worden. Ze zijn precies zoals ieder ander mens blootgesteld aan de gevaren van de wegen van de ziel. Doorgaans weten ze echter van de achtergronden en verhoudingen van leed en ongeluk – en kunnen dat ook zo aannemen. Ze weten dat nood een werktuig is om aardse afhankelijkheden en bindingen los te maken, opdat de ziel vrij wordt voor de openhartige toewijding en liefde tot God. Deze deemoedige houding bewerkt een grote stap in het ‘Nader mijn Vader tot U!’
- Sommige christenen die niet de laatste beslissende stap in de vrijheid van de geest wagen, stuurt de Vader af en toe een klein kruisje dat hen de wereld doet vergallen, opdat ze zich toch eindelijk helemaal aan Hem willen overgeven. Wordt zo’n kind van God om wijselijke redenen opgeroepen, dan volgt aan gene zijde spoedig de genezing. Hem is dank zij de korte smartelijke loslating een soms moeizame bevrijdingsstrijd in de velden aan gene zijde bespaard gebleven; de weg naar het hemelse Vaderland is snel gegaan.
- Voor kinderen van God die de woorden van Jezus moeten openbaren, dient leed er soms toe om hen in de nodige deemoed te bewaren, opdat ze hun opdracht waarheidsgetrouw kunnen uitvoeren.

Als een mens geestelijk wedergeboren is, dan is hij beschermd tegen alle gevaren voor lichaam en ziel. Bij contact met besmettelijke ziekten blijft hij kerngezond. Wordt hij gedwongen gif in te nemen, dan wordt hij er niet door geschaad; evenzo heeft het gif van dieren alsmede wat voor straling dan ook geen vat op hem, want de goddelijke gezondheid is steeds en overal werkzaam.

Of anders belicht: In feite wordt heel het bestaan van Gods wil doordrongen en bewaard. Gaat iemand daar volledig op in, dan wordt hij totaal tot goddelijke wilsenergie. Wezensvreemde energieën bestaan er voor hem dus niet meer. Ook hier geldt: *“Voor de reine is alles rein.”*

* * *

Als men over lichamelijke pijn spreekt, is het eigenlijk zielepijn die we in het lichaam waarnemen, want dat komt door de ziel tot leven en alleen door haar wordt het lichaam levend. Als men het nauwkeurig bekijkt, dan is het alleen de ziel die voelt, merkt en ervaart. Ze doordringt weefsel, spieren en organen en maakt voor het lichaam beweging mogelijk; ze is het tot leven wekkende bewustzijnsprincipe in de mens – en natuurlijk in fauna en flora. Evenzo gebeurt het zien, horen, ruiken en proeven in en met de ziel en daardoor alleen indirect in het lichaam.

En wat bijna niet te geloven is: Ook het ademen gebeurt in het gebied van de ziel, het lichaam ademt alleen mee, het wordt quasi door de ziel ge- en beademd en krijgt zo de nodige zuurstof tot behoud van zijn aardse manifestatie. Pas in de lichamelijke identificatie heeft de mens de waarneming dat hij voelt en ademt met het lichaam – en dat is goed zo, want daardoor vindt de ziel haar verankering in de materie. Als men bewust ademt, dan is dat een te begrijpen daad van gene zijde, want er vindt een rechtstreeks contact plaats naar de identiteit van de ziel. Het huidige ademen wordt tot deur naar de geestelijke wereld.

Het menselijk lichaam is dus een zichtbare weergave van een met de ziel overeenstemmend werktuig, opdat deze in de materie kan bestaan. Existentie is in feite altijd, hetzij hier of aan gene zijde, geaardheid van ziel en geest.

* * *

Wordt een ziek mens behandeld en genezen, maar blijft zijn verkeerde bewustzijn aan hem kleven, dan verschijnt doorgaans het tekort na enige tijd op dezelfde of op een andere plaats in het lichaam opnieuw. Daarom is het belangrijk het zielstekort achter het lichamelijke te zien, opdat een bewustzijnsverandering kan volgen. Om deze reden is het van groot nut wanneer iemand vertrouwd is met de overeenstemming tussen geest, ziel en lichaam.

Hartaandoeningen of een infarct bijvoorbeeld zijn aanwijzingen dat de liefde tot materieel bezit of de buitensporige zorg daarover de levensstroom blokkeert. De ziel wil goddelijk leven ademen, ademt de mens alleen wereldse begeerten, dan kan er een ziekte van de ademhalingswegen of van de longen ontstaan. Als iemand in contact treedt met zijn goddelijke geest – wat soms onbetrouwbaar waargenomen wordt –, maar regelt zijn leven er niet naar, dan raakt het zielsbewustzijn geprikkeld of verhit bij de door de geest aangeraakte lichaamsdelen, wat zich als allerlei ontstekingen of als aandoening van de zenuw(banen) merkbaar maakt.

Verdere analoge lichaamsdelen: De armen betekenen de werkzame naastenliefde, de benen en voeten het christelijke vooruitgaan, de rug staat onder andere voor oprechtheid, ogen en oren spreken met een beetje licht voor zich.

Een andere eigenaardige ziekte is anorexie. Hier is het verlangen van de ziel naar gemak in materiële ongebondenheid verkeerd geleid, de hevig verlangde vrijheid van de aardse druk wordt ten uitvoer gebracht door het minder-worden van het lichaam, in plaats van daar in het geestelijk leven naar te streven. Reden hiervoor kan een latente opening van de prenatale fijnstoffelijke existentie door een traumatische ervaring zijn.

Wat voor kwaal of ziekte in het lichaam veroorzaakt wordt door een psychische aandoening hangt af van de zielsstructuur en de intensiteit van de geestelijke opdracht. Daarom kunnen de symptomen en klachten bij identieke bewustzijnsstoornissen verschillen.

(N.B.: Niet aan alle ziektes ligt beslist eigen wangedrag of van de voorouders ten grondslag. Zo ook bij handicaps, waarbij de verbinding ziel-lichaam vaak als gevolg van een trauma of door binnendringen van boosaardige elementaire wezens (virussen) gestoord of onderbroken is. Maar er liggen in de goddelijke toelating onvermoede ontwikkelingsmogelijkheden voor ziel en geest.)

Af en toe gebeurt het dat een geestelijke dwaling op grond van een heilzame ervaring vanzelf herstelt, of herkend en bewust opgeheven wordt, de lichamelijke overeenstemming echter verder aanwezig is. Dan gaat een gezwel misschien dicht of verschrompelt, of een ziekte verdwijnt opeens. Maar ook operaties of therapieën kunnen werktuigen zijn om het lichaam aan de gezonde ziel aan te passen. Als men in een academisch-medische behandeling de leiding en genade van de Vader herkent, worden verdere zieke gedachten bevrijd, wat mede tot omvangrijke vrijwording bijdraagt.

Het lichaam kan natuurlijk ook vernield worden. Dan trekt de mens hem uit – hij ‘sterft’. Aan gene zijde wordt hij vroeg of laat zijn zielsgestalte gewaar. Hij ziet dat deze er precies zo uitziet als zijn aardse lichaam, alleen nu als geest werkende realiteit. Hij beseft dat hij al in de materiële wereld als bewuste ziel heeft bestaan en het hem verleende zintuiglijke lichaam alleen het instrument was dat voor hem het verblijf op aarde mogelijk maakte. Het lichaam is dus een opnamevat van de ziel, zoals de ziel op zich een opnamevat van de geest is.

Als baby's en kleine kinderen, die immers nog geen verantwoordelijkheid voor hun bewustzijn dragen, een ziekte hebben, komt daarin het wangedrag van de ouders of diens voorouders te voorschijn. In en door deze nood wordt tegelijk een toekomstig gevaar voor het zieleleven van het kind of van het gezin afgewend. Sterft een kind, dan is er in de volkomenheid van de goddelijke liefde slechts een korte tijd op aarde voor deze ziel voorzien. Met zijn terugroeping wordt voor de ouders een nieuw levensfundament geopend, dat geestelijke groei mogelijk maakt.

Werelds gezien lijkt dat zeer hard en onrechtvaardig – het verdriet van de ouders over het leed of de dood van hun geliefd kind is niet in woorden te vatten. Vanuit goddelijk standpunt gezien zijn deze gebeurtenissen echter existentiële noodzakelijkheden. God neemt alleen de geestelijke ontwikkeling van alle betrokkenen voor een eeuwig leven in de grootst mogelijke gelukzaligheid in aanmerking – het korte leven op aarde is alleen instrument van dit verheven doel. Leven en dood vanuit dit standpunt gezien laat veel onbegrijpelijks in het licht verschijnen.

* * *

Zielenleed en pijn verdeemoedigen de mens en halen hem uit zijn gewone wereld. Kanker, tumoren en andere orgaan- of zenuwziektes alsmede lichamelijke handicaps door ongelukken brengen soms vernederende kwelling, vaak duurt de nood jaren of tientallen jaren.

Naast de academisch-medische behandeling zou een geestelijke begeleiding en toelichting dringend nodig zijn. De mens zou toch bereid moeten zijn om waarheid aan te nemen en zich met z'n hele hart aan God toevertrouwen. Maar wie kan en wil dat in deze tijd zonder geloof? En wie kan de waarheid overbrengen? Onderwerpt een ten dode opgeschreven mens zich aan een geestelijke therapie, dan is het meestal zo dat deze niet werkelijk helpt – die mens sterft en men stelt deze praktijk aan de kaak.

Het vaak gebrek aan succes bij een geestelijke geneesmethode is enerzijds gelegen in het feit dat de zieke mens uit gebrek aan geloof geen waarachtige correctie aan zijn ziel heeft toegelaten. Anderzijds wordt, precies zoals in veel vakgebieden bij medische opleidingen, ook in de geestelijke behandelingen kwakzalverij bedreven en menig zogenaamde genezer verrijkt zich op kosten van de naar elke strohalm grijpende patiënt. Waar veel geld gevraagd wordt, is God niet aanwezig. Maar het uitgangspunt om met voorrang voor herstel van de ziel hulp te zoeken is juist en nodig, want met de genezing van de ziel geneest doorgaans ook het lichaam, mits het verlaten van de aardse wereld niet reeds voorzien was.

Want genezing kan ook lichamelijke dood betekenen. Die wordt in het algemeen als het verliezen van de levensstrijd gezien; maar het gaat immers om de onsterfelijke ziel, zij moet gezond worden, het vergankelijke lichaam is alleen maar haar kleed. Genezen kan ze vaak alleen nog aan gene zijde, haar eigenlijke Vaderland. Zo wordt ze hier op het ziekbed op voorbereid, de Vader neemt dan het lichaam op de juiste tijd weg. In de geestelijke hospitalen wordt de ziel verzorgd en na herstel behoedzaam naar de in haar gelegde bestemming geleid.

* * *

We rijden langs een ziekenhuis. Onverwachts ben ik verplaatst in de afdeling waar slachtoffers met brandwonden verzorgd worden. Hier bevinden zich mensen die bij een ongeluk behalve andere verwondingen zware verbrandingen opgelopen hebben. Hun huid en het daaronder liggende vlees zijn plaatselijk totaal verbrand. Ze moeten daar bewegingsloos liggen, gedeeltelijk ingewikkeld als mummies.

Ik zie deze lijdenden niet alleen uiterlijk, maar ervaar hun innerlijk. De zielen van de comateuze patiënten bevinden zich in hun werelden aan gene zijde. Hier merken ze de pijn van het lichaam niet, maar voelen de analoge wonden van de ziel. Al naar de mate van hun ontwikkeling weten ze de weg min of meer. Sommigen dwalen gedesorienteerd in hun sferen rond, want in de wereld is materie hun god en geestelijk leven is hen vreemd. Slechts een paar hebben contact met helpers van gene zijde, die hen overeenkomstig hun toestand onderwijzen. Met deze patiënten te spreken en hun liefde te geven heeft grote invloed op hun gemoedstoestand. Ze voelen de genegenheid die hen zegenrijk licht geeft. Als ze wakker worden, hebben ze doorgaans geen herinnering aan hun ervaringen.

Comateuze mensen die op grond van hun levenswijze daar boven al in lichte gebieden wandelen, ervaren deels een nooit eerder gekende levendigheid. Ze voelen de hun geschonken hartelijke warmte eveneens en hebben daarin grote vreugde. Incidenteel herinneren ze zich na het wakker worden als in een droom, in zeer zeldzame gevallen duidelijk hun wereld aan gene zijde.

Nu zie ik de onnoemelijke ellende van de patiënten die wakker zijn. Enkelen zijn niet in staat te begrijpen wat er met hen gebeurd is, want hun herinnering aan het ongeval is uitgewist. Sommigen zouden willen sterven, hun vertwijfeling over het onontkoombare lot breekt bijna mijn hart. Ik zou weg willen kijken, omdat deze ellende maar moeilijk te verdragen is.

Nu zie ik engelen door de rijen gaan. Ze bedauwen de zielen met licht, behoedzaam strijken ze over de misvormde lichamen. Al hun zorg is voor de mensen die hier door naamloos lijden gaan. Desondanks valt het me zwaar naar deze situatie te kijken. Ik richt mijn blik naar de Vader. Hij toont mij de verhouding van deze relatief korte tijdelijke kwelling tot het daarop volgende resultaat. Opeens zie ik de lijdenden in de voor hen nog verborgen velden van hun geestelijk Vaderland. Hier zijn ze reeds hersteld, overal zie ik opgewektheid en vreugde. Hun gezichten stralen, hun harten zijn vol van dankbaarheid.

“Ja”, klinkt het in mij, “Dat is het waard! Deze korte pijn voor eeuwige en nimmer eindigende vreugde, ja, dat is het waard! Als dit de uiteindelijke verlossing teweeg brengt?!” En deemoedig laat ik mij in Jezus’ armen vallen, in Zijn hart, in Zijn barmhartige liefde.

Nog eenmaal kijk ik naar de hier liggende patiënten, wier bewustzijn in pijn gereinigd moet worden. Ze weten niet dat ze zich eens in de vrijheid van de goddelijke liefde zullen bewegen. Maar weldra wordt deze gelukzalige toestand realiteit – en waarlijk, ze zullen God danken voor hun aards lot.

Als ik weer in de auto ben, zijn er maar een paar seconden verlopen. In de wereld van de geest wordt de tijdelijkheid van elk gebeuren geneutraliseerd – de relatieve inhoud van ruimte en tijd worden in hun geestelijke openbaring tot afstandsloze ervaringselementen in het nu.

* * *

Orgaandonatie ...

... is een heikel thema. De dood is voor de meesten iets definitiefs, het levende geloof aan een verder leven is maar in weinig mensen aanwezig. Vooral in de welvaartmaatschappij wordt niet meer geloofd in een hiernamaals, dat onze eigenlijke werkelijkheid vormt en inhoudt. De verblinde ziel kijkt niet meer in het geestelijke rijk en diens bewoners zijn voor haar onbereikbaar. De leden van de wereldreligies en erbij horende spirituele gemeenschappen geloven wel vaag in een bestaan na de dood, maar meestal is het een theoretisch geloof, waar geen zekerheid en levendigheid in aanwezig is. Daarom probeert men het aardse leven met alle ter beschikking staande middelen te verlengen, wat vanuit dat gezichtspunt begrijpelijk is.

Voor ziekenhuizen en farmaceutische ondernemingen speelt de ‘levensverlenging’ eveneens een belangrijke rol, want voor de klinieken zorgen orgaantransplantaties voor de dringend benodigde financiën en voor de farmaceutische concerns leveren de getransplanteerde chronische patiënten aanzienlijke winsten op.

Dat de mens in de eigenlijke zin niet dood is wanneer de organen hem worden ontnomen omdat deze afgestorven niet meer gebruikt kunnen worden, is helaas nauwelijks bekend. In het algemeen heersende materialisme konden zogenaamde geneeskundige autoriteiten zeer overtuigend de hersendood tot (on)herroepelijke dood verklaren – waarbij bij van het wegnemen van de organen de functie van hart en bloedsomloop nog steeds kunstmatig in stand gehouden moet worden, omdat alleen doorbloede, dus nog intact zijnde organen gebruikt kunnen worden.

Bestaat er geen zekerheid over de dood van een mens, dan wordt hem door middel van de zogenaamde apneu-test (hierbij moet vastgesteld worden of bij het stoppen van de kunstmatige beademing het lichaam zelf spontaan gaat ademen) steeds weer zuurstof ontzegd. Niet zelden is de patiënt dan pas hersendood genoeg om hem ‘legaal’ organen te kunnen afnemen. In deze toestand wordt het lichaam van de ‘dode’ zonder narcose geopend. Maar alleen omdat de hersenen niet meer werken, betekent dat volstrekt niet dat de ziel het lichaam reeds verlaten heeft en geen pijn meer voelt.

Maar niet alleen dat. Door de materiële levenswijze zijn kenmerkende zielendelen in de lichaamscellen verankerd. Deze worden bij orgaantransplantaties op een ander persoon overgedragen. Niet zelden hoort men daarom over bewustzijnsveranderingen, vooral na harttransplantaties. Ook bij omvangrijke bloedtransfusies worden vreemde eigenschappen met die van de ontvanger vermengd, want het bloed is draagstof van het zielenleven. Bovendien blijft de orgaangever met de sfeer van de ontvanger verbonden tot deze sterft, omdat hij op de eigen zielendelen moet wachten, die nu in een ander mens belichaamd zijn. De gever kan dus zijn natuurlijke weg aan gene zijde alleen voorwaardelijk voortzetten, want zijn zielespecifica moeten vanaf een bepaalde graad van rijpheid onvermijdelijk weer naar hem toegevoerd worden. Dit gebeurt doorgaans in het natuurlijke ontbindingsproces van het lichaam.

De ‘onverantwoordelijkheid’ van hen die hun organen niet willen geven, wordt handig door de ‘orgaanlobby’ aan de kaak gesteld, bovendien zet de zogenaamde prominent zich in de media plichtbewust voor deze gelegaliseerde misdaad in. En de mensheid loopt er blind achteraan, zoals bij zoveel verkeerde, maar profijtbrengende opvattingen en handelwijzen van wetenschap, economie en politiek.

Een oplossing zou zijn publiekelijk over de werkelijke omstandigheden bij het wegnemen van organen opheldering te verschaffen. Ook zou gewezen moeten worden op de wachttijd aan gene zijde en de persoonlijkheidsvermenging. Als iemand dit offer onder de gegeven omstandigheden wil brengen om voor een medemens het aardse bestaan in stand te houden, dan is het in orde.

Daar de liefde van God uit alle kwaad iets goeds maakt, kan ook orgaantransplantatie tot zegen worden, als men in dit handelen Zijn liefde, zorg en barmhartigheid ziet. Dan maakt de hemelse Vader mogelijke bindingen van de ziel los en leidt Zijn kind naar Zijn hart, waarin het eeuwig heil en goddelijk Thuis vindt.

Na de reiniging van de aardse wereld zal deze methode van ‘levensverlenging’ echter niet meer bestaan.

* * *

Aids

Ik behandel aids als onderwerp om te laten zien hoe ver concerns gaan in de gewetenloze kapitalistische wereld om zich te verrijken. Mensenlevens zijn hen om het even, ze gebruiken de patiënten meedogenloos en zonder pardon voor profijtbrengende doeleinden, want het ‘welzijn van de mens’ komt in de farmacie alleen maar in aanmerking onder het financiële aspect. Aan de hand van deze gemanipuleerde ziekte zie je hoe programmeer- en beïnvloedbaar de bevolking in deze tijd van ‘verlichting’ geworden is. Waarbij aids hier plaatsvervangend voor veel andere criminele duistere praktijken van wetenschap en economie zal staan.

Aids is een verzinsel en één van de grootste leugens op het gebied van farmacie. Deze ziekte bestaat, zoals ze openlijk voorgesteld wordt, niet.

In de 1980er jaren had de farmaceutische industrie dringend een besmettelijke ziekte nodig om nieuwe markten toegankelijk te maken en grotere omzetten te genereren. In Afrika had men al enige tot dan toe onbekende ziektesymptomen ontdekt, die door middel van kopervloeistof overgedragen werden en bijna altijd dodelijk zijn. Maar Afrika is ver weg en de bevolking grotendeels arm, daar was niets te halen – men had deze veroorzaker nodig in de geciviliseerde wereld om goed geld bijeen te kunnen schrapen. Het was toen een ‘gelukstreffer’ dat zo’n besmettelijk virus in de homoseksuele wereld geïntroduceerd en aangetoond werd. Maar met een paar dozijn zieken was nog niet veel verdiend.

Nu was het tijd om het plan, dat allang in de laden van een op geld en macht beluste onderneming op verplaatsing wachtte, te realiseren: Samen met het binnengesmokkelde virus bundelde men symptomen van verschillende besmettelijke ziekten en introduceerde die aan het publiek als doodbrengende immuunzwakte aids. Met medewerking van de massamedia werd aids zo goed als in één klap tot wereldomvattende angstbel. Nu kon men een reeds beschikbaar, zeer duur medicament naar een nieuwe bestemming leiden en in grote hoeveelheden produceren en verkopen: AZT.

Ook wanneer het de ‘Aidspatiënten’ na de eerste inkomsten kortdurend beter gaat, de bijwerkingen van dit preparaat betekenden voor velen op de duur de zekere dood. En wat eerst stilzwijgend op de koop toe werd genomen, is ondertussen gewenst, want zonder een aanhoudend hoog sterftecijfer zou de miljardenzware onderneming aids niet te handhaven zijn.

Tot aan vandaag worden er voortdurend nieuwe kenmerken en indicaties bij gehaald, om deze ‘epidemie’ opeenvolgend te verbreden en haar voortbestaan te garanderen. Omdat er geen uniforme kenmerken zijn, kan men aids naar believen diagnosticeren – men verbreedt eenvoudig het palet van symptomen. Zo kan het zijn dat in een land de test negatief uitvalt, de volgende dag in een ander land positief. In werkelijkheid is er echter geen enkel wetenschappelijk gefundeerd document en bewijs voor een uniform HI-virus.

Slotsom: Onder het pseudoniem aids verschuilen zich verschillende immuunverzwakkende en dodelijke virussen. De daarmee verbonden ziekten konden vaak met overeenkomstige methodes genezen worden. Maar alle symptomen worden hoofdzakelijk met AZT of soortgelijke werkstoffen behandeld. Talrijke patiënten die hun medicatie afbraken, werden weer gezond, als de onder de dekmantel aids verborgen ziekte de dood niet al in zich droeg. En zelfs wanneer er vandaag in vergelijking minder agressieve behandelmethoden zijn, dienen deze methoden evenzo het financiële imperium aids dat uit naam van onderzoek en verkoop van geneesmiddelen is ontstaan, en dat zijn exploitanten onder alle omstandigheden overeind willen houden. De overal aanwezige besmettelijke ziekte genaamd aids bestaat alleen op grond van de intriges van grootheidswaanzinnige en op geld beluste concerns.

* * *

Abortus

In de huidige tijd worden embryo’s in verschillende stadia geaborteerd. Om het even op welk tijdstip een abortus plaatsvindt – de ziel wordt gedwongen het moederlichaam te verlaten. De gang over deze aarde is haar ontzegd en het kost tijd tot weer een passende constellatie gevonden is en een geschikt ouderpaar voor het verwekken van het kind bereid is.

Al naar gelang zielen, hetzij eerst in het moederlichaam zich ordenend en vormend, uit de aardse evolutie de weg van het mens-zijn beginnen (ze incarneren al naar consolideringstijd blind instinctief tot intuïtief ziende), of wezens van andere sterren en engelen in het vlees gaan (zij incarneren zelfbewust), heeft een abortus gevolgen. Waarbij geïncarneerde engelen uiterst zelden geaborteerd worden; zij gaan naar ouders die op grond van hun geestelijke houding ook in nare omstandigheden een zwangerschap niet afbreken.

(N.B.: Een andere mogelijkheid van zielenevolutie zijn natuurgeesten. Die zijn uit de fauna en flora geboren wezens in het menselijke voorstadium, die reeds zelfbewust bestaan. Zij incarneren echter pas na een lange rijpingstijd.)

Daar de sterrenzielen en hemelgeesten door de verwekking al in de vergetelijkheid zijn gegaan, hebben ze na de abortus tijd nodig om weer tot zichzelf te komen. Enkelen keren terug in de sfeer van hun oude thuis, anderen hopen op of weten van een spoedige gelegenheid voor een nieuwe incarnatie en verblijven in de ruimte aan gene zijde van deze aarde. Soms proberen ze het op een later tijdstip bij dezelfde ouders of in hun nabije familiekring weer. Heeft het paar dat abortus gepleegd heeft, kinderen, dan wacht menige ziel meer dan jaren of decennia om in de familie van de nakomelingen

terecht te komen. De reden hiervan ligt in het feit dat daar soortelijke vooronderstellingen gegeven zijn, of dat een geaborteerde ziel zich verder tot haar ‘eerste’ ouders aangetrokken voelt en graag in hun omgeving op wil groeien – sommige kinderen hebben een intensievere relatie tot hun grootouders dan tot vader en moeder.

Er is ook nog de mogelijkheid spoedig in een ander gezin onderkomen te vinden. Dat is nodig als iemand beslist op een vastgestelde tijd als mens geboren moet worden om een noodzakelijke levensweg te kunnen bewandelen of om een geestelijke roeping te volgen.

Een van de aarde afkomstige ziel, die op grond van een abortus het moederlichaam moest verlaten, bevindt zich als wezens-eenheid van haar prenatale existentie zolang in de aardse sfeer tot voor haar opnieuw een verwekking mogelijk gemaakt wordt. Omdat dit eventueel lang kan duren, komt het voor dat ze zich in haar onzekerheid met geweld toegang tot een mens verschaft. Ze kan in haar instinctieve handelwijze – de geest van God werd nog niet ingeplant – de abortus niet begrijpen en bezet blindelings een met haar aanleg overeenstemmende persoon, in de mening daardoor haar incarnatie te bewerkstelligen. Zo’n langere inbezitneming kan tot een zware ziekte van de bezette persoon leiden.

Een abortus brengt dus altijd leed met zich mee. Wie aborteert, laadt schuld op zich, want deze daad verhindert een handeling van goddelijke genade. Maar zoals bij elke andere zonde, als ze met berouw beleden en niet herhaald wordt, vergeeft de hemelse Vader ook hier en Zijn liefde maakt het uiteindelijk in het verloop van het eeuwige leven weer goed. In de nieuwe tijd zullen er geen abortussen meer zijn.

Bij een niet met geweld veroorzaakte miskraam of een doodgeboorte komt de ziel in het kinderrijk aan gene zijde, waar ze haar ontwikkeling onder andere vooronderstellingen bewerkstelligen en voleindigen kan. Zo nodig zal ze in een later tijdperk nog eenmaal in deze of in een andere wereld incarneren.

* * *

Depressie

Steeds meer mensen lijden tegenwoordig aan depressie. Behalve de schadelijke in- en uitwerking door allerlei straling ligt de voornaamste reden in het dreigende ontbreken van zin en doel van het aardse bestaan en het daarmee gepaard gaande verlies van het kindschap van God.

Hoe omvangrijker het meegebrachte en niet gebruikte geloofs- en liefdesspectrum, des te intensiever spoort het geweten het bewustzijn aan. Hetgeen men geestelijk verblind zo niet waarneemt, maar men ervaart vooral een gestaag groter wordende triestheid en levenslusteloosheid. Vooral de psychische zwaarte in de overgang alsook in de ouderdom wordt merkbaar, omdat de denkstructuren in toenemende mate verhard – het anders gaan denken of loslaten van aardse gebondenheden wordt steeds moeilijker.

Er wordt overal onderzoek gedaan naar de oorzaken ervan, echter niet daar waar ze te vinden zijn. Psychofarmaca verlichten de deprimerende toestand wel, maar niet zelden moeten de patiënten het er tegen afleggen. Voor velen eindigt de donkere zielen-odyssee in lethargie of zelfs zelfmoord.

Een overgave aan Jezus Christus zou opheldering in de ziel teweegbrengen. De mensen zouden in zichzelf de voedingsbodem van hun lijden zien; ze zouden gewaarworden, dat in vol vertrouwen het hart openen voor de hemelse Vader heling kan gebeuren.

* * *

Dementie

Wat we in het algemeen dementie noemen, is het ontbreken van de toegang van de ziel tot haar instrument hersenen en daarmee tot het aardse bestaan. Het afnemende denkvermogen toont zich al naar de gesteldheid van de ziel en de daarmee gepaard gaande levenswijze, en kan veel oorzaken hebben:

Op gevorderde leeftijd veroorzaakt het afnemende functioneren van het lichamelijk organisme niet alleen psychische beperkingen, ook de aan het doel onttrokken hersenen degenereren. In werkelijkheid worden deze cellen niet, zoals wetenschappelijk en algemeen wordt aangenomen, door activiteit en levendigheid van de gedachten actief gehouden, veeleer verblinden ze in de tientallen jarenlange koppig-materiële manier van kijken, daar de hersenen eigenlijk voor de opname van goddelijk-geestelijk gedachtegoed ontworpen zijn (waarom ook en voornamelijk atheïstisch intelligente

veeldenkers alsook goddeloze wetenschappers aan dementie lijden). Om deze reden trekken in toenemende mate zielen zich uit hun lichaam terug in het hart, zodat quasi in de verte levende omhulsels een passief bestaan rekken.

Maar niet alleen verkeerd denken en de leeftijd zijn voor dementie verantwoordelijk. Omdat electro-magnetiek de verbindingsdrager van de gedachten van de ziel (gedachten van het hart) naar de hersenen is, bewerken elektronische stralingen en andere giftige omgevingsinvloeden een storing van de electro-magnetische hersenimpulsen. Evenzo is het verzwakken van het aardmagnetisch veld een mogelijke oorzaak voor de dramatische toename van dementie, want ook daardoor wordt de elektromagnetische denkbrug gestoord, hetgeen het samenspel ziel-hersenen belemmert.

Reacties in de dementie:

- Bij demente personen wordt de individuele zielsgesteldheid alsook de basisafstemming van het karakter duidelijk. Sommigen worden extreem kleinzerig en agressief, anderen weer vreedzaam en dankbaar. De oorzaak hiervan ligt in het feit dat de mens door de gereduceerde hersenactiviteit, respectievelijk door de gedeeltelijke terugtrekking in zijn wereld aan gene zijde zich in zijn werkelijke toestand bevindt en die naar hier transporteert. Omdat in de dementie fatsoen en gedragsregels wegvallen, kan de werkelijke toestand van de ziel ongehinderd stromen.
- In de dementie maakt de mens louteringsfases door, die anders pas na het overlijden in werking treden. Om deze reden komt het vaker tot onverwachte gevoelsuitbarstingen.
- Zieke dementen hebben hoofdzakelijk herinneringen aan emotionele ervaringen. Vooral muziek en gezang, die rechtstreeks met de ziel communiceren, getuigen van aanwezig gevoelsleven van gene zijde zonder het denkvermogen van hier.

Zoals in alle droevige omstandigheden is in het licht gezien ook in dementie een goddelijke schat verborgen: De betrokkenen krijgen een aardse genadetijd voor de vrijwording van aardse vergroeiingen en verkeerd gedrag, waardoor ze hun weg aan gene zijde enorm verkorten. De tweede genade vloeit naar de verzorgers die in de onzelfzuchtige verzorging geestelijke vorderingen kunnen maken.

Hoe zal de toekomst inzake dementie-aandoeningen eruit zien? Goddeloze mentaliteit, voor de ziel onbekende frequenties en chemisch neerslag werken in toenemende mate schadelijk op de hersenactiviteit. Steeds meer zielen trekken zich op grond van het deels sterk beperkte denkvermogen uit het verder goed functionerende lichaam terug in de emotionele bewustzijnsgebieden.

Wat kan men doen? Met medicamenten kan dementie niet genezen worden. Een mogelijkheid tot verzachting of voorkomen zou het vermijden van schadelijke straling zijn, maar het tegendeel is het geval, die zal in de toekomst toenemen. Ook de geotechniek wordt nog altijd gewetenloos uitgevoerd. Bovendien verzwakt het aardse magneetveld verder. Hier zou magneetveldtherapie vermindering van de hersenfunctie tot een bepaalde graad kunnen compenseren.

Uit geestelijk oogpunt zou een liefdevolle toewending tot de hemelse Vader het eind van dementie kunnen bewerken. Op een waarachtig gelovige kan ten eerste schadelijke straling op grond van zijn versterkte uiterlijke levenssfeer geen vat hebben; ten tweede zou de ziel zich niet vervroegd uit het lichaam terugtrekken, omdat het instrument hersenen haar overeenkomstig het leven ter beschikking zou staan. In de geestelijke doorbloeding zouden de hersencellen nuttig verzorgd en onderhouden worden. Het bewustzijn zou in deze levendigheid drager en uitvoerder van goddelijk gedachtegoed zijn.

* * *

Slaap en droom

Zoals al uitgelegd is onze lichamelijke omhulling een organisch systeem, dat door de ziel tot leven gebracht wordt – zoals een machine die alleen functioneert wanneer hij op een energiebron aangesloten is. Zonder de energie van de ziel is het lichaam in de toestand die wij dood noemen.

Tijdens een incarnatie komt het in samenspel en wisselwerking van ziel-lichaam tot een gezamenlijke regeneratienoodzaak die wij slaap noemen. Daarbij verliest de ziel echter niet haar bewustzijn – ze slaapt dus niet, maar rust quasi in de dood van het lichaam uit. Slaap bestaat aan gene zijde alleen in de zin van geestelijke bewusteloosheid.

Aan de ene kant wordt men zich in de slaap van zijn innerlijke wereld als in een droom bewust, waarbij de hersenen als passief orgaan alleen registrator van het gebeuren is. Strikt genomen bereist de ziel haar sferen, waarin alles aanwezig is waarmee ze in verbinding staat, hetzij positief of negatief, hetzij wetend of onwetend. Dit zijn allerlei activiteiten en ervaringen alsook bewustzijnsfragmenten naar en met mensen en dieren, met wie ze emotionele uitwisseling gepleegd heeft of pleegt – dat kan ook via het medium printer, televisie en film gebeuren. Ten tweede bekijkt de ziel weer de in de hersenen opgeslagen gedachtevelden. Maar ook wezens van gene zijde die zich in de sfeer van de slaper ophouden, dragen hun deel bij aan het droomgebeuren.

In geestelijke blindheid produceert dit samenspel meestal een chaotisch droomconglomeraat, waar men na het ontwaken niet-begrijpend tegenoverstaat.

(N.B.: Daar bij een ziekte het bewustzijn door de ziektehaard intensiever wordt, kunnen dromen sterker dan anders zichtbaar worden, wat tot nachtmerries, soms tot heilzame droomervaringen kan leiden. Dit is ook bij vasten het geval.)

In het dagelijks gebeuren verbleken de nachtelijke indrukken spoedig weer. Dat is ook nodig en goed, want bleven de droombeelden open, dan zou ons dat dagelijks belasten en bezighouden, zodat we tot geen behoorlijke bezigheid meer in staat zouden zijn – wat na intensief dromen af en toe zelfs het geval is. Ze uit te leggen heeft weinig zin, het zijn onstandvastige vormen zonder samenhang en geestelijke substantie. Droomuitleg heeft alleen waarde als de geest in het hart gewekt is, dan kunnen zinvolle conclusies getrokken en voorspellingen gedaan worden.

Hoe lichter het in een ziel wordt, des te meer geordend en helderder worden haar dromen, die dan eigenlijk geen dromen meer zijn, maar geestelijk levende realiteit. Deze nachtelijke ervaringen maken gelukkig en geven een blij dagbewustzijn. Ze kunnen vol betekenis zijn, want ze verklaren en openbaren allerhande voorvallen in verleden, heden en toekomst.

Tijdens de slaap gebeurt ook veel heilzaams. Als we 's nachts niet door ijverige geesten met zorg omringd werden, dan zouden de psychische ziekten dermate de overhand nemen dat er nog nauwelijks een geordend bestaan mogelijk was. Hier worden de wonden van de ziel gereinigd en verzorgd, hier krijgt ze opdrachten, die zich mettertijd min of meer duidelijk aan het bewustzijnsoppervlak melden. Dit zijn gedachten van medeleven en vergeving alsook hulp bij besluitvorming in moeilijke levenssituaties.

Helaas zien de meeste mensen deze zorg niet, ze blijven gevangen in hun verkeerde opvattingen en daden. Pas in het geestelijk ontwaken zien ze dat ze steeds weer geholpen werden en worden, en welke inspanningen er waren en zijn om een licht in hen te ontsteken, dat hun donkere weg steeds opnieuw verlicht of had kunnen verlichten.

* * *

Ouderdom en dood

De meeste mensen leven alsof er geen dood voor hen bestaat. Het sterven lijkt zo ver weg, maar plotseling is het zover, vaak onverwacht en onverhoeds. Niet alleen voor de overledenen, ook voor de naaste verwanten is de levenssituatie plotseling anders.

Soms brengt de scheidingspijn, die de achterblijvers doormaken, een klein ontwaken met zich mee. Want nooit is een pijn voor niets, waarbij het lichamelijk waargenomene eerst 'alleen maar' wat remt en verlamt, terwijl het in de ziel gevoelde leed dieper indringt en een diepliggende reiniging teweeg kan brengen – en daardoor ontplooiingsmogelijkheid voor een nieuw bewustzijnsfundament opent.

Maar wie benut de gelegenheid van het ontwaken? Ook wanneer de betrokkenen in hun directe nood ontvankelijk en hongerig naar geestelijk voedsel zijn, verdroogt dit verlangen weldra weer. De goedbedoelde woorden, om na ziekte of verdriet weer terug te keren naar oude gewoonten en materiële afleiding, volgen ze uiteindelijk graag op en vullen hun hart weer met het eerdere goddeloze gedrag.

* * *

Leidt men geen (goed) geloofsleven, dan kan de hemelse Vader niet behulpzaam in het dagelijks gebeuren ingrijpen. De familiale en beroepsmatige uitdagingen belemmeren geestelijke groei dan eerder dan die te bevorderen. Voor vrije tijd en vakantie biedt de wereld tegenwoordig duizend en één gelegenheden tot vermaak, die de mens luidruchtig en blijvend uit zijn goddelijke bestemming halen. De zachte stem die tot bezinning maant om het eigenlijke doel van het bestaan niet helemaal te missen, kan in de dagelijkse verplichtingen en aansluitend tijdverdrijf niet gehoord worden.

Staat men er op latere leeftijd financieel enigszins goed voor en is men in het algemeen gezond, dan kan men zich aan veel schijnbaar nuttige en zinnige bezigheden wijden, die als bevredigende 'levensinhoud' in de meeste gevallen eveneens van het streven naar levendig kinschap van God afleiden. Zijn deze vrijetijdsvormen op grond van een karige rente of ziekte niet mogelijk, dan kan men zijn door God gegeven identiteit verdringen door in vroegere ervaringen te zwelgen, zichzelf met een goedgepraat verleden te blijven bedriegen, of door middel van de meest verschillende hulpmiddelen dagelijks in onbekende werelden te duiken en zo zijn onevenwichtig bestaan schijnbare vervulling geven.

Maar eigenlijk moet men bewust worden van het verzuimde. Het werktuig om de ziel te openen is het verdeemoedigende leed van de ouderdom. Want nog steeds bestaat de mogelijkheid om te ontwaken, opdat het aardse leven niet helemaal in de afgrond van de vergankelijkheid verloren gaat. Juist in de bejaardenhuizen en bij de eenzame oude mensen zijn de hemelse geesten actief bezig om in de laatste jaren, maanden en dagen op hun hart in te werken en hen voor Gods liefde voor te bereiden. Maar heel weinig mensen benutten deze mogelijkheid, want steeds is de vrije wil doorslaggevend voor een ontwaken – zowel hier alsook aan gene zijde.

* * *

In het leed is men vaak tot geen enkele rationele gedachte meer in staat. Men kan de pijn alleen maar verdragen en de tranen de vrije loop laten, terwijl de werktuigen van de loutering aan iemand werken en afgedwaalde gedachten naar de deemoed leiden. Elke nood dient voor het losmaken van de ziel van het lichaam en biedt dus de mogelijkheid van bevrijding van aardse gebondenheden en dwang. Juist in de ouderdom, bij ongeneeslijke ziektes en aanhoudende pijn, als men geen uitweg meer ziet, als operaties en medicamenten geen herstel bewerken en de lijdende mens vanwege zijn toestand geen zin in het leven meer ziet, is Gods hart het dichtst bij de verwonde ziel.

De tijd van de nood maakt mogelijk wat men in het aardse leven tot dusverre niet verwezenlijkt heeft: De binding aan het geestelijke Vaderland en het openen van de weg daar naar toe. Een kort lijden kan een verwereldlijkte ziel aan gene zijde een langdurige strijd van loslaten van meegebrachte afhankelijkheden besparen. In het weten van de ware achtergronden van het leed, en dat in ieder lot een verlossingweg aanwezig is, kan men misschien vertwijfeling of zelfs zelfmoordgedachten overwinnen en de resterende aardse tijd benutten om zich als ziel in de geest te hervinden.

Een mens met een open geloof heeft de mogelijkheid van gebed of de Vader hem de reden van zijn nood laat zien en die verzachten of beëindigen wil. Als dat met een deemoedig hart gebeurt, wordt de wens te rechter tijd vervuld. Een ongelovige zal in zijn vertwijfeling misschien ook bidden, maar waar zal hij nu zijn vertrouwen vandaan halen? Hij heeft God nooit in zijn leven binnengelaten, laat staan Hem liefgehad. In zijn geestesnacht is het voor hem onmogelijk oorzaken van lijden en de gevolgen ervan te voorzien en contact met de helpende geestelijke machten tot stand te brengen. Maar ook hier heerst goddelijke barmhartigheid en vaak schenkt de Vader een klein lichtje, opdat de lijder ondanks de duisternis in zijn ziel zich tot Hem kan wenden.

Als iemand zich in de verdeemoedigende fase van zijn ouderdom niet door duistere energieën gevangen liet nemen en daardoor verbitterde, maar in zijn nood de weg naar God gevonden heeft, dan gebeurt het verlaten uit zijn lichaam zonder angst en zonder grote pijn.

* * *

Triest om aan te zien zijn de toestanden van de ziel achter de wereldse façade bij de oudere generatie. Ook als deze mensen over het geheel genomen een redelijk leven geleid hebben, hebben ze in feite toch verregaand aan de zin en de bedoeling van het aardse bestaan voorbij geleefd. Ze dienden vooral hun materiële behoeften, een bestaan als ziel hebben ze nooit werkelijk in aanmerking genomen. Geestelijke kennis is hen vreemd en God hebben ze nooit serieus gezocht en al helemaal niet liefgehad. Hoewel hun aardse tijd naar het einde neigt, laven ze zich verder aan de meest verschillende aardse bevredigings- en genotmogelijkheden. Lachend en vergenoegd rennen ze op hun graf af – en de wereld zegt: "Dat is toch fantastisch, dat deze generatie nog zoveel plezier heeft en overal vrolijk bij betrokken is!"

Dat is heel jammer, want deze oude mensen hebben tot aan hun heengaan deel aan het geestelijk sterven en zijn daarin ook nog voorbeeld voor de jeugd. Bleef hen nog een beetje tijd om tenminste nu stil te staan om zich over hun ware identiteit te bezinnen, maar ze bedwelmen zich tot aan het eind met het gif van aardse genoegens. Diep in hun innerlijk heerst ellende vanwege hun goddeloze toestand,

die ze met oppervlakkigheid en zelfbedrog toedekken en verdoven. Als op het laatste ziekbed het roepen van de ziel om hulp tenslotte onontkoombaar in het dagelijks bewustzijn dringt, raken ze in lethargie en zelfmedelijden. Uiteindelijk geven ze zich machteloos aan hun lot over en wachten vol angst op de dood.

Daarmee wil niet gezegd zijn dat men met een hangend hoofd en een treurig gezicht door het leven moet gaan en niet vrolijk mag zijn. Vreugde is een goddelijk attribuut. Vreugde en liefde zijn onscheidbare broer en zus, en alleen een vreugdevol hart vindt de weg in het licht. Er is echter een groot verschil of men de vreugde in zijn hart alleen aan de sterfelijke wereld schenkt en zich daarmee onderwerpt aan de dood, of dat men zijn vreugde en vervulling hoofdzakelijk ontvangt uit de liefde tot God en de naaste en zich in de daarin aanwezige levendigheid reeds op aarde het bewustzijn van eeuwig leven geeft.

* * *

Wij brengen onze vakantie in een vakantiepark aan de Atlantische Oceaan door. Een heel oud echtpaar valt mij op, omdat het altijd hand in hand loopt. Zelfs naar de openbare toiletten gaan ze samen terwijl ze elkaar liefdevol vasthouden. Ze laten elkaar los voordat ieder zijn behoefte doet, om vervolgens weer samen naar het strand te trippelen. De liefde van dit paar duurt misschien wel al 60, 70 jaar en de tijd samen heeft deze onafscheidelijkheid doen ontstaan.

Het is een mooi beeld, maar wanneer er geen levend geloof in deze liefde aanwezig is, zal de dood van een partner een verschrikkelijke en bijna ondraaglijke pijn veroorzaken. Vaak verliest de overblijvende partij dan alle levensmoed en vegeeteert tot aan zijn dood verdrietig verder.

Er bestaat ook de mogelijkheid dat de achtergebleven man of vrouw in Gods genade spoedig daarop het lichaam mag verlaten en met de overledene na korte tijd weer verenigd is, waarbij in dit geval een verregaande overeenstemmende ontwikkeling moet hebben plaatsgevonden.

Heel anders ziet het eruit wanneer het echtpaar een levend geloof in het middelpunt plaatste. De thuiskomst van de geliefde wordt tot dag van vreugde, want beide weten hun liefde geborgen in het geestelijk Thuis. Een scheiding heeft niet werkelijk plaatsgevonden, want de huwelijksband is verbonden door de hemelse Vader. De vaderlijke liefde vult de korte afscheidspijn, waarin een troost is die de wereld niet kent.

* * *

In de loop van het leven treden altijd weer het eigen domme gedrag en verkeerde beslissingen alsook verschillende traumatische ervaringen aan de dag. In de ouderdom is dit versterkt het geval, want de onbevrijde gedachten zoeken bevrijding. Hoewel het opdoemen van de ouderdomslasten zich meestal terneerdrukkend doen gevoelen (vooropgezet dat men niet tot onkunde, arrogantie en eigengerechtigheid vervallen is en de bewustwording van eigen fouten toelaat), is het herhaaldelijk openen van eigen foutief gedrag alsook de aan zich ervaren onrechtvaardigheden een genade, want elke zielelast kan in het geloof in Gods barmhartigheid losgemaakt worden. En wat hier vrij wordt, is aan gene zijde vaak meer dan decennia of zelfs eeuwen geen hinderlijke begeleider, want 'zoals de boom valt, blijft hij liggen'.

Waarom blijft hij eerst zo liggen? Het vrij worden uit de donkere zielenvelden is aan gene zijde niet zo eenvoudig als hier, want in de sferen aan gene zijde ontbreekt de afstand tot eigen onvolkomenheid. Overeenkomstig de meegebrachte aardse conditioneringen en materiële afhankelijkheden zit men vast aan zijn verleden, want eigenlijk is men zelf het bewoonde hiernamaals als manifestatie van zijn bewustzijn in persoonlijke vorm en sfeer. Gaat men zonder geloof daar naar toe, en heeft men het licht in zijn hart dus niet ontstoken, dan is het vrije zicht op een uitweg uit de zelfgeschapen kosmos versperd. Hier op aarde daarentegen is de belasting van de ziel niet duidelijk manifest. Men ontmoet zichzelf niet voortdurend rechtstreeks in zijn eigen geaardheid, maar ziet zich op grond van de vermenging van veel geestelijke sferen altijd ook indirect in zijn door God gegeven mogelijkheden.

Komen foutieve gedragingen en belastende situaties in de ziel, dan is dit dus een daad van goddelijke barmhartigheid. De mens kan nu voor de hemelse Vader de deur openen en om bevrijding vragen. Doet hij dat, dan ziet zijn bestaan aan gene zijde er volledig anders uit, dan wanneer hij deze genade niet vastgegrepen zou hebben. Hij bespaart zichzelf een mogelijk lange dwaalweg onder het commando van zijn lage bewustzijnsvelen, die hem steeds weer binden en hinderen om vooruit te gaan. Overeenkomstig zijn liefde bevindt hij zich spoedig in lichtere regionen, waar geleide-engelen hem naar het eeuwige Vaderland geleiden.

* * *

Indringend waarschuw ik tegen crematie. God heeft het organische lichaam niet voor niets in een voor de toestand van de ziel passend ontbindingsproces geplaatst. In de verbrandingsdaad van oostelijke religies alsook het cremeren in crematoria worden zielendelen, die op grond van buitengewone materiële levenswijze een aan tijd gebonden losmaking van het lichaam nodig hebben, onnatuurlijk snel vrijgemaakt. Enerzijds kan dit de overledene pijn bezorgen, anderzijds zoeken de spontaan losgemaakte niet-verloste energieën houvast in de eerste de beste met hem overeenstemmende persoonlijkheden en brengen deze vaak grote schade toe. Hierbij komt dat de eigenlijke bezitter van de vreemdgegene zielendelen nu voor een kortere of langere periode aan de zo goed als door hem bezeten ziel verbonden is.

Het tegendeel van de bij lijkverbranding abrupte vrijmaking van louteringsbehoefte zielebestandelen vinden we in de cryonics, het invriezen van het lichaam. Dit moet weer ontdooid worden als er een geneesmiddel voor deze of gene dodelijke ziekte gevonden is. Hier geschiedt echter een groot vergriep aan de mens: Bij kunstmatig in stand houden van de lichaamsfunctie wordt het bloed door een perfusie-oplossing vervangen. De ziel die zich nog in het lichaam bevindt, wordt daarbij letterlijk verscheurd en lijdt grote pijn. In een erbarmelijke toestand moet de ziel nu zo lang bij het in de koeltank ingevroren lichaam blijven, tot deze daar weer uitgehaald wordt. Daarbij wordt ze in een lange en martelende gevangenschap geplaatst. Daar een naar lichamelijke onsterfelijkheid strevend mens zeker geen geestelijk leven ontwikkeld heeft, is haar wereld aan gene zijde duister en triest; dat is een zeer treurige situatie. Ook bij de gemummificeerde en geplastineerde lichamen kan het tot een voortdurende binding aan het niet aan bederf onderhevige lichaam komen.

Leeft een mens al tijdens zijn leven op aarde zoveel mogelijk in het bewustzijn van Gods geest, dan speelt het geen rol wat er met zijn lichaam gebeurt. Eventuele nog lichaamsgebonden zielendelen verlost de almachtige Vader samen met Zijn kind langs de kortst mogelijke weg, onafhankelijk van de uiterlijke omstandigheden.

* * *

Tot besluit wijs ik erop dat het lot van een zelfmoordenaar zeer smartelijk is. Al naar gelang het motief van de zelfdoding is hij een bepaalde duur aan de plaats van de zelfmoord gebonden. Gedurende die tijd ziet hij wat hij zich in zijn verdere existentie op aarde aan geestelijk goed eigen had kunnen maken – en ziet zo de onschatbare waarde van het aardse bestaan. Dat geeft hem grote kwelling en vertwijfeling. Vaak kan hij pas op het tijdstip van zijn voorzien overlijden zijn weg vervolgen (waarbij de dag van de dood niet fundamenteel is vastgelegd, die varieert in overeenstemming met de leefwijze).

Een zelfmoord op grond van ondraaglijke pijn of geestelijke verstandsverbijstering valt niet onder deze wetmatigheid. Hier is ook wel waardevolle aardse tijd verloren gegaan, toch worden zulke zielen met het oog op de buitengewone omstandigheden meteen naar de ziekenhuizen aan gene zijde gebracht en daar verzorgd om gezond te worden.+

Waarbij na een bepaalde lijdensdijde de ziel zich toch uit het lichaam terugtrekt en die verder verlaat. Wie zijn lijden in deemoed tot aan de door God gegeven mate verdraagt, heeft grote vooruitgang gemaakt en staat heel wat dicht bij zijn vervolmaking dan een zelfmoordenaar. Wat niet zeggen wil dat men geen medicamenten tot zich mag nemen, want ook die kunnen een geschenk van de barmhartige Liefde zijn.

Over het algemeen zorgen het verdragen van aardse tegenslagen alsook het ernstig overwinnen van materiële verleidingen en afhankelijkheden voor geestelijke groei, wat aan gene zijde niet meer zo gemakkelijk bereikt kan worden. Er is dus in de aardse tijd een grote schat verborgen, die de gelovige met Gods hulp op kan graven.

Daartoe zegt onze hemelse Vader: *“Wie waarachtig zoekt, die vindt. Wie ernstig naar liefde en waarheid streeft en niet zichzelf daarin zoekt, maar Mij, die leid Ik de weg naar de vrijheid van de geest, die leid Ik naar de volkomenheid van Mijn bestaan reeds hier op aarde.”*

* * *

Hiernamaals – Gene zijde

*“De ziel kan alleen op de bodem staan,
die ze zich zelf bereid heeft.”*

De geestelijke dood baart de meest onjuiste en meest afwijkende voorstellingen over het bestaan buiten het lichaam. Veelal wordt gedacht aan een algemeen geldend opgaan in een hoger bewustzijn of in een ‘hogere zelf’ geloofd. Sommigen verheugen zich op het binnengaan in het licht of meteen op de vrijbrief in de hemel. Anderen verwachten serieus een paradijs met eet- en drinkgelagen of ten dienste staande maagden. In de religies van het verre oosten wordt het reïncarnatiegeloof aan bijna eindeloos vele nieuwe geboorten op aarde met aansluitend een ingaan in het nirwana of moksha verbreed. In enkele geloofsgemeenschappen wordt men zelfs weer dier. En zo zijn er nog een groot aantal andere onjuiste en absurde voorstellingen over de verhoudingen aan gene zijde.

Veel mensen zijn van mening dat het hiernamaals er zo uitziet dat je het niet kunt beschrijven. De meesten geloven echter niet aan een leven na de dood. Ze zeggen dat men dat überhaupt niet kan weten, want: “Er is immers nog niet één teruggekomen!” Voor hen is er inderdaad nog niemand teruggekomen. Voor hen die oprecht een antwoord zoeken, wel. De volgende teksten bedoelen alle verkeerde opvattingen over het bestaan aan gene zijde te bestrijden en de verhoudingen daar zo goed als het gaat waarheidsgetrouw weer te geven.

Om te beginnen zal het in veel berichten over gene zijde beschreven binnengaan in het licht, dat op grond van zogenaamde bijna-dood-ervaringen in de publiciteit bekend gemaakt werden, opgehelderd worden:

Op weinig uitzonderingen na hebben alleen mensen met een goede instelling en geestelijke openheid een concrete herinnering aan hun wereld van gene zijde. Daar in de toestand van de nabije dood het bewustzijn nog aan het lichaam gebonden is, zien ze hun lichte sferen als vanuit de verte – het ‘licht aan het eind van een tunnel’. In overeenstemming met hun geestelijk gewekt-zijn openbaren de in hun ziel opgeslagen herinneringen zich aan hen. Ze ervaren het meestal zo alsof hun aardse leven met de snelheid van een seconde aan hen voorbij zou trekken. Maar in werkelijkheid ervaren ze een rechtstreekse totaal-indruk van de specifieke signatuur van de ziel samen met de waarheidsgetrouwe uitwerkingen ervan. Hoe helderder het licht van het hart des te duidelijker het begrip voor al het voorbije en huidige gebeuren. Sommigen mogen ‘verder zien’, ze hebben contact met overledenen of engelen. Dit is voornamelijk bij liefdevolle gelovigen en zielsgoede mensen het geval.

Uiterst zelden herinneren zeer materiële of kwaadgezinde personen hun ervaring aan gene zijde na het weer ontwaken– en zo ja, dan alleen in afzonderlijke volgordes en als een nachtmerrie. Dat ligt aan de aard van de zaak, want hun sfeer is duister en mist elke helderheid en levendigheid. Als ze een duidelijke herinnering zouden hebben en melding maken van hun troosteloze ervaring, zouden we vermoedelijk een meer geestelijk georiënteerd en liefdevol bestaan volbrengen.

(N.B.: Licht aan gene zijde moet natuurlijk geestelijk gezien worden, het openbaart geestelijke verhoudingen in een geestelijke wereld. In de hemelse werelden is het de geestelijke zon die al het leven in het diepst van het hart in liefde verenigt en van daaruit in wijsheid verlicht.)

* * *

Wisselwerkingen en verbanden hier op aarde – aan gene zijde

“Waar is het hiernamaals eigenlijk?” vraagt menigeen. “Zijn er ergens gebieden in het universum waar de overleden zielen zich bevinden? Is het hiernamaals überhaupt aan plaats gebonden?”

In het verloop van de kosmische evolutie ontstonden in allerlei theoretische ‘verbeeldingen’ alsook in de meest verschillende interpretaties over leven en dood uiteenlopende bewustzijnsgebieden. Deze relatieve sferen vormen het aan tijd en ruimte gebonden en dus veranderlijke fundament van het bestaan hier en aan gene zijde, dat door hun gelovigen voor en na het verlaten van het lichaam bewoond wordt.

Omdat in het huidige scheppingsgebeuren een ontwikkeling van het materiële naar het geestelijke bestaan plaats vindt, bestaat er een bewustzijnsafhankelijke wisselwerking en aantrekkingskracht tussen materie en geest, tussen hier op aarde en aan gene zijde. Om deze reden vindt al het niet in de geest van God wedergeboren leven in eerste instantie de weg terug in, op en boven de telkens voordien

bewoonde sterren, planeten en hun trawanten, en verblijft al naar gelang van de intensiteit van het verstrikt zijn van ziel en materie daar een korte of langere periode. Dat het hiernamaals van de burgers van het universum zich voorlopig meestal in hun vroegere sfeer van het heelal bevindt, ligt dus aan de individuele gebondenheid aan de voorafgegane incarnatie.

Pas wanneer een ziel zich van alle slakken en afhankelijkheden van haar planetaire verblijfplaats heeft losgemaakt, respectievelijk alles wat daarvandaan bij haar hoort vrijgemaakt weer in zich heeft opgenomen, verlaat ze deze omgeving en klimt op naar lichtere sferen, die al naar gelang de graad van haar liefde zich gestaag dichterbij de oorsprong en levensmiddelpunt van de geestelijke kosmos bevinden: De hemel. Deze heeft alleen als gemeenschappelijke woonstede van gelukzalige geesten een plaatsbepaling. Daar hemels bewustzijn alomtegenwoordig is, is een in de geest wedergeboren mens, om het even waar hij zich bevindt, altijd in de hemel, omdat hij die in zich draagt. Goddelijk leven is dus overal aanwezig, omdat het boven, respectievelijk buiten alle begrenzings- en scheidings- werkzaam is en niet aan relatieve werelden gebonden is. Aan de ontwaakte ziel laat de schepping zich zien als van lichtvervulde, allerlevendigste, waarachtigste werkelijkheid, waarin ze nu geboren is.

Het hart van God is de bron van de liefde, die de hemel vormt en voedt. Dit levengevende centrum oefent zowel in de stoffelijke alsook in de geestelijke kosmos een sterke aantrekkingskracht uit op heel het geschapen bestaan. Ieder mens is in zijn hart met deze bron verbonden en wordt overeenkomstig zijn overgave door deze bron verlevendigd en gevoed. Alleen hier kan het verlangen van ieder geschapen leven waarachtig en eeuwig gestild worden.

* * *

Terwijl mijn lichaam gemoedelijk op een stoel zit, besta ik als bewustzijn dat van mijn lichaam onafhankelijk is. In die hoedanigheid kniel ik voor Jezus. Diep raakt Zijn liefde mij aan – Hij reikt mij Zijn hand en een innige omarming voert mij weg naar de geestelijke wereld.

In de liefde tot God is het verlaten van het lichaam zonder angst een vanzelfsprekend binnengaan in het bestaan aan gene zijde. De dood kan zijn verschrikking alleen in de identificatie met de materie verspreiden; ze bindt de ziel aan tijd en vergankelijkheid. Dit doet aan de ene kant doodsangst ontstaan, aan de andere kant verhindert het de vrije overgang naar gene zijde.

Is een mens ontwaakt, dan richt het zielsbewustzijn zich naar binnen, het gebonden zijn met de uiterlijke wereld gaat los. De dood is dan verder niets anders dan een natuurlijk uittrekken van het lichaam, zonder dat men het sterven voelt – een doodsonmacht is niet beslist noodzakelijk. Men gaat eenvoudig voorgoed door de deur van het hart in zijn geestelijke sfeer. Doordat men zijn hiernamaals in zichzelf betreedt, gaat men ook gelijktijdig naar buiten weg, want bewustzijn vormt zich altijd van binnen naar buiten – zo ook al het leven.

Voor het aan materie gebonden verstand is het logische inzicht in dit bovenzinnelijk gebeuren toegesloten. Omdat het daarbij om zuiver geestelijke ontwikkelingen gaat, kunnen die alleen met de geest van het hart begrepen worden. Daarin verborgen rust het bewijs van het hier geschetste inzicht in het wezen van leven en van dood.

* * *

Steeds weer leest of hoort men dat zielen tijdelijk hun lichamelijke woonplaats verlaten: Yogi's treden uit hun lichaam, geestelijk gevorderden berichten over astrale reizen; sommige mensen getuigen dat ze zich in een speciale of precaire situatie plotseling naast of boven hun lichaam bevonden.

Uit eigen ervaring kan ik zeggen dat dit beslist mogelijk is. Bij begrensde lichaamsuittredingen blijven alle lichaamsfuncties behouden; geluksgevoelens alsook angst of treurigheid die de ziel in de geestelijke wereld ervaart, doen energetische golven ontstaan, die door de aardse omstanders waargenomen kunnen worden. Vertoeft iemand aan gene zijde, dan is de levenskracht dus net als voordien in het lichaam aanwezig, een 'energieband' houdt hem levend.

Ook zielen, wier lichaam kunstmatig in leven gehouden of weer gereanimeerd wordt, blijven daaraan gebonden, hoewel ze zich in de sferen aan gene zijde bevinden. Pas bij de uiteindelijke uittreding wordt de verbinding verbroken – de ziel gaat door haar hart naar binnen en naar buiten in haar zelfgeschapen sfeer, wat een en hetzelfde is. Omdat ze het lichaam definitief verlaat, kan dat nu tot ontbinding overgaan en ze zal in het verloop van dat proces haar aan aarde gebonden delen weer terughalen.

(N.B.: Op deze plaats zou men over de verschillende functies van ether- en astrale lichamen kunnen spreken. Zonder praktisch inzicht kan men echter alleen theoretisch in de overeenstemmende gebieden doordringen, wat slechts tot een abstracte beschouwing in staat stelt. Voor het liefhebbende kind van

God openen zich geestelijke verhoudingen toch al op de juiste tijd waarheidsgetrouw en veelomvattend.

Het is van enorm belang zichzelf reeds in het lichamelijk bestaan als zielenwezen te zien. Als men denkt en handelt overeenkomstig dit inzicht, dan verliest de geestelijke dood aan invloed en de lichamelijke dood zijn verschrikking. Leeft men in liefde tot Jezus Christus dan wordt de uittrekking uit het lichaam zelfs tot dag van vreugde.

Wij, mensen, zijn in feite niets anders dan voor een korte tijdsperiode met materie omhuld, onvergankelijk, goddelijk zelfbewustzijn. Dit is geen theoretische uitspraak, maar openbaring uit het leven in de geest van God.

* * *

Verhoudingen aan gene zijde en het treurige lot van aan materieverslaafde en liefdeloze zielen

Vooraf voor een beter begrip: Hoewel overledenen zich in hun sferenwerelden bevinden, nemen ze de aardse omgeving waarin ze zich op grond van hun materiële verbondenheid verder bevinden, op de een of andere wijze waar. Er is een voortdurend in-elkaar-grijpen van deze en gene zijde.

In de praktijk ziet het er zo uit: Een overleden ziel doorloopt haar lichtloze en karige hiernamaals op zoek naar voedsel of contact. Haar meegebrachte afhankelijkheden en begeerten binden haar tegelijk aan de overeenstemmende plaatsen op aarde. Dat kan het vroegere huis zijn, de woonplaats van een geliefde, maar ook een gehaat persoon, of verblijfsplaatsen van aardse burgers met analoge gedragingen en hebzucht. Al naar gelang de situatie verbindt ze zich instinctief of actief vastbesloten met de gedachtevormen van hier op aarde die overeenstemmen met haar verlangen. Daardoor neemt ze onbewust aan wereldse gebeurtenissen deel en is tegelijk gevangene van haar goddeloze sfeer.

* * *

Sterft een mens, dan vormt de geestelijke gesteldheid die hij in de loop van zijn aardse bestaan heeft doen ontstaan, zijn woonplaats aan gene zijde. In het hiernamaals schept hij zijn omgeving dus compleet vanuit zichzelf, terwijl hem in de stoffelijke incarnaties sterren en planeten als existentiële fundamenteen gegeven zijn, waarop de verschillende bewustzijnswerelden contact in elkaar grijpen.

Zoals bij God is ook in de mens liefde de scheppende kracht, die zijn bestaan inhoudelijk en omvangrijk bepaalt. Hier op aarde doen toewijding en hulpvaardigheid weliswaar niet per se een overeenstemmend milieu ontstaan, de liefdevolle ziel verliest echter ook in hachelijke omstandigheden de verbinding met de geest in haar hart niet – in haar sfeer vibreert zij steeds in resonantie met de liefde van God, waardoor voor haar de onvolkomen wereld in het goddelijk licht zichtbaar is. Deze levenskwaliteit die haar al hier op aarde eigen geworden is, mondt uit in de voleinding aan gene zijde in een existentie van onvoorstelbare schoonheid, eeuwigdurende vrede en grenzeloze gelukzaligheid.

Heeft men tijdens zijn verblijf op aarde de geest van zijn hart niet in beginsel gewekt, dan is men geestelijk gestorven. Na het overlijden blijven voor de ziel enkel nog de indrukken van haar egoïstische incarnatiebezigdheden, die nu haar sferische omgeving vormen. Daarin probeert ze niet zelden met moeite een beklagenswaardig bestaan te leiden, want deze landschappen zijn meestal niet erg imposant – in de geestelijk gebieden geeft alleen liefde licht en schoonheid. Omdat de toestand van de ziel haar hiernamaals vormt, heeft ze niet de mogelijkheid om van gebied te wisselen, want ‘daarboven’ is alleen maar bewustzijnsafhankelijke vooruitgang (geestelijke vooruitgang). Zolang ze aan haar verkeerde wil gebonden is, verandert de kwaliteit van de omgeving niet.

Op grond van gegeven wetmatigheid trekt het gelijke elkaar aan, overeenstemmende bewustzijnsgebieden verenigen zich tot zielenferen met dezelfde afstemming, daarom komen de gestorvenen weldra in contact met hun gelijken en ervaren hun liefdeloos en verkeerd gedrag herhaald aan zichzelf.

Regelmatig betreden hulpbehoevende geesten de duistere sferen. Dit gegeven maakt voor de zelfzuchtige bewoners barmhartige naastenliefde mogelijk, die inderdaad tot een verbetering van hun verwaarloosde gestalte en tot verlichting van hun wereld leidt. Daardoor komen ze tot een helderder inzicht van hun armzalige toestand, wat in hen het verlangen naar het ware en goede versterkt. Dit verlangen opent voor hen de weg naar het licht, dat zich vormt overeenkomstig het verlangen naar zuivere liefde. Bij erg verduisterde individuen zijn echter niet zelden eeuwen, ja, millennia nodig om

de verhardheid van hun ziel open te breken. Een leger van geesten is daarbij behulpzaam. Hun grootste krachten zijn geduld en goddelijke erbarming.

* * *

Hangt iemand krampachtig aan zijn wereldse status, zijn aardse bezit en zijn lichamelijke begeerten, dan is de doodstrijd vaak erbarmelijk – de mens verzet zich uit alle kracht tegen het verlaten van het lichaam, dat tot een vertwijfeld gevecht om het schijnbare overleven wordt. Boven komt hij blind en armzalig aan. In die toestand bereist hij zijn bewusteloosheid op zoek naar voedsel en licht. Hij zoekt evenwel niet naar geestelijk goed, maar verlangt nog steeds naar het vroegere bezit en aardse genot. Hem staat een moeilijke weg te wachten, voordat hij de aardse inprentingen en gebondenheden weer kwijt raakt – voor het geval hij überhaupt vrij wil worden, want het verkeerde willen en liefhebben is immers het eigenlijke probleem op de weg naar de vrijheid.

De hoedanigheid van de sfeer aan gene zijde is dus niet door anderen bepaald; het is de mens zelf die zich met en in zijn verkeerd gerichte en verdwaalde liefde van zijn goddelijke identiteit berooft of zich dat in ware liefde schenkt.

God is voorwaar geen rechter. Hij geeft Zijn schepselen de ruimte voor alle manieren van leven en dood ter beschikking, opdat in hun vrije wil alle mogelijke bewustzijnstoestanden in vervulling kunnen gaan, hetzij ver van God (zonder licht) of dicht bij God (vol van licht). Een grotere vrijheid kan er niet zijn.

* * *

Zoals de boom hier op aarde valt, blijft hij aan gene zijde liggen

In haar sfeer aan gene zijde is de ziel alles wat haar omgeeft eigenlijk zelf. Haar onwetendheid en verkeerdheid verlaten kan niet gemakkelijk gebeuren, omdat ze zowel in zich alsook buiten zich alleen haar ingebeeelde toestand ziet en kent. Werkelijkheidsgetrouw inzicht in en waarachtig uitzicht vanuit haar bedrieglijke kosmos blijven haar ontzegd – zelfkennis is zo niet mogelijk. Vaak kan pas na langdurige louteringsfases (quasi onthoudingskuren, ‘afkicken’) een stapsgewijze vermindering plaatsvinden van de op aarde voortgebrachte hartstochten en afhankelijkheden, die voortdurend in resonantie met de sferische omgeving trillen, opdat het bewustzijn langzamerhand aan licht en liefde toeneemt.

Niet zo in het lichaam. Wat de aardse geest gegeven heeft, moet hij weer terugnemen. Daarom is het afleggen en overwinnen van gebreken van de ziel hier op aarde wezenlijk gemakkelijker dan aan gene zijde.

Leeft een in zonde gevallen mens in het licht van dit besef, dan gebruikt hij al zijn krachten in dat opzicht om zijn ziel van antigoddelijke neigingen en verkeerde gedragingen reeds in het aardse leven in de liefde tot God te bevrijden. Zijn onvolkomenheden zijn en blijven zodoende eigendom van de aardse wereld. Daarom is het van enorm belang aan zichzelf te werken en de scepter van zijn leven over te geven aan de geest van de liefde en de waarachtigheid. Dan is na het verlaten van het lichaam de weg naar het hemelse Vaderland snel gelopen.

* * *

Zoals al uitvoerig beschreven, is zowel de bewustzijnstoestand alsook het daaruit voortkomende handelen verantwoordelijk voor de inhoud en de gesteldheid van de sferen aan gene zijde.

(N.B.: Omdat we maar oppervlakkig op aarde bestaan, als zielenmens ons in feite voortdurend in de geestelijke wereld bevinden, dragen wij in een planetaire incarnatie natuurlijk eveneens een hiernamaals in en rondom ons, dat wij door verschillende levensomstandigheden waarnemen, wat wij doorgaans lot en toeval noemen.)

In de gebieden aan gene zijde scheppen de meegebrachte signaturen en gedragingen niet alleen de landschappelijke omgeving, ook diverse wezens worden als getuigende beelden van misleidende hebzucht zichtbaar, die door de verdwaalde liefde van de ziel zichtbaar blijven. Voor de zienden openbaren zich hier waarlijk groteske voorstellingen en woekeringen. De eigenaardige voorstellingen van het vagevuur en de hel ontsprongen aan zulke hiernamaalsvisioenen. Het zijn echter alleen maar zichtbare analogieën van toestanden en ontwikkelingsgangen van de ziel, geen werkelijkheden.

De bewoners van zulke gevallen zielenwerelden nemen hun ellende en kwelling meestal niet als zodanig waar. Ze kennen zichzelf alleen zo – voor hun paranoïde bewustzijn is het hun normale

toestand, waardoor ze hun gedrag gerechtvaardigd vinden. Pas bij het ontwaken wordt hun geestesziekte voor hen zichtbaar.

* * *

De werkelijke gemoedsgesteldheid en stemmingen van een mens zijn alleen in het goddelijk licht voel- en zichtbaar. Vanaf hier op aarde gezien maakt deze visie voor de ontwaakte beschouwer een zachte waarneming mogelijk van de psychische gesteldheid van een mens tot aan helder inzicht in diens sfeer, dat wil zeggen in diens ziel.

In de geestelijke wereld is de toestand van de ziel naar de vorm zichtbaar, want die vormt de wezenlijke gestalte en natuurlijk ook de overeenkomstige omgeving. Is een mens al op aarde dermate ontwaakt dat hij in beide werelden leeft, ziet hij de gesteldheid van een persoon zo nodig ook in diens aanschouwelijke openbaring aan gene zijde.

Een geestelijk dode ziel neemt zichzelf aan gene zijde echter niet in haar analoge misvorming waar, want ze ziet haar reële gesteldheid niet. Als men haar op haar verwaarlozing opmerkzaam maakt, zal ze het bespotten of geërgerd weglopen. In haar verblinding ziet ze zichzelf niet in de manifestatie van haar bewustzijnsstoring, maar in haar ingebeelde verschijning. Dat is ook hier op aarde meestal het geval.

* * *

Voor God telt alleen de beweegreden van een goede daad. De omvang van een hulpverlening speelt geen rol. Zelfs de grootste weldoeners van de wereld, die ‘royaal en mild’ (misschien ook om fiscale of andere zelfzuchtige redenen?) hun overvloedige miljoenen in zogenaamde weldadigheidsorganisaties en hulpverleningsprojecten steken, staan daar aan gene zijde echt klein naast een arme die in barmhartige liefde zijn laatste stuk brood met een broeder of zuster heeft gedeeld.

Wat de wereld bewondert en bejubelt is vaak heel klein voor God en waar de wereld om glimlacht en nauwelijks aandacht aan schenkt, is waarlijk groot voor God. Is iemand attent en vriendelijk tegen zijn medemensen en heeft hij of zij daarbij ook nog een innemend uiterlijk, dan komt deze mens aardig en sympathiek over. Toch kan zijn gestalte aan gene zijde duister en misvormd zijn en zijn sfeer koud en leeg, als hij uit verborgen eigenbelang of zelfingenomenheid handelde. Een onzelfzuchtig liefdevol mens kan in een onaanzienlijk lichaam wonen en voor de wereld in zichzelf gekeerd of zonderling te werk gaan, zijn zielsgestalte en sfeer zijn echter al hier op aarde vol van licht en liefde.

* * *

De hoogmoed kan de hemel niet betreden, *“eerder gaat een kameel door het oog van een naald.”* Niet de rijken en machtigen, de bekende persoonlijkheden uit politiek en economie, de prominenten uit speelfilms en beeldende kunst, de sterren uit muziek en sport zijn het die in gene zijde een bijzondere positie voorstellen. Ze werden alleen op aarde door de gemanipuleerde massa vereerd en bewonderd. Deze hooggeplaatste personen hebben er ‘daarboven’ moeite mee om hun status los te laten en zich in de dienst van de naastenliefde te stellen. Onder een bedelaar zal een rijk en hooggeachte kunstenaar of economische magnaat zich maar moeilijk buigen om hem met al zijn krachten te dienen. Iemand die hoge ambten bekleedde en steeds in nette kringen verkeerde, zal maar moeilijk van zijn troon afstappen en zijn minderbedeelde naasten in liefde en geduld ter zijde staan. Maar ook kerken en de geestelijkheid, die graag in het gewaad van de deemoed optreden, krijgen in het hiernamaals zelden toegang tot de hemelse gelukzaligheid, want de tentoonstelling van hun geloof was meestal opgericht op de troon van machtshandhaving en presentatie van zichzelf.

Waarlijk, Gods hart slaat vooral voor de zwakken en nederigen en niet voor de rijken en machtigen, die hun handen niet vuil maken – behalve aan de geldbiljetten die ze uit alle macht vasthouden, en aan de flikflooiers met wie ze hun zwarte harten wit verven. Ze hebben hun loon reeds ontvangen.

De verzorgers in de bejaarden- en ziekenhuizen, die zich liefdevol opofferen; de onaanzienlijke ongeschoolde arbeider die, hoewel er vaak meewarig om geglimlacht wordt vanwege zijn geringe intelligentie, zijn hart niet sluit voor zijn medemensen; de altijd hulpvaardige buurvrouw waar anders niemand aandacht aan schenkt; het kinderrijke onbemiddelde gezin dat huist in een barak en desondanks niet in afgunst verbittert – dat zijn voorbeelden van ware helden, voor wie God een plaats in Zijn hart bereid heeft.

Maar toch stelt de hemel niet noodzakelijk armoede of moeilijke levensomstandigheden voorop. Ook een welgesteld mens die zijn behoeftige broeders en zusters hartelijk ter zijde staat, heeft al tijdens het

aardse bestaan een wereld van licht en liefde aan gene zijde voor zich opgericht. Alleen de toestand van het hart opent of sluit de deur tot terugkeer naar het Vaderhuis.

* * *

Het kinderrijk aan gene zijde Werkterrein in het hiernamaals

Er bestaat wel niets ergers voor ouders dan wanneer hun kind lijdt en sterft. Begrijpelijkerwijs proberen moeder en vader al het mogelijke om hun kind in leven te houden. Ook kan men zich inleven in een orgaantransplantatie met het oog op hoe de ouders naar de schijnbare onherroepelijkheid van een dodelijke scheiding kijken.

Heel anders ziet zo'n situatie eruit wanneer men die vanuit geestelijk standpunt bekijkt. De van de aarde weggenomen kinderzielen worden aan gene zijde met een open hart verwacht en liefdevol helend verzorgd. (In deze kinderhuizen heerst een niet te vergelijken levendigheid. De onschuld en zuiverheid van de kinderoegen dringen diep in mijn hart.)

Daarna worden ze overeenkomstig hun individuele talenten in de opleidingsplaatsen van de liefde met de goddelijke levenswijze vertrouwd gemaakt. Hun verdere groei zal hen nu gestaag dichterbij naar de Vader toe leiden, tot Hij tenslotte Zelf verschijnt. Behoedzaam openbaart Hij Zich aan Zijn kinderen – sommigen zuiver in de geest, anderen ook persoonlijk. Nu hebben ze hun bestemming bereikt.

Als jong volwassene beginnen ze dan aan de verschillende roepingen. Enkelen gaan als beschermgeesten weer naar de aarde om kinderen en jongeren in de aardse vlegeljaren met hun duidelijk uitkomende geestkracht bij te staan en hen zo mogelijk voor het ergste te bewaren. Sommigen begeleiden iemand een paar jaar – sommigen een leven lang. Anderen begroeten hen die aan gene zijde aankomen; ze zijn bezig hen die van de juiste weg zijn afgeraakt, hulpvaardig de weg in hun sferen te doen vinden en niet nog dieper in hun dwalingen te verdwalen. Weer anderen bezoeken als goddelijke gezanten tot rijping gekomen werelden en brengen de blijde boodschap van de toegankelijke God en Vader in Jezus Christus. Enkelen ordenen en organiseren de natuurrijken van planeten, meer gevorderden leiden in Gods wil de banen van gesterntes in de materiële en geestelijke kosmos.

En zo zijn er allerlei bezigheden in het grote hiernamaals die zowel door de vroeg alsook door de laat opgeroepen uitgevoerd worden. Daar de werkzaamheden helemaal beantwoorden aan hun talenten, volbrengen ze de opdrachten in totale overgave en grote gelukzaligheid.

Met het oog op zo'n heerlijk bestaan aan gene zijde is het voor ouders misschien minder zwaar hun aan de lichamelijke dood gewijd kind los te laten en het liefdevol op de reis naar het ware Vaderland voor te bereiden, in plaats van met alle mogelijke middelen een kunstmatige levensverlenging te bewerkstelligen. Ja, grote vreugde komt in de ouderharten bij het weten dat hun kind in het geestenrijk een bijzondere begeleiding krijgt, opdat het het doel van zijn schepping zeker bereikt. En vol vreugde zal het als voleindigde geest zijn ouders op een dag aan de poort naar gene zijde begroeten om hen de weg naar het Vaderland te tonen en hen daarheen te geleiden.

* * *

Feitelikheden in de lichte wereld van gene zijde De hemel

Zij die in het aardse bestaan niet alleen hun lage instincten volgden en niet alleen voor het eigen doel leefden, in z'n geheel echter ver van waarachtige liefde tot God hun luxueuze leven dienden, komen al naar hun toestand vroeg of laat in de ziekenhuizen en internaten van het tussenrijk, waar ze verzorgd en onderwezen worden, en van waaruit aansluitend het zware inhaalwerk van het verzuimde begint (lichaam).

Zij die op aarde het goede en ware liefhadden en leefden, komen aan gene zijde gemakkelijker vooruit, daar ze de voorwaarden voor de goddelijke liefde-instraling meebrengen. Aangespoord door geleidegeesten gaan ze vlot vooruit, waarbij hun omgeving zich continu lichtvoller en paradijselijker vormt. Na het afleggen van nog aanwezige gebreken worden ze voorbereid voor een met hun liefdesbekwaamheid overeenstemmende hemelse sfeer. (ziel)

Zij die op aarde uit liefde tot de Vader naar Zijn wil leefden, bevinden zich al in het lichaam in het geestelijke Vaderland. Ze hebben zagezegd een kortere weg genomen en zijn het smalle, maar rechtstreekse pad gegaan, dat de wereld niet kent. Ze verwachten de overgang vol vreugde en zijn

daartoe met hun hele zijn bereid. Ze ervaren geen dood, maar glijden al uit het lichaam voordat deze zijn laatste adem uitademt. Daarboven geleidt Jezus hen naar hun hemelse woonplaats, waar ze door hun broeders en zusters jubelend worden begroet (geest).

* * *

Zoals eerder uitgebreid beschreven, zijn de woonplaatsen aan gene zijde toestandsafhankelijk gevormd en onderworpen aan de relativiteit van hun bewoners. Zoveel zielsgesteldheden er zijn, zoveel werelden aan gene zijde zijn er.

Ontwaakt een ziel aan gene zijde uit haar waandroom, dan ziet ze haar wereld heel anders dan eerder. In de instraling van het goddelijke liefdelicht ziet ze nu de wantoestanden van haar gestalte en van haar omgeving, dat wil zeggen van haar foutief gerichte bewustzijn. In de verte ziet ze het licht dat haar sfeer nu verlicht en dat haar als een magneet aantrekt. Verheugd wijst ze haar medebewoners op dat gegeven. Een paar geloven die woorden, worden daarin wakker en sluiten zich aan, anderen blijven liever in hun vertrouwd gebied. Hier is geen verschil met het laten zien van Gods wegen op aarde.

Gemeenschappelijk gaan ze op weg naar de lichtere velden, ontmoeten daar anderen die dit pad ook bewandelen. Steeds lichter wordt het in hen, heel mooi zijn ze om aan te zien. Weldra herkennen ze het verre licht als de Zon van de Liefde, die hen nu steeds meer doordringt. Omdat ze zich in deze vervulling in toenemende mate aan dit licht van de zon aanpassen, kunnen ze voortdurend dichterbij haar komen. Tenslotte worden ze bewoners van het land dat door de geestelijke Zon verwarmd en verlicht wordt. Al naar de kracht van hun liefde gaan ze naar binnen in de daar heersende zaligmakende toestanden en welbevindingen. De geesten die zich geheel en al in de Vaderliefde hebben teruggevonden, komen tenslotte bij de poorten van een stad van licht en liefde: Het hemelse Jeruzalem.

Hier openbaart zich onveranderlijke en onherroepelijke werkelijkheid. Hier verdwijnt elke nog aanwezige projectie, elke voorstelling wordt hier teniet gedaan. Pas in de hemel verlaat de mens voorgoed de vergankelijke en relatieve toestandswereld en treedt binnen in de onvergankelijke waarachtigheid van het absolute zijn. Hier wordt de waarheid bevestigd in het licht van de alles vervullende liefde van God: Jezus Christus is Schepper en Bewaarder van al het leven in eeuwigheid en oneindigheid. Hij alleen is de Weg, de Waarheid en het Leven.

* * *

Precies zoals aan gene zijde omgeving en behuizing zich in overeenstemming met de toestand van de ziel vormen, zo wordt ze ook omhuld met de bekleding die met haar innerlijke gesteldheid overeenstemt. Dit vormt zich als het ware vanuit de liefde in haar hart. Men moet dus niet zoals op aarde naar een passend kleed zoeken en bij het type passende kleuren en vormen vinden, het wordt iemand als beeld van liefde en waarachtigheid aangedaan.

Hoe meer volkomen in liefde een geest is, des te stralender is zijn kleding. Heel heerlijk zijn de hemelbewoners om te zien als ze zich in hun engelenpracht openbaren. Dat kunnen ze natuurlijk alleen bij personen die in een beschouwing 'alleen' de beeldende indruk van hemelse glans waarnemen, of, zelf tot licht geworden, bij de aanblik van deze zonnen geen schade ondervinden. Een verwereldlijkt mens zou in de straling van het liefdelicht van deze geesten verblinden en gewoonweg verbranden.

Om zich overal te kunnen laten zien, zijn volkomen wezens in staat zich aan elke sfeer aan te passen, respectievelijk hun lichtgestalte naar behoefte te verhullen. Dat is absoluut noodzakelijk, omdat ze anders niet in staat waren hulpbehoevenden opheldering te geven en hen uit hun schaduwwerelden te leiden.

* * *

Omdat vooruitkomen in de geestelijke wereld alleen in de liefde mogelijk is, moet de meerderheid van de ontslapenen het voortbewegen daar eerst leren. Veel overledenen komen eerst niet van hun plaats (er bestaat alleen geestelijke vooruitgang), ook als ze dat soms in hun traumatisch ingebeelde toestand niet zo ervaren.

Zodra ze met behulp van liefdevolle onderwijzing van de zijde van hulpvaardige geesten uit hun verstandsverbijstering ontwaken, wordt hun omgeving lichter. Ze krijgen een huis dat precies met hun innerlijk leven overeenstemt, respectievelijk zich overeenkomstig hun geestelijke waarneming manifesteert. Met de verdere rijping vormen hun sferen zich in toenemende mate lieflijker en harmonischer, waarin ze zich vrij kunnen bewegen.

Zoals op hun werelden doen ze dat eerst stapsgewijze. In het verdere ‘Nader mijn God tot U!’ merken ze dat ze met weinig stappen grote afstanden overwinnen. Dat komt omdat ze het doel met meer liefde in het hart begrijpen. Het licht van de liefde geeft hen helderheid over iemand, over een object of over een omstandigheid. Omdat in het geestenrijk inzicht en kennis logisch gesproken afstand en verwijdering bepalen, overbrugt een overeenkomstige verlichting elke afstand ogenblikkelijk. De geesten zijn in een oogwenk waar ze willen zijn, ze vormen een licht- en liefdevolle eenheid met het gestelde doel.

(N.B.: Precies zo is het gesteld met een toedracht op aarde. Begrijpt men het thema door en door, dan ontsluit de inhoud ervan zich krachtig en omvangrijk; in het gefundeerde weten wordt men één met de desbetreffende thematiek.)

Toch beseffen ze nog niet dat ze, als levend in de geest van God, eigenlijk overal aanwezig zijn en hun bewustzijn zich op elke willekeurige plaats van de schepping kan openen.

De geesten van de hogere hemelregionen hebben al deel aan Gods alomtegenwoordigheid. Ze overzien elk gebied van de materiële en geestelijke wereld, omdat de in hen werkzame goddelijke levendigheid allesdoordringend en allesomvattend is – eigenlijk: Omdat de liefdevolle wil van God die zich in hen verwezenlijkt, het vormende, behoudende en elementaire fundament van de schepping is. Hun voortbeweging is feitelijk een onbeperkte tegenwoordigheid. Alleen in begeleiding van onvolkomen geesten passen ze zich aan diens voortbeweging aan en bewegen zich schijnbaar in dimensies van tijd en ruimte.

* * *

Omdat ik in het verloop van mijn bestaan menige levensweg van de lichte hoogtes tot aan de diepste afgronden heb gezien en doorlopen, zijn verschillende sferen min of meer eigendom van mijn ziel geworden. Als mijn geest die opent, dan voel en zie ik de daarbij horende gesteldheden waarin en waaruit visuele toestanden zich ontvouwen. Want aan gene zijde geldt de formule: Geestelijke toestand = zichtbare omgeving.

In de hel

Hier wonen misvormde schepselen, gevangen in hun waandenkeelden. Ze zijn slaven van haat, afgunst, geilheid, hebzucht en geweld; eigengerechtigheid, trots en hoogmoed houden deze satanische eigenschappen actief en constant. De deerniswekkendheid van hun liefdeloos bestaan is op aarde voor hen al normaal geworden en deze onjuistheid vindt hier zijn consequente voortzetting. Ze zien zichzelf als drogbeelden op het lijnwaad van de dood die hen leven voorspiegelt. Hun beklagenswaardige toestand is echter zelfgekozen – ze wensen geen verandering.

Met tussenpozen stuurt de hemelse Vader boden naar deze duisternis. Als ze de hellebewoners op hun ellende opmerkzaam maken, worden ze meestal uitgelachen en bespot, en als de mogelijkheid bestond, zouden ze hen geweld aandoen. Ook hier is nauwelijks verschil tussen hier op aarde en gene zijde.

“Lieve Vader, in Uw hart zie ik onophoudelijke liefde en barmhartigheid voor deze wezens. Eén enkele lichte gedachte van hen zou U als een magneet aantrekken en U zou in deze gevallen opnieuw het zaad van Uw liefde leggen. En Uzelf zou de allerliefdevolste Tuinman van hun zielenardrijk zijn, U zou het koesteren en verzorgen en niet bij hen weggaan voordat U hen voor altijd in Uw hart zou kunnen sluiten.

Zoals U met mij gedaan hebt, want eens was ook ik bewoner van deze helse wereld. U hebt me daarin aangeraakt en Uw zaad in het aardrijk van mijn ziel gelegd. In het licht van Uw liefde is dit zaad opgekomen, als teruggevonden kind sta ik nu voor U, mijn God en Vader, mijn boven alles geliefde Jezus!”

In de hemel

Zoals reeds belicht is het hiernamaals een in veel ruimtes gestructureerde bewustzijnswereld: “*In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen.*” De geaardheid van een ziel is voorwaarde voor inhoud en grootte van haar arbeidsveld, en bepaalt haar uiterlijk en de medebewoners beantwoorden eveneens aan hun gemoedsgesteldheid en afstemming. Hoe liefdevoller een ziel, des te lichter, dat wil zeggen rijker aan inzicht is de sfeer van haar woonplaats. Dit blijft echter zolang betrekkelijk tot ze in de sfeer van de goddelijke werkelijkheid binnentreedt.

De hemel is de grootst mogelijke realiteit van geschapen bestaan. Hier verdwijnt elke relativiteit, alles is waarheid – op zich, in zich en vanuit zich. De gelukzaligheid van de hemelbewoners is niet te beschrijven. Ze zien de schepping van het allerkleinste tot het allergrootste met de ogen van God. De geest van de liefde, het wils- en levensprincipe van de Godheid is hun eigendom geworden. Daarin en van daaruit in alle eeuwigheid steeds dieper door te dringen in het oereigen bestaan van hun hemelse Vader is hun gelukzalige bestemming en vervulling.

De hoogste of innerlijkste liefdehemel bewonen de bruidzielen van Jezus. Uit het diepste dal van de gevallen schepping zijn ze opgeklommen naar de hoogst mogelijk beklimbare top van de geestelijke wereld: Het hart van God. In de liefde tot Hem is hun hart ingegaan in Zijn hart. Op deze ‘plaats’, oneindig ver van alle tijd en vergankelijkheid – en toch dichterbij dan alles voor zichzelf is, zullen ze voor altijd wonen in het Huis van hun Vader.

* * *

Toelichting bij zielenwezen en geestwezen

- Zielen en geesten zijn wezens van gene zijde, waarbij men de geestelijke identiteit achter een aards mens ook als ziel aanduidt (hij of zij is een goede ziel).
- Overleden zielen noemt men bij ons meestal geesten. Dat kan men zo doen als men weet wie of wat bedoeld is.
- Bij een juist gebruik betekent ziel een wezen dat (nog) niet met Gods geest vervuld is – geest zegt men over met Gods geest vervulde zielen.

* * *

Tot besluit

Het hiernamaals met het verstand begrijpen is eigenlijk niet mogelijk. Van de hier uit verschillende perspectieven beschreven toestanden en gegevens kan men zich wel ongeveer een beeld van verhoudingen aan gene zijde vormen. Werkelijk zichtbaar wordt de geestelijke wereld pas in het licht van de liefde van onze hemelse Vader. Alleen daarin vindt de mens de sleutel tot levendig besef van de (schijn-)realiteit van de materiële schepping, alsmede tot helder inzicht in de gesteldheid van alle geestelijke sferen van de hel tot de hemel.

* * *

Bezetenheid – occultisme – hypnose – spookverschijning

“Ik ben het Licht der wereld; wie Mij navolgt zal niet in het duister wandelen, maar het licht des levens hebben.”

Beslist niet alle psychische en psychosomatische ziekten zijn aan bezetenheid door wezens van gene zijde toe te schrijven. Veel psychische storingen hebben hun wortels in traumatische ervaringen of zijn erfenis van psychisch zieke voorouders.

Bezeten kan men ook van zichzelf (egoïsme), van een mens, van een vereniging of religie (fanatisme), of van een voorwerp/materiaal (fetisjisme) zijn. Maar dikwijls is overheersing uit de wereld van gene zijde verantwoordelijk voor psychische irrationaliteiten. Terwijl lichte energieën behoedzaam te werk gaan, werken negatieve krachten gewelddadig op de ziel in, waarom de invloed uit de lagere gebieden van gene zijde wezenlijk meer voorkomt dan uit de sferen van licht en liefde – onze wereld is het bewijs daarvan. Dit gegeven heeft ertoe geleid dat steeds meer mensen met hun situaties niet overweg kunnen. Depressie is een volksziekte, velen lijden onder een eigenaardige dwang, sommigen horen stemmen, het zelfmoordpercentage is hoog als nooit eerder.

Niet zelden veroorzaakt een traumatische levenssituatie, drugsgebruik of blind-naïeve toewending tot de geestenwereld een opening naar gene zijde. De mens weet dat echter niet en is onbeschermd blootgesteld aan de machten die hem beïnvloeden. Ook komt het voor dat bij geroepen op grond van aan tijd gebonden noodzaak de deur naar gene zijde zich geopend heeft, hoewel ze nog diep in het wereldmoeras zitten. In hun goddeloze bewustzijnsafstemming nemen ze voorlopig in de eerste plaats slechte energieën waar – en dienen dus duistere gezellen van de schaduwwereld.

Hoe het ook zij, in principe geldt: Is de afstemming van het hart oprecht en liefdevol, dan kunnen lichte instralingen volgen. Is de mens zelfzuchtig of heeft hij zich zelfs aan liegen en bedriegen overgegeven, dan is hij aan kwade invloeden blootgesteld.

* * *

Aan het begin van mijn ontwaken stond er 's nachts vaak een duistere geest in de kamer, wat ik als heel bedreigend ervaarde. Uit angst trok ik de dekens over mijn hoofd en durfde niet op te staan.

Zo duidelijk zichtbaar ervaart men het optreden van overledenen gewoonlijk niet, toch is de heimelijke beïnvloeding uit de goddeloze werelden van gene zijde bij veel mensen oorzaak van angsttoestanden en gedragsstoring. Sommigen zijn blootgesteld aan abstracte gedachten en soms akoestische influïsteringen, die verwarren en aanzetten tot irrationeel handelen. Allerlei vormen van tics en dwang tot en met het Tourette-syndroom wijzen op een beïnvloeding van gene zijde of zelfs bezetenheid. Schizofrenie is een duidelijke vorm van bezetenheid; soms hebben meer geesten bezit van een ziel genomen en werken de verschillende persoonlijkheden in en vanuit haar.

(N.B.: Multipel persoonlijkheden kunnen zoals bekend eveneens door zware traumatisering – vooral in de kindertijd – ontstaan, of door marteling veroorzaakt worden, zoals het in mind-control gepraktiseerd wordt.)

Men heeft er geen vermoeden van hoezeer de materiële en geestelijke wereld in elkaar grijpen en hoe beïnvloedbaar wij vanuit gene zijde zijn, want met een goddeloze levenswijze gaat meestal een uitgesproken blindheid gepaard, niet alleen met het oog op algemene geestelijke verhoudingen, maar vooral tegenover de eigen gesteldheid. Dat psychologische ziektes afkomstig kunnen zijn van wezens van gene zijde, die weliswaar niet gezien maar zeer wel gevoeld worden, heeft in de ratio van academische geneeskunde, psychotherapie en psychiatrie geen plaats. Men schrijft de psyche toe aan de hersenen en behandelt vakkundig atheïstisch en/of verdooft het met medicamenten om abnormaal gedrag te neutraliseren en de mens te kalmeren. Hierbij wordt echter enerzijds de mediale antenne van de ziel verwoest en een haar aangeboren natuurlijke aanleg buiten werking gezet, aan de andere kant wordt haar gevoel zodanig verzwakt, dat een geestelijke ontwikkeling vaak niet meer mogelijk is. De slechte geest verlaat dan te eniger tijd uit verveling zijn slachtoffer daadwerkelijk, maar zoekt weldra een nieuwe, in wiens energie hij zijn praktijken verder kan voortzetten. Het probleem van auraliften of bezetenheid is oorzakelijk beslist niet uit de weg geruimd.

(N.B.: Medicamenten zijn zeker niet altijd slecht. Omdat we in de materie verdwaald zijn, hebben we zulke hulpmiddelen nodig voor de verzachting van ons lijden. Ondanks de gewetenloze intriges van wetenschap en farmacie kunnen we ook hier Gods zegen zien en daardoor in Zijn hart rust vinden.)

Een fundamenteel herstel, zowel bij een ziekte alsook in het geval van auraliften en bezetenheid, kan pas door overgave aan onze hemelse Vader gebeuren. Voor de macht van de goddelijke liefde moet al het kwaad wijken. Vooral voor de hoogmoedige instelling van boze geesten is die macht onverdraaglijk. Haastig vluchten ze uit de bezeten ziel – en vinden ze geen nieuwe gastheer, dan moeten ze zich in de sferen van hun graven terugtrekken, waar ze zich in hun eigen boosheid zo lang martelen tot ze tenslotte na eindeloze tijden vrijwillig in een beter leven overgaan.

* * *

Door de enorme toename van de aardse bevolking wordt ook de wereld van gene zijde dichtbij de aarde steeds meer bevolkt, en wel in hoge mate door verdwaalde en geraffineerde zielen, waarom de invloed van de boze geesten enorm gestegen is.

Auraliften, waarbij overledenen een mens benaauwen en beïnvloeden, is intussen wijd verspreid. Ook bezetenheid, waardoor wezens van gene zijde een mens tijdelijk of helemaal in bezit nemen en die als gastheer voor hun eigen belangen en begeerten gebruiken, is geen uitzondering. Als we geen begeleiding van beschermgeesten hadden, de wereld zou in korte tijd in een moeras van leugen, haat en moord ten ondergaan, zoals het in sommige steden en landen evenals in enkele politieke en veel andere criminele organisaties allang het geval is.

Omdat we ons alleen lichamelijk hier op aarde bevinden, in onze eigenlijke existentie echter in de geestelijke wereld, ageren, reageren en inter-ageren wij onophoudelijk in samenspel met de lagere alsook met de lichte sferen, al naar gesteldheid van de ziel. Daarom is het nodig dagelijks bescherming en geleide te vragen en zich in te spannen om zijn leven naar beste weten en geweten aan de liefde toe te vertrouwen.

* * *

Ieder mens krijgt een beschermgeest toegewezen. Als je contact met hem opneemt, word je door hem geleid en onderwezen. Hij heeft begrip voor al je problemen, want vaak heeft hij een levensweg met vergelijkbare problematiek achter zich. Jouw beschermgeest verlangt er naar met je te communiceren. Als men zich voor hem opent, ervaart men een intensieve en verbindende vreugde bij elkaar. Met de beschermgeest heeft men altijd een ware vriend of vriendin bij zich.

In moeilijke levensfasen wordt men meestal door een groep engelen begeleid. Hun instraling verlicht ons geweten en werkt troostend en versterkend op ons bewustzijn in. Zo mogelijk verhinderen zij ongelukken en geven goede samenloop van omstandigheden. Vooral wordt men beschermd tegen negatieve invloeden. Juist bij boosaardige wezens van gene zijde brengt een toewenden van ons hart naar de ons terzijde staande machten dat deze hun krachten kunnen ontvouwen en verdwaalde zielen terechtwijzen. De activiteit van de engelen voegt zich steeds naar de geestelijke afstemming en hartsopening van de te beschermen persoon.

In feite dient de beschermengel de in ons hart wonende geest van God, die weet wat in het verloop van het aardse gebeuren toegelaten of verhinderd moet worden. Is een mens in deze geest van God ingegaan, dan eindigt de opgave van de beschermengel. De hemelse Vader Zelf is dan de Beschermheer van Zijn kind.

* * *

Veel overledenen blijven op grond van hun materiële levenswijze in de dampkring van de aarde hangen. Ze leven wel in hun individuele zielenkosmos, maar zijn als mens tegelijk aanwezig. Ze rekken hun bestaan zogezegd in een zelfgeschapen wereld in de wereld, waarbij de energieën van hier en van gene zijde permanent in elkaar grijpen.

Er zijn groepen met dezelfde of soortgelijke geaardheid, en zielen die eenzaam aan gene zijde van de aarde vertoeven. Bemerken deze onzichtbare begeleiders een met hun verslavingen of geaardheid overeenkomend gedachtenveld, dan blijven ze daaraan hangen, ze betreden quasi het wilsgebouw van de desbetreffende mens en versterken diens energie. Dat kan, al naar gesteldheid van de wezens aan gene zijde, met opzet gebeuren, of het is een blinde daad op grond van aantrekking van equivalente bewustzijnssignatuur. En er zijn demonische woekeringen die hun gastheer niet alleen voor eigen belangen gebruiken, maar iets boosaardigs in de zin hebben en, satanische belangen dienend, moedwillig verwoesten.

Zo is een roker vaak door overleden rokers bezeten, die daardoor verder aan de bevrediging van deze verslaving deel kunnen hebben. Met seksuele wellust trekt men geesten aan die hun geilheid niet kunnen verlaten. Alcohol- en aan drugsverslaafde mensen worden niet alleen door de tot zich genomen stoffen, maar ook door de lagere geestenwereld in de lichamelijke en psychische ruïne gedreven, omdat bij gebruik van verdovende middelen de ziel helemaal open staat.

Maar niet alleen verslavingen, ook gierigheid, afgunst, begeerte, hoogmoed of ongeduld worden onder de invloed van wezens van gene zijde met dezelfde instelling veelvoudig versterkt. Als gevolg daarvan leeft menig mens niet meer alleen zijn eigen leven, maar wordt in zijn denken en handelen door wezens van gene zijde meebepaald en is zich daar helemaal niet van bewust. In de duisternis van zijn werelds verstand heeft hij geen mogelijkheid onbekende wilskrachten van de zijne te onderscheiden.

(N.B.: Vergelijkbaar is het binnendringen van destructieve energieën van gene zijde met een virus, die de computer van een onervaren en onvoorzichtig mens hackt. Hoewel iemand denkt dat hij zijn instrument de baas is, is het iemand anders die in het verborgene de lakens uitdeelt en data misbruikt. In geval van bezetenheid zijn het verblinde wezens die hun schadelijke energieën in de ziel installeren.)

De krachtigste bescherming voor deze opgejaagde zielen biedt de overgave aan Jezus Christus. Alleen al de naam, in liefde uitgesproken, is voor de duisternis een gruwel. Ze kunnen deze goddelijke trilling niet verdragen en gaan er vandoor. Als een bezeten mens van zijn kwelgeesten bevrijd wordt, dan is er opeens vrije ruimte in hem aanwezig. De zware ballast is afgeworpen – diepe dankbaarheid vervult hem. Als hij in deze toestand zijn vrij geworden zieleruimte aan God toevertrouwt, is rechtstreekse verlossing mogelijk.

* * *

Precies zoals er op deze aarde talrijke boosaardige individuen zijn, die gewelddadig hun misdadige praktijken bedrijven, zijn er in de gebieden van gene zijde ook zulke misdadigers in grote aantallen. Als men kwade gedachten koestert, worden geesten die zulke gedachtegangen volgen als het ware magnetisch aangetrokken, verenigen zich met de anti-goddelijke wilsvoorstellungen en verzwaren die, tot de desbetreffende mens tenslotte tot een misdadige handeling overgaat. Dat kan een vergrijp aan zichzelf zijn, zoals zelfverminking of zelfmoord, of een gewelddaad aan medemensen tot en met moord.

Menige misdadiger zweert na zijn daad vol berouw en gewetenswroeging dat hij niet weet wat hem ertoe gedreven heeft. Soms kan hij het zich niet eens meer herinneren, dan heeft meestal een boze geest voor een bepaalde tijd helemaal bezit van hem genomen. Ook de herhaaldelijke (moord)aanslagen en amokmakers in scholen alsook op straat en openbare plaatsen zijn voor een deel toe te schrijven aan de invloed van de duistere wereld van gene zijde, die in hun woede en haat aan de moorddadige aanzet van de daders het belang geeft om het uit te voeren.

Helaas zullen amokmakers en aanslagen in de nabije toekomst nog vaker voorkomen, omdat verwoestende krachten door de heersende hoogmoed en de algemene liefdeloosheid versterkt toegang naar de aarde krijgen. Er zijn in toenemende mate regio's waar angst heerst om de straat op te gaan om niet met een mes gestoken, doodgeschoten of opzettelijk overreden te worden. Dat is niet alleen in steden het geval, ook op het land verschaffen duistere machten zich heerschappij over mensen die vol zijn van afgunst, haat en wraakgevoelens en in deze toestand tot gewillige werktuigen van satanische machten worden.

Daarom moet men zo voorzichtig zijn met zijn gedachten, die aan gene zijde significante vormen aannemen en daar in de wijde omtrek zichtbaar zijn. Bespeurt een wezen aan gene zijde een gedachtevorm die met hem overeenstemt, dan assimileert hij zich daarmee, legt zagezegd zijn eigen belang erin mee. Is het een geest met een sterke wil of zijn het er meer, dan komt het tot een niet meer te dragen gewicht voor de bezeten persoon en die bezwijkt aan de destructieve energie. Om deze reden heeft Jezus Christus al 2000 jaar geleden gezegd: *“Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking vallen!”*

* * *

Het komt niet zelden voor dat een ziel het gevoel heeft in een verkeerd lichaam te wonen. In academisch vakgebied worden een storing van het geslachtsidentiteits-centrum of hormonale onevenwichtigheid als oorzaak genoemd. Die worden evenwel aan de hersenen toegeschreven en dienovereenkomstig tot thema gemaakt en behandeld. Zo verricht de wereld onderzoek naar oorzaken opnieuw weer in de materie, want het blinde verstand beweert graag te zien.

Ook aanhangers van de reïncarnatieleer hebben snel een antwoord paraat: “Men zou in een eerder leven een ander geslacht hebben gehad, dat nu weer aan het licht komt.” wat plausibel klinkt, maar niet overeenkomt met de waarheid, want een geslachtswissel bestaat in de stoffelijke incarnatie niet – en aardse vorige levens zijn eerder uitzondering dan regel.

Verkeerde geslachtsidentiteiten kunnen verschillende oorzaken hebben. Een mogelijke oorzaak bestaat in een gemanipuleerde ontwikkeling van het lichaam op grond van aanhoudende irritaties tijdens de eerste weken van de zwangerschap. Deze kunnen door de absurde gedachtewereld van de moeder of onder de invloed van vreemde geestelijke energieën op het embryo uitgelokt worden.

Ook de incarnatie van een tweegeslachtelijke engel kan er oorzaak van zijn dat een ziel zich in haar geslachtelijke identiteit niet thuis voelt respectievelijk die wisselt – of dat hij/zij het aardse verblijf als hermafrodit doormaakt.

Een andere oorzaak voor een blijvende geslachtelijke vergissing kan auraliften of bezetenheid bij de desbetreffende persoon zijn en staat soms met een latente helderziendheid in verband.

De manier van waarnemen van een ziel van gene zijde die de mens begeleidt of bewoont openbaart zich op verschillende wijze. In dit geval is het de met grotere prioriteit gevoelde indruk van het andere geslacht. Heeft hij een overvleugelend geslachtsgevoel, dan wordt dat overgedragen en geeft de bezette persoon het gevoel van een verkeerde identiteit. Waarbij een doordringende gelijkgeslachtelijke beïnvloeding de eigen vrouwelijkheid of mannelijkheid precies zo toegespitst of veranderd kan voorstellen.

(N.B.: Inderdaad heeft een vrouwelijke ziel een keer bezit van mij genomen. Ze trad onverhoeds in mijn sfeer, waarbij haar bewustzijn de mijne totaal overdekte, zodat ik geheel vrouw werd. Dit gevoel ervaarde ik als uitermate aangenaam, want ze was uitgesproken attractief en zinnelijk. Haar duidelijk uitkomende vrouwelijkheid en vrouwelijke liefdeskracht vervulden mij met een eerder nooit gekend

zelfbewustzijn. Dit ervaarde ik zeer intensief en was er zeer door overweldigd. Graag was ik nog langer vrouw gebleven, maar zo snel als ze bezit van mij nam, was ze ook weer verdwenen en voor mij bleef alleen de echo van deze prachtige geslachtswissel.)

Als zo'n bezetenheid blijvend is, leidt dat tot transseksualiteit/transgender, en vaak tot een operatieve geslachtsverandering, omdat de betrokken personen in hun vermeend verkeerde identiteit geen permanente levensvreugde meer kunnen ervaren.

Vanuit dit standpunt bekeken doorziet men ook 'ingebeelde zieken' met lichamelijke symptomen, hier is eveneens sprake van bezetenheid. Ook het verlangen naar een vermindering (totale lichaamstatoëring, extreme piercing enz.) alsook niet noodzakelijke amputaties zijn aan bezetenheid toe te schrijven, deels door overledenen met misvormingen of afgezette ledematen (Aan gene zijde is een ziel wel compleet, in haar traumatische gebondenheid leeft ze soms eerst verder met dit gebrek en draagt haar gevoel op haar gastheer over), deels door demonische wezens, die op grond van hun paranoïde handelwijze misvormd zijn en als bezettende soms tot behoefte van de misvorming worden.

Een verdere reden voor zelfverwonding (van krassen met messen tot aan vermindering toe) of verwond willen worden door anderen ligt in de drang wonden van de ziel lichamenlijk zichtbaar te maken.

* * *

Religieus fanatisme, net als occultisme, drugsgebruik en hypnose, maakt het demonen mogelijk in de ziel binnen te dringen. Ze zetten de fanatiekelingen aan tot de meest absurde geloofsvoorstellingen, die deze met alle geweld voor hun doeleinden doorzetten en ook voor verkrachting, marteling en moord niet terugdeinzen. De katholieke kerk heeft het ons uitgebreid gedemonstreerd.

Tegenwoordig is het religieuze waan in gebieden van de Islam en het Hindoeïsme, die voor demonische machten de deuren wijd openzet en het de gedochten van de hel toestaat met medewerking van verblinden hun misdadige praktijken op aarde te bedrijven. Het zijn vooral de overleden aanhangers van fanatieke islamitische groeperingen, die aan gene zijde beseffen dat ze niet de hun beloofde paradijselijke werelden bewonen, maar – overeenkomstig hun in waan gedode liefde – kale en doodse woestenijen, en wraakzuchtig en vernielzuchtig naar hun handlangers terugkeren en in hen en door hen groot onheil aanrichten.

Ook in de meest uiteenlopende 'christelijke' gemeenschappen van vandaag leven demonen hun hartstocht uit aan de verleiding en verblinding van op een dwaalspoor gebrachte individuen en groeperingen. Ze verleiden de 'gelovigen' om goddelijke gaven in antigoddelijke te verdraaien. Terwijl dit in het satanisme opzettelijk wordt bewerkstelligd, gebeurt demonisch contact in religieus fanatisme en in extatische rites meestal niet met opzet – of in geestelijke verblinding.

Er zijn personen die de overtuiging hebben dat ze Jezus Christus zijn. Ze zijn een buitenkansje voor de demonische wereld. Precies zulke waanzinnigen hebben hen nu in bezit genomen en bedrijven hun antichristelijk spektakel niet alleen met de bezetenen, maar door deze met verdwaalde gelovigen, die slachtoffer worden van zulk bedrog.

Het apostolische spreken in tongen is niet door de Heilige Geest geïnspireerd, maar door wezens uit de duistere sferen, die zich een koeterwaals-kwajongensstreek met hun slachtoffers veroorloven. Zouden liefhebbende ouders onbegrijpelijke en niet te definiëren woorden of klanken tegen hun vragende en smekende kinderen spreken? Zijn engelen en God zo anders dan wij of zelfs zo heilig, dat wij hen niet kunnen verstaan of niet met hen mogen spreken? Is God niet onze Vader en wij Zijn kinderen?

Verdragen van grote pijn bij geselingen of zelfs kruisgingen wordt door gedreven extase mogelijk gemaakt. Ongedeerd zijn bij slangenbezwingen wordt eveneens niet door goede geesten of door God bewerkstelligd, want ook demonen hebben invloed op het gedrag van dieren.

Met het verleiden tot gewelddadige duiveluitdrijvingen veroorlooft de onderwereld zich een grap met verblinde priesters, die in dit geval zelf de bezetenen zijn. Veel meer religieus gemotiveerde waanhandelingen zou men hier nog aan kunnen toevoegen.

Oorspronkelijk en in werkelijkheid zijn al deze handelwijzen van goddelijke aard, want van de geest van Christus vervuld zijn, spreken in vreemde tongen, lichamelijke ongeschondenheid, genezing en bevrijding door goddelijke autoriteit en andere gaven van de geest zijn kenmerken van ware kinderen van God. Maar in de egoïstische uitleg van Bijbelse woorden om die voor presentatie van zichzelf of als machtsinstrument te gebruiken, hebben blindelings gelovigen het gevaarlijke land van de demonie

betreden. Daar worden gaven van God in de sloppen van bijgeloof en bezetenheid gebracht en uiteindelijk zal er een kwalijk ontwaken zijn in het besef dat men zich door satanische verleiding heeft laten beetnemen.

* * *

Als een mens door wezens van gene zijde bezeten is – dat kunnen er ook zijn die geen kwade bedoelingen koesteren, maar op grond van hun gedesoriënteerdheid bij of in een labiel persoon intrek nemen – dan manifesteren de vreemde energieën zich vroeg of laat als tumoren en kankergezwellen. Overeenkomstig de toestand en de bedoeling van de bezetter kan men hier onderscheid maken tussen kwaadaardige en goedaardige woekeringen.

De artsen kunnen alleen academisch-medisch diagnosticeren en behandelen. Ze doden de aangetaste lichaamscellen door middel van chemo- of bestralingstherapie, waarbij de gevaarlijke geestelijke energieën zich meestal terugtrekken (indien het niet om totaal agressieve gaat), waardoor ook de materiële manifestatie verdwijnt. Maar de kwalijke activiteit zal zich weldra weer materialiseren als men na doorstaan lijden naar zijn dwalingen teruggekeerd is.

Heeft de ziekte een verandering bewerkstelligd, en heeft de mens afscheid genomen van zijn verkeerde gedachten, dan komen de bezetters niet terug. Wordt hij desondanks opgeroepen, dan kan hij aan gene zijde zijn weg bevrijd voortzetten. De genezing van de ziel vindt dus onafhankelijk van de lichamelijke dood plaats. In het verloop van al het gebeuren telt alleen de bevrijding van de ziel – materiële lichamen zijn alleen maar middel voor dit verheven doel.

* * *

Op deze plaats beveel ik depressieve en van auraliften en bezetenheid verdachte mensen aan om daden van naastenliefde te verrichten. Dit opbeurende medicijn doet werkelijk wonderen en is balsem voor de ziel. Hoe meer liefde in een handeling, des te intensiever de helende werking. Vergeeft men iemand van harte die iemand iets kwaads wil aandoen of aangedaan heeft, dan heeft dit medicijn een nog onvergelijkelijk grotere werking. Het duurt niet lang of de verwoestende energieën gaan er in de stralen van de liefde vandoor. Snel ontvluchten ze naar de gebieden die met hun wil overeenkomen.

Een genezer in dienst van God doet niets anders. Hij raakt de geest in het hart van de zieke mens aan, die daardoor opleving ervaart. De opgewekte goddelijke energie raakt het zieke bewustzijn aan, zodat genezing geleidelijk of soms zelfs spontaan volgt. Bij bezetenheid dwingt de lichte straling de bezetter te vluchten. Spant de genezene zich in om voortaan niet meer te zondigen, dan blijft hij vrij en gezond. Zondigt hij opnieuw, dan trekt de geest van God zich weer terug, het gevaar van ziek worden en/of bezetenheid is opnieuw aanwezig. De zekerste methode van genezing is vanzelfsprekend de liefde tot de hemelse Vader. Die is de sleutel tot bevrijding van alle kwaad en tot blijvende gezondheid.

* * *

Helderziendheid, gedachtenlezen, spiritisme, spookverschijning

Het spectrum van helderziendheid is breed geschakeerd en kan op verschillende gebieden functioneren. Bekend in de openbaarheid zijn in hoofdzaak mediatische mensen die de gedachten van andere personen ‘lezen’ of contacten met gene zijde tot stand kunnen brengen. Beide kan hetzij rechtstreeks of via een bemiddelende geest gebeuren.

Hoe wordt men medium? Vaak is het zo dat iemand al op jonge leeftijd zijn helderziende aanleg ontdekt. Reeds dan komt het erop aan of de mens zijn afweging meer voor eigen voordeel of voor onzelfzuchtige liefde maakt, in overeenstemming daarmee zal zijn omgeving aan gene zijde zich vormen. Een medium dat zich in dienst van de wereld stelt, zal door opleiding uit boeken en/of seminaries en de daardoor mogelijk gemaakte verstandsmatige waarneming van gedachte-impulsen, alsmede doelgerichte omgang met diverse wezens van gene zijde, leren om zijn bovenzinnelijke bekwaamheden te controleren en methodisch in te zetten. Bij een dienaar van God zal het geestelijke horen en zien zich vanzelf ontwikkelen, waarbij hij overeenkomstig zijn toewijding steeds helderder en omvangrijker inzicht in de geestelijke wereld krijgt.

Ook kan het zijn, dat een traumatische ervaring, een buitengewone ontmoeting of een ingrijpende liefdeservaring de helderhorendheid/helderziendheid van een mens opent. Heeft deze weinig of geen kennis van geestelijke ontwikkelingsgangen, dan weet hij niet wat er precies met hem gebeurt. Ingeval hij niet gericht is op het ware en goede en daardoor niet met hemelse wezens in contact treedt, zullen

verdwaalde of heel actieve gezellen een kwalijk spel met hun mediamieke proefpersonen bedrijven. Hier zou dringend opheldering nodig zijn.

Helaas beoefenen veel mensen hun bovenzinnelijke gaven als doel op zichzelf, ze worden daarom met grotere prioriteit door de lagere geestenwereld beïnvloed. Dat heeft ertoe geleid dat het talent van helderhorend- en helderziendheid veelal tot instrument van satanische duistere praktijken omgeturnd werd. Daardoor heeft de demonische wereld op het gebied van ontvangen boodschappen in geloofsvragen alsook in het contact opnemen met overledenen zich nagenoeg onbeperkte toegang verschaft.

Het hiernamaals zou men nooit met occulte praktijken, maar alleen met hartelijke liefde moeten openen. Met magische technieken trekt men verdwaalde en boosaardige wezens aan; slechts zelden komt de opgeroepen verwante, de spirituele meester of 'heilige', om te spreken. Zo kan het gebeuren dat een heel actieve geest iemand die zich aan een sessie toevertrouwt, in bezit neemt. De betreffende persoon merkt de entree in haar geopende ziel niet eens en een bewustzijnsverandering zal ze eveneens niet opmerken, omdat ze meent dat ze zichzelf zus of zo ontwikkelt en het haar eigen gedachten zijn die haar beslissingen laten nemen. Maar nu beïnvloeden een of meer boosdoeners van gene zijde haar lot blijvend en laten haar niet zelden van de ene tegenspoed of ongeluk in de volgende storten. Of ze wordt in een aanzienlijke levensstandaard gebracht en met rijkdom overladen, waarin ze hoogmoedig wordt en alleen nog de materie dient – en daardoor geen toegang meer tot geestelijk leven vindt.

Bij heel het geestelijk leven loeren zoveel gevaren waar men volstrekt op moet letten. Vooral bij contact met overledenen alsook met boodschappen uit gene zijde en uit de kosmos mag men zich niet blindelings op elk gesprek inlaten, zolang men zich alleen op woorden en stemmen alsook op de uitspraken van een mediamieke bemiddelaar kan verlaten.

* * *

De laatste tijd kent men zogenaamde mentalisten, die hun publiek met een combinatie van goocheltrucs, lichaamstaal-lezen en scherpziende blik verbazen. Ze onderscheiden zich van magiërs die met mechanische 'toverkunst' en hoge vingersnelheid hun publiek een geslaagde voorstelling aanbieden.

De werkwijze van deze mentale magiërs gebeurt op verschillende manieren: Sommigen van hen gebruiken hun helderziendheid rechtstreeks, ze ontvangen de gedachten van hun proefpersonen langs de weg van voorvoelde tot duidelijke inspiratie. Ze kennen doorgaans het principe van gedachtekrachten en zijn ook in hypnose goed thuis.

Anderen werken in samenwerking met de hen begeleidende compagnons, of – als ze nog niet in contact met boosaardige geesten zijn – krijgen ze in geheime cirkels een tussenpersoon van gene zijde toegewezen, met wie ze ieder moment kunnen communiceren. Voor of tijdens de voorstellingen ziet deze geest de spontaan aanwezige gedachteneilandjes van het slachtoffer uit het publiek. Daarin en daaruit kan hij de helderziende van tevoren al een passende opdracht meedelen. Nadat die geplaatst werd, verneemt de 'gedachtenlezer' meteen het juiste antwoord. Doorgaans weet de mentalist dus al aan het begin van de toedracht de oplossing van het raadsel. Het gedoe er omheen is show en dient voor het opvoeren van de spanning en de mystificatie van het gebeuren.

Helderzienden die op een dergelijke manier te werk gaan hebben een pact gesloten. In geen geval mogen ze de achtergronden van hun doen en laten bekendmaken. Contact met de geestenwereld noemen ze nooit, want dat is hen verboden. Op nieuwsgierige vragen antwoorden ze dat hun methode op wetenschappelijke en intermenselijke kennis alsmede op intuïtie berust. Hun meestal innemend uiterlijk en hun scherp verstand maken het hen gemakkelijk om hun ware identiteit te versluieren. Op grond van hun egocentrische instelling en onechtheid zijn deze mensen tot een daadwerkelijk geestelijk ontwaken niet in staat.

De zogenaamde waarzeggers openen hun sessies meestal met routinevragen. Ze ontvangen informatie en beelden intuïtief, vaak met behulp van kaarten of andere mystieke benodigdheden. Ze geloven aan inspiratie en geestelijke ingeving, maar slechts weinigen hebben deskundigheid in helderziendheid, laat staan gedetailleerde kennis van mogelijke medewerking van gene zijde.

Helaas is het zo dat het grootste deel van deze occultisten hun gave als attractie voor het op spektakels beluste volk omgeturnd heeft. Ze hebben inderdaad hun ziel verkocht. Nu dienen ze satanische machten, want met hun sensatiegedoe verblinden en verwarren ze de gemeenschap, zodat deze uiteindelijk al het geestelijke gebeuren als theater beschouwt.

Waarzeggers en helderzienden alsmede witte en zwarte magiërs, die zich bewust van de lagere geestenwereld bedienen, maken zich schatplichtig aan hun helpers van gene zijde, want bij hen gaat niets voor niets. Wanneer deze acteurs eenmaal opgeroepen worden, komen ze hun handlangers tegen en zijn dan vaak voor lange tijd aan diens sferen gebonden. Niet zelden worden ze zelf tot handlangers van magische intriges.

Contactopname en omgang met geesten is een talent dat alleen in combinatie met de naastenliefde gebruikt moet worden. Uit mededogen een verbinding met overledenen tot stand brengen, om onopgeloste conflicten te beslechten of een ondraaglijke scheidingspijn te verzachten opdat er vrede kan zijn in de belaste zielen, is een daad van onzelfzuchtige liefde. Als dat samengaat met een beloning, dan is dat in orde – mits het medium niet het zieleleed van de medemensen gebruikt om zich mateloos te verrijken.

De eigenlijke en wezenlijke opgave van geestelijke hoorders en zieners is echter gelegen in de toelichting over de ware toestanden en gebeurtenissen hier op deze aarde en aan gene zijde, alsmede in het overbrengen van goddelijke voorschriften en boodschappen. Helderziendheid en waarzeggen kan dus tot zegen voor de mensheid worden en eraan bijdragen het verduisterde bewustzijn van deze aardse wereld te verlichten.

* * *

Hypnose in verschillende toepassing:

- De hypnotische werking van televisie en verslaggeving alsmede van filmproducties is verreweg onbekend of wordt in de afhankelijkheid aan de massamedia niet serieus genomen: Door toegang in de psychische gebieden door middel van emotioneel diepingrijpende woorden, klanken en beelden wordt de mens ontvankelijk voor manipulatie en indoctrinatie – zijn wil muteert zonder dat hij het merkt. In de filmindustrie en vooral in de marketing zijn deze ontwikkelingsgangen bekend, waardoor effectief en voortdurend massasuggestie bedreven kan worden.
- Door de tentoongestelde hypnose worden tot vermaak en verbazing van de toeschouwers lichamelijk prestaties of absurde handelingen en geluiden tot stand gebracht. De natuurlijke controlefunctie van de ziel is daarbij buiten werking gesteld, ze staat voor gene zijde daar nu als een open schuurdeur.
- Onder hypnose kunnen de ziel de meest uiteenlopende verslavingen, angsten en trauma's afgenomen worden. Zo'n bevrijding kan echter behalve in uitzonderingen niet als zelf verworven levenseigendom gelden. De mens moet deze vroeg of laat in een nieuwe fase ter ontplooiing van zijn geestelijke krachten overwinnen.
- Gehypnotiseerde mensen kunnen door middel van zogenaamde terugleidingen in vermeende vorige levens terugkijken. Maar daarbij openbaart zich dat uiterst zelden. Overledenen dringen binnen in de sferen (auraliften) of zelfs in de ziel (bezetenheid) van de gehypnotiseerde en doen hem geloven dat hun leven het zijne was uit voorbije tijden. Zo komen ook de zogenaamde geslachtswisselingen in de vermoedelijke reïncarnaties tot stand.

Vooraf voor de publiekelijke spektakels of voor magische demonstraties uitgevoerde hypnose is de ziel niet meer meester over zichzelf. Hier is ze precies zoals dit bij drugs het geval is, zonder bescherming. Omdat lichte geesten geen mens bezetten, zijn hier alleen duistere gezellen aan het werk; ze nemen kort- of langdurend intensief invloed op het leven van de persoon die zich lichtvaardig en in goed geloof liet hypnotiseren. Blijven de zeer actieve bewoners van gene zijde in de veroverde sfeer, dan zal er een nauwelijks merkbare verandering van het bewustzijn plaatsvinden, die met het lot in verband staat, en/of een ziekte maakt een treurig einde aan de geestverschijning.

In de natuurlijke slaap, in een noodzakelijke medicamenteuze anesthesie of een zachte hypnose (-narcose) is de ziel beschermd, onder normale omstandigheden kan geen enkele geest in haar binnendringen. Desondanks is het raadzaam voor het slapengaan en voor een narcose een hartsgebed tot de hemelse Vader te zeggen.

Bij handoplegging in de naam van de Vader kan soms een op trance lijkende toestand optreden. De behandelde persoon verliest daarbij zijn zelfbewustzijn, maar niet aan duistere machten, maar aan zijn geest van God, die hem zuiverend aanraakt en overeenkomstig zijn geloof bevrijding geeft. Hier heeft geen boze geest toegang, veeleer vlucht hij voor de stralen van licht en liefde van het gebeuren.

* * *

Geestverschijningen

Steeds weer hoort men van bovennatuurlijke fenomenen. Hoewel die er dagelijks zijn, zijn spookverhalen vaak bluf om in geschikte gebieden toerisme te bevorderen, want met zogenaamde spookverschijningen kan goed geld verdiend worden.

Gewoonlijk vinden ontmoetingen met overleden verwanten of bekenden in dromen plaats, omdat we ons in de slaap in de sfeer van de ziel bevinden. Waarbij men zich de ontmoetingen op zich zelden herinnert; meestal krijgt iemand in de loop van de volgende dag gedachten aan deze of gene overleden persoon.

Slechts zelden kunnen overledenen zich aan niet helderziende mensen rechtstreeks bemerkbaar maken, want doorgaans wordt de activiteit van de geesten alleen via een medium duidelijk. In sommige gevallen komt het toch tot een zichtbare manifestatie, men ziet vage gestalten en ook voorwerpen worden gemanipuleerd. Deze verschijningen treden aan de dag wanneer overledenen beslist contact met hier willen opnemen, wat verschillende redenen kan hebben: De meesten van hen willen op hun aanwezigheid en op hun 'leven' na de dood opmerkzaam maken, in de verkeerde mening dat ze voor altijd ter plaatse gebonden zijn. Anderen die na het overlijden absoluut hun oude omgeving niet willen verlaten, voelen zich gestoord of zijn van mening dat men hen wil verjagen, waarom ze angst proberen te verspreiden.

Zulke hardnekkig-energieke geesten waren in hun leven op aarde zeer materialistisch ingesteld en kunnen hun verleden niet loslaten. Met hen te communiceren brengt geen waarachtig inzicht, ze uiteten zich al naar karakteraanleg overeenkomstig hun ingebeelde wereldse gesteldheid. Sommigen liegen en genieten van de blinde belangstelling van hun toehoorders wanneer deze geloof schenken aan hun deels verzonnen uiteenzettingen. Het beste is in de liefde van de Vader voor deze zielen te bidden.

Bij materiële beïnvloeding maken overledenen natuurgeesten tot medeplichtigen, die kortsluiting veroorzaken of brandstichten. Ze zijn ook voor menig ander ongeluk verantwoordelijk, doordat ze uitgeputte of labiele personen door gedachtebeïnvloeding bij een bezigheid afleiden of in precare situaties angsttoestanden oproepen, wat in irrationele handelingen tot allerlei ongelukken kan leiden. Als iemand voortdurend destructieve gedachtegangen volgt, kan hij tot misdaden tot en met amok maken verleid worden. Hier betreden we weer het gebied van de bezetenheid.

In uitzonderingsgevallen zijn er ook lichamelijke aanvallen. Daar worden hoofdzakelijk gelovige mensen door getroffen die een overeenkomstige opening naar de geestelijke wereld in zich dragen. Waarom laat de hemelse Vader dat toe? Meestal zijn dit zielen met een sterk opofferend karakter. Hun liefdevolle toelating van kwade machten brengt bij menige misdadiger een wending ten goede tot stand. Vaak geschiedt zo'n verbetering pas nadat de slechte handelwijze allang voorbij is en bij de demon in zijn duistere sfeer een lichtflits door de ziel vaart, die hem de vergevende liefde van zijn voormalig slachtoffer openbaart.

In de komende jaren zullen overleden zielen in toenemende mate verschijningen doen ontstaan, men zal vaker over manifestaties van geesten horen of die op internet kunnen bekijken. Waarbij er helaas, zoals op alle gebieden van mediale producties, ook hier vervalsingen zijn, die de werkelijke gebeurtenissen ongeloofwaardig maken. Vooral het toenemend aantal series en bioscoopproducties met inhoud over het hiernamaals zorgen ervoor dat de reële geestenwereld als fantastische uitvinding van auteurs en filmproducenten gezien wordt.

* * *

Belangrijke informatie voor mediamieke mensen:

- Hoe en waarom helderziendheid ook maar tot ontwikkeling komt, uiteindelijk is dit talent er om dienstbaar te zijn aan de liefde. Ontvangt iemand deze gave, dan betreedt hij een wereld die niet alleen geestelijke vooruitgang met zich meebrengt, maar ook gevaren in zich heeft. De omgang met machten van gene zijde, hetzij uit nieuwsgierigheid of voor de lol, kan ernstige kwetsuren veroorzaken. Want allerwegen zijn er tegenstanders van het licht, die giftig zaad in het aardrijk van onervaren zielen strooien, waaruit vroeg of laat planten en vruchten tevoorschijn komen die de geestelijke dood in zich dragen. Daarom moet elk contact met gene zijde absoluut met gebed beschermd worden.
- Het is zeer belangrijk om eigen gedachten en fantasieën te scheiden van boodschappen van gene zijde en te leren de geesten die zich uiteten te onderscheiden. Omdat dit aan het begin van het ontwaken

vaak nog niet mogelijk is, is het raadzaam de hulp van de beschermengel te vragen. Deze wordt alleen dan buiten zijn tevoren vastgelegde werkterrein actief en kan licht gevend in het mediamieke gebeuren ingrijpen.

- Mededelingen van gene zijde zijn geen garantie voor waarachtigheid. Gedachten en ideeën ontstaan in principe in de geestenwerelden. Omdat hun fundamenteën van goede of slechte aard kunnen zijn, hoeven ze niet noodzakelijk waarheid te openbaren, maar kunnen ook van eigenmachtige of onwaarachtige wezens afkomstig zijn. Vaak is het een combinatie van dwaling of leugen en een paar wijsheidsformules dat zich dan kenbaar maakt.
- Gedurende het geestelijke groeiproces leert men zijn waarnemingen te verdiepen en die gestaag meer te vertrouwen, totdat het mediamieke voelen en gewaarworden overgaat in horen en zien. Dit brengt enerzijds een grote verlichting, omdat men nu zo nodig de geesten ook zichtbaar onderscheiden kan. Anderzijds wordt men nu niet alleen geconfronteerd met de aanblik van liefvallige levens, maar ook met armzalige verschijningen. Dat is een groot verschil met het vroegere intuïtieve contact. Aan de zijde van Jezus vormt deze zienswijze echter geen probleem, want hier bekijkt de christen de werelden van gene zijde en hun bewoners samen met zijn hemelse Vader. In Diens licht doorziet hij al het leven van binnen uit. Hij ziet niet alleen het leven in de dood, in de gemeenschap met Jezus Christus is hij het leven in de dood.

* * *

Slotsom

Wat hier voor een deel als ongelofelijk te lezen is, is helaas treurige waarheid. De mensheid heeft de geestelijke oriëntatie compleet verloren. Dat het aardse leven en gene zijde in feite een gemeenschappelijke wereld vormen, kan niet meer herkend en begrepen worden.

Voor het geval dit hoofdstuk de schijn wekt dat wij allen min of meer aan de invloed van de lagere wereld van gene zijde blootgesteld zijn – het komt op de mentaliteit aan. Bij goedwillige en hartelijk gelovige mensen is aanhoudende opdringerigheid ontzegd aan de lagere machten wanneer een permanente zwakke plek in de ziel voor hen niet steeds weer tot ingangdeur dient.

Mensen met een boosaardige en/of puur materiële instelling blokkeren geestelijke hulp, ze zijn vaak onbeschermd aan de demonische geniepigheid blootgesteld. Toch zijn niet alle eigenaardige en criminele handelingen op inwerking van buitenaf terug te leiden. Er zijn massa mensen die de weg kwijt zijn en misdadigers, die hun waanzin zonder beïnvloeding van gene zijde verspreiden.

Ondanks alle gevaren die momenteel op deze aarde heersen, moet men zich niet met overdreven zorg belasten. Vooral angst zou contraproductief zijn en zou de duistere machten informatie in handen spelen. Ook moet men zich met het thema bezetenheid/demonie niet te intensief bezighouden, want die weg leidt niet naar God. Werkelijk belangrijk is alleen de liefde tot Jezus Christus. Daarin is men tegen alle vervolgingen en overvallen beschermd. Zij is de sleutel tot de vrijheid van de geest, ze is de sleutel voor de deur naar het hemelse Vaderland.

* * *

Seksualiteit

“Wij moeten te allen tijde bereid zijn datgene wat we zijn op te geven voor datgene wat we kunnen worden.”

Ik wil me hier niet als moraalapostel voordoen. Langer dan decennia heb ik ziel en lichaam met perverse seksuele praktijken gemarteld. Toch hoort het tot mijn taken op achtergronden en gevaren van allerlei soorten seksualiteit te wijzen.

Teugelloze en ongeremde wellust is er mede verantwoordelijk voor dat de mensheid diep in de materie gezonken is. Als de handeling voortdurend voor zinnelijke bevrediging voltrokken wordt, leidt hij niet alleen tot een alles te boven gaande identificatie met het lichaam, maar tot wegwijnen en misvorming van de gestalte van de ziel, wat tenslotte in lichamelijke gebreken tot uiting komt. Veel ziekten hebben hun wortels in de seksuele onmatigheid en worden zonder taboes in de huidige ‘tijd van verlichting’ vrij in praktijk gebracht.

Voor hen die streven naar geestelijke realisatie is seksualiteit een onvermijdelijk thema dat hen op hun weg intensief begeleidt. Al naarmate hoe diep men in het leven van de geest wil doordringen, moet men bereid zijn om zijn lichamelijke seksbehoefte op de tweede plaats te stellen. Ook ‘spirituele

erotiek' is geen weg naar de goddelijke liefde, want de motivatie ervan ontspringt aan verborgen zinnelijke begeerte en lichamelijke hartstocht. Waarbij het bewuste verleggen naar aanrakingspunten van de ziel in de geslachtelijke handeling, dus indirecte aanraking van de ziel van de partner door zachte tederheid in oprechte liefde tot elkaar, soms een reiniging van de zinnelijkheid en de daaruit voortkomende vleselijke lust teweeg kan brengen.

Het verheven doel van de wedergeboorte in de geest van God is echter alleen in de seksuele onthouding te bereiken. Dit functioneert niet door uiterlijke dwang of onwillige gehoorzaamheid – de mens moet dat in het besef van deze noodzaak ook werkelijk willen. Wil de geroepen arbeider in de wijngaard van de Heer zijn dienst in alle ernst aanvangen, komt hij er niet onderuit zijn zinnelijke begeerten opeenvolgend los te laten en af te leggen. Zijn doel is de bijslaap alleen te voltrekken om voor een ziel de incarnatie mogelijk te maken.

Om deze daad van zelfoverwinning te volbrengen, moet de liefde tot God boven alle aardse behoeften staan. Dan ervaart men zijn 'hoogtepunt' in de vereniging met de goddelijke geest. Dat is het geschenk van de Vader aan Zijn kind, dat met dit offer zijn geloof de noodzakelijke diepte gaf om het hoogste te bereiken.

* * *

Wordt iemand met een abnormale seksuele zielstructuur geboren of verandert deze op aarde daarin, dan wordt hij of zij door God even onvoorwaardelijk bemind als ieder mens. De sage van verdoemenis van gelijkgeslachtelijke minnaars of van een seksueel afwijkende verslaafde is een uitvinding van de kerk.

God kijkt alleen naar het hart en niet zelden dragen homoseksuele paren een grotere liefdesbereidwilligheid in zich dan heteroseksuele. Het speelt dus voor God en voor de mens vooreerst geen rol of men homoseksueel of lesbisch of aan een andere seksuele bijzonderheid verslaafd is, als deze voorliefdes en praktijken met beiderlei goedvinden gebeuren. Ze vormen in het begin van de geestelijke weg geen belemmering.

Maar eigenlijk werd seksualiteit niet voor gelijkgeslachtelijke partners noch voor genotvolle (zelf-)bevrediging gefundeerd. Ze is voorzien voor man en vrouw en moet alleen dienen voor het verwekken van nakomelingen. Alleen in de polariteit positief (man-gevend) en negatief (vrouw-ontvangend) vindt de goddelijke levensstroom plaats.

Voor iedere man, voor iedere vrouw is er een aanvullende pendant van het andere geslacht. Deze twee zielen, die hun ontwikkeling meestal van elkaar gescheiden volbrengen, worden te zijner tijd samengebracht. In hun geestelijke vervolmaking vormen ze een volmaakt huwelijk; ze worden tot een ziels-goddelijke eenheid, blijven toch twee zelfstandige personen. Veeleer zelden vindt zo'n samensmelting in het aardse bestaan plaats, en ook niet al te vaak in de groeigebieden aan gene zijde (op z'n minst heeft het paar zijn dualiteit hier en daar nog niet herkend), de bewuste vereniging vindt meestal pas in de hemelse sferen plaats.

Voor alle kinderen van God die zich geen relatie of huwelijk met een partner van het andere geslacht voor kunnen stellen, of hun (seksuele) vervulling alleen onder bepaalde fetisjistische voorwaarden kunnen ervaren, komt dus eens het tijdstip waarin God dienaangaande voor hen een licht ontsteekt, waardoor voor hen de gemuteerde wortel van hun verdwaalde liefde zichtbaar wordt. Op grond van hun vrije wil kunnen zij dan weer in de goddelijke orde treden. En wanneer ze eens met hun dualziel samenkomen, kunnen ze hun dankbaarheid en vreugde niet op – en gaan met hun andere ik naar binnen in de hemelse gelukzaligheid.

* * *

Ieder mens die met een grenzeloze drift of abnormale geslachtelijke neiging behept is, heeft de mogelijkheid met Gods hulp vrij te worden en te genezen. Geen medische of psychologische maatregelen kan deze ziekten werkelijk genezen. Ja, deze worden in de huidige 'verlichte' tijd niet eens als dwaling of ziekte aangeduid, maar krijgen onder de invloed van tolerantie en de tijdgeest de status van vooruitstrevend seksueel leven.

Iedere lichamelijke ontaarding is eigenlijk geaardheid van de ziel, want in de wereld van de materie worden ontwikkelingen en feitelijkheden van ziel en geest tot symbolische manier van uitdrukken. Elke materiële dwaling spreekt dus ook een geestelijke taal. Deze overeenstemmingen kan men vanuit

verschillende standpunten belichten, waarbij de volgende manieren van benadering slechts een paar van vele laten zien.

Sadomasochisme heeft een zeer complexe structuur:

- Steeds meer mensen nemen het pijnlijke overgeleverd zijn alsmede de afhankelijkheid van hun goddeloze ziel aan de materiële machten onbewust waar. Samen met de onbeheerst zinnelijke begeerten verleidt deze waarneming hen tot het uitleven van genotvol-pijnigende praktijken.
- De goddelijke eigenschap van de deemoed kan zich onder de aardse last in onderworpenheid veranderen, de hebzucht om te heersen en te onderdrukken manifesteert zich in sadistisch gebruikmaken van geweld. Deze omstandigheid benut het geïncarneerde kwaad om kinderen van God in pijnlijke wellust gevangen te houden.
- Redenen voor een devote of masochistische aanleg kunnen ook diepe schuldgevoelens zijn, dan laat de mens zich op de een of andere manier bestraffen. Misbruik of een andere traumatische ervaring zijn eveneens oorzaak van abnormaal (seksueel) gedrag. Deze zijn – naast bezetenheid – ook verantwoordelijk voor de behoefte om zijn lichaam te verminken.
- In zeldzame gevallen kan een neiging tot S/M in een eerder leven wortelen, waarin iemand gemarteld werd of zelf martelde. Deze geaardheid dringt of dwingt de desbetreffende persoon zich opnieuw zo uit te leven. Dit gegeven geeft hem in de hernieuwde incarnatie de mogelijkheid zijn trauma samen met God te overwinnen en er vrij van te worden.
- Het algemene sadomasochisme wordt gewoonlijk niet als zodanig bestempeld, toch is dat gevaarlijker en meer kwetsend dan het in de martelkamers gepraktiseerde: Omdat de meeste mensen in de wereld van te grote dosis prikkels zich niet meer voelen, hebben ze pijn nodig om hun verdoving te doordringen – al naar aanleg zichzelf of anderen aangedaan. Dit kan subtiel of tiranniek geweld aan de ziel zijn of lichamelijk met gebruik van geweld. De nodige stimulerende middelen daarvoor leveren massamedia en filmindustrie.

S/M wordt meestal in combinatie met disciplinaire bondage gepraktiseerd: In een incarnatie is de ziel aan het lichaam geketend. In haar goddeloos handelen en de daarmee verweven verwikkeling in de wereld van de materie wordt ze ook geestelijk in toenemende mate minder in staat om zich te bewegen – tot aan volledige verstarring. In bondage leeft ze dit gevoel van lichamelijke gebondenheid en onbeweeglijkheid van ziel en geest extra uit. Bondage kan ook een zich aan de materie vast willen binden uitbeelden als het bewustzijn de aardse incarnatiekrachten niet welwillend accepteert. Dan heeft de mens de voor zijn zelfwaarneming noodzakelijke behoefte aan een uiterlijke binding.

Fetisjisme bestaat praktisch onbegrensd; daarbij zijn de meest vreemde affiniteiten en manieren tot uiten ontstaan. Zeer verbreid is de liefde tot en in zeer nauwsluitende lak-, leer- en rubberkleding. Met deze tweede huid bootst de sensitieve ziel mens de omhulling door het lichaam onbewust na.

Incest kan verschillende oorzaken hebben. Een mogelijke oorzaak bestaat eruit dat twee personen die in een andere wereld een liefdes- of broer/zus paar waren, hier op aarde in familiale banden elkaar terugvinden. Dan kan het zo zijn dat de in de ziel verankerde prenatale toegenegenheid nu op aarde ook de lichamelijke liefde bepaalt. Evenzo kan homoseksualiteit zich uit een voormalige kosmische of hemelse broeder- of zusterliefde vormen.

Bij de hier aangehaalde afwijkende soorten gaat het hoofdzakelijk om heldervoelende personen, die door hun bovenzinnelijke waarnemingen in een afhankelijkheid met ernstige gevolgen gedreven werden. Alle aanleg kan ook door auraliften of bezetenheid aan het licht komen. Hier waren de abnormaliteiten aanvankelijk slechts latent aanwezig, ze zouden zonder de invloed van de belagende wezens niet of slechts in aanzet ontplooid zijn geworden.

Iedere dwaling kan met Gods hulp overwonnen worden. Elke wond van de ziel geneest aan het hart van de Vader. Ieder mens die met een seksuele perversie of oncontroleerbare drift belast is, heeft de mogelijkheid die samen met Jezus Christus te overwinnen en in zijn geest te genezen.

* * *

De seksuele daad is de grootst mogelijke lichamelijke vereniging van man en vrouw, waarbij het libido van de vrouw meestal meer dan dat van de man door het aspect van ziele-eenheid gekenmerkt is. Voorzien is deze handeling eigenlijk voor de verwekking van nageslacht en dient dus het voortbestaan en vermeerdering van de mensheid. Dit oorspronkelijke motief is echter vaak ongewenst bijverschijnsel. De seksuele begeerte heeft de scepter vast in hand, ze heeft het proces van de verwekking tot ongeremde bevrediging op elke denkbare wijze gedegradeerd.

Hoe meer geestelijk belang de bijslaap krijgt, des te minder wordt de ziel daarbij in het vlees getrokken en verontreinigd. Wil het paar inderdaad goddelijk leven realiseren, dan zal ze het geslachtsverkeer alleen uitvoeren om voor een tot menszijn gerijpte ziel de aardedeur te openen.

Eerst vraagt het paar de hemelse Vader om Zijn zegen. Het gevende hart van de man en het ontvangende hart van de vrouw ontmoeten en raken elkaar aan, vloeien in elkaar, worden een vlam die tot eer van de liefde brandt. Kinderen die uit zo'n verwekking voortkomen, zijn begiftigd met velerlei gaven van de hemel. Bij een juiste opvoeding worden ze niet alleen tot zegen voor hun ouders, ze verblijden hun medemensen met zachtmoedigheid, liefde en wijsheid, die rein uit hun hart komen. In de nieuwe tijd zullen zij de mensen onderwijzen en leiden in het tijdperk van de vrede en de liefde.

De geslachtsdaad bestaat ook aan gene zijde. In de sferen van de bezetenheid openbaren de meegebrachte seksuele woekeringen zich in hun geestelijke overeenstemming. Daarbij komen niet zelden groteske en stuitende voorstellingen tot stand, die echter alleen in het goddelijk licht waargenomen kunnen worden – de slachtoffers zelf zijn zich niet bewust van hun misvorming.

In de hemelse sferen omvat de liefdeshandeling de vereniging van man en vrouw met het hoogtepunt van het samenvloeien van de telkens goddelijke specifieke geslachtelijke eigenschappen. Oneindig teder is deze handeling, vol gratie en waardigheid, een intiem indompelen in de oorspronkelijke eenheid, een beschouwen van de goddelijkheid van de zielepartner. Hier herkennen beide harten elkaar in een nooit vermoede diepte, hier raakt men de intiemste bewustzijnsgebieden van de geliefde aan.

Hier verenigt de man – die als oorspronkelijk tweegeslachtelijke geest in de polariteit van de universele geestelijke schepping als homogeen negatief levensprincipe de goddelijke liefde ontvangt, als evenbeeld van God echter ook met eigen polariteit is begiftigd en in zijn positieve wezen als geest en ziel overbrenger van de goddelijke liefde – zich weer met de hem ontnomen vrouwelijke individualiteit, die nu, volkomen gelijkgesteld met het mannelijke deel, van deze de liefde van God indirect, in haar zelfstandigheid als kind van God direct (rechtstreeks) van haar Vader en Bruidegom Jezus Christus ontvangt.

* * *

De macht van de liefde van de vrouw

Gratie, zachtmoedigheid, goedheid en wijs geduld zijn werktuigen, die verborgen in de diepte van het vrouwelijke hart, de vrouw in haar deemoedige overgave aan de goddelijke liefde vervolmaken. Het zijn ook machtige wapens die het mannelijk hart overweldigen. Hardheid en strengheid van de man worden blootgelegd en gekalmeerd in de onbedekte tederheid van waarachtige vrouwelijkheid – zo geopend ontmoeten beide zielen elkaar innerlijk. De goddelijke liefde verenigt hun harten tot één hart. Man en vrouw worden één wezen, vormen samen één bewustzijn – ze zijn één en zijn toch twee.

In de genade van de Vader mag ik deze eenheid aanschouwen, en vind nog maar moeilijk woorden ... met z'n tweeën één te zijn in hemelse harmonie, dit gezamenlijk indompelen in steeds nieuwe inzichtniveaus met het ervaren van heerlijke goddelijke levensinhoud, dit eenparig zien van oneindige scheppende realiteit – dat zijn geschenken van onze hemelse Vader uit Zijn onmetelijke liefde, om Zijn kinderen de grootst mogelijke gelukzaligheid in alle eeuwigheid te bereiden.

* * *

Het smalle pad

De navolging van Christus

*“Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.
Niemand komt tot de Vader dan door Mij.”*

De navolging van Christus leidt de mens uit het labyrint van zijn goddeloze gedachtegangen en geeft hem waarachtige vrijheid. De navolging van Christus geeft hem zijn goddelijke identiteit terug en maakt de persoonlijke liefde tot God voor hem mogelijk. Het is de weg die we niet alleen gaan kunnen, maar ook gaan moeten als we weer naar het Vaderhuis willen gaan om van de dood naar het leven over te gaan.

Deze weg begint met het accepteren van onze levenssituatie, in het vertrouwen op Gods zorg en hulp. Het behelst het stapsgewijze afleggen van aardse begeerten in de liefde tot Jezus Christus. Die

weg gaan betekent het loslaten van alles wat de ziel aan de vergankelijke vreugden van de wereld bindt – met het tegelijk vastgrijpen van de goddelijke Vaderhand. Als men daadwerkelijk vernieuwd in de geest wedergeboren wil worden, moet men dit pad van zelfverloochening en overgave betreden.

Wat voor de ongelovigen als dwaze wereldvreemdheid, als gang in het ongewisse lijkt, wordt evenwel voor de christen weldra zichtbaar als geschenk van de Liefde. Hij merkt dat Jezus Christus altijd aan zijn zijde meegaat en hem Zijn goddelijk hart openbaart. In het samen voorwaarts gaan blijkt het smalle pad ver van de brede straten van de wereld te zijn, het oog van de naald, waardoorheen men in de navolging moet gaan, als onbetaalbare schat die eigenlijk in elk mensenhart begraven ligt en die in het verloop van het leven op aarde opgegraven en geopend moet worden.

* * *

Als men in de wereld leeft, moet men aan de wereld voldoen. Het betreden van de geestelijke weg ontslaat niet van aardse plichten, een incarnatie brengt ook het aannemen en navolgen van voorgeschreven wetgeving met zich mee. *“Geef de keizer wat van de keizer is.”*

In de verantwoording voor het eigen leven en dat van zijn gezin is het noodzakelijk om een rechtschapen beroep uit te oefenen. Soms moet men maatschappelijke verplichtingen nakomen, en navenante besprekingen kunnen nooit helemaal uitgesloten worden. Het komt er altijd op aan hoe men iets doet en niet zozeer wat men doet en waarmee men zijn bestaan realiseert.

Zo kan een waar christen naar buiten toe een heel gewoon leven leiden, in zijn ziel is hij toch al bewoner van de geestelijke wereld. Hij bezit aardse goederen, maar hij zit er niet aan vast, want hij beschouwt het als lening van de hemelse Vader. In zijn hart draagt hij een innige liefde tot Jezus Christus, waarin en van waaruit hij zijn medemensen liefheeft. In de loop van zijn leven op aarde groeit hij steeds dieper naar binnen in het leven van de geest.

* * *

De meeste zogenaamde christenen denken dat ze heel acceptabel leven en dat die paar zwakheden ook weer niet zo erg zijn. Maar wat in het algemeen onder de dekmantel van wereldse spirituele zelfkennis sluimert, is in het licht van de waarheid gezien meestal een verwaarloosde toestand. Zelden kent iemand zich in zijn werkelijke geardeheid; doorgaans ziet men zichzelf in zijn ingebeelde gesteldheid. Het verstandsmatige egoïsme is een meester in het vermommen en in de achterbakse onwaarheid; hij kan zich in de meest verschillende, schijnbaar juiste en terechte, ja zelfs onzelfzuchtige vermommingen voordoen, zonder dat men het merkt.

Als een mens bereid is tot verandering en zich in deemoed opent voor de goddelijke instraling, wordt het zielenvoorhangsel geleidelijk opgelicht, waardoor zijn werkelijke toestand zichtbaar wordt. Dan is hij uitermate verbaasd, maar ook geschokt door wat voor afgronden zich er in hem opdoemen. Als hij oprecht is ten opzichte van zijn dwalingen en geen schijnheiligheid zet over zijn zwakke plaatsen, dan geeft hij de hemelse Vader de mogelijkheid voortdurend op zijn ziel in te werken, zodat een spoedige vrijwording van belemmeringen plaats kan vinden. Vooral roept het de Vader om in het strijdperk te treden, die Zijn liefhebbend kind op de verdere weg persoonlijk begeleidt en hem met raad en daad terzijde staat.

* * *

Daar men door het opgeven en afleggen van egoïstische gewoontes en materiële voorliefdes aan het begin van de geloofsweg schijnbaar verlies lijdt, vragen de eerste stappen op het nog niet zichtbare pad al een hoge mate van ernst. Toch moet men op grond van onthouding niet onmiddellijke en blijvende gemeenschap met God verwachten, want de verdere ontwikkeling bestaat hoofdzakelijk in het uitdoven van misstanden in de ziel door geloofsbeproevingen. De onzuivere gedachten van de voorafgegangene levenswijze zijn gewoonweg in de ziel en in de hersencellen ingebrand (vaste conditioneringen); deze verontreinigingen moeten nu uit de weg geruimd worden. *“Men doet geen nieuwe wijn in oude zakken.”*

In dit licht- en schimmenspel, in het op en af van de geestelijke ontwaking mag men niet de moed verliezen, maar moet men zijn hart altijd weer opnieuw aan de Vader toevertrouwen en op diens liefde en barmhartigheid vertrouwen. In oprecht en gewetensvol handelen gebeurt tenslotte het wonder van de verandering.

* * *

Steeds maar weer hoort men: “Hoe kun je een ander liefhebben als je jezelf niet liefheeft?!” Dit principe is in de esoterie populair, in de psychologie is het wetenschappelijk onderlegd. Maar deze

manier van zelfbesef bevat een groot gevaar, want zich met al zijn fouten en zwakheden accepteren en waarderen om in staat te zijn voor de liefde, ontnemt de goddelijke geest elke ruimte – zijn werkzaamheid wordt daardoor al in de kiem gesmoord.

Pas in het deemoedige inzicht en de bekentenis dat alleen God goed is en de mens in conform zijn overgave aan God aandeel heeft aan het ware en goede, kan goddelijke levendigheid en liefde in de ziel ontstaan en zich in de daad manifesteren. In de innige gemeenschap van het hart met Jezus Christus rust de zekerheid dat ieder mens in zijn geschapen persoonlijkheid werkelijk een kind van God is en door Hem onvoorwaardelijk bemind wordt. Dit inzicht schenkt waarachtig (zelf)bewustzijn en (zelf)verwerkelijking, waarin de enig geldige waarde, zin en doel van alle leven in tijd en eeuwigheid ligt.

Correct moet het luiden: “Hoe kan men anderen waarachtig liefhebben, als men God niet liefheeft?!”

* * *

Jezus navolgen en het kruis van zelfverloochening op zijn schouders nemen betekent niet zich zonder tegenspraak en zonder reactie aan elke verkeerde en leugenachtige handelwijze te onderwerpen – dat zou verkeerd begrepen naastenliefde zijn. Navolging kan ook het aantonen van verkeerd gedrag betekenen, zolang het tot welzijn van de naaste geschiedt. Maar daar zal altijd lankmoedigheid en zachtmoedigheid aan vooraf moeten gaan, want vooral verdraagzame liefde heeft de kracht van verlossing. Hierbij moet er zeker op gelet worden dat lafheid en moedeloosheid niet in het gewaad van geduldige naastenliefde wordt gekleed en men zich daarbij voortdurend stilletjes ergert.

Hoe men zich in verschillende situaties kan en moet gedragen, beseft men in de liefde tot God naar de mate van vooruitgang. Is men in het begin nog onzeker in het geloofsleven, het goddelijke liefdelicht opent in het verdere verloop steeds meer het juiste spreken en handelen in de dagelijkse ontmoetingen en aangelegenheden.

De zelfbeschouwing om in het gebied van de ziel door te dringen, die de complexiteit van onze levensomstandigheden voor ons openen, heeft absoluut het licht van Jezus Christus nodig. Geen meditatietechniek, geen richtlijn voor zelfkennis, geen lidmaatschap van een geloofsgemeenschap verlicht onze ziel waarheidsgetrouw.

Alleen de onvooringeromen liefde tot Jezus Christus schenkt goddelijk inzicht, die voorwaarde is voor de bevrijding van de onzichtbare krachten die de ziel aan de geestelijke dood binden.

* * *

De bereidheid de goddelijke wil boven de inzichten, meningen en de wensen van de medemensen te stellen, brengt een grote uitdaging met zich mee. Hier moet men heel behoedzaam te werk gaan en erop letten dat men de eigen wil niet met Gods wil en de eigenliefde niet met de liefde tot God ‘verwisselt’, omdat men anders muteert tot de religieuze dictator en rechter, die in Gods naam zijn omgeving voor zijn egoïstische belangen gebruikt.

Zachtmoedigheid en geduld, meegevoel en begrip met het onbegrip of zelfs met het afkeren van de medemensen, zonder ergernis, zonder aanklacht, maar met beslistheid in de vervulling van goddelijke bepalingen – dat is de weg die de christen in de navolging kan gaan.

* * *

Teruggetrokkenheid in stilte voor gebed en bezinning, voor zelfbeschouwing en innerlijke inkeer is belangrijk en noodzakelijk. Maar pas in het overwinnen van de fouten en zwakheden in de dagelijkse levensstrijd komt blijvende en onverwoestbare vrede. In deze gedachtenwisseling met zichzelf struikelt men steeds weer over zijn tekortkomingen waarin men zijn medemensen veroordeelt, die vaak niet zo handelen als men wenst of juist ziet. Dat is een wezenlijke problematiek waaraan men zich onvermijdelijk stoot en waaraan men dag aan dag uitgedaagd wordt.

Als men standvastig op het vastgestelde pad blijft, wordt weldra zichtbaar dat de Vader altijd mee naar binnen gaat in de eigengerechtigheid van Zijn kind om daar liefde en licht te geven. Zelfs wanneer het valt en zwakheid het omknelt, blijft Hij bij hem en biedt hem Zijn helpende hand. Onder de vaderlijke leiding komt het kind van God steeds vaker met de uitdagende situaties klaar en maakt goede vooruitgang.

Tenslotte opent de Vader voor hem inzage in de zielen die het richt en meewarig bekijkt, die het in een hokje zet, boven wie het zich stiekem in zijn aanmatigend standsgevoel plaatst. In dit inzicht wordt hem de broederschap van alle mensen duidelijk. De broederlijke band is de goddelijke liefde, die de harten vervult met innige toegenegenheid en verbondenheid.

* * *

Het verwereldlijkte verstand kan niet begrijpen dat goddeloos gedachtegoed en de daaruit voortkomende handelingen voor een christen onvermijdelijk tot struikelblok worden. De wandelaar op het pad van de waarheid kent echter de ‘onbelangrijke’ kleinigheden, hij ziet de verborgen hindernissen die het bewustzijn aan materiële begeerten en vergankelijke hartstochten binden en zo de vrijwording van de ziel verhinderen. In de oplettendheid van goddelijke tegenwoordigheid voelt hij precies wat hij kan doen en laten om niet van het rechte pad af te geraken en weer in het labyrint van geconditioneerd denk- gedragspatroon te verdwalen.

In het vervolg opent de geestelijke vooruitgang inzicht in de noodzaak van vrijwording van aardse afhankelijkheden en maakt de aan het begin op blinde gehoorzaamheid gebaseerde zelfverloochening vrij. Weldra neemt het verlangen toe om verdere wereldse belangen af te leggen die de ziel op de weg naar het Vaderhart verzwaren.

Als men de vereisten die tot geestelijke wedergeboorte leiden, na wil komen, moet men echter oppassen dat men onthouding en offerbereidheid niet in het middelpunt stelt, want dan verliest men snel de liefde uit het oog. Uiteindelijk wordt eigengerechtigheid tot ‘christelijke’ motivatie wat een voortdurende, vaak nauwelijks merkbare veroordeling van de fouten van zijn medemensen met zich meebrengt.

Een speciaal offer moet ieder kind van God de Vader evenwel aanbieden. In ieder mens is al naar aanleg en roeping minstens een voor hem schijnbaar onoverwinnelijke zwakheid gelegd, die hem vrij vaak zware gevechten bereidt, hem steeds weer ten val brengt en in zijn ontoereikendheid verdeemoedigt.

Dit zwakke punt stelt de bekleiding van de zaadkorrel voor, die in het aardrijk van de ziel moet afsterven, opdat het Goddelijk leven daarin en daaruit kan opstaan. Deemoed maakt de ziel zacht en scheidt de voorwaarde voor krachtige groei. Overwint en verlaat de christen met een serieuze wil het boven alles geliefde aardse verlangen of slechte gewoonte, die zijn vooruitgang belemmert, kan de Vader in de vrije ruimte van het hart Zijn woonplaats oprichten – een grote stap in de richting van de wedergeboorte is gedaan. Hier wordt bewaarheid dat in de zwaarste last de grootste schat verborgen is.

* * *

In het materiële bestaan is tijd een waardevol goed. Het is de valuta om het eeuwige leven mee te kopen. Elk ogenblik is kostbaar. Elk uur telt en komt nooit meer terug. Maar de mens verspilt dit kapitaal en betaalt daarmee de prijs van de vergankelijkheid en van de dood.

Valt iemand het licht van dit inzicht ten deel, heeft het weinig zin om zich voortdurend tot geestelijke bezigheid te dwingen om aan het geschenk van de tijd recht te laten wedervaren. Dan zou onrust, ongeduld en vrees de drijvende motivatie worden, waardoor het verstand de regie zou houden. Zinvol is stapsgewijs te werk gaan enerzijds door het bestuderen van boeken met geestelijke inhoud, anderzijds door zich van tijd tot tijd terug te trekken in het zielebewustzijn, om in kinderlijk hartsgebed contact met Jezus Christus tot stand te brengen. Deze ontmoetingen maken doeltreffende zelfbeschouwing mogelijk, overeenkomstig overgave en trouw ontwaakt de liefde tot de Vader standvastig.

In de nieuw verkregen levendigheid verandert de tijd tenslotte van alles verslindende vijand in levengevende vriend van de mens. Samen vormen en volbrengen ze de dag. Omdat het hart van de tijd een kind van het heden is, ontvouwen innerlijke rust en geduld zich praktisch vanzelf. De ontwaakte mens herkent dat vergankelijkheid hem niet langer regeert. Met behulp van de tijd is hij tot de eeuwigheid doorgedrongen. Nu heeft de tijd haar opgave vervuld, want in de eeuwigheid is deze valuta zonder waarde.

* * *

Als het een gelovige werkelijk ernst is met de navolging en laat hij in de dagelijkse moeiten zien dat hij de christelijke weg inderdaad wil realiseren, maakt ook de Vader ernst en komt met alle macht in het gebeuren van de bevrijding van Zijn kind. Nu is het dringend noodzakelijk om zijn geestelijke voornemens en plannen trouw te blijven en niet steeds terug te blikken. Anders ervaart hij de goddelijke strengheid, die iemand de hele macht van zijn vroegere gewoontes laat voelen, wat in deze fase heel pijnlijk is.

Blijft men standvastig in vertrouwen en in overgave, dan kan de Vader Zijn geest in de mens uitgieten. Zoals stromend water in vrije ruimte uitstroomt, zo vult de geest van God de in de ware deemoed van eigengerechtigheid en zelfrechtvaardiging geledigde zieleruimte. Het hart dat God liefheeft is de magneet die deze geest zacht maar zeker vasthoudt.

Jezus zegt: "Ik ben bij je conform je overgave. Elke seconde van de dag die je Mij geeft, brengt je dichter bij Mij. Zo bepaal jij je vooruitgang zelf. Ik ben er altijd en wacht op je."

* * *

Ieder mens draagt delen van satanische eigenschappen in zich die hij tot verlossing moet brengen. In de dagelijkse worsteling om de bevrijding ervan, worden goddelijke krachten ontbonden die in het leven zonder weerstand verborgen bleven. Zo dient het kwade steeds het goede op de weg naar de geestelijke wedergeboorte.

Overwint iemand in Gods genade een zwakheid, dan wordt hij of zij tot baanbreker en wegbereider voor broeders en zusters die eveneens in een dergelijk onvermogen gevangen zijn. Ze kunnen zich daar dan gemakkelijker van losmaken, omdat de ziek geworden bewustzijnsgebieden in het licht van het ontwaakte kind van God verduidelijkt worden. Hoe meer christenen Jezus Christus navolgen, des te verlost er en vrijer de collectieve wereldziel wordt. Zo schenkt de individuele bevrijding niet alleen eigen heil, maar is globaal, ja universeel verlossingsinstrument.

Alleen met behulp van Zijn kinderen wilde de hemelse Vader de gevallen schepping bevrijden. De grondslag daarvoor heeft Hij Zelf 2000 jaar geleden gelegd. Door Zijn aardse werken in Jezus Christus werd voor al het leven het pad van de redding uit de klemmen van de geestelijke dood geopend.

* * *

De Vader laat me de ontwikkeling zien van de eerste geloofsstappen tot aan het goddelijk leven:

Men begint in overdrachtelijke zin als een klein kind in de kleuterschool dat met blokken speelt. In dit stadium gaat men al om met geestelijk goed, maar dit is nog kinderspel zonder verantwoordelijkheid.

Jezus komt op bezoek en heeft daarbij veel geschenken, die Hij graag uitdeelt. De kinderen graaien en grijpen er naar, het zijn wondermooie geschenken en meer dan genoeg voor allen. Maar zoals we dat van kinderen wel kennen, verliezen ze spoedig de interesse aan het speeltje, omdat ze liever dat van het andere kind willen, of maken hun eigen kapot en roepen en huilen als iets niet meer functioneert. Dan wenden ze zich weer naar 'belangrijkere' dingen en bevuilen zich van boven tot onder met viezigheid, en vergeten de geschenken.

In het geestelijk onderricht, dat parallel aan de praktische vorming verloopt zoals aards leerstelsel en beroepsonderwijs, draagt de leerling al grotere verantwoordelijkheid in het goddelijk leven en is daarin rekenschap verschuldigd. De goddelijke gaven zijn geen speeltjes, maar werktuigen en wapens, die alleen met ernst gebruikt mogen worden. Vreugde en tevredenheid ontstaan niet meer met grotere prioriteit in de zelf-bevrediging aan geestelijk goed, maar baseren zich in de volkomen toegewijde liefde tot de hemelse Vader en in de daaruit voortkomende daden van naastenliefde. De gelukzaligheid daarin leidt de leerling gestaag dieper in gevende hart van God.

Nu krijgt de leerling speciale taken opgedragen, nee, veeleer gaan nu de taak-zaden open, die de Vader lang geleden samen met hem in zijn zielen aardrijk legde. In deze roeping van hem is de christen volkomen gelukkig. Hij beseft dat het in hem gelegde zaad eigenlijk God Zelf is, en juist in de te vervullen levenstaak de vereniging van God de Vader en mensenkind kan plaatsvinden.

* * *

Ook wanneer men gefaseerd van Gods tegenwoordigheid vervuld is en Zijn liefde mag ervaren, is men nog in de ontwikkeling. Elke dag is een dag van leren en overwinnen. Men moet niet te ver vooruit kijken, maar zich steeds meer aan deze ene dag wijden. 's Morgens in gebed Jezus om Zijn zegen vragen opdat Zijn licht en Zijn liefde je mogen begeleiden:

"Lieve Vader, hoe kan ik vandaag dichter bij U komen. U en ik, wij gaan samen door deze dag. U bent mijn Leraar, mijn Meester. In elke situatie laat U mij het juiste handelen zien, toont U mij de juiste wijze om te leven. Zo'n vreugde om met U te gaan, van U te leren, U in liefde te dienen."

Elk ogenblik van de dag is zo ingebed in Gods liefdedwil. Elk moment in meegevoel en geduld te handelen en het lot van de dag te aanvaarden is hoogste gebod van de navolging van Christus. Aan Jezus' zijde ziet men al aan het begin van de weg het doel in zich, in het voortdurende oog daarop staat en gaat men op vaste grond. Steeds is het een handelen hand in hand en hart in hart van Meester en leerling, van Vader en kind. Als de leerling eigenzinnig ageert, blijft de Meester daarbij geduldig en laat hem het resultaat zien dat bij goddelijke handelwijze zou zijn ontstaan. Af en toe komt de leerling in situaties waarin de Leraar hem schijnbaar alleen laat – zo leert hij zelfstandig in de geest te handelen. In het dagelijks gebruik worden de goddelijke attributen steeds meer eigendom van het kind

van God, met iedere beslissing van de vrije wil voor de liefde gaat het meer en meer naar binnen in de geest van zijn hart. Oefening baart ook hier kunst.

In het gebed 's avonds samen met Jezus naar de voorbije dag kijken en met Hem bepraten. Zo kan Hij ons genezen. Hij alleen is onze geliefde Heiland.

* * *

Als men onvolmaakt leeft, openbaart zich in en uit de ondervonden aardse onvolkomenheid de eigen toestand van de ziel. Het gedrag van de omgeving is een spiegel, en desnoods een vergrootglas, waarin men soms kan aflezen hoe het met iemand gesteld is. Dat kan men soms helemaal niet geloven, maar de ziel is complex; in de regel kent men alleen haar oppervlak, haar daadwerkelijke gesteldheid is onzichtbaar.

De verhouding van de wereld tot ons laat echter ook en vooral de eigen houding tegenover God zien. De aardse weerkaatsing openbaart ons dus niet alleen de genezen zielsstructuren op intermenselijk gebied, maar in eerste instantie tot God – wat feitelijk evenwel hetzelfde is.

Het kan af en toe helpen de wet van zielenspiegel toe te passen. Dit werkt echter alleen als liefde tot God het bewustzijn verlicht. Zonder deze wordt deze praktijk weldra tot een ondraaglijke last, omdat het zien van de overeenkomende reflexen zich bijna onopgemerkt naar het egocentrische vlak verplaatst en daardoor de betreffende processen als tegenstand en persoonlijke aanvallen ervaren worden. Dit verhindert een onvoorwaardelijke verdeemoediging van de zielendelen die zich uit het onderbewustzijn ontplooiën en verlost moeten worden. In principe is het niet aan te raden elke situatie te analyseren. Snel krijgt het verstand de overhand en men maakt zichzelf gek door de stroom van gedachten naar het voortdurend vragen van waarom.

Als men leeft in bewuste gemeenschap met Jezus Christus en de geestelijke helpers, worden de kleine en grote levensomstandigheden toch al tot werktuigen die geestelijke groei met zich meebrengen. In gestaag vertrouwen op de geestelijke leiding gaan de gesloten toevalsdeuren open en leiden het kind van God uit het duister van lot, schuld en verzoening naar het licht van de alles verhelderende liefde van zijn hemelse Vader.

* * *

In de wereld van tijdelijke ervaring en ontwikkeling is motivatie noodzakelijk om een verstandig bestaan te waarborgen. Positief gemotiveerd geeft elke bezigheid vreugde, waarin men goede prestaties levert. Motivatie is de aansporing in school en beroep, in sport, in de kunst alsook op veel andere gebieden van het aardse bestaan. Vaak dient motivatie ertoe een wereldse status te bereiken om de eerzuchtige behoefte naar zelfbevestiging en erkenning te bevredigen en/of macht en rijkdom te bezitten. Hier laat dikwijls de duistere kant van de ziel zich zien, die boven elke vorm van menselijkheid uitstijgt. Het egoïstische verstand gebruikt de kracht van de motivatie om anderen te verslaan, te verdringen of hen te benadelen.

Ook de eerste stappen op het geestelijke pad zijn positief gemotiveerd, want men wil iets goeds doen en zijn geloof aan de liefde en in de liefde verwezenlijken. Men wil nood en ellende verzachten en zijn leven daardoor een zinvol en tevreden gevoel geven. Dat verdient alle lof en is meestal het eerste traject in het geloofsleven.

De navolger van Christus bereikt echter eenmaal een standpunt waarop elke vorm van de motivatie tot onoverkomelijke hindernis wordt. De egocentrische motor van de eigen wil met al zijn facetten en gevolgen veroorzaakt veel rumoer en onrust in de ziel en legt zo beslag op de voor het goddelijk leven benodigde ruimte voor zelfontplooiing. Dit is de fase waarin de goed bedoelde motivatie van het kind reageert op het motief van God. De mens staat nu bij een alles beslissende wegsplitsing.

Hier spreekt de Vader: *“Als jij Mij jouw wil schenkt, dan schenk Ik jou Mijn wil.”*

Hij vordert nu in alle ernst het menings- en schijnleven van Zijn kind. Hij vraagt de teruggave van de blinde liefde. Hij eist het “Uw wil geschiede!” op in zijn totale onontkoombare consequentie. Hier eindigt elk denken van verstand en ratio. Hier worden de koersen uitgezet voor de verdere levensweg. Hier wordt het kaf van het koren gescheiden.

Als de christen het ‘Ja’ uitspreekt, dan verandert zijn leven radicaal. Nu gaat het mes er dieper in, zoals men zo mooi zegt. De komende beproevingen eisen alles van hem, ze kunnen alleen in heel deemoedige overgave aan de goddelijke liefde doorstaan worden. Die neemt nu meer en meer de wil van de innerlijke en uiterlijke mens over en realiseert daarmee diens overgave.

Dan wordt het nog eenmaal nacht: De levensfase Gethsémané. De Vader trekt Zich terug. Tegelijk dringen de wonden van het verleden alsmede de nog aanwezige zwakheden, zorgen en begeerten in het bewustzijn van het kind van God. Maar ook zijn toekomst is duidelijk voor hem, want het leeft al in het vooruitzicht van zijn nog niet herkende of openlijke roeping. Zeer nadrukkelijk is de geestelijke dood van de mensheid hem voor ogen gesteld en het weet: Als het zijn leven aan zijn hemelse Vader toevertrouwt, kan Deze werkzaam in het wereldgebeuren ingrijpen. Hier sluit de cirkel van de motivatie, want nog eenmaal is ze de aansporing om vol te houden in deze fase van verstrekkende beslissing.

Maar nu gaat er een geheim open, een geschenk van de barmhartige liefde: Het met zichzelf worstelende kind van God heeft de mogelijkheid om Jezus in Zijn Gethsémané-nacht te bezoeken en samen met Hem de verzoeken van Satan te weerstaan. In het samenzijn en de vertrouwdheid met de strijdende ziel van Jezus krijgt het kind inkijk in het wezen van de liefde, wat tot aan dit tijdstip anders niet mogelijk was – waardoor een diepgaande vereniging van Vader en kind plaatsvindt.

Hoe kan het gebeuren dat men Jezus Christus in de nacht voor Zijn kruisiging in Gethsémané kan opzoeken? Er zijn verschillende mogelijkheden: Eenmaal kan men zich in gedachten voorstellend daarheen verplaatsen – hoe meer gevoel, dus zielskracht daarbij meewerkt, des te intensiever en helderder wordt de ontmoeting. Als men al met de geest van zijn hart in innige verbinding staat, dan brengt de liefde een levendige ontmoeting tot stand en schenkt de indruk van een daadwerkelijk samenzijn – wat het feitelijk is, want in het ontwaakte zieleleven staat geestelijk zien op het fundament van goddelijke realiteit. Hoe inniger de liefde tot Jezus Christus is, des te sterker is de kracht voor de daadwerkelijke hereniging.

Heeft tenslotte de ingeboorte in de goddelijke Geest plaatsgevonden, dan is men altijd en overal met Jezus verenigd. Een scheiding kan er niet meer zijn. De wedergeboren mens heeft lief en leeft in eeuwigheid in de Geest van Jezus Christus.

* * *

Waar en vals/onwaar geloof

*Toen Hij in het huis gekomen was, traden de blinden naar Hem toe;
en Jezus sprak tot hen: “Geloven jullie dat Ik jullie kan genezen?”*

Ze zeiden tot Hem: “Ja, Heer.”

*Toen raakte Hij hun ogen aan en sprak:
“Jullie geschiede naar jullie geloof!”*

Ieder mens heeft zijn heel persoonlijk geloof. Geen geloof bestaat niet, want zelfs een ongelovige gelooft dat er geen God is. In de volgende teksten gaat het echter om spirituele en religieuze gelovigheid. Daarin vormt ieder zijn heel individuele geestelijke weg. Of dat naar een doel leidt, hangt merendeels van het oogmerk van de gelovige af. Wil hij werkelijk nader op de goddelijke waarheid ingaan? Moet religie alleen maar een hobby zijn? Geloofst men uit traditie en gewoonte? Dienen spiritualiteit en religie de zelfbevrediging van de ziel? – en worden zodoende tot zelfbedrog. Of gebruikt men God om zich aards te verrijken?

In het verloop van de geschiedenis van de mensheid zijn allerlei soorten en varianten van religiositeit ontstaan:

Er is het dode geloof in de aanbidding van de goddelijke naam. Er is het ijdele geloof op het toneel van spirituele eigenliefde en presentatie van zichzelf. Er is het dweepzieke geloof dat zichzelf ver van elke diepgang en waarachtigheid bewierookt met gezangen en met gelukzaligheids dansen. Er zijn de charismatici die met spectaculaire handopleggingen en merkwaardige tongenspraak zweren op een God van de sensatie. Er zijn gloedvolle tv-predikers die vooral met grote woorden en gebaren indruk maken op hun kijkers en luisteraars. Er zijn diverse fanatieke sektarismen, die enkel voor zichzelf aanspraak maken op verlossing en alle anders gelovigen in de hel verdoemd weten. Er is het ascetisme, waarvan de aanhangers hun heil zoeken in het ontvluchten van de wereld en de mens. En zo zijn er in de jungle van het bijgeloof nog allerlei dubieuze verenigingen, waarvan de leden en aanhangers streven naar spiritueel-religieuze bevrediging van hun aardse persoonlijkheid en niet naar realisering van hun goddelijke identiteit.

In al deze groeperingen zijn er kinderen van God, die de Vader nog op het juiste pad zal leiden. In het inzicht in hun dwaling of aanmatiging begint voor hen dan pas het ware geloof.

* * *

Een mens is geestelijk dood als zijn geloof niet overeenkomt met de waarheid, of niet door persoonlijke hartelijke liefde tot God en de daaruit voortkomende daden levend gemaakt wordt.

Veel religieuze gemeenschappen voeden zich met vergiftigd voedsel. Dat is ontstaan door vervalsing van Gods woord, door aanpassing van geestelijke boodschappen aan de geloofsvoorstellingen van het verstand, vooral door de hoogheidpretenties van eigengerechtigde religieuze leiders. De geestelijke planten die in de verdroogde en vergiftigde aarde van zulke religieuze verblinden gedijen, schenken de ziel ongenietbare en bedorven vruchten. Zo worden zelfs oprechte Godzoekers op een dwaalweg geleid en verbazen zich dat de hemelse Vader ver van hen blijft en Zijn leven niet in hen tot werkelijkheid maakt.

Men komt pas op het verlossende geloofsgebied wanneer men zich van verkeerde religieuze inzichten en voorstellingen losmaakt, God oprecht om leiding vraagt en zich vol vertrouwen aan Hem overgeeft. In de werken van naastenliefde die zich daarin en daaruit ontplooien, manifesteert zich goddelijk leven. Alleen zo'n waarachtige overgave opent voor de Vader een woonplaats in het hart van Zijn kind. Alleen dan wordt daarin Zijn woord vervuld en geeft spijs en drank uit de hemelen.

* * *

De leden van menige geloofsvereniging kennen de Bijbel in en uitwendig en leggen oprecht getuigenis af van het woord van God. Ze geloven vast in de Bijbelse gebeurtenissen, ze geloven in de hemel en de hel, ze erkennen de wonderdaden van Jezus en Zijn opstanding. Ze kleven evenwel vast aan de letter, want de taal van de geest is hun vreemd. Hun oorspronkelijk goede wil is in de holle frase verstart en brengt de meest absurde inzichten en een eigengerechtig fanatisme voort, dat een kinderlijke liefde tot de Vader onmogelijk maken. In hun verblinding veroordelen ze ieder die zich niet aansluit aan hun geloofsopvatting. Ze maken God tot een onbarmhartige en wrede Rechter, die alle vermoedelijke zondaren naar de hel verbant, waarin ze voor eeuwig moeten blijven. Daardoor worden deze zogenaamde dienaren van God zelf gevangenen van hun eigen satanische wetgeving.

Voorspellen wordt alleen aan de profeten van het Oude Testament, alsmede aan de apostelen en evangelisten van het Nieuwe Testament toegekend. Maar juist voor de tegenwoordige tijd heeft Jezus Christus profeten en verkondigers naar de aarde gestuurd om de mensheid te waarschuwen en wakker te schudden. De Bijbel wordt als enig waar geldend verklaard en ieder ander woord van God als werk van demonische machten aan de kaak gesteld. Maar waarom zou de Vader Zich niet rechtstreeks aan Zijn kinderen toevertrouwen, maar alleen via tussenpersonen? En dat alleen in het verleden? Wat zou dat aards gezien wel voor een wrede Vader zijn, die niet persoonlijk tot Zijn kinderen spreekt – en vanaf een bepaalde tijd helemaal niet meer?! Het is immers de grootste vreugde van de Vader om van hart tot hart met Zijn kinderen te spreken en hen vertrouwd te maken met Zijn scheppings- en liefdegeheimen!

Deze zelfgekozen 'christenen' hebben met hun verledentijdsgeloof hun graven al gedolven. Ze moeten zich niet verwonderen als God eenmaal tegen hen moet zeggen: *"Ik heb jullie nog nooit gekend; wijk van Mij, boosdoeners! Ik ben hongerig geweest en jullie hebben Mij niet gevoed. Ik heb dorst gehad en jullie hebben Mij niet te drinken gegeven."*

Maar wat is de honger en de dorst van de Vader? Dat is Zijn verlangen naar de liefdesgemeenschap met Zijn kinderen, maar ook het verlangen naar naastenliefde onder hen. Veel 'gelovigen' hebben God nog nooit naar waarheid gekend, laat staan bemind, waarom ze geen weg in Zijn hart en van daaruit naar het hart van hun broeders en zusters konden vinden.

Samengevat kan men zeggen dat het pad van levend geloof niet alleen een smalle weg is in het innerlijk afkeren van de gevallen wereld, het stelt ook een gevaarlijk balanceren op de rand van de afgrond voor in het extreme van fanatieke religiositeit – vooral hoogmoed, machtswellust en eigengerechtigheid hebben tot mensonwaardige toestanden en wrede dictaturen geleid –, voor het leven in de geestenwereld, dat alleen in de dienende liefde goddelijke gestalte aanneemt, en voor het zelfzuchtige ontvluchten van wereld en mens, dat medelijden en begrip in haar theoretisch-religieuze egocentrische houding niet toelaat. Onschuldig kan dit pad alleen aan de hand van onze hemelse Vader betreden worden, vol vertrouwen in Zijn leiding en Zijn onbegrensde liefde.

* * *

Waar geloof

Veel 'gelovigen' zeggen dat ze in een God geloven – maar hun hele geloof bestaat eruit dat ze het met de mond zeggen. Ze geloven dat er ergens misschien of waarschijnlijk of zelfs met tamelijke zekerheid

een God bestaat, die echter ongenaakbaar en onbereikbaar is – misschien na de dood. Ze geloven ook dat alleen speciaal uitverkoren en begenadigde personen zoals de paus, of (door hem benoemde) heiligen dicht bij God kunnen komen en met Hem in gemeenschap leven. Hoewel ieder mens toch in innige verbondenheid met God kan, mag en moet leven! Deze gelovigen slapen diep en vast, in de kerkelijke ceremonieën vinden ze altijd het passende slaapmiddel voor hun theoretische en twijfelachtige religiositeit.

Jezus zegt: *“Als jullie geloofden, zouden jullie bergen kunnen verzetten, zouden jullie nog grotere dingen doen dan Ik gedaan heb.”*

Geloven betekent leven in God, een liefdesverhouding met zijn Schepper en Vader in Jezus Christus aangaan en daardoor Zijn Goddelijkheid deelachtig worden. In het levende geloof gaat de menselijk-blinde wil over in de goddelijke wil, die basis en elementaire substantie is van zowel de materiële als ook van de geestelijke schepping. Dit geloof kan wonderen doen, want daarin is de mens één geworden met de basiskracht van al het leven, dat scheidt en behoudt.

Dat is waarachtig geloof, waarvan de verwerkelijking wens en doel van onze hemelse Vader is: Zijn kinderen zullen met Hem en door Hem het heelal regeren, zullen vrij in Zijn liefde kunnen handelen, want Hij gaf en geeft hen alles wat Hij Zelf heeft en is. Dat is Zijn vreugde, dat is Zijn wil, dat is eeuwig Zijn zaligheid.

* * *

Hoe meer men op de weg van de waarheid vordert, des te duidelijker beseft men waarom er zo weinig waarachtige christenen in de loop van de tijden waren en heden ten dage zijn. Het serieuze geloof vraagt vastbeslotenheid en moed. Het loslaten van de schijnwerkelijkheid alsmede de met volkomen toegewijd hart bevochten en doorleefde liefde in de uitdagingen van het dagelijks leven gebeurt niet zomaar terloops en is op geen enkele manier iets dat vanzelf gaat.

Een wijs man heeft eens tegen zijn leerling gezegd: *“Om het goddelijk leven te bereiken, moet je ervoor vechten met de kracht waarmee je bij het verdrinken zou vechten om te ademen!”*

Zijn er in de christelijke kerken en gemeenschappen zulke mensen? Wie heeft God werkelijk boven alles lief en van daaruit zijn medemensen als zichzelf? Wie worstelt en strijdt met heel zijn kracht om Gods tegenwoordigheid? Wie is vastbesloten verder te gaan dan zijn geloof kan zien? Wie ontvangt al zijn dagen en nachten uit de hand van onze hemelse Vader? Wie is bereid voor Jezus Christus zijn leven te geven? En wie wordt in zijn ijver niet tot een alles bekerende en alles beslissende fanaticus, maar leeft zijn geloof in liefde en geduld, altijd de herkende goddelijke wil ten uitvoer brengend?

Er zijn wel religies zoals het hindoeïsme en de islam, waarin familie, cultuur en maatschappij wezenlijk door het geloof gevormd zijn en waarvan zij die erbij horen zich op leven en dood aan hun God overgegeven hebben. In de handen van waanzinnige gelovigen werden de profetische woorden van de grondlegger van de religie echter tot satanische machtsinstrumenten, die de harten van hun aanhangers verblindden.

In het boeddhisme beleeft men evenzo een intensief geloof, dat op weinig uitzonderingen na niet fanatiek gemaakt is. Hier ziet men dat de wilskracht van de ziel tot een bepaalde graad toereikend is om door inkeer in het geestelijk gebied liefde en vrede te openbaren. Maar een gelukzalig leven aan de hand van onze hemelse Vader vindt men hier niet, omdat het boeddhisme een religie van zelfverlossing is. Er is daarin geen God.

(N.B.: Zij die het met het oog op anders-gelovigen onrechtvaardig, ja, aanmatigend vinden dat juist de God van de christenen de enig ware zijn zou en om deze reden alle religies gelijkstellen, zij gezegd: Er zijn alleen de door de geestelijk verwaalde mensheid veroorzaakte incarnatie-mogelijkheden, om welke reden niet elke ziel christen kan zijn. Een liefdevol mens die op grond van zijn culturele of religieuze verbondenheid geen toegang tot Jezus Christus vindt, ontmoet Hem zeker spoedig aan gene zijde. Zoals in alle belangrijke dingen van het leven kan men de Vader ook hierin met een gerust hart vertrouwen. Hij bekommert Zich om elk van Zijn kinderen alsof het Zijn enig kind zou zijn in de oneindigheid.)

Als christen heb je de mogelijkheid je hemelse Vader hier en nu in je hart te ontmoeten – doe het, want dat was en is je plan voor dit aardse leven. En dat is het sinds het allereerste begin toen je uit Gods onmetelijke volheid trad en een zelfbewust en zelfverzekerd wezen werd, om Hem lief te hebben met je hele zijn en met Hem en in Hem in eeuwigheid te leven.)

* * *

Jezus Christus is alleen God en buiten Hem is er geen. Maar Hij kijkt alleen naar de liefde en niet naar geloofslidmaatschap. Is een mens boeddhist, hindu, moslim, jood of hoort hij bij een ander geloof, het komt alleen op de toestand van zijn hart aan of de Vader hem kan aanraken en naar huis brengen of niet. Zo staat ieder met liefde vervuld mens om het even van welke religie, cultuur of wereldbeschouwing, vooralsnog onbewust in de navolging van Jezus. Hier is christelijke tolerantie tegenover anders-gelovigen op de juiste plaats, echter in de zin van respect voor de geloofstoestand van de naaste in de vrijheid van zijn wil en niet in de erkenning, laat staan goedkeuring van zijn dwalende Godskennis.

Wegen naar God zijn er vele, wegen met God echter maar één. Vol begrip leidt Hij ieder mens volgens diens zich eigen gemaakt geloof of ongeloof, hier of aan gene zijde is daarbij niet van belang. Vaak is er lange tijd nodig voordat Jezus Christus Zich aan Zijn kind als enig ware God kan openbaren, hetgeen soms pas voor de poorten van de hemel gebeurt. In het bewustzijn dat zijn God en Schepper lichamelijk voor hem staat, valt ogenblikkelijk elke overgebleven dwaling van hem af. De vreugde in de dan volgende omarming kent geen grenzen. Hier is het definitieve Vaderland van het kind van God, hier vindt het waarachtige vervulling en gelukzaligheid.

* * *

Spirituele verlichting en geestelijke wedergeboorte

Veel mensen die verlicht zijn zeggen dat er geen weg is. Men is altijd tijdloos tegenwoordig en nooit gescheiden van het 'hogere zelf' – en daarin en daaruit van al het leven. Yogi's, goeroes en zogenaamde spirituele meesters leren het noodzakelijke loslaten van het illusoire 'ik' met het indompelen in de leegte en de stilte waarin het kosmisch bewustzijn zich ontvouwt, opdat de mens de volheid van al het zijn ontvangt. Maar dit geschenk van ontwaking met inkijk in de tijdloosheid van de ziel is uiterst zeldzaam en kan niet bewerkt worden. Zo ja, dan gebeurt het radicale loslaten van het aards gekenmerkte verstand onder de wonderbaarlijkste levensomstandigheden, meestal volgt deze doorbraak op grond van buitengewoon zwaar drukkend leed. Daarvoor is echter geen recept en geen oefening.

Ervaart een mens zo'n vrijwording, dan ligt hier meestal een voorbereiding van voor de geboorte aan ten grondslag. Bijna altijd gaat het om wezens uit de lichte werelden, die hier hun kinschap van God tot stand brengen. In de oosterse religies worden ze soms hooggeachte spirituele leraren. Het geestelijk voedsel dat ze de naar liefde en licht hongerende gelovigen aanreiken, is echter meestal gekenmerkt door de heersende cultuur en religieuze basisinstelling, of behelst op grond van de universele kosmische waarneming geen rechtstreeks verband met God. Een Vadergod kennen ze nog niet en kunnen Hem daarom niet overbrengen.

Bij nauwkeurige beschouwing blijken de inzichten van menig spirituele leraar uit het oosten echter zeer traditioneel te zijn. In het licht van de Vader is duidelijk dat hier een deels zelfingenomen en tegenstrijdige verlichtingsfilosofie is ontstaan, die intussen ook in de westelijke wereld voet gekregen heeft. Want velen die in het christendom geboren zijn hebben hun zieleheil in de leringen van het verre oosten gezocht, wat gelet op het door de kerken overgedragen institutionele geloof begrijpelijk is. De serieuze zoeker van geest en van God wil meer dan opgedreunde woorden in vervelende ceremonieën en het vooruitzicht op een katholieke, orthodox of protestants hiernamaals na het sterven.

Maar niemand wordt toevallig als christen geboren. Door het overgaan naar het hindoeïsme, boeddhisme, islam, jodendom of toewenden naar alternatieve spirituele (geloofs-)leringen leeft men aan zijn geestelijke mogelijkheden voorbij. Alleen Jezus Christus is de Weg, de Waarheid en het Leven. En die kan men het beste vinden zonder een religieus-institutionele hiërarchie, want Hij woont geestelijk en waarachtig in het hart van ieder mens.

* * *

Het overbrengen van de mogelijkheid van (spontane) verlichting door middel van meditatietechnieken bevat voor de spirituele zoeker een groot gevaar, omdat hij de verwachting heeft in korte tijd omvangrijke vrijheid te bereiken en niet de weg van daadwerkelijke liefde tot God en de naaste te moeten gaan. Of men maakt zich in zijn geestelijke gemakzucht meteen de uitspraak eigen dat eigenlijk alles goddelijk is, omdat God immers alles in alles is, er strikt genomen geen onvolkomenheden bestaan, waarom men altijd in God is en daarom eigenlijk niets verkeerd kan doen (behalve de anderen natuurlijk).

Dit is een goed voorbeeld van hoe waarheid in onjuist samenhang geplaatst of in een onrechtmatig ontwikkelingsniveau toegepast, satanische belangen dient. Dergelijke verlichtingsperspectieven zouden absoluut actueel zijn, maar God volgt niet de trend van de tijdgeest. Om de mensheid naar

volmaaktheid terug te leiden, heeft Jezus Christus niet voor niets een voor alle mensen begaanbaar pad opgesteld. Daarop gebeuren ontwikkeling en inzicht stap voor stap en trede voor trede.

Zo zijn veel waarheidszoekers gevangen in de verwachting plotseling te ontwaken, maar ze wachten er tevergeefs op. Of men bindt zich aan de volkomen verstandelijke voorstelling van een blijvende verlichting op grond van een tijdelijk geestelijk verheven gevoel, dat menigeen in de nawerking een vermolmd fundament voor een levenlang zelfbedrog oplevert.

Door de tig miljoenen luisteraars en aanhangers van verschillende spirituele leringen werden en worden amper werkelijke bevrijdingen vermeld. Vaak zonnen de leerlingen zich in de lichte bewustzijnsvelden van hun meesters die in hun uiterlijke levenssfeer in overeenstemming met hun liefdecapaciteit een graduele gelukzaligheidstoestand uitstralen. In dat geval komt het niet zelden tot persoonsverafgoding en de leraar staat in het middelpunt – en niet God. Dan gebeurt het helaas soms dat de meester in hoogmoed en eigenliefde uit zijn geestelijke verantwoordelijkheid valt en zijn aanhangers voor eigen belangen gebruikt. Zulke toestanden treft men in allerlei religieuze instellingen en gemeenschappen.

Maar ook menig leraar die trouw blijft aan zijn ontwaakt bewustzijn, zit klem in de ontwikkelingsgang van de geestelijke transformatie. In de instraling van het goddelijk licht herkent hij zich in de eenheid van al het bestaan. In de praktijk betekent dat: De ziel heeft de scheidingswand die haar van de universele geest scheidt, doorzien of zelfs doordrongen. Bijgevolg wordt het verstands-ik getranscendeerd en verlicht. De mens wordt gewaar dat hij alleen in de inbeelding, respectievelijk geestelijke blindheid als van alle bestaan gescheiden bewustzijn existeert – en vindt zo de weg naar een evenwel vaak cultuurgekleurd inzicht in de ziele-eenheid van alle zijn. Een richtlijn voor de in het wereldse verstand gevangen leerling om eveneens bevrijding te ervaren, kan maar moeilijk overgebracht worden, omdat er voor de verlichte mensen geen egocentrisch ‘ik’ aanwezig is, dat een lering kan navolgen. De toehoorder kan de aannemelijk gemaakte toestanden alleen maar theoretisch begrijpen en heeft zo geen mogelijkheid eveneens ontwaking te ervaren.

Het universele bewustzijn van verlichte meesters is echter pas een eerste stap op het goddelijke pad. Het contact met de kosmische geest is het begin van levendige Godservaring, men is nog lang niet aangekomen vanwaar men vertrokken is. Pas in de overgave aan onze hemelse Vader kan waarachtig ontwaken op het fundament van de liefde van een persoonlijke God plaatsvinden. Hier wordt het kind inderdaad vergoddelijkt. Hier leeft het in gemeenschap met de zichtbaar geworden God Jezus Christus, uit Wiens hart de stralen van de liefde de oneindigheid tot leven brengen en vervullen.

* * *

De voorafgegane teksten hebben op geen enkele manier de bedoeling de waarde van confessionele en supraconfessionele geloofsgemeenschappen te kleineren. Overal in de wereld zijn kleine eilanden van de liefde, waar ware levensvreugde en vrede gevonden kan worden, waar met een open hart onzelfzuchtige naastenliefde gepraktiseerd wordt. Deze mensen leven deels nu al zoals de wereldbevolking na de vernieuwing van de aarde zal samenleven.

Ook zal hier aan de oorspronkelijke hindoeïstische, boeddhistische en islamitische wijsheid en liefde geen afbreuk gedaan worden, die een noodzakelijk licht in de in het bijgeloof en fanatisme gevallen cultuurkringen betekenen. Verlichte zielen zoals Paramahansa Yogananda, Sri Aurobindo, Krishnamurti, Rumi of de nog in het lichaam verblijvende Thich Nhat Hanh gaven en geven een levend getuigenis van liefde en wijsheid. Ramana Maharshi, die in het hiernamaals de weg naar Jezus Christus gevonden heeft, is een in de geest werkende apostel van deze tijd. Hij bekommert zich liefdevol om ontwakende jongeren in de eindtijd en geeft hen licht en liefde uit het hart van Jezus. Hij begeleidt mij sinds mijn ontwaken.

Een speciale plaats neemt Sadhu Sundar Singh in, die geboren en getogen in een streng hindoeïstische gezin zich tot het christendom bekeerde en al op aarde een ware apostel van Jezus Christus werd.

* * *

Gevaren voor ontwakende kinderen van God

*“De prijs voor de entree in de hemel
betaal je met de schijn van je leven.”*

De ziel is als een akker die vol afval en stenen is. Die symboliseren haar fouten en zwakheden, haar materiële begeerten en goddeloze gedachten. Al het vuil alsook de kleine en grote stenen moeten van de akker verwijderd worden. Is een mens serieus aan zijn zielsveld gaan werken om de obstakels weg te werken, komt Jezus er bij en helpt krachtig mee.

Waar gereinigd is, daar begint het in de zielenarde gelegde goddelijke zaad weldra te ontkiemen en te groeien. Als alle hindernissen verwijderd zijn, dan begint het veld te bloeien, om tenslotte in het licht van de geestelijke zon vrij en onbelast goed smakende vrucht te dragen.

Als afval en stenen te lang op de akker liggen, dan verstikt het zaad – de akker sterft. Dan moet de ziel opnieuw een koude winter over zich heen laten gaan (zonder de verwarmende liefde van God) en het rijk van haar ziel wordt lange tijd voor haar tot een donker graf (zonder het goddelijke licht voor geestelijk inzicht).

* * *

In het ontwaken raakt de goddelijke liefde iemand met tussenposen aan en de zegen daarvan galmt soms in de ziel na, maar nog ebt dit geschenk in de aanwezige aardse hartstochten en begeerten weer weg – de mens is opnieuw op zichzelf aangewezen. Nu komt hij op een punt waarop hij deemoedig moet blijven. Verlaat hij de basis waarop hij in staat is Gods liefde te dragen, dan sluipt er onopgemerkt een zeker hoogheidsgevoel binnen. Dan komen (heimelijke) gedachten als: “Als geroepene ben ik immers beter dan anderen en sta geestelijk hoger ...”, en reeds betreedt men het pad met de naam hoogmoed en onwaarheid. Want in waarheid is men zonder God tot niets goeds in staat. Alleen van en uit Hem ontvangt de ziel haar geestelijke talenten en alleen Hij maakt haar tot drager van liefdevolle eigenschappen die een waarachtige dienst aan de naaste mogelijk maken. Leugen en onwaarheid maken de mens echter tot hun dienaar. Dan is het het beste dat men zich afvraagt: “Wat zou ik zijn zonder Gods zegen? Waar zou ik zonder Zijn genade staan?”

Nog een gevaar bestaat erin om in dweepzieke spiritualiteit van het ware geestelijke leven af te dwalen of dat eerst helemaal niet te bereiken. Middelpunt van zo'n pseudoreligiositeit is steeds de mens en niet God. In zijn egocentrische instelling is spirituele zelfbevrediging verslaving voor hem geworden, waarin hij de hulpbehoevende omgeving verregaand uitschakelt. Wordt hij daarin gestoord of op grond van een behoeftige medemens daaraan gehinderd, is er van liefde niet veel meer te zien – hij reageert rechterlijk agressief of gaat heilig-beledigd weg. Deze soort geestelijke dood onderscheidt zich op geen enkele manier van een goddeloze levenswijze. Integendeel: Het geestelijk beter zijn bevat in zijn wortel al het fanatisme waarin de verblinde gelovige hen die hem op zijn verkeerd gedrag opmerkzaam maken, zo scherp mogelijk veroordeelt en zo mogelijk bestraft door hem in een kwaad daglicht te stellen.

* * *

Het ontwaken van geroepen zielen in de gestaag intensiever wordende instraling uit de sferen van liefde en licht gaat vergezeld van een gevoel van opluchting en bevrijding. Het liefst wil men zijn pas verkregen levensgevoel en de daarmee gepaard gaande inzichten aan iedereen vertellen. Hoewel iedere beginnende opwekking overeenkomstig de individuele geaardheid van de ziel meestal maar een klein aspect van het goddelijk leven openbaart, is het helaas zo dat veel ontwakenden niet bereid zijn hun verdere ontwikkeling af te wachten, waarin hun eerst nog beperkte zienswijze zich zou vergroten. In hun euforie vermengen ze wereldse inzichten en meningen met goddelijke indrukken, waardoor waarheid alleen maar onjuist weergegeven kan worden.

Sommige geestelijk strevende mensen menen dat ze meteen helderhorend zijn en ontvangen boodschappen uit de kosmos of van gene zijde of zelfs goddelijke openbaringen. Maar ze nemen hun eigen gedachtestromen waar, die uit het onderbewuste opduiken. Het resultaat is een conglomeraat van uit boeken gehaalde esoterie en persoonlijke inzichten en wensen.

Vaak worden inzichten in bovennatuurlijke feiten in de spirituele overdreven ijver in onrechtmatige samenhangen geplaatst, waardoor het geloofspad onvermijdelijk in een geestelijke gevangenis eindigt. Met een inhoud als: “Alles is goed! Jullie maken geen fouten, jullie zijn alleen op zoek. Eigenlijk bestaat er geen zonde en geen kwaad ...” wordt wangedrag gelegaliseerd, ja, gerechtvaardigd en in deze dubbelzinnige zienswijze schijnbaar door God goedgekeurd.

Maakt men zich als geestelijk leerling zulke boodschappen eigen, kan dit snel tot misverstanden leiden, omdat men geneigd is de tiende stap vóór de eerste te doen. Het goede in alles openbaart zich pas op een hoge geestelijke trede. Die bereikt men als de ziel in het vuur van de liefde gelouterd en vergoddelijkt is. Alleen daarin en daaruit wordt het levende inzicht geopenbaard in samenspel en werkingswijze van goed en kwaad in dienst van de alles doordringende volmaaktheid. Is dit licht niet aanwezig dan wordt waarheid tot instrument van satanische verblinding. Veel zoekenden zijn in dit net gevangen en kunnen zich daar niet uit bevrijden, of beter: ... willen dit comfortabele bed niet verlaten.

* * *

Menig religieus leider of spiritueel leraar heeft al tijdens zijn aardse leven zijn voor een deel zelf in elkaar geknutselde leringen verbreed en hongerige leerlingen een mengsel van waarheid en dwaling of waarheid en leugen geserveerd. Maar al te graag wilden deze verdwaalde meesters hun ambt als boodschapper uit het hiernamaals voortzetten. Daarvoor bedienen ze zich van mediamieke mensen, wier geestelijk fundament niet in waarachtige liefde tot Jezus Christus opgebouwd is, want daarop kunnen dwaling, hoogmoed en leugen niet bestaan.

Enkele van deze overledenen bedoelen het goed. Ze werken op helderziende/helderhorende personen in – in toenemende mate zijn dit kinderen, die in een mengsel van esoterische inzichten opgevoed worden, waardoor hen waarachtig onderscheidings- en kenvermogen ontbreekt – en verkondigen hun weten overeenkomstig hun ervaringen aan gene zijde. Deze zelfhandelende geesten hebben geen inzicht of hun boodschappen naar de bedoeling van God zijn. Ze plaatsen geordende inzichtniveaus in ongeordende verhoudingen of vermengen die met allerlei fantastische betekenissen. Hier wordt met buitenaardse wezens, diverse dimensies, parallelle incarnaties, tijd- en astrale reizen en nog veel meer gespeeld, dat het een lieve lust is. Deze spirituele cocktail smaakt de tijdgeest uitstekend.

Andere overledenen geven zich uit voor verlichte autoriteiten of zelfs heiligen. Het spectrum strekt zich uit van boodschappers uit verre melkwegstelsels tot ‘opgestegen meesters’, van aartsengel en apostel via Maria de ‘moeder van God’ tot aan God Zelf. Deze geesten bedriegen niet alleen met onware identiteit, ze verruilen waarheid voor een mengsel van leugen en vleiende wijsheidsformules. Hier wordt meestal een knuffelreligie geproclameerd, gedragen door engelengezangen en de welluidende woorden:

“Jullie zijn allemaal wonderbaarlijke volmaakte wezens. Er is geen schuld, jullie maken geen fouten, jullie zijn alleen maar op zoek. Zonde is een uitvinding van de mensen, geniet van het leven met volle teugen! Deze incarnatie is toch een ervaring van velen ... alles is goed, aan gene zijde wacht het licht!”

Dergelijke boodschappen leest de ‘waarheidzoeker’ graag – de afdeling esoterie in de boekwinkels getuigt ervan. In de loop van de tijd ontstond hier een kermis van geestelijke ijdelheden, die hoofdzakelijk dient voor de spirituele lust- en gewetensbevrediging. In een waaivormig breed uitgespreid en goed gesorteerd allegaartje van esoterische en religieuze literatuur in de vorm van mededelingen uit het hiernamaals en van buiten de aarde, openbaringsrichtlijnen en moderne Bijbelexegese kan men zich comfortabel langs God heen tevredenstellen.

Jezus Christus speelt dan alleen nog een bijrol als gehuwde religieleraar of wordt meteen helemaal uit het programma geschrapt, omdat hij niet meer in het spirituele tijdgeestschema past. Toch zou juist de bemiddeling van de God Jezus Christus een geldende maatstaf voor het waarheidsgehalte van een openbaring uit het hiernamaals of uit de kosmos zijn.

Waarom laat de Vader dergelijke vervalsingen toe? Bovenaan staat hier de vrije wil, die ook aan gene zijde onaangetast moet blijven. De vrije zelfbeschikking maakt voor het goede alsook voor het kwade onbeperkte activiteit mogelijk op alle bestaansgebieden. Ook zoeken de wilskenmerken van gene zijde, of die nu waar of onwaar zijn, een aardse manifestatie – en drukken zich daarom in woord en geschrift dienovereenkomstig uit. Maar zoals in alles wat gebeurt in eeuwigheid en oneindigheid moet ook hier uiteindelijk het kwade het goede dienen. De Vader benut de geestelijke dwaal- en leugenwerelden als verzamelbekken, om diegenen die in verkeerde opvattingen vastzitten, daar eens vandaan te halen en naar huis te leiden – als ze dat willen.

(N.B.: Zeker zijn niet alle bekendmakingen uit de verre sterren of van gene zijde voortbrengsels van verdwaalde zielen. Veel in Gods geest levende kosmische volkeren en broeders en zusters aan gene zijde willen ons in deze bijzondere fase van vernieuwing bijstaan. Enkelen van hen uiten zich via mediamieke personen, waarbij ze weliswaar alleen conform hun eigen alsook conform het standpunt

van het medium kunnen ondersteunen. De meesten zegenen en bidden echter in hun hart voor de mensheid – zo ook de hemelbewoners.)

* * *

Het gevaar van hedendaagse muziek

Zoals in de meest verschillende spirituele en religieuze leringen vermengen lichte en donkere stromingen zich op gelijke wijze in de teksten en de klanken van de muziek. Vooral in de huidige tijd wordt muziek vanuit de lagere sferen geïnspireerd. De extreme luidsterkte, de ongeremde overgave aan de brachiale ritmes en het enorme agressiepotentieel van veel composities werken verwoestend op de in de energetische trillingen geopende ziel en leiden haar heimelijk naar goddeloosheid.

Ook het gestuurde succes van rock- en popstars, die voor kinderen en jongeren als ideaalbeeld gebruikt worden, draagt bij aan de geestelijke verblindings. Met hun extroverte en excessieve privéleven alsook hun agressieve en obscene demonstraties halen ze de laatste natuurlijke schaamtengrenzen en drempels in onze maatschappij neer – en leveren zodoende een niet te onderschatten bijdrage aan het in verval raken van deze aarde.

Waarom schrijf ik dit? Juist in de huidige jonge generatie bevinden zich in toenemende mate geesten uit de sterren en de hemelen, die een goddelijke roeping moeten volgen. De demonische wereld wil deze kinderen van God met alle hem ter beschikking staande middelen van ontwaken afhouden. En de muziek van deze tijd is evenals de seksualiteit een dodelijk instrument in de hand van Satan – zodanig gecamoufleerd dat de geestelijke dood voor de aan de blinde hartstochten verslaafd geraakte ziel een onmisbare lust is.

Gevaren voor zielen met een roeping en een opdracht in de geestelijke strijd.

De jaren van de verandering

Sommige geestelijke begaafdheden en talenten kunnen zich alleen in bepaalde levensperiodes blijvend ontplooiën. In deze existentiële tijden is de christen bijzonder uitgedaagd. De beproevingen nemen toe; het lijkt alsof alles zich nu tegen hem in het geweer stelt. Processen die tot nu toe in het leven van alledag soepel z'n beloop namen, stagneren. Hij raakt meer en meer in situaties met moeilijke medemensen en is in toenemende mate blootgesteld aan onrechtvaardigheden. Misschien sterft ook nog onverwacht een naaste verwante of een goede vriend – of een ziekte verspreidt leed en zielepijn. Dit is een noodzakelijke fase. De Vader stelt alles in het werk om Zijn kind het gestelde doel te doen bereiken. Een schare hulpvaardige geesten begeleidt het kind nu, bidt en beschermt, hun hele opmerkzaamheid behoort nu toe aan het met de noodlottige omstandigheden worstelende kind van God.

Lukt de vooruitgang niet en overwint de christen de uitdagingen om zijn zwakheden uit de macht te ontzetten niet tot aan het geboden tijdstip, dan is een grote kans in het 'Nader mijn God tot U!' voorlopig verspild. Met tussenpozen worden deze beproevingen herhaald om hem verder de mogelijkheid te geven om aan zijn bestemming te voldoen.

Maar één keer komt de tijd dat hij zich niet meer in de geestelijke strijd bevindt, omdat hij op grond van het ontbreken van ernst zijn wil te zeer verzwakt heeft. Hij weet meestal niet van de verspilde mogelijkheden of wil ze niet inzien; hij leeft in de verbeelding dat hij verder vooruitgang boekt, maakt echter pas op de plaats. De tegenstanden van het leven blijven ook nu echter niet uit, maar ze zijn verzacht, want de krachten van de voorbije jaren staan niet meer in z'n volle omvang ter beschikking – in de ouderdom is men ook qua ziel niet meer zo belastbaar. Het christendom is dan vaak iets leegs, het geloof heeft geen vastheid.

Als iemand veel mogelijkheden heeft verspild, maar vindt op latere leeftijd ware hartelijke deemoed, dan is er een barmhartig geschenk van de hemelse Vader: Ziet Hij in Zijn kind de oprechte wil om het verzuimde in te halen, dan schenkt Hij opnieuw de nodige kracht. Weliswaar zijn dan vaak zware, kort opeenvolgende beproevingen nodig. Maar zodra het kind de liefde van de Vader in de hachelijke omstandigheden ontdekt, is de nood ook al voorbij. Nu kan Hij het in Zijn armen nemen en naar het eeuwige Vaderland leiden.

* * *

Ontwaakt een mens in Gods genade, maar zit hij tot aan dat tijdstip nog diep in het wereldse moeras, dan begint er soms een langdurige strijd waarin hij zijn roeping probeert te verwezenlijken. Ontmoetingen met God en geluuksmomenten wisselen elkaar af met fases van moedeloosheid of zelfs vertwijfeling. Komt het op grond van de eigen tekortkoming tot zelfverwijten of zelfmedelijden, dan sluipen er gemakkelijk ontevredenheid en onbewuste koppigheid tegen Gods opvoedingsmethodes binnen. Trots en hoogmoed verdringen de aanvankelijk deemoedige houding en manifesteren zich als donkere wolken in de ziel – en nemen haar mettertijd in beslag, zodat de christen niet eens meer in staat is zich met z'n hele hart te verheugen en het leven lief te hebben. In deze toestand kan hij het Goddelijke niet langer begrijpen en verdragen, zijn geopend hart sluit zich weer. Omdat hij dit niet wil toegeven, leeft hij in de inbeelding geestelijk vooruitgang te hebben gemaakt – zijn religie wordt illusie.

Daarom is het belangrijk zich niet over te geven aan zelfmedelijden, ontevredenheid en zelfbeklag. Vergeestelijking is een proces. Juist in deze goddeloze tijd is het geen gemakkelijke onderneming om zich van de wereld los te maken. Vertrouwen op het geduld, de erbarming en de onbegrensde liefde van onze hemelse Vader helpen ons weer op te staan en de blik vooruit te richten. Daar is moed voor nodig. Dit is de moed die in de ware deemoed te vinden is.

* * *

Dit is een groot gevaar van de opwekking: De met de wereld verbonden mens werd door God aangeraakt, de touwen van aardse gebondenheid ontward, maar hij kan zijn opengebroken ketens niet loslaten – hardnekkig houdt hij aan zijn fouten vast. Hier lijkt het soms zo dat de opwekking ontijdig of onder onjuiste vooronderstellingen gebeurde, maar toch is die in deze levensfase nodig, opdat de aangeraakte mens voldoende tijd overblijft om in de volgende jaren en decennia de geldende bestemming in de zin van zijn opdracht te realiseren.

In deze fase komen er altijd wel weer ontmoetingen met God, maar de ziel wordt verder door de in haar aanwezige zwakheden en materiële begeerten gedomineerd. Velen die ontwaken maken zo een zware strijd en duistere levensperiodes door, die hen van tijd tot tijd tot hopeloosheid en moedeloosheid brengen. Omdat ze de beslissende stap naar de vrijheid van de geest niet wagen, zakken ze steeds dieper weg in het moeras van de wereld. Maar eruit trekken kan de Vader Zijn kinderen niet, omdat Hij onder alle omstandigheden hun vrije wil respecteert. Zo worden ze in hun besluiteloosheid heen en weer geschud. Ze willen twee heren dienen en brengen zichzelf zo bijna om het leven. Pas wanneer ze door Gods geduld en onophoudelijke bewijzen van liefde wakker geschud zijn, kan bevrijding volgen.

Dat kan tientallen jaren na het eerste ontwaken het geval zijn. Dan keert alles toch nog ten goede en de christen beseft dat zijn opwekking het leggen van het liefdezaad in de aarde van zijn ziel betekende, en de strijd met de aardse tegenkrachten het werktuig was dat de planten van de goddelijke liefde sterk en stevig op de akker van de ziel deed groeien, zodat geen wereldse storm hen verder iets kan deren.

* * *

De wil van de mens blijft altijd vrij en is daarom aan allerlei gevaren blootgesteld zolang de totale vereniging met de geest van God niet plaatsgevonden heeft. Zelfs wanneer het niet meer mogelijk is niet in God te geloven en zijn bestaan te ontkennen, kan het gebeuren, dat men zich eigennuttig van Hem afkeert of Hem uit vrees verloochent, zoals Petrus overkomen is. Dat kan na jaren goddelijke gemeenschap gebeuren, wanneer men aan onverwachte beproevingen blootgesteld is. Dat is echter nodig, want hieruit blijkt trouw en standvastigheid, die het fundament voor de verdere vooruitgang vormen. Houdt het kind van God geen stand en valt, dan kan het in het daarop volgende leed van berouw de weg naar de barmhartigheid van de Vader weer vinden.

Bestaat het gevaar dat een kind zijn levensopdracht helemaal verspeelt, dan zet de Vader eventueel nood in om een correctie teweeg te brengen. Helpt dat niet, dan wordt het door terugroeping uit het moeras getrokken dat hem dreigt te verslinden. Daardoor wordt verspilde tijd afgewend en kwellend schuldgevoel van weleer grotendeels geneutraliseerd. De niet gerealiseerde bestemming wordt pas voor hem geopend wanneer het dat zoveel mogelijk zonder schade kan beseffen. Ook hier staat de Vaderlijke liefde boven alle gerechtigheid.

Blijft de christen trouw in de beproevingen, dan zal hij uiteindelijk God in zich en zich in God verwezenlijken. In deze liefdesvereniging leeft niet hij meer, maar Jezus Christus in hem. Nu kan er geen scheiding meer gebeuren en dus ook geen afkering van God.

* * *

In het leven van iedere geroepene en uitverkorene komt eens het tijdstip waarop hij de oude mens moet afleggen en zijn aan de wereld gebonden bestaan verlaten. Allang heeft hij vermoed dat hij deze stap eenmaal moet doen, maar echt inzien wilde hij dat niet. Maar nu staat hij werkelijk voor deze beslissing. Hij voelt onfeilbaar dat het Zijn hemelse Vader ernst is, en Deze deelt hem dat op niet mis te verstane wijze mee. Met willen en “eigenlijk zou ik toch ,,,” gaat het dan niet meer, nu moeten daden volgen.

Nog eenmaal wordt het kind van God voor de beslissing geplaatst: De wereld of God te dienen. Daarvoor geeft de Vader hem tijd en mogelijkheid om zich terug te trekken voor zelfbeschouwing. Kan het daarin zijn roeping niet bevestigen of zou hij die willen afgeven, dan zal zijn bestaan zich weer meer in wereldse banen bewegen. Daarop zal het misschien een poos een innerlijke leegte en een onbewust verdriet voelen, wat het aan de oppervlakte van zijn ziel, waarin hij weldra terugvalt, niet meer doordringend waarneemt – of grote opluchting wanneer het zijn roeping alleen verstandsmatig kon begrijpen en die op grond van de daardoor veroorzaakte twijfel en weerstand als dwang ervaarde.

Was de belofte zelfbedrog zonder daadwerkelijk loslaten van de bindende structuren, zal een aanvankelijke nood erop wijzen dat een deugdelijke beslissing genomen moet worden. Willen en alleen af en toe doen gaat op de duur niet. Dat weet men dan ook – vooropgesteld dat men eerlijk in God is en van daaruit tegen zichzelf.

Maakt de christen zichzelf verder wat wijs met schijnheiligheid, dan trekt de hemelse Vader Zich samen met de geestelijke werkers vooreerst terug. Het heeft weinig zin iemand volledige ondersteuning te geven die voortdurend bevestigt God te willen dienen, maar zijn leven daar niet werkelijk naar richt. Ernst en trouw zijn voorwaarden voor waarachtige navolging. In de zielentweestrijd van het zelfbedrog zal het ‘willen-maar-niet-doen’ tenslotte op het lichaam overslaan – een ziekte kan het gevolg zijn.

Als daden volgen en de mens bereidheid toont de wil van de Vader in daden om te zetten, dan betreedt hij een volkomen nieuwe dimensie van het geloof. Lang verborgen zielsgebieden gaan open – wat eerst vaag was, staat hem nu helder en duidelijk voor ogen. In het goddelijk licht beseft hij de reden en de oorzaak van zijn eerdere eigenzinnigheid en de daaruit voortkomende nederlagen. Steeds dieper en vaker wordt hij vervuld van Gods tegenwoordigheid; hij voelt een niet vermoede levenskracht in zich, die doordrongen is van vreugde en geborgenheid, van liefde en barmhartigheid. Ook de algemene geestelijke dood wordt voor hem in z'n hele draagwijdte zichtbaar, wat hem extra aansporing geeft om het goddelijk pad standvastig en moedig verder te bewandelen. In deze overgave kan nu alles heel snel gaan en een geboorte in de geest van God spoedig volgen.

Geliefde broeders en zusters, velen van ons streven naar geestelijke realisatie, maar wagen niet de definitieve stappen in de vrijheid. Hiermede vraagt de Vader jullie deze stap nu te doen. Iedere waarachtige christen moet eenmaal tegenover zijn demonen gaan staan, moet de schijnbaar oppermachtige slang de kop vermorzelen, moet over zijn zonden en zwakheden een vastberaden NEE uitspreken. Tegelijk getuig ik en sta met mijn van God vervuld hart er voor in dat hier de waarheid bekend gemaakt is en dat tenminste een gedeeltelijke geboorte in de geest van God voor allen die de Vader in Jezus Christus herkend hebben en inderdaad liefhebben, nog in dit aardse leven realiteit kan worden. Want het is een speciale tijd waarin wij leven. De Vader geeft genade als nooit eerder, de hemelpoort is wijd geopend. Herken de wederkomst van Jezus Christus.

* * *

Tot besluit

Het laatste gedeelte van dit hoofdstuk laat gevaren zien waaraan vooral personen blootgesteld zijn die een goddelijke roeping respectievelijk een goddelijke opdracht moeten vervullen – dat betreft veel lezers van dit boek. De aardse uitdagingen en geestelijke eisen voegen zich naar individueel geestelijk talent en bestemming. Hoe belangrijker de opdracht, des te dieper men in de deemoed moet gaan, want des te ongewoner zijn ook de beproevingen. Overeenkomstig daarmee groot is het gevaar in de strijd te falen; des te verstrekkender zijn opnieuw genade en barmhartigheid van onze hemelse Vader.

Verdeemoedigende zielscorrecties door middel van ziekte en nood zijn geen straf voor falen of zelfs goddelijke willekeur. Het is veeleer erbarmende liefde, die het kind van God voor erger wil bewaren en al het leven naar zijn bevrijding wil leiden. Nooit handelt de Vader om een andere reden, ook wanneer het er aan de materiële oppervlakte zo uitziet.

Angst voor falen en straf ontspringt niet uit de geest van vertrouwelijke liefde. Richtende wetgeving en geboden vrees voor God geldt alleen voor de gevallen schepping, die een hemelse Vader niet kent of erkent. In Zijn tegenwoordigheid verandert goddelijke strengheid in barmhartigheid en onnoemelijke liefde. Alleen op het hart van God moet ons hart gericht zijn.

Geloof en vertrouwen op God kan men theoretisch of levendig in zich hebben. In de theoretische overgave worden de beproevingen van het leven tot vaak onoverwinnelijke hindernissen, die tot en in agressie, gelatenheid of vertwijfeling kunnen leiden. Als men zich in de uitdagingen van het aardse bestaan onvoorwaardelijk aan de goddelijke vaderliefde overgeeft, leiden ze de ziel in de levendigheid van het geloof, wonderbaarlijke geborgenheid en gelukzaligheid bereidend.

* * *

Afstammelingen van het licht

*“Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken hen.
Ze volgen Mij en Ik geef hen eeuwig leven,
en zij gaan niet verloren in eeuwigheid,
en niemand zal hen uit Mijn hand rukken.”*

Waarom verlaten heelalbewoners hun meestal paradijselijke sterrenwerelden waar ziekte, nood en pijnlijke dood niet voorkomen, om op onze aarde in een plomp en kwetsbaar lichaam een weliswaar korte, maar met pijn en overal aanwezige sterfelijkheid gekenmerkte levenstijd door te brengen? Ze weten dat God hier het kleed van de materie aantrok en door Zijn sterven aan het kruis en Zijn opstanding de dood de macht ontnam, waardoor Hij voor de gevallen schepping een voor alle eeuwigheid geldend pad uit de materiële gevangenschap naar Zijn hart opende.

Alleen de op aarde geboren mensen hebben het voorrecht, vooropgesteld dat ze het christelijke pad ernstig en getrouw bewandelen, rechtstreeks naar het hemelse Jeruzalem te gaan om daar in ‘s Vaders eigen huis te wonen, waar ze met Hem en in Hem in innigste vertrouwelijkheid leven. Deze bijzondere uitgangspositie is in het hele universum nergens anders gegeven. Dat is gelet op de talrijke sterren van de kosmos moeilijk te begrijpen – en toch is het zo.

Maar ook hemelse geesten komen om belangrijke redenen hier naar toe. Daarbij moet men weten dat er een vast in Gods Geest verankerd oorspronkelijk leven en oorspronkelijk liefhebben bestaat en een vrije Vaderliefde. Daartussen is een oneindig verschil: De eertijds niet uit de goddelijke volkomenheid getreden geesten zien zich als één geheel in verordende verbondenheid met God. Hun wil is vast in Gods wil verankerd. Vrije liefde tot God kan zich echter alleen ontplooiën in geestelijke onafhankelijkheid. Om die te bewerkstelligen moet iedere geest oftewel in totale vergetelheid treden (kortste weg naar vrije volkomenheid, alleen op deze aarde mogelijk) of in gedeeltelijke vergetelheid (weg door onafzienbare tijdsruimtes op andere sterren), want alleen zo kan hij zelfbepalend en in vrijheid liefde tot God in zich opwekken en daarin opnieuw geboren worden.

Principieel kan men onderscheid maken tussen

- de geesten van de hemel, die op deze aarde al eens een incarnatie tot geestelijke wedergeboorte verwezenlijkt hebben. Ze trekken het aardse kleed opnieuw aan om een opdracht uit te voeren. Om hun geest uit God weer vrij te kunnen maken, moeten ze aan verschillende tegenkrachten en uitdagingen voor de ziel onderworpen zijn, waarbij sommigen van hen van het voorgenomen pad afraken. Een gevangenschap in Satans handen met verstrekkende gevolgen is op grond van de hun reeds toebehorende krachten van God echter niet meer mogelijk.
- de engelen die de vrije wedergeboorte in de geest van God nog moeten verwezenlijken. Deze voor de eerste keer geïncarneerde geesten zijn eertijds niet met Satan gevallen. Ze komen naar de aarde om hun in het goddelijke gewortelde wil te verlaten. Vanuit het aardse vergeten kunnen ze in zich een nieuw vrij leven in liefde tot de hemelse Vader oprichten.
- de zielen die al een keer op deze aarde zijn geweest en zich daarna in de meest verschillende sferen van gene zijde buiten de hemelse regionen ophouden. Ze krijgen een hernieuwde incarnatie met de mogelijkheid tot geestelijke vooruitgang. Ze vormen toch een minderheid op aarde en niet de meerderheid zoals veelal aangenomen wordt.

- de afstammelingen van zeer gevarieerde sterren van het universum. Ze komen hier eveneens met de bedoeling om in de aardse overwinningssrijd langs de kortste weg de grootst mogelijke gemeenschap met Jezus Christus in innigste liefde te bereiken.
- de mensen die afkomstig zijn uit de evolutie van de zielen van deze aardse wereld. Ook zij moesten eigenlijk hun leven naar vermogen aan de geestelijke wedergeboorte wijden. Zij vormen het gros van de aardse bevolking.

Bij de vier laatstgenoemden is een verstrikt raken in Satans valstrikken heel goed mogelijk. Ze kunnen diep wegzakken in hun goddeloze begeerten, die ze op aarde hebben ontwikkeld, wat een zwaarwichtige en noodlottige vrijheidsbeneming reeds hier – en na het aardse overlijden aan gene zijde veroorzaakt.

In de volgende teksten gaat het in hoofdzaak om de aardse mens geworden engelengeesten alsmede om de hier geïncarneerde burgers van de verschillende kosmische werelden. Ze zijn alle aan karakteristieke neigingen en zwakheden onderworpen, waarop in dit gedeelte nader wordt ingegaan. Een uitvoerige differentiëring van de buitenaardse wezens zou het kader van het hoofdstuk te buiten gaan, gemakshalve zijn ze daarom samen als afstammelingen of kinderen van het licht aangeduid. Bij het bestuderen van de teksten kan men eventueel zelf onderscheid maken.

Voormalige bewoners van andere sterren zijn in deze bijzondere fase van de aardse geschiedenis naar verhouding veel geïncarneerd, ze kunnen ongeveer vijf procent van de aardse bevolking uitmaken. Ook hemelgeesten zijn in grotere aantallen aanwezig om in de tijd van verandering God te dienen. Enkelen van hen zijn al wakker, sommigen voelen dat ze wakker worden, velen zijn nog niet ontwaakt en zitten nog halsstarrig vast in de materiële begeerten of vervalste geloofssystemen, die hun harten in geestelijke gevangenschappen blokkeren.

Graag zou ik deze broeders en zusters willen vertellen wie ze zijn en wat ze moeten doen – wat hiermee ook gebeurt. Maar de ervaring laat zien dat waarheid niet bijzonder graag gehoord wordt, want die verstoort niet alleen verkeerde wereldbeelden, maar ook spirituele werelden van schijn, religieuze waan en bedrog. Meestal zijn onbegrip en afwijzing de reactie wanneer een fundamentele en algemeen geldende waarheid ter sprake wordt gebracht, voor de realisering waarvan deemoed voor en overgave aan een almachtige God genaamd Jezus Christus, nodig is. Zelfs geesten die eens in innige liefde tot Jezus Christus stonden, kunnen Hem in de aardse religieuze doolhof niet meer vinden. Daarom bid ik in stilte voor hen. Vol vertrouwen kijk ik daarbij in Gods ogen, die zeggen: *“Alles komt goed, heb geduld, zoals Ik geduld met jou heb.”*

* * *

In het verloop van de voorbije zes millennia hebben bewoners van de sterren en de hemelen regelmatig het aardse kleed aangetrokken om de mensheid op haar afkomst en bestemming te wijzen en hen de gevaren van anti-goddelijke levenswijzen te laten weten. Zelden namen ze hen serieus, vaak werden ze uitgelachen, vervolgd of zelfs gedood. Slechts weinigen was het mogelijk hun goddelijke roeping adequaat uit te voeren; zo ja, dan meestal in kleine kring, zonder door de wereld herkend te zijn.

Sommigen van hen konden het in hen gelegde woord van God conform de aangeleerde geloofsinzichten alleen maar vervormd weergeven. Zo ontstonden naast enkele waarachtig christelijke gemeenten de meest verschillende religieuze gemeenschappen, waarvan de belijdenissen geen zuiver leven uit God konden en kunnen stichten. Andere afstammelingen van het licht vielen helemaal uit hun identiteit – ze zakten weg in de begeerten van het aardse luxueuze leven, materiële rijkdom en machtsstreven.

Helaas is de aardse bevolking zo verdorven en frauduleus geworden, dat maar weinig geïncarneerde engelen zich in hun roeping kunnen herkennen. De hele wereld streeft alleen naar het bereiken van hun aan materie gebonden verlangen en niet naar vervulling van hun geestelijke identiteit, die hun eigenlijke en enige werkelijkheid in tijd en eeuwigheid zou openbaren.

Het net van de tijdgeest heeft kleine mazen – de valstrikken liggen vooral op de loer waar men ze niet verwacht. De wedergeboorte in de geest kan alleen gerealiseerd worden indien men zijn verlangens van de wereld wegtrekt. Alleen de hemelse- en sterrenkinderen die in deemoed het door Jezus uitgestippelde pad betreden en afzien van een verwereldlijkte manifestatie van hun geestelijke talenten, openbaren de liefdemacht van de Vader.

Maar dat is niet hún voorrecht. Zielen die van deze en van andere planeten afstammen zijn volkomen gelijkgesteld aan de kinderen van het licht. In God ontwaakt maken ook zij Zijn leven en Zijn liefde

openbaar. En natuurlijk moeten ook zij bevrijdingsstrijd doorstaan – alleen zijn de oorzaken en omstandigheden daarvan vaak karakteristiek aan hun afkomst. Eigenlijk zijn er alleen maar gelijkwaardige broeders en zusters, elk van hen levend in het hen door God verleende karakter, waarin ze hun eeuwige bestemming vinden.

* * *

De zwakheden van de mens zijn voor het grootste deel gebaseerd op hun prenatale afstamming. Hij brengt gevallen zielendelen mee in zijn incarnatie, waarin die hem bij een juiste levenswijze als instrument voor het geestelijk ontwaken dienen. Dit is zowel op andere planeten alsook en vooral op deze aarde het geval, waar het satanisch kwade op grond van de heersende absolute vrije wil onbepaalde macht is verleend.

Ook sterrenbewoners, die hun vaak lichte en heerlijke werelden verlaten om zich in de duisternis van grofstoffelijke existentie te wagen, staan naast positieve onvermijdelijk negatieve begaafdheden ter beschikking, die een dadelijke geestelijke wedergeboorte mogelijk maken. Evenzo belasten hemelgeesten zich in een aardse incarnatie met op materie betrekking hebbende zielssubstantie om bij juist gebruik daarvan hun goddelijke geest tot ontplooiing te brengen.

De uitwerkingen van zulke tegenkrachten worden niet onaanzienlijk beïnvloed door de omstandigheden van de wereld waar men van afstamt. Al naar gelang de leefwijze van de voorafgegangene existentie blijken er naast de ontplooiing van voorbeeldige karaktereigenschappen en grootse talenten, ook allerlei onvolmaakte gedragingen:

Voormalige voortbeweging met de snelheid van het licht of van de geest en eertijds ogenblikkelijke vervulling van de wil kunnen nu tot traagheid en/of ongeduld leiden, want nu moeten de voormalige sterren- en hemelbewoners het hen omhullende zware vleeslijf dragen, waarin ze zich moeten onderwerpen aan tijdelijke processen en het overwinnen van ruimtelijke afstanden. Hun tevoren goddelijk rechtvaardigheidszin veroorzaakt in het aardse bestaan soms nietsontziende eigengerechtigheid. Een eens overheersende wijsheidsprincipe kan tot een onnatuurlijk verstandelijk gedrag leiden, wat weer trots en hoogmoed veroorzaakt. Het onbewuste verlangen naar het in de hemelse toestand altijd gegeven inzicht in het wezen van alle dingen kan nu in penetrante nieuwsgierigheid ontaarden. Afstammelingen van gesternten, waar orde en harmonie het wezenlijke principe vormen, kunnen op aarde aan een onnatuurlijke ordedwang onderworpen zijn, die nu hun gedrag bepaalt. En zo zijn veel meer exotische opvattingen en merkwaardige optredens en gedragingen terug te leiden naar de omstandigheden op de ervoor bewoonde werelden.

Hun strijd om vrij te worden bestaat, net als bij de zielen die uit deze aarde afkomstig zijn, in het overwinnen van uiteenlopende negatieve eigenschappen in het geloof aan het ware en goede. Door opzietten van de eigen behoeften in het gezin, door hulpvaardigheid in de kennissen- en vriendenkring, door het opvolgen van voorschriften op beroepsgebied, alsmede inachtneming van staatswetten groeit echte deemoed in het hart, die beslist nodig is om het christelijke pad te kunnen bewandelen. In het ontwikkelen van meegevoel en barmhartigheid met het oog op het verschrikkelijke leed in de wereld ontwaakt hun wens dit door offerbereidheid te verzachten. In overeenstemming met de overgave aan de liefde worden de aanvankelijk negatieve zielekrachten tenslotte tot opnamevaten van goddelijk bewustzijn. De tevoren dominante onvolmaaktheden gaan in in hun oorspronkelijke volkomenheid.

* * *

Voor de van de aarde afkomstige zielen begint het mens-zijn pas met de verwekking in het moederlichaam en het daarop volgende opsluiten van de goddelijke geest in het hart. Aan hun bestaan voorafgaand aan de val van weleer uit de Goddelijkheid, alsmede aan hun van daaruit in gang gezette ontwikkeling door talloze tijdsperiodes, hebben ze vooralsnog geen herinnering.

De afstammelingen uit het licht leefden voor de aardse incarnatie al in een zelfbewuste existentie. Omdat in het mens-zijn op aarde hun goddelijke geest eveneens verborgen in het hart van de ziel rust, is hun afkomst voor hen eerst ook niet duidelijk. Al naar gelang opvoeding en milieu groeien velen in een werelds gekenmerkt milieu op en volbrengen een overwegend materieel bestaan met alle mogelijke hoogtes en dieptes.

Om een opwekking teweeg te brengen, is meestal nood en lijden nodig, omdat zowel in de slaap van verwereldlijking en schijnbare materiële geborgenheid alsook in de egocentrische instelling van spiritueel zinnelijk leven goddelijke aanrakingen meestal niet of alleen maar verkeerd waargenomen kunnen worden. Authentiek ontwaken zonder pijnlijke beïnvloeding gebeurt daarom uiterst zelden.

Maar zelfs met de uitdaging van problematische en pijnlijk verdeemoedigende levensomstandigheden komen een waarachtige en blijvende geestelijke openbaring evenals een soms daarmee gepaard gaand inzicht in de prenatale existentie nauwelijks tot stand.

Keert de mens zich in zielsopenende nood niet tot God, dan kan zijn hachelijke toestand een diepe val in agressie, vertwijfeling of depressie veroorzaken. Menigeen grijpt dan naar alcohol of harddrugs en/of raakt in zijn leed aan lager wal. Deze kinderen van God eindigen soms als dakloze. Menig vuile bedelaar is een engel van het licht.

Tijdens en na de vernieuwing van de aardse wereld zullen enkele van deze verloren broeders en zusters in hun goddelijkheid ontwaken. In de nieuwe tijd worden ze verkondigers van het hemelse gedachtegoed.

* * *

Zoals al vermeld, is de geaardheid van de kinderen van het licht te danken aan hun voorafgegene existentie, aan hun structuur van geest en ziel en aan hun roeping. Deze vooronderstellingen geven hen niet zelden een gevoel van aards niet verbonden te zijn. Voor hun omgeving lijken ze vaak 'levensonbekwaam' en onaangepast, ook psychisch labiel – sommigen lijden aan het Savant-syndroom en autisme. Velen hebben het moeilijk op school, wat niet door domheid komt, maar meestal gebaseerd is op onbewuste afweer tegen de liefdeloze en verkeerde manier van aardse opvoeding en schools onderricht.

Sommigen zijn later in sociale beroepen werkzaam of werken met het oog op hun vrijheidsliefde zelfstandig, waarbij ze wegens hun goedmoedigheid en goedgezindheid zelden zakenlieden worden die op winst uit zijn. Op grond van hun karakteristieke waarneming staan velen het dictaat van het verstand niet toe, waarom ze met grotere prioriteit hun gevoel en hun intuïtie volgen. Omdat er voor hun ontwaken geen bewuste verbinding met de geest van God bestaat, zijn deze gevoelsmensen gemakkelijk te beïnvloeden en worden vaak uitgebuit.

Veroorzaakt door het ontbreken van wereldse steun werden velen van hen spirituele zoekers. Maar hun van de wereld losgemaakt verstand verdwaalt gemakkelijk in het labyrint van esoterie en vervalste religie. Hun duidelijk uitkomend verlangen naar geborgenheid maakt hen helaas ook bijzonder geschikt om in extreem verslavingsgedrag te vallen. Zodoende is hun weg een gevaarlijke tocht langs de rand van de afgrond tussen wereldse verbondenheid en vrijgevigheid. De beschermgeesten die hen begeleiden hebben 'de handen vol', opdat deze zielen niet te gronde gaan. Maar juist moeilijke en verdrietige omstandigheden zijn de basis voor een opwekking op de juiste tijd. In hun vaak moeizame en onveilige levensomstandigheden bevrijden ze zich gemakkelijker van aardse boeien dan in een verzekerd bestaan.

* * *

Enkele kinderen van het licht bereiken conform hun geaardheid hoge wereldse posities. Vaak zijn dit voormalige bewoners van werelden met een hoog wijsheidsgedrag, dat nu in theoretische duidelijkheid en verstandsscherpte tot uitdrukking komt. Op grond van hun zielsstructuur bezitten ze niet alleen allerlei talenten, maar vaak ook een bijna onbuigzame, maar egocentrische wilskracht. Hiermee verbonden bevatten deze eigenschappen een groot gevaar, omdat het berekenende verstand meestal alles gebruikt wat voor de verrijking van zijn grenzeloze eerzucht, heerszucht en hebzucht dient, waarom men zulke personen vaak in de bovenste etages van grote concerns met gewetenloze winstconcentratie aantreft. Hier is duidelijk te zien hoe goddelijke bekwaamheden door machtswaan en hebzucht in het satanische veranderen.

Zo leven enkele van de groten in economie en politiek aan hun eigenlijke missie voorbij. Als afgezanten van het licht moesten ze de mensheid eigenlijk geestelijk ondersteunen en niet nog dieper in de magische wereld van de materie trekken. Toch zie ik ettelijke van hen ontwaken en zich als diegene herkennen die ze in waarheid zijn: kinderen van Gods liefde. Als zodanig zullen ze eens hun vermeende rijkdommen verlaten en Jezus navolgen.

(N.B.: De laatste beide teksten laten principiële mogelijkheden zien. Doorgaans vermengen de eigenschappen zich min of meer, waarom het tot veel verschillende lotgevallen en gedraging komt.)

* * *

Sommige afstammelingen van het licht bezitten een buitengewone aantrekkingskracht – hun lichte uitstraling oefent een stimulerende werking uit op hun omgeving. Als zulke geesten aan een materieel streven ten prooi vallen, dan kan de goddeloze wereld doelgericht op hen inwerken en hun charisma handig gebruiken voor minderwaardige doeleinden. Ze krijgen dan onmetelijke rijkdom en aanzien. In

de schittering van de media worden ze als bekende persoonlijkheden bewonderd en vereerd. Samen met de zielen die van een prominenten-status van de demonische wereld zijn voorzien, zijn ze de goden van de geconditioneerde volkeren en de verblindings- en manipulatie-marionetten van de regisseurs achter de coulissen van dit aardse theater.

Vooraf op jonge leeftijd is de voortdurende verering gif voor deze mensen. In de hoogheidsroes kunnen velen alleen nog maar in momenten van onbegrensde waardering iets voelen. Daarom voelen ze ondanks alle mogelijke welvaart voortdurend een onaangename innerlijke leegte. Helaas grijpen ze in het verlangen naar vervulling zelden naar geestelijk goed, maar bevredigen en verdoven ze zich met bezit, losbandig party- en seksleven, alsook met buitensporig gebruik van alcohol en drugs. Zo vallen ze steeds dieper, en menige 'ster' overleeft zijn excessen niet. In de muziek- en filmwereld zijn er genoeg voorbeelden van. 'Alleen de besten sterven jong!' is dan de passende slogan daarvoor.

* * *

Vrij vaak besluiten twee of meer sterren- of hemelse broeders en zusters een gezamenlijke incarnatie op deze aarde. Zodra de passende omstandigheden voor de 'passagiers' zich voordoen, beginnen ze de reis naar de vergetelheid en gaan ze naar het lichaam van de moeder. Van nu af aan gaat iedere ziel haar geheel eigen weg, waarbij de prenatale gemeenschappen soms ook op aarde familiair verbonden zijn of elkaar in kennissenkring weer vinden. Hun voormalige saamhorigheid kunnen ze doorgaans echter niet meer zien.

In het verloop van het aardse bestaan ontwikkelen zich de meest uiteenlopende levensomstandigheden en arbeidsvelden. Zo kan het gebeuren dat een ziel uit de lichte gemeenschap een wereldbekende kunstenaar, een economische magnaat of regent wordt en daardoor zeer rijk en gezien. Een andere ziel brengt zijn leven in armoede door of is hulpbehoevend. Ieder mens heeft zijn heel persoonlijk lot, al naar aanleg, al naar noodzaak van de roeping.

Heel wat geesten incarneren met de wens hun voormalige familieleden of hemelse broeders en zusters af en toe of tenminste eenmaal te mogen ontmoeten, ingeval ze geen directe familie zouden worden. Als ze elkaar tenslotte 'toevallig' tegenkomen, bespeuren ze een innige liefde en verbondenheid met de schijnbaar onbekende persoon. Dan komt het helaas voor dat de reeds gehuwden opnieuw verliefd worden, soms in de onjuiste mening dat ze hun zogenaamde tweelingziel hebben ontmoet, wat echter in deze fase van de aardse geschiedenis uiterst zelden het geval is. Menig huwelijk is daardoor al stuk gegaan.

In sommige gevallen komt het voor dat iemand bij een ontmoeting met een broeder- of zusterziel uit het licht de geestelijke verbinding onbewust maar indringend waarneemt en 'onsterfelijk' op die persoon verliefd wordt – de ander echter niet. In de wereldse blindheid leidt zo'n eenzijdige zielsverbinding soms tot onzegbaar liefdesverdriet van de betroffene persoon, soms tot zogenaamde stalking.

Na enige jaren en verschillende levenslopen is het tenslotte zover de aarde weer te verlaten. Iedere ziel betreedt op haar tijd haar individueel geschapen hiernamaals en al naar verwereldlijking of vergeestelijking gaat nu de verdere ontwikkeling plaats vinden. Naast de waarachtig gelovigen zijn het vooral de noodlijdenden die de aarde nauwelijks een traan nalaten. Hun vroegere armoede maakt voor hen een snelle vrijwording van aardse bindingen mogelijk.

De bekende en welgestelde persoon, die elke denkbare geneugte genoot, die misschien door rijkdom en verering in hoogmoed en zelfverheerlijking geraakte, zal het eerder moeilijk hebben. Zijn ziel is vergroeid met de materiële begeerten, ze mist vooral de wereldse status, die ze mee naar gene zijde heeft gebracht. Ook hier wil ze daarin nog bemind en voortreffelijk behandeld worden. Zowel hier op aarde alsook aan gene zijde is het echter alleen de dienende liefde die geestelijke groei mogelijk maakt. Zo heeft ze zichzelf door aardse rijkdom en/of macht een moeilijke weg bereid, wanneer ze haar hoge positie niet tot welzijn van de medemensen heeft gebruikt.

Vanaf een bepaalde graad van rijpheid komen de zielen in lichtere gebieden. Hier worden hun broeders en zusters voor hen weer zichtbaar. De gevorderden werken nu met heel hun liefde op hun achtergebleven broeders en zusters in. Hun gebed zal niet verslappen tot ook de laatste broeder- of zusterziel vrij geworden is, wat al naar bereidheid tot loslaten van aardse hebzucht en gebondenheden langere tijdsruimtes in beslag kan nemen.

Op het laatst bestaan de vroegere wereldse verschillen weliswaar niet meer, maar op grond van de op aarde eigengemaakte geloofs- en liefdeskracht komt het echter tot verschillende ontvankelijkheid van Gods geest, wat voor een deel grote verschillen in de staat van zaligheid met zich mee brengt. Waarbij

elke vervulling de eigen maatstaf van volkomenheid in zich draagt – en dus ook een heel eigen gelukzaligheid.

* * *

In deze tijd van verandering en vernieuwing verlaten naar verhouding veel gemeenschappen de geborgenheid van hun lichte werelden, om zich op deze aarde met een lichaam van vaste stof te bekleden. Op grond van de gegeven incarnatiemogelijkheden komt het daardoor af en toe tot tijdelijke spreiding van enkele jaren tot tientallen jaren.

Zo is het geen zeldzaamheid dat gemeenschappelijk ‘vertrekkenden’ elkaar bijvoorbeeld als moeder en dochter of als grootvader en kleinkind op aarde weer vinden. Ruimtelijke spreidingen zijn doorgaans onderworpen aan specifiek voor de ziel noodzakelijkheden en brengen allerlei vooronderstellingen met zich mee voor goddelijke roepingen. Als op een gegeven moment twee of meer personen uit verschillende landen of culturen elkaar ‘toevallig’ ontmoeten en elkaar als geestelijke broer en zus herkennen, dan was en is dat zo gewild.

De reden voor een gezamenlijke incarnatie ligt vaak in de wens ook op aarde niet gescheiden te zijn, soms echter in de noodzaak van een goddelijke missie. Hier brengt de Vader de sterren- en hemelbroeders en zusters weer samen, opdat deze een eiland van liefde vormen, hetzij als familie, als vriendenkring of als geloofsgemeenschap. Helaas gebeurt het soms dat zo’n gevormde verbintenis een prooi wordt van geestelijke hoogmoed of dwaalleer, waardoor een fanatieke vereniging gevormd wordt. Dan gaat het oorspronkelijke licht verloren, het levenswerk kan niet volbracht worden.

Af en toe nemen een broeder- of zusterziel armoede of een handicap op zich, om behalve de eigen levensopdracht voor hun aardse omgeving toewijding in het dienen mogelijk te maken. De zorgzame naastenliefde maakt het de helpers en verplegers mogelijk goede vooruitgang in hun geestelijke ontwikkeling te maken. Zulke zich opofferende zielen dienen voor sommige zielen met een opdracht tot snellere ontplooiing van de goddelijke geest, hetgeen tevoren in liefde afgesproken was.

In de geestelijke strijd staan allen voor één en één voor allen. Het ‘loon’ van de zich opofferende zielen is hetzelfde als dat van de werkende zielen. Hier bestaat geen beter of slechter, geen hoger of lager. Op het laatst zijn allen weer verenigd, en de liefde tot hun Vader in Jezus Christus is hun gemeenschappelijk leven.

* * *

Zielen van deze aarde

Het hoort tot mijn opdrachten opheldering te geven over de verhoudingen van de wereld hier en die aan gene zijde. Een klein beetje mocht ik op deze plaats over de afstammelingen van verre sterren alsmede van de geesten uit de hemelse gebieden beschrijven. Evenzeer en vooral gaat het in het universele verlossingsproces om de kinderen van deze aarde die in de vast-stoffelijk gebonden zielssubstantie, genaamd materie, als gestaag vrijer wordend bewustzijn door het natuur- en dierenrijk tot aan het vrije mens-zijn trekken, om uiteindelijk de brug van het kinschap van God te kunnen betreden. Ook zij zijn op grond van de val van Lucifer met zwakheden en onvolkomenheden behept en zijn aan dezelfde voorwaarden onderworpen als alle andere kosmische wezens.

De buitenaardse volkeren brengen echter andere vooronderstellingen mee in het aardse bestaan en zijn daardoor in staat als dienaar van de liefde mee te werken aan de verlossing van de gevallen aarde. In dit verantwoordelijke ambt staat men niet boven maar onder zijn broeders en zusters die uit de planeet aarde zijn geboren. Voor God bestaat er geen wat voor soort hoogheidsrecht dan ook – een afkomst uit de sterren of van de hemel is in de eerste plaats verplichting om zich in dienst van de liefde te stellen.

Is een aardse ziel ontwaakt, dan kan het zeer zeker het geval zijn dat ze de afstammelingen uit het licht in liefde en wijsheid vooruit is en tot diens leraar en leider wordt – en zo zal het eens ook zijn. Niemand kan vermoeden wat in een nog zo diep gevallen mens aanwezig is – om het even van welke afkomst.

Ik wil nog eens benadrukken: Voor God bestaat er geen tweede- of derderangs gezelschap, geen waardeverschil tussen geesten uit de hemelen, zielen van verre sterren en de zielen die aan de substantie van deze aarde zijn ontnomen. Eerder neigt de goddelijke Liefde zich tot de gevallen en hulpbehoevenden. Het hart van de Vader heeft een groot verlangen naar verlossing van Zijn gevallen schepping. Zijn hele Wezen wijdt Hij aan deze bevrijding. Hij is pas dan volkomen gelukkig en tevreden wanneer eens ook het laatste verloren kind van Zijn liefde de weg naar huis weer gevonden heeft.

* * *

Woorden van broeders en zusters aan gene zijde om ons de weg te wijzen

*“Grijp het licht der genade aan, dat God je schenkt,
het licht der genade en niet het duister
dat nu zichtbaar voor je wordt.”*

In eigenzinnig en onverschillig gedrag val ik steeds weer in zelfrechtvaardiging en fatale hartstochten, die mij van mijn geestelijke identiteit scheiden. Steeds krijg ik daarop terechtwijzingen en waarschuwende maar ook bemoedigende en vertroostende berichten, die wel algemeen geldig zijn. Alle broeders en zusters die met hun tekortkomingen en minderwaardige verlangens worstelen, kunnen zich hier aangesproken voelen en zich de geest van de woorden eigen maken.

“Ook het meest goedbedoelde voornemen lijdt schipbreuk als er geen blijvende nabijheid aanwezig is van God, die waakzaamheid geeft. Zonder de onvoorwaardelijke wil om niet meer te zondigen, gaat het niet. Zonder standvastigheid en zelfoverwinning is geestelijke groei niet mogelijk. Met dweperige gedachten en woorden had nog geen enkel plan bestendigheid, laat staan de uitvoering ervan. Het begaan van de geestelijke weg is een zeer ernstige zaak en vraagt de hele inzet. De lauwe valt steeds weer, de wiegende grashalm draait en keert zich na iedere wind, de overmoedige en hoogmoedige krijgt steeds het bewijs van zijn zelfbedrog.

In bepaalde begeerten moet men zichzelf geweld aandoen, anders valt men terug. Daar hoort de onvoorwaardelijke wil bij om bij het voornemen te blijven. Het hart moet altijd op de eerste plaats staan, dan staan de geestelijke krachten van het licht ter beschikking en ondersteunen in elke levenssituatie. Worden er fouten gemaakt dat is het goed en belangrijk niet in zelfbeklag te verharden, maar zich op Gods liefde en vergeving te bezinnen, en zich tot de Vader te wenden en de zaak met Hem te bespreken. Hij richt je weer op en je kunt met goede moed verder gaan. Moedeloosheid, twijfel en ergernis zijn deuren naar de duisternis.

Vraag steeds om liefde voor alle mensen, dan zul je je verwonderen welke vooruitgang je zult maken en waar liefde allemaal toe in staat is. Bedenk steeds: Jouw tijd is in Gods handen, je behoort Hem toe in elke levenssituatie. Je bent een werktuig van liefde in Zijn hand, Zijn dienaar en arbeider, Zijn ridder en soldaat.

Ga dan en handel er naar. Deze regels zijn jou en allen gegeven die de geestelijke weg zoeken als richtlijn en leiding. Neem ze serieus en lees ze echt vaak over. En word in de strengheid tegenover jezelf niet ook streng en hard tegenover je naasten, maar wees altijd zachtmoedig en geduldig, dan zul je grote winst behalen. Breng je geestelijk werk altijd ten offer aan je Vader, die Broeder voor je is in het met-je-meegaan, maar ook God in Zijn macht en heerlijkheid. God zij met je, heil voor jou in Jezus Christus.”

* * *

Bemoediging na de diepe val

“Sta nu weer op, ziel, wees vol vertrouwen en laat vreugde toe, schud je duisternis van je af, geef het over aan God, zie Zijn genade en welwillendheid, laat je niet klein krijgen. Geen zelfverwijt en zelfmedelijden moet je gevangen nemen. Bid om licht en liefde, zie de hemel, zie de zon, voel de warmte, wees in de stroom van het leven. Geef je over aan de levensvreugde die je altijd vindt in je hart waarin Gods liefde woont.

Geef nooit op, broeder! Hoor je, geef nooit op! Sta weer op als je gevallen bent! Als moedeloosheid je overvalt vanwege je zwakheden en fouten, heb dan geduld en bid in je duisternis en heb hoop (verwachting) en vertrouwen op Gods hulp. Je slechte toestand zal niet lang aanhouden en het zal spoedig beter worden. Spoedig wordt het licht in je en je zult je verheugen in het opnieuw verkregen leven en in de daarin verborgen mogelijkheden; het leven dat je altijd gewild hebt in de vereniging met je Vader Jezus Christus.”

* * *

“Geef nooit op, strijdende zielen. Niet in de diepste smaad voor jullie zelf en in het steeds voor jezelf onbegrijpelijke doen en laten van jullie wereldse wezen. Niets is onvergeeflijk voor God, toch moeten jullie jezelf eens je verspilde tijd en je vaak zo lauwe handelen vergeven, want verloren tijd komt nooit terug. Het is nooit te laat om ernst te maken op de weg naar God. Wees daarom niet mismoedig en twijfel niet ook als je terneergeslagen voelt vanwege je gedrag.

Laat Jezus niet los, ook wanneer jullie Hem in hoogmoed bespuwen, ook wanneer jullie Hem met je kwetsende gedachten de doornenkroon opzetten, ook wanneer jullie Hem met je zonden geselen, ook wanneer jullie Hem met je liefdeloosheid kruisigen, ook wanneer jullie Hem met jullie liefdeloze woorden azijn en gal te drinken geven. Zie op naar Hem, hef je moede ogen op naar Zijn ogen – zie Zijn liefde!”

* * *

Je staat op een tweesprong, handel nu, voordat God voor jou handelt. Weliswaar voor jouw bestwil en dat van ons, maar dan zal een moeizame weg begaan moeten worden met veel tranen en verlies en verdriet. God wil geen leed, dat weet je wel, maar daartoe is de noodzaak er vaak, zo vaak ...

En jij weet waarom, anderen weten het niet – jij bent ziende geworden, doe je ogen ook open en handel dienovereenkomstig, dan zal het iets gemakkelijks zijn en heb je een heerlijke tijd voor je en ook je gezin, en jullie zullen allemaal gezond blijven en met blijde moed in Gods tegenwoordigheid naar de toekomst kijken en beschermd en gevoed door Zijn liefde verder gaan.

O, wat een genade jullie hier ten deel valt, wat een goddelijk geschenk! Verstoot het niet langer – bezin je, laat het gebeuren, sta recht en oprecht, dien de leugen niet meer, toon warme hartelijkheid en meegevoel, laat God door jou deze aarde betreden.”

* * *

Waarom strijd je niet? We moeten allemaal strijden! In de strijd staat Jezus op het punt van jouw dood. Laat Hem daar werken door jouw toewijding. Je bent voor Jezus in deze wereld gekomen. Stap opzij, je leven behoort Hem toe, je bent een instrument van Zijn liefde. Lang werd je voorbereid voor dit leven op aarde. Je hebt een missie te vervullen. En alleen deze ene keer kun jij die vervullen. Nooit weer zul je God zo kunnen dienen als nu, want deze tijd is uniek en jouw nalatigheid hier onherroepelijk. Wees een ware ridder van je Heer en Koning. Laat je dood los en vertrouw je geheel en al aan je Vader in de hemel toe. Besef de realiteit van de wederkomst van Christus en houd je die steeds voor ogen.

Zo kan nu een nieuw leven in jou beginnen. Niet het door je verwereldlijkte ziel gedroomde leven in lichamelijke lust en dagelijkse bevrediging van je zinnen, maar het vrije leven in God, de ontplooiing van al je geestelijke talenten en de ene ware liefde die je oneindig gelukkig maakt: De liefde van Jezus.

Twee levens stonden altijd voor je: Het ene leidde regelrecht naar het verderf, het andere rechtstreeks naar de gelukzaligheid. Je hebt voor de hemel gekozen. De geestelijke wereld is verheugd over je beslissing, en zoals je weet ondersteunt ze je met al haar krachten. Onze gebeden dragen je door donkere wolken. Wij, je broeders en zusters in de Heer, zijn altijd om je heen. We zien je ernst en dat is de basis van onze hele inzet voor jou. Maar voor ons allen uit gaat onze God en Vader Jezus Christus, van Hem komt alle kracht, alle liefde, al het willen en volbrengen.

Geliefde broeder in het vlees, onze liefde in Jezus Christus is altijd met je, wees gezegend met Zijn liefde, wees gezegend in Zijn naam.”

* * *

“Je enige wens zij God toe te behoren en Hem te dienen. Wees strijder voor de nieuwe tijd. Wees strijder voor de nieuwe aarde. Dit is een gemeenschap van vertrouwen en geloof in de macht van de liefde! Kom, soldaat van God, wees niet bang, want van Hem is het rijk en de kracht en de heerlijkheid! Kom, ridder van de eindtijd, kniel neer voor je God en Koning Jezus Christus, opdat Hij je zal sterken en oprichten in het aanschijn van je dood. Laat je vormen op het oefenveld van deze aarde, opdat je bij de strijdmacht kunt aansluiten! We wachten op je! We hebben iedere strijder nodig! Laat je klaarmaken, opdat we voleindigd worden. Het lichaam van Christus moet compleet zijn in ons en door ons! Kom, gevallen engel, sta op! Het is de hoogste tijd! Het is bruiloftstijd.”

* * *

“Beste Samuel, jouw tijd is nu gekomen, jij moet nu afscheid van de wereld nemen. Laat alles achter je wat je van je goddelijke opdracht scheidt! Spoedig volgen verdere openbaringen, waar je bereid voor moet zijn in alle zielsgebieden. Tot nu toe kon je veel inhoud van de jou gegeven boodschappen en inzichten afstemmen aan andere bekendmakingen en profetieën. Dat zal verder niet meer mogelijk zijn, want er worden je aspecten van het geestelijk leven, alsmede openbaringen betreffende de toekomst van de mensheid gegeven, die tot nu toe nog niet gegeven werden.

Je treedt nu in een nieuwe fase van je ontwikkeling. Die bevat niet alleen de mogelijkheid van geestelijke vooruitgang, maar ook een groot gevaar. Als je niet in je totaliteit meegaat, dan zal je ziel erg gaan struikelen. Uiteindelijk zou je kunnen vallen en je erg verwonden, zodat er een lange

genezingstijd nodig zou zijn. De conflicten van je ziel zouden op je lichaam overslaan en je ziekte en nood brengen.

Daarom zul je en moet je een voor God geldige wilsbeslissing moeten nemen. Je hebt nog steeds de mogelijkheid deze dienst van God neer te leggen. Je wil is vrij. Bedenk dat je ambt betreffende de eindtijd en de nieuwe tijd je geen speciale verdienste oplevert, je krijgt er geen loon voor. Zie, je geestelijke sfeer bestaat onafhankelijk van je opdracht. Je motief is alleen de liefde. Bedenk dat goed. Je hart zal je al het overige openbaren.”

* * *

Vragen en antwoorden

“Het geloof daagt de ziel er toe uit om verder te gaan dan ze kan zien.”

De volgende teksten zijn gedurende vele jaren ontstaan. Ze behandelen zowel thema's die mij aan het begin van het geestelijk pad bezig hebben gehouden, alsook zulke die mij continu raakten. Daardoor ontstaat een breed spectrum aan antwoorden van de zijde van begeleiders aan gene zijde, die allemaal echt een goede inkijk in verschillende gebieden van leven en dood geven. Sommige vragen heb ik plaatsvervangend voor de gemeenheidschap gesteld, wat men aan de formulering gemakkelijk kan herkennen.

* * *

Is iemand blootgesteld aan onrechtvaardigheden en beledigingen, dan reageert het wereldse denken met onbegrip en agressie. De mens lijkt dan vaak een vulkaan die geweldig uitbreekt en vernietigend vuur en lava over zijn omgeving spuugt. Hoe kunnen we het beste met deze situatie omgaan? Welk bewustzijn moet men ontwikkelen om de fouten van de medemensen niet persoonlijk te nemen, om niet beledigd of agressief tegen anderen en tegen zichzelf te reageren?

“Elk begrip heeft z'n grenzen en werelds denken is altijd begrensd, het reageert in het kader van zijn zielstoestand en specifieke zielsgeaardheid. Vrede is een toestand van zijn, een bewust zijn, niet gecontroleerd door egoïstische gedachten en emoties, niet beïnvloed door wereldse angsten en begeerten. De mens kan dit hartsbewustzijn vrij gebruiken. Het woont in hem, onafhankelijk van zijn aardse identiteit.

De deur daar naar toe is de overgave aan de liefde. Men doet zagezegd een stapje terug en geeft de liefde voorrang. Dan ontvangt en raakt ze degenen aan met wie men in contact reedt. Dit heeft niets gemeen met werelds denken en handelen. In plaats van de menselijke reactie handelt goddelijke liefde en wijsheid, handelt eigenlijk God Zelf.”

Wat is de aard van een volkomen ziel met betrekking tot belediging en krenking?

“Er is geen verzet in haar, daarom volgt er geen reflectie in denken en handelen. In deze onaanraakbaarheid ontwaakt stap voor stap een nieuwe aanraking. Kwetsende woorden, laster, uitstraling van haat en woede, alles wat vernietigend op haar inwerkt, wordt door goddelijke liefde ontvangen en daarin rechtstreeks zelf tot liefde.

Nu raakt de ziel alles wat gebeurt van binnen uit aan. Wat overblijft, is helder zien en ervaren in Gods tegenwoordigheid. Als een kind van God wordt aangevallen, dan gaat deze aanval eerst door het hart van de Vader, waarin het kind ziet waarom Hij iets toelaat of niet. Zo staat het zonder vrees tegenover elk gebeuren.

Dit leven maakt het mogelijk er geheel en al voor God te zijn, omdat Hij nu in het kind leeft en alles wat er met het kind gebeurt, eigenlijk met God gebeurt. De vervulling van Zijn wil is nu de grootste vreugde van het kind. Dit is hoogste volmaaktheid op aarde. Het is voor ieder mens die dat waarachtig wil, mogelijk om dat te bereiken.”

* * *

Zo lang ik me kan herinneren lijd ik onder angstsituaties. Nog als volwassene had ik angst voor alledaagse ontwikkelingen en ontmoetingen. Ik vroeg naar de wortel van de angst.

“Angst heeft verschillende oorzaken. Vaak is het de angst voor teleurstelling, voor de eigen onbereikbaarheid, voor de eigen kwetsbaarheid. Eigenlijk is het echter de angst van de ziel in en voor haar dood. Deze angst is in ieder mens min of meer aanwezig – deels bewust, deels onbewust – en gebruikt verschillende omstandigheden ter ontlading. Dit gegeven dwingt tot voortdurende activiteit en afleiding, want die verbergen de angst. Maar juist de aardse overprikkeling verlamt de

ziel en belemmert haar zich aan haar goddelijke identiteit toe te vertrouwen, die haar aan de geestelijke dood – en dus aan de vrees – zou kunnen ontrukken. Zo is hier een vicieuze cirkel ontstaan, die de mens niet alleen kan doorbreken.

Jezus heeft voor Zijn kinderen een uitgang uit deze gevangenis geschapen. De overgave van hun hart leidt hen naar de vrijheid van de geest en maakt hen vrij van elke angst. Als jij je opent voor Gods liefde en daarin het waagstuk van de kwetsbaarheid riskeert, word je gewaar dat het spook van de angst je voor altijd heeft verlaten, ja, dat angst alleen een fantoom van de vergankelijkheid en van de dood was en is.”

* * *

Hoe kan men met het hart denken, ja, zien?

“De ogen van het hart zien niet met het lichamelijk oog. Het is een ander zien, want de liefde van het hart bestaat onafhankelijk van het lichaam. Met het hart blikt men aan de andere kant van de stof en ziet men de wereld en al het leven in hun gestalte van ziel en geest. Onbeschrijflijk liefdevol is deze blik, dit goddelijk gebeuren in het waarachtige zien, deze schouw met Gods ogen.”

Hoe activeert men deze liefde van het hart?

“Concentreer je in liefdevolle gedachten aan de Vader vrij en licht op de plek van je materiële hart, daardoor gaat de toegang naar het geestelijke hart open. Het wordt warm in je borst, de liefde is in beweging, heel zacht en licht is deze beweging, als een ‘zacht, licht suizelen’, dat de ziel in het diepste aanraakt en zich als een warme liefdestroom over haar heen giet.

Omdat deze liefde in elk mensenhart aanwezig is, raakt ze zichzelf in de naaste aan, verbindt zich met zichzelf en neemt de beminde daarbij mee. De liefde van jezelf is dan in het hart van de medemens aanwezig. In de werkelijke zin raakt God echter Zichzelf aan van mens tot mens, van hart tot hart. Dat gaat niet meteen en vraagt oefening zoals alles in het leven. Maar het is de beste van alle meditatie; in de stille liefde van het hart tot Jezus Christus maakt de ziel de grootste vooruitgang.”

* * *

De sluimerende geestvonk in het hart van de ziel ontbrandt vooral in de liefde tot de hemelse Vader in Jezus Christus. Maar niet altijd gaat in het geloofsleven vertrouwenvolle liefde voorop om Godsbesef te bewerken. Juist in de door het verstand gekenmerkte wereld staat de behoefte aan kennis vóór kinderlijk Godsvertrouwen. Hoe kan men God herkennen en waar vind je Hem?

“Een ontmoeting met God kan alleen maar plaatsvinden als je de deur voor Hem opendoet. Zelfs door middel van uiterlijke kennismogelijkheden kan het inzicht in Zijn wezen niet zonder een open hart gebeuren. De ziel herkent en vindt Hem

- *in de natuur, in al het leven, als men het bestaan niet aan een blind toeval toeschrijft, maar aan een liefhebbende Schepper als God.*
- *in het lezen van goddelijke openbaringen. Hierbij moet je werkelijk om de juiste literatuur vragen, omdat je anders misleid kunt worden door dwaal geloof en leugengeesten.*
- *in het stille gesprek in het hart, waarbij je de Vader in deemoed om bevrijding uit de wereldse gevangenschap, om vergeving van zonden en om een hart vol liefde vraagt.*
- *in de naastenliefde, want hier openbaart en manifesteert goddelijke liefde zich in het praktische doen en laten van het dagelijks leven.*

Als de liefdevonk in het hart ontvlamd is, is het belangrijk die te koesteren en te verzorgen, want nog is het een kwetsbaar vlammetje, dat door de invloed van de wereld snel weer kan verstikken. Door dagelijkse verinnerlijking, waarin we ons in het van de wereld afgewende hartkamertje naar Jezus toewenden, wordt het vuur van de liefde steeds opnieuw ontstoken, met de daadwerkelijke naastenliefde voegen we er passend brandhout aan toe. Deemoed is de zuurstof die het verdere ontvlammen mogelijk maakt.

Voortdurend groeit nu de vreugde in de ontmoeting met de goddelijke Liefde. Raakt de ziel van de rechte weg af, dan helpt de Vader haar en leidt haar terug in Zijn hart. Dit kan vaker gebeuren, maar de Vader geeft Zijn teruggevonden kind nooit op. Het kind herkent die geduldige liefde en barmhartigheid, daardoor krijgt het vuur van zijn liefde steeds opnieuw voeding. Weldra wordt de liefde tot de Geliefde tot een laaiende brand. Uiteindelijk gaat de ziel volledig naar binnen in Gods van liefdevuur brandend hart.”

* * *

Op het spirituele pad kom je steeds weer in contact met berichten over verlichting en bewustzijnsverruiming – zowel in oostelijke regio's alsook bij spiritueel ontwaakten in de westelijke wereld. Deze mensen zijn vrij van aardse bindingen, ze hebben zich hervonden in hun geestelijke identiteit. Waarom herkennen ze hun goddelijke Vader-kind-relatie niet? Waarom zien ze de weg naar het hart van de Vader niet? Waarom berichten ze over definitieve waarheid en realiteit, hoewel ze pas aan het begin van de weg staan?

“Meditatief leven en liefde van het hart verlichten het verstand van de ziel. Deze instraling heeft al naar gelang van wereldse signatuur en religiositeit verschillende uitwerkingen als gevolg. Meestal wordt de mens vrij van aardse beperkingen en bindingen. De zwaarte van de dood valt van hem af, want hij ziet zichzelf in zijn onvergankelijk en met alles verbonden bestaan – wat algemeen als ingaan in het ‘hogere zelf’ genoemd wordt.

Deze toestand doet wel een gradueel gevoel van gelukzaligheid ontstaan; de menselijk-goddelijke existentie bevat echter oneindig veel meer dan zo'n op vrijheid gerichte ervaring. Met het ontwaken in de Christusgeest is deze manier van spiritualiteit niet te vergelijken, want in de liefde tot Jezus Christus vindt de vereniging plaats van Schepper en schepsel, van Vader en kind – daar gaat het eigenlijk om in het verloop van al het gebeuren. Dan ervaart de mens Gods Zelf-bewustzijn en heeft deel aan Diens oereigen levendigheid.

Dit is het onmeetbare verschil tussen zogenaamde verlichting in de zin van oosterse tradities en waarachtig kinschap van God.”

* * *

Waarom komen veel zielen van andere werelden voor het bereiken van het kinschap van God naar deze aarde, terwijl ze toch op hun werelden eveneens een geestelijke ontwikkeling doormaken, die hen naar hemelse gelukzaligheid leidt?

“Ja, de weg naar de hemel bestaat ook via vele andere gesternten van de materiële schepping, maar de weg via deze aarde is de kortste – en de gevaarlijkste. Deze aarde is een bijzondere planeet, want hier is het satanische centrum aanwezig, hier slaat het hart van het kwaad en de onwaarheid. En hier heeft God vlees aangenomen en is Mens geworden, om een rechtstreekse toegang naar de hemel te bereiden.

De menswording van God in Jezus Christus met de voor alle eeuwigheid geldende openbaring van Zijn hart, alsmede de in de wereld genaamd aarde gebonden geest van Satan maken de absolute tegenstelling van goed en kwaad, van waarheid en leugen mogelijk, die nodig is om deze kleine planeet tot het werkzaamste en waardevolste verlossingsinstrument van de oneindigheid te verheffen.

Op andere sterren is de vrije wil eveneens overheersend, maar die is al naar de aard van de bewoners daar in beperkte of ruimere grenzen gesteld. Hun behoefte tot handelen beweegt zich doorgaans in het kader van een soort geestelijk-instinctief verstand dat gevoed is met verschillende aspecten van goddelijke eigenschappen, overwegend zijn dat wijsheid, wilskracht, orde en liefde-ernst.

Bewoners van sterren, die hun bestaan op hun sterren volbrengen en voleindigen, bereiken ook wel een met haar zielsvorm overeenstemmende gelukzaligheid, die hen een woonplaats in de hemel bereidt; in het eigen huis van de Vader wonen echter alleen de geesten die Hem op jullie aarde nagevolgd zijn.

Regelmatige bezoeken van hemelse geesten op alle sterren van de kosmos wijzen de inheemse bewoners daar op de mogelijkheden die op jullie aarde gegeven zijn, maar ook op de overheersende gevaren. Om deze reden zijn er in vergelijking met het eindeloze aantal kosmische wezens naar verhouding weinig zielen die de reis naar de aardse vergetelijkheid wagen. Meestal zijn de volkeren van andere sterren gelukkig en tevreden met hun bestaansvorm en wensen geen verandering. Alleen de kracht van de liefde tot de Vader en het verlangen daarin Hem in Jezus Christus persoonlijk aan te treffen en eeuwig bij en met Hem te zijn, is in staat hen uit hun thuislanden weg te lokken naar de ongewisheid en dodelijke omarming van jullie wereld.

Wees je daarvan bewust: Jullie leven in het diepste dal van deze schepping. Daarvandaan leidt een weg rechtstreeks naar het hart van God, dat aan het kruis geopend werd voor altijd en eeuwig. Wat een voorrecht! Maak gebruik van deze unieke gelegenheid!”

* * *

Waarom worden mensen in arme en anderen in rijke omstandigheden geboren? Waarom groeien sommige kinderen in een crimineel en anderen in een eerlijk milieu op? Waarom worden mensen met beperkingen geboren? Waarom treft een ziekte of een ongeluk de één en de ander niet? Wat is de

oorzaak van alle leed en alle onrechtvaardigheid? En de hoofdvraag daarbij is: Waarom laat God dat allemaal toe?

Deze vragen worden steeds weer gesteld. Theoretische antwoorden zijn er weliswaar genoeg, maar een bevredigende uitleg vindt men niet. Leed met karma uit vroegere levens te beredeneren behandelt de thematiek maar eenzijdig en helpt iemand in de nood ook niet verder. De eigenlijk voor deze vragen competente priesterschap vindt eveneens geen lichtgevend antwoord en stelt ten einde raad vast: “Gods wegen zijn ondoorgrondelijk!” of “God zal wel weten waarom Hij dat allemaal toelaat.” Dat is in hun verstandsverbijstering ook het enig mogelijke en juiste antwoord. Ik stel de vraag over leed en onrechtvaardigheid aan de geestelijke broeders en zusters.

“De achtergronden voor het gebeuren op deze aarde zijn voor de verstandsmens niet zichtbaar, hem een verklaring te geven is daarom moeilijk. Wij geven de oprecht zoekende zielen echter graag licht in deze zeer belangrijke levensvraag:

Op de eerste plaats staat de vrije wil van de mens, die het fundament van zijn bestaan in tijd en eeuwigheid vormt. Deze vrijheid blijft onder alle omstandigheden onaangetaast, want die is hoofdvoorwaarde voor de vrije wedergeboorte in de goddelijke geest. Het uitoefenen van de vrije wil opent de mogelijkheid om van God te verwijderen en leidt de mens uit zijn volmaaktheid naar de verst mogelijke hemisfeer van onvolmaakt bestaan. Op dit kritieke oppervlak heerst de willekeur van de goddeloze vrijheid, die eigenlijk een gevangenschap is. Hier is de mens met lichaam en ziel aan zijn dood uitgeleverd.

Hoewel in deze uiterste ongelovigheid en goddeloosheid op grond van de goddelijke alomtegenwoordigheid ook volmaaktheid aanwezig is, kan die zonder de actieve overgave aan de geest van God niet zichtbaar werken, ja, niet eens waargenomen worden. Pas het geestelijke ontwaken baart de herkenning van alomtegenwoordige volmaaktheid, die alle leed uiteindelijk en werkelijk vergoddelijkt.

Hoe dieper een ziel in het Vaderhart binnendringt, des te herkenbaarder worden voor haar de wegen van God en daardoor die van de mensheid. Hier worden redenen en achtergronden voor de meest verschillende gebeurtenissen in tijd en eeuwigheid duidelijk. Hier ziet men dat

- *voor de zielen om te incarneren bijna zonder uitzondering alleen de in de goddeloze en droevige wereld gegeven verhoudingen ter beschikking staan, die op grond van de vrije wil van de mens tot stand komen.*
- *de embryonale zieltjes in de instinctieve en ongebreidelde geslachtsdaad van de ouders en in met overeenkomende gedachten en daden begeleide zwangerschappen reeds in het moederlichaam grote schade toegebracht wordt.*
- *het zondig handelen van de ouders en de voorouders lange schaduwen op het nageslacht werpt.*
- *de op grond van goddeloos gedrag mogelijk gemaakte invloed van de demonische wereld veel leed en ellende bewerkt.*
- *het prenatale bestaan van een mens een belangrijke rol speelt hoe zijn leven op aarde vorm krijgt en men ziet wat voor de incarnatie afgesproken werd.*
- *een ziel voor haar bescherming en voor de geestelijke vooruitgang vaak pijnlijke correcties nodig heeft en schijnbare willekeur als instrument daarvoor dient.*
- *de lichamelijke dood maar een ondergeschikte rol speelt in het verloop van menselijk bestaan.*

Hier openbaart zich de mee-lijdende liefde van de Vader en Zijn onbepaalde bereidwilligheid om te helpen – en het wordt duidelijk dat bijna geen enkel mens er een beroep op doet. En hier ziet men het doel van ieder mens: Het bereiken van het kinschap van God.

Verborgen in dit oorspronkelijk doel ligt de definitieve verlossing van al het leven. Vanuit dit oorspronkelijke doel handelt God en handelen de gezamenlijke geestelijke werkers. Het bereiken van dit doel staat onvoorwaardelijk boven alles wat gebeurt in tijd en eeuwigheid, en elke goddelijke behoefte om te handelen is daardoor gemotiveerd.

In het bereiken van zijn kinschap van God krijgt de mens tenslotte inzicht in alle gebeurtenissen van zijn bestaan tot dan toe. Hij ziet dat alles wat met hem en om hem gebeurt en gebeurd is, werktuig voor het bereiken van dit verheven doel was en is. In de volkomenheid van de liefde dient elk gebeuren, hetzij vol vreugde of vol leed, een goddelijk doel; dit ziet men echter pas in het genadelicht van onze Vader.”

Ik vroeg om een uitvoeriger uitleg.

“Aan de oppervlakte van al het leven heerst schijnbare willekeur en onrechtvaardigheid. Omdat leven in en vanuit zich van goddelijke oorsprong is, is elk gebeuren van Gods geest doordrongen – en die brengt daarin en daaruit feitelijk altijd iets goeds tot stand. In Gods volkomenheid grijpen alle levens in elkaar en leiden naar een volkomen afloop van alles wat gebeurt. Treedt op grond van goddeloosheid iets onvolmaakts aan het daglicht, is dat alleen aan de oppervlakte van de materiële identificatie het geval. Leeft men alleen voor materiële belangen, dan is men vast bestanddeel van materieel gebeuren, waarin men aan dood en vergankelijkheid onderworpen is. Men is blind voor elke geestelijke diepgang – toeval en willekeur zijn de elementen die het lot bepalen.

Doorziet een mens de wereldse oppervlakte benevens de verblindende ervan en kijkt hij achter de coulissen van schijnbare onvolkomenheid, dan ziet hij, hoe dieper hij kijkt, steeds meer volkomenheid in het verloop van alles wat gebeurt. Hij is verder wel slachtoffer van de leedbrengende aardse gebeurtenissen, maar staande op vaste geestelijke grond ziet hij toch dat alles altijd doorweven is met Gods volkomen liefde.”

Maar wat moeten ouders van wie een kind vermoord werd of zwaar ziek aan grote pijn lijdt en uiteindelijk weggenomen wordt, met zo'n uitspraak beginnen? Voor hen betekent het dat God eigenlijk verantwoordelijk is voor hun nameloos leed... en logisch eigenlijk voor al het leed van deze aarde ...!

“Dat is het dilemma van deze wereld. Door de geloofsafval verblindde de mensheid – de wereld werd duister, onmetelijk diep duister. In deze duisternis heerst chaos. Men is hulpeloos overgeleverd aan de dodelijke stormen aan de materiële oppervlakte. De wrede misdaden getuigen van deze geestelijke blindheid.

Goddeloosheid is goddeloosheid. Men is los van God. God kan alleen helpend ingrijpen door het geloof in Hem. Omdat waarachtig geloof en liefde tot God verloren zijn gegaan, is er onuitsprekelijk leed ontstaan. Dat is heel treurig.

Het kan zo samengevat worden: In de goddeloze wereld heerst het kwade, want de mensheid staat door de aanbidding van de materie en alle daarmee verbonden omstandigheden op satanische bodem. Daardoor ontnemt ze God het recht over haar levensomstandigheden en geeft die over aan satanische machten, die de mensheid verder naar het verderf leiden. Oorlog, moord en allerlei misdaden zijn aan de orde van de dag. Ziekte en dood worden normaal. Een duivels dilemma.

Als een mens de goddelijke bodem betreedt, dan geeft hij God macht over zijn leven. Toeval en blind noodlot hebben op dit fundament geen plaats. In zijn innerlijke wereld heerst het goede, ook als hij zich uiterlijk in de hel bevindt. Zijn tot dan toe onvolmaakt leven wordt in de overgave aan de liefde van de Vader goddelijk werkzaam en dus bevrijd.

Met andere woorden: Alles wat men in zijn onvolkomenheid ervaart en teweegbrengt, heeft een verborgen en gesloten goddelijke kern. Als de mens zich in deemoed en vertrouwen aan de Vader toevertrouwt, neemt Deze de begane zonden en het aan lichaam en ziel ondervonden leed van Zijn kind op Zich en legt het in Zijn barmhartigheid. Dan ontplooit zich in het zondige handelen goddelijke liefde, doordringt het en bewerkt verlossing. Zo wordt uiteindelijk al het kwade tot instrument van de liefde – wat echter niet wil zeggen dat het kwade op zich goed is.

Tot een duidelijk zicht in deze meest innerlijke en veelomvattende volkomenheid komt men pas door de wedergeboorte in de geest van God, dan gaan voor iemand alle levensprincipes vanzelf open.

Het toppunt van levenswijsheid kan echter noch de hier gegeven openbaring noch een andere geven, evenmin opent deze zich bij de geboorte in de geest van God, omdat wijsheid op zich oneindig is. Alleen onze hemelse Vader in Jezus Christus is in het bezit van de oneindigheid en is Zelf Begin en Einde van al het weten. Hij is de Bron van alle wijsheid en is de oneindige zee waarin alle wijsheid uitmondt.

À propos oneindigheid: Woonachtig in de materie denkt de mens natuurlijk in materiële afstanden, waarom hij in de verleiding is oneindigheid in tijd en ruimte te vatten. Omdat wij eigenlijk in een geestelijk universum leven, kan oneindigheid in werkelijkheid alleen maar geestelijk begrepen worden. Gaat een mens naar binnen in zijn goddelijke identiteit, dan wordt hij de geestelijke dimensie van de oneindigheid gewaar. Hij beseft dat hij zich in Gods oneindige bewustzijnsruimte bevindt, waarin hij, voortdurend door goddelijke wilskracht vastgehouden, als gedacht wezen bestaat.

Voor geschapen leven maakt deze grenzeloze kosmos oneindige groei mogelijk – voor de Vader als absolute volmaaktheid is er geen groei, want Hij is in Zich allesomvattend en vervullend tegenwoordig. Evenwel brengt de eeuwige vooruitgang van Zijn kinderen in liefde en wijsheid voor

Hem een volkomen andere gelukzaligheid teweeg dan die in en aan de eigen volkomenheid – waarom men om deze reden toch van een toename van goddelijk-vaderlijke gelukzaligheid, dus van goddelijke groei kan spreken.”

Ik zeg dank voor deze uiteenzetting.

* * *

De ervaring laat zien: Als een mens dicht bij God wil komen, maakt de satanische geest gebruik van de zwakheden en dwalingen van de aan de wereld gebonden ziel om haar ten val te brengen. Ik voel dat figuurlijk gesproken zo, dat men aan elastieken koorden vooruitgaat, die steeds meer gaan spannen. Tenslotte is dat voor de kracht van de wil niet meer genoeg om standvastig te blijven – het koord veert terug naar het uitgangspunt van haar zondig bestaan.

“Dat vergaat veel mensen zo. Maar slechts weinig mensen zien deze omstandigheid. Voor de meesten is deze ontwikkelingsgang verborgen omdat voor hen het bewustzijn van de radicale weg van God ontbreekt en ze een voortdurende zelfoverwinning niet in aanmerking nemen. Voor de meerderheid zijn fouten en zwakheden heel normale feiten die bij het leven horen.”

Ja, maar de soldaat van God ziet dat anders. En toch is hij niet in staat zijn roeping te realiseren. Er is dus geen verschil tussen een theoretische en een praktische christen – beide kunnen om verschillende redenen God niet in zich tot werkelijkheid brengen. Wat kan men dan doen? Hoe is een ingaan in de geest van God onder de gegeven omstandigheden mogelijk?

“Er is maar één gangbare weg. De eigen wil moet in de liefde tot Jezus Christus in de wil van God ingaan. Alleen die heeft de kracht en de macht om de valstrikken van de gebondenheid door te snijden om de ziel vrij in ontvangst te nemen.”

Maar de eigenliefde is immers juist het probleem! Die wil aardse genoegens en verstrooiing – en bindt dus de vrije wil aan allerlei soorten materiële omstandigheden. Richt de mens zijn liefde naar God en gaat hij in het begin met moedige stappen voorwaarts, dan trekken de verborgen delen van de wil hem weer terug.

“Ja, de weg van God kan inderdaad tot een vicieuze cirkel worden. De mens moet daadwerkelijk al zijn kracht aanwenden om door de smalle deemoedsdeur van de overgave van de eigen wil te gaan. Het is eigenlijk een gelijktijdig loslaten en vastgrijpen: Het weggeven van de eigenliefde met het gelijktijdig vastpakken en niet meer loslaten van de liefde van de Vader. Daar komt geen half werk bij te pas, want halfslachtigheid brengt, zowel in de materiële alsook in de geestelijke wereld, altijd mislukking van een plan met zich mee.

Men kan geen twee heren dienen, de wereld en God. Als een mens werkelijk het hoogste wil bereiken, moet hij alles afgeven wat hem in het moeras van de ziel vasthoudt. Hij moet, staande in de wereld, de wereld verlaten, alleen dan kan hij de hand van de Vader vastgrijpen. Al het andere is half werk en levert weinig of geen resultaat. Daarom moet je je meer inspannen, want je lauwheid en zucht naar zinsbevredegiging is steeds een struikelblok voor je en zal je nooit bij het doel brengen. Amen, dat zeg Ik je, je hemelse Vader.”

De laatste woorden verrasten mij, omdat het woorden van de Vader waren. Zijn bij-mij-zijn vervulde mijn hart met vreugde, want het verzachtte de beklemming vanwege mijn voortdurende nalatigheid in de liefde tot Hem.

* * *

Voor het thema aanvechting en verzoeking kwam ook het volgende antwoord:

“Staat een mens in Gods genade, dan ontvangt hij geestelijke geschenken die hij in zijn bestaan moet integreren. Deze kunnen alleen in herhaalde beproevingen blijvend in de ziel ‘verankerd’ worden. Vaak ziet hij echter alleen de versterkte aanvechtingen en denkt dat Satan de macht heeft om elke vooruitgang meteen weer teniet te doen. Maar dieper gezien, of vanuit een hoger standpunt bekeken, wacht het inzicht dat de antigoddelijke krachten een noodzakelijk instrument zijn. Want de getoonde geestelijke gaven zijn pas dan eigendom van de ziel als men de daarbij behorende polaire tegenkracht heeft overwonnen. En dat niet alleen eenmaal, steeds weer moeten de zielenspijeren gesterkt worden, opdat men voortaan niet meer valt en de geest van God goed en rechtmatig in zich kan dragen.

Staan in dit licht kan de christen de met de lage instincten gepaard gaande aanvechtingen en verleidingen van de satanische geest als instrument voor de geestelijke wedergeboorte inzetten. Wordt hij echter een prooi van deze egocentrische kracht, dan zal de geest van Satan hem sleuren naar de afgronden van de vergankelijkheid en van de dood.”

* * *

Het komt voor dat in een nog niet helemaal gerijpte ziel de deur naar het woord van de Vader opengaat. Dan wordt dat door persoonlijke opvattingen misvormd. Dit voedsel is vergiftigd – wie dat tot zich neemt, diens ziel wordt ziek. Waarom laat God dat toe?

“Zoals altijd en overal staat ook hier de vrije wil op de voorgrond, want alleen daarin en daardoor is het bereiken van het kinschap van God mogelijk. In de vrijheid van zijn wil kan ieder mens in het kader van zijn aardse incarnatie doen en laten wat hij maar wil. Dit betreft zowel het woord als ook de daad. En ook hier is op grond van de onbepert werkende volmaaktheid in het schijnbaar slechte het goede verborgen:

Ieder mens staat op een hem kenmerkend ontwikkelingsniveau, waarop naakte waarheid hem niet zou bereiken, respectievelijk hem zelfs schade zou kunnen berokkenen. Daarom zijn er verschillende methodes van geestelijke weergave nodig. Naast overeenstemmingen in beelden houdt dit ook een met de meest verschillende zielsmisvormingen overeenkomende vermomming van de goddelijke levenshouding in, die zich al naar gelang van geloofshouding openbaart. Heeft een mens de goede weg betreden, dan wordt hij stapsgewijze naar steeds helderder inzicht geleid – waarheid past zich geleidelijk aan.

Omdat er maar één waarheid is, kan de omhulling ervan alleen maar niet-waarheid zijn. Omdat niet-waarheid geen realiteit bezit, is de omhulling in feite niet of alleen schijnbaar aanwezig. Dat betekent: De mens doorziet overeenkomstig zijn geestelijke potentie de misleiding of leugen, die in de verdere ontwaking tenslotte oplost. Tenslotte openbaart waarheid op zich zich aan hem. Alle uit de werkelijkheid gevallen existentie is dus met niet-waarheid omhulde waarheid, is met materie omhulde geest, is met vergankelijkheid omhulde onvergankelijkheid, is met onvolkomenheid beklede volkomenheid, is met eigen wil beklede wil van God.

Op een andere basis stelt het vervalste woord een toetsing voor: Blijft men in de navolging van Jezus wanneer iemand een gemakkelijker weg aangeboden wordt? Hier bewijzen ernst en trouw zich. Verlaat de mens op grond van een hem passende ‘waarheid’ zijn oorspronkelijke weg naar God en begeeft hij zich op schijnbaar lichtere en aangename paden, dan zou hij ook in de verdere beproevingen die in het vervolg nodig zijn voor de geestelijke groei, niet standgehouden hebben en in verstandswetmatige denkstructuren zijn teruggevallen.

Zo maakt de Vader gebruik van verschillende hulpmiddelen om Zijn kinderen te vormen en te leiden. Deze leidingen zijn zeer complex en ver vooruitziend aangelegd; veel voor de mens onbegrijpelijke ontwikkelingsgangen reiken tot ver in zijn existentie aan gene zijde.”

* * *

Een eindtijd zonder oorlog en catastrofes als zachte overgang naar een nieuwe tijd zou niet alleen de wens van veel gelovige mensen zijn, maar ook de hartewens van onze hemelse Vader. Op grond van de toestand in deze wereld is dat echter nauwelijks meer mogelijk. De lawine van duisternis heeft al teveel vaart gekregen. De bevolking van de aarde stormt onstuitbaar op de afgrond van de vernietiging af. Wel zijn satanische tegenkrachten noodzakelijk voor de versterking van de ziel in de geest, maar die hebben met het oog op het algemene geestelijke verval zo’n machtige invloed gekregen, dat een manier van leven in overeenstemming met God nog maar moeilijk mogelijk is. Als de Vader deze val niet zou verhinderen, dan zou de mensheid verloren zijn. Waarom heeft Hij daar niet eerder iets tegen gedaan?

“Heeft Hij dat niet?! Heeft Hij niet steeds weer mensen opgewekt om de wereld op haar verkeerde handelen opmerkzaam te maken? En doet Hij dat ook vandaag niet? Maar hoe serieus nam en neemt men de waarschuwingen van de zieners en profeten? Ze werden altijd of doodgezwegen of als religieuze fanatici bespot of zelfs gedood.

En was God niet Zelf op aarde om ogen en harten te openen? Maar wat deed de wereld met Hem? Wat maakte ze van Zijn leer? Die werd tot een doodbrengend wapen van een fanatiek en naar macht hongerend systeem omgeturnd en bracht onuitsprekelijk leed over de mensheid!

Tegenwoordig wordt de christelijke waarheid verwaterd en verduisterd door de vermenging met de tijdgeest van humanisme en de daarin begrepen verstandsfilosofische en ethische zienswijzen, evenals met de in verkeerd begrepen tolerantie voor de blinde bekentenis dat alle religies gelijk zijn. Maar vooral met de ontgoddelijking van Jezus Christus en het daardoor voor de mensheid niet meer te vatten en te begrijpen verlossingswerk van Zijn menswording, kruisiging en opstanding.”

Wil de mensheid überhaupt terug naar God?

“Wie ziet zichzelf vandaag nog als zielewezen, als kind van God? Wie doet afstand van de vergankelijke bevredigingen van de materiële wereld en is bereid een onvergankelijk leven in God te

beginnen? Wie wendt zijn ogen af van de begoocheling van de wereld en richt die naar het goddelijke Vaderhart? In de gevangenschap van de tijdgeest is dit niet mogelijk. In de gebondenheid van het in het materiële denken verstarde verstand kan de ziel de afgrond naar God niet overwinnen, een vrijwillige omkering kan dus niet plaatsvinden.

Nu is de maat vol die God gesteld heeft. Het 'tot-hier-toe-en-niet-verder' is bereikt."

* * *

Hoe is de onaantastbare vrije wil met een gericht van God te verenigen?

"Wat doen ouders wanneer hun kinderen blindelings op een afgrond afstormen? Eerst waarschuwen ze, opdat de kinderen vanzelf stilstaan en omkeren. Ze laten hun de consequenties van de afgrond zien, en, hoe dicht er bij de afgrond komen, des te indringender praten ze op hen in. Uit respect voor de zelfbeschikking van de kinderen willen de ouders toch geen inbreuk op hun vrije wil maken en geweld gebruiken, daarom houden ze hen niet vast. Een paar luisteren naar de woorden van de ouders en andere vermaners en waarschuwers, en blijven stilstaan. Terwijl ze stilstaan zien ze de dodelijke afgrond voor zich en proberen nu zelf de blinde horde tot rede te brengen.

Maar die komt steeds dichterbij de afgrond die de zekere dood brengt. De wakker geworden kinderen en de ouders versperren de afvalligen de weg, maar die duwen en stoten, luidruchtig dansend en zingend in de roes van hun ijdelheid en blinde zelfgenoegzaamheid, de ouders en ook de andere waarschuwers aan de kant. Ze lachen om al het waarschuwend geroep en worden geërgerd en boosaardig, omdat iemand hen de weg verspert.

Dan zien de ouders geen andere uitweg meer: ze pakken de kinderen en houden hen vast om het neerstorten te verhinderen – en maken daardoor inbreuk op hun vrije wil.

Zo zal en moet ook God ingrijpen om de mensheid voor neerstorten in de dood van de ziel te bewaren. Lang heeft Hij gewaarschuwd, maar Zijn geroep bleef en blijft onverhoord. Heil hen die zich nu nog bezinnen en stil blijven staan, hen zal de Vader in Zijn barmhartige armen nemen en thuis brengen. De anderen zal Gods lange arm pijnlijk aanraken om het leven van hun ziel te behouden."

* * *

Hoe moet dat opgevat worden: De eigen wil opgeven en in de wil van God ingaan?

"Waaruit en waarin bestaat de vrije wil? Hij bestaat er alleen in om te kiezen voor de liefde tot de wereld of voor de liefde tot God, zijn hart aan de materie of aan de goddelijke liefdegeest te geven. In het beslissen voor de wereld ervaart de mens geen werkelijke vrijheid, maar een voorgespiegelde. Hij leeft in zijn begrensde ervarings- en opiniewereld; zijn streven bestaat er hoofdzakelijk uit een leven te leiden in uiterlijke zinnenbevrediging, erkenning en materiële zekerheid. Omdat hij alleen op zijn wereldse verstand vertrouwt, kan hij waarachtige kennis van goed en kwaad niet krijgen. Onvolmaaktheid is voor hem normaliteit, sterfelijkheid zijn spook- en schrikbeeld, een geestelijke wereld kent hij niet of kan hij zich in het beste geval theoretisch voorstellen. Als hij daarmee gelukkig is en geen verlangen heeft naar onvergankelijke schatten en goddelijke levenshoud die niet door de afgrond van de dood verzwolgen worden, kan hij op grond van zijn vrije wil bij dit voedsel blijven.

Betreedt een mens de christelijke weg, dan schenkt het goddelijk licht hem inzicht in de zinloosheid van vergankelijke en onvolmaakte levensomstandigheden. Hij ziet dat de blinde menselijke wil regelrecht naar de rand van een doodbrengende afgrond leidt. In zijn gestaag ontwaken vindt hij steeds dieper de weg in het hart van zijn hemelse Vader – en weldra heeft hij nog maar één wens: zich geheel aan Diens volkomen wil over te geven. In de verdergaande overgave wordt hij geheel door de goddelijke liefdevul vervuld, tot uiteindelijk zijn onvolkomen wil ingaat in de wil van zijn hemelse Vader – hij voedt zich met de vruchten van de Levensboom."

Wat is de wil van God dan eigenlijk helemaal?

"Hij is alles. Al het geschapene, hetzij geestelijk of stoffelijk, is Gods wil. God wil dat het is, en het is. Onafgebroken houdt Zijn wil alle bestaan in de materiële en geestelijke kosmos in stand."

Is er dan verschil tussen de liefdevolle wil en de scheppende en in stand houdende wil van God?

"Nee, er is maar één goddelijke wil, één scheppende bron, één levengevend hart, één geldige werkelijkheid en waarheid."

Dat betekent dat wanneer een ziel in de wil van God ingaat, ze deelgenoot is van de goddelijke scheppende kracht?

“Ja. Dus is leven goddelijk. Dat is het geloof dat bergen verzet. Dat is het levende ‘Uw wil geschiede!’”

* * *

Leven uit de Geest

Het gebed

“En als jullie bidden, moeten jullie niet veel woorden gebruiken zoals de heidenen; want zij denken dat ze verhoord worden als ze veel woorden gebruiken.”

Met het oog op het bijzondere van de absolute vrijheid van wil en geloof onderscheidt de planeet aarde zich fundamenteel van andere sterren van de kosmos. Terwijl er hier in de tegenstelling van goed en kwaad, liefde en haat, waarheid en onwaarheid geen grenzen zijn, verloopt het denken en doen van de meeste kosmische volkeren in van te voren vastgelegde bewustzijnsbanen; ze volbrengen hun bestaan in min of meer vastgestelde algemene voorwaarden en richtlijnen van door God gegeven wetmatigheid. Hoofdzakelijk is het geestelijk leven voor hen een in hen aanwezige behoefte zoals het ademen. Daarom zijn velen van hen – op het huidige tijdstip van kosmische zielenevolutie – ons in de ontwikkeling voor en in staat ons behulpzaam ter zijde te staan.

Hoe verder de vrije wil ingeënt is, hoe meer onafhankelijkheid van Gods wil er op een planeet of een ster heerst, des te passiever gedraagt de geest in het hart van de ziel zich. Deze omstandigheid brengt een groot gevaar van geestelijke verzuivering en verblinding met zich mee.

Omdat op onze aarde het principe van onvoorwaardelijke vrijheid van wil en geloof heerst, kan God alleen dan een mens daadwerkelijk ter zijde staan wanneer deze de deur van zijn ziel voor Hem opent. Daarom is het gebed een noodzakelijke voorwaarde om passende geestelijke voeding te ontvangen en om Gods werkzaamheid mogelijk te maken. Dan is Hij niet meer alleen Schepper en Bewaarder van het bestaan, maar zorgzame Begeleider en liefdevolle Vader. Dat bidden vereist een hoge mate van deemoed, waarin het kind aan zichzelf toegeeft dat het zijn hemelse Vader nodig heeft om van de dood naar het leven over te gaan.

* * *

Hoe moeten we bidden?

Al naar gelang het ontwikkelingsniveau waarop een mens zich bevindt, zijn er verschillende vormen van gebed. In principe bereiken de aan God gerichte woorden alleen dan doel als het hart daarin meetrilt. De in de religieuze ceremonieën meestal gedachteloos afgeraffelde gebedsformules hebben hoogstens een zelfhypnotiserende werking, ze raken niet eens de zoom van het kleed van de Vader aan.

Doordringend bidt men meestal pas in een noodsituatie. Dat is doorgaans een vraag om verzachting van leed en pijn of om hulp in een uitzichtloze situatie. Bewerkt de nood een opening in het hart, dan bereiken de smekende woorden het Vaderhart; al naar gelang de intensiteit van de overgave kunnen geestelijke krachten helpend inwerken. Ook als dit niet altijd direct duidelijk is, dan worden toch processen in gang gezet die vroeg of laat van Gods zegen getuigen.

Een vrij gebed uit het hart dat niet ontspringt aan leed uit ziel of lichaam, heeft al een sterkere werking. Dat kan het vragen om goddelijke hulp voor een hartelijk en waarachtig voornemen zijn, in hoofdzaak echter het oprechte vragen om leiding en bescherming in alle levenssituaties. De kinderlijke dank is eveneens een gebed en maakt de ziel blij met Gods nabijheid. De vreugde van de Vader is onmetelijk wanneer een kind gemeenschap in liefde met Hem zoekt en zijn leven met Hem vorm geeft.

Ook de in de deemoed van het hart uitgesproken voorbede voor de naasten, alsook voor de aarde in totaal trekt lichte geestkracht aan. Het geeft noodlijdenden herstel en standvastigheid en opent voor verdwaalde zielen een weg uit zonde en dood – hier of aan gene zijde speelt hier geen rol. Prikkel voor zo'n gebed is altijd de barmhartige liefde van de Vader die het Hem toebehorende hart aanraakt.

Een gebed dat het kind van God zo goed als met de snelheid van het licht naar de armen van de Vader draagt, is het oprechte vertrouwen in alle omstandigheden van het lot, of die nu zoet zijn of bitter. Nu ziet het dat alles wat er met hem gebeurt, eerst door het hart van de Vader gaat. In dit licht ziet het ook hoe het zich in bepaalde situaties moet gedragen. Dit gebed opent voor hem de deur naar

het bewustzijn van goddelijke geborgenheid. Daardoor krijgt het innige hartsgebed een aanzienlijk grotere dimensie, want het wordt inderdaad levend. In dit vertrouwd samenzijn van Vader en kind ontstaat waarachtig geloof, waarin de allerlaatste vonkjes van twijfels verbranden en waarin het meest volkomen gebed van alle gebeden geboren wordt:

De geestelijke wedergeboorte. Hier vindt geen geïsoleerd bidden meer plaats. Hier slaat het hart van de ziel in de liefdemaat van God, hier vindt de van elkaar gescheiden liefde allerlevendigst weer de weg tot en in elkaar; het hart van het kind en het hart van de Vader worden tot één hart.

Deze vereniging van zielebruid en God-Bruidegom is het eeuwige en waarachtige gebed van de liefde. Alleen voor dit gebed werd de mens geschapen.

* * *

Als men een zachte aantrekking tot het goddelijk geestelijke in zich waarneemt, maar in het gebed nog geen liefde tot de Vader bespeurt, hoeft men zich geen zorgen te maken. Omdat goddelijke liefde aan de geest in het hart ontspringt, is zij in het beginnende geloofsleven niet per se voelbaar en waarneembaar. Hier moet men langzaam de ene stap na de andere doen.

De eerste in het verstand geboren gebeden zijn zo goed als blind en lijken krachteloos. De mens ziet niet waar zijn woorden naar toe gaan en weet ook niet of ze ergens aankomen. De Vader hoort het eerlijke en oprechte gebed echter heel goed en weet precies of iemand het ernstig meent met de vraag om verlossing en nabijheid van God. Geleidelijk aan geeft Hij aan de woorden van het kind een toegift van liefde en trekt het behoedzaam dichterbij naar Zijn hart. Hier wordt het gebed voortdurend met licht en liefde gevoed; het groeit – zoals de biddende zelf – van hulpbehoevende pasgeborene tot zelfstandige volwassene, en groeit bij aanhoudende trouw zoals in de voorafgaande tekst beschreven.

Ieder mens kan altijd en overal het gebed van de naastenliefde in praktijk brengen. Voor de behoeftige en onbemiddelde medemensen iets goeds te doen, hen naar beste weten en geweten te dienen, de zondaar te vergeven, dat zijn Gode welgevallige gebeden. Ze vervullen de ziel geleidelijk aan met goddelijke liefde en openen voor haar de deur naar het hemelrijk.

* * *

De hemelse Vader heeft groot welbehagen als Zijn kinderen alles aan Hem toevertrouwen, hun diepste geheimen met Hem bespreken, hun angsten, hun fouten en zwakheden openlijk belijden en oprecht om raad en ondersteuning vragen. Het is een vreugde voor Hem hun op hun vertrouwensvol gebed Zijn liefde en zorg te tonen en te allen tijde in alle levenssituaties bij te staan.

Het is de grootste vreugde van de Vader als Zijn kind in deze ontmoetingen beseft hoe liefdevol Hij is; ja, hier blijkt dat God niet alleen zachtmoedig en oneindig geduldig, maar in Zijn uitdelende liefde deemoedig is. Dit geheim van Zijn meest innerlijke hartkamer werd voor iedereen zichtbaar in Zijn gevangenneming en kruisiging, toch werd dit offer veelal als zwakheid uitgelegd.

Een mens die God in Zijn onmetelijke Vaderliefde vindt, gevoelt geen werelds vergankelijke, maar eeuwig-goddelijke vreugde. Men kan zich er geen voorstelling van maken wat een gelukzaligheid er is in de opnemings van een teruggevonden kind in het goddelijke Vaderhart. Hier vindt de mens de vervulling van heel zijn verlangen, hij treedt binnen in het eeuwige leven, in het land van vrede en liefde – zijn definitief en waarachtig Thuis.

* * *

Tafelgebed

In de huidige tijd serveert de voedingsmiddelenindustrie ons in de praktijk vergif op het bord. De levensmiddelen in de supermarkten zijn van gezondheidsbeschadigende toevoegingen voorzien en in deze hoedanigheid eigenlijk gelegaliseerde actieve euthanasie. Geraffineerde suiker is langzaam werkend vergif en voor allerlei ziekten verantwoordelijk. In de gastronomie worden merendeels met allerlei chemicaliën vermengde kant-en-klaar-producten verwerkt, die op de duur verwoestend op het organisme inwerken. Hetzelfde geldt zowel voor de met pesticiden besmette en gentechnisch veranderde voedingsmiddelen, alsook voor het door antibiotica fundamenteel verkeerd voederen van dieren; hier grijpt men in in de goddelijke orde en zet verwoestende processen in gang, die spoedig uit de hand lopen.

Slechts vergelijkbaar weinig mensen voeden zich biologisch, waarbij men bij import niet altijd weet welke waarde voor de certificering gebruikt werd. Bovendien is ook biologisch voedsel niet vrij van besmetting door chemische neerslag.

Om deze reden is het tafelgebed een noodzaak geworden. Als men voor de maaltijd vol vertrouwen vraagt of de Vader spijs en drank wil zegenen, dan gebeurt dat. De voedselopname schaadt de mens dan niet, maar versterkt hem. De oprechte dank uit het hart na het eten verdiept de deemoed van de ziel en schenkt hem innige verbondenheid met de Gever van alle gaven.

Dat betekent niet, dat men bidt en zich dan aan het zwelgen overgeeft, dat zou God verzoeken zijn. Men moet zich wel enigszins verstandig voeden, want door het overmatige eten verstevigt men de binding van de ziel met het lichaam en belemmert haar in haar ontwikkeling. 'Eten en drinken houden lichaam en ziel bijeen' luidt het heel juist in de zin van dat spijs en drank voor de ziel het leven in het lichaam in stand houden – maar helaas werd deze wijsheid tot zinspreuk van ongebreideld zwelgen. Een gezonde synthese van ziel en lichaam zou belangrijk zijn, waarbij de ziel zich te allen tijde van het lichaam kan losmaken en vrij naar binnen keren.

Heeft een mens zich door zijn juiste levenswijze met de geest van God verenigd, dan is heel zijn doen en laten tot een gebed geworden. De tegenwoordigheid van de Vader zuivert en zegent alles wat Zijn kind tot zich neemt, wat het spreekt en doet en wat hem ook maar overkomt.

* * *

Uit het hoofd opgezegde gebeden zijn alleen van waarde als de ziel daarbij in kinderlijke liefde meetrilt. Een kort gebed of een naar woorden zoekend, maar oprecht hart is de Vader duizendmaal liever dan geformuleerde woorden en belijdenissen zonder geloofskracht:

*

Lieve Vader, geef mij alstublieft
 een hart dat vol liefde tot U is,
 bevrijd mij van mijn aardse
 tekortkoming en duisternis.
 Neem mijn leven in Uw handen
 opdat ik U in mij vind
 en mij herken als kind in U.

*

Mijn tijden zijn in Uw handen,
 nu kan ik gerust zijn,
 gerust zijn in U.
 U geeft mij geborgenheid,
 U kunt alles ten goede wenden.
 Geef mij een standvastig hart
 maak het vast in U.

*

Lieve Jezus, ik wil U graag in alle mensen ontmoeten.
 In de liefdevolle naaste toont U mij Uw genegenheid en goedheid,
 in de zondaar toont U mij mijn fouten en zwakheden.
 Sterk mij in het vertrouwen op U.
 Help mij om mijn tekortkomingen te overwinnen,
 overwin U ze in mij en met mij,
 want zonder U kan ik niets.
 Neem mij bij de hand en laat mij Uw liefde zien,
 opdat ik altijd daarin en daaruit kan handelen.
 Dat ik met mijn hele hart kan zeggen:
 Uw wil geschiede.

*

Lieve Vader, geef dat ik met Uw voeten ga,
 met Uw handen geef, met Uw oren hoor,
 met Uw ogen zie, met Uw mond spreek
 en met Uw hart al het leven liefheb.
 Dat kunt alleen U, lieve Vader, geven.

*

Onze Vader die in de hemel zijt,
 Uw naam worde geheiligd,
 Uw rijk kome, Uw wil geschiede
 op aarde zoals in de hemel.

Geef ons elke dag ons dagelijks brood,
 en vergeef ons onze schuld,
 zoals wij ook onze schuldenaars vergeven.
 Leid ons niet in verzoeking
 (die wij op grond van onze zondigheid zelf veroorzaakt hebben
 maar die we in onze zwakheid toch niet konden weerstaan)
 maar verlos ons van het kwade.
 Want van U is het rijk
 en de macht en de heerlijkheid
 in eeuwigheid.
 * * *

Zonsopgang – ontwaken

“Pas bij het ontwaken beseft je dat je geslapen hebt.”

Als de slaper wakker wordt, is hij nog in de ban van zijn bewusteloosheid, het rad van de gebondenheid draait nog enige tijd door. Het komt tot een gevecht tussen wakker-zijn en slaap, tussen dag en nacht, tussen leven en dood. Het ontwaken wordt tot existentiële uitdaging.

Maar uiteindelijk zal de mens uit zijn geopende doodskooi klimmen, want de weg van de wonden van gisteren kan hij niet langer gaan. De geestelijke zon stijgt op, een eeuwige dag breekt aan, een nieuw tijdperk begint, waarin de mensheid zich ziet en ervaart in haar waarachtige realiteit en identiteit. In de overgave aan de goddelijke liefde wordt ze tot zelfbewust kind van God.

Dit ervaar ik in het licht van de opgaande zon. Daarin schrijf ik de opwekkende woorden van de dag, wetend: ontwaken betekent sterven. Wie ontwaakt, ontsterft aan de slaap. Zonder het sterven van de nacht is er geen geboorte van de dag.

* * *

Het winterkorenzaad wordt in de herfst uitgezaaid, daarna overwintert het in de koude grond, opdat het in het voorjaar in de verwarmende zonnestrallen begint te kiemen en tenslotte als wereld verrijkende plant te voorschijn komt. Zo is het ook met de woorden die Jezus Christus 2000 jaar geleden in de ziel van de aarde legde. Nu is de koude winter voorbij, de geestelijke zon wekt het ingesloten leven van God, dat getuigt van liefde, waarheid en de wederkomst van Jezus Christus.

Zoals in het verdere verloop in de warmte- en lichtgevende stralen van de natuurlijke zon al het natuurleven op aarde ontwaakt en men overal van alles tot bloei ziet komen, zo schenkt de geestelijke zon een bonte en heerlijke veelvoud aan geestelijke groei. Net als de bloemen die de beschouwer blij maken met haar kleuren- en vormenpracht, ontspruiten de meest uiteenlopende liefdedgedachten van God in de tuin van de ziel. In overeenstemming met de goed smakende vruchten van de natuur biedt de Boom des Levens geestelijke vruchten aan, waarvan de voeding het verlangen van het hart naar goddelijke levendigheid stilt.

Maar er is ook onkruid, dat verliefd op zichzelf en niets ontziend al het ware en goede met onwaarheid en boosheid overwoekert. En er zijn vruchten van giftige planten, ontsproten aan het zaad van Satan, die de dood bevatten.

In de lichte liefdestralen zal het geestelijke voorjaarsontwaken snel meer vorderingen maken, zoals de materiële overeenstemmingen ons ieder jaar geven. Bovendien zullen nu en weldra tot nu toe nooit geziene geestelijke vruchten te voorschijn komen, die hen, die naar het hemelse voedsel hongeren en dorsten, ongekende inzichten bezorgen.

Maar alleen hij die zijn ogen opent, zal deze vruchten zien en ervan genieten. Wie zijn ogen gesloten houdt, zal verhongeren of giftig voedsel tot zich nemen en de dag van de verlossing niet meemaken.

* * *

Hoe wordt men wakker? Eerst moet men toegeven dat men slaapt. Met dit inzicht vraagt men de hemelse Vader om hem uit de doodslaap te wekken – in het vertrouwen dat het kan gebeuren. Dan moet men de blik voortdurend op Gods liefde richten en het hart tot bidden brengen. Daarbij mag men niet verslappen, want wakker worden is een proces en men hoeft zich niet te schamen wanneer men vrij vaak terugvalt in het oude droomleven. Als men niet los kan laten, lijkt het voor hem een welhaast

onoverwinbare hindernis, dan moet hij dringend en volhardend de hulp van de Vader afsmeaken om vrij te worden. Zo kan men goed sterven om te ontwaken.

Maar zonder de innige liefde van het hart tot Jezus Christus gaat het niet. En als men het daar moeilijk mee heeft, moet men daar steeds weer om vragen. De Vader vervult iedere oprechte liefdedwens, ook als Hij Zijn kind zo nu en dan iets laat wachten om diens trouw en ernst te toetsen.

Dan volgt het uiteindelijke ontwaken: Als het kind diep in Gods liefde mag zien, als het het oneindige geduld van de Vader ervaart, als het voelt hoezeer ook Hij de verlossing en bevrijding van Zijn kind wenst, dan verandert het van geestelijk blinde dromer in een goddelijk mens die ziet.

* * *

De vuilheid van de ziel

's Nachts is het niet te zien of de ramen vuil zijn en hoe erg. Ook bij schemerlicht kan men niet veel vuil op de ruiten zien. Maar wanneer het licht wordt en de zon door de vensterramen schijnt, is de vuilheid heel goed te zien. Elke veeg, elk stofje wordt zichtbaar – het is geen fraai gezicht.

Onze zielen lijken op de vensterruiten. In de nacht van het ongeloof zien we de vuilheid van onze ziel niet. Maar wanneer het licht wordt, wordt elke verontreiniging zichtbaar. Dat is voor de ontwakende mens niet gemakkelijk en hij is vooralsnog nu eenmaal blootgesteld aan heel zijn zondig gedrag. Deze waarachtige zelfkennis verdeemoedigt hem en doet hem neerknielen voor God om Diens hulp af te smeken, opdat een reiniging kan plaatsvinden.

Vader en kind beginnen nu samen de ziel te zuiveren. Ze reinigen en polijsten dag en nacht, steeds lichtdoorschijnender en lieflijker glanst haar innerlijk, tot tenslotte het zonlicht alle ruimtes zuiver en helder verlicht. Dan gaat de Vader Zelf wonen in het huis van Zijn kind, waardoor het straalt in hemelse glans – en zelf tot zon wordt, die de zielenhuizen van de omgeving beschijnt en verlicht.

* * *

Zonsopgang

In de geestelijke verstandsverbijstering van de wereld schijnt alleen het verstand met zijn schijn-licht aan het firmament van de ziel. De mensheid denkt dat dit de enig mogelijke bestaansbasis is. Ze leeft in het geloof dat alleen de nacht (verstand) bestaat en ontkent de dag (geest van God).

Zinnebeeld van het wereldse verstand is de koude maan, die met zijn geleende licht de aardse duisternis iets kan verlichten, waarin men in het beste geval vage omtrekken herkent.

Maar wat is de nacht in vergelijking met de dag!? Wat is dat koude, dode maanlicht in vergelijking met de verwarmende stralen van de levengevende zon!? Zon, zinnebeeld van de goddelijke liefde en wijsheid. Als de zon van de waarheid aan de horizon verschijnt, de dag de nacht verdrijft en de maan verbleekt, zullen velen hun ogen sluiten, zich omdraaien en verder slapen, om verder dienstbaar te kunnen zijn aan hun dood. Ze zullen in de afgronden van hun waanvoorstelling vluchten, waar ze ook in het vervolg in hun zinloze dromen kunnen zwelgen, ver van elke goddelijke waarheid en levendigheid. Dat is de wereld die ze zichzelf hebben geschapen en die ze boven alles liefhebben.

Is de mens ontwaakt, dan wordt de geestelijke zonsopgang voor hem tot vreugde en gelukzaligheid. Hij beseft dat de liefde en warmte van de zon en de warmte van zijn hart ontspringen aan één Bron. Hij wordt gewaar dat het licht van de nieuwe eeuwige dag en het licht van zijn hart eigenlijk één licht is, want de algemeen opgaande geesteszon bevindt zich ook levengevend in zijn hart.

* * *

Pas in het ontwaken ziet men hoe donker het in de zielelaap eigenlijk geweest is, men heeft het alleen niet waargenomen. De geestelijke dood werd in alle aardse afleiding en genoegens aan het zicht onttrokken, respectievelijk werd niet als zodanig herkend, omdat men de goddeloze activiteit van het verstand al voor het daglicht hield.

Zeer zeker bezorgt ons tijdelijk leven op aarde tevredenheid en geluk. Maar in de wereld van schijn en vergankelijkheid is ook vreugde onderhevig aan de polariteit, ze draagt het leed van dood en verdriet reeds in zich. Alles wat de aarde geeft, neemt ze weer. Dat is de prijs die we betalen tijdens ons oponthoud in het aardse internaat. Er is geen aardse Happy End.

Toch is er een weg die ons uit het tranendal leidt. Daarop zijn onze schulden reeds betaald. Zijn naam is Jezus Christus. Samen met Hem klimmen we uit het moeras van aardse bevredigingszucht en vinden

geluk en vreugde in de liefde voor het ware leven van de geest. Het mooie daaraan is dat nu ook onze wereldse ervaringen vrij zijn, want die volbrengen we aan de hand van onze hemelse Vader.

Nu pas is het leven zoals we het ons altijd gewenst hebben: vrij van angst en zorgen, vol van licht en liefde. Dit is waarachtige gelukzaligheid, die is het Happy End in het zonlicht van de eeuwige Liefde.

* * *

De waarheid is een zon. Ze is het borrelende centrum van alle leven, ze is grenzeloze werk- en scheppingskracht – en dus fundament van elk bestaan. Deze zon zendt haar stralen naar alle richtingen van het universum, ze vormt de brug naar de vrijheid die ieder mens op grond van zijn liefde kan betreden.

Aan het begin van zijn geloofsleven ziet men de zon alleen in de verte, maar in dit perspectief staat men al in haar straal, de eerste stap is gedaan. Hoe verder men voortgaat, des te lichter wordt het in het hart, des te duidelijker en openhartiger kan waarheid herkend en begrepen worden. Het wordt duidelijk dat deze zon zuiverste en allesdoordringende liefde is – en dat God, liefde en waarheid, feitelijk onscheidbaar één zijn.

Bereikt men de zon, dan begint het werkelijke leven pas. Vol vreugde neemt de Vader Zijn kind in Zijn armen en drukt het aan Zijn borst. En in alle eeuwigheid zal het kind uit deze liefde kunnen putten, goddelijk leven zal zich voor hem openen, steeds dieper zal het binnendringen in de geestelijke zon, in de zon van de eeuwige liefde.

* * *

Geestelijk leven **Wedergeboorte van de ziel en van de geest**

De Vader spreekt:

*“Als jij Mij je armzalige leven geeft,
dan geef Ik jou Mijn volkomen leven.”*

Het goddelijk leven heeft met de roes van het aardse bestaan niets te maken. Ook als men als wereldburger denkt te leven, het is de dood die iemand in het glinsterend gewaad van de materie levendigheid voorspiegelt. Dit is echter de leugen van de wereld bij uitstek.

Door zijn gevoelens heen en weer gegooid te worden als een boot op de stormachtige oceaan en alle geneugten van de vergankelijkheid als een poliep naar en in zich te trekken, is geen leven dat in de onsterfelijkheid te vinden is. En ook wanneer het streven naar maximale materiële vervulling als normaal beschouwd wordt – voor de ziende is het illusie. Hij ziet de mensen zolang in hun blinde en woeste bedrijvigheid als speelbal van verwoestende krachten, tot ze aan de hand van God op veilige geestelijke bodem staan.

Waarachtig te leven betekent op de wateren van de zielenwerelden te lopen en meester te zijn over de hoog deinende gevoelsgolven en stormachtige hartstochten. Waarachtig leven kent geen prikkel van de dood, want het is onvergankelijk en onsterfelijk. Waarachtig leven betekent de wereld als werktuig voor de vervulling van geestelijk streven te beschouwen, en onafhankelijk van alle uiterlijke omstandigheden vrede te vinden door de overgave aan de goddelijke liefde. Waarachtig leven betekent zich met God te verenigen reeds hier op aarde. Dit grootste avontuur van het mens-zijn, dat het schijnbaar onbereikbare en onvoorstelbare mogelijk maakt: Voor altijd te wonen in het Huis van onze Schepper en Vader.

* * *

Op het christelijke pad reduceert het denken zich tot het wezenlijke van de situatie van het moment. Wat niet nuttig en overbodig is, valt weg. Het aardse gebeuren wordt tot beeld van het verloop in ziel en geest. Praten over anderen alsook smalltalk vol banaliteiten belasten de ziel en het kost steeds meer overwinning aan oppervlakkige gesprekken deel te nemen. Alleen om reden van naastenliefde neemt het kind van God daar deel aan. Blijkt het dat iemand honger naar geestelijk voedsel heeft, dan leidt men het gesprek behoedzaam naar overeenkomstig gebied, maar nooit dringt men zijn medemensen iets op. Hier is tolerantie op de juiste plaats om het gegeven geloofspeil van de naaste te respecteren.

“Aan de liefde zullen jullie hen herkennen”, zegt Jezus Christus. Waar onzelfzuchtige liefde heerst, is God aanwezig. Waar uit eigenbelang angst opgewekt wordt en men radicaal wil overtuigen, daar heerst duisternis. Liefde, zachtmoedigheid en geduld zijn de voornaamste eigenschappen van de kinderen van God. In hen woont de Vader.

* * *

In het geestelijk ontwaken ontmoet men de omgeving in toenemende mate op hartsniveau. Dan valt het soms zwaar langere tijd naar de wereld van het gepraat te gaan. Teveel woorden ver van elke realiteit onderbreken het contact naar binnen en binden het bewustzijn aan oppervlakkigheid. Helaas praten ook veel ‘religieuze’ mensen voortdurend over onbelangrijke dingen. Als ze geduld zouden hebben om af te wachten tot uit hun hart goddelijk geestelijk gedachtegoed opstijgt, zou zich een snelle verandering van de zielsstructuren kunnen voordoen, wat de mogelijkheid van geestelijke groei zou openen.

Ontmoeten in de geest ontwaakten elkaar, dan is in een ogenblik en een omarming al veel gezegd. Ze herkennen elkaar in hun overeenkomstige sferen, dat wil zeggen in hun harten, ook al hebben ze elkaar op aarde nog nooit ontmoet. Hun gedachten en woorden ontspringen aan dezelfde Bron, zo ook hun leven en hun liefde. Dit gebeuren wekt een intensief gevoel van samenhang op in alle fijngevoelige aanwezigen.

De communicatie van de engelen is nog inniger. Elk van hun woorden is vervulling, is een harmonische gelijkkluidendheid in het goddelijke liefdelicht. De intensiteit van het voelen van hun aanwezigheid is echter afhankelijk van de geestelijke opening en de individuele liefdestoestand van de aanwezige personen.

* * *

Leeft men met een van liefde brandend hart, wordt men in verleiding gebracht willekeurige mensen te omarmen. Dat gaat in het materiële bestaan natuurlijk niet. Nu is het een goede oefening om zijn nog op lichamelijke zinnelijkheid betrokkenheid meer naar het geestelijke vlak te verleggen en als omarming van de ziel in de goddelijke liefde te versterken, opdat die zich verder kan ontplooiën en in de naaste kan aanraken.

Maar doorgaans merkt een verwereldlijkt mens de goddelijke liefde in de lichamelijke en/of zielsomarming niet. Hij zit gevangen in zijn conditioneringen, die de deur voor de ontvangst van de goddelijke liefde stevig dichtgesloten houden. Maar ook als zo’n aanraking niet bewust wordt waargenomen, blijft die in de ziel bewaard. En eens zal het hemelse zaad opkomen en zal er een licht in zijn geestelijke duisternis zijn, die de mogelijkheid tot ontwaken opent.

Zo werken ook in liefde gesproken voorbeden en het handen opleggen in Jezus’ naam. En zelfs wanneer lijden in ziel of lichaam niet meteen verdwijnt, de behandelde man of vrouw wordt door God blijvend aangeraakt en is daardoor rijk gezegend.

* * *

Geestelijk goed kan men niet vasthouden. De gedachten uit de geest van het hart schieten als flitsen in de ziel en staan haar in moment van de manifestatie helder en duidelijk voor ogen. Maar in het begin van het ontwaken verdwijnen de indrukken snel weer. Daarom is men geneigd de inzichten te onthouden en op te schrijven, wat in dit stadium zinvol is.

Is men dieper in het geestelijke bestaan binnengedrongen, dan leert men zich voortdurend aan de goddelijke openbaringen over te geven om daar ogenblikkelijk uit te leven en in te ageren. Dat geldt nog niet voor de dagelijkse zelfbepalende handelingen, zoals het in acht nemen van termijnen en afspraken of arbeidstechnisch verloop. Maar ook dit handelen wordt vergoddelijkt door de overgave aan de allesdoordringende liefde van de Vader, die elk tijdelijk-vergankelijk gebeuren in haar onvergankelijk eigendom herschept.

Heeft een geestelijke ingeboorte plaatsgevonden, dan leeft men zo goed als voortdurend in de aanwezigheid van het huidige onontbeerlijke weten. De goddelijke Bron geeft onophoudelijk het op dat moment nodige gedachtegoed om overeenkomstig de waarheid te kunnen handelen. In dit volmaakte ervaren is onvergankelijk meer dan in het aan

tijdgebonden denken, want de inhoud maakt het essentieel en veelomvattend tot thema: al naar de graad van verlichting wordt er een terrein van weten ontsloten, min of meer in z'n geheel en rechtstreeks in zijn oorspronkelijke waarachtigheid. Hier vindt geen studeren plaats, het is veeleer een eeuwigdurend beschouwen van scheppende realiteit.

* * *

Wakker in de slaap

Overeenkomstig zijn geestelijke vooruitgang worden de nachtelijke dromen van het kind van God steeds helderder en beschrijven wondermooie beelden van de woonplaats aan gene zijde. Op een nacht wordt het wakker terwijl zijn lichaam slaapt. "Oha! Wat is er nu aan de hand?!" denkt het. Nu is de verbinding van de ziel met het lichaam in zoverre losser geworden dat ze zich er elk moment los van kan maken. Het als in een droom wegglijden van de slaper naar het onderbewustzijn wordt tot wakend zelfbewustzijn.

In dit stadium heerst er al goddelijke orde in de ziel. Haar motieven en valkuilen zijn zoveel mogelijk gezuiverd en staan in het licht. De mens neemt zich in zijn innerlijke ruimte waar – hij ervaart zich als een onsterfelijk geestelijk wezen. Pas dan kan men van zelfkennis spreken.

Tenslotte zal hij steeds vaker ontwaken terwijl zijn lichaam slaapt. Als geestelijk wezen verricht hij bezigheden aan gene zijde, tegelijk ervaart hij in de thuis-sfeer verademing van de aardse taken. Hier vinden veel omarmingen plaats en levendige uitwisseling met broeders en zusters, en al naar intensiteit van de liefde tot Jezus Christus ook ontmoetingen met Hem.

De levendige geest in het hart schenkt de ontwaakte in de 'droom' niet alleen inkijk in zijn wereld aan gene zijde, maar ook profetische blikken in de toekomst – zowel van de eigen alsook van de toekomst van de aarde –, die de Vader hem in de nabeschuiving graag uitlegt. Is de mens tenslotte geheel in zijn geest ingeboren, dan laat hij zijn lichaam bij bewustzijn inslapen. Dag en nacht is hij nu actieve bewoner van twee werelden – van deze en van gene zijde, van de aarde en van de hemel.

(N.B.: Niet alle geestelijk ontwaakten ervaren het wakker zijn in de slaap en/of herinneren zich helder en duidelijk hun nachtelijke ervaringen. Op de daaropvolgende dag trilt echter een opvallend waarneembare nagalm van de gelukzaligmakende gebeurtenissen in de ziel na, die tot verlangen naar verlaten van het lichaam kan leiden. Ik heb dit verlangen naar de dood intensief ervaren. Het geestelijke heimwee hield soms dagenlang aan; deze pijn ervaarde ik echter niet als onaangenaam, omdat hij mij tegelijk met een heerlijk gevoel van geborgenheid aan gene zijde vervulde.)

* * *

Wedergeboorte van ziel en van geest

De wedergeboorte van de ziel is niet gebonden aan een bepaalde religie. Onafhankelijk van elke opvatting over God is de geest van het hart op grond van een prenatale voorbereiding en/of liefdevolle levenswijze al ontwakend bezig. Hij verlicht de ziel in overeenstemming met haar culturele en religieuze signatuur. Hij geeft haar verreichende kennis en inzicht in het goddelijk bestaan. Maar een hernieuwde scheiding van ziel en geest is ingevolge de vrije wil mogelijk – een onscheidbare vereniging heeft nog niet plaatsgevonden.

Is iemand met lichaam en ziel christen, dan trekt de Vader diens verlangen gestaag dichter naar Zich toe. Daarbij beseft het kind van God meer en meer hoe zeer het door zijn hemelse Vader bemind wordt – en hij kan en wil tenslotte niets anders dan zich geheel en al aan deze liefde toevertrouwen, waardoor het onherroepelijk ingaat in de geest van God: De christen is geestelijk wedergeboren.

* * *

In de instraling van zijn geest uit God trekt de mens zich steeds vaker terug in zijn hart, de identificatie met de materie lost zienderogen op. Lichaamsgebonden zielendelen die conform de huidige ontwikkelingstoestand van de aardse bevolking meestal pas in de verdere vooruitgang aan gene zijde vrij worden, worden grotendeels reeds in het aardse bestaan ontbonden – de mens verheugt zich over zijn natuurlijke volledigheid.

Zijn verstand is verlicht, de aardse behoeften onderdrukken de goddelijke vonk in zijn hart niet langer. Hij heeft inzage in geestelijke verhoudingen, hij staat in contact met de wereld aan gene zijde. Onsterfelijkheid is zijn eigendom. Hij is wedergeboren in de ziel. In het verdere verloop kan de christen in de liefde tot zijn hemelse Vader een volledige vereniging met zijn ingeboren geest van God bewerkstelligen, die hem tenslotte doordringt en blijvend vervult. Lichaam, ziel en geest vormen dan een harmonische eenheid. Als iemand deze bestemming inderdaad gerealiseerd heeft, wordt dat geestelijke wedergeboorte genoemd.

Dit wedergeboren-words is bedoeld in religieuze geschriften, waarvan de betekenis door de blinde priesters foutief geïnterpreteerd of voor de uitbuiting van macht vervalst werd, en door veel spirituele zoekers precies zo blind overgenomen werd en wordt. Ook de boeddhistische leer over het rad van de wedergeboorte stemt niet overeen met de werkelijke aardse gegevens.

Door deze misstanden werd de wedergeboorte in de geest tot zogenaamde reïncarnatieleer gedegradeerd. Reïncarnatie betekent niet de herhaalde geboorte van de ziel als mens op deze aarde. Veeleer gaat het om het ingaan van de menselijke ziel in de geest van haar hart, om dan vergoddelijkt in het aanwezige lichaam terug te keren, dat eveneens vernieuwd wordt tijdens deze re-incarnatie.

(N.B.: Als alle mensen zonder ophouden op deze aarde opnieuw geboren zouden worden, dan zou er op grond van de stijging van het wereldbevolkingsaantal wel stilaan een toename geïncarneerde wezens zijn, maar een evolutionair verlossingswerk met uiteindelijke menswording van de tot vast-stoffelijke substantie verstarde geesten zou zo niet mogelijk zijn. De plaats aarde is nodig voor hen. Er zijn hier en daar wel zielen die om voorbestemde redenen vaker incarneren of zelfs een omzweving door de tijdvakken van deze wereld maken, doorgaans leeft men echter maar een keer in het aardse lichaam.

In het geval van de universele kosmische wedergeboorte brengen de mensen van andere sterren hun bestaan op steeds hoger ontwikkelde werelden door, tot hun toestand de entree in de hemelse velden mogelijk maakt. Alleen op deze aarde is er een deur met rechtstreekse toegang niet alleen naar de hemelse werelden, maar naar het woonhuis daar van onze Vader in Jezus Christus.

* * *

Het wereldse verstand kan zich op geen enkele wijze voorstellen en inleven in wat er in een mens gebeurt die de christelijke weg waarachtig bewandelt. Als het de Vader ernst is met een kind en het kind ernst met de liefde tot de Vader, dan vindt er een goddelijke metamorfose plaats.

Eerst gebeurt dat in het verborgene, hier worden de koersen uitgezet, hier wordt de verandering voorbereid. Uiteindelijk duiken de goddelijke eigenschappen uit de diepten van het bewustzijn op, zodat de mens meer en meer verwonderd is over wat er werkelijk gebeurt: God gaat in hem wonen, hoewel hij nog in onvolkomenheid blijft. Maar juist hier begint en voltrekt zich het wonder van de verandering. Alleen in de aanwezigheid van Jezus is volledige genezing mogelijk, alleen in het begrijpen van de goddelijke liefde hervindt de zondaar zich in zijn door God gegeven identiteit.

Soms is het hem wel wat vreemd te moede, want hij is nu niet meer degene die hij kent. Zijn zelfwaarneming en de waarneming van zijn omgeving verandert. Hij merkt dat er iets ongelofelijks in hem en met hem gebeurt: De Vader opent Zijn hart in het hart van Zijn kind en doordringt diens ziel van binnenuit. Dit is de wedergeboorte in de geest van God – het doel zowel als van ieder individueel geschapen wezen alsook van de totale schepping.

(N.B.: Zoals op alle planeten en sterren van de kosmos velerlei bekwaamheden en talenten wederzijdse hulpvaardigheid en naastenliefde mogelijk maken, zo bevatten individuele geestelijke wedergeboorten de meest verschillende wezenstrekken van God: Uiteenlopende aanleg en talenten leiden tot uiteenlopende volmaaktheidstoestanden op grond van overheersende goddelijke eigenschappen. Daardoor wordt ook in de hemel werkzame naastenliefde mogelijk, de kinderen van God kunnen elkaar onderling zo met hun hemelse talenten bedenken.)

* * *

In tegenstelling tot de ongelovige die zijn bestaan aan het onbekende noodlot ondergeschikt maakt, heeft de ontwaakte mens waarachtig inzicht in en veelomvattend begrip voor alle gebeurtenissen in tijd en eeuwigheid. In het goddelijk licht ziet hij omstandigheden aan deze en gene zijde en de daarmee verbonden uitwerkingen – evenwel op een manier die overeenstemt met de identiteit van zijn ziel.

Rustig kijkt hij de dood in ogen: “Kom, zoete dood! Hoe wil jij mij schrik aanjagen? Ik leef toch geestelijk. Je neemt alleen het kleed van de ziel – dat behoort jou toe, daar heb je recht op en dat is goed. Maar alleen jouw aandeel mag je houden, het daarin gevangen leven wordt weer naar mij teruggeleid tot eeuwige herinnering aan het aardse bestaan.”

Wat betekenen vergankelijke bevredigingen nog met het oog op de goddelijke levendigheid en werkelijkheid! Niet alleen maar wat gepraat erover, maar de mens is nu ten volle bewust van het eeuwige leven. Zo existeert hij hier en nu al in twee werelden. Nu heeft hij ware zin en doel niet alleen van zijn aardse, maar van zijn kosmisch-geestelijke existentie verwezenlijkt: De geestelijke wedergeboorte door de terugkeer naar huis in het hart van zijn hemelse Vader. Onuitsprekelijke geborgenheid is zijn gelukzaligheid, zijn bewustzijn is vervuld van vrede en vreugde in een voor het wereldse verstand niet te begrijpen dimensie.

* * *

De goddelijke eigenschappen gaan wonen in de mens. Het nieuwe leven vervult hem met hemelse vrede en met een tot dan toe nooit gekende vrijheid van hart. Steeds vaker neemt de liefde de scepter over en regeert de gedachten van de ziel, die nu als laatste consequentie aanbeddend voor Gods troon knielen.

Maar nog is de christen niet voleindigd. Om een geestelijke ingeboorte te realiseren, moet de Vader Zich af en toe terugtrekken om de trouw van Zijn kind te toetsen. Deze toetsingen zijn individueel verschillend, zowel in de manier waarop alsook in intensiteit, al naar samenspel van de voorafgegane levenswandel met de desbetreffende zielsstructuur. Ze brengen het doden van aardse hebzucht teweeg, die dan in het graf (van de ontbinding) gelegd en uiteindelijk, opgestaan uit de dood, gelouterd weer aan de ziel toegevoegd worden.

Maar opeens opent de goddelijke geest zich volkomen in het bewustzijn: “Maar dat bent U immers!” zegt het kind verbaasd tegen de Vader en meteen daarop: “U woont in mij en denkt en doet! Niet ik leef meer, maar U leeft in mij! En in dit samenleven zijn wij helemaal één, één liefde en één leven!”

Nu zijn er aan geest en ziel geen grenzen meer gesteld. De wedergeboren mens is nu volkomen vrij, want in heel zijn scheppingsvermogen werkt hij goddelijk. Maar het is niet zo dat God dan voor hem geen tegenovergestelde meer voorstelt, veeleer sluit hij een hemels huwelijk met Jezus Christus. In deze liefdesvereniging kan de zielebruid volkomen zelfstandig handelen. Maar waarachtig gelukkig is ze alleen wanneer ze haar bezigheden aan de zijde van haar goddelijke Bruidegom verricht. En ook Hij wil Zich geheel en al aan Zijn zielebruid geven en haar alles schenken wat Hij Zelf heeft en is.

* * *

De geestelijk wedergeborene is regent van zijn zielewereld. Zijn innerlijk leven vindt plaats in het licht van de waarheid. Alleen nog iets dat goed en waar is kan zich in hem en door hem manifesteren, want het goddelijk licht maakt geen duisternis mogelijk. In de liefde tot de Vader ziet hij prachtige gedachten uit zijn hart opstijgen, die hem vervullen met onnoemelijke vreugde en hemelse vrede. Nu is de mens volledig hersteld, is goddelijk levend. Maar nog is hij aan zijn lichaam gebonden, moet het niet verlaten, want nu is hij een openbaring van God in de wereld van schijn en dood.

Pas wanneer het kind van God zijn opgave vervuld heeft, zal hij het lichaam uittrekken als een afgedragen kledingstuk en terugkeren naar het huis in het hart van zijn boven alles geliefde Vader. Ik kan zijn terugkeer zien ... maar niet beschrijven. Alleen mijn tranen van vreugde getuigen van het genadeschouwspel van geestelijk volkomen gelukzaligheid.

(N.B.: De wedergeborene mens is tegelijk bruidziel van Christus en geliefd kind van zijn hemelse Vader. Een nadere uitleg daarvoor vindt men in het eigen hart.)

* * *

Vruchten van de Boom des Levens

*“Ik ben het brood des levens;
wie tot Mij komt, zal niet hongeren,
en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.”*

Geestelijke velden gaan open, daaruit kan de ziel putten, zoveel ze wil. De aspecten van het Goddelijke zijn onmetelijk, het aantal takken en vertakkingen van de Levensboom rust in de schoot van de oneindigheid, waarom hij nooit te overzien is. Elke twijg draagt een andere wondermooie bloesem, iedere tak een andere heerlijke vrucht. Hoe meer men aan deze boom ontdekt, hoe meer vruchten men ervan geniet, des te rijker en omvangrijker, des te begrijpelijker en tegelijk onbegrijpelijker, des te aanraakbaarder maar ook te onaanraakbaarder hij wordt.

De Boom des Levens opent onophoudelijk nieuwe vergezichten en inzichten. In elke levensvrucht treden inhoud en uitwerking van meer vruchten aan de dag, want elke vrucht is in de andere inbegrepen. Men zou inderdaad in eeuwigheid van één enkele vrucht kunnen leven. En zo is het eigenlijk, want elke vrucht van het leven ontspringt aan de Oervrucht: het woord van God.

In het geschrevene maakte ik melding van de veelheid en schoonheid van de Levensboom. In deemoed reik ik zijn gaven aan om te proeven, om hem daardoor op de aarde te verplanten, opdat hongerige en dorstige zielen daar verzadiging aan vinden. Maar ik ben slechts bemiddelaar en overbrenger – met lege handen sta ik voor God, rijk bedacht ga ik daar weg om Zijn geschenken uit te delen.

* * *

De vrucht van de tijd is afkomstig van de Boom der Kennis,
de vrucht van de eeuwigheid van de Boom des Levens

Er zijn twee wegen die te begaan zijn. De eerste is de tijdelijke naar en met God, waarop de ziel zich met de vruchten van de Boom der Kennis voedt, maar onderworpen aan vergankelijkheid en sterfelijkheid. Hier is de weg niet het doel, hij leidt bij een christelijke levenswijze naar het doel. Bij een juist bewandelen wacht de zekerheid dat God in de eigen ziel woont. Daaruit vloeit voort het leren kennen en de doorgronden van zijn hart, waarin men zijn liefde onderzoekt, waaruit waarheid zich openbaart. Gaat de mens vastbesloten dit pad, dan wordt hij tenslotte door de goddelijke geest vastgegrepen en vervuld.

Nu betreedt hij de tweede, eeuwige weg in God, voedt zich met de vruchten van de Boom des Levens. Hier is de weg het doel, want de mens is binnengegaan in het *“Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.”* Nu leeft hij in de tegenwoordigheid van de enige waarheid en werkelijkheid. In dit hemelse bestaan zal hij steeds dieper binnendringen in het goddelijke bestaan. In alle eeuwigheid zal de hemelse Vader met Zijn kind zijn volkomen levensruimte doorlopen. In mateloze gelukzaligheid zullen ze hand in hand en hart in hart universums van onvoorstelbare schoonheid scheppen en in stand houden, voorzien van talloze van liefde en licht vervulde wezens, oneindig ongelijk en ongelijk oneindig.

* * *

Omdat de mensheid de goddelijke waarheid kwijtgeraakt is, schiep ze zich voor haar aards begrip nuttige ‘waarheden en werkelijkheden’. Dat zijn hoofdzakelijk wereldbeschouwelijke, wetenschappelijke en religieuze opvattingen en overtuigingen. Dit bepaalt haar denken en handelen, zowel aan deze alsook aan gene zijde.

Al deze bewustzijnsbouwsels, hetzij afzonderlijk of collectief, zijn relatieve en dus veranderlijke schijnwerkelijkheden, omdat ze uit goddeloze alsook bijgelovige meningsfundamenten opgebouwd zijn.

Onafhankelijk daarvan bestaat de absolute en onveranderlijke waarheid/werkelijkheid als fundamentele oorzaak van alles wat bestaat. Als die er niet was, dan ontvingen de relatieve werelden geen leven. Dat betekent: Zonder het ware is er geen onware, maar het ware bestaat echter zonder het onware, want goddelijk leven is waarheid op zich. Zonder volkomenheid bestaat er geen onvolkomenheid, volkomenheid daarentegen bestaat zonder onvolkomenheid. Zonder absoluutheid bestaat er geen relativiteit, absoluutheid evenwel bestaat zonder relativiteit. Daaruit volgt: De materiële kosmos is een vergankelijk beeld van de werkelijkheid.

In Bijbelse taal: De Boom des Levens (tijdloze werkelijkheid) verleent de Boom der Kennis (tijdelijk voorwaardelijke en dus relatieve ervaringswereld) in vaste vorm gebonden en daardoor gesloten levendigheid, die zich openbaart aan diegene, die de vruchten van de kennis volgens Gods raadsbesluit tot zich neemt, hem doordringt en tot proever van de vruchten van de Levensboom maakt.

* * *

God bepaalt de dagindeling van de mensen niet, toch is alle tijd in haar eeuwigheidsbasis in volkomenheid gehuld. Behoedzaam formeert Hij ieder ogenblik, omdat Hij die in alle belangen aanpast aan de zich voortdurend veranderende individuele en globale toestanden. Aan de hand van negatieve of positieve gemoedsgesteldheid van ieder individu, van ieder volk, alsook van de mensheid in zijn geheel, verandert de dag van de wereld dienovereenkomstig. Dit omsluit ook de gestorven aan aarde gebonden zielen. In totaal zijn dat meer dan tien miljard verschillende toestanden, die met elke gedachte en met elke daad veranderen, en die onder hun oppervlakkige chaos als puzzeldeeltes in elkaar grijpen en zo steeds een volkomen dag doen ontstaan.

Daarin en daaruit ontvangt men steeds wat men conform zijn toestand nodig heeft om te beseffen en te rijpen. Alle gebeurtenissen en ontmoetingen dienen de vooruitgang van ziel en geest, ook schijnbaar de meest onbelangrijke en onnodige omstandigheden zijn deel van deze in alles aanwezige volkomenheid. Zelfs in het kwaad en vooral in het lijden is die volkomenheid als deur naar het licht voorhanden. Maar alleen als die deur in geloof en vertrouwen aan de hand van de Vader geopend wordt, kan goddelijke liefdesmacht haar werkzaamheid openbaren.

Dat de mens dit niet ziet, ligt aan het feit dat hij zichzelf niet kent. Hij kent alleen zijn oppervlak – en die vaak niet eens. Pas wanneer hij de verborgen lagen van het bewustzijn doordringt, gaat de werkelijke geaardheid van zijn ziel open, en pas dan wordt voor hem met

behulp van het goddelijke liefdelicht het aan de basis liggende samenspel van leven en dood geopend.

Iemand die in de geest is ontwaakt, ervaart zichzelf voortdurend in deze volkomenheid. Als hij in Gods geest ingeboren is, dan ziet hij dat de volkomenheid die hem en alles wat hem omringt en doordringt eigenlijk uit hemzelf ontstaat, dat wil zeggen vanuit Gods hart in zijn hart. Hij voedt zich van de Boom des Levens.

* * *

Drie-eenheid lichaam-ziel-geest

Vergankelijkheid en dood regeren de materiële omhulling van het leven van ziel en geest die wij lichaam noemen. Materie is eigenlijk tot levenloosheid verstarde zielssubstantie, is als in vaste vorm gebonden bewustzijn, dat eens eigenmachtig uit de liefdegevende warmte van goddelijke liefdesvolkomenheid trad.

Het in het universele verlossingsproces weer uit de materiële gevangenschap bevrijde zielenleven is als wezenlijk fijnstoffelijk dichter bij de oorspronkelijke geestelijke gesteldheid. Het is aan voortdurende verandering onderworpen, want alles wat uit de goddelijke orde getreden is, is noodgedwongen onderhevig aan verandering en vernieuwing. Het fijnstoffelijke zielenleven is vanzelfsprekend veel vrijer in zijn uitoefening dan het in de materie vastgezette zieleleven, want het heeft de mogelijkheid van voortbewegen in het kader van zijn planetaire bestaan, waarbij het het lichaam dat zich in vaste stof bevindt, als noodzakelijke omhulling met zich mee voert.

De menselijke ziel wordt steeds heen en weer getrokken tussen het gevoel van sterfelijkheid en onsterfelijkheid. Wat overheerst is te danken aan de bewustzijnsafstemming. Het aan de materie gebonden gedachtegoed bindt aan dood en vergankelijkheid en dat doet doodsangst ontstaan, oriëntering op God en geest geeft voortschrijdende zekerheid van eeuwig leven.

De geest van God in het hart van de mens is volmaakt. Hij is zuiver en onbevlekt. Hij is aan tijd noch ruimte onderhevig. Hij is zonder begin en zonder einde. Hij bevat al het weten dat men voor zijn nimmer eindigende existentie nodig heeft. Met en in deze geest geeft de hemelse Vader Zijn kinderen goddelijk leven.

In zijn passieve uitwerking is de geest van God het op vrijheid gerichte principe van de ziel, hij maakt zelfbeschikking op elk bestaansgebied voor haar mogelijk, hetzij in het leven, hetzij in de dood. In zijn actieve functie als instrument ter vergoddelijking is de geest in het hart weliswaar eerst gebonden, met hulp van verschillende aardse tegenkrachten heeft de mens toch de mogelijkheid om hem vrij te maken om zich door hem te laten vastpakken en doordringen. Daardoor verliest de ziel haar aan tijd gebonden status, ze verlaat de kringloop van vergankelijkheid en dood, ze wordt ingeboren in Gods oereigen bestaan – en is dan voleindigd.

(N.B.: Menigeen vraagt zich misschien af wat de aarde was van de op mensen lijkende wezens voor Adam, omdat zij immers de geest van God nog niet in zich droegen. Ze ontvingen hun levendigheid van de oereigen leven brengende geest van de ziel, zoals dat ook bij dieren het geval is (dierlijke intelligentie). Onder zijn regentschap kan alleen in specifiek zielswetmatigheid gehandeld worden, hetgeen wij (overlevings)instinct noemen. Pas sinds Adam is er een individuele toegang tot het vrije goddelijke leven, dat de geest in het hart in eigenlijke betekenis voorstelt. Deze toegang werd door de verkeerde levenswandel van de mensheid evenwel bedolven. Om hem weer te openen moest onze Vader in Jezus Christus Zelf naar de aarde komen.)

* * *

Vaste lichamen bieden het zielsbewustzijn evolutionaire bestaansfundamenten voor terugkeer naar het goddelijke zijn. De ziel vormt en brengt haar materiële kleed tot leven volgens haar eigen gelijkmatigheid, heeft dus zelf een plantaardige, dierlijke of menselijke vorm. Haar vrije

mens-zijn ontvangst ze van de in haar wonende geest van God. Deze op zijn beurt heeft weer de hem omhullende menselijke individualiteiten nodig, wil hij als en door autonome persoonlijke wezens zijn scheppend-goddelijke werkzaamheid realiseren.

De geest in het hart van de menselijke ziel is een volkomen God in ogenschijnlijk kleine maatstaf. Ogenschijnlijk omdat deze als in, aan en uit zich oneindig, niet in klein of groot alsmede in tijdelijke begrenzingen afgemeten kan worden. In zijn absolute is er geen vergelijkingsmogelijkheid van en naar tijd en ruimte.

(N.B.: Hemelse geesten hebben natuurlijk eveneens een wezenlijke vorm, omdat ze anders in de oneindigheid zouden opgaan. Hun gestalte is echter niet aan de Alziel ontnomen, maar is hen uit de goddelijke volkomenheid aangedaan, of beter gezegd hun goddelijke karakterschets vormt hun formele uiterlijk.)

Als iemand de geest van God heeft gerealiseerd, dan staan hem al diens eigenschappen ten dienste – hij of zij wordt inderdaad zelf tot die geest. Als dit in het aardse leven gebeurt, dan wordt ook het lichaam in de vergeestelijking mee betrokken. In en tegelijk buiten de tijd is de mens nu bij het doel van al het scheppingsgebeuren. In en bij God ondervindt hij de onvergankelijkheid van elke tijdelijke ervaring. Dieper gezien: In de geest wedergeborenen ervaren de in de tijd aan verandering en vergankelijkheid onderworpen bewegingen van de goddelijke gedachten in de onvergankelijke en waarachtige oorzaak ervan. Nog essentiëler: Zonder tijd existeert al het wezenlijk geschapene in het hier en nu van zijn goddelijk geldige vervulling en bestemming.

Het eind van de tijd betekent echter geen stilstand. Daar de geest van God oneindigheid in zich bevat, betreedt men met en in hem een volkomen nieuwe ervaringsweg. Als goddelijk vrije volkomenheid is men in staat in alle eeuwigheid steeds dieper binnen te dringen in het tijdloze en onuitputtelijke zijn van onze hemelse Vader.

* * *

Vorm, woord en taal

Zoals het woord de klank van de drager nodig heeft om hoorbaar te worden, maar de betekenis erin zonder het geluid van de taal niet alleen bestaat, maar veel wezenlijker is zonder het hem omhullende kleed van aardse akoestiek, zo heeft de kosmische schepping de dragende stof materie nodig om als en door stoffelijke verdichting een manifestatie in tijd en ruimte te krijgen, is echter zonder de vergankelijke omhulling in haar vrije geestelijke existentie veel werkelijker en waarachtiger. Het eigenlijke leven van binnen en dus buiten elke aan tijd en ruimte gebonden ervaringswereld is dus onvergankelijk levendiger, in een helderheid en intensiteit erfahrbaar, zoals men zijnde in de materie zich dat niet voor kan stellen.

Hoewel geest zonder ruimte en tijd en dus vrij van alle banden is, heeft in hem werkend leven een concrete wezenskern, een hart, een liefdebasis waarvan alles uitgaat en waarin alles ingaat, omdat anders individualiteit niet mogelijk zou zijn. Zo is God geaard – en wij als Zijn kinderen precies zo.

* * *

Zoals al het geschapene bestaan ook woord en taal in en uit een drie-eenheid. De omhulling van het woord als hoor- en zichtbare vorm, de ziel als zin en doel van het woord en de geest die het woord schept en die als oergrond van al het leven aan het woord kracht en levendigheid verleent. Woorden zijn dus op zich en in zich geuit leven.

In het stoffelijk universum moet de mens een taal leren om inhoud te begrijpen, respectievelijk ontstaat voor hem door de akoestische omhulling pas erfahrbare en leefbare waarneming. Communicatie heeft dus een zicht- en hoorbare verpakking nodig, waarin en waaruit een indirecte zielsverstaanbaarheid over de verbale alsook visuele vormgeving plaatsvindt. Dat is in deze scheppingsperiode bij de meeste kosmische volkeren het geval.

Zoals de ziel in het overlijden haar vergankelijk lichaam verlaat, legt ook het woord aan gene zijde de omhulling af. Dit leidt ertoe dat inhoud in de geestelijke wereld – zowel in persoonlijke alsook in verbale uitdrukking – zich altijd waarachtig openbaart. In het geestenrijk heeft dus een rechtstreekse communicatie plaats.

Eigenlijk. Want een wezen dat uit het stoffelijk universum naar gene zijde is gegaan, begrijpt zijn eigen betekenis alsook die van het woord alleen maar conform zijn meegebrachte planetaire conditionering. Is die ver van de waarheid, dan kan hij zich alleen maar in de dwaling of in de leugen verstaanbaar maken. Noch zijn eigen noch de vorm van het woord zijn in werkelijkheid zichtbaar voor hem. Heel zijn waarneming geschiedt door de bril van zijn verkeerde opvattingen en voorstellingen.

De ontwaakte geest daarentegen existeert waarachtig. Hij ontvangt en gebruikt het woord volgens de werkelijkheid. Hij spreekt en hoort niet alleen de betekenis qua ziel, hij ervaart het zuiver geestelijke van elke formele uitdrukking, dus diens goddelijk existentiële uitspraak. In deze gesteldheid is zowel de eigen zieleform van het woord alsook die van uitvoerende individualiteiten van hemelse levensaard, zoals op aarde bij een juiste leefwijze de lichamelijke omhulling doelmatig instrument van de ziel is.

Wat gebeurt er nu wanneer een mens in zijn geest van God ingeboren is? Hij neemt het woord binnen diens omhulling waar. Hij begrijpt de betekenis rechtstreeks in zijn hart, waarin maar één taal bestaat. Dat betekent dat de verschillende taalkundige uitdrukkingwijzen van deze aarde voor hem geen hindernis vormen – en dat hij elke leugen meteen herkent. Op gelijke wijze ervaart hij zowel de betekenis van dierengeluiden alsook de zinnebeeldige uiterlijke levenssfeer van de flora als zichtbare bewustzijnsboodschappen.

Omgekeerd volgt dat de verscheidenheid van goddelijke openbaringen begrijpelijk wordt, want het woord van God dat zich in het hart manifesteert, moet een goed te omhullen begrenzing aannemen om zich in de wereld van de materie te kunnen uitdrukken; die wordt haar door de persoonlijkheid oftewel het zielskarakter van de bemiddelaar aangedaan.

Bij de geboorte vanuit de geest vindt dus een omhulling plaats, terwijl bij de ingeboorte in de geest een onthulling plaats vindt. Dat is ook het geval in het verloop van heel het scheppingsgebeuren.

Zo kan vastgesteld worden dat mens en woord volkomen identiek zijn en zowel aan deze zijde alsook aan gene zijde aan dezelfde verhoudingen en voorwaarden onderworpen zijn. Ja, de totale schepping is in haar structuur een drie-eenheid uit materie, ziel en geest.

Het einddoel van heel het geschapen bestaan is de vergeestelijking en dus oplossing van alle materie, is het ingaan van alle kosmische volkeren in de geest van God. Waarbij de zielsomhullingen als noodzakelijke individualiteitsplaatvormen bestaan blijven, echter niet meer werkzaam zijn als zelfwerkende levensprincipes, maar als uitvoerende organen van goddelijke essentie.

* * *

Vader en God

Als men God zegt, bedoelt men eigenlijk de Vader, want alleen als Vader is God toegankelijk voor Zijn kinderen. De Vader is de liefde en dus het leven van de Godheid; de Zoon is de voor ons zicht- en aanraakbare uitdrukking van de Vader, dus God in Persoon, wiens naam is Jezus Christus; de Heilige Geest is de in de hele oneindigheid vol macht werkende wil van God.

Omdat de mensheid haar hemelse Vader uit haar hart verstoten heeft, is ze haar kindschap van God kwijtgeraakt – nu regelt de almachtige Heer van de schepping ons bestaan. Nu hebben wij te maken met de wettige wilskracht van de Godheid, die niet alleen al het geschapen leven in het eeuwige bestaan houdt, maar elke onvolkomenheid volgens oorzaak en gevolg onafwijsbaar en onvermijdelijk met pijnlijke ziektes en dood bestraft. Dat klinkt niet

bijzonder vertrouwenswekkend, en toch is het klaarblijkelijk en ondubbelzinnig het geval, wat men op deze aarde gemakkelijk kan vaststellen, waar de meest verschillende pijnlijke gebeurtenissen het menselijk bestaan bepalen.

Om deze reden staat er, dat we niet tegen de Heilige Geest moeten zondigen. Wat ook weer zegt: Alleen in de liefde tot onze hemelse Vader is leven zonder zonde tegen de Heilige Geest mogelijk.

De heiligheid van God is onaantastbaar. Niets onreins en onvolkomens kan daarin bestaan. Haar onherroepelijke en absolute wijsheid duldt alleen zichzelf. Alleen de liefde in de Godheid is ons aller Vader. Pas in de overgave aan de liefde van Zijn hart kan God voor ons zorgzame Vader zijn en ons uit de kringloop van vergankelijkheid en dood leiden.

Daarom heeft alleen Gods liefde in Jezus Christus lichaam aangenomen. Als de Godheid in haar absolute heiligheid naar de aarde was gekomen, dan was de zondige wereld ogenblikkelijk in het ‘vurige licht’ van God vernietigd. Gods barmhartige en verdraagzame liefde verzoent onze onvolkomenheid altijd met Zijn absoluteheid en maakt Hem daardoor tot aanraakbare Vader van al het leven.

(N.B.: Al het van Gods liefdevuur uitgaande licht is de Zoon, maar ook de wijsheid van de Vader die aan de liefde onderdanig is. De warmte, het licht en de kracht als Vader, Zoon en Heilige Geest zijn in de grond van de zaak onscheidbaar een. Eén vuur – één God.)

* * *

Ooit was er in de Godheid strijd tussen haar absolute wijsheid en haar naar vrije kinderen verlangende liefde. De liefde behaalde de overwinning. Daarop gaf de onaanraakbare absoluteheid van God de koninklijk-goddelijke scepter over aan de liefde die voor al het leven aanraakbaar is – rechtsgeldig voor alle eeuwigheid.

Als men naar waarheid en verwerkelijking zoekt door middel van verstandmatig gerechtelijke wetenschap en stelt daarbij de liefde op de tweede plaats, dan komt men voor de onaantastbare volkomenheid van de Godheid te staan. Zij verstoot alles wat onvolkomen is naar de afgronden van de vergankelijkheid, wat betekent: Het koude verstand brengt de dood – het beste bewijs is deze aardse wereld.

Alleen het hart van de mens zoekt en vindt het hart van God. Alleen het kinderlijk gemoed vindt de barmhartige liefde van de hemelse Vader, die niet alleen al het leven tegen de dood wil beschermen, maar Zijn kinderen met alles wil vervullen wat Hij Zelf heeft en is.

(N.B.: De dood bij planten en dieren heeft een andere oorzaak. Hier dwingt de evolutie van de ziel tot vergankelijkheid, waardoor al het verstarde zielenbewustzijn langs de meest verschillende levensvormen tot aan de mens gebracht wordt, die als kroon van de schepping, al het gevallene weer naar het Goddelijke terugleidt – of beter gezegd terug moest leiden.)

* * *

Zonder de liefde van God, die de Vader is, zou vrij leven nooit in het bestaan zijn geroepen. De Godheid zou ondanks of juist vanwege haar volkomenheid in alle eeuwigheid in en aan haar onaantastbare heiligheid gebonden zijn. Alleen leven dat vast in God zit en daardoor onvrij is, zou mogelijk zijn, omdat het zich niet uit de volkomenheid kan verwijderen. Maar daarin is God altijd alles Zelf, want alleen Zijn wil bepaalt zulke geopenbaarde gedachten.

Zou God niet denken, of beter gezegd zichzelf niet beschouwen en dus Zijn bewustzijn niet concretiseren en realiseren, dan zou er geen scheppende openbaring zijn. Geen enkel bestaan zou zich ooit met een woord omhullen, geen enkel uitgesproken idee zou tijd en ruimte openen. De oneindigheid zou een vormloos, onbepaald iets, in zich gesloten niets zijn en alles zonder naam, zonder betekenis en doel. Maar omdat God geen begin heeft en geen einde, omdat Hij was, is en eeuwigdurend werkzame levenskracht zal zijn, is ook Zijn scheppen zonder begin en zonder einde. In de oneindigheid is daarvoor plaats genoeg.

* * *

De daden uit vrije wil van de mensen staan niet in tegenspraak met de alwetendheid van God, omdat Deze op grond van Zijn volkomen wijsheid zijn handelen vooraf ziet en niet vooraf bepaalt.

Of anders belicht: De absolute van het goddelijk bewustzijn baart alwetendheid = alomtegenwoordigheid. Daaruit en daardoor grijpt God echter niet in onze wil in – als van Hem onafhankelijke wezens kunnen wij te allen tijde zelfbepalend over ons leven beslissen.

Een goddelijke openbaring is voorwaarde en oorzaak elk scheppen. In het toenmalige scheppingsgebeuren trad God wezenlijk uit Zijn binnenste diepte. Dat gaf Hem de mogelijkheid niet onafgebroken alwetend te zijn – Hij keert Zich quasi van Zijn alwetendheid af, doordat Hij niet te beïnvloeden en niet aan te tasten liefde tot Zijn kinderen in het middelpunt stelt. (zoals ook een volwassen mens in liefdevol samenzijn met zijn kinderen zijn weten achterstelt – dus als het ware ‘vergeet’, zich in hun ontwikkelingsfase inleeft en vooral met het hart ageert.) Dit maakt voor Hem en ons een vreugdevol en niet vooringenomen samenzijn met en tot elkaar mogelijk.

God kan dus te allen tijde alwetend zijn, maar Hij kan ook tijdelijke en ruimtelijke volgordes betreden en samen met Zijn kinderen de toekomst openen, die, omdat ze een tijdelijke belichaming van het eeuwige heden is, in en uit zich geleidelijk alwetendheid en alomtegenwoordigheid voortbrengt.

Door middel van deze manier van handelen schenkt de Vader Zijn kinderen vruchten van de Boom der Kennis in de aan ruimte en tijd gebonden dimensie (lengte van de tijd), terwijl in de hemelse dimensie de Boom des Levens (diepte van de tegenwoordigheid) voeding voor en in alle eeuwigheid geeft.

* * *

Geen enkel geschapen leven kan en zal het goddelijk bewustzijn ooit volledig kunnen doorgronden, want God is zonder begin en zonder einde en is tegelijk begin en einde, waarbij in het eeuwige wezensfundament van God begin en eind als energetisch levensmiddelpunt en levenswilskracht onscheidbaar één zijn. Hier is het fundamentele niet-te-openbare te zien, dat oneindigheid en alles wat zich daarin bevindt, rechtstreeks in zich verenigt. Hier gebeurt alles wat ooit was en is en zijn zal in dimensieloze tegenwoordigheid en hoogste volkomenheid van zelfbewust Zijn van God.

Aan deze basis ontspringt de bron die aan al het bestaan eeuwig leven en onbegrensde groei in liefde en wijsheid verleent. Deze bron is tegelijkertijd oorsprong en doel van alle schepping, ze is de Alfa en de Omega van elk bestaan.

Drinkt men uit deze bron, dan wordt men gewaar dat niemand God ooit iets kan geven, want Hij is alles Zelf. Alleen God kan geven, hetzij uit Zich rechtstreeks als Schepper, of uit Zich indirect door Zijn scheppingen. Zo is God altijd alles in alles in eeuwigheid en oneindigheid.

Om Zijn verlangen naar vrije liefde in het samenleven met Zijn kinderen tot werkelijkheid te brengen, trad God uit Zijn meest innerlijke zijn. Dat is de Vader in Jezus Christus. Alleen in en door Hem kunnen wij beseffen dat we door God bemind zijn. Met Zijn Menswording heeft Hij Zich voor alle eeuwigheid een persoonlijke omhulling geschapen. Sinds dat tijdstip is de oorspronkelijk ontoegankelijke Godheid als hemelse Vader zichtbaar en aanraakbaar.

Voor ons, geschapen wezens, telt dus alleen de goddelijke Vaderliefde. Die geeft ons altijd de nodige begrijpbare portie wijsheid, opdat liefde en licht ons in de juiste mate doordringen, vervullen en vervolmaken.

(N.B.: Menigeen zal zich hier misschien verwonderen of zich eraan stoten dat God steeds als Vader voorgesteld wordt. In Zijn allesomvattende en alles vervullende liefde is God vanzelfsprekend ook Moeder. Voor ons telt echter in de eerste plaats het gevende, scheppende principe van God – dat is de Vader. Om deze reden belichaamde God Zich als Man Jezus Christus en niet als vrouw.)

* * *

Wonderen

Niet de schepping is een wonder. De (ont-)materialisatie van dingen, op het water te lopen of water in wijn en stenen in brood te veranderen zijn eveneens geen wonderen. Ook een maagdelijke geboorte is geen wonder. Zelfs de ogenblikkelijke genezing van een zieke door het woord of de opwekking van een dode, wat voor een met de geest van God vervuld mens daadwerkelijk mogelijk is, zijn geen wonderdaden.

Het waarachtige en enige wonder is de terugkeer van een in de vrije liefde wedergeboren mens tot zijn hemelse Vader. Dit gebeuren staat boven alle goddelijke handelingen in tijd en eeuwigheid. Alleen dit heeft voor God waarde, want het is niet met Zijn almacht geschreven. Alleen voor dit wonder werd de wereld geschapen.

* * *

De kruisiging

Deze aarde zal in alle eeuwigheid getuige en symbool van de goddelijke liefde zijn. Op deze meest verkommerde en verwaarloosde van alle planeten van het universum nam God menselijke gestalte aan. En hier liet Hij Zich op het meedogenlooste mishandelen en kruisigen. Het was iets gemakkelijks voor Hem geweest om dit te verhinderen, en Zijn martelende terechtstelling was ook niet volstrekt noodzakelijk om de dood te doorbreken en de zonde van de wereld te verlossen – Hij had daarvoor ook andere wegen kunnen openen. Maar om de vrije wil van Zijn schepselen te beschermen, liet Hij dit alles met Zich gebeuren.

Daar in al Gods handelen volkomenheid aanwezig is, werd Zijn gruwelijke moord tot verheerlijking van de liefde. Wie zien kan dat het God was en is, die door Zijn schepselen aan het kruis werd geslagen, zal verlossing krijgen, want hij ziet het hart van de hemelse Vader bloeden voor Zijn kinderen.

Zo werd de schelp materie door Jezus Christus geopend en spoedig zal hij helemaal opengaan. En de gevallen aarde zal zichtbaar worden als waardevolste parel van het heelal en zal stralen en de oneindigheid verlichten. Ja, al het leven in het universum kijkt naar deze kleine, nietige planeet die zich in één van ontelbare melkwegstelsels bevindt, waarbij elk uit miljarden en nog eens miljarden planeten en sterren bestaat, maar die geestelijk gezien in het allerinnerlijkste van Gods hart woont en troont. Die schouwtoneel is van de grootste geestelijke strijd van heel de tijd en eeuwigheid, en tenslotte en uiteindelijk de kroon van God als mooiste van alle parels zal sieren.

* * *

Geschiedenis van schepping en van mensheid.

O God, U hebt geen begin en geen einde. U bent de oneindigheid zelf. Die is Uw geestelijke ‘ruimte’ waarin U zichzelf beschouwt. Wat hebt U al allemaal meegemaakt? Wat deed U al die eeuwigheden lang? In Uw talloze scheppingen plaatste U de wonderbaarlijkste gedachten in U, ontelbare wezens, elk volmaakt in zijn vorm, vervuld met licht en liefde. Toch was U Zelf altijd dit licht en deze liefde. Geen van hen zei onafhankelijk van U: “Ik heb U lief!” In geen van Uw scheppingen was de zelfstandigheid van de liefde aanwezig – liefde was er steeds in voortdurende gebondenheid aan Uw heilige wil.

Toen sprak U weer eens het scheppingswoord, en vanuit U traden ontelbare van licht vervulde gedachten. Maar deze keer sprak U een woord als niet eerder. U gaf hen een eigen van Uw wil onafhankelijk leven. Deze vrijheid gaf hen de mogelijkheid om voor of tegen U te beslissen. U opende de huidige schepping enkel en alleen vanwege de vrije liefde.

En de schepselen herkenden zich in U en waren gelukkig in hun volkomen vrijheid en vrije volkomenheid. Maar één van hen, die drager van Uw oerlicht was en Lucifer heette, ging op grond van zijn door U losgelaten wil eigen wegen, en talloze geesten volgden hem en verwijderden zich van hun levensbron. In het vervolg ging de deur, genaamd deemoed voor het ontvangen van de goddelijke attributen dicht – koppigheid, trots en hoogmoed werden hun overheersende karaktertrekken. Hun liefde verkilde, hun harten verduisterden, ze konden U niet meer in zich herkennen. Tenslotte verblindden en verstarde ze volkomen in hun zelfgeschapen duisternis en koude. Want ondanks de onafhankelijkheid van Uw wil hebben Uw schepselen voortdurend Uw levenskracht, -warmte en -licht nodig om zinvol te kunnen bestaan.

Van deze vallende geestenschare vormde U het materiële universum. Uw barmhartige liefde ving het geestelijke bewustzijn op, dat zonder ophouden naar de diepte van de oneindigheid neerstortte, gaf aan de toenemende verdichting samenhang (concrete zielssubstantie) en aan de finale verstarring orde en structuur (vaststoffelijke zielssubstantie = materie = kosmos). Zo was voor de gevallen schepping een fundament geschapen om weer naar het goddelijke zijn op te klimmen.

Of in natuurlijke volgorde gezien: Uit het oorspronkelijk vrije geestelijke bewustzijn ontstond de etherische levensgrondstof. In de loop van miljarden jaren verdichtte deze zich, kreeg in toenemende mate vastigheid en vormde een eerste substantiële vorm. De Oercentraalzon werd geboren, waaruit ontelbare verdere zonnen ontstonden en daaruit weer vlammeende planeten (vermeende oerknal). Deze koelden tenslotte af door het losmaken van de navelstreng van hun moeders en begonnen in geordende banen om hun moederzonnen te banen. Ontelbare melkwegstelsels met talloze sterren en planeten vulden geleidelijk aan het voor dit doel beschikbaar gestelde heelal.

Ook onze aarde werd zo geboren en ook hier werd, zoals op alle sterren van het universum, de terugleiding van de met Lucifer gevallen wezens geopend, waarbij het centrum van Lucifers wil aan deze planeet werd toebedeeld.

(N.B.: Volledigheidshalve moet vermeld worden dat de geest van Lucifer/Satan – Satan is een tweeslachtige geest, oorspronkelijk overwegend vrouwelijk agerend als ontvangend wezen van Gods liefde, nu met grotere prioriteit in en vanuit zijn mannelijk principe werkend – eerst in een andere planeet van ons zonnesysteem vastgebonden was. De bewoners daarvan hebben hun woonplaats echter moedwillig verwoest, wat niet in de laatste plaats op de invloed van Satan terug te leiden is. Hun planeet brak uit elkaar – zijn afzonderlijke delen verspreidden zich in de uitgestrektheid van het heelal. Satans machtscentrum werd daarop naar onze aarde verbannen.)

Uit de tot materie vastgemaakte zielssubstantie liet U planten groeien, eerste leven uit de dood, eerste zacht worden van het verstarde. Daarna liet U allerlei soorten dieren ontstaan, waardoor zielenleven niet meer aan plaats gebonden was, de toenmalige schepselen zich in het kader van hun bestemming vrij konden bewegen. In het verdere evolutieverloop waren er al op mensen lijkende levende wezens, die we vandaag neanderthalers noemen. Ze waren begiftigd met een instinctieve intelligentie, waarom hun bestaan al zelfstandig was. Toch waren ze niet in staat zich boven hun gevallen bewustzijn te verheffen, een hogere zin en doel dan die van de instandhouding van het leven kenden ze niet.

En niet al te lange tijd geleden vormde U uit de ziel van de aarde een eerste mensenpaar en ademde het Uw adem in: U vertrouwde het Uw geest toe, die goddelijk leven mogelijk maakt. Daardoor konden Adam en Eva zich boven de dierlijke instinctieve wetmatigheid verheffen; ze waren in staat U te kennen en zelfverzekerd in de volkomenheid van Uw liefde te handelen.

Maar zij en veel van hun nakomelingen verwijderden zich van U en vielen uit hun weer ontvangen goddelijkheid. Daarop reinigde U de wieg van de mensheid met het water van Uw erbarming en liet een nieuw geslacht opstaan op aarde. Maar ook hun nakomelingen raakten de weg kwijt in hun materiële verslaving, hoewel U hen door profeten en engelen onderwees en op hun dwaalwegen wees.

Toen kwam U Zelf naar Uw gevallen kinderen, opdat U hen zou leiden uit hun duisternis en hen eeuwig leven in U zou schenken. Waarop ze U op de meest wrede wijze doodden, wat U liet gebeuren opdat de wereld Uw oneindige liefde zou zien.

O God, hoe kan men dat begrijpen? Uw liefde maakt het begrijpelijk. De weg naar U is door U gebaad door Uw werken op aarde. U verzoende de schuld van de dood met het bloed van Uw gekruisigd hart. U stelde de goddelijke almacht achter en gaf Uw leven over aan de barmhartige liefde. Zo maakte U Uw wezen voor Uw gevallen schepping toegankelijk en aanraakbaar, ja, eeuwig bewoonbaar. We hoeven U alleen maar na te volgen, dan komen we daar waar U naar toe bent gegaan. Maar hoeveel van Uw kinderen volgden en volgen U na?

Eeuwigheden zijn voorbij gegaan sinds U vrije gedachten buiten U plaatste. Maar waar staan we nu? Vergeten bent U, o Vader – opnieuw zijn wij gevallen! De aarde wordt beheerst door de duisternis van de Godverlatenheid! Daarom komt U nu weer. De zaden die U in het aardrijk legde zijn ontkiemd en gegroeid. Spoedig zult U oogsten. De Uwen zult U thuishalen, en zij die de lust van de wereld loven en prijzen, zullen andere moeilijke wegen moeten gaan.

Dit wist U allemaal voor deze unieke schepping. In Uw alomtegenwoordigheid zag U al de mogelijkheden van ellende en verlorenheid. U zag het naamloze leed van de mensheid, U zag het wrede sterven van Uw verdwaalde kinderen, hoorde het van pijn vervulde geroep van de in de

moerassen van de materiële begeerten wegzakkende zielen. U zag de vloed van tranen en de beken van bloed die in de zee van hopeloosheid en vertwijfeling uitmondten. U zag de oneindige tijdsruimtes van deze vrije weg van Uw schepping – tot aan haar terugkeer in het goddelijke Vaderland.

En de Liefde in de Godheid sprak tot de Godheid: *“Laten wij het volbrengen, laten wij dit unieke avontuur wagen. Ik zal U alles terugbrengen. Ik neem de verantwoordelijkheid over en neem de schuld van al het gevallen leven op Mij. Geen offer zal Mij te groot zijn, opdat de liefdewens van ons hart vervuld zal worden. En eens zal Ik het laatste geschapen licht naar huis leiden en het zal ons als liefhebbende Vader herkennen. Dan zullen alle kinderen met één stem spreken: ‘Ik heb U lief!’ En het zal een feest zijn en vreugde zonder einde. Dan is het volbracht!”*

* * *

De voorafgegane korte beschrijving geeft in begrijpelijke woorden ontstaan, zin en doel van al het leven weer. In de zich verder ontwikkelende evolutie van de geest zal de mens deze verheven bestemming van zich steeds dieper en veelomvattender zien, want al het goddelijke scheppen bevat iets oneindigs in zich.

Wat onze Vader mij steeds weer voor ogen stelt, is het resultaat van deze scheppingsperiode. Want dat Hij Zijn plan verwezenlijkte, omsluit een volkomen resultaat: Al het ooit gebeurde en nog te gebeuren leed wordt oneindigvoudig goedge maakt in het vrije liefdeleven in en met Jezus Christus in onuitsprekelijke vreugde van het bestaan. Dat leven zal nooit eindigen; steeds meer zullen we doordrongen worden van het licht van de waarheid, steeds dieper zullen we binnendringen in het liefhebbende hart van God. En onze buitengewoon gelukkig makende groei brengt ook een nieuwe onmetelijke gelukzaligheid voor onze hemelse Vader met zich mee.

* * *

Muziek en klank – Het lied der voleinding

*“De ziel is het instrument van de geest,
waarop hij zijn goddelijk lied speelt.”*

Eens was ik een verloren kind, een dode schreeuw, die naar steun riep en naar leven. Maar de dood geeft geen steun, en mijn geroep verzonk in de onverzadigbare begeerten van deze wereld. Maar nu is uit de schreeuw een lied geboren, het lied van mijn hart, dat voor altijd en eeuwig de liefde van God bezingt.

En de dood week van mij, verlost in dit lied dat de wereld niet zingen kan; in het ene lied dat alle verloren liederen verzamelt en in zich verenigt. En in het licht van de liefde van God zie ik: In het binnenste van mijn schreeuw was dit liefdeslied altijd al aanwezig, want uit dit lied ontvangt de schreeuw zijn leven en zijn energie. Elke schreeuw is eigenlijk een verwonde en een vervormde echo van de goddelijke melodie.

* * *

Helse en hemelse muziek

In het aardse mens-zijn heeft men voortdurend nieuwe melodieën en klankkleuren nodig om het verlangen van de ziel naar emotionele aanraking en vervulling te stillen. Het muzikale repertoire is breed geschakeerd, er zijn verschillende stijlrichtingen. Tegenwoordig komen de inspiraties meestal uit de lagere geestelijke werelden, overeenkomstig de algemene goddeloze toestand.

Maar niet alleen de agressieve en ziellose ritmes en klanken getuigen van demonische bedrijvigheid; ook in de teksten, vaak geschreven door musici die door drugsgebruik bezeten zijn door demonen of auralifters, verschaffen wezens uit de helse regionen zich luidruchtig gehoor.

Er waren en zijn ook altijd weer wonderbaarlijke, uit de hemelse sferen geïnspireerde composities. Ze brengen hart en ziel van de luisteraars in harmonische trilling en openen hen voor geestelijke gaven uit het licht.

Met aardse instrumenten en stemmen is het echter niet mogelijk de klanken zo te ontsluiten dat goddelijke volkomenheid daaruit kan spreken. De in de materiële wereld verankerde ziel kan het hemelse scheppen niet zo ervaren als de vrije geest het ervaart. Veeleer horen wij alleen het oppervlak van de muziek, zoals ook in de omhulling van het woord enkel de materiële betekenis zich openbaart. Pas in het geestelijk ontwaken of in een vervoering ervaart men de goddelijk-geestelijke inhoud van de muziek. In de lichte sferen bestaat geen afstand tot de heerlijkste en zuiverste klanken, die zo

volkomen samenwerken met de ziel dat men het zich niet voor kan stellen. Men is als het ware in het hart gesynchroniseerd met goddelijk-scheppende levendigheid. En dat van binnenuit en niet zoals in de materiële verbeelding van buiten naar binnen.

In de hemel kan een lied in eeuwigheid vreugde en gelukzaligheid geven, want de onuitputtelijke diepte ervan is voor de bewoners zichtbaar. Ja, één enkele geopende toon van God zou heel de schepping in tijd en eeuwigheid voeden en in stand houden. En zo is het eigenlijk. Want de toon is het woord dat aan het begin was en in God was en in God en God Zelf is.

* * *

De ziel is het instrument van de geest waarop hij zijn goddelijk lied aanbiedt. De snaren van de ziel zijn haar eigenschappen die, gespeeld in deemoed en toewijding, liederen en composities in volmaakte harmonie scheppen. Zo is eigenlijk ieder mens in zijn ontwaakt geestelijk leven een perfect gestemd instrument in Gods hand.

De huidige scheppingsperiode stelt de kroon van alle scheppingen tot nu toe voor. Haar symfonie vertelt over de vrije overgave en onbegrensde liefdecapaciteit van de kinderen van God. In begeleiding van de gemeenschap van alle levensinstrumenten bezingt het hemelse koor de liefde, goedheid en barmhartigheid van onze Vader in Jezus Christus. Zijn bloed doordringt dit gezamenlijk lied en draagt het gezang naar Zijn hart, waarin ook een nieuwe gelukzaligheid geboren wordt voor onze Vader in de hemel, die een Vader is en blijven zal voor Zijn kinderen nu en voor altijd.

* * *

In het hart van de liefde wordt alles tot muziek –
Muziek wordt in het hart tot liefde

Bij het luisteren naar mooie muziek wordt mijn ziel door het oppervlak van de klanken in de waarachtigheid van de stemmen en het geluid van de instrumenten ontvoerd en daarbij soms naar de hemel weggevoerd. Daar ervaar ik wat muziek eigenlijk betekent:

De hemelse Vader staat voor Zijn kinderen. Met Zijn welwillend-beminnelijke, stralend blauwe ogen ontmoet Hij de blik van ieder kind. Zijn hart is geopend, Zijn liefde raakt ons teder in ons diepste innerlijk. Ieder is volkomen geaccepteerd en wordt op onuitsprekelijke wijze van Zijn aanwezigheid vervuld.

Een vlamme engel begint in deemoed de liefde van God te bezingen. Zijn gezang ademt aanbidding in voleinding. Dan stemmen wij mee in, het koor van hen die teruggevonden en terug naar huis gekeerd zijn. In de harmonie van de liefde klinken onze stemmen als één stem, alle harten met elkaar en met het hart van Jezus verbindend. Iedere vezel van ons zijn is nu doordrongen van liefde en leven. Wij staan in vlammen die tot één vlam wordt, één liefde, één begrijpen. Steeds intensiever worden gezang en klanken, liefde in de oneindigheid uitdragend. Ja, het is inderdaad zo dat dit lied al het bestaan doordringt. En tegelijk draagt de deemoed van de klanken de liefde terug in Gods hart.

Hier gebeurt wat geen menselijk oog ooit gezien, geen menselijk oor ooit gehoord en de mond van geen enkel mens ooit in staat is uit te spreken.

Wat betekent de wereld nog! Ze is een droom, een vergankelijke schaduw! Ik wil blijven en niet langer dit lichaam bewonen! En toch dringt het me terug om God te dienen met elke vezel van mijn zijn, met elke seconde van mijn leven. In Zijn genade mag ik dit oord nu en dan bezoeken en daar verblijven, terwijl mijn vleselijke omhulling beken van tranen vergiet; maar de geest van deze tranen reinigt de ziel en spoelt al de erbij horende duisternis in de barmhartige en alles veranderende liefde van Jezus Christus.

* * *

Ik zie het einde van de tijd

De laatste atoom materie is vergeestelijkt. De oneindigheid vol van ontelbare geesten. Uit de diepten van het heelal klinkt een toon, hij zwelt aan, vanuit zichzelf, wordt tot gezang. Het is het lied van de voleinding, want het is volbracht – de cyclus van de schepping is gesloten. Al het verlorene is teruggevonden, alles heeft zijn goddelijke bestemming verwezenlijkt.

Steeds intensiever wordt het gezang, het koor van de gelukzaligheid heeft ingezet. Ieders leven stemt in met dit lied, bezingend de heerlijkheid van God, bezingend de zachtmoedige en barmhartige liefde van de Vader. De geesten staan in vlammen, het is niet te beschrijven hoe waarachtig, hoe volkomen vervuld ze zingen ... nu worden allen tot één liefdesvlam, die tot eer van Jezus Christus brandt.

Hier wordt het woord vervuld dat in het begin was bij God en God Zelf was. O mensheid! Wat een doel! Wat een gelukzaligheid! Het woord dat de tijd opende, vindt zijn voleinding in het hart van God. Iets heel nieuws begint ...maar mag ik alleen maar vermoeden, wat

onzegbaar
onzegbaar
onzegbaar is

* * *

Profetendom en Gods woord

*“En hierna zal Ik Mijn geest uitstorten over alle vlees,
en jullie zonen en dochters zullen profeteren,
jullie oudsten zullen dromen hebben,
en jullie jongelingen zullen gezichten zien.”*

Tijden van eenzaamheid en ascese helpen voor de verinnerlijking in God en de vereniging met God. Maar alleen door teruggetrokkenheid en gebed kan de ziel niet duurzaam sterker worden. Weg van de alledaagse uitdagingen is geestelijke groei slechts beperkt mogelijk. Pas in het worstelen met de aardse tegenkrachten gaan hemelse gaven voor de ziel open – indien ze dit aan de hand van de Vader doet. Voortdurende gevechten zijn noodzaak om met de geest in het hart in verbinding te komen, die niet alleen de kracht van de overwinning geeft, maar goddelijke levenshoud opent en die overeenkomstig de waarachtigheid van het geloof ontraadselt.

Een dienaar van God moet dus geen kluisenaar of asceet zijn. Een profeet van de huidige tijd kan absoluut beroepsmatig of in de familie zijn man of zijn vrouw staan en is dus een legitieme bewoner van deze aardse wereld. Hij mag zich alleen niet aan zijn bezit hechten en zijn aardse vreugden niet boven de liefde tot God stellen.

Maar eens komt de dag waarop de arbeider in de wijngaard van de Heer uit het wereldse gebeuren treedt en, overeenkomstig zijn toewijding voleindigd, alleen nog zijn goddelijke opdracht vervult. Dan behoort zijn bestaan helemaal toe aan zijn roeping. Dan bekommert de Vader Zich Zelf om alle belangen van Zijn kind en wordt Hij Regelaar en Leider tot in het kleinste detail van diens leven.

* * *

Een profeet heeft geen verdienste bij God. Ook niet een gezien prediker, een genezer, een medium, een religieus leider of spirituele meester. Deze personen hebben gaven meegekregen om de mensheid te dienen. Voor hen gaan bij welwillende levenswijze de geestelijke talenten te zijner tijd open, opdat ze kunnen beantwoorden aan hun roeping. Een verdienste is dat niet en al helemaal geen regentschap.

Profeten en apostelen zijn precies als ieder ander mens met zwakheden en fouten behept. Ook zij moeten zich het door hen geopenbaarde geestelijke goed in de dagelijkse levensstrijd eigen maken. Enkel de in de praktijk doorleefde liefde in het dagelijks leven is richtsnoer van goddelijk-geestelijke realiteit. Alleen die liefde is een geldige maatstaf voor werkelijke aanwezigheid van God – en niet het geopenbaarde woord.

Wanneer het tot verheffing van een profeet of dienaar van God door persoonsverering of eigenmachtige heiligverklaring komt, dan vermengen lagere behoeften zich met door God gegeven talenten. Dan gaan de genadegave verloren, de geest trekt zich terug, godsdienst wordt tot doel op zich. Uiteindelijk wordt de dienaar van God tot dienaar van Satan en gebruikt zijn vroegere status om zijn zelfverheerlijking en die van zijn nieuwe meester in stand te houden. Veel dwaalleren en valse voorspellingen zijn door zulke gezwellen ontstaan en hebben er aan bijgedragen dat waarheid en leugen niet meer onderscheiden kunnen worden.

* * *

Het is een droom van de mensheid om door de tijd te reizen. Dit thema duikt steeds weer op in Sciences Fiction romans en speelfilms. Maar ook erkende wetenschap is serieus en uitvoerig met deze thematiek bezig en belicht alle denkbare mogelijkheden op het gebied van theoretisch onderzoek van ruimte en tijd.

Maar zoals het nooit kan lukken om geschapen lichamen met wetenschappelijke methodes onsterfelijkheid te verlenen, zo zijn ook tijdreizen met behulp van technische middelen niet mogelijk. God heeft het zo ingericht dat de belichaamde mens aan zijn tijdlijn gebonden blijft – die kan niet

verlaten noch onwerkzaam gemaakt worden. En zelfs in de lagere gebieden van de wereld van gene zijde kan een ziel alleen in haar aan tijd gebonden sfeer verblijven, de toegang naar de vrije eeuwigheid is haar ontzegd.

Is iemand profetisch gekozen en/of in God wedergeboren, dan kan hij in de geest tijdelijke en ruimtelijke grenzen overwinnen, omdat hij zich af en toe niet meer alleen in zijn eigen levenssfeer bevindt, maar in de allesomvattende sfeer van God. Daarin openbaart de Vader hem een toekomst, die aan de tegenwoordige stand van ontwikkeling van een mens, van een volk of van de wereld in zijn geheel ten grondslag ligt.

Visioenen en profetische gezichten zijn dus eigenlijk reizen door tijd en ruimte. Profeten zijn als het ware tijdreizigers, wier doel door God vastgesteld is.

Evenals andere bovenzinnelijke gebeurtenissen kan ook deze geestelijke ‘manier van voortbewegen’ door visionaire creativiteit voorvoeld worden, op grond van de materiële gebondenheid aan de materie worden zulke voorvallen echter naar het gebied van de vaste stoffelijkheid getransporteerd. Zo komt de onjuiste voorstelling, oftewel de wens tot stand om tijdreizen door middel van technische vooruitgang onder de knie te kunnen krijgen.

* * *

Zoals het in het hart gesproken woord van God moet ook iedere zichtbare openbaring door de zielstructuur en wereldse kleuring van een mens heen om in diens bewustzijn te komen. Een maagdelijk visioen moet dus eerst het geconditioneerde geloofsland, respectievelijk geestelijk begrip van de ziener doorlopen, voordat ze zich aan de wereld openbaart.

De intensiteit van het geloof of van een geloofsdwaling is verantwoordelijk voor de graad van waarachtigheid of vervalsing zowel als van het inzicht in verhoudingen aan gene zijde alsook voor de blik in toekomstige voorvallen in de aardse en universele kosmos. Hoe dieper iemand in een wereldse signatuur is verankerd, hoe meer de oorspronkelijk waarachtige openbaring misvormd wordt.

In de visioenen van katholiek gearde zielen vloeien religieuze dogma’s mee naar binnen, zo komt het tot een gedeeltelijk absurde voorstelling over gene zijde en verkeerde beschrijvingen van het jongste gericht alsook van de ‘rooms-katholieke’ tijd daarna. Ook de Mariacultus speelt bij zulke profetieën een belangrijke rol. De goddelijke liefde wordt niet zelden in de persoon van Maria, de moeder van God voorgesteld, die zo tot heilbrengster en verlosseres wordt. Maar alleen Jezus is Heilbrenger en Verlosser. Hij alleen is God, wij allen zijn broeders en zusters in en uit Hem.

Bij het doorlopen van een zielenlandschap dat door zogenaamde New-Age-leringen of door geloofsopvattingen uit het verre oosten is gevormd, wordt het goede van God vaak zodanig misvormd dat het de spirituele doolhof van deze wereld vergroot in plaats van licht in het duister te brengen.

Niet zelden worden in een verborgen mediamieke aanleg bij auteurs reële voorvallen aan gene zijde vermengd met materieel voorstellingsvermogen, waaruit commerciële Fantasy- en Science Fiction-literatuur en filmproducties ontstaan, die het bewustzijn van velen aan irreële werelden binden – met het resultaat dat al het bovenzinnelijke gebeuren niet serieus genomen en naar het land van de fantasie verwezen wordt.

En zo treft men nog allerlei curiositeiten aan in de uitleg van helderhorende en helderziende personen van welke wereld- en geloofsopvatting dan ook.

Hoe meer losgemaakt en vrijer een ziel van aardse voorstellingen en conditioneringen is, hoe onbedorvener haar geestelijk leven, des te helderder en zuiverder komen boodschappen en beelden van gene zijde, respectievelijk van God in haar bewustzijn. Om waarheid te ervaren is het dus nodig een groot deel van de aangeleerde filosofische en spirituele beschouwingswijzen te laten vallen, evenals de door opvoeding eigengemaakte geloofsdogma’s af te leggen. Alleen de liefde tot de hemelse Vader moet het verlangen van een dienaar van God zijn, die wast alle dwalingen voortaan schoon. Daarin hoort en ziet de profeet de genadegaven onvervalst en kan deze waarheidsgetrouw openbaren.

* * *

Een profetisch visioen is altijd een drie-eenheid: Ze bevat de geestelijke kern die het beoogde resultaat van de gebeurtenis in zich draagt, ze behelst de ziele-aanleiding van het gebeuren, en openbaart de uiterlijke ontwikkelingsgang als materiële uitdrukking en instrument voor het consequent bereiken van het goddelijk-geestelijke doel.

Er zijn ‘slapende’ profeten, die enkel uiterlijke opeenvolgingen zien, geestelijke achtergronden zijn hen niet of slechts vaag bekend. Zulke voorspellingen liggen ten grondslag aan een natuurlijke of traumatische helderziendheid, hoeven echter niet dwingend na een goddelijke roeping komen. Soms vermengen hier eigen opvattingen zich met het geziene, dat in de persoonlijke interpretatie min of meer kan worden vervalst. Zo komen ook verkeerde tijdsaanduidingen tot stand – waarbij tijdelijke voorspellingen altijd onderhevig zijn aan de gedragingen van betreffende personen en volkeren. Een exacte vaststelling van een tijdstip kan er pas kort voor een gebeurtenis zijn, en ook alleen dan wanneer een verandering ten goede niet meer mogelijk is.

De door God gekozen profeet is grotendeels vrij van werelds geconditioneerd gedachtegoed, daarom kan hij een visioen of Gods woord getrouw weergeven. Hij ziet in de hoofdzaak de oorzaken van de gebeurtenis betreffende ziel en geest, hij kent achtergronden en verbanden en weet van nut en doel van het gebeuren, dat wil zeggen het goddelijke resultaat. In zijn profetische dienst vindt hij totale vervulling, want die is deel van zijn bestemming van eeuwigheid.

* * *

Het hoor- en/of zichtbare woord van God in het hart geeft aanwijzingen ter ondersteuning in alle levenssituaties, alsook principieel voor het leven uit de geest en voor de situatie van de wereld. Dit persoonlijke woord van de Vader is reeds in een vroeg stadium op de geestelijke weg te ervaren, ook wanneer de ruimten van de ziel nog niet helemaal van oude lasten bevrijd zijn. De goddelijke boodschappen dienen immers de nog aanwezige problematieken en werken helend op het ontwakende kind van God.

In een bericht voor iemand anders moet het zielenkanaal al vrijer zijn, omdat de woorden anders door de persoonlijke inzichten en tekortkomingen van het medium vervalst worden. Is dit het geval, dan vloeien zowel sympathie en antipathie alsook allerlei vooroordelen erin mee, die de mededeling positief of negatief veranderen en zo het te bedenken kind een misleidend zelfbeeld overbrengen.

Tegenwoordig kunnen veel verkondigers van Vaderwoorden ‘alleen maar’ algemene boodschappen met vaak gelijksoortige inhoud overbrengen. Voor menig christen is dat te weinig, hij hunkert naar inniger uitwisseling – die vindt hij echter in eerste instantie in zijn eigen hart. Men moet niet buiten beschouwing laten dat er corresponderende bekendmakingen voor ieder ontwikkelingsniveau moeten zijn, om passende voeding in de desbetreffende geloofslandschappen aan te reiken.

Is het medium overwegend vrij van aardse invloeden en gebondenheden, dan geeft de Vader concrete aanwijzingen voor een persoon of voor de gemeenschap, evenwel nooit dwingend. Alleen speciaal voorbereide en gevormde dienaren van God mogen bemiddelaars van zulke bijzonder belangrijke openbaringen zijn. Die stemmen weliswaar overeen met de ziels-geestelijke structuur van het medium – maar die is juist voor deze dienst gevormd. Kenmerkend is alleen de eigengemaakte en aangeleerde woordenschat, alsmede de regionale spraakstijl.

* * *

In de Mozaïsche scheppingsgeschiedenis, in de profetieën van het Oude Testament en in de Openbaring van Johannes worden zowel individuele en universele ontwikkelingsfasen alsook ontwikkelingen in de aardse geschiedenis en de eindtijd in gelijkenissen en beelden beschreven. Zo komt een overeenstemmingstaal tot stand, die alleen ontcijferd kan worden wanneer men met de goddelijke geest in verbinding staat. Met het voor geestelijke ontwikkelingen blinde wereldse verstand is het niet mogelijk het geopenbaarde te begrijpen.

Het ligt echter in de aard van de mens alles te willen begrijpen. Dat heeft tot de meest absurde uitleg van de Bijbel en enige profetische misverstanden geleid en er aan bijgedragen dat men het kind gelijk met het badwater weggegooid heeft, doordat men onbegrijpelijke openbaringen voor verzonnen verzinsels van waanzinnige geschiedschrijvers houdt. Of men is van mening dat opzettelijk bijzonder belangrijke vervalsingen aangebracht werden – dit is echter in de fundamentele Bijbelse overleveringen niet het geval. Alleen onjuiste vertalingen veroorzaakten hier en daar misverstanden.

De profetenzielen in de Bijbel zijn door hun innige liefde tot God vrij en onbevooroordeeld over religieuze dogma's. Hun innerlijk leven was en is vervuld van liefde en waarachtigheid. Ze zagen aardse en kosmische gebeurtenissen allereerst in hun geestelijke realiteit en in overeenstemming daarmee gaven ze berichten. Ze konden die echter niet in hedendaagse formuleringen overbrengen, want de begrippen daarvoor waren er toen nog niet; ook zijn geestelijke ontwikkelingen vaak niet in woorden te vatten en daarom alleen in treffende beelden uit te leggen.

De inzichten en visioenen van deze profeten bevatten en openbaren diepgaande gebeurtenissen, die maatgevend zijn voor veel tijds- en ontwikkelingsperiodes, die de aardse alsmede de kosmische mensheid nog doorlopen zullen. Vooral de geschriften van Mozes en Johannes zijn van fundamentele betekenis en blijven tot ver in de eeuwigheid bestaan.

Pas wanneer de aarde samen met haar bewoners geestelijk zal zijn wedergeboren, zullen de profetische boeken dichtgaan, zoals in de voleinding van de kosmos eens ook de tijd zal sluiten. En eens zal een nieuwe scheppingsperiode weer de grondslag leggen voor een eeuwigheid met nooit eerder bestaand leven. Maar de onbeschrijflijke afgronden van tijd en vergankelijkheid met hun helse woekeringen zoals wij die kennen, zullen er God zij dank niet meer zijn.

* * *

Het duistere hoofdstuk

Satanische wereldorde – De antichrist

*“De Heer is mijn Herder, mij zal niets ontbreken.
Hij laat mij grazen op groene weide en voert mij naar het verse water.
Hij leidt mij op juiste paden om Zijns Naams wil.
En ook al liep ik in een duister dal, ik vrees geen ongeluk;
want U bent bij mij, Uw stok en Uw staf vertroosten mij.
U bereidt voor mij een tafel in het aangezicht van mijn vijanden.
U zalft mijn hoofd met olie en geeft mij een volle beker.
Goedheid en barmhartigheid zullen mij volgen mijn leven lang
en ik zal voor altijd blijven in het huis van de Heer.”*

Als werktuig van God heb ik inzicht in de plannen van antichristelijke kwalijke praktijken achter de coulissen van deze wereld. Hier moet onderscheid gemaakt worden tussen de onder de façade van de democratie manipulatief agerende dictaturen van de westerse welstandswereld, de openlijke politieke dictaturen van de oostelijke hemisferen (Rusland, China, Turkije, Noord-Korea etc.) alsook de Afrikaanse, Latijns- en Zuid-Amerikaanse militaire dictaturen. De volgende beschrijvingen maken in de eerste plaats het achterbakse en gewetenloze handelen aanschouwelijk van politiek en economie in de welstands- en industrienaties, waarbij ik als politiek en economisch onervaren, alleen een vereenvoudigde schets kan tekenen.

Vindt er een geheime ‘wereldsamenzwering’ plaats, zoals die in bepaalde media beschreven wordt? Ja en nee.

De instituties die de wereldeconomie en de financiële wereld bepalen, hebben voor zich een status geschapen waarbij ze invloed op het politieke gebeuren zowel in aparte landen alsook globaal kunnen uitoefenen. Veel schijnbaar autonoom handelende regeringen nemen afscheid van hun wetten onder het dictaat van de lobbyisten van door macht bezeten concerns en/of worden op grond van financiële onafhankelijkheid aan de leiband van economische belangen geleid. Dit is een zichtbaar feit en geen nieuw bericht.

Al deze personen, vanaf onmetelijk rijke financiële en economische magnaten tot autoritaire politici, zijn slaven van hun egoïsme en eerzucht. Raken een onderneming, een organisatie of een regering in het vaarwater van heerszucht en hebzucht, dan worden ze zonder mankeren tot bedrogs- en uitbuitingsmachines, die elk dieren- en mensenleven tot gebruiksvoorwerp van gewetenloos winstbejag en scrupuleuze machtspretenties verlaagt.

In de wereldomvattende uitoefening van deze destructieve intriges is de geestelijke dood tot een zelfrunner geworden – een globaal egocentrisch energieveld, dat de mensen in elk opzicht tot zelfzuchtige marionetten degradeert.

Heeft men toegang tot dit hoger geordende zienveld, dan is men in staat het actief mee te vormen of het zelfs te leiden om beïnvloeding op de levensleiding van de verschillende bevolkingslagen te krijgen. Door doelgerichte handhaving van psychische mechanismen en automatismen wordt zo in alle bestaansgebieden gecontroleerd, gemanipuleerd en bedrogen om megalomane doelen te realiseren.

Hoewel het heersende politieke-, financiële- en economische wezen voor een deel los, in afzonderlijke gebieden vast met en in elkaar vervlochten is, heeft een veelomvattende samensmelting nog niet plaatsgevonden. Die verloopt moeizaam omdat in de wereld van egoïstisch streven naar macht de een de ander voor geen cent vertrouwt. Op grond van het concurrentiedenken kon tot nog toe geen stabiel en uniform systeem opgericht worden. Dat zou alleen voor een beëdigd bondgenootschap mogelijk zijn, dat door productie en handhaving van fundamentele existentiële afhankelijkheden op alle levensgebieden wereldwijd en absoluut regeert.

De initiatiefnemers van deze nieuwe-wereldorde-gedachten bestaan werkelijk. Dit zijn de machtige en superrijke familiefederaties van de US-bankiers en oliemagnaten, die – niet alleen in hun land – steeds weer corrupte regeringen vormen en misdadige presidenten inzetten. Daar zich in het computer- en internettijdperk nieuwe marktbepalende structuren en hiërarchieën hebben gevormd, hebben deze clans aanmerkelijk van hun invloed verloren. Het algemene denken en optreden wordt nu meebepaald door de concernreuzen van de Nieuwe Media en van het World Wide Web, alsmede door de grote conglomeraten. Deze ageren op hun beurt overwegend onder het dictaat van de invloedrijke investeringsbanken en kapitaalvennootschappen.

Deze economiegiganten werken er ijverig aan om al de nuttige en concurrerende ondernemingen bij zich in te lijven, met het doel monopolistisch de wereldmarkt te beheersen. Goed gecamoufleerd is hun aanpak met mediawerkzame sociale welwillendheid, schijnheilige milieubetrokkenheid evenals voorgespiegelde goodwill jegens de gebruiker door middel van vriendschappelijk-hartelijke reclamecampagnes.

In tegenstelling tot politiek gemotiveerd streven naar macht, die het in eerste instantie om onvoorwaardelijk en dictatoriaal gezag gaat, worden de banken en grootconcerns door meedogenloze en gewetenloze onverzadigbaarheid gedreven, die alles in hun gewetenloze muil wil opslokken – het beste meteen de hele wereld. Hier regeert de satanische geest onbepakt.

In hoeverre in het geheim achter gesloten deuren samengewerkt wordt, hoe de vervlechting van de financiële ondernemingen, concerns, regeringen, geheime diensten en loges zich vormen, daarover wordt op overeenkomstige platforms al genoeg onderzoek gedaan en bericht. Het is ook niet mijn opdracht dit nader uiteen te zetten.

Maar wat ik met zekerheid bekendmaak: De plannen van de antichristelijke agitators zullen uiteindelijk niet werken, want ook zij zijn alleen maar marionetten van hun machtsbezetenheid, geldzucht en begeerte naar roem, die tenslotte altijd verval en ondergang bewerken. Ze weten niet dat hun egoïstisch streven in de handen van satanische energieën heel andere bedoelingen dient, wat in het vervolg nog toegelicht wordt.

Ondanks allerhande tegenstand werkt men verder aan het omzetten van vuige plannen. Voorbeelden van noodzakelijke doelstellingen:

- De kloof tussen weinig rijken en veel armen wordt steeds groter gemaakt. Sinds decennia wordt er intensief aan gewerkt kapitaal en vermogen op de reeds steenrijke bovenlaag en machtige globale spelers anders te verdelen. Maar niet om, zoals graag wordt voorgesteld, doelgericht de armoede van deze wereld tegen te gaan, maar door de bevolking financieel tot slavernij te brengen steeds meer controle uit te kunnen oefenen.
- Contant geld moet stapsgewijze afgeschaft worden, geld moet tenslotte alleen nog virtueel in omloop zijn. Een geïmplanteerde micro-chip – loopt in enkele landen al als testfase – zal spoedig betalings- en identificatiemiddel voor alle gebieden van het leven, alsmede legitimatie voor sociale en medische verzorging zijn. Er wordt pro-geargumenteed met uitvoerbaarheid en veiligheid: Men heeft alle data en legitimaties altijd samen bij zich, of beter: in zich. Mobiele telefoons, documenten en creditkaarten kunnen verloren gaan of gestolen worden, de geïmplanteerde chip niet. Om bij verdwalen of een ongeluk steeds vindbaar te zijn, wordt aangeraden een implantaat met zender te gebruiken –dit maakt echter ook volledige controle mogelijk. Wordt de chip gedeactiveerd, dan is men geïsoleerd en zonder middelen.
- Met het mobiele internet wordt de mensheid uniform geautomatiseerd. De veelomvattende digitalisering maakt de wereld op alle vlakken stuur- en controleerbaar. Op de gezondheid hebben de nieuwe soort frequenties een verwoestende uitwerking. Slaapstoornissen en uitputtingstoestanden, dementie, kanker en tumoren zullen in ontstellende mate toenemen, wereldwijd komt het tot ernstige psychische schade. Voor de geldzuchtige ondernemingen is dat om het even. Omdat de regerende

instanties van hen afhankelijk zijn, kunnen ze hun doodbrengende waanzin bijna ongehinderd voortzetten.

- Zoals het bij aids al het geval is, worden ziekteverwekkende virussen, die in vergelijking maar in weinig gevallen dodelijk zijn, tot levensbedreigende epidemieën verklaard en daardoor tot instrument van verstrekkende medicatie. De bij producenten bekende bijwerkingen worden graag op de koop toegenomen. Wat zijn de redenen daarvoor?

1. Een ‘noodzakelijke’ medische verzorging van de gemeenschap in het kader van een door de staat verordende vaccinatieplicht brengt de concerns grote winsten.
2. Onzekerheid, angst en leed doen afhankelijkheid ontstaan.
3. Door doelgerichte beïnvloeding op het bevolkingscijfer zijn de verschillende lagen van de maatschappij gemakkelijker te sturen.

Al deze misdaden aan de mensheid worden door menige bevoegde regeringsinstellingen niet alleen stilzwijgend gedoogd, maar voor een deel zelfs voorgeschreven, want ze zijn afgevaardigden van de psychopaten achter de coulissen van deze aardse theaters en geen dienaren van hun staat.

Wat is het motief voor dit duivelse handelen? Enerzijds gaat het om de onmetelijke rijkdom en de machtspositie voor zich en de lichamelijke nakomelingen veilig te stellen. Anderzijds gaat het er om altijd en overal naar believen het wereldgebeuren te kunnen beïnvloeden. Zulke dictatoriale despoten waren er in het verloop van de geschiedenis altijd al. Maar met de huidige mogelijkheden van veelomvattende digitale netwerkvorming tot aan psychische indoctrinatie en suggestie heeft de aardse waanzin een nieuwe dimensie van afgrijzen gekregen.

* * *

Van tijd tot tijd incarneren hemelse geesten in de heerszuchtige familieclans of worden door de Vader in hoge posities van verschillende concerns geplaatst, waar ze proberen verharde structuren open te breken en geheime intriges intern aan de kaak te stellen of voor de wereld bloot te leggen. In hun liefdevolle denk- en levenswijze scheppen ze een licht gewetensveld dat menig arglistige ziel aanraakt en aanmoedigt zich te bezinnen. Dus niet ieder mens die bij een instituut van uitbuiters of bij een dictatoriaal regiem hoort, is een misdadiger. Helaas sterven deze goede geesten vaak een vroege dood door ‘ongelukken of zelfmoorden’, als ze niet akkoord gaan en criminele intriges in de openbaarheid (willen) brengen.

Helaas komt het niet zelden voor dat bij een afgezant uit het licht de heilzame eigenschappen in het tegendeel gaan verkeren en hij een prooi wordt van gewetenloze macht en geldzucht. In combinatie met zijn enorme wilskracht kan hem dat tot een organiserend lid of zelfs leider van een corrupte regering of van een hebzuchtige organisatie maken.

* * *

In voorbije tijden was geweld meestal zichtbaar. Intrigante en heerszuchtige koningshuizen alsook megalomane opperhoofden van de kerk voerden een streng en uitbuitend bewind. De bevolking werd klein gehouden – wie zijn bloed niet door zwaar werk en slavenarbeid vergoot, werd als ketter of heks gefolterd en openbaar terechtgesteld of als soldaat op het steeds terugkerende onbeschrijflijke oorlogstoneel gruwelijk afgeslacht. Men wist waar men aan toe was. Geweld was zichtbaar.

Openlijk geweld is er ook vandaag. Veel staatsinstituten worden met dictatoriale terreur in stand gehouden. Wereldwijd worden dagelijks talloze gruweldaden en mishandelingen gepleegd. Moorden zijn er elke dag ongeveer 1000! Zonder oorlogen! Het getal van hen die jaarlijks aan ondervoeding sterven wordt thans (2017) op ongeveer 8 miljoen getaxeerd, daarvan zijn een derde kinderen.

Maar vooral in de welstandswereld greep een nieuwe, nauwelijks waarneembare geweldsgolf om zich heen. Naast alle zichtbare brutaliteit werkt hier een onzichtbare kracht, die de mensen op een geraffineerde manier steeds verder uit haar oereigen goddelijke identiteit ontvoert – die draagt de naam suggestie en manipulatie. Instrumenten van deze fijngesponnen intriges zijn de wereldwijd door netwerken verbonden media. Hierdoor wordt de verblinding van de massa niet alleen in standgehouden, maar permanent versterkt. Haar bewustzijn wordt als het ware met cement in de materie vastgezet.

Doelbewuste manipulatie steunt tegenwoordig op kennis van wetenschappelijk onderzoek en niet zoals vroeger op ervaringswaarden. Door middel van de officiële media kan de bevolking zo doelgericht (om)geprogrammeerd en gestuurd, haar denken en gedrag bepaald worden. En zelfs de tegenkrachten, verwekt door moeilijk of niet te beïnvloeden personen, die de manipulatieve golven

afremmen en breken, zijn in aanmerking genomen. Zo wordt het onderbewustzijn naar believen gestuurd – en wie hierover de baas is, die is het over het bewustzijn.

In haar subtiele afhankelijkheid van deze destructieve krachten werd de bevolking van de aarde tot slaaf van de geestelijke dood, die ze als tijdgeest ervaart en liefheeft – en maakt zo de alledaagse waanzin tot normaliteit. Deze oorlog, die alleen op ziels-geestelijk vlak uitgevochten wordt, degradeert de mensen, die eigenlijk het pad naar het goddelijk leven moesten bewandelen, tot zinloze vrijetijds- en consumptiemarionetten.

Zo zal God komen als een dief in de nacht, terwijl wij wereldse bevredigingen achterna jagen. Er zal groot gejammer en geklaag zijn in de gebeurtenissen van de eindtijd. Het is nu het uur om zich te bezinnen en de brede weg te verlaten, die naar de afgrond leidt. Men kan wat de ziel betreft de wereld verlaten en toch lichamelijk daarin verder zijn leven voortzetten. De liefde tot de Vader is de sleutel die de deur naar de vrijheid opent.

* * *

De hele identificatie met de materie, de eigenlijke hoofdzonde van het gevallen mens-zijn, heeft ertoe geleid dat een eeuwig leven niet meer in aanmerking genomen wordt en ook geen goddelijke betekenis, waarom men er naar streeft zich in het aardse bestaan zoveel mogelijk genoegens en tijdverdrijf te bezorgen. Deze omstandigheid maken handelsondernemingen en massamedia zich ten nutte; ze bedienen het algemene geestelijke gebrek aan oriëntering, doordat ze de inhoud van het leven reduceren tot het streven naar rijkdom, macht, schoonheid en seksuele vrijheid: Het aardse leven is een spel van het toeval – neem wat je kunt krijgen!

De voorstellingen en verleidingen van de in de schijnwerpers staande prominent van alle kleuren bedient ons geïnfilterd verlangen naar voorgewende schoonheidsidealen, aanzien, luxe en het zogenaamd daarmee verbonden geluk. Vooral de geprogrammeerde wereld van lifestyle vormt een werkzame hypnose- en narcosemiddel, geïnitieerd, gelanceerd en gepolijst door de grotendeels aan hoogmoed verslaafde organen van een uitgeverwereld die de zelfzuchtige tijdgeest dient. De voortdurende roes in de televisiemedia, veroorzaakt door spannende sport- en quizuitzendingen, glitter and glamour shows, komedies vol leedvermaak, gewelddadige criminele-, actie- en horrorfilms alsmede talrijke andere ‘kunstzinnig waardevolle’ aanbiedingen, vergiftigt onze zielen dagelijks opnieuw.

Al deze verwachtingwekkende en schijnbaar vervullende ontspanningselementen, sensatie en drama helpen ons bij het ontvluchten aan onze eigen zinloze realiteit. In deze passieve ervaring zijn verstand en rede via de geïnstrumentaliseerde emoties naar believen te manipuleren. Ongemerkt en geleidelijk aan werd zo de deken van geestelijke blindheid en psychische verruwing over het menselijk bewustzijn uitgespreid.

(N.B.: Waarbij er absoluut ook positieve films en documentaires zijn, waarin en waaruit de met God verbonden mens winst voor zijn ziel kan behalen.)

In de allerwegen populaire talkshows worden met mening en tegen mening ideale partijen gevormd, die in hun aangekweekte zienswijzen langdurig bestuurbaar zijn. De leiders van deze discussierondes zijn oppervlakkig geïnstrueerd en dienen dus achterbakse opinievormers. Om politieke overtuigingen te vestigen en de kijkers voor eigen doelen te mobiliseren, ondersteunen betaalde claqueurs luidruchtig de mediale propaganda.

Nieuws en kranten voeden ons met dagelijks herhaalde economische, politieke, maatschappelijke en sportieve zeepbellen. Feitelijke alsook kunstmatig geproduceerde vijandbeelden dienen als emotionele fixatiepunten en bevestigen gedurende decennia opgerichte conditioneringen.

Om alarmerende wetenschappelijke of economische kennis te neutraliseren of naar winstgevende banen te leiden, worden corrupte deskundigen voor eigen belangen ingezet en achter gesloten deuren uit onuitputtelijke ter beschikkingstaande middelen uitbetaald. Hun leugens dienen ertoe de voor de algemene narcotisering nodige energievelden staande te houden, die het publieke bewustzijn afleiden van het proces van hun verdomming. Hier wordt de stelling bewaarheid: “Als een leugen maar groot genoeg is, dan zullen de mensen die ook geloven!”

‘Political Correctness’ en behoeftesturing van staatswege, die al in scholen grote invloed op kinderen en jongeren uitoefenen, stellen het vrije denken in het middelpunt, maar bewerken eigenlijk precies het tegendeel, namelijk het navolgen van voorgeschreven moraliteit en ideeën over waarde.

Tolerantie is het toverwoord bij uitstek. Daarachter verbergen zich echter zowel acceptatie en toelating van allerlei bijgeloof alsook alle ook maar denkbare materiële tegennatuurlijkheid – met het

dictaat enerzijds zo snel mogelijk een inhoudsloze religiecocktail op te zetten, anderzijds permitteert de collectieve ‘vrijheid’ elke soort van maatschappelijke en seksuele decadentie en leidt de mensheid nog dieper in schaamteloosheid en perversie.

Zo geldt ‘brood en spelen voor het volk’ meer dan ooit, om antichristelijke ontwikkelingen te versluieren, die de bewoners van deze aardse wereld steeds dieper naar de afgronden van de geestelijke dood leiden. Dit is echter niet het meest urgente hoofdmotief van de concerndirecties en regeringen. Het gaat hen in eerste instantie om machtsbehoud, alsook om mateloze verrijking aan geld en bezit. Uiteindelijk zijn ook zij alleen blinde dienaren van satanische machten.

* * *

Sinds ongeveer 100 jaar is de mensheid versterkt aan de invloed van wezens uit het dodenrijk blootgesteld, want hoe liefdelozer en meer aan de materie verslaafd de maatschappij is, des te gemakkelijker vinden demonische krachten toegang in dit aardse leven. Tegelijk namen en nemen voor deze tijd opgeleide engelen aardse gestalte aan en bestrijden samen met het hemelse leger van gene zijde de op aarde heersende geestelijke duisternis.

Deze ontwikkelingen hebben invloed op het collectieve bewustzijn, toch nemen productief werkzame personen, die niet zelden een onbewuste helderziendheid in zich dragen, de verborgen machten versterkt waar. Ze transformeren de strijd goed tegen kwaad naar de wereld van de uitgeverij en filmindustrie, waardoor de geestelijke machten tot bevredigings- en gebruiksartikel voor de massa worden. Zo kan men in de boeken- en filmwereld heel goed aflezen wat in de gebieden aan gene zijde van de aarde gebeurt; waarbij deze gebeurtenissen in de kunstzinnige voorstellingen steeds aangepast aan het materiële begrip weergegeven worden.

Genres als voorbeeld dienend:

- Hoe dichterbij het tijdstip van de wereld-vernieuwing naderbij komt, des te vaker komen apocalyptische enceneringen in de bioscopen. Evenzo zijn de vertoonde klimaat- en natuurcatastrofen alsook de dreigingen van asteroïden en meteorieteninslagen consumptievoorboodes van een realiteit die ons te wachten staat.
- Vampierfilms openbaren ons het geestelijke vampirisme. Het bloed van het lichaam is drager van het zielenleven. Het bloed (voedingsstof) van de ziel is drager van goddelijk leven. De liefde tot de materiële wereld onttrekt dit aan ons en ook de lagere geestenwereld zuigt aan ons en ontnemt ons de liefdeskracht van ons hart.
- De redders van de wereld in de stripverhalen, die altijd weer graag verfilmd worden, komen overeen met de geïncarneerde geesten uit het licht. Begiftigd met de meest verschillende talenten zijn ze onherkend in hun levensgebied werkzaam. Met bovenmenselijke krachten toegerust bestrijden ze het kwaad, maar niet met materieel geweld, maar met de macht van de goddelijke liefde. Deze weergaven getuigen er op bijzondere wijze van hoe Satan geestelijke ontwikkelingen voor lagere doeleinden misbruikt. Enkele acteurs die zulke helden en wereldredders spelen, zijn hemelse zielen met een opdracht. Omdat ze het contact met hun ware identiteit verloren hebben, krijgt hun roeping in filmrollen gestalte. Dat klinkt eigenaardig – en is toch de treurige waarheid. Men heeft er geen vermoeden van welke eigenaardigheden in het samenspel met aardse en geestelijke roeping tot stand komen.
- Op grond van verhoogde waarneming van omstandigheden aan gene zijde van de kant van creatieve werkers komen in de tv- en internetseries in toenemende mate bovennatuurlijke, mystieke en demonische fenomenen tot uitdrukking. Computerspellen bevatten als digitale voorboodes daadwerkelijke gebeurtenissen van toegenomen oorlogszuchtige en apocalyptische scenario's.

Al deze beschrijvingen staven de mening dat hemel en hel, engelen en demonen, ja, alle bedrijvigheid aan gene zijde een uitvinding van de amusementsindustrie is. Maar in waarheid is het omgekeerd: De inspiraties zijn afkomstig van werkelijke geestelijke omstandigheden. Bovendien dient de instrumentalisering van ontwikkelingen aan gene zijde ervoor de mensheid door middel van mediale consumptiesroes verder te narcotiseren en diep in slaap te houden, zodat een algemeen geestelijk ontwaken niet kan plaatsvinden.

Dat is doorgaans echter niet het motief van de aardse acteurs. In hun succeswaan, hun zucht naar geld en erkenning zijn de productiefirma's, draaiboekauteurs en regisseurs ook alleen maar marionetten van de allesbeheersende satanische geest. Hij is de hemelijke persoon die de touwtjes in

handen heeft achter alle schijnbaar nog zo onschuldige en toch dodelijke behoefteopwekking en behoeftebevrediging van de menselijke soort.

* * *

Zoals alle wereldse omstandigheden en gebeurtenissen heeft ook het internet twee kanten. Aan de ene kant wordt hier veel informatiewerk gepresteerd en naast de openbare media over de achtergronden van het aardse gebeuren bericht, aan de andere kant worden leugens door middel van vervalst film- en geluidsmateriaal verspreid om nog meer verwarring in de harten van de mensen te stichten. Met behulp van zogenaamde complottheorieën wordt op de on-lineplatforms dermate gemanipuleerd dat de meerderheid van de bevolking waar en vals niet meer kan onderscheiden. Daardoor werd voor werkelijk criminele ontwikkelingen en plannen, zoals die in de volgende teksten worden beschreven, zo goed als een vrijbrief opgesteld.

Ufo's en buitenaardse wezens

Niet bewijsbare theorieën over onverklaarbare fenomenen fascineren altijd al. Ook de ufo-thematiek houdt de mensheid al meer dan een eeuw bezig. Intussen leeft een hele industrie van de ufologie – een leugen is tot miljardenhandel geworden.

Graag worden er buitenaardse wezens als helper in het komende eindtijd-gebeuren en als begeleider in het nieuwe tijdperk bij gehaald. Dat ondersteuning van buitenaf plaatsvindt, is wel juist, maar die komt niet in ruimteschepen, maar het gaat daarbij om van licht vervulde wezens zowel van deze kant alsook van de kosmos aan gene zijde, die de mensheid in de geest bijstaan.

Opmerkelijke verspreiding vindt de stelling dat de (antieke) goden eigenlijk buitenaardse wezens waren, die de grondslag legden voor de menselijke civilisatie; en dat ze terugkomen om de aardse bevolking op de weg naar de toekomst te onderwijzen. Met zulke misleiding behalen auteurs en uitgeverijen hoge verkoopcijfers.

Sinds enige tijd circuleert het gerucht dat een achter de menselijke gestalte verborgen reptielachtige elite de wereld regeert. Deze thematiek wordt geserveerd met allerlei spiritueel gedachtegoed, ze wordt onderbouwd door vervalst beeldmateriaal. Met zulke en andere leugensprookjes werden de meest verschillende geestelijke gevangenissen opgericht, waarin veel zoekenden in een wereld ver van elke realiteit verstrikt zijn geraakt. Veroorzakers daarvan zijn personen die door opening van het geestelijk oog op grond van drugsgebruik of traumatisering inderdaad de onder het lichaam verborgen demonische reptielenvorm van een boosaardig persoon waarnemen. Dit verschijnsel is echter alleen analogie, geen werkelijkheid. Andere absurde beweringen, bijvoorbeeld dat de aarde in haar binnenste door een ander ras bewoond wordt of dat deze planeet naar gebleken is toch plat is, worden rondgestrooid om aan de hand van algemene resonantie studies op te stellen die als basis voor een intensivering van bewustzijnssturing moeten dienen.

Zij die naar het heet met zogenaamde buitenaardse wezens in contact zijn getreden, zijn voornamelijk gewichtigdoeners, die graag een keer in de publiciteit willen staan. Aangestoken door het gedweep over ufo's zijn velen echter simpel alleen maar onderhevig aan zinsbegoochelingen of aan hun voorstellingsvermogen.

Gedetailleerde berichten over ontmoetingen met buitenaardse wezens worden soms door personen gerapporteerd die onder Mind-Control staan (bewustzijnscontrole door zware traumatisering. Meer daarover in het hoofdstuk 'Satanisme') Komen thema's zoals ufo's en buitenaardse wezens ter sprake, dan worden 'getriggerde' gebieden van de ziel geactiveerd (implantaties in de ziel), waarop voor het thema nuttige ervaringsberichten en expliciete beschrijvingen van ufo's en de passagiers daarvan gerapporteerd, wat heel emotioneel kan gebeuren; zulke beschrijvingen komen echter in geen geval overeen met de waarheid. Ook financiële uitbetaling kan er motief voor zijn, dat vermeend integere personen over ontmoetingen met buitenaardse wezens berichten. Ja, men gaat zelfs zover dat speciale eenheden van de US-legermacht het bestaan van buitenaardse wezens voorwenden en ontvoeringen ten uitvoer brengen.

Incidenteel komt het tot contact met vermeend buitenaardse wezens, waarbij het echter gaat om bewoners van gene zijde. Dit kunnen ondeskundige helderzienden meemaken, want het ontbreekt hen soms aan het nodige onderscheidingsvermogen voor geestelijke verschijnselen, waarom ze niet gevrijwaard zijn van geestelijk spektakel van gene zijde; of het zijn personen die zich er niet bewust van zijn dat hun geestelijk oog geopend is. (Ook hier kan een breuk in de ziel op grond van een traumatische ervaring of drugsgebruik de oorzaak van zijn.) Dan zien ze wezens van gene zijde, die ze

voor buitenaardse wezens houden – of die zich boosaardig daarvoor uitgeven. Eigenlijk zijn ze het ook, alleen zijn ze niet meer van materiële aard en ook geen piloten van ufo's.

Uitdrukkelijk herhaal ik: Er bestaan geen buitenaardse wezens die hier in ufo's landen of zich lichamelijk op een andere manier naar deze aarde kunnen verplaatsen. Evenmin zijn er mensen die zogenaamd uit een toekomst komen, die tijdreizen mogelijk maakt.

(N.B.: Inderdaad zijn ontelbare planeten en sterren bewoond door wezens bekleed met vaste lichamen tot aan fijnstoffelijk-etherische wezens. God heeft de verhoudingen en afstanden zo gevormd dat alleen een geestelijk en geen materieel contact mogelijk is. Dit zorgt er voor dat ontmoetingen pas vanaf een bepaald ontwikkelingsniveau en geestelijke rijpheid kunnen plaatsvinden.)

Waarom en waarvoor dan de hele moeite over de leugen-ufo? Daar zijn verschillende redenen voor. Aan de ene kant dient het als afleidingsmanoeuvre en voor versluiering van wetenschappelijk onderzoek en proefnemingen in militaire inrichtingen. Aan de andere kant heeft het kunstmatig opgewekte belangenverstrengelingen nodig, die doelgericht collectieve bewustzijnssturing mogelijk maken – daarbij hoort ook de ufo-thematiek. Daarom werd en wordt met behulp van vooruitstrevende manipulatie de aanwezigheid van buitenaardse wezens in het bewustzijn van lichtgelovige en naar gemeenschap met bewoners van verre sterren verlangende mensen geïmplanteerd, die in werkelijkheid bij ons zo niet bestaat.

In het algemeen zijn zoveel mogelijk onbewijsbare beweringen en tegenbeweringen nodig, want zo kan men de mensheid het beste voor de gek houden. Om de algemene verwarring in stand te houden is het nodig het thema complottheorie zoveel mogelijk vorm te geven om een onderscheid waarheid – leugen op alle vlakken tegen te gaan. Reële gebeurtenissen samen met vervalsingen en criminele intriges in het schuitje van belachelijkheid en ongerijmdheden over de bonte zee van complottheorieën te sturen is een basisprincipe van de massasuggestie en indoctrinatie.

* * *

Zienderogen wordt politiek op nationaal en internationaal vlak intensief gevraagd naar het waarom. Op het internet worden informatieve berichten verspreid over illegale intriges van regeringen en geheime diensten, die algemene interesse wekken. Dan is het dringend noodzakelijk het groeiende verlangen van de bevolking naar opheldering af te leiden. Uitschakelen kan men dat niet, men kan het echter sturen en in voorbestemde banen leiden. Daar is een traumatisch gebeuren voor nodig, om de daarop volgende menselijke behoefte aan bescherming emotioneel weer aan overheidsinstituties te binden.

Aanslagen zijn daar een probaat middel voor. Indien nodig worden terroristische organisaties door geheime diensten gefinancierd en ondersteund. Op grond van terroristische gruweldaden wordt de wens van de bevolking naar meer controle versterkt, ja, zelfs door haar gevraagd. Zo wordt inbreuk op persoonlijke rechten gelegaliseerd en gerechtvaardigd, vrijheid en privésfeer worden laag voor laag ondergraven.

Aan de andere kant dienen aanslagen ervoor om onder de dekmantel van terreurbestrijding militaire interventies en oorlogen op gang te brengen. Dit maakt het mogelijk na een volkerenmoord corrupte regeringen in te zetten, om economisch winstgevend landen of politiek-strategisch belangrijke landen te beheersen en hun destabilisering naar believen te handhaven. Een niet te onderschatten invloed op politieke beslissingen betreffende ondersteuning van dictaturen of verordening van oorlogszuchtige verklaringen heeft de wapen- en bewapeningsindustrie, die zich een bijna onaantastbaar imperium geschapen heeft.

In de nabije toekomst zullen er in toenemende mate overvallen en moordaanslagen zijn. Controle door de politie wordt onvermijdelijk versterkt, de bewaking wordt omvangrijker. Het motto: 'Zonder bewaking geen veiligheid en dus ook geen vrijheid!' Daarbij handelen veel regerende machten overeenkomstig hun politieke richtlijnen, in hun zelfingenomenheid en machtswaan zijn ze echter blind voor de indoctrinatie van de in het verborgen heersende wereldleiders – of het zijn diens ideologische of gekochte vazallen. Zij, die boosaardig op de achtergrond heersen, die denken te weten en te heersen, zijn zelf weer marionetten van satanische energie.

* * *

Europa draagt grote verantwoordelijkheid voor deze aarde in de geestelijke strijd, zowel tijdens het eindtijdgebeuren alsook in de apostologische functie naar vernieuwing van de aardse wereld. Vooral in Duitsland zal een buitengewone opwekking van soldaten van Christus plaatsvinden en vindt al plaats, want deze natie staat onder speciale genade in de goddelijke voorziening. Duitsland is niet alleen het hart van Europa, op grond van de incarnatie-intensiteit van hemelse geesten is het vooral het hart van het lichaam van Christus. Hier wordt de eindstrijd uitgevochten – zowel aards als ook geestelijk. Hier vindt een goddelijke manifestatie plaats als nog zelden eerder op aarde.

Daarom bestrijdt Satan met behulp van zijn antichristelijke marionetten dit land op speciale wijze. Sinds meer dan een eeuw wordt er intensief aan gewerkt om Duitsland onophoudelijk te verzwakken, om politiek en economisch invloed te kunnen nemen. Dat werd ook mogelijk gemaakt door de inzet van een waanzinnige dictator, die deze natie in een onbeschrijfelijke oorlog bracht, opdat ze als overwonnen macht op lange termijn gemakkelijker te hanteren is.

Tegenwoordig gebeurt dat onder andere doordat men schuld en verantwoording van de gruwelijkheden van de tweede wereldoorlog met alle middelen in het publieke bewustzijn houdt, om Duitsland bestendig voor de toenmalige misdaden ter verantwoording te kunnen roepen. Zo zijn het volk moreel en de regering politiek chanteerbaar. Deze voortdurende schuldtoewijzing heeft een politiek van tolerantie en afhankelijkheid zonder ruggengraat doen ontstaan, die geheel naar de zin van kwaadwillig agerende individuen het land in toenemende mate verdeelt en de maatschappelijke orde ondergraaft.

* * *

Iedere natie heeft niet alleen een aardse identiteit en homogeniteit, maar vooral een van ziel en geest. Die zijn gefundeerd in de structuur van de geïncarneerde zielen, die de geestelijke eenheid van een volk vormt, alsook in de gemeenschappelijke overbrenging en ontwikkeling van de liefde en de schuld daarin tegenover het leven. Als de volkeren zich vermengen, dan vermengen zich ook hun identiteiten op het vlak van de ziel. Ieder volk draagt dan in zijn overgeleverde of overgenomen verantwoording schuld en verzoening van een ander volk mee en moet die voor een deel meebetalen. Tot een bepaalde mate is dit draagbaar en het bestel van een natie wordt daardoor niet al te zeer belemmerd.

Worden de volksgroepen echter massaal en zonder goddelijke zegen vermengd, dan brengt dat grote nood over de mensheid, omdat die nog niet rijp is voor een gemeenschappelijke wereld. Vooral in deze tijd van omwenteling, waarin het kwade zich aaneensluit en een liefdevolle samenleving met alle middelen probeert te verstoren, ligt er een verborgen gevaar in de combinatie van bijgelovige cultuur, fanatieke religiositeit en blinde tolerantie. Alleen onder de leiding en hoede van onze hemelse Vader, wanneer naastenliefde het hoogste gebod van alle mensen is geworden, is een gemeenschappelijke wereld in vrede en harmonie mogelijk.

De sinds decennia uit alle mogelijke cultuurkringen plaatsgehad hebbende immigratie in de Europese welvaartstaten, alsook de destijds noodzakelijke opname van vluchtelingen uit Syrië en de Afrikaanse crisisgebieden helpen achterbakse despoten tot instrument voor ondermijning van de staat. Want niet alleen het onvermogen van regerende instanties om een gefundeerde doelmatige integratie te voltrekken en de voortvluchtige behoeftigen een leefbaar bestaan te bieden, draagt bij aan de algemene onvrede.

Met de sterke toename van vooral de fanatieke en vrouwvijandige islamitische religie zal zowel de nationale alsook de christelijke identiteit ondermijnd worden. De onder deze omstandigheden ontstane verdeeldheid van de bevolking in voor en tegen de immigratiepolitiek is de bedoeling en wordt mediaal geforceerd. Daardoor worden tegengestelde bewustzijnsvelden gevormd en gebundeld, die gemakkelijk te leiden zijn. Deze en andere intriges maken het mogelijk strategisch belangrijke landen te destabiliseren, om hen door politieke en economische beïnvloeding gemakkelijker te kunnen hanteren.

Vooral in Duitsland hebben onkunde, arrogantie en lafheid van zogenaamde volksvertegenwoordigers tot een verwarde en ontoereikende vluchtelingenpolitiek geleid, die veel tweedracht heeft gezaaid en zaait. Doch zoals altijd en overall moet ook hier uiteindelijk het kwaad het goede dienen. De hulpvaardigheid en liefdevolle ondersteuning van veel burgers en vrijwillige helpers, alsook de eigen initiatieven van gemeentes en communes in de opvang en begeleiding van behoeftigen opent geestelijke deuren, waar Gods zegen doorheen vloeit. Zo brengt de hulp aan de naasten een veel groter nut dan de veroorzaakte schade.

Veel mensen zoeken bij ons bescherming tegen vervolging en moord. Hen trekt en leidt de macht van de liefde die zich hier ontplooit, want Duitsland is het gekozen vader-land.

* * *

Een belangrijk doel om na het machtsverlies van de katholieke kerk voortaan christus-krachten aan banden te leggen, is de oprichting van een spiritualiteit waarin religieuze, esoterische, filosofische en ethische leringen tot een ondefinieerbare eenheidsbrij versmelten. Bijna onopgemerkt krijgt deze abstracte en waardeloze geloofsleer de overhand – het christendom wordt in toenemende mate verwaterd. In deze algemeen geldende spiritualiteit is veel sprake van begrip en naastenliefde. Maar het doel is God zo anoniem mogelijk te houden en Jezus Christus als ‘normaal’ mens met fouten voor te stellen, om Hem zo de als persoon voorgestelde Godheid te ontzeggen.

De religieuze gelijkstelling noemt men vooruitgang en verdere ontwikkeling in tijden van tolerantie en verlichting: Elke geloofs- en levenswijze moet in de naam van de vrijheid niet alleen geaccepteerd, maar altijd en overal onbeperkt beoefend kunnen worden. Tegelijkertijd wordt de vrije meningsuiting met betrekking tot de waarheid Jezus Christus ondermijnd en aan de schandpaal gezet. Daardoor wordt de vervreemding tot het waarachtig geloof verder versneld: De weg naar de Vader is niet meer herkenbaar.

In tegenspraak met de geproclameerde eenheidsreligie staat in zijn satanische instrumentalisering daaraan gelijkwaardig de Islam. Bevorderd wordt zijn wereldwijde uitbreiding door fanatieke gewelddadigheid, alsmede door blinde, naïeve tolerantie en religieuze gelijkwaardigheid. Dat draagt eraan bij het christendom verder te neutraliseren. In gebieden met overwegend mosliminwoners zullen radicale islamieten christenen in toenemende mate lastig vallen. Ze vormen een ernstige bedreiging voor de volgelingen van Jezus, zoals dat in sommige landen al het geval is, waar geesteszieke moslims met verkrachting, marteling en moord dreigen – en uitvoeren als christenen hun geloof niet afzweren.

Islam en Hindoeïsme hebben zich al gesplitst en zullen zich verder splitsen in fanatieke ‘soldaten van God’ en liefdevolle oprechte gelovigen van hun religie. Deze klagen hun verblinde broeders en zusters aan en wijzen hen op hun dwaling, waarop ze zelf vervolgd en met de dood bedreigd worden.

Voor christenen is het van groot belang om het gemanipuleerde denken in de liefde tot de Vader te verlichten, opdat er onderscheid van waarheid en leugen kan volgen. In de toewijding aan de goddelijke liefde wordt de wederkomst van Jezus Christus tot tegenwoordigheid van Jezus Christus. Terwijl de antichristelijke machten hun plannen in het verborgene proberen te realiseren, manifesteren de getrouwe kinderen van de hemelse Vader goddelijke krachten, waaruit en waarmee een lichte wereld in de aardse duisternis ontstaat met Jezus Christus als Koning. Zij vormen Zijn werkploeg op aarde.

Iedere ziel die zich hier aangesproken voelt om serieus aan de oprichting van het rijk van God mee te werken, hoort daarbij. Dit is heilige ernst! Niemand moet zich te klein, te gering, te onbeduidend of zich onwaardig voelen om aan Gods zijde te strijden. Veel van Zijn kinderen heeft de Vader in een zekere nederigheid en deemoed in en voor de wereld gehouden, opdat ze bij de opwekkingsroep niet in de gevangenis van hoogmoed en materialisme blijven zitten.

Roep uit de geestelijke wereld:

“Dit is een oproep van God aan alle geroepenen en uitverkorenen! Hoor de roep van Jezus Christus! Word wakker en open je voor Zijn liefde. Het is de tijd van ontwaken! Wijd geopend is het hart van de Vader. Niemand, luister! Niemand wordt afgewezen! En al zou je helemaal bedekt zijn met zonden, de Vader zal jullie zielen met Zijn liefde reinigen en met Zijn licht verlichten, wanneer jullie tot navolging bereid zijn!

De kerk van Satan zal Hij afbreken en in drie dagen weer opbouwen als kerk van God. Deze kerk zal een nieuwe aarde zijn. Het altaar zal het hart van God zijn en de klokken zullen de macht van Zijn liefde verkondigen over de hele aarde en ver daarbuiten in de oneindige sferen van Zijn materiële en geestelijke scheppingen!”

* * *

Samenvatting van huidige en komende gebeurtenissen.

In de komende jaren zal enerzijds een gelijkgeschakelde en unanieme regering worden opgezet, eerst in de westelijke wereld en tenslotte wereldwijd. Anderzijds zal in de globale netwerkvorming van marktbepalende ondernemingen een gecontroleerde financiële, economische en consumptiedictatuur ontstaan. De initiatiefnemers beogen niet het doel van een gemeenschappelijke vreedzame aarde, veeleer zijn het op bezit en macht beluste en bezeten staatshoofden, alsmede uiterst waanzinnige eigenaars van diverse concerns. Ze beloven welstand, veiligheid en vrede, maar ze dienen alleen hun heerszucht en hebzucht.

Misdaadbestrijding en humanitaire hulp worden werkzaam in de media tentoongespreid, het uitvoerende openbare gezag wordt als verdediger van vrede en vrijheid gewaardeerd. Bescherming en hulpverlening door de staat dienen in de eerste plaats echter het vormen van vertrouwen en emotionele binding aan de regerende instanties.

Het vermengen van verschillende religies en confessies met vrije geestelijke spiritualiteit, filosofische wijzen van beschouwing, moraal en ethiek mondt uit in een geloof aan een anonieme god of doet op grond van de geestelijke verwarring ongeloof ontstaan.

(N.B.: De drang naar globale aaneensluiting van alle instituties is gelegen in de geestelijke eenheid van al het bestaan die in het hart van ieder mens aanwezig is. In de materiële egoïstische wereld verandert deze realiteit in het satanische: Het streven naar eenheid wordt tot dictatoriaal streven naar macht. Zo wordt al het goddelijk ware en goede in de gevallen schepping tot leugen, verdorvenheid en bezetenheid.)

Hoogste gebod om het bewustzijn van de massa te dirigeren, is permanente consumptie in de online-werelden alsook in de gedrukte media en de televisie. Door middel van evenementen op het gebied van sport, show, bioscoop en muziek wordt de bevolking goed ontspannend genarcotiseerd. In het voortdurend aankopen van zogenaamde goedkope spullen enerzijds, alsook in de zucht naar de steeds nieuwste producten op de markt van aardse ijdelheden anderzijds, wordt de hunkering naar erkenning en vervulling tot koopdwang. Onbepaalde seksuele ruimdenkendheid is evenzo een probaat middel voor sturing van energieën van de ziel. In het uitleven van hun lage begeerten, alsook in de ononderbroken opnieuw geproduceerde materiële behoeften, is de vrijetijds- en consumptiemaatschappij het gemakkelijkst te sturen. ‘Brood en spelen’ in perfectie!

Van wetten, die op Europees gebied voor het erdoor jagen van de belangen van de despotische heerschappij nodig zijn, wordt door de brede massa bijna onopgemerkt één voor één en in tussenfasen afscheid genomen. In wettelijk verband completeren ze het fundament van actieve machtsuitoefening onder het dictaat van de lobbyisten van op macht beluste concerns. Bij grondwetswijzigingen die door de gemeenschap wantrouwend bekeken of fel afgewezen worden, worden desnoods een mediamieke grote gebeurtenis, een natuurcatastrofe, een aanslag of de dood van een prominent persoon als afleidingmanoeuvre gebruikt om stilletjes te aanvaarden.

Uit angst voor terreur en oorlog zullen veel burgers de verordeningen en wetten van hun regeringen – deels bereidwillig, deels onwillig – aannemen. Delen van de bevolking verlangen nu zelfs datgene wat voordien strikt werd afgewezen: omvangrijke controle door de politie en de ME.

Maar het blinde vertrouwen van velen wordt niet alleen voor slechte aardse doelen gebruikt. Achter de schijnheilige woorden en daden van menselijk machtsstreven en grootheidswaan staat een nog veel verdorvenere en geraffineerdere macht, die iets heel anders met de wereld van plan is: Satan.

Met de algemene aanbidding van de materie heeft deze geest een doel al bereikt: de mensheid tot slaaf te maken en de ware God uit hun hart te verdringen. Maar pas met het van de kaart vegen van de aardse wereld kan hij volgens zijn blinde en woedende mening de wederkomst van Christus verhinderen en garanderen dat de brug naar het Huis van onze hemelse Vader vernietigd wordt – zoals hij 2000 jaar geleden in zijn blinde haat Jezus Christus wilde vernietigen, in de mening het goddelijk werk te kunnen doorkruisen. En zo versnelt hij zijn duistere plannen ...

Terwijl de massa nog altijd verblind naar zijn verderf loopt, zien zelfstandig denkende mensen hun gebondenheid en afhankelijkheid. Het wordt hun duidelijk dat ze de slaven van megalomane despoten zijn, die hun machtspositie ervoor gebruiken om zich op kosten van de bevolking mateloos te verrijken en hun heerszucht gewetenloos te botvieren. Ze worden zich ervan bewust dat de geproclameerde vrijheid eigenlijk een gevangenschap aan een op machtbelust en corrupt politiek, financieel en economisch regime is. Critici en waarachtige christenen worden onder de dekmantel van ‘politieke correctheid’, vooruitgang en tolerantie als querulanten en fanatici in de media in een kwaad daglicht

gesteld, bespot en gesmaad; de gemanipuleerde massa wordt tot geestelijk dragende kracht van deze laster en beschuldigingen.

Regeringen voor wie alleen economische en eigenbelangen dienen, hadden al een ondraaglijke belastingdruk veroorzaakt, waardoor de gepensioneerde en de werkende ‘onderlaag’ in toenemende mate in een korset van financiële armoede werden gestoken, dat echter met goedkope consumptie (mogelijk gemaakt door uitbuiting van mens en aarde), onbegrensde amusement in de media en seksuele ruimdenkendheid draaglijk gehouden werd. Maar nu loopt het bestaan voor veel mensen uit alle lagen van de maatschappij uit op onbemiddeld zijn en armoede. De kapitaalmarkten raken de controle kwijt. Het kaartenhuis van aandelen en financiën verliest aan stabiliteit en dreigt in te storten. Contant geld dat al een nichebestaan leidde, verliest verder aan koopkracht. Maar ook het imaginaire banktegoed is nu in gevaar gebracht. Verzekeringmaatschappijen en banken gaan failliet. Met hypotheek belaste onroerende goederen worden genadeloos onteigend. Miljoenen arbeidsplaatsen gaan verloren. Sociale uitkeringen worden radicaal gekort. Nog meer belastingen worden ingehouden.

De wereld bevindt zich in chaos, alles lijkt uit zijn voegen te raken. De politieke toestanden zijn on(ver)draaglijk, er wordt alleen nog maar geweeklaagd en twijfelachtige beloften worden gedaan. Waarheid en leugen kunnen nergens meer onderscheiden worden. Wereldwijd woeden burgeroorlogen en gewestelijke gevechten. Er komt geen eind aan de stroom vluchtelingen, maar nu vluchten de mensen ook voor droogte en gebrek aan water, aanhoudend noodweer en stormen, alsmede reusachtige vuuruitbarstingen en overstromingen.

Wereldwijd komt het herhaaldelijk tot opstand door de woedende bevolking – in enkele landen wordt de staat van oorlog uitgeroepen. Op veel plaatsen worden strijdende ondergrondse en vrijheidsbewegingen gevormd. In steden vinden straatgevechten plaats, zaken worden geplunderd, hele stadsdelen staan in brand. Anarchie grijpt om zich heen. Veel stedelingen zoeken bescherming op het land om aan deze verschrikking te ontkomen.

God zij dank zijn er ook lichtpuntjes in de duisternis. Verdeeld over de aarde hebben zich kleine christelijke gemeenten gevormd, vol van Gods geest en sterk in het geloof. Hun aanhangers werken in een paar landen tot diep in regeringskringen – en helpen zo de bevolking aan verzachting van nationale nood.

In de laatste dagen treden de apostelen van Christus openlijk als vermaner op, het nabije gericht verkondigend als er geen ommekeer zou plaatsvinden. Nietsontziend openbaren ze de waarheid van leven en van dood. Toch worden ze openlijk gebrandmerkt en bespot, enkelen worden gearresteerd, anderen komen op mysterieuze wijze om het leven. Een deel van het leger van God werkt verborgen voor de wereld, ze versterkt de kleine kudden in geloof en Godsvertrouwen. Gezamenlijk verwachten ze de wederkomst van Christus. Ze zijn voorbereid op wat komen gaat, hun harten zijn vol vreugde over de nieuwe geboorte van de aarde. Ze staan in innige verbinding met de hemelse machten.

Wie zijn ogen open heeft, ziet dat wij ons al bevinden in de gebeurtenissen die hier beschreven worden, waarbij de opeenvolgingen kunnen variëren. Sommige dingen zijn al gebeurd, andere zijn nog ophanden, en sommige merkt men in zijn wereldse blindheid niet op hoewel men er middenin zit. Bepaalde ontwikkelingen vinden wat het belangrijkste betreft alleen in afzonderlijke landen plaats. Enkele volkeren en regio's zijn door onlusten alsmede door de economische catastrofe slechts beperkt getroffen, zij zijn echter versterkt blootgesteld aan natuurgeweld.

Uiteindelijk en tenslotte komt het naar alle waarschijnlijkheid tot een derde wereldoorlog, want Satan heeft een beslissende grote oorlog nodig om zijn plannen te realiseren. Die luiden de laatste dagen van de huidige mensheid in. De genadige arm van God zal de gevechtsacties echter na korte tijd beëindigen.

Over deze oorlog bestaan gedeeltelijk zeer nauwkeurige voorspellingen. Uit de profetieën van enkele helderzienden valt op te maken dat het gebeurt in een jaar met een voorafgaande milde winter en een vroege, rijke plantengroei. De uitbarsting is hoofdzakelijk van augustus – oktober gedateerd. De tijdsduur wordt met drie maanden aangegeven. Volgens ervaren profeten vindt deze oorlog nog in dit tweede decennium plaats. Dit was ten tijde van de profeten mogelijk zo gezien, deze tijds aanduidingen kloppen echter niet meer. De Vader deelt mij mee dat het laatste gebeuren op grond van de algemene ontwikkeling vooralsnog naar het derde decennium verschuift. Of de aangegeven jaargetijden dan nog gelden, weet ik op dit moment (2017) niet.

De hieraan voorafgaande toelichtingen bevatten enkele doelstellingen van de regerende machten van deze aarde. Die worden in het verloop van de komende jaren in toenemende mate duidelijker. Gefaseerd zal het er oppervlakkig nog uitzien alsof alles in orde zou zijn – dan moet men zich niet laten misleiden. De korte adempauzes moeten ertoe dienen de woedende gemoederen tot bedaren te brengen en verscheidene eindtijdsstellingen te neutraliseren. Foutieve uitleggingen van bestaande profetieën moeten onzeker maken en ons wijsmaken dat een globale vernieuwing door de wederkomst van Jezus Christus niet plaatsvindt.

MAAR: De Vader zal de hier geschilderde antichristelijke plannen alleen maar tot de gegeven mate toelaten. Iets zal Hij al naar de kracht van het gebed en het liefdevermogen van Zijn kinderen verzachten of zelfs verijdelen. Voor hen zal Hij de dagen van grote nood verkorten, zoals geschreven staat.

De Vader zegt: *“Spoedig zal het geschieden. Blijf in het geloof in Mij, jullie Vader in Jezus Christus. Houd je vast aan Mij, kom steeds weer naar Mij en laat je niet om de tuin leiden. Jullie kennen de waarheid. Blijf daar bij! Heb Mij lief en kom aan Mijn hart, Mijn kinderen. De Satan zal jullie steeds maar weer belagen, maar laat Mij niet los! Ik heb jullie lief, blijf bij Mij. Ik heb jullie lief.”*

* * *

De antichrist

De satanische geest die de wereld beheerst, wordt antichrist genoemd. Tot leven komt hij doordat de mensheid de materie aanbidt. Elke lichamelijke verslaving, elke egoïstische gedachte, elk liefdeloos en boosaardig woord, elke zelfzuchtige daad geeft aan deze macht energie en houdt zijn regeren in stand. Fanatieke religie, meedogenloze markteconomie, gewetenloos kapitalisme, goddeloze wetenschap – elk werelds systeem dat met grotere prioriteit voor zijn eigen voordeel werkt en gebaseerd is op het koud berekende verstand, versterkt zijn positie.

De antichristelijke intriges slaan dus in de eerste plaats niet op een bepaalde regering of organisatie, ze zijn in alle structuren van deze wereld te vinden. De antichrist is feitelijk niets anders dan totale materialisme – hij is de afgrond van tijd en vergankelijkheid, hij is de geest van hoogmoed, gewetenloosheid en egoïsme, hij is de meester van de geestelijke dood, die de heerlijkheid van God verloochent.

In het verloop van de geschiedenis waren en zijn er altijd overheden van staat, kerk en economie geweest, die de satanische energie bundelen en koudbloedig uitoefenen. Maar zoals af en toe beweerd wordt dat deze of die mens Satan zelf is, komt niet met de waarheid overeen. In personen die hem dienen, aangezet door heerszucht en gewetenloze geldzucht is Satan echter indirect geïncarneerd en krijgt zo aardse toegang.

Omdat zo goed als alle heersende instituties zich aan deze destructieve eigenschappen hebben overgegeven, heeft de satanische geest zijn armen overal, die in hun machtposities synchroon werken en in het geheim elkaar het balletje toespelen. Dit geeft hem de mogelijkheid om alle levensgebieden omvangrijk te beïnvloeden, zonder dat de mens gewaarwordt dat hij in zijn begeerten, verlangens, hartstochten en handelwijze een marionet van satanische machten is. In samensmelting met verraderlijke en boosaardige energieën onder heerschappij van Satan kan men bijgevolg van een globale in praktijk gebrachte en functionerende samenzwering spreken – echter niet in de wereld van hoogmoedig mens-zijn, dat in egoïsme en rivaliteit een uniforme en absolute dictatuur per slot van rekening niet toelaat.

Deze aan de materie gebonden geest, met de naam Satan of Lucifer vormt de basis van alle kwaad. Hij is echter ‘alleen’ het fundament van leugen, bedrog en geweld. Hij is de verzoeker, verleider en verblinder, hij is de inspirator en aanstichter – de voltrekkers van het kwaad zijn de in goddeloosheid gevallen mensen zelf. In hun gewetenloze en onmenselijke gedrevenheid zijn zij de ware uitbraaksels van de hel. Hun gewetenloze en brutale daden gebruikt Satan weer voor zijn doelen. Meer daarover in het verdere verloop.

* * *

Satanisme

*“En de grote draak, de oude slang, werd uitgeworpen,
die Duivel en Satan heet, die de hele wereld verleidt.
En werd geworpen op de aarde,
en zijn engelen werden ook daarheen geworpen.”*

Dat er werkelijk satanisme bestaat, is veruit onbekend. Als het ter sprake komt, worden deze praktijken meestal als sprookjes van fantasierijke auteurs afgedaan of naar het bontgekleurde land van de complottheorieën verwezen. Maar juist de ongelofelijkheid van de satanische realiteit vormt een beschermende muur om de geheime loges.

De leden van het luciferische netwerk oefenen hun invloed uit op veel terreinen van het aardse georganiseerde bestaan. Ze komen samen om Satan te aanbidden en zich een roes te drinken aan de extatische macht die hun in de rituelen ten deel valt. Ze geven hun ziel over aan het kwade met bloedige offers van dieren en mensen – tot aan de offerdood.

Men kan zich onopzettelijk of met opzet aan de satanische geest overgeven. De meeste mensen weten echter niet dat ze hem dienen. Als blinde marionetten van aardse hebzucht gebruiken ze al hun energie om hun geldzucht en hun voorstellingswaan te bevredigen. Doordat ze materiële bevrediging tot enig deugdelijk doel van het bestaan verklaren, zijn ze tot blinde handlangers van de geestelijke dood geworden. De hele bevolking van de aarde behoort min of meer tot deze categorie.

Menigeen vindt door contact met headhunters of leden van diverse loges de weg in de lagere rangen van gezworen verenigingen, vooralsnog onwetend waar ze eigenlijk in terecht zijn gekomen. Onder de indruk van de maatschappelijke status en welstand van de leden, gefascineerd door de winstgevende uitwerkingen van leugen en bedrog, soms verblind door de magie van de manipulatie en suggestie komen ze spoedig terecht in de afhankelijkheid van demonische machten. Geleid en gecontroleerd worden ze door rekrutering in door de antichristelijke geest geleide ondernemingen en organisaties, waar ze desgewenst op de succesladder geleid en financieel royaal beloofd worden. Ze worden eventueel voorzien van verdovende middelen en voor een losbandig seksueel leven met alle denkbare perversies is eveneens gezorgd. Deze blinde dienaren van Satan zijn vaak te vinden in de hogere klasse van de maatschappij. Sommigen zijn in de muzikwereld, in de filmindustrie, in de uitgeverijen en in de modebranche thuis. Voor hen is het lidmaatschap van een satanisch bondgenootschap een gevaarlijk, vaak dodelijk spel. Ze staan meestal niet in bewuste verbinding met Satan, maar worden door hem met voorkeur behandeld, waardoor hij hen handig voor zijn doeleinden kan gebruiken.

Verder is er de cultuur van de door de duistere werelden gefascineerde groeperingen. Ze behoren zelden bij een satanische loge, maar omgeven zich graag met mystieke en demonische symbolen. Enkelen proberen het met spiritisme, experimenteren met witte of zwarte magie. Maar ook als ze niet bewust contact met de lage machten van gene zijde opnemen, niet zelden volgt een opening daar naar toe. Deze personen hebben geen vermoeden in welk gevaar ze zich met hun ondeskundig demonisme begeven. Vaak is het gevolg belaagd worden door auralifters of bezetenheid, die tot ziekte, depressie of zelfs zelfmoord leidt.

Dan is er de elitaire kring van actieve satanisten. Dat zijn personen die zich met opzet aan boze machten overgegeven hebben. Ze staan in rangen van georganiseerde luciferische federaties. Ze hebben gezworen al hun energie in te zetten voor blasfemie van God. Als pseudoreligieuze instrumenten van satanische intriges spreken ze leugen-waarheid-leugen, waardoor ze de al bestaande geloofsverwarring versterken.

Op grond van hun psychopathische aanleg zijn ze experts in het verdraaien van zaken. Ze zijn meestal intelligent, ontwikkeld en retorisch getraind. Hun voeding is macht, geld en excessieve seksualiteit. Pedofilie is in deze kringen verbreid, supraregionale kinderhandel wordt hier georganiseerd. In hun toewijding aan het kwade worden deze onmenssen vaak onmetelijk rijk, want in de kanalen van hebzucht, bedrog en geweld vloeit het bloed van Satan.

Hun gewetenloosheid en leugenachtige geestelijke autoriteit verschaffen de hogepriesters van Satan onbeperkte macht zowel in luciferische kringen alsook in hun beroepsmatig arbeidsveld. Ze zijn meester in met twee monden spreken, zelden staan ze voor het openbare voetlicht. Omdat ze het imperiale antichristelijke netwerk onbeperkt ondersteunen, worden al hun aardse wensen vervuld – totdat ziekte en dood paal en perk stellen.

God spreekt: *“Dit net zal in het vuur van Mijn wederkomst in één ogenblik verbranden, en de as zal meststof zijn voor de vruchtbare bodem van de nieuwe aarde.”*

* * *

In de satanische missen worden duistere machten opgeroepen en met de aan de hogepriesters verleende geestelijke autoriteit wordt voor demonen de toegang tot de materiële wereld geopend.

Demonen zijn overleden mensen die eens op aarde kwaadwillig en gewetenloos hun bestaan geleid hebben en nu in de donkere gebieden van gene zijde hun praktijken uitoefenen. In de rituelen wordt voor hen de poort naar hier op aarde geopend en daarmee de mogelijkheid om hun boosheid, hun haat en hun leedvermaak opnieuw in de materiële wereld uit te kunnen leven.

Al naar gelang waar ze zich in de duivelse hiërarchie bevinden, moeten zij de satanisten onvoorwaardelijk gehoorzamen, zetten echter tegelijk in hun vurige gedrevenheid de deelnemers aan de missen aan tot steeds perverser en gruwelijker rituelen en bloedige offers. Door de voor hen in de zielsopening van de deelnemers mogelijk gemaakte bezetting hebben ze het machtsgevoel van hen over leven en dood, wat hen grote bevrediging verschaft.

Omdat satanisten hun ziel verkocht hebben, zijn ze aan de satanische geest op leven en dood verplicht. Verraders worden vervolgd en vernietigd. Hetzij doordat de door de antichristelijke machten mogelijk gemaakte strafbare feiten of weerzinwekkende leefwijze openlijk voor het voetlicht worden gesteld en de ontrouwe persoon daardoor beroepsmatig en privé geruïneerd is. Of hij komt door een ‘ongeluk’ of ‘zelfmoord’ om het leven.

Slechts weinigen ontkomen aan deze schaduwwereld. Hen die het lukt, hebben hulp van goddelijke zijde gekregen. De Vader redt menige ziel uit de valstrikken van de helse machten, opdat ze erover berichten in woord en geschrift. Wie zoekt, vindt ook hier.

* * *

Lees a.u.b de volgende tekst alleen als je een ongekuiste beschrijving van meedogenloos-satanische intriges aan kunt.

Van de meer dan 1 miljoen kinderen en jongeren die wereldwijd ieder jaar als vermist gelden, blijven meer dan 50.000 onvindbaar. Ze werden ontvoerd. Wat in vergelijking in West-Europa zelden voorkomt, is vooral in Oost-Europa, Amerika, Azië en Afrika het geval. Daar wordt de anonieme misdaad van kinderontvoering dagelijks bedreven. De media berichten er evenwel alleen incidenteel over – er wordt voor gezorgd dat dit thema niet breeduit wordt bediscussieerd en daarmee tot zaak van internationaal politiek belang wordt.

Maar de realiteit ziet er anders uit. De meeste van de ontvoerde kinderen en jongeren worden door mensenhandelaars aan pedofiele kringen verkocht, waar ze jarenlang misbruikt en uiteindelijk professioneel uit de weg geruimd worden. Sommigen worden aan satanische bondgenootschappen uitgeleverd; in de missen worden ze gefolterd, verkracht en tenslotte in wrede rituelen gedood, wat meestal gefilmd en aan daarmee gelijksoortige groeperingen geleverd wordt. Anderen worden naar ‘Mind-Control’-kampen getransporteerd, waar hun bewustzijn door middel van diepe traumatisering door martelingen en voortdurende misbruik in meerdere persoonlijkheden ontleed wordt. In de geprogrammeerde afsplitsingen zijn deze offers willoos en daardoor absoluut controleer- en stuurbaar. Hun toestand is te vergelijken met schizofrenie, alleen dat in de Mind-Control (MC-Ultra) de afzonderlijke persoonlijkheden door middel van tevoren in het onderbewustzijn geprogrammeerde codes geactiveerd kunnen worden, net zoals in de hypnose. Ze worden als drugskoeriers ingezet, moeten in pornofilms optreden (meestal BDSM) of dienen vuige regerings- en economiekringen als seksslaven.

De techniek van Mind-Control werd in de tweede helft van de vorige eeuw in de USA ontwikkeld en geperfectioneerd. Enkele van de toenmalige regeringen evenals CIA en NASA (doet niet alleen aan ruimtevaart) zijn voor zulke onmenselijke slavernij verantwoordelijk.

Soms is een ‘zondebok’ nodig om de openbaarheid met de opheldering van een seksschandaal of ontdekking van een pedofielen-netwerk gerust te stellen, en te laten zien dat perverse intriges vervolgd en bestraft worden. Dan wordt voor de media-afhankelijke massa een onaangename meeloper als dader gepresenteerd en openlijk aangeklaagd. Maar steeds worden de kleinen opgeofferd, de ‘groten’ alleen dan als ze in hun perverse drift tot oncontroleerbare solodaders worden. Doorgaans dekken deze misdadigers elkaar – eerlijke opsporingsambtenaren worden af en toe van de zaak afgehaald en/of met bedreiging van vernietiging van hun beroepsmatig bestaan monddood gemaakt.

(N.B.: Wie meer over satanische praktijken wil weten, zij het boek ‘Die TranceFormation Amerikas’ van mijn hartszuster en Mind-Control-slavin Cathy O’Brian aanbevelen. In haar geval staat satanisme voor de kwalijke intriges en onmenselijke wredeheden van diverse US-regeringen en hun geheime diensten. Voor het lezen van dit boek is een sterke ziel nodig.)

* * *

Satansdienaren herkent men aan onverzadigbare geldzucht, niet te stillen honger naar macht en de achter de vriendelijke façade verborgen gewetenloosheid. Hier op aarde lijken ze groot, in de lichte velden aan gene zijde zijn ze echter onbetekenend en tellen nauwelijks mee, want daar heeft alleen goddelijke liefde realiteit.

Satanisten van de hogere hiërarchieën zijn buitengewoon aanwezig en werken zeer zelfverzekerd. Dit is enerzijds gebaseerd op hun meestal onbeperkte financiële middelen van bestaan alsmede op hun beroepsmatige en maatschappelijke machtspositie, anderzijds op hun oppervlakkige kennis van omstandigheden aan gene zijde alsook van de hun ten dienste staande demonische wereld. Ze weten dat Satan hen alles toespeelt wat ze voor hun plannen nodig hebben. Hij opent voor zijn vazallen elke wereldse succesdeur, zijn begunstigers bereiken grote rijkdom en een bijna onaantastbare status.

De zelfverzekerdheid van ware christenen is gefundeerd op de tegenwoordigheid van Jezus in hun hart. Ze zijn ingewijd in de verhoudingen van hier en van gene zijde. Ze weten dat Satan de wereld regeert. Maar ze weten ook dat God dit toelaat en dat het kwade in laatste consequentie een werktuig in Gods hand moet zijn. Van hun hemelse Vader krijgen ze alles wat ze nodig hebben om hun opdrachten te vervullen. Hij opent voor hen altijd de deur van Zijn hart en maakt hen rijk aan liefde en wijsheid.

Christenen herkent men aan hun kinderlijke deemoed en hun onbeperkte liefde tot Jezus Christus in leven en in dood. In deze wereld zijn ze klein, geestelijk is hun grootheid echter onafzienbaar.

Na het sterven zullen de satansdienaren in hun zelfopgerichte helse afgronden storten, terwijl de kinderen van het licht in Gods genade naar hun hemels Vaderland worden geleid.

* * *

Satanische geest – Satan spreekt

“...ik ben de zwarte engel in het gewaad van licht!”

Satan of Lucifer was – en is eigenlijk – een volmaakt wezen dat het goddelijk licht manifesteert. In deze absolute existentiële levenskracht kon God Zich scheppend begrijpen en ervaren. Door en uit Lucifer werden talloze geesten in het leven geroepen.

Toen God Lucifer in het autonome bestaan plaatste, werd deze in zijn eigenmachtigheid op zichzelf verliefd en daardoor tot ontkennend levensprincipe. Zijn oorspronkelijke deemoed, die opnamevat voor Gods liefde- licht- en levensenergie was en is, veranderde in hoogmoed. Daardoor sloot zijn levensader zich af, goddelijke levendigheid kon niet meer in zijn hart binnenvloeien – en dus niet in de volgelingen die bij hem hoorden. Satan en het grootste deel van de door hem geschapen geesten verwaalden in de diepten van de oneindigheid en verstarde daarin.

Om een terugvoering in het goddelijk leven mogelijk te maken, werd het verkilde en afgestorven satanische bewustzijn samen met zijn gevallen vazallen in oneindig veel deeltjes gesplitst en in en als talloze werelden gebonden – ze vormen de ziels-substantiële kosmos.

De geest van Satan, dus zijn oereigen persoonlijke identiteit, werd tenslotte in de diepten van deze aarde vastgezet, waarom hier zijn invloed het grootst is. Het stoffelijk universum is dus een constructie van de ten val gekomen geest van Lucifer. Door de verlossing van elk afzonderlijk met en door hem gevallen wezen moet al het verlorene weer naar God teruggeleid worden. Elke uit eigen beweging naar de Vader thuiskerende geest brengt een verduisterd zieledele van Lucifer terug naar het licht.

* * *

In zijn kracht, waarmee hij het leven van ziel en geest aan het stoffelijk universum bindt, stelt Satan een bepaalde tegenmacht tot God voor. Hij is echter niet Diens tegenpool, want in Zijn Oergrond staat God in geen enkele polariteit met Satan, omdat Hij anders op zich geen existentie zonder diens geest zou hebben. Toch heeft God in Zich aanwezige weerstanden nodig, quasi opnamevaten of spiegels van Zijn gedachten, die actief bewustzijn voor Hem mogelijk maken. Deze ontvangende krachten is Hij echter toch Zelf in de meest volkomen mate.

In de huidige scheppingsperiode gaf God de in Hem zijnde geestelijke krachten eigen leven. Lucifer, als de grootste ontvanger van deze geesten en drager van al het licht van de Godheid, verheerlijkte zichzelf echter in zijn onafhankelijkheid, waardoor hij het Godbewustzijn dat zich in hem verwezenlijkte, schijnbaar scheidde van diens bron en met zich meetrok in de oneindige diepten van de goddelijke bestaansruimte. Daar ving de genadige hand van God hem op, bond de in onvolkomenheid gevallen geestelijke chaos in rechtmatige vaten (sterren en planeten, manifest in ontelbare melkwegstelsels, het hele universum overeenstemmend met een goddelijk mens), en plaatste

het in geordende banen, om Lucifer samen met zijn aanhang weer terug in de oorspronkelijke vrijheid en eenheid te kunnen leiden. De materiële kosmos was geboren, de terugleiding van de gevallen was begonnen.

De eens uit hun goddelijk bestaan getreden gedachten en ideeën vormen nu de wezens op de talloze vaste vormen van deze schepping. Ze hebben allemaal, hetzij bewoners van sterren of planeten, een menselijke gestalte als evenbeeld van Gods volkomen geestelijke gestalte, evenwel in verschillende grootte, al naar de afmeting van de bewoonde ster.

Zo is ieder mens eigenlijk een goddelijke lichtgedachte, en de eens aan God gelijke Lucifer was en is ons hoger bewustzijn, dat ons in de materiële verblinding doodt, als overwonnen tegenstand ons in God verheerlijkt, en ons als eens weer opgestane geestesmacht zal verblijden met ongekende inhoud van goddelijk bestaan.

Speciaal op deze aarde vormen de satanische aanvechtingen en verleidingen een effectief werktuig voor de geestelijke wedergeboorte. Dient de mens echter deze gevallen geest, leeft hij dus alleen voor zijn egoïstische verlangens, dan raakt hij daarin verstrikt en begint aan het tegenovergestelde van een vergeestelijking: Zijn ziel verstart opnieuw en sterft de geestelijke dood. Dat is het grote gevaar van de aardse incarnatie – en helaas ons tegenwoordig noodlot.

Als de mensheid de volgende stap doet, weg van egoïsme en materiële verslaving, in een nieuwe geest, dan verliest Satan zijn heerschappij over de aarde. Zijn ‘lichaam’ blijft nog steeds existentieel kosmisch fundament, maar hij is in de uitoefening van zijn invloed, die alleen bestaat uit sluwheid, leugen en bedrog, zeer gebonden. De voor de geestelijke ontwikkeling nodige eigen tegenkrachten van de ziel kan de mens dan in het licht van de waarheid wezenlijk gemakkelijker doorzien en hanteren dan zoals het onder satanische inwerking het geval was.

Hoewel Satan in het geheim weet, dat hij de Godheid niet kan trotseren, probeert hij met alle middelen de overgang naar het nieuwe tijdperk zo bitter mogelijk te maken. In zijn kwaadaardigheid wil hij in de hem resterende periode van enkele jaren de aardse bevolking nog zoveel mogelijk leed berokkenen en veel zielen mee naar de afgrond van de geestelijke dood sleuren. Dat zou zijn laatste grote genoegdoening zijn. In hoeverre hij dat kan bewerkstelligen, ligt in Gods hand. Zijn val van de troon en het eind van zijn regentschap zijn echter al uitgemaakte zaak.

Maar juist de op handen zijnde noden helpen de aarde bij de nieuwe geboorte in een beter tijdperk, want uiteindelijk moet het kwade altijd het goede dienen. Steeds wanneer Satan grote schade aanricht, bewerkt hij groot nut. Dat bewijst de kruisiging van Jezus. De komende tijd zal het bevestigen.

* * *

Satan is vorst van de leugen en de onwaarheid, doordat hij voorgeeft dat materieel bestaan de enige betekenis en doel van de mensheid is. In en met deze meest verlorene van alle planeten, met de naam aarde, klopt zijn verblinde hart. Satan kan iedere vorm aannemen: In de geestelijke wereld in overeenstemmende beelden van zijn meest opvallende eigenschappen: Slangen of draken zijn analoge openbaringen van zijn boosaardige of in vurige woede wijze van handelen. In het aardse gebeuren in de vorm van anti-goddelijk leven met al de onmenselijke en wrede omstandigheden van de geestelijke dood, maar ook in het gewaad van verleidelijke materiële verschijnselen, die het meest innerlijke verlangen van de mens naar goddelijke schoonheid en harmonie binden aan lichamelijke begeerten en hartstochten, aan dood en vergankelijkheid.

Met de intriges van Satan wordt graag gespeeld in boeken en films – dat hij werkelijk bestaat en hoe het met hem gesteld is, weten tot nu toe maar weinig mensen. Zijn grootste wapen is het feit dat hij naar het sprookjesrijk verplaatst of dat zijn invloed zo vervalst voorgesteld wordt, dat men of niet aan zijn bestaan gelooft, of hem ondanks de duidelijke werkelijkheid niet herkent. Hij is een meester in het doen alsof en hij verbergt zich juist daar waar men hem niet zoekt – of beter gezegd niet zoeken wil. Want zijn energie regeert in hoofdzaak de bewustzijnsgebieden die men in de algemene geestelijke verblinding als volkomen ongevaarlijk beschouwt, of die men op zich hoogst ongaarne betreedt. Dat zijn onze verborgen en verdoezelde zonden, gegroeid op de bodem van zelfbedrog.

De satanische geest betreft zijn voeding hoofdzakelijk van de mensen die de materie en de hoogmoed dienen. Eigenlijk zijn dit de egoïstische begeerten met betrekking tot het lichamelijk bestaan, die als gedachten en beelden in de ziel opduiken en zich in de uiterlijke wereld als anti-goddelijke woorden en daden manifesteren.

De woekeringen van het kwade ontstaan dus steeds in vereniging van satanisch materiële verleiding met de eigen negatieve aanleg van de ziel, die in de hegemonie van het wereldse verstand een eigen leven heeft ontwikkeld en de mens met zelfzuchtige en lage behoeften ten val brengt. Zo zijn onze stamouders Adam en Eva gevallen, zo vielen eens Kaïn en Judas – zo zijn wij allen onderworpen aan de dood.

Satan kan zijn tirannieke regentschap alleen staande houden als de kosmische bevolking aan zijn wil gehoorzaamt. Omdat de materiële schepping door hem en uit hem ontstaan is, ziet hij zich als eigenaar en heerser. Die is zijn gevallen ziel, die hem pas weer toegebracht kan worden als hij zich aan de liefde van God overgeeft. Vooral de aarde ligt hem na aan het hart – en dat is absoluut letterlijk bedoeld.

Waarom juist deze onbeduidende planeet, terwijl er toch talloos vele zijn? De Vader heeft onze aardse wereld tot plaats van verlossing gekozen. Ze is de (materiële) deur naar de hemel. Ze is de sleutel naar het hart van God, want de planeet aarde is drager van het binnenste levensprincipe van deze schepping. Hier ontmoeten het absoluut goede en het absoluut kwade elkaar. Nergens anders in het oneindig heelal zijn deze uitersten van hoog en laag, van licht en duister, van onzelfzuchtig goddelijke en egoïstisch satanische liefde. Hier wordt het lot beslist van het totale kosmische bestaan.

Ook wanneer deze uitspraak op grond van het eindeloze aantal sterren en welhaast oneindige uitgestrektheid van het heelal voor menigeen niet te begrijpen is, zo is het toch Gods raadsbesluit. De liefde van de Vader bedient zich vooral van de meest hulpbehoevende, van het kleine onooglijke, van het onaanzienlijke.

Zolang de aardse bevolking Satans onwaarheid volgt, kan hij heersen. Daarom probeert hij met alle middelen te verhinderen dat liefde en waarheid zich openbaren. Omdat hij heer van het wereldse verstand is, heeft hij macht de mensen zodanig te beïnvloeden dat ze een goddelijke realiteit afwijzen, ja, in hun verblinding de boodschappers van God zelfs vervolgen en monddood maken.

Op grond van hun verkeerde levenswijze is de mensheid dermate in satanische energieën verwickeld, dat ze zich daar zelf niet meer uit kan bevrijden. Daarom moet God deze vicieuze cirkel nu doorbreken. Om deze boeien van de geestelijke dood te doorbreken, is er een sterke slag nodig, die de aarde zwaar zal treffen – ze zal erg wankelen in die slag. De arm van God als handlanger van Zijn barmhartige liefde zal een blijvende indruk achterlaten.

Ieder mens kan echter om bevrijding uit het net van zonden en verkeerdheid vragen door het hart van de hemelse Vader vast te grijpen en zich daarin te laten reinigen en vernieuwen. Wanneer het algemene wereldgericht inzet, heeft hij zijn persoonlijk gericht reeds achter zich. Samen met Jezus Christus zal hij binnengaan in het rijk van vrede en liefde.

* * *

Zoals ik boodschappen van de lichte geestenwereld ontvang, zo hoor ik ook mededelingen van de duistere wereld en van de satanische geest. Af en toe hoor ik de volgende woorden, die Satan ongehoord tot ieder mens spreekt die Jezus ernstig na wil volgen:

“Ik zal er alles aan doen dat jij je gestelde doel niet bereikt! Hele legioenen van mijn duivels zou en zal ik opofferen opdat jij je niet met God verenigt. Je zult mij toebehoren. Ik zal je bevrijding niet toestaan. Met je zonden heb je je aan mij overgegeven. Jouw leven hoort mij toe en ook je dood. Ik zal je in de afgrond van verlatenheid trekken met de macht van vertwijfeling en moedeloosheid. En je geroep zal teloorgaan in het lawaai en geraas van de wereld en van alle gekwelde zielen!

Ik ben koning en heerser over de mensen. Ze zijn mijn slaven en onderdanen! Ze zijn van mij! Mijn bevrediging is de schaamteloze lust en totale verval van de mensheid aan mijn rijk van de materie, want ik deel mijn dode wereld graag met de kinderen van God.

Je denkt misschien dat ik niet weet wat er in deze tijd gebeurt?! Elke afzonderlijke ziel ken ik, elke heb ik gebrandmerkt. Ik heb allen die op aarde kwamen om voor hun God en tegen mij te strijden, in mijn handen. Haha, die stumpers! Eerst de grote woorden om hun leven aan God te offeren! En nu kruipen ze in het vuil van de wereld rond en zijn gevangenen van het vlees en van het geld, vol wellust en begerigheid!”

* * *

“Je waagt het de enig ware God te naderen! Dan toon ik jou mijn macht over jou, want jij behoort mij toe; je hebt je door je zonden aan mij verkocht, overgegeven met je hartenbloed en je ziel. Ieder die

het waagt de ware God te naderen, toon ik mijn macht, tot ik hem murw gemaakt heb en hij zijn plan weer laat varen uit louter twijfel aan zichzelf, moedeloosheid en zelfbeschuldiging.

Ik vang hem in mijn net en laat hem jarenlang spartelen en geestelijk verdorren. Ik kleed mij in verschillende lichtgewaden en verleid de zielen op allerlei manieren, en laat pas weer los als ze op mijn dwaalwegen terechtgekomen zijn en denken dat ik de weg naar God zou zijn of zelfs God en mij aanbidden en vereren. De geschiedenis bewijst het.

Zo zal het ook jou vergaan. Vastgebonden in mijn net vol verleidingen en onheil zal ik je wensen ingeven die je niet vervullen kunt en laat je daar kwaad om maken en vertwijfelen en moedeloos worden. Of ik overstelp je met welstand en rijkdom, want ook daartoe ben ik bevoegd, en je zult je christelijke weg in al je genoegens weldra verlaten en God zal hinderlijk voor je worden.

Ik ben de zwarte engel in het lichtgewaad, neem mij voor lief, omdat je je God nooit bereiken zult. En als Hij je aanraakt, zul je daarna weer mijn macht over je ervaren, jij trouweloze ziel, mislukkeling, leugenaar!” (lacht)

Dit is onze strijd. Maar Jezus Christus heeft de overwinning al behaald. Als het kind van God zich met zijn hele ziel aan zijn hemelse Vader toevertrouwt, moet Satan wijken.

* * *

Door de Vader beschermd sta ik op satanische grond. Aan Zijn zijde kunnen de duistere machten mij niets aandoen. Voor Zijn adem vluchten de duivels naar hun donkere kerkers. Satan blijft, en in tegenwoordigheid van God moet deze geest de waarheid spreken:

“Dit is mijn laatste dans. Daarin zal ik al mijn mogelijkheden gebruiken om verwoesting en vertwijfeling teweeg te brengen. Vol wellust zal ik van dit schouwspel genieten. Een laatste maal ben ik onbepert heerser van de wereld. Ook ik ken de uitslag van deze tijd en weet van de vernieuwing. Maar dat is mij om het even, de lol aan de bevrediging van mijn heerszucht weegt op tegen mijn komend lot. In mijn oorspronkelijke goddelijkheid is ook mijn trots grenzeloos en mijn halsstarrigheid is mijn macht over God.

In mijn verbeelding zal ik altijd en eeuwig koning over de schepping zijn en blijven. Mijn bloed vloeit door de aderen van deze wereld en van oneindig veel andere. Maar in deze aarde klopt mijn verloren en verbitterd hart – en hier leeft het zijn verblinding gewelddadig uit. Ik leef in de verdoemenis, maar ontelbare zielen heb ik eveneens in deze verdoemenis gebracht. Dat is mijn zege. Dat is de beloning van mijn toekomstige verbanning.

Veel zielen zal ik nog verblinden en mee in de afgrond trekken. Vooral christenen wil ik van hun weg afbrengen, zoals ik al zeer succesvol sinds het begin van de tijd gedaan heb en nog steeds doe. Zo geeft mijn macht mij het meest pret en plezier. Zo ben ik niet alleen gelijkwaardig aan God, maar sterker dan Hij (Satan gelooft dat in zijn grootheidswaan werkelijk). Zo kon en kan ik het christendom ongeloofwaardig maken en gelijkstellen met de andere religies die door mij met waan en blindheid vermengd werden. Ik, Satan, ben altijd nog heer over deze wereld! Ik controleer de mensheid naar believen! Ze knielt voor mij neer en aanbidt mij en houdt mij voor haar god. Wat voor een onbeschrijfelijke genoegdoening voor mij!”

* * *

Satan valt de ziel hardnekkig lastig; hij weet dat hij het strijdveld spoedig moet ontruimen en deze mens in zijn bestemming niet tegen kan houden.

Hij zegt: *“Je bent toch onsterfelijk. Probeer je lichaam te doden! God zal je beschermen, Hij heeft je nodig als profeet in Zijn dienst!”*

De mens antwoordt: *“Je zult je Heer en God niet verzoeken. Mijn leven is in de handen van onze hemelse Vader!”*

Opnieuw klopt Satan aan de deur: *“Zondig rustig verder, je hebt nog tijd genoeg. God zal je tenslotte wel verlossen. Jij bent uitverkoren!”*

De mens antwoordt: *“Ja, ik zal mijn gegeven doel bereiken. Maar zonde is jouw armzalig leven en jouw dood en niet mijn deel. Het is nu de tijd van onbeperte trouw aan God.”*

En weer spreekt Satan: *“Als je mij dient, maak ik je gezien en tot een messias van de eindtijd. De mensen zullen aan je voeten liggen, ze zullen je vereren en liefhebben!”*

Met Jezus antwoordt de mens: “Voor de Heer, je God zul je knielen en Hem alleen dienen.” En verder: “Wijk nu van mij, Satan! Ik ken je, je bent een opschepper, een leugenaar en een bedrieger! Spoedig heb je je tijd gehad en zul je eenzaam en verlaten je duistere wegen gaan. God is je Rechter en ik ben getuige van de beroofde wereld! Jouw lot is de kerker, die je eonen geleden geschapen hebt, waarin je de ontvoerde kinderen van God gevangen hield en houdt. Maar de Vader zal de Zijnen daaruit bevrijden, dan zul je alleen in je gevangenis verblijven, tot je je bezint en je aan God onderwerpt, opdat je weer tot je heerlijkheid van weleer op kunt stijgen in eeuwigheid.”

* * *

Bij dit duistere hoofdstuk wil ik afsluitend zeggen dat het vooral voor de geroepen strijders van Christus belangrijk is te vernemen wat achter de coulissen van deze wereld gebeurt, aan welke gevaren we nu zijn blootgesteld en in de toekomst blootgesteld zullen zijn. Daarbij is het van nut dat men de begoochelingen van Satan doorziet.

Bij het thema antichristelijke wereldorde heb ik slechts een paar fundamentele voorbeelden aangehaald, men zou nog veel dieper in de bedriegerijen en intriges van het kwaad hier op aarde kunnen dringen, maar dat is niet mijn opdracht. In het licht van de wederkomst van Christus wordt heel het wezen van de leugen zeker zichtbaar en in de afgrond storten die het zelf opgebouwd heeft – wat gedeeltelijk nu al gebeurt.

In geen geval zou men zich te intensief met de duistere machten bezig moeten houden en vertoeven in het land van de samenzweringen en van het satanisme. Daar wordt een mens zand in de ogen gestrooid, van de christelijke weg afgebracht en met zorg en vrees belast. Het is voldoende om sommige feiten te kennen; als dit of dat werkelijkheid wordt, dan is men voorbereid.

Vooraf met Satan moet men zich niet bezighouden, want zijn valsheid is zonder het licht van de geestelijke zon niet te doorzien. Alleen de goddelijke geest ontmaskert hem; daar wordt zichtbaar dat Satans macht eigenlijk zeer beperkt is en hij zich alleen opblaast in leugen en bedrog om waarheid te versluieren, angsten aan te wakkeren en gedachten van geweld en haat te zaaien. Belangrijk is alleen het ‘Nader mijn God tot U!’, om bereid te zijn voor het komen van onze hemelse Vader, om aan Zijn zijde bescherming en geborgenheid te vinden voor zichzelf en de zijnen, in de stormen van de laatste dagen.

Geliefde broeders en zusters, zorg en bekommer je alleen om de liefde tot Jezus Christus. Al het andere zal ons erbij gegeven worden.

* * *

Overgang naar het licht

Eindtijd – De Apocalyps Drie dagen duisternis

*“En Ik zal wonderen doen boven aan de hemel
en tekenen beneden op de aarde. Bloed en vuur en rook.
De zon zal in duisternis en de maan in bloed veranderd worden
voordat de dag van de grote openbaring van de Heer komt.
En het zal geschieden:
Wie Mijn naam zal aanroepen, die zal gered worden.”*

Jezus begon te spreken: “Let op dat niemand jullie verleidt, want velen zullen onder Mijn naam komen en zeggen: “Ik ben de Christus!” En als dan iemand tegen jullie zal zeggen: hier is de Christus of zie daar, geloof het niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en tekenen en wonderen doen, om ook de uitverkorenen te verleiden.

Als jullie zullen horen over oorlogen en oorlogskreten, schrik dan niet, want het moet zo gebeuren. Maar het is nog niet het einde, want een volk zal zich tegen het andere verheffen en een koninkrijk tegen het andere, en er zullen hier en daar aardbevingen zijn en hongersnoden en onlusten zullen gebeuren. Dat is pas het begin van de weeën. Want in die dagen zal er ellende zijn zoals er niet was vanaf het begin van de schepping tot nu toe en zoals er ook niet meer zal zijn. En als die dagen niet verkort werden, dan zou geen mens gered worden. Maar omwille van de uitverkorenen heb Ik die dagen verkort.

Zie, Ik heb jullie alles vooraf gezegd. Maar in die dagen na die ellende zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemel zullen aan het wankelen gebracht worden. En men zal de Mensenzoon in de wolken zien komen met grote kracht en heerlijkheid.

Dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en bijeenhalen uit de vier hemelrichtingen, van het uiterste einde van de aarde tot aan het uiterste einde van de hemel. Van deze dag en van het uur weet niemand, maar alleen de Vader. Waak dan en bid, want jullie weten niet wanneer die tijd aanbreekt. Waarlijk, Ik zeg jullie: Dit geslacht zal niet vergaan voordat dit alles geschiedt is. Hemel en aarde zullen vergaan, maar Mijn woorden zullen niet vergaan.”

* * *

De overgang naar een nieuw tijdperk evenals de geardheid van de vernieuwde wereld vormen het hoofdbestanddeel van dit boek. Bovendien moet ik vooropstellen dat de hier beschreven apocalyptische scenario's berusten op de huidige goddeloze toestand en het daaruit voortvloeiende zondige streven van de mensheid.

Op grond van onze vrije wil is wel de mogelijkheid van bezinning en omkering altijd aanwezig – en dit boek is een oproep tot bezinning en ommekeer –, opdat grote nood afgewend kan worden. Maar daar de mens in zijn verblinding de geestelijke dood boven alles liefheeft, en hoogmoed, zelfzucht en onwaarheid zich in hem en door hem een onaantastbare machtspositie hebben geschapen, zal naar het zich laat aanzien (in de werkelijke betekenis van dit woord) geen diepgaande verandering ten goede meer volgen. Daarom heeft Jezus Christus mij een inkijk in een zware bevalling gegeven – en alleen vanuit dit standpunt kan ik mededelingen doen. Wat niet betekent dat het zo gebeuren moet, echter bij handhaving van het huidige gedrag zo komen zal. De toekomst van de aardse bevolking ligt alleen in de afstemming van haar bewustzijn.

De vernieuwing van de aarde zal zich dus met grote waarschijnlijkheid anders ontwikkelen dan in spirituele kringen aangenomen wordt. Het komende gebeuren heeft niets met schijnheilige verlichting te maken. We worden niet in vreedzame harmonie, omgeven door buitenaardse of opgestegen meesters naar de nieuwe tijd geleid, zoals de New-Age-beweging en overbrengers van boodschappen uit de kosmos en van gene zijde ons veelal wijsmaken.

Deze nieuwe geboorte behelst een fundamentele reiniging met veel leed en offers. Alles wat de wereldse mens van vandaag regelt, zal van de aarde weggeveegd worden. *“Zie, Ik maak alles nieuw!”* zegt God en bedoelt het ook zo. Toch is Zijn ingrijpen, dat van oudsher het ‘jongste gericht’ genoemd wordt, geen straf, maar een correctie. Ja, het is de redding van het verdrinken met gelijktijdige opbouw van een nieuwe religieus en daaruit materieel fundament, dat de verdere vooruitgang van de mensheid in haar oereigen goddelijkheid weer mogelijk maakt. Nadat het bouwvallige gebouw van de wereld ingestort zal zijn, zal het reeds opgerichte geestelijke huis aardse gestalte aannemen. Steeds moet het oude vergaan opdat het nieuwe kan ontstaan.

Voor de tijd van de verandering heeft God speciale dienaren gekozen. Evenals de profeten van voorbije tijdperken getuigen zij van Zijn liefde, maar ook van de gevaren en gevolgen van goddeloze handelwijze. Zo ben ook ik geroepen om Hem te dienen. De hemelse Vader heeft mij uit de zielelaap gewekt en naar het geestelijke leven geroepen. Dat houdt niet alleen de openbaring van de goddelijke waarheid in, maar ook de bekendmaking van Zijn wederkomst in Jezus Christus. Hierin bestaat mijn taak er o.a. uit om op het komende gebeuren opmerzaam te maken, de redenen voor de noodzakelijkheid van een globale vernieuwing aan te tonen en begrijpelijk uit te leggen.

Enkele realisaties van dit hoofdstuk zijn al profetische bevestigd, andere zijn tot nu toe niet geopenbaard. Van sommige ontwikkelingen en gebeurtenissen, die opeenvolgend aangehaald zijn, heeft men mogelijk dus al gehoord. Overeenkomstig mijn roeping wijs ik op vergissingen, vul aan, verander of bevestig voorspellingen, breng verloop van de dingen in juiste volgorde, stel gebeurtenissen in helder licht en toon samenhangen en achtergronden aan voor een beter begrip van wat komt. In het genadelicht van de Vader mag ik ook inzichten in de verdere ontwikkeling van de aardse wereld geven, en het zien daarvan bereidt mij altijd grote vreugde, in tegenstelling tot de verdrietige beschouwingen van de catastrofale scenario's van de eindtijd.

De openbaringen vallen mij meestal rechtstreeks ten deel. Een boodschap van gene zijde of een toekomstig gebeuren gaat voor mij open om het even waar ik mij bevind of waarmee ik op dat tijdstip bezig ben. De ziel wordt daarbij geheel door de indrukken in beslag genomen, tegelijk kan ik aardse bezigheden verder verrichten – alsof ik op dat moment twee personen zou zijn: Een innerlijk en een uiterlijk mens. Ondertussen ben ik absoluut aanwezig en er overkomt mij een gevoel van

geborgenheid, ook wanneer het een tragische gebeurtenis is. Zodra zich een mogelijkheid voordoet, schrijf ik datgene wat ik gehoord of gezien heb, in een dagboek. Daarna neem ik de tekst met de Vader en de helpers van gene zijde nogmaals door; zij plaatsen de inhoud in het juiste licht. Als ik iets verkeerd begrepen of geïnterpreteerd heb, moet ik het veranderen. Om ontvangen kennisgevingen en eigen visioenen van reeds bestaande profetieën correct te kunnen ordenen en het geheel als puzzel samen te voegen, heb ik intensieve ondersteuning van de broeders en zusters aan gene zijde nodig.

In de komende jaren zullen reeds ontwaakte en nog ontwakende dienaren van God hun profetische bezigheid zowel in kleine kring alsook in de openbaarheid versterkt beginnen en volbrengen; hun geroep zal overal gehoord worden. Wie zich daar naar richt, betreedt de reddende ark en is beschermd in de naderende stormen van de wereld. Het toekeren tot Jezus Christus met het oog op de reeds begonnen scheiding van de geesten is van enorme betekenis, want de toestand van de mens met het oog op de waarheid is beslissend voor zijn lot.

Nu is het de tijd van de grote genade. Nu en hier is bevrijding mogelijk. De poorten van de hemel, ingebed in Gods hart, zijn wijd geopend. Het hele hemelse heelal is bezig om mee te helpen aan het verlossingswerk en om mee te werken bij het opbouwen van de nieuwe aarde.

* * *

Ophelderingen en inzichten

Op grond van haar totale identificatie met de materie en het daarmee gepaard gaande verlies van haar goddelijke identiteit schiep de mensheid in het verloop van haar bestaan een steeds snellere, geweldiger en gewelddadiger wordende tijdgeest-lawine. Vast daarin gebonden stort ze op een afgrond af die haar zonder uitweg en bijna onherroepelijk dreigt te vernietigen. Deze lawine wordt voortgestuwd en geleid door middel van het aan de satanische geest gebonden collectieve (onder)bewustzijn.

In en uit dit globale zielenveld zijn wij zowel individueel alsook gemeenschappelijk werkzaam. Al ons goddeloze denken, spreken en handelen wordt hier ingevoerd en al ons ver van de waarheid achteloos ageren en reageren wordt van daaruit weer bepaald.

Weliswaar heeft Jezus Christus een weg gebaad uit de gevangenis van zonde en dood; wij kunnen de beschikbaarstelling, laat staan de noodzakelijkheid van deze verlossingsweg echter niet meer herkennen en dreigen in onze zelfgeschapen duisternis ellendig om te komen. Daarom verspert God deze waanzin nu de weg. De botsing wereld en God zal de lawine van de dood openen en de inhoud ervan in het licht van de waarheid openbaren. De tijd zal stilstaan in het aangezicht van de eeuwigheid: Een crash met maximumsnelheid tegen een wand van Licht en Liefde.

* * *

Als iemand in een geestelijk dode wereld wordt geboren, een opvoeding ervaart ver van waarachtig geloof en zijn verder bestaan doorbrengt in een milieu dat alleen aan de materie dienstbaar is, dan is het onmogelijk de geestelijke dood als zodanig te herkennen – een dode kan de dood niet zien, de slapende weet niet dat hij slaapt.

Omdat de mens in zijn verstandsverbijstering zijn verloren bestaan boven alles bemint, zal hij het met alle mogelijke middelen verdedigen. Hij ziet zijn verdwalen als nuttige vooruitgang, als noodzakelijke ontwikkeling, als de zin 'van het leven'. In deze visie zijn denken en willen dusdanig tot verslaving gebracht dat een geestelijke vrijheidsberoving niet waargenomen wordt. Dit is de gevaarlijkste vorm van gevangenschap en van ons lot.

Waarheen leidt zo'n weg? Als het zondige handelen geen halt geboden wordt, eindigt hij onherroepelijk in zelfvernietiging. Toch kan de verblinde mens dit gevaar niet onderscheiden; ja, het woord zonde wordt in de huidige 'verlichte' tijd discreet weggelachen. Alleen in het genadelicht van de Vader ziet men dat alleen nog door een ingreep genezing van deze aardse wereld teweeggebracht kan worden – zoals ook bij een zwaar hartinfarct alleen een noodoperatie nog kan helpen.

Daarom zal en moet onze hemelse Vader het liefdeloze en uitbuitend gedrag beëindigen, opdat het hart van de wereld opnieuw in het ritme van de goddelijke liefde gaat kloppen. Als de mensheid zich naar de uiterste afgrond van de vernietiging van ziel en materie gedreven heeft, zal de bode van God haar pijnlijk treffen.

* * *

In Gods genade zie ik verschillende ontwikkelingsstadia van de mensheid in de nabije en verdere toekomst, zie de schepping in verlore toestand, zie al het leven eenmaal zijn bestaan doorbrengen in onbeschrijfelijke gelukzaligheid. En ik zie de afgrond vandaag tussen God en de mens. Deze onoverwinnelijke kloof, onzichtbaar in de verblinding van het aardse waanleven, niet voor te stellen door het in de materie versterkte verstand, onbegrijpelijk in het zicht van de geestelijke dood.

Het huidige bewustzijn van de wereld laat geen liefde tot de hemelse Vader toe, het kan waarachtige deemoed en levend geloof niet begrijpen. Geestelijke hoogmoed in de zin van: “Wij hebben geen God nodig!” is de norm. Toewijding aan het goddelijk leven met de nodige consequenties is in de ogen van de wereld gefantaseer en fanatieke religiositeit – de navolgers van Christus worden voor krankzinnig gehouden, de kinderen van de wereld worden bewonderd en tot voorbeeld van een verblinde wellust- en consumptiemaatschappij.

Als men met God in contact wil komen, moet men het wereldse handelen compleet in twijfel trekken en zich van dit de dood brengende leugengebouw bevrijden. Maar dat kan alleen gebeuren als er een opening voor waarachtig geloof aanwezig is en er voor God vrije ruimte in het hart beschikbaar staat. Een met zelfzucht gevuld zielenhuis biedt geen plaats aan de waarheid. Liefde voor de wereld en liefde tot God gaat niet samen. Men kan geen twee heren dienen.

Daar de aardse bevolking zich in haar materiële verslaving in een uitzichtloze situatie gebracht heeft, dreigen zin en doel van haar door God gegeven bestaan geheel verloren te gaan. Om de mensheid voor het ergste te bewaren, moet de Vader nu ingrijpen.

* * *

Foutieve beschrijvingen alsmede onjuiste tijdsaanduidingen van apocalyptische scenario van verwaalde wereldondergangspofeten zijn er al veel geweest. Steeds weer bereiden religieuze groeperingen zich op het ‘jongste gericht’ en de wederkomst van Christus voor, in het geloof dat alleen zij het uitverkoren volk zijn en alleen zij toegang tot de hemel krijgen. Maar Gods aanwezigheid voegt zich niet naar religie en geloofsbelijdenissen, maar is alleen te vinden in de liefde in het hart van een mensenkind.

Verwarring sticht ook het optreden van onderzoekers en ‘verstanders’ van profetieën met de meest verschillende bewustzijnssignaturen en de daardoor ontstane deels absurde interpretaties van aanwezige voorspellingen. Naast oprecht naar waarheid zoekende mensen vindt men diverse sensatiemakers en spirituele grootdoeners. Het gaat hen in eerste instantie niet om het waarheidsgehalte van hun uiteenzettingen, ze benutten de eindtijdsenario’s voor zelfpresentatie en zelfhandhaving.

Deels schrikbarende opvattingen met betrekking tot de nabije tijdsovergang, zoals het ingrijpen door buitenaardse wezens in ruimteschepen of het plotselinge verdwijnen van gelovigen (opname/ontrukking) hebben het werkelijke gebeuren van de wederkomst van Christus voor veel mensen ongeloofwaardig gemaakt. Bekendmakingen voor verschillende tijdvakken worden in één gebeurtenis samengevat, in verkeerde volgorde genoemd of onjuist ingedeeld. Daardoor is er een tegenstrijdige profetie-chaos ontstaan en men weet vaak niet meer welke voorspellingen waarheid bevatten of dat men profetieën überhaupt wel moet geloven.

(N.B.: Bij een wegrukking wordt een persoon lichamelijk naar een andere plaats verplaatst, of een tijdelijke verandering van het lichaam naar het geestelijke brengt een onzichtbaar worden tot stand, wat echter alleen bij waarachtige christenen mogelijk is. Tijdens de ophanden zijnde gebeurtenissen vindt wel een wegrukking plaats, waarbij de gelovigen in Jezus’ geest geborgen zijn, daarbij zal echter niemand ‘verdwijnen’. Pas op een later tijdstip van de geschiedenis van de mensheid zal er een omvangrijke lichamelijke wegrukking zijn.)

Hoe kan een zoeker nu de waarheid vinden in de jungle van echte, onjuist begrepen of zelfs verzonnen profetie? Hoe en waaraan oriënteert men zich in de doolhof van profetische misverstanden, leugengebouwen over de eindtijd en verschillende wereldondergang-scenario’s?

Het motief speelt hier een beslissende rol. Is het alleen nieuwsgierigheid die de mens drijft? Heeft men de overal circulerende complottheorieën tot zijn hobby of zelfs levenshouding gemaakt? Wil men zich met een gezworen geloofslidmaatschap van een plaats in de ‘verlossingsbus’ verzekeren? Projecteert men de eigen psychische ontwrichting naar buiten en geniet men heimelijk van de catastrofes en mogelijke apocalyptische scenario’s? Heeft men als kritiekverslaafde of als cynisch mens plezier in de schijnbare weerlegging van buitenaardse voorvallen en het bespotten van op God vertrouwende christenen? Dan zal men de waarheid vooralsnog niet vinden, maar juist de zieke sensaties en spektakels die in de wereld graag bediscussieerd worden.

De sleutel tot de waarheid bevindt zich in het hart. Wie oprecht zoekt met een ziel die vol verlangen naar liefde en waarheid is, die vindt. Wie de zachte roep in zich waarneemt dat zijn tijd van inkeer en terugkeer naar het Vaderhuis gekomen is en zijn leven daar naar inricht, voor hem worden de ogen geopend. En bovendien krijgt hij altijd hulpvaardige begeleiding in schriftelijke vorm.

* * *

Een huis is totaal vermolmd en bevuild. De wanden zijn beschimmeld, de kamers zodanig volgestopt met rotzooi dat men zich er nauwelijks nog in kan bewegen. Overal slingert afval rond en het stinkt er vreselijk. De vloeren zijn gedeeltelijk poreus en doorgezakt, het dak lekt. Ratten en allerlei ongedierte doen zich gelden – het huis is eigenlijk niet meer bewoonbaar.

Hoe kan zo'n gebouw weer tot zijn bestemming komen? Daarvoor zijn er twee mogelijkheden: Men breekt het af en bouwt een nieuw ... of men ontdoet het van zijn kern en renoveert het. Daarvoor moet het vanaf de kelder tot aan de zolder compleet uitgemest worden. Daarna worden ongedierte en ratten verwijderd en wat er verder nog kruipt en rondfladdert. Het schimmelige muurwerk wordt verwijderd, de oude vloeren eruit getrokken en door nieuwe vervangen. De halfvergane dakconstructie wordt eraf getrokken en met goed hout weer opgebouwd, het dak opnieuw afgedekt. Deuren en vensters worden erin gezet. Nadat leidingen voor water en elektriciteit aangelegd zijn, wordt er bepleisterd en geschilderd. Zijn alle verdere kleine werkjes gedaan, wordt het nieuwe tehuis bewoonbaar ingericht. Nu is het klaar om te betrekken.

De gewekte geest weet waar het voorbeeld naar toe wil. De aarde is dit huis. God heeft voor de tweede variant gekozen en zal uitmesten en renoveren. Vanaf de kelder, in de overeenstemming het onderbewustzijn met al zijn verborgen begeerten en demonische woekeringen, via de verschillende etages en kamers als de meest verschillende onjuiste levensbeschouwingen met hun onmenselijke politieke en economische systemen en structuren, tot aan de zolder, in de overeenstemming de oude stoffige geloofssystemen van de verschillende wereldreligies en de in geestelijke hoogmoed gevangen spirituele denkwijzen, wordt van zijn kern ontdaan en gereinigd. Niets blijft er achter.

Zo treedt nu in werking wat sinds lang werd geprofeteerd: De aarde wordt weer omgevormd tot een huis voor Gods kinderen. Zo'n reiniging geschiedt ook met het zielenhuis van ieder mens, voordat de Vader in hem gaat wonen.

* * *

De weeën

Jezus Christus heeft met Zijn wederkomst steeds weer getalmd om voor de aardse bevolking een afkeren van hoogmoed en boosheid en dus een zachte en pijnvrije entree in het tijdperk van het ware en goede mogelijk te maken. Maar er heeft geen omkering plaatsgevonden. Integendeel: De mensheid heeft zich zo ver van haar goddelijke identiteit verwijderd, dat ze niet meer in staat is om zich uit eigen kracht uit de satanische verstrikking te bevrijden.

Maar nu kan haar verlossing niet langer op de lange baan geschoven worden, omdat het anders een doodgeboorte wordt. De weeën zijn allang begonnen, de tussenposen worden gestaag kleiner, de pijnen worden intensiever, steeds grotere catastrofes volgen elkaar steeds dichter op. De situatie zal zich in de loop van het derde decennium toespitsen, totdat de mensheid tenslotte het Licht der wereld zal waarnemen.

* * *

Het jaar 2012 werd in enkele profetieën genoemd, waar het als veelzeggende datum voor de verdere ontwikkeling van de mensheid werd genoemd. Inderdaad begonnen de weeën van moeder aarde zich in dat jaar te versterken.

Aan de ene kant door de waan van verblinde mensen: De aanslagen namen toe, oorlogen werden ingeleid, door religieuze en politieke vervolging werden volksverhuizingen op gang gebracht. Aan de andere kant intensiverden zich de op grond van de verkeerde leefwijze teweeggebrachte natuurcatastrofen: Droogte, hagel, overstromingen, stormen en tornado's, aardverschuivingen en aardbevingen, alsmede geweldige vuurzeeën teisterden veel landen en verwoestten daarin grote delen. Misoogsten, epidemieën onder mens en dier zijn drastisch toegenomen. In de egoïstische handelwijze van de mensheid manifesteren zich de wonden van de aardeziel.

Met alle catastrofale gebeurtenissen is de goddelijke instraling tegelijk verhoogd, die zich al naar gelang van bewustzijnsafstemming doet gevoelen. Christenen die hun hart voor hun hemelse Vader

geopend hebben, ervaren Zijn genade in een eerder niet gekende intensiteit. Hen kan Hij nu tot Zich trekken en aan hun ware bestemming overgeven. Aan Zijn hart zijn ze beschermd in de dramatische gebeurtenissen van de komende jaren en dagen.

* * *

De wereld zal in toenemende mate in een chaos storten. In het globale oorlogsgebeuren, vergezeld van natuurcatastrofes van gigantische omvang, zal er geen enkele bescherming meer voor de goddeloze mensheid zijn. Zonder de Vader zal men machteloos aan de komende gebeurtenissen uitgeleverd zijn. Velen zullen met wereldse mechanismen en middelen proberen zich nog enige bescherming te verschaffen, maar dat zal op het laatst niet meer mogelijk zijn. Alleen de elite van de rijken en machtigen heeft zich in het verborgene overlevingsruimten geschapen – maar hun dagen zijn allang geteld.

Het gros van de aardse bevolking zal dan niet meer in staat zijn om om redding te bidden, want waar moeten ze opeens het geloof aan een liefhebbende God vandaan halen? Waar het vertrouwen op een hemelse Vader? Juist dan wordt het geroep luid: “Wat is dat voor een God die zulk leed over de aarde brengt!” of “Er is geen God, want die zou dat allemaal niet toelaten!”

In het verloop van het eindtijdgebeuren zullen de beschermgeesten van de individuen die zich aan het kwade hebben overgegeven, zich terugtrekken en hen geheel aan de duisternis overlaten. Er vallen hun geen lichte influisteringen meer ten deel. Ze hebben dan geen geweten meer, want dat van hen hebben ze in de afgronden van hun verlaten zielenlandschappen begraven. De beschermengelen zullen zich ook terugtrekken van de mensen die in hun egoïsme geen liefde tot God en de naasten konden toelaten, ze worden aan hun treurig lot overgelaten.

De liefdevolle en daadwerkelijk christelijke mensen bevinden zich in de apocalyptische stormen en omwentelingen geborgen aan de zijde van de Vader. Ook van hen zullen enkelen weggenomen worden, maar de dood heeft geen verschrikking voor hen en het wordt dikwijls een vreugdevol ingaan in het Vaderland aan gene zijde.

Het is nu genadetijd. Nu kan men in korte tijd contact met de hemelse Vader tot stand brengen en Zijn aanwezigheid deelachtig worden, want conform de intensiteit van de duisternis wordt steeds de juiste maat aan geestelijk licht gebracht – vooropgezet dat men het serieus meent met zijn overgave aan de goddelijke liefde.

Maar eens zal deze deur dichtgaan en veel geweeklaag en gejammer zal over de aarde schallen in het zicht van de waarheid. Dan zal de scheiding van de geesten voltrokken zijn, en zullen goed en kwaad gescheiden wegen gaan. De een opklimmend in het licht van Gods liefde, de ander vallend in zijn liefde tot de wereld. Want zonder liefde is bestaan niet mogelijk, zelfs de onmetelijk diep meest verdorven geest heeft alleen een bestaan in de liefde tot zichzelf.

* * *

Een dergelijk apocalyptisch gebeuren als dat wat ons te wachten staat, veroorzaakte eens het uitsterven van de dinosauriërs. Deze hadden in het verloop van hun bestaan verschillende opdrachten. Onder andere transporteerden ze door hun voortdurende voedingsopname meer dan miljoenen jaren reusachtige hoeveelheden plantaardig gebonden zielesubstanties naar een vrijere ontwikkelingsstrap en schiepen tegelijk mest die weelderige en veelsoortige vegetatie voor de aarde mogelijk maakte. Op grond van hun al te sterke populatie konden andere diersoorten zich echter beperkt vermeerderen respectievelijk uitbreiden – ze waren slaafs aan de geweldige heersers overgeleverd.

Om een verdere trede van evolutie van de ziel mogelijk te maken was er een globale reiniging van de tirannieke overmacht nodig. Het instrument daarvoor was een ingreep in de vorm van een asteroïde. De zielen van de dinosauriërs konden toen in fijnere en nieuwe diersoorten met andere opgaven overgaan.

In overdrachtelijke zin is het nu ook zo. De mensheid is rijp voor de volgende stap van haar evolutie van ziel en geest. De oude mens is uitgediend en zal uitsterven. De nieuwe mens wordt niet meer door onechtheid, grootheidswaan en onnozele zelfverheerlijking onderdrukt. Hij is zich van zijn afkomst en bestemming bewust en leeft rechtmatig volgens zijn aard.

* * *

Het uitsterven van de huidige dinosauriërs

Rooms-katholieke kerk, pausdom

De katholieke kerk heeft haar macht zwaar misbruikt en draagt de hoofdverantwoordelijkheid voor het feit dat in het christendom geen juiste kennis van God bestaat. Reeds haar oprichting met de bewering dat Petrus haar stichter is, is een leugen, omdat Petrus nooit een religieuze hiërarchie heeft gesticht. Barbaarse kruistochten, foltering en moord, brutaal kindermisbruik en verkrachting kenmerken het dubbelhartige, intrigante en op macht beluste bis- en pausdom van het laatste millennium. Pedofiele priesters zijn tot op heden aan geen enkele officiële jurisdictie onderworpen en genieten de bescherming van hun onbenullige overheid.

In het verloop van hun machtsuitoefening heeft de rooms-katholieke kerk rijkdommen van onschatbare waarde bijeen verzameld en ondanks ten hemelschreiende armoede en hongersnood worden deze verder opgepot. In plaats van de eigen rijkdom te gebruiken, roept men vol piëteit de bevolking op om in overeenstemming met het gebod van de naastenliefde aan de armen te geven.

Pausen reizen graag naar arme landen om troost te geven en katholiek-messiaans liefde te prediken. Vol tranen en dankbaarheid hongeren en lijden de volkeren daarna graag vol gebrek verder en verwachten vol verlangen een geschonken hemel na het aardse sterven. Verblindings en naïviteit, eendrachtig verenigd, dienen ook hier satanische belangen.

Twijfelachtig idealisme en af en toe onder vroomheid verborgen aanmatiging en/of geestelijke hoogmoed van veel pastoors en bisschoppen, maar ook gewoonte, lichtgelovigheid en domheid van miljoenen gelovigen worden gebruikt voor de instandhouding van dit pseudochristelijke regime, dat met geperfectioneerde schijnheiligheid de mensheid nog steeds verblindt, als bewakers van hemel en hel nog altijd angst probeert te verspreiden en hun afhankelijke leden door zogenaamde zondenkwijtschelding verder in hun klauwen vasthoudt.

In hun monsterachtig-religieuze leugengebouwen, zichtbaar in de kerken en domkerken van deze wereld, veelal opgericht met het bloed van werkslaven, woonde en troonde echter nooit een God. Gods kerk is de natuur, Gods kerk is de barak van een armoedig gezin, Gods kerk is een hart dat Hem liefheeft. Pas wanneer een waarachtig christen een kerkgebouw betreedt, wordt dit met Gods aanwezigheid geheiligd.

En ook wanneer de versteende structuren langzaam openbreken en daarmee oppervlakkig openheid voor de wereld tentoongesteld wordt, springt de geestelijkheid daarmee alleen mee op in de blindenstoet van verkeerd begrepen geestelijke openhartigheid, die de weg bereidt voor verwateren en verwereldlijking van de christelijke leer, waarop deze zich in toenemende mate in banen van rationele verklaringen zal bewegen. Deze aanpassing aan de tijdgeest benut de roomse overheid als reddingsboei om in het tijdperk van verlichting niet in de traditionele dogma's van Bijbelse wonderdaden te verdrinken. Daarmee werpt ze echter essentiële christelijke waarheden overboord en bouwt nu aan de andere kant van de schijnheiligheid mee aan een tolerantiereligie met een ontgoddelijkte Jezus Christus en aan de anonimiteit van een ongenaakbare en onbereikbare eenheidsgod.

Zo vecht het door machtsbehoud gedreven instituut er met alle middelen tegen dat de Geest van Jezus Christus de harten van de mensen tot leven wekt, want de ware God vormt een bedreiging voor hen. Hem heeft ze achter Rome's gesloten deuren veilig opgeborgen of aan behendig sektarisme toegeschreven, want een verspreiding van de niet in de Bijbel genoemde goddelijke openbaringen zou het eind van de clerus en van het pausdom betekenen. De mensheid zou gewaar worden dat ze God in zich draagt en in het ware geloof ieder moment met Hem kan communiceren, en dat een hiërarchische geloofsorganisatie absoluut onnodig, ja zelfs antigoddelijk is.

Meer dan duizend jaren heeft Satan de kerk als wapen voor versluiering van de waarheid kunnen inzetten, maar nu is dit instrument nutteloos, aanzien en geloofwaardigheid gaan voorbij. Veel passagiers verlaten het zinkende schip, de slapende medereizigers zullen met de verblinde bemanning ondergaan.

Na de vernieuwing van de aarde zullen deze en andere pseudoreligieuze organisaties uit het bewustzijn van de mensen verdwenen zijn. Men zal God weer in zijn hart aanbidden, staande in het licht van de enige waarheid die Jezus Christus heet. Dit gebeurt zonder uiterlijke pracht en dode ceremonie. Dan kan de Vader in de naam van de liefde een nieuwe kerk op aarde oprichten. De

godsdiensdiensten zullen gedragen zijn door waarachtige toewijding; levend geloof zal de gebeden vullen en in de harten van de gelovigen zal vreugde op vreugde zijn.

Ik wil er nog aan toevoegen dat er zeker in elke confessie oprechte en onbaatzuchtige bisschoppen, pastors, priesters en kloosterlingen zijn – en waarachtig gelovigen. Zelden is een religieus instituut geheel en al blind en verdorven. Door de kerken in het leven geroepen verenigingen en organisaties hebben op sociaal en humanitair gebied veel goeds tot stand gebracht en doen dat nog. Maar wanneer de rotte en vermolmde boom geveld wordt, worden ook de afzonderlijke groene loten mee verwijderd.

Maar God is een rechtvaardige God en een vriendelijke Vader. Hij zal de groene loten verzamelen en in verse aarde zetten. Hij zal ze begieten met het water van Zijn barmhartigheid, opdat uit hen bomen van het leven ontstaan, die de mensen hemelse vruchten aanreiken.

* * *

Een verschrikkelijke pijn zal deze aarde doen schudden. Alle catastrofes en ongelukken tot nu toe bij elkaar opgeteld brachten minder ellende en dood dan datgene wat ons onder de gegeven omstandigheden te wachten staat. Er zullen toestanden heersen die men zich hier te lande nauwelijks kan voorstellen. Vooral de zogenaamde wereldmachten zal het zwaar treffen.

De USA waren oorspronkelijk een begenadigde natie, nu is het een gevallene. Dit door machtsbezetenheid en corruptie geregeerd land heeft voor hoogmoed en groothedswaan een troon opgericht. Van daaruit verleidt en regeert de satanische geest de welstandswereld, hier bevindt zich de bron vanwaar de volkeren der aarde hun zielendodend voedsel betrekken. Hier verbergen zich bestuurders en zij die aan de touwtjes trekken van een beoogde een-wereld-regering. Van hieruit worden dictaturen ondersteund, oorlogen ingeleid en vluchtelingstromen in gang gezet. Dit land is als geen andere verantwoordelijk voor de verdomming en verslaving van de mensheid.

Daarom zal deze natie hierin het zwaarst mee beschadigd worden – ze zal na het apocalyptisch gebeuren praktisch niet meer bestaan. Natuurcatastrofes van reusachtige omvang zullen geweldige verwoestingen aanrichten en doen dat al. Het verschijnen van de komeet en de erop volgende gebeurtenissen zullen dit land tenslotte de das om doen. De opgerichte steden in de diepte van de bergen zullen geen bescherming bieden, de mensen daarin worden bedolven. Alleen de liefdevolle en getrouwe kudde van de Vader, verdeeld over het hele wijde land, worden gered. Uit hen zal een volk ontstaan dat bestaat uit waarachtige kinderen van God. Ook andere grootmachten evenals talrijke kleine naties en eilandstaten wordt hierin zware schade toegebracht. Ze zullen na de gebeurtenissen van de eindtijd in huidige vorm niet meer bestaan.

Algemeen zal overleven in de laatste tijd geen toeval zijn. Men hoeft zich uiterlijk niet voor te bereiden, belangrijk is alleen de innerlijke voorbereiding. Het hart moet in de Vader zijn houvast en plaats vinden, dan is men beschermd en weet men wat gedaan moet worden. Dat is alles, meer is niet nodig.

* * *

In de weeën van mijn ontwaken namen de geestelijke boodschappen in toenemende maten een profetische vorm aan. Toen ik in september 1991 op het uitzichtplatform van het World Trade Center stond, kreeg ik een ingeving dat dit deel van Manhattan verwoest zou worden. Precies tien jaar later stortten de beide torens in en veel mensen verloren daarbij hun aardse leven.

Het hart van New York, Manhattan, is het summum van materialisme en decadentie. In samenwerking met de financiële wereld in Londen bevindt zich op deze plaats het kapitalistische machtscentrum van de aarde. De Twintowers van het World Trade Center stonden symbolisch voor de beide steunpilaren van de hoer van Babel: Een voor de heersende financiële wereld als inhalige slaaf van satanische groothedswaan, de andere voor de uitbuitende en van macht bezeten wereld-economie-concerns.

Als waarschuwing liet God het toe dat beide torens tot instorten gebracht werden. Het derde grote gebouw dat ook onder dubieuze omstandigheden instortte, evenals de ander WTC-gebouwen die vanwege de zware beschadigingen verder afgebroken moesten worden, staan voor de satellietenorganisaties van de Babylonische toren. De ineensstorting van deze zeven gebouwen symboliseert de ophanden zijnde catastrofe en ondergang van alle aardse systemen.

Dat op dezelfde plaats een nieuwe toren met de naam One World Trade Center opgebouwd werd, staat vergelijkend voor de globale ‘internetverbinding’ van marktbepalende financiële en economische

ondernemingen onder het dak van uniforme antichristelijke wereldheerschappij – wat in de satanische aardse sfeer al gebeurd is.

Aan het eind van dit duistere tijdvak zal er naar het zich laat aanzien opnieuw een verschrikkelijke aanslag op New York plaatsvinden. Spoedig daarna komen ontwikkelingen op gang die op een verwoestende oorlog uitlopen.

* * *

De Apocalyps

Nog eens wil ik benadrukken dat de volgende voorspellingen steunen op het tegenwoordige ongeloof en het daaruit voortvloeiende zondige gedrag van de mensheid. Zowel de regionale alsook de globale intensiteit en complexiteit van het apocalyptisch gebeuren zijn gebaseerd op de geestelijke gesteldheid van ieder afzonderlijk, van ieder volk in het bijzonder, alsook van de aardse bevolking in zijn totaliteit.

Zoals al uitvoerig beschreven, zullen amokmakers, het fanatisme van terroristische organisaties en religieuze groeperingen, de machtsaanspraak van grote waanzinnige regeringen en concerns, evenals gigantische natuurcatastrofes wereldwijd steeds meer ellende en nood veroorzaken.

Maar Europa staat ook ander leed te wachten, want in het derde decennium vindt hier een laatste grote oorlog plaats. Vooral het Duitse volk zal een zwaar (nood)lot opgelegd worden. Met de overvalachtige oorlogshandelingen komt onnoemelijke ellende in dit land. Een effectief verzet komt pas laat tot stand, daar zijn al honderdduizenden op een gewelddadige manier aan hun eind gekomen. In de dichtbevolkte gebieden, waar geen gevechten plaatsvinden, heersen energie-noodsituaties en krapte aan voedingsmiddelen. Delen van de bevolking vluchten uit de opeengepakte centra naar landelijke gebieden; daar komt het tot gewelddadige overvallen en plunderingen. Allerwegen heerst angst en chaos.

Deze oorlog is echter ‘slechts’ de inleiding van de eigenlijke apocalyptische gebeurtenissen: Een reeds in profetieën aangekondigde ‘vijand uit de luchten’ (GJE 5/108:2) zal de mensheid angst en schrik aanjagen – en elke oorlogshandeling ogenblikkelijk beëindigen.

In een visioen zag en hoorde ik dit geweldige gebeuren: Ik stond in München bij de Olympiaberg en keek richting het westen. Plotseling ontwaarde ik een reusachtige komeet of asteroïde. In de blikrichting over mij heen donderend doorsneed hij het blauwe zondoorstraalde firmament. Talrijke kleinere delen die hem vergezelden, troffen de aarde en deden branden ontstaan. Toen werd ik in de geest naar grote hoogte ontruikt. Van daaruit zag ik overal mensen in paniek rondlopen, die bescherming zochten tegen de neervallende geselende vuursalvo’s. Velen kwamen om het leven, ik zag erbarmelijk lijden en sterven.

Ik zag de komeet niet inslaan. Dat zal ook niet gebeuren, want op grond van zijn massa zou hij de aarde vermoedelijk verwoesten. Enkele van de delen die hem vergezelden zullen de aarde zeker treffen. In elk geval blijken de wetenschappelijk bewezen verwoestende uitwerkingen van een zeer dicht langsvliegende grote komeet waar te zijn, evenals de inslag van kleinere hemellichamen.

Waarschijnlijk gebeurt deze catastrofe bij verrassing, hoewel men het kosmische gevaar al waargenomen en geobserveerd moest hebben. Waarom? Misschien komt het vanwege de oorlogshandelingen niet tot een (continue) berichtgeving en zodoende kort te voren niet tot een waarschuwing. Mogelijk is men op grond van overhaaste berekeningen niet beducht voor contact – of het projectiel komt ‘regelrecht uit de zon’ en zal dus te laat te zien zijn.

Het met dit gebeuren verbonden ineenzakken van het aardse magneetveld, dat in de volgende teksten nader beschreven wordt, laat de richtende openbaring van de geestelijke duisternis van deze tijd zien.

* * *

Evenals het voorafgaande is ook de volgende beschrijving geen theoretische catastrofe-enscenering zoals ons die in documentaires regelmatig gedemonstreerd worden, maar voorzienbare realiteit. Of de hier volgende voorstellingen overeenstemmen met de huidige wetenschappelijke kennis kan ik niet beoordelen. In hoeverre de elektronische impulsen van het aardse magneetveld voor het fysieke bewegingsmechanisme verantwoordelijk zijn, kan ik evenmin inschatten. Ook ken ik de hoedanigheid van de komeetstaart niet. Mogelijke natuurkundige en chemische processen van het gebeuren kan de onderzoekswetenschap beter analyseren en theoretiseren. Daarom beperk ik mij tot de ontvangen boodschappen en inzichten:

De komeet stort de mensheid in een catastrofe van onvoorstelbare omvang. Maar daarmee verbonden zal er ook een omkering van de polen zijn, een geomagnetische omdraaiing. Het aardmagnetisme is al merkbaar aan het afnemen, de daardoor veroorzaakte elektromagnetische afwijkingen zullen in de komende jaren verder toenemen. De definitieve ineenstorting van dit veld gebeurt echter in één ogenblik op grond van het inwerkende geweld van het hemellichaam. Zijn enorme krachten brengen het verzwakte magneetveld abrupt tot instorting.

In de energetische alliantie van beide gebeurtenissen wankelt de aarde. Als gevolg van haar plotselinge beweging tegen de stilstaande atmosfeer komen er extreme stormen en turbulenties in de lucht. Op veel plaatsen scheurt de aardkorst open, wereldwijd barsten vulkanen uit. Dorpen en steden worden door aardverschuivingen bedolven of door bevingen verwoest. Zeeën treden buiten hun oevers en verzwelgen hele landmassa's. Op grond van het dan ontbrekende schild bereikt kosmische straling het aardoppervlak ongefilterd, wat globale uitval van elektriciteit tot gevolg heeft. Het totale verkeer komt tot stilstand; vliegtuigen die niet in het bombardement van de komeet vernietigd werden, storten neer. Het allesbeheersende internet is buiten werking gezet; alle communicatie begeeft het, wat met het oog op de talloze gewonden bijzonder ernstig is. En natuurlijk komen alle oorlogshandelingen tot stilstand.

Even plotseling als ze na het contact van de aarde met de komeet en de daarop volgende magnetische catastrofe zijn opgetreden, nemen de globale bevingen en stormen weer af. De gas- en stofstaart van het hemelprojectiel, die onstuitbaar over de aardbol is gaan liggen, voegt zich samen met de stofmassa en de aswolken die uit de talloze uitgebarsten vulkanen en de opengescheurde aardkorst stromen. Veel van de razende vuren in de door de brokstukken getroffen regio's verstikken in stof en as. Spookachtige duisternis omhult de aarde.

Ieder mens produceert een specifiek magnetisch veld. Dit complexe biomagnetisch energieveld interageert als elk ander magnetisme met het magnetisch veld van de aarde, dat daardoor rechtstreeks invloed op de hersenactiviteit uitoefent. De catastrofe van het aardse magneetveld veroorzaakt dus een drastische verandering van ons bewustzijn. Ons denken dat om te functioneren elektromagnetische impulsen nodig heeft, is nu aan buitengewone omstandigheden blootgesteld. Dit gebeuren beschrijf ik zowel in de beschouwing van deze als van gene zijde, waarbij de toestand van de geestelijk doden hier met grotere prioriteit ter sprake komt, omdat die het gros van de aardse bevolking vormen.

Op aardse benaderingswijze:

Omdat de catastrofe de mensen voor het grootste deel onvoorbereid treft, zullen velen vertwijfelen. Ze zijn zich op geen enkele wijze bewust van wat er precies met hen gebeurt. De overlevenden die zich in de openlucht bevinden, dolen gedesoriënteerd rond in de duisternis. Hun toestand is heel beklagenswaardig; hun onverbidde sterven als ze het verstikkende stof inademen, biedt een jammerlijke aanblik. De ongelovigen in de huizen wachten bang op de dingen die komen. Al naar hun zondenlast is hun toestand vergelijkbaar met een lichte tot zware depressie – een ontzettende toestand van beklemming en melancholie, waar men niet aan kan ontkomen.

In geestelijke zienswijze:

Door het ophouden van de denkimpulsen en gedachtenstromen worden de aardebewoners in hun werkelijke geestelijke toestand verplaatst. In hun (zielen)huizen brandt geen kaars – “alleen gewijde kaarsen branden”, zeggen de profeten. Met de gewijde kaars wordt hier het in het hart ontvlamde licht van de liefde tot God bedoeld, dat in zielenduisternis zegen geeft. Met de niet gewijde kaars wordt het licht van het goddeloze wereldse verstand bedoeld, dat nu zonder werking is. Nu is men onbeschermd uitgeleverd aan zijn anti-goddelijke energievelden.

Zonder uitzondering wordt ieder mens geconfronteerd met zijn werkelijke geestelijke toestand en spreekt daarin recht over zichzelf (hetzij in onwaarheid en goddeloosheid tot de dood of in waar geloof tot de opstanding). Er vindt een grondige zielenopenbaring plaats, die men eigenlijk pas bewust ervaart als men zijn aardse leven beëindigt, toch moet men op grond van de reiniging van de wereld al tijdens zijn leven zijn sfeer aan gene zijde betreden. Zo wordt een waarachtige scheiding van de geesten voltrokken en naar een rechtvaardig resultaat geleid.

Een toelichting voor een beter begrip: Als een ongelovig of liefdeloos mens zich in uitzichtloze (doods)nood bevindt, komt het tot een psychische instorting, waardoor hij zich bewust wordt van verborgen zielsgebieden. De in dit speciale geval ontbrekende impulsen van het tijdelijk niet meer aanwezige aardmagnetisme versterken deze bewustzijnsopenbaring, omdat de anders voortdurende hersenactiviteit praktisch buiten werking gesteld is. Daardoor bevindt hij zich een soortgelijke toestand als bij de zogenaamde bijna-dood-ervaring.

Bij de mensen die nu hun lichaam blijvend verlaten, komen de hersenimpulsen definitief tot stilstand en worden conform de geestelijke verstandsverbijstering door projecties van de ziel vervangen, terwijl zij die in het aardse bestaan terugkeren zich verheugen in een gereinigd bewustzijn.

(N.B.: Een dergelijk gebeuren beschrijft Eckhart Tolle, toen hij in een diepe depressie een wedergeboorte van de ziel ervaren had. Sindsdien is hij een lichtend voorbeeld voor liefde en medeleven. Op de vernieuwde aarde zullen velen zoals hij geaard zijn, evenwel leven ze in het geloof aan de enige God en Vader in Jezus Christus.)

Als de dood hen niet al door rechtstreekse in- en uitwerking van het apocalyptisch gebeuren achterhaalde, zullen in het vervolg vooral zij die zich in materialisme en liefdeloosheid helemaal van hun goddelijke identiteit hebben losgemaakt, in hun werelden aan gene zijde blijven; ze sterven ook in de vermeende bescherming van hun huizen en bunkers.

Maar Gods barmhartigheid heerst ook hier: Niet weinig zielen bezorgt de nood verlossing. In doodsangst ontvlamt in hun hart een vonk van deemoed, waarin berouw over hun verwerpelijke handelwijze ontwaakt. Voor hen gaat het Vaderhart open en schenkt een uitweg uit de geestelijke verlorenheid. Sommigen vinden daardoor het ware geloof en worden krachtige getuigen van goddelijk leven (opstanding van de doden op aarde op de jongste dag).

Degenen van wie het hart de ontvangst van de nieuwe levenskwaliteit toelaat, staan tijdens de catastrofe en de drie dagen duisternis onder de bescherming van de hemelse Vader. Al naar de mate van liefde-capaciteit verloopt hun richtende ervaring. Mogelijke angst en schrik dienen ter verdeemoediging van beletsels in de ziel alsmede bij de reinigende voorbereiding op de verhoogde liefde- en lichtgesteldheid van de vernieuwde aarde – of van de lichte sferen aan gene zijde, want ook voor sommigen van hen is de aardse tijd met de aanvang van de vernieuwing beëindigd. Engelen begeleiden hen op de weg naar het tehuis aan gene zijde.

De al ontwaakte kinderen van God zijn vervuld van het licht van hun geloof, evenzo van hun aardse tehuis. Tijdens de gebeurtenissen bevinden zij zich in de aanwezigheid van Jezus Christus, hun boven alles geliefde Vader (wegrukking). Ook van hen beëindigen enkelen het leven op aarde, want hun opdracht is nu vervuld. Blij verlaten ze hun lichaam en betreden meteen het hemelse Vaderland.

Tengevolge van de oorlogszuchtige controverses, de catastrofale uitwerkingen van de komeet alsmede de gevolgen van de magnetische catastrofe is al een derde van de bevolking op aarde om het leven gekomen. Daar veel meer tijdens de driedaagse duisternis hun lichaam blijvend verlaten, is de mensheid zeer gedecimeerd.

Zij die wereldwijd overleven zijn de stamouders van de komende generaties. Ook als ze een uiterlijk moeilijke weg moeten begaan, zijn ze overeenkomstig hun trouw aan God in hoge mate gelukkig en tevreden. De reeds in de geest ontwaakte en wedergeboren broeders en zusters zijn dragers van goddelijke liefdesmacht, ze manifesteren de geestelijke wereld in de materiële wereld, ze dragen de hemel naar de nieuwe tijd.

* * *

Scheiding van geesten in de lagere sferen.

De loutering van deze planeet gaat vergezeld van de zuivering van de aardse sferen aan gene zijde. Ook hier zal het licht van God binnenschijnen om een volledige en omvangrijke reiniging te waarborgen. Bij het openen van de zielengraven wordt de doden op hun dwaling gewezen, nu hebben ze de mogelijkheid tot ommekeer.

Enkelen zullen zich in ontzetting over hun nu voor hen zichtbare diepe afgrond bezinnen, hun zelfgeschapen duisternis zal in de stralen van de goddelijke liefde duidelijk worden. Nu kunnen ze in Gods genade uit hun graven opstaan (opstanding van de doden aan gene zijde op de jongste dag). Als ze de hand van de Vader vastpakken, dan gaat de reddende poort voor de entree in de lichtende gebieden voor hen open.

De hardleerse mensen zullen zich afwenden en in hun boosheid nog meer verharden. Ze zullen in de afgronden van hun ziel wegkruipen, waar ze door hun zonden als het ware opgevreten worden. Pas na een eeuwige tijdsduur kan hier bevrijding plaatsvinden.

* * *

De wolk van de duisternis

Om een complete reiniging op alle levensgebieden te waarborgen, is de vrijmaking en loutering van ruwe natuurkrachten in en op de aarde noodzakelijk. Daarom gaat parallel aan de zielenopening van de mensheid de opening van de poorten naar de onzuivere natuurgeesten vergezeld. De boze geesten in de lucht ontladen hun toorn in verwoestende stormen en onweer, de agressieve aardgeesten doen zich in de materiële wereld overeenkomstig gevoelen als giftig gas, verstikkende stof en as die uit de overal opgebroken aardkorsten en vulkanen stromen.

Samen met de duisternis die de komeet op de aarde slingerde, vormen ze de wolk van de dood. Daarbij komen de vrijgemaakte verwoestende krachten uit de beschadigde atoomreactoren. Ze brengen de dood aan al het leven dat zich in hun nabijheid bevindt, echter niet aan de mensen en dieren waarover de hemelse Vader Zijn beschermende hand houdt.

Al deze levensgevaarlijke energieën worden tenslotte door de gezamenlijke geestelijke werkers gekalmeerd en gereinigd en in die vorm weer naar de aarde teruggeleid; daarom wordt het binnen een paar uren licht in de duisternis – dit is een bovennatuurlijk gebeuren. Ter voltooiing ademt de Vader Zijn adem over de aarde. Die waait de nog aanwezige giftige neerslag weg en schenkt de nieuwe wereld reinheid en vruchtbaarheid.

* * *

Dit is in een duidelijke en veelzeggende beschrijving de gebeurtenis van de Apocalyps van de eindtijd, alsmede van de drie dagen durende duisternis, waarvan profeten en zieners van alle tijden min of meer begrijpelijk getuigenis aflegden. Het is het jongste gericht dat ieder mens als oorzaak en gevolg altijd in zich draagt en dat zich eigenlijk pas na het afleggen van het lichaam in de sferen aan gene zijde individueel kenmerkend openbaart – in die dagen echter komt het tot een algemeen geldende richtende beslissing.

* * *

Verdere inzichten en toelichtingen **De apocalyptische ontwikkelingen in geestelijke benadering**

Elke catastrofe heeft een inwendige betekenis – of: In het stoffelijke scheppingsgebeuren wordt door het wederzijds in-elkaar-grijpen van geest en materie elk geestelijk proces tot oorzaak van een materiële reactie, die weer consequenties in de wereld aan gene zijde met zich mee brengt. Zo ook de komeet. Zijn gevolgen op de toestand van de aarde komen overeen met de processen die zich afspelen in het bewustzijn van het heelal, dat eveneens aan het wankelen geraakt en onderworpen is aan een ernstige vernieuwing.

Wie was en is voor de mensheid altijd een vijand? Het is de waarheid. De komeet is een afgezant van de waarheid. Hij zal onverwachts aan de hemel verschijnen. Krachtig rukt hij de wereld uit haar doodsslaap. Terwijl hij haar ware toestand aantoon, hult hij haar tenslotte zichtbaar in haar geestelijke duisternis.

Ondanks of juist vanwege de sterke toename van leugen en bedrog brengt de geest van de waarheid nu al veel onwaarheid aan het licht. Terwijl ongeloof en materialisme gestaag toenemen, straalt tegelijk de geestelijke zon in het zondige wereldse duister en wordt zo voor menige boosdoener tot gericht. Deze uitstraling van de waarheid is voorloper van de openbaring van de waarheid – en zal tenslotte alle onwaarheden en waanvoorstellingen doordringen en voor schut zetten: *“Zie, Ik kom als een dief in de nacht!”*

Dit is de wederkomst van Christus, die komt in de ‘wolken des hemels’. De wolken stellen hier de onhoudbare opvattingen van het wereldse verstand voor, die de hemel – de goddelijke liefde – in de mens bedekken. Jezus Christus zweeft natuurlijk niet in zichtbare gestalte naar de aarde neer. Het is een geestelijke wederkomst, die al sinds geruime tijd plaatsvindt, echter alleen door Zijn getrouwe kinderen waargenomen wordt. Voor de goddeloze wereld zal Zijn verschijning iets plotselings zijn.

* * *

Vuur speelt bij de reiniging van de aardse wereld een belangrijke rol. In de komende jaren wordt de mensheid herhaaldelijk door geweldige vuuruitbarstingen overvallen. Aan het bittere einde straft de komeet de aarde met pijnlijke zweepslagen en ontsteekt talloze vuren.

Dit zijn de brandende zweepslagen waarmee Jezus Christus de tempel te Jeruzalem bijna 2000 jaar geleden gereinigd heeft: *“En Jezus ging de tempel van God binnen en dreef alle verkopers en kopers eruit en stootte de tafels van de wisselaars en de stoelen van de duivenverkopers omver en sprak tot hen: “Er staat geschreven: Mijn huis moet een huis van gebed zijn; maar jullie hebben er een moordkuil van gemaakt!””*

Het uiterlijke vuur symboliseert het reinigingsvuur van de ziel, dat door het licht van de waarheid ontstoken wordt. Dit innerlijke branden is zeer pijnlijk, ik heb het ervaren. Zich in zijn wereldse verlorenheid en leugenachtigheid beschouwen doet pijn, heel erg pijn.

Dan komt het er op aan of er nog een vonk deemoed in het hart is, die geloof aan een Vadergod mogelijk maakt, waardoor men aan de geestelijke dood kan ontkomen. Is er geen deemoed aanwezig omdat de mens zich in zijn ijdele hoogmoed helemaal met eigengerechtigheid heeft volgestopt, dan treft de waarheid hem zeer pijnlijk. Die vreet zich quasi met geweld door de verharde ziel zoals een vuurgloed zich door materie vreet. De deemoedige ziel daarentegen laat waarheid zonder weerstand binnenkomen en verenigt zich met haar in volle toegewijde liefde.

* * *

Het magneetveld

Het aardse magnetisme wordt opgewekt door de aardkern. Het is het hart van deze wereld. Magnetisme is in eigenlijke zin de goddelijke liefdewil die daarin en daaruit alles tot leven brengt en in stand houdt.

Het hart van de aarde zal drie dagen ophouden te kloppen – de psychologische/subjectieve tijd staat ondertussen stil. Intussen vindt er een omvangrijke en krachtige wereldoperatie plaats, de ‘bipolaire storing’ wordt opgeheven. Daarna brengt de hemelse Vader opnieuw het hart van de aarde aan het kloppen, het magneetveld bouwt zich weer op.

Nu is de aardse polariteit kwalitatief zuiver en hoogwaardig. Samen daarmee vormt ons bewustzijn zich harmonisch, fijngevoelig en goedhartig. De mens staat met moeder aarde in kosmische harmonie. Daarmee is de wereld zowel in haar eigen zielefeer alsook door de liefdevolle levenswijze van ieder mens waarachtig vernieuwd.

* * *

Menigeen zou misschien uitleg willen over hoe de duisternis zo snel als ze gekomen is weer verdwijnt. In het natuurlijke verloop zou onze planeet jaren-, misschien decennialang in duisternis gehuld zijn. Leven zou dan niet meer mogelijk zijn.

Uiterlijk bekeken is het een mengsel van stof, as, rook en zwaveldamp dat uit de aarde stroomt en als staart van de komeet door de atmosfeer opgevangen wordt. Maar eigenlijk zijn het geestelijke wezens in de natuur, die de aardbol in een meer of minder dichte tot ondoordringbare nevel hullen, die geen zonlicht doorlaat. Ze worden na verloop van de drie dagen door dienstbare engelen weer naar hun verdere bestemming geleid.

Een deel dient voor de nieuwe aarde als meststof voor een rijke plantengroei. De weerbarstige en razende geesten worden opnieuw in aardse materie gebonden of in het heelal vrijgelaten, waar ze, door asteroïden opgevangen, langs nagenoeg eindeloze banen hun woede kunnen afkoelen totdat de kosmische brokstukken eens naar een ander gesternte geleid worden of zelf tot een bewoonbare wereld gevormd worden.

Wat de satanische geest betreft: Hem wordt elke macht ontnomen, zijn invloed voor een bepaalde tijdsduur geheel aan banden gelegd. De kracht die de mensen tot nu toe tot hoogmoed en meedogenloze zelfzucht verleidde en zich daardoor in hun ziel quasi inlijfde, wordt aan het wereldbewustzijn ontnomen. De onzinnige en barbaarse woekeringen van het gevallen mens-zijn behoren zodoende tot het verleden.

De in samenspel met de materiële verleidingen van actieve egocentrische delen van de ziel kunnen zonder de achterbakse satanische inwerking nu vol licht en liefde gehandhaafd en doelgericht als instrument voor het geestelijk ontwaken gebruikt worden. In de gezuiverde atmosfeer, verbonden met de goede geesteshouding kan een met God overeenstemmende ontwikkeling wezenlijk onbelaster plaatsvinden dan in de voorafgegane millennia.

* * *

Aantekening bij geestelijke toestanden

Voor sommige lezers klinken de hier beschreven ontwikkelingen misschien te fantastisch. Velen zullen mij voor een fantast of een religieuze fanaticus houden – of alleen vermoed over de beschrijvingen van de eindtijd glimlachen. Als men geestelijk nog niet wakker is – wat niet kleinerend bedoeld is – en de toestanden van de wereld aan deze en aan gene zijde niet doorziet, is zo'n reactie begrijpelijk.

De natuurwetenschappelijke signatuur permitteert geen geestelijke wereld om ons heen, van welke aard dan ook, een geestelijke wereld die de eigenlijke krachten in en achter de verschijningsvormen voorstellen. En dat de komeet niet toevallig op de aarde afkomt, maar een noodzakelijk instrument voor een globale zuivering betekent, is voor het geconditioneerde verstand absoluut ondenkbaar.

Aan de geestelijke realiteit geloof geven of die zelfs kunnen zien, vereist een radicale loslating van de vormende en alles beheersende stellingen en theorieën van een goddeloze maatschappij en wetenschap, die in hun verblinding beweren te zien. Pas in het vrije inzicht dat hij alleen in de liefdevolle wil van God zinvol bestaat, herkent de mens zichzelf in het bewustzijn, waarin en waaruit voor hem de werkelijkheid achter de wereld van schijn zichtbaar wordt.

Zo'n overgave vraagt deemoed. Hier wordt geen kruiperige deemoed bedoeld. In natuurlijk - kinderlijke deemoed voor onze hemelse Vader te staan, openhartig en oprecht, zich bewust van de eigen onvolmaaktheid en zondigheid, en zo Zijn innige toegenegenheid en onvoorwaardelijke liefde te ervaren, is een heerlijk geschenk, dat een nooit gekende vrijheid en vreugde openbaart.

* * *

Rechtsmacht

De vrije wil is hoogste gebod van deze schepping. Dan vraagt men zich misschien af: "Is het goddelijk gericht niet een inbreuk op onze vrijheid – en leidt dus tot verlies van de vrije wil? God oefent immers op de meest verschillende manieren dwang op de mensheid uit!"

Nee, dat is niet zo. Als God Zich aan een gebod onderworpen heeft, dan is het de inachtneming van de vrijewils-beslissing van Zijn schepselen. Een apart of algemeen gericht is niets anders dan het resultaat van verkeerd gedrag. Oorzaak en gevolg zijn wetmatigheden van kosmische orde, die op elk bestaand vlak gegeven zijn. Ongelukken, natuurrampen en oorlogen zijn gebeurtenissen door eigen schuld, waarin en waarmee de mensheid zich eigenmachtig richt.

Alleen in deze speciale fase moet de Vader ingrijpen, omdat de geloofsafval zodanig sterk is toegenomen, dat enerzijds de goddelijke roeping van de mensen volkomen verloren ging, anderzijds de aardse waanzin zo'n omvang bereikt heeft dat de aardse bevolking zichzelf en haar planeet door oorlog, milieuvervuiling en radioactieve straling dreigt te vernietigen. Het is zegge redding van de ondergang in de laatste minuut. Omdat de werktuigen daarvoor van natuurlijke aard zijn, want de komeet en de poolsprong zijn elementaire krachten, wordt er geen dwang op het denken en willen uitgeoefend. Het geloof blijft dus vrij.

Wat de gerichtelijke scheiding van de geesten betreft: Een rechtspraak omvat de uitleg van absurde of boosaardige leefwijze, waarbij zij, die de verkeerde weg zijn gegaan, de mogelijkheid hebben zich bewust te worden van hun verkeerd gedrag. De rechtspraak vormt de grondslag voor een nieuw individueel of collectief bewustzijnsstelsel, dat met een goede wil opgericht en in stand gehouden kan worden.

De algemene zielenopenbaring met als doel de geesten te scheiden, is wel onderworpen aan een goddelijke rechtsmacht, maar daardoor is de vrije wil niet buiten werking gezet, want ondanks het bekennen van zijn schuld kan de mens in zijn sfeer net als voordien autonoom willen en bezig zijn. In het licht van de waarheid kan hij de Vader om verlossing vragen of in arrogantie, koppigheid en hoogmoed zichzelf verder bedriegen en daardoor in zijn ziel nog meer verharderen – en zich dus aan Satans doodsmantel aanpassen. Het is altijd de mens zelf die zijn lot overeenkomstig zijn willen en handelen bepaalt. Causaliteit bepaalt zijn bestaan hier in dit leven alsook aan gene zijde.

* * *

Woorden die wakker schudden voor het wereldgericht door Vasula Ryden, een profetes van de eindtijd:

De Vader: *“Als het uur van de duisternis komt, zal Ik jullie je innerlijk laten zien. Ik zal jullie zielen van binnen naar buiten keren. En als jullie zien hoe gitzwart jullie ziel is, zullen jullie niet alleen leed ervaren als nooit tevoren, maar jullie zullen je pijnlijk op de borst slaan en zeggen dat jullie eigen duisternis nog veel erger is dan de duisternis die jullie omgeeft.”*

Vasula: “In deze boodschap gaat het om de dag van waarschuwing, waarop ieder mens een volkomen openbaring voor zijn ziel zal hebben, om met de ogen van God zijn zondigheid en erbarmelijkheid te zien. We zullen ons bewust worden van onze zonden, het zal zijn als een onstoffelijk vuur dat in ons bewustzijn brandt. In zijn licht richt de mens zichzelf. Enkele mensen werden door de Heer al zo bezocht en zijn door dit onstoffelijk vuur gegaan, dat de ziel tot berouw en omkering brengt. Deze daad van barmhartigheid, want het is een daad van barmhartigheid, zal ons onze ziel in Zijn licht tonen.”

Hier zou ik aan toe willen voegen dat angst voor het komende gebeuren niet het motief voor een toewenden tot God mag en moet zijn. Vrees voor God is gerechtvaardigd op het christelijke pad, maar toch neemt dit slechts een oppervlakkige plaats in en ontstaat uit het weten van de onbepaalde almacht van de Godheid. Het ontwaakte kind van God weet echter dat in vol vertrouwen op de liefde van Jezus Christus de geboden vrees voor God de toegangspoort tot nog inniger Vaderliefde is. In het hart van Jezus wordt alles tot liefde. Het hart van Jezus, onbeschrijfelijke liefde ...onbeschrijfelijke liefde.

Ook is het precieze wanneer en hoe van de gebeurtenissen van de eindtijd niet zo belangrijk. Het waarom zou men zich voor ogen en hart moeten houden. In het juiste vertrouwen gaat de deur open die de Vader de mogelijkheid geeft om Zijn kind te behoeden in de stormen van de verandering en bevrijding. Het is juist liefde die ons onder Zijn bescherming plaatst; kinderlijke liefde, zonder bijbedoelingen, vrij van vrees – ze is de sleutel naar het oord van geborgenheid.

(N.B.: Zoals al gezegd, zijn ook verkondigers van het woord van God/profeten onderhevig aan verschillende religieuze en wereldbeschouwelijke kenmerken. Ondanks dat gebruikt de Vader hen als instrument, ook wanneer de boodschappen het stempel van een confessie of spirituele conditionering dragen. Voor een roeping of een speciale goddelijke opdracht telt alleen de gesteldheid van het hart. In deze zin zou men de boodschappen moeten lezen, en niet met het aan de oppervlakte van de woorden klevende kritische verstand. Alleen het hart blik onder het gewaad van het woord en onthult de waarheid van de liefde in elke goddelijke openbaring.)

* * *

Als afsluiting een geestelijk beschouwing

Ik zie het theater waarin het stuk van onwaarheid en dood sinds millennia gespeeld wordt: De verblinde mensheid viert en applaudisseert voor de verleidingen en opvoeringen van Satan, die lichamelijke lust en plezier, geld en macht als levenshoud verkopen en zo de leugen van de materie diep in de zielen verankeren. Een paar ontwaakten proberen het jubelende publiek opheldering te geven, maar ze worden bespot en uit het theater gegooid.

Na het laatste nummer valt het doek, het theater wordt gesloten. Maar de toeschouwers en acteurs willen hun oude vertrouwde plaatsen niet verlaten. Spoedig daarna wordt het gebouw toch afgebroken. Machteloos slaan personeel en aanhangers op de vlucht – maar waar naar toe? Ze kennen elkaar alleen van de voorstelling en zijn nu volkomen radeloos en zonder middelen. Omdat ze geen eigen leven hebben verstarren ze in hun licht- en liefdeloze zielenwoestijnen. Daarin is het koud en verlaten. Zonder voedsel dwalen ze rond en beseffen nu dat ze belogen en bedrogen werden. Maar het is te laat. Hun versteende harten laten geen redding toe.

In de verte zien ze de kinderen van God, die ze eerder uitgelachen en vervolgd hebben en die nu bij de hemelse Vader wonen. Dezen moesten vroeger in de wereld hard aan zichzelf werken en vechten om hun geloof trouw te blijven en geestelijk te overleven. Er zijn ook enkele welgestelden en voorheen werelds machtigen bij. Zij hebben hun rijkdom goed beheerd en hun hoge positie niet voor eigen doeleinden gebruikt. Hun positie wisten ze aan God te danken te hebben en dus handelden ze ook altijd naar Zijn bedoeling.

Word wakker! Verlaat nu dit dode theater! Het hart van Jezus is wijd geopend, oneindig is Zijn liefde.

* * *

Misvattingen

Zo spreekt de Heer, de almachtige God:

“Let op, Ik haal de mensen van Israël uit de volkeren waar ze naar toe moesten gaan en breng hen overal vandaan naar hun vaderland terug. Daar op de bergen van Israël maak Ik van hen een enig volk onder een enige Koning. Ze zullen niet meer twee gescheiden volkeren zijn en ook geen twee gescheiden koninkrijken. Ze zullen zich niet meer door hun afgodendienst en hun afschuwelijke wandaden verontreinigen.

Ik bevrijd hen van hun schuld en maak hen weer rein; Ik breng hen weer terug van hun dwaalwegen. Ze zullen Mijn volk zijn en Ik zal hun God zijn, en de nakomeling van David, gelijk aan Mijn dienaar David, zal hun Koning zijn.

Ze zullen allen één Herder hebben. Ze zullen volgens Mijn voorschriften leven en Mijn geboden in acht nemen. Ze zullen weer leven in het land dat Ik Mijn dienaar Jacob gegeven heb en waarin hun voorvaderen geleefd hebben; voor altijd zullen ze daar leven, hun kinderen en kleinkinderen en alle komende generaties. In heel de toekomst zal een Vorst, die op Mijn dienaar David lijkt, over hen heersen.

Ik sluit met hen een verbond voor altijd en garandeer hen geluk en vrede. Ze zullen zich vermeerderen en tot een groot volk worden. Voor altijd zal Mijn heiligdom in hun midden zijn; Ik zal bij hen wonen en hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Als de volkeren zien dat Mijn heiligdom voor altijd in hun midden is, zullen ze beseffen dat Ik de Heer ben, die Israël als Zijn heilig volk verkozen heeft.”

Dit Bijbelwoord wordt vaak verkeerd uitgelegd en op het joodse volk in de staat Israël betrokken. Maar die heeft met Gods uitverkoren volk niets gemeen. God spreekt hier over het hemelse volk Israël. Daarmee zijn de kinderen van Zijn hart in de betekenis van waarachtige trouw en navolging bedoeld, die verstrooid over de hele aarde leven, en niet de joden die het geografische land Israël bewonen. Zij zullen tevergeefs op hun messiaanse Redder wachten.

Alleen de kinderen die in Zijn liefde werkzaam zijn, zal de hemelse Vader verkiezen en vervullen met Zijn Geest. Hen zal Hij bijeenbrengen op de heilige bergen van recht en rechtvaardig geloof. Hen zal Hij leiden naar hun ware Vaderland, hun geboorteland, hetwelk Zijn hart in Jezus Christus is.

* * *

Nog een dwaling is gelegen in het feit dat velen die deel uitmaken van de rooms-katholieke kerk geloven dat ze na het ‘jongste gericht’ met een door God gekozen paus weer zullen opstaan en de kerk van de toekomst vormen. Dat is puur wensdenken van de leden van deze organisatie en is in hoofdzaak gemotiveerd op de profetieën van katholiek gevormde zielen uit de voorbije duizend jaar. In deze aanmatiging staat ze op één lijn met al de sekten die zich als alleen gered en als heilbrengers van de mensheid beschouwen.

De nieuwe kerk is het hart van ieder mens en in de werkelijke zin het hart van God. Katholiek, evangelisch, orthodox of een andere min of meer blinde confessie vinden hier geen plaats.

Men zal wel de niet verwoeste kerken weer gebruiken en ook nieuwe gewijde plaatsen oprichten, waar men zal bidden en goddelijke openbaringen lezen – en mogelijk zal men naar een aards opperhoofd van de nieuwe kerk van Christus verlangen. Maar Gods woord en hart behoren alleen hen toe, die Jezus Christus boven alles liefhebben.

* * *

Hierna een verduidelijking van de ontwikkelingen in de eindtijd. Die worden in de interpretaties van de aanwezige profetieën vaak door elkaar gegooid of onjuist uitgelegd.

Aan de vernieuwing van de aarde gaat de zelfzuchtige en aan de materie verslaafde handelwijze van de mensheid vooraf, begeleid door natuurrampes, moordaanslagen, politieke onlusten en guerrilla oorlogen. In dit scenario bevindt de wereld zich nu. Dan volgt, wat jongste gericht of Apocalyps genoemd wordt, hetgeen een grote oorlog, de komeet, kanteling van de polen en drie dagen duisternis omvat. Aansluitend daaraan begint het rijk van vrede en van liefde.

Na de apocalyptische gebeurtenissen zullen er geen anarchistische toestanden met plunderende en moordende bendes zijn. Het komt niet tot het persoonlijk optreden van de antichrist die de wereld verleidt; evenmin tot een 4^e wereldoorlog en ook niet tot een herhaalde zuivering van de aarde na

zeven jaren met ontrukking van de kinderen van God. Deze interpretaties zijn gebaseerd op gedeeltelijk misverstande of valse voorspellingen van de nieuwe tijd, alsook op verkeerde uitleg van Bijbelse openbaring.

Als God schoonveegt, is het bij de eerste keer grondig schoon. Een hernieuwde globale zuivering kan nog wel mogelijk zijn, maar alleen wanneer Satan na zijn vrijlating aan het eind van de 1000 jaren van vrede zich niet bezint over zijn afkomst en zich niet in deemoed aan de goddelijke wil overgeeft. Probeert hij de weg van de liefde en de waarheid met alle middelen verder te verwoesten, dan zal er een laatste geldige vernieuwing van de aardse wereld door het vuur zijn, waarbij het tot een lichamelijke ontrukking van de gelovigen komt. Aansluitend daaraan wordt de aarde tot paradijs omgevormd. Satan wordt in eeuwige verbanning gezet en heeft verder geen toegang meer in de harten van de mensen.

* * *

Hier het logische verloop van de gebeurtenissen:

- Na 2^e wereldoorlog opleving, vette jaren. Materialisme, kapitalisme. Welstand veroorzaakt decadentie, begeerte en hebzucht.
- Antichristendom. Regeringen, concerns en organisaties met grote waanzinnige doelen. Manipulatie en uitbuiting van de aardse bevolking, hongersnoden in de ontwikkelingslanden.
- Mateloze milieuvervuiling, roofbouw van de aarde, gewetenloos houden van dieren, genetische manipulatie, radioactieve straling door frequenties die onbekend zijn voor de ziel.
- Natuurcatastrofes nemen wereldwijd toe, klimaatverandering.
- Duurte, inflatie, (oudedags-)armoede.
- Aanpassing van de leer van Jezus aan bijgelovige religies alsook van puur zedelijke en ethische principes uit naam van tolerantie en verlichting.
- Moordaanslagen, oproer, burgeroorlogen, guerrilla oorlogen, vluchtelingengebeuren.
- Versterkt optreden van het leger van God – verkondiging van het Godsgericht bij handhaving van de zondige leefwijze. Bespottung van waarachtige christenen.
- Oorlogshaard in het nabije oosten opent de 3^e wereldoorlog.
- beëindigd door de komeet en de poolsprong, die globale catastrofes met miljarden doden veroorzaken.
- Drie dagen duisternis, jongste gericht door waarheidsgetrouw zielsonderzoek, voltooiing van de scheiding der geesten.
- Begin '1000jarig vredesrijk', opbouw van een nieuwe beschaving, algemene geloofsopleving, aan God toegewijde tijd

* * *

Epiloog

Profetieën wijzen op consequenties die volgen op de voor het aangegeven tijdstip aanwezige bewustzijnstoestand van een persoon, van een groep, van een land of van de hele aarde. De voorspellingen zijn onderhevig aan de ontwikkeling van de betreffende mens of van de groep zielen. De basis hiervoor is de vrije wil. Een bepaald profetisch gebeuren kan dus versterkt, afgezwakt of zelfs afgewend worden. In deze zin zijn voorspellingen noch in hun tijdelijk verschijnen noch in hun vorm en uitwerking vastgelegd.

Ingeval van een globale bezinning kon en zou de overgang in een nieuw tijdperk inderdaad weinig heftig of zelfs pijnloos verlopen. Er zou een geleidelijke maar vastbesloten en veelomvattende fusie van goddelijk/geestelijke waarheid en levendigheid met beschikbare politiek, wetenschap, techniek, industrie en economie moeten zijn. Is dat bij de huidige ontwikkeling nog mogelijk?

Wel zijn er personen en verenigingen met een goede instelling, die zonder geweld voor een betere wereld strijden. Dat zijn niet de schreeuwleijkerds en beterseters, redkunstenaars en mooipraters. Het zijn zij die in hun leefomgeving en werkgebied voor het goede en ware instaan, die de liefde dagelijks een offer brengen – meestal zonder herkend te worden door de verblinde wereld.

En er zijn kinderen en jongeren van de nieuwe tijd uit de lichtwerelden naar de aarde gestuurd om in dit gewetenloze en snode tijdperk misschien toch nog een zachte verandering in te leiden. Uitgerust met veel talenten openbaren ze een geesteshouding weg van materiële verrijking en de verstandsmatige denkwijze. Ze roepen op tot omkering, klagen domheid, onwetendheid, geldzucht en

machtswellust van diverse regeringen en bedrijfsleven aan. Ze zijn het sprankje hoop aan de kosmische horizon, waar de tijdgeest en de geest van de eeuwigheid elkaar raken. Maar kunnen zij de doodbrengende lawine van tirannie en verlorenheid stoppen? Het satanische fundament, bestaande uit hoogmoed, heerszucht, leugen en bedrog, regeert tot dusverre heel het wereldgebeuren en houdt elke goedhartige inspanning gecontroleerd klein of vernietigt het weer.

Elke afzonderlijke man of vrouw, elk volk, evenals de mensheid in totaal heeft altijd de vrije keus om te beslissen tussen goed en kwaad, tussen naastenliefde en eigenliefde, voor de liefde tot God en eeuwig leven of voor de vergankelijke liefde tot de wereld en de dood daarin.

De Vader zet alle middelen in die Hem ter beschikking staan om groot leed van de aarde af te wenden. Hij zendt regelmatig boodschappers om de wereld te informeren over haar verkeerde handelen en om haar haar existentiële waarheid voor ogen te houden. Ook de openbaringen van dit boek zijn waarschuwingsteksten vanuit het licht naar het duister. Redenen en achtergronden evenals de voor de reiniging en vernieuwde invulling van de aarde en haar bevolking noodzakelijke ontwikkelingen en volgordes heb ik in opdracht van God in samenwerking met de geestelijke wereld naar beste weten en geweten opgeschreven.

* * *

Aanvulling bij deze nieuwe uitgave:

Aards gezien is 'corona' een globale catastrofe; geestelijk bekeken is dit virus een boodschapper van God, zowel naar ieder apart alsook naar de mensheid in totaal gestuurd om in deze goddeloze en liefdeloze tijd tot bezinning te komen. Tegelijk is het een instrument tot scheiding van geesten: De goedwillige en waarachtige mensen worden nu versterkt door de geest van Jezus vervuld, hun zielen ervaren een vergroot liefde-bewustzijn. Voor de boosaardige mensen dient dit virus ter intensivering van hun machtsuitoefening, ze worden nog meedogenlozer, gewetenlozer en scrupulozers. Dat betekent dat de goedhartige mensen in de toekomst in toenemende mate aan kwade elementen zullen zijn blootgesteld. Deze omstandigheid biedt de kinderen van de liefde echter tegelijk de mogelijkheid van een snelle geestelijke ingeboorte.

* * *

De nieuwe aarde – 1000-jarig vredesrijk Evolutie van ziel en geest – toekomstbeelden

*En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel
en de eerste aarde zijn voorbijgegaan, en de zee is niet meer.*

*En ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel
neerdalen, bereid als een versierde bruid voor haar Bruidegom.*

En ik hoorde een grote stem vanaf de troon, die sprak:

“Zie daar, de tabernakel van God bij de mensen!

*En Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn
en Hij Zelf, God met hen, zal hun God zijn en Hij zal alle tranen
van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn,
noch leed, noch geschrei noch pijn zal meer zijn;
want het eerste is voorbijgegaan.”*

En die op de troon zat, sprak:

“ZIE, IK MAAK ALLES NIEUW!”

En Hij spreekt:

“Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en gewis!”

En Hij sprak tot mij:

*“Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega,
het Begin en het Einde.”*

Inzichten en vooruitzichten

Altijd al hebben mensen met een goede wil naar een leven in liefde en vrede verlangd, een leven zonder uitbuiting, zonder misdaad, zonder oorlog. Nu is het zover. Na eeuwenlange heerschappij van

het geweld zal een paradijselijke wereld ontstaan. De bewoners van de aarde zullen in broeder/zusterlijke eensgezindheid en waarachtige naastenliefde samenleven. Op de geest gericht bestaan schenkt tevredenheid en geluk, in het levendige geloof vindt het verlangen van het hart vervulling.

De in dit hoofdstuk voorgestelde toestanden en omstandigheden zijn er aanvankelijk nog niet voor iedereen – nu komt het verlossingsproces pas op gang. Een nieuw fundament is gereedgezet: Het pad van waarheid en liefde dat Jezus Christus 2000 jaar geleden opgericht heeft, is nu zichtbaar en kan vrij bewandeld worden. De satanische krachten die deze weg met alle mogelijke middelen verborgen hielden en probeerden te verwoesten, zijn niet meer aanwezig.

Aan het begin van de nieuwe tijd zijn er alleen mensen op aarde die goede bedoelingen hebben. Zij zijn de stamouders van de toekomstige generaties. De eerstgeborenen van het rijk van vrede, evenals alle volgende nakomelingen moeten steeds opnieuw in liefde en wijsheid tot de waarheid opgevoed worden. Zij zijn afkomstig uit het kosmisch verlossingsproces en brengen conform het prenatale bestaan allerlei karakteristieke eigenschappen en onvolkomenheden van de ziel mee in hun incarnatie, die in het lichamelijk bestaan min of meer uitgesproken materiële afhankelijkheden en begeerten met allerlei egoïstische uitwerkingen doen ontstaan, die overwonnen moeten worden. Die zijn vervolgens noodzakelijk, want ze zorgen voor geestelijke vooruitgang, die van nu af aan omvangrijk op een hogere trede van de ontwikkeling van de mensheid plaatsvindt – wel langzaam maar standvastig en zeker.

(N.B.: De hemelse groei daarentegen heeft geen negatieve tegenkrachten nodig. De ziel, zelfbewust ingeboren in haar oorspronkelijke goddelijkheid, is volkomen opnamevat voor Gods geest. Als zodanig ontvangt ze haar Vaders onuitputtelijke rijkdom, steeds dieper zal ze binnendringen in het wezen van de liefde en het leven. Desalniettemin is de hemelbewoner op grond van zijn meewerken aan het kosmisch verlossingswerk voortdurend met onvolkomenheden en zonde geconfronteerd, waardoor hij zijn liefde-wijsheid versterkt en verdiept.)

Het komt er vooral op aan de zieleseigen wantoestanden door licht- en liefdevolle geestelijke vorming in goddelijke banen te leiden. Om de aardse bevolking op de goede weg te houden, trekken speciaal daarvoor opgeleide hemelgeesten steeds weer het aardse kleed aan. Ze kunnen nu onbeperkt openbaren en worden niet zoals in de tijd ervoor uitgelachen, bespot, vervolgd of in confessionele gevangenschappen opgesloten. Met hun goddelijke talenten vormen ze de steunpilaren van het geestelijke wereldhuis.

De volledige wedergeboorte in de geest van God zullen in de komende 1000 jaren echter alleen zij bereiken die hun bestaan consequent in de liefde tot Jezus Christus vormgeven. Het gros van de mensheid zal haar vervolmaking verder in gebieden aan gene zijde realiseren, maar wezenlijk 'geestelijk rijker', en niet meer zo godverloren naar gene zijde gaan als dat vandaag de dag het geval is. Daardoor is er nog nauwelijks negatieve invloed van overleden zielen, de aardse sfeer is overwegend zuiver en onbelast.

Pas in de fase van de globale evolutie vanaf het begin van het derde millennium wordt de wedergeboorte van de ziel in meerderheid, de geestelijke veelvoudig al in het materiële bestaan verwezenlijkt.

* * *

Het wereldgebeuren is vergelijkbaar met een mens die zich op grond van zijn antigoddelijke levenswijze schade toegebracht heeft en ziek werd. God raakte hem aan en maakte hem opmerkzaam op zijn misstanden. Deze bekommerde zich er niet erg om en gaf zich verder over aan zijn hartstochten. Tenslotte ging het hem in toenemende mate slechter – tot de artsen hem meedeelden dat hij nog maar kort te leven had als hij zich niet radicaal veranderde.

Hij wilde dat echter niet weten en bezorgde zich afleiding met allerlei pleziertjes. Ja, hij raakte gewend aan de ongemakken en bevredigde verder zijn rampzalige begeerten. Vroeg of laat liet zijn geesteszieke gedrag toch resultaat zien: Hij kreeg hoge koorts, de pijnen namen de overhand. In hem raasden angst en vertwijfeling, tenslotte lag hij in doodstrijd neer.

Maar God is een God van barmhartigheid en een Vader voor Zijn verloren kinderen. De drie dagen durende doodstrijd louterde en reinigde de ziel van de zieke, al het kwaad viel van hem af. In deze zegenrijke bevrijding opende hij zich voor de goddelijke liefde en werd gezond. Vol dankbaarheid en als opnieuw geboren verheugde hij zich over zijn opnieuw geschonken leven.

Na lange tijd melden de oude gewoonten zich weer, eerst stil en zachtjes, daarna hem luidkeels bedreigend. Nu komt het erop aan of de mens zijn verheven weg trouw blijft, opdat een leven in aanhoudende gezondheid kan plaatsvinden. Weerstaat hij de donkere energieën niet, dan zullen die geleidelijk aan weer de heerschappij over hem krijgen. Dan zal het nog wel een tijdje goed gaan en hij zal een enigszins gezond en tevreden bestaan leiden. Maar al gauw zullen de eerdere gedragspatronen zijn denken en handelen weer bepalen, waarop hij opnieuw in grote nood zal komen en hulp nodig hebben om niet weer opnieuw de dood in het gelaat te moeten zien.

Houdt hij stand in de terugkerende aanvechtingen en blijft hij zijn geloof trouw, dan leidt zijn weg rechtstreeks naar een van vreugde en gelukzaligheid gevuld bestaan.

Zo of zo zal het ook met het menselijk geslacht gaan.

* * *

Na de tweede wereldoorlog werkte de bevolking, verdeemoedigd door het leed van de oorlog, gezamenlijk aan de wederopbouw van de landen. Opluchting, maar ook ontuchtering schiepen een merendeels hulpvaardige en meevoelende atmosfeer. De wil voor het goede was overheersend en vormde herstel en herbouw van de steden en de infrastructuur, alsmede grondlegging van politieke en oprichting van economische systemen. Helaas mondde datgene wat destijds bereidwillig begon, binnen een paar decennia uit in een hoogmoedige en decadente levenswijze – welstand en luxueus leven hebben in korte tijd een machtig en onverzadigbaar materialisme geschapen.

Na de vernieuwing van de aarde zal er een wereldwijde atmosfeer van hulpvaardigheid en hartelijke goedheid zijn, die, omdat de samenleving op een door God opgericht fundament steunt, een waarachtig en bestendig geloofsleven mogelijk maakt. De toekomstige generaties zullen een leven vol licht en liefde leiden – zonder de noden van voorbije tijdperken.

Omdat de Vader de satanische geest aan het eind van de 1000 jaren nog een eenmaal de boeien afneemt, is het gevaar groot dat de slang van de verzoeking zich opnieuw innestelt in de Hof van Eden en delen van de wereldbevolking weer in de gevangenis van ongeloof en liefdeloosheid ontvoert. Zou dat het geval zijn, dan wordt aan dit kwaad eens voor altijd een einde gemaakt – dan zal de zon van liefde en waarheid voor altijd over deze aarde opgaan.

* * *

Een blik terug vanuit de toekomst

Voor de omvorming van de aardse wereld had men het gevoel dat de tijd steeds sneller voorbij ging, en niet alleen oude mensen vroegen zich af waar de jaren eigenlijk wel gebleven waren. Dat was te danken aan de eindtijd. Hoe meer de laatste dagen naderden, hoe gejaagder de tijdfrequentie verliep, hoe machtiger de tijdgeest werkte. Dit bracht een gestadig toenemend algemeen ongeduld en collectieve haast met zich mee. De stress die daarmee opgewekt werd, maakte de ziel van veel mensen ziek en negatief te beïnvloeden. Wie niet bewust tegenstuurde, werd in de zuigkracht van de tijd meegesleurd en kreeg pijnlijk de reddende hand van God te voelen.

Deze hand hield de tijd staande om in de globale stilstand een volledige en zorgvuldige zuivering door te voeren. In de drie dagen duisternis klopte het hart van de aarde niet. Daardoor had men geen gevoel van tijd, men was volledig aanwezig. Deze toestand schonk geborgenheid aan de zielen die in het licht van de liefde van God wonen. Zonder dit licht heerste grote zielennoed.

In de hand van de Vader genas de zieke aarde snel. Op de derde dag begon haar hart weer te kloppen en is ze opgestaan uit de dood. De genezen aarde en de gelovige mens vormen nu een wonderbare symbiose waarin zich een volledig nieuwe levenskwaliteit openbaart: Niet de lengte van de tijd is nu doorslaggevend, maar de diepte van het nu. Verspilde tijd is er niet meer. Zinloosheid behoort tot het verleden. De tijd werd tot vriend van de mens.

Het magnetisme van de vernieuwde aarde-polariteit maakt een hartelijke en aanvoelende manier van denken mogelijk. Dank zij de veranderde frequentie van elektromagnetische impulsen kunnen de hersenen nu geestelijk gedachtegoed gemakkelijker begrijpen. De als het ware magnetisch naar het hart georiënteerde verstand werkt weer in overeenstemming met God. Deze ontwikkeling zal zich in het komende tijdperk in trouw en toewijding aan het goddelijk leven voortzetten en intensiveren.

* * *

In de nieuwe wereld

(Ik ben verplaatst in verschillende tijdsperiodes)

Het is volbracht! De vernieuwing van de aarde heeft plaatsgehad. De Vader houdt Zijn pasgeborene in Zijn armen, behoedzaam wiegt en liefkoost Hij het, verlangend verwacht Hij de oogopslag van Zijn kind ...

Vol blijde hoop loop ik door gedeeltelijk verwoeste buurten. Een zachte warme wind streelt mij. Ondanks de door de natuurkrachten veroorzaakte catastrofale toestanden heerst er een onbeschrijfelijke lichtheid. In deze zuivere atmosfeer voelt men zich automatisch gelukkig; zo alsof men verliefd zou zijn, maar niet persoonsgebonden, veeleer universeel. Om het even wie men ontmoet, om het even wat men aanraakt, alles ademt liefde, alles schenkt liefde.

Verwachtingsvol loop ik verder in de tijd. Terwijl men vroeger vaak verloren blikken ontmoette, ziet men nu vrolijke gezichten met stralende ogen, maar met een vragend gevoel erin "Is dit werkelijk allemaal gebeurd?" Er is een zekere beheerstheid en onzekerheid te bespeuren in de pas geschonken vrijheid.

Als ik verder doorloop, valt me op dat alle huizen open toegankelijk zijn, niets is afgesloten. In de ontmoetingen begroet men elkaar niet terloops, maar kijkt men elkaar in de ogen, wisselt hartelijke woorden en omarmt elkaar hartelijk. Overal is oprechtheid en eerlijkheid te zien, zonder argwaan, zonder dat iemand een voordeel zou willen opeisen. De naaste te dienen is nu het gebod – de wederzijdse liefdegaven schenken overal een vol vertrouwen blij samenleven voor en met elkaar.

Weliswaar zijn de mensen gedragen door deze nieuwe bestaanskwaliteit, het is echter veeleer een onbewust gedragen-zijn. In de voortdurende toewijding aan het opnieuw ontvangen goddelijk leven moet men zich dat eerst tot bewust eigendom maken. Om dat goed te kunnen bewerkstelligen, staat men op een veilig geestelijk fundament. De mensheid is weer vrij in denken en handelen, de dwang van voorheen is verdwenen. De weg naar het hemelrijk is weer zichtbaar – nu kan men hem ziende betreden.

Kort uitstapje in het gerealiseerde geestelijke leven: Vooruitzien en in de tijd voorwaarts gaan is in de geest een en hetzelfde. Ik heb in de beschrijving daadwerkelijke tegenwoordigheid gekozen, omdat ik toekomst niet alleen gezien, maar de overheersende toestanden door en door gevoeld heb. In deze zin was ik als ziel werkelijk ter plaatse, ben als het ware in de tijd vooruitgegaan.

Ook andere beschrijvingen van dit boek zijn zo ontstaan – waarbij sommige van zuiver geestelijk zien afkomstig zijn, dit zijn uitsluitend aanschouwelijke indrukken, die ik gewoon alleen in aardse woorden moet inkleden; andere openbaringen ontspringen aan zinvolle boodschappen uit het hart, zijn dus gevoelde, rechtstreeks met de ziel communicerende omstandigheden, waarvan de authentiek-letterlijke omkleeding oefening vraagt.

In de verdere geestelijke groei wordt al het voelen tot zien. De ontwaakte ziel beseft en ervaart dat er geen verschil bestaat in de in haar rustende geestelijkheid in voelen en zien van objecten, omstandigheden en situaties. Wat ze voelt dat ziet ze – wat ze ziet dat voelt ze. Als tenslotte de geestelijke wedergeboorte volgt, is voor haar alles tijdloze aanwezige realiteit. Hier ervaart ze alles zoals het werkelijk is: Onomstotelijke waarheid en werkelijkheid, alles doordringend, alles omsluitend, alles tot levenwekkend. Liefde, liefde, liefde. Amen, Amen, Amen.

* * *

Vergezicht in de komende 1000 jaren

Na de globale vernieuwing bouwt het aardse magneetveld zich weer op. Met het wijken van de duisternis verlaten de overlevenden hun deels verwoeste huizen. De aarde, zoals ze eens was, is er niet meer. Het artilleriegeschut van de oorlog, de natuurcatastrofes evenals de inslagen van de meteorieten hebben niet alleen steden, maar ook dorpen en landerijen verwoest.

In enkele gebieden zal men lang zoeken voordat men broeders en zusters aantreft. In andere gebieden zijn meer mensen te vinden; daar worden snel verenigingen gevormd om met het begraven van de talloze doden en met de opruimingswerkzaamheden in stad en land te beginnen. Ze moeten zwaar lichamelijk werk verzetten, dat de meesten van hen niet gewend zijn.

De geografie van de aarde is drastisch veranderd, want niet alleen de magnetische polen staan op nieuwe uitwerkingsplaatsen, ook de geografische polen hebben door de licht veranderde buiging van

de aardas een nieuwe afstemming op de zon. Dientengevolge zijn de vegetatieve zones veranderd: Woestijnen bloeien, braakliggende regio's worden vruchtbaar. Op grond van de zware bevingen is de loop van rivieren verlegd, nieuwe meren zijn ontstaan, andere zijn verdwenen; hele landmassa's zijn verschoven, nieuwe stukken aarde zijn ontstaan. De landsgrenzen zijn weggevallen – het begin van een gemeenschappelijke wereld.

Een bepaalde tijd zal het aardse gebeuren nog verlamd zijn, totdat weer bedrijvige activiteit ontstaat. Voortbewegen zal grotendeels te voet en per fiets tot stand komen, op het land worden veelal paarden gebruikt bij het dagelijks afleggen van afstanden. In de stadsparken wordt fruit en groente geteeld, brood wordt op stookplaatsen gebakken, water wordt uit beken, meren en rivieren gehaald. Goederen worden geruild en werk voor werk is weer gebruikelijk. Eerlijk handwerk is hoog in aanzien en krijgt de plaats die het verdient.

Met het begin van de nieuwe tijd nemen de apostelen van Christus hun roeping op. Zij zijn het zout der aarde. Hun opdracht bestaat uit het instrueren en leiden van de mensheid naar en in de herkregen vrijheid. Ze hebben veel te doen en wijden hun bestaan alleen aan deze taak. Zij zijn de priesters van de enig ware kerk: Het hart van Jezus Christus. Zoals eens de apostelen 2000 jaar geleden dragen zij Zijn geest naar de steden en landen. Krachtens hun geloof genezen ze zieken en gewonden, hier en daar wekken ze doden tot leven.

Maar niet altijd en overal zijn ze onvoorwaardelijk welkom. Op veel plaatsen worden ze nieuwsgierig bekeken en ondervraagd. Incidentele tegenstand is geen boosaardigheid, maar te wijten aan onwetendheid en gedesoriënteerdheid. Opheldering is dringend nodig. Pas met het inzicht in de achtergronden van het apocalyptisch gebeuren wordt het geloofsfundament gevormd waarop men zijn bestaan zinvol gestalte kan geven. Vaak herhaalde bezoeken van de hemelse boden zijn nodig, totdat de harten zich vol begrip voor de geest van Christus openen. Met de algemeen goede wil zal dat zeker gebeuren.

In de toekomst zullen er echter ook steeds weer mensen zijn bij wie een buitensporig ontwikkelde eigenliefde de wil tot het goede voortdurend onderdrukt. Zij zijn de 'toetsstenen' voor waarachtig inzicht zowel van de individuele alsook van de collectieve geestelijke groei. Eventuele conflicten en woordenwisselingen vinden echter steeds in kleine kring plaats. Liefde en geduld zullen het kwade altijd ontwapenen – tot vreugde van de gemeenschap van de gelovigen en de verheerlijking van Jezus Christus.

In het verdere verloop zal de mensheid in zeer eenvoudige omstandigheden leven. Materiële vooruitgang treedt op de achtergrond, de ontwikkeling van ziel en geest heeft absolute voorrang. Consumptie-denken, winstbejag en heerszucht zijn geen levensinvulling meer, maar onzelfzuchtige hulpvaardigheid en offerbereidheid. Het mensionwaardige kapitalisme en het tot corruptie en machtsbezetenheid ontaalde communisme krijgen geen heruitgave. Dictatuur en moderne slavernij behoren tot het verleden.

De plaatselijke leiders zijn ware plaatsvervangers van God; ze heersen niet, maar dienen de bevolking zorgzaam en vol begrip. Op alle gebieden van het aardse bestaan leidt praktische naastenliefde tot goddelijke realiteit: Ieder medemens is broeder en zuster. Wie heeft, geeft graag zonder een tegenwaarde te vragen. Er wordt niet meer gestolen en bedrogen, men kan ieder mens vertrouwen. Wat een heerlijke leefwijze.

De aardse bevolking staat op een geloofsfundament dat ontwikkeling in de zin van een door God geschapen bestaan mogelijk maakt. Met ijver en geduld zal in het verloop van de volgende eeuwen een civilisatie ontstaan die vervuld is van de geest van waarheid en liefde. Dank zij de genezing van de ziel zijn er nauwelijks nog ziektes en handicaps. Omdat de mensen weer in en volgens waarachtige principes leven, bereiken ze meestal een hoge leeftijd – zonder de levensverlengende maatregelen van de huidige wetenschap. Door de oplettende en liefdevolle omgang onderling en met zichzelf gebeuren er zelden ongevallen en ongelukken. Zo ja, dan worden ze toegelaten om verborgen verkeerde houdingen van de ziel aan te tonen, wat doorgaans zo zal gebeuren.

Conform de geestelijke vooruitgang zal het mogelijk zijn met geliefde overledenen en andere wezens van gene zijde alsook met kosmische broeders en zusters te spreken en elkaar soms zelfs te zien. Steeds dunner wordt de sluier die deze en gene zijde scheidt – maar nog valt hij niet.

In de tweede helft van dit millennium leeft de mensheid al weer in een technisch georiënteerde maatschappij, waarbij geestelijk leven en wetenschap elkaar in balans houden, de Boom der Kennis

draagt gezegende vruchten. Het gaat de mens zeer goed – misschien te goed? In blijvend trouw-zijn zou een zacht ingaan in een definitief en duurzaam paradijselijk tijdperk mogelijk zijn. De Vader leidt me echter naar het volgende inzicht, omdat dit blijkbaar de ontwikkeling met de grotere waarschijnlijkheid is.

Tegen het eind van het millennium worden in delen van de aardse bevolking patronen van de oude wereld merkbaar. Hun liefde neigt meer en meer naar lichamelijke genoegens. Luxueus leven verleidt tot lauwheid en decadentie, daardoor verliezen velen het hartscontact met de hemelse Vader. Er komt weer spanning en onvrede, omdat materiële aanspraken zich doen gelden. In het sluipende geloofsafval gaan de geestelijke gaven geleidelijk en onmerkbaar verloren. Er ontstaat een pseudospiritualiteit, waaraan velen uit geestelijke gemakzucht ten offer vallen.

Oorzaak van het vernieuwde materialisme is het lossen van de boeien van Satan. Voor een korte tijd wordt hem een zekere mate van vrijheid verleend, om hem nog eenmaal de mogelijkheid tot omkeer en verbetering te geven – waartoe hij klaarblijkelijk nog altijd niet in staat is.

Hemelse geesten die opgeleid zijn voor de dan volgende geloofsstrijd, zijn reeds geïncarneerd. Ze zijn in staat zich met behulp van opnieuw werkende satanische tegenkrachten in korte tijd in de hoogste geestelijke hoogten te verheffen. Ze zetten al hun talenten en krachten in om tegen de onenigheden en dwalingen van de ziel op te treden.

Delen van de bevolking zullen zich voegen naar de goddelijke openbaringen, gemeenschappelijk zullen ze in de wil van de Vader leven, in hen zal de zon van de waarheid en de liefde blijvend opgaan. Anderen zullen geheel ten prooi vallen aan de geestelijke blindheid, en met alle mogelijke middelen de vervulling van hun materiële begeerten proberen te bereiken. Daardoor zal er weer arm en rijk zijn, heerszucht en hoogmoed buiten de mensen van goede wil uit en gebruiken die voor hun doelen.

“Daarop zal de wereld een laatste keer in het vuur van Mijn genade branden, zodat de macht van Satan voor altijd verbannen zal worden van deze aarde, opdat ze zal bloeien in de stralen van de eeuwige zon van de waarheid en de liefde! Amen Amen.” zo spreekt God de Heer.

Dit is het tijdperk waarin de wereld in haar totaliteit binnentreedt in een altijddurend blijvend bewustzijn dat van goddelijk leven vervuld is, waarin ze de eonenlange weg betreedt tot al het in de materie gebonden zielenleven bevrijd is. Deze groei leidt de mensheid steeds dieper naar binnen in Gods bestaan. Daardoor zal de graad van liefde en wijsheid voortdurend hoger worden, daaraan gelijkgesteld ook de algemene levensvreugde.

En zo zal deze aarde, die spoedig uit haar puinhopen als een feniks uit de as zal herrijzen, eens in het liefdelicht van haar weer ontdekt kinschap van God naar de hemel vliegen. Het oord van naamloos leed, waarvan de geschiedenis tot nu toe geschreven is met het bloed van talloze op de meest wreedaardig wijze naar ziel en lichaam mishandelde en vermoorde mensen, wordt tot planeet van de grootste gelukzaligheid.

* * *

Verbreiding van het christendom

Na de reiniging van de aarde kan de geest van Jezus Christus zich alleen ontvouwen en verwezenlijken in de regio's waarin het christendom reeds aanwezig is. Overlevenden in de gebieden waarin hindoeïsme, islam en andere religieuze gemeenschappen overheersen, hebben nog geen toegang tot de hemelse Vader.

Maar Hij heeft voorzorgsmaatregelen genomen: Verdeeld over de aardbol bevinden zich qua aantal personen kleine, in het geloof echter grote christengemeenten. Zij hebben de taak hun anders-gelovige broeders en zusters in zachtmoedigheid en geduld met de Vader bekend te maken, wat op grond van de algemene openhartigheid goed verloopt. Ook de door de veranderde klimaatzones veroorzaakte volksverhuizingen maken de verkondiging en verspreiding van het enig ware geloof mogelijk. Zo kan in de loop van de eeuwen een verreikende licht- en liefdevolle bekering plaatsvinden.

Er zijn zeer afgelegen gebieden op de aarde. De bewoners aldaar heeft de civilisatie tot nog toe niet bereikt, of er komt na de vernieuwing niemand naar toe. Ze leiden hun leven ongeveer verder zoals tot nu toe, maar ook zij voelen zielsgelukzaligheid in de gereinigde atmosfeer van de wereld.

Door het ontbreken van de demonische en satanische invloeden alsmede de aanwezigheid van goede geesten verzwakt aanwezig bijgeloof weldra. Deze afgescheiden volkeren ervaren hun verdere

ontwikkeling als heel natuurlijk, waarin ze meestal gelukkig en tevreden zijn. Over de leer van Jezus vernemen ze lange tijd niets, hun verdere groei verloopt volkomen onafhankelijk van de rest van de wereld. Pas na eeuwen zullen ze hun christelijke broeders en zusters tegenkomen en er zal grote vreugde en eendracht zijn in de harten van allen.

* * *

In het goddelijk licht geopenbaarde vernieuwingen van de aardse wereld

Natuurlijke veranderingen betreffende de mens

De aarde is een organisme met een ziel, vergelijkbaar met een dier. Ze heeft gevoelens, voelt pijn en tevredenheid. Dit organische levende wezen heeft de mens tot slaaf van zijn onverzadigbare begeerten gedegradeerd. Hij heeft zijn planeet in een vuilnishoop veranderd. Hij heeft de natuur vergiftigd en de lucht verpest. In zijn blinde vooruitgang heeft hij de aarde in een gevaarlijke stralenzee gehuld. Hij is bezig de ‘groene long’ van de aarde te verwoesten. Hij houdt dieren massaal in onwaardige gevangenissen en slacht ze gewetenloos af. Hij grijpt in in de celdeling om genetische mutaties te doen ontstaan – en opent daarmee de deur naar zelfvernietiging. Door de atoomsplitsing maakt hij onrijpe natuurgeesten vrij, die eenmaal vrij, al het hogere zielenleven binnen haar bereik te gronde richten.

In het kader van de globale vernieuwing wordt een groot deel van de vuilnis met hoge halveringstijden door de vlammenzee weer in zijn natuurlijke staat omgevormd of in de geologische omwentelingen door de vurig-hete diepten van de aarde opgeslokt. Ook zee en lucht worden in de elementaire hervormingen verregaand gereinigd.

De geesten die in het eindtijd gebeuren uit de atoomkernen (dit zijn de toegangspoorten naar de geestelijke dimensie) vrij kwamen, worden gebonden weer naar de materie toegevoerd – eigenlijk: achter gesloten materiedeur veilig opgeborgen –, opdat ze hun geplande ontwikkelingsweg kunnen voortzetten, of ze krijgen ver van welke civilisatie dan ook een voor hen beschikbaar gesteld leefgebied. Ook de als radioactieve afval in de diepten van de bergen en de zeeën verwijderde natuur-geestelijke schepselen worden bevrijd en toegevoerd naar nieuwe verlossingsoorden.

* * *

Het mineraal- planten- en dierenrijk komt tot ontwikkeling en wordt gevormd uit de zielssubstantie van de aarde. In de talloze vormen van de natuur kan men goddelijke veelsoortigheid voelen. Ze groeien in de meest verschillende verschijningsvormen hun weg terug naar het licht, zijn geestelijk echter nog blind en volgen de lagere instincten van zelfbehoud in het kader van hun specifieke aard. Pas de mens is in staat zich bewust boven de grenzen van de gebondenheid aan de natuur te verheffen, opdat zijn ziel de weg terug naar het Goddelijke zal vinden.

Hoe liefdevoller iemand is, des te zuiverder en verreikender is zijn uiterlijke levenssfeer. Zijn lichte uitstraling raakt alles aan wat bestaat, van steen, plant, dier tot aan de mens en vanzelfsprekend ook de wereld aan gene zijde, wat allerwegen een kalmerende en tot leven wekkende uitwerking heeft. De donkere sfeer van vijandig gezinde en boosaardige individuen daarentegen heeft een beklemmende en verwoestende uitwerking, wat zowel fauna en flora, alsook de geestelijke wereld intensief waarnemen. Alleen de in de materie gevangen mens heeft geen werkelijk gevoel voor de zielsgesteldheid van zijn omgeving en laat zich meestal verblinden door aardige woorden en mooie vormen.

Na haar vernieuwing zal in samenspel van de lichte sfeer van de mens met de globale atmosferische zuiverheid het beeld van de aarde veranderen. In het komende tijdperk is er een tot nu toe nooit geziene bloei van de plantenwereld. De schadelijke en giftige dieren trekken zich uit de bevolkte regio's terug. In aanwezigheid van wedergeboren kinderen van God zijn roofdieren tam en niet schuw. In het verdere tijdsverloop komen volledig nieuwe planten- en diersoorten te voorschijn, die overal verbaasd doen staan en blij maken.

Uiteindelijk zullen paradijselijke toestanden heersen zoals ten tijde van Adam en Eva. Men zal weer met de dieren- en plantenwereld kunnen communiceren, de mensheid zal met de schepping in goddelijke harmonie leven, het wordt een wonderbaarlijk samenzijn van mens en natuur.

* * *

Overstromingen, aardverschuivingen, bosbranden, verwoestende stormen, droogte, aardbevingen en vulkaanuitbarstingen brengen van oudsher onzegbaar leed. Catastrofes vernietigen bestaansgebieden en leiden tot ontheemding. Vaak worden hele gebieden of landstreken met de grond gelijk gemaakt, waarbij de dood wreed en meestal bij verrassing komt.

Niet al te lange tijd geleden heerste de mening dat natuurrampen een willekeurig gegeven waren. Nu weet men: Door milieuvervuiling en onnadenkend ingrijpen in het rijk van de natuur wordt de biologisch-ecologische balans verstoord of zelfs verwoest. Dit heeft de mens in een paar decennia tot stand gebracht. Hij heeft het systeem van de elementen compleet in de war gebracht. Verontreiniging en rooibouw op alle vlakken blokkeren natuurlijke ontwikkelingsgangen en brengen onnatuurlijk verloop op gang.

Uiterlijke omstandigheden leggen echter steeds rooibouw en vervuiling van de ziel bloot. De diepere oorzaak van alle soorten plagen is gelegen in de algemene van God verlatenheid en de daardoor veroorzaakte liefdeloosheid en hebzucht. Natuurrampen, maar ook andere ongelukken zijn steeds waarschuwingen, schoten voor de boeg van een op een dodelijke afgrond toesturend schip aarde.

In de nieuwe tijd zal de aardse bevolking een Gode welgevallig leven leiden zonder misdaad en uitbuiting, een leven in naastenliefde en meegevoel, waarom er nauwelijks nog catastrofes te vrezen zijn. De wilde natuurgeesten worden in de algemene atmosfeer van liefde tot bedaren gebracht en alleen nog ver buiten de civilisatie als van boeien bevrijde krachten in vernietigend onweer, orkanen en tornado's over de aarde woeden – oftewel de bewoners zien in de geest de ongevaarlijke gebieden waarin ze hun woningen kunnen bouwen. Dammen hoeven niet meer gebouwd te worden en ook geen tegen aardbevingen beveiligde huizen. In de bergen is geen bescherming tegen vallend gesteente en lawines nodig.

De liefde van de mens zal de aarde tot bloei brengen, de oogsten zullen gezegend zijn, geen ongedierte zal hele akkers en velden vernietigen, plantenbeschermende middelen en kunstmest zijn overbodig. Neerslag komt steeds op de juiste tijd en de temperatuur is altijd overeenkomstig de rijping van de vruchten.

Tenslotte zullen de elementen weer aan de mens onderdanig zijn. Het water zal zijn voeten dragen, wind en vuur aan zijn woord gehoorzamen. De aarde en alles wat erop, erin en erboven is, zal dienaar zijn van de aan God getrouwe mensheid.

* * *

Politiek, economie, maatschappij culturele en religieuze samenleving

Met de zuivering van de aardse wereld is er een eind gekomen aan het zelfzuchtige politieke en economische bestel. Omdat er weer regionaal gewoond en gewerkt wordt, is het veelomvattende en omslachtige bestuursapparaat niet meer nodig.

In comités, ambten en leidende instellingen werken geen zwetsende theoretici, die in hoofdzaak hun eigen carrière op het oog hebben, maar van Gods geest vervulde christenen, die in hun bevoegdheid steeds naar de bedoeling van de hemelse Vader werkzaam zijn. Er wordt niet veel gepraat en gediscussieerd, maar onbureaucratisch gehandeld. Waar hulp nodig is, worden overeenkomstige maatregelen genomen, zonder dat verschillende instanties beschikkingen of toestemming moeten verlenen. Men geeft en helpt graag, zonder een tegenwaarde te willen ontvangen. Naastenliefde staat boven alle aanspraak op macht, ze vervangt eigenwijsheid en eigenbelang.

Wetten en verboden worden door het gebod van Jezus Christus vervangen. Eventuele conflicten worden door wijze rechters behandeld die ingewijd zijn in de geestelijke achtergronden van wat op aarde gebeurt. In het goddelijk licht zien zij de gesteldheid van de ziel van de betrokkenen en kunnen zo noodzakelijke hulp regelen.

Het effecten-, banken- en verzekeringswezen, alsook de leugenachtige levensmiddelen-, farmaceutische- en wapeningsindustrie behoren tot het verleden. Zowel de conglomeraten die de wereldmarkt dicteren, landen en volkeren gewetenloos uitbuiten, alsook de computer- en internetgiganten zijn van het toneel verdwenen.

Daar het geestelijk leven een nooit gekende aanwezigheid en vervulling schenkt, leeft men weer in en uit zichzelf en wordt niet door anderen bepaald. De vlucht in de producties van de

amusementsindustrie is niet meer nodig – het overspoeld worden door de media krijgt geen heruitgave. In zijn vernieuwde bewustzijn breekt de mens ook met overgeleverde tradities: De waan van kerstgeschenken, oudejaarsvuurwerk, volksfeesten, carnavalsdrukte, circussen en veel ander volksvermaak blijven in het moeras van het verleden achter.

Koopwoede en kwaliteitsdwang om door materieel bezit en zelfverbeelding wat voor te stellen, hebben geen plaats meer in de nieuwe wereld. Omdat nu innerlijke waarden de centrale afweging van het bestaan bepalen, waardoor de uitstraling van de ziel intensiever dan in de tijd ervoor wordt waargenomen, speelt mode maar een ondergeschikte rol – de zelfingenomen mode-industrie is geschiedenis. In de verdere evolutie van de geest, waarin zielsstructuren en –kleuring zichtbaar worden, wordt de bekleding, naast haar eigenlijke functie als bedekking van het lichaam, graag gebruikt als ondergrond van het desbetreffende karakter. Ook namen worden af en toe weer in deze zielsvisie gegeven en wijzen op de prenatale herkomst, de daarmee verbonden individuele talenten alsook de daaruit voortvloeiende taken.

Het ontzettende patentwezen heeft met de vernieuwing zijn tijd gehad. Uitvindingen worden als gemeenschappelijk bezit beschouwd en vrijblijvend voor het welzijn van de mensheid gebruikt. Evenzo behoren muziekcomposities toe aan de openbaarheid, tantièmes worden niet meer gegeven. Over het algemeen worden alle resultaten van creatieve scheppingen als geschenken van God voor de gemeenschap gezien, op grond waarvan niemand ze in eigendom kan hebben.

Drugkartels hebben een wereldwijd imperium geschapen, dat niet alleen levensbedreigende stoffen in omloop brengt, maar met hun aanspraak op (meer) macht met gewetenloze brutaliteit martelt en moordt. Met de reiniging van de aarde is het met deze duistere praktijken zeker afgelopen. Ook de verachtelijke porno-industrie die de ziel vernedert, en de handel in seksualiteit zal er niet meer zijn.

Zeden en culturen blijven bij volksstammen en oorspronkelijke gemeenschappen bewaard. Deze aan de eigen geboortestreek herinnerende identificaties vormen een bonte verscheidenheid en zijn tegelijk verrijking van het maatschappelijke samenzijn. Dergelijke leefwijzen en volkseigenheden zullen in het bewustzijn van de eerste generaties nog enige tijd aanwezig zijn. In de loop van de geestelijke vooruitgang verdwijnt de behoefte aan bijgelovige en rituele gebruiken echter weldra. Zacht doordringt de toewending tot het levendige christendom de traditionele gebruiken en gewoontes, de volkeren verenigend in liefde en aan God gewijde leefwijze.

De ruimte die geschapen werd door het afleggen van goddeloze levenshoud, doet de mensheid onvermoede werelden in zichzelf ontdekken. Ze zal inzien dat uiterlijke verschijnselen in de verste verte geen grote verscheidenheid en rijkdom van hun innerlijk leven laten zien. Ze zal inzien dat het rijk van God in haar is. Voor het in God verankerde bewustzijn wordt niet alleen het aardse bestaan van het kleinste tot het grootste ontsloten, het bevat heel het leven in de kosmos en meer dan dat is het in zijn bevattingvermogen eigenaar van de oneindige geestelijke wereld.

* * *

Omdat de mens het contact met zijn goddelijke wezenskern helemaal verloren heeft, kan hij alleen in de voorstelling leven die hij van zichzelf heeft. Niemand is degene die hij of zij daadwerkelijk is. Bijna niemand weet waar hij vandaan komt en waar hij naar toe gaat. De mensheid brengt haar bestaan in rooskleurige blindheid door.

Na de vernieuwing zullen de volkeren wezenlijk dichter bij hun ware identiteit zijn. Zowel het individuele alsook het collectieve bewustzijn staan in de instraling van het goddelijk licht. Het geloof wint aan geestelijke substantie, wordt in toenemende mate zeker en concreet.

Inzicht in de eenheid van al het leven in de liefde tot Jezus Christus geeft waarachtigheid en diepe tevredenheid in alle bestaansgebieden. Achting en respect voor de medemens is niet zoals tot nu toe gebaseerd op uiterlijke voorstelling – men ziet de mens weer en niet zijn bezit of degene die hij beweert te zijn. De universele verscheidenheid van de geschapen geesten met alle individuele talenten en aanleg vormt een volkomen geestmens, waaraan en waarin iedere afzonderlijke man of vrouw bijdraagt aan de omvattende eenheid. Ieder mens is waardevol in zijn geschapen persoonlijkheid.

In de ontmoetingen en bezigheden wordt de hemelse Vader altijd eer bewezen. Het besef dat God alleen goed is en de mens alleen door, met en in God waarachtig kan liefhebben en leven, zal zich in de toekomstige generaties waarmaken. Deze geesteshouding is de basis voor alle verdere groei, waarin de goddelijke bestemming van de schepping zich vervult: ‘Heb God lief boven alles en je naasten als jezelf’ wordt geleefde realiteit.

Elk jaar viert men het feest van de nieuwe geboorte. De gelovigen komen samen om in stille wijding en met muziek Jezus Christus hun dank aan te bieden en de dagen van de vernieuwing te herdenken. Waarachtige apostelen spreken en leiden de aanwezigen dieper in in de hemelse liefde. Met harten vol overgave bidden ze gemeenschappelijk het 'Onze Vader'. Nu zingen ze 'Nader mijn God tot U!' Vreugdetranen vloeien, men omarmt elkaar, geen enkele kwade gedachte verstoort de zuivere atmosfeer. Er zijn hier veel engelen, het is voorwaar een gelukkig makend samenzijn. Ook de Vader is in hun midden, zichtbaar echter alleen voor enkele van Zijn kinderen.

Helemaal vrij van uiterlijke stimulatie vinden zulke ontmoetingen vooreerst alleen bij een klein deel van de bevolking plaats. Nog hebben de mensen de behoefte de tempel van hun hart in de materie te manifesteren en in versierde vergaderplaatsen godsdiensten te organiseren. Pas ver in de eeuwigheid zal materiële vormgeving voor de van licht en liefde vervulde zielenwerelden niet meer nodig zijn.

* * *

Sport, Kunst, Muziek

Sport als wedstrijd is steeds een krachtmeting om een tegenstander of een team te verslaan. Het gaat erom beter en sneller dan anderen te zijn. De sporters proberen met alle toegestane en niet toegestane middelen hun eerzuchtig streven naar winnen te bevredigen.

In de nieuwe wereld vinden zulke wedstrijden niet meer plaats. Kampioenschappen en grote sportevenementen worden niet langer georganiseerd. Eventuele sportieve bezigheden worden gespeeld met elkaar en niet tegen elkaar uitgevoerd.

Hoe meer de mens in zijn goddelijke bestemming vooruitgaat, des te onbelangrijker wordt sportieve activiteit echter voor hem. De geestelijke afstemming van de ziel evenals gezonde voeding houden het lichaam slank, beweeglijk en soepel. Geliefd zijn wandeltochten en bergbeklimmingen, want ze symboliseren het begaan en beklimmen van het levenspad.

* * *

Naast de met het verstand werkende kunstenaarsgilde zijn er veel kunstbeoefenaars die, zonder het te weten, met een latent helderziende aanleg, soms veroorzaakt door drugs, werkzaam zijn. Ze halen hun inspiratie uit de meest uiteenlopende gebieden van de wereld aan gene zijde. Door de algemene geloofsafval en de daardoor ontstane geestelijke blindheid zijn de meesten van hen verdwaald in de afgronden van hun zielenwerelden, op grond waarvan hun creaties door onzuivere geesten bepaald worden. Ze trekken de kunstenaar steeds dieper in de duistere velden van woord, beeld en geluid, waar deze zichzelf tenslotte kwijtraakt en een marionet van verblinde machten wordt.

Helaas is deze demonische handelwijze in de huidige tijd overheersend op alle artistieke gebieden, zodoende is de kunst tot een lachspiegel van een zelfingenomen gezelschap geworden. Ze is er het meest ten dienste van het geld, voor de creatieve ijdelheid en voor geveinsde en hoogmoedige critici.

De eigenlijke taak van de kunst is om waarheid over te brengen. Ware kunst, zoals dichtkunst, muziek en schilderkunst maakt gebruik van woorden, klanken en kleuren om de ziel haar oereigen verbondenheid met God te openbaren. Teksten, muziekcomposities en beelden zijn energetische levende wezens die zich volgens de telkenmale voorgebrachte wijze proberen te uiten. Hier is de mens ten dienste van de kunst en de kunst ten dienste van de mens, die in deze dienst als bemiddelaar van goddelijke uitdrukkingwijze fungeert.

Zo gevormd is in de kunst de macht aanwezig om haar Schepper en evenzo de luisteraar/kijker door middel van haar tijdloze boodschap te vervullen en zelfs te veranderen. De mens die zich scheppend door de geest van God laat leiden, zal steeds dieper in woord, klank en beeld binnendringen, en daarin een levendigheid vinden, zoals die aan de oppervlakte van artistieke zelfingenomenheid en aanmatiging nooit kan zijn. Bereikt hij uiteindelijk de bron van zijn inspiraties, dan wordt hij de geestelijke expressie van zijn schepping rechtstreeks gewaar.

Zoals vuur en water hebben ook woorden en klanken de macht om te behouden of te verwoesten. Hels geïnspireerde muziek heeft in de voorbije decennia veel schade aan de zielen van de mensen toegebracht. Muziek uit de hemelen zal in het volgende millennium en ook daarna alom zegen en heling tot stand brengen. Doordat hij met dichtelijke en muzikale composities goddelijk leven openbaart, wordt de kunstenaar tot apostel van de liefde. Door hem wordt kunst weer tot schepping in de waarste zin van woord en klank.

* * *

Gezin, huwelijk, kinderen, jeugd, opvoeding

Vandaag de dag gaan gezinnen meestal uiteen, kinderen en kleinkinderen gaan hun eigen wegen ver van het ouderlijk huis. Maar wat vandaag in onmin raakt, komt morgen weer tot bezinning: In de nieuwe wereld blijven de gezinnen in gemeenschap, veel generaties wonen onder één dak of in de buurt.

Ook partnerschap en huwelijk zijn vernieuwd, ze zijn niet langer gebaseerd op persoonlijk voordeel en seksuele voorliefde. Eveneens behoort de dweperige verliefdheid tot het verleden. Men stort zich niet meer blind in een leefgemeenschap, want in de geest ontwaakt herkennen bij elkaar horende mensen elkaar. Zielsverwantschappen worden grotendeels gevoeld en ook gezien – ze geven de zekerheid van een gezegende relatie. Respect voor elkaar en het welzijn van de partner staan steeds boven egoïstische eisen. Eventuele geschillen worden in de christelijke geest in het reine gebracht.

De liefde tot God is de band die man en vrouw omsluit en verenigt. Als twee mensen in de geest van hun hart het eens zijn geworden, dan komt een volmaakt huwelijk tot stand. Ze vormen een eenheid in harmonische verbondenheid, die elk voorstellingsvermogen overstijgt. De zielen vloeien ineen, versmelten in en met God tot één wezen. Ze zijn twee en toch één. Ik voel onnoemelijke liefde bij het zien van deze paren.

Bij de geslachtsdaad staat de verwekking op de voorgrond. Met de ziel die wil incarneren, wordt een hartsverbinding gemaakt; ze wordt uitgenodigd nu de weg van het aardse mens-zijn te beginnen. Van de hemelse Vader wordt de zegen voor alle betrokkenen gevraagd. Man en vrouw volvoeren een gewijde handeling, waarvan ervaring en hoogtepunt meer en meer naar het zielsvlak verlegd wordt; dit geeft vooral het vrouwelijke deel onvermoede geluksgevoelens. Ver in de tijd zie ik de geslachtelijke vereniging in deemoed en gebed voltrokken, die wordt in haar uitvoering in toenemende mate zuiverder en etherischer. De ongeremde en teugelloze daad die het bewustzijn in de dood van de materie trok, wordt zodoende tot godsdienst.

De kuise verwekking geeft de kinderzielen levenskracht, gezondheid en onbedorvenheid. Onthouding in de zwangerschap bewaart het evenwicht van de ziel zowel van het kind alsook van de ouders. Bevallingen zijn minder pijnlijk en verlopen in hoge mate zonder complicaties. Abortussen zijn er niet meer. In buitengewone gevallen komt het tot een maagdelijke geboorte. De zo geboren zijn met bijzondere begaafdheden en talenten begiftigd, ze geven de mensheid de zuiverste gaven van de hemel ten geschenke.

Engelengeesten en sterrenzielen die het aardse kleed willen aantrekken, ontmoet men voor hun geboorte – als men dat wenst. De ouders kennen hun kinderen dus al voor hun verwekking en weten van hun afkomst en identiteit. Deze omstandigheid verheft familiale verhoudingen naar een nieuwe dimensie van wederzijds begrip, meevoelend geduld en grenzeloze liefde.

* * *

Veel kinderen en jongeren leiden vandaag een goddeloos bestaan tussen zucht naar vermaak en een sluipende verruwing van het verstand, hetzij door de verkeerde opvoeding van de ouders, het ziekmakende onderricht in de scholen, of de massaconsumptie in de media, die niet alleen manipuleert, maar ieder contact naar de geestelijke identiteit tegengaat. Deze ongelovige oriënteringsloosheid heeft een vrijetijdsmaatschappij aangekweekt die haar levenshoud hoofdzakelijk in wereldse bevrediging, presentatie van zichzelf en de daarmee gepaard gaande erkenning zoekt. Innerlijke steun door verbondenheid met God is zo niet mogelijk.

De in de nieuwe tijd geboren groeien op onder volkomen andere vooronderstellingen dan vandaag het geval is. Vanaf de geboorte heeft de zuivere liefde van de ouders en de verdere aanwezigheid een zegenrijke invloed op de nakomelingen, tegelijk vibreren de kinderzielen mee met de verhoogde liefdesenergie van de wereld in harmonische resonantie.

Een ontwikkeling in overeenstemming met God kan alleen tot stand komen wanneer opvoeding in het licht van de waarheid plaatsvindt. Vroegtijdige invoering in het geestelijk leven is de sleutel tot de ontplooiing van goddelijke talenten en heeft absolute prioriteit. Zowel religieuze alsook wetenschappelijke scholing, die feitelijk toch al niet te scheiden zijn, worden in zachtmoedigheid en geduld, maar ook in juiste strengheid verricht. Omdat geestelijke wezens indirect – in de verre toekomst rechtstreeks – mee betrokken zijn in het onderricht, krijgt men al van jongs af aan een reële verbinding tot de werelden aan gene zijde. Talenten worden individueel ondersteund, zodat de latere volwassene met liefde voor het werk zijn aardse ambt kan volbrengen. Met het inzicht dat functie en levensduur van geproduceerde werken afhangen van de geestelijke aanwezigheid van hun Schepper,

komen begaafdheden reeds in school en opleiding tot ontplooiing, die in het latere beroepsleven voortreffelijke resultaten op alle werk- en productiegebieden doen ontstaan.

De op materialistisch wereldbeeld gebaseerde vakken en studierichtingen zijn er niet meer. Het onderwijs bestaat onder andere uit: Overeenstemmingsleer, ziel- en natuurkunde, sferen van gene zijde en geestelijke werelden, geologie en scheppingsgeschiedenis, de hemelse Vader in Jezus Christus. Natuurkundige alsmede chemische toestanden en ontwikkelingsgangen worden niet meer alleen stoffelijk behandeld, maar in hun geestelijke gebieden, openbarend de geheimen van de innerlijke schepping. Onderwijs over markteconomie heeft niet de grootst mogelijke winst op het oog, maar alle berekeningen dienen voor het welzijn van de mensheid. De maatgevende leerboeken worden uit goddelijke openbaringen samengesteld. Later zijn de leerkrachten doorgaans zelf vaten van goddelijke levenshoud, waaruit de leerlingen geestelijke voeding ontvangen. Geprint en digitaal lesmateriaal is niet meer nodig.

Aan het eind van deze schouwing krijg ik inzage in een les: De leerlingen (jongens en meisjes) zijn er met een toewijding bij dat het een ware vreugde is. Hun zielen snakken naar existentiële openbaringen. Verstand en ziel worden in dezelfde mate van geestelijk licht doordrongen, zo ontvangt de hele mens het nodige voedsel om te groeien en te rijpen. Het is waarlijk een levendig leren, een gezegend samenzijn van leraar en leerling,

* * *

Het is noodzakelijk te weten dat de aarde een school voor Gods kinderen uitbeeldt. Het aardse schoolsysteem geeft daarvan een goed beeld.

Een belangrijke voorwaarde daarin is hoe de kleinen het schoolleven beginnen. Dat is onder andere afhankelijk van de gesteldheid van de ouders en de voorschoolse opvoeding. Met het oog op de groei van ziel en geest betekent dat: Hoe zuiver was de verwekking? Welke ontwikkeling hebben moeder en vader voor en tijdens de zwangerschap doorgemaakt? Geven ze hun kind waarachtige liefde? Heeft het kind een hartsverbinding met de geestelijke wereld?

School is een uitdaging, men moet continu leren om de volgende vormingsgraad te bereiken. De kwaliteit van het onderwijs is afhankelijk van de leerkrachten. Als ze voor de vooruitgang van hun leerlingen geen werkelijke interesse hebben, hebben ze op grond van het stereotype leerplan weinig liefde voor hun leerstof en daarom niet voldoende motivatie om vol overgave te onderwijzen, of als ze in hun vakidiotie niet in staat zijn gezond les te geven, dan zullen veel leerlingen vreugdeloos leren en als zelf volwassenen hun kinderen of leerlingen eveneens geen geestrijke kennis willen of kunnen overbrengen. Daarmee wordt het schoolse systeem steeds inhoudslozer, totdat op het laatst alleen nog dode theorie wordt onderwezen.

Zijn de leraren goed opgeleid en hebben vreugde in hun beroep, dan zullen ze het onderwijs creatief en constructief vorm geven. Met liefde en geduld zullen ze de leerlingen aanschouwelijk inleiden in de inhoud van de verschillende vakken en hen er met enthousiasme voor in geestdrift brengen. Daardoor zal het niveau voortdurend hoger worden. De onderrichtboom zal levendige vrucht dragen.

Precies zo is het gesteld in de wereld van het geloof. Tot nu toe werd de overbrenging van goddelijke levenshoud onjuist ten uitvoer gebracht of was het enkel blinde theorie, waardoor geestelijke groei niet werkelijk kon plaatsvinden. In het komende tijdperk zullen opvoeding en bewustzijnsvorming liefdevol, levendig en waarheidsgetrouw gebeuren. Daarmee overeenstemmend zal het dan ook met de toekomstige aarde gesteld zijn.

* * *

In de huidige fase van de verandering werden en worden toenemend meer afstammelingen uit de lichte werelden geboren. Op grond van de algemene goddeloosheid hebben velen van hen het moeilijk – ze voelen zich vreemd in de wereld. Eigenlijk zouden ze zeer behoedzame opvoeding nodig hebben en zachte ondersteunende leiding naar het ware geloof. Meestal worden ze echter in de meest uiteenlopende verstandsgevangenissen opgesloten, waarin hun zielen verkommeren. Omdat ze de onzinnige toestanden en systemen (intuïtief) niet accepteren, zijn ze vaak opmerkelijk in hun gedrag en willen niet integreren. Niet zelden krijgt hun leven autistische trekken. De vlucht in de digitale werelden om zich uit de geestdodende opvoedingsdwangbuis te bevrijden, oftewel de door hen onbewust waarneembare verlorenheid van dit goddeloze tijdperk te ontvluchten, is voorgeprogrammeerd.

Enkele van hen zijn hoogbegaafd. Reeds op jonge leeftijd is hun buitengewoon talent zichtbaar, waaraan ze zich geheel en al verplicht voelen. Omdat ze met het licht van hun hart het verstandelijk denken kunnen doordringen, worden ze vakkundige coryfeeën, die met wetenschappelijke en artistieke onthullingen allerwegen enthousiasmeren en dus voor de mensheid tot dan toe lang verborgen mogelijkheden van creatief bewustzijn en materiële vooruitgang openen. Weliswaar worden hun talenten meestal als doel van financiële verrijking of goddeloze wetenschap gebruikt en misbruikt – en dienen dus satanische belangen.

In de liefdesatmosfeer van de nieuwe wereld zullen deze kinderen van God helemaal in hun element zijn. Er gebeuren wonderbaarlijke veranderingen met hen, hun zielen bloeien op in de stralen van de geestelijke zon. Allerlei gaven komen te voorschijn, die in de huidige tijd geen voedingsbodem vinden en onopgemerkt verkommeren. In het verdere tijdsverloop worden zulke geesten regelmatig geboren. In de toekomst ontdekken ze al op kinderleeftijd hun goddelijke roeping en worden weldra leraren vol liefde en wijsheid voor hun broeders en zusters.

* * *

Cultureel erfgoed, geestelijke wetenschap, techniek

Een belangrijk bestanddeel van de huidige wereld vormen onderzoek, onderhoud en bescherming van verdwenen culturen in de vorm van archeologie, geschiedschrijving en nog een paar wetenschappen. Paleizen, kastelen, burchten en andere dode gebouwen worden onder monumentenzorg geplaatst of als wereldcultuurerfgoed gekoesterd en verzorgd, uitgegraven steenhopen en ruïnes als waardevolle erfenis van de mensheid bewaard. De overblijfsels van grote waanzinnige heersers en door pausen heilig gesproken personen worden aan de gemeenschap als vererenswaardige relikwieën aangeboden.

In de scholen worden kinderen en jongeren gemarteld met de kruistochten van barbaarse kerkleiders alsmede de veldtochten en veroveringen van heerszuchtige keizers- en koningshuizen. Ook het onbeschrijfelijke oorlogsgebeuren van de 20^e eeuw met alle gruweldaden en massamoorden wordt hen en ons onophoudelijk voor ogen gesteld – met de rechtvaardiging om van het verleden te leren.

Onderzoek en bescherming van het verleden kan tot op zekere hoogte zinvol zijn, ze zijn als elementen ter vorming van het verstand in de wereld van kennis en ervaring af en toe nodig. Toch bindt het buitensporig vasthouden aan wat geweest is het bewustzijn onvermijdelijk aan vergankelijkheid en dood.

Nu is het tijd dat de mensheid haar geestelijke voedsel verandert. Lang heeft ze gegeten van de vergiftige vruchten van de boom der kennis. Ontelbare pijnlijke ervaringen hebben we moeten meemaken, sinds onze stamouders uit hun goddelijk bewustzijn gevallen zijn en wij de weg van de sterfelijkheid moesten betreden. Wie kan ontkennen dat de mars door dit donkere dal in wezen door geweld en leed bepaald was, en dat onwaarheid en dood als vijand van de waarheid en het leven altijd ons bestaan beheersten?

Met de vernieuwing van de aarde maken de volkeren zich los van al die traditionele gebondenheden en conditioneringen. Deze bevrijding vindt ondersteuning doordat het grootste deel van de monumenten van de voorbije wereldgeschiedenis in de apocalyptische omwentelingen van de aardbodem verdwijnen zal.

In het licht van de opgegane geestelijke zon worden de grote daden van ogenschijnlijk eerbiedwaardige regenten als grootheidswaan gezien en in de afgrond van verfoeilijke hoogmoed en machtsbezetenheid neerstorten. De geschriften van politieke en religieuze autobiografie alsmede talrijke wetenschappelijke theorieën laten hun ware gezicht zien, namelijk dat van blindheid. Ook de astronomie wordt vernieuwd in de omvorming: Het wereldbeeld van toevallig kosmisch gebeuren en een op materiële basis existierend en in volume toenemend universum stort in – de mensheid herkent zich als deel van de geestelijke scheppingsmens.

De Boom der Kennis voedt de bewoners van de nieuwe aarde met goddelijk gedachtegoed. Meer en meer wordt verlicht bewustzijn levenselement en levenselixier, waarin verleden in Gods aanwezigheid levend wordt en zich in zijn waarachtige gestalte openbaart. Daardoor wordt de absurditeit van de binding aan vergankelijke waarde, alsook van de irreële projecties in de toekomst duidelijk herkend en doorzien. Dit verkeerd gestuurde denken versperde altijd de toegang tot de eigen tijdloze identiteit.

* * *

Filosofie

Omdat de mensheid haar goddelijke steun verloren had, zocht ze met haar verstand naar de oorzaak van schepping en existentie. Maar dat kan het aan de materie verslaafde intellect nooit doorgronden en begrijpen. Zo ontstonden in het labyrint van het denken de meest absurde theorieën over zijn en niet-zijn, over schijn en werkelijkheid, over tijd en eeuwigheid. Deze onevenwichtige bouwsels werden op de troon van geestelijke hoogmoed opgericht, waardoor filosofie zich tot een arrogante, ingebeeldde en goddeloze ‘geesteswetenschap’ verhef.

In het toekomstige geloofslicht storten al die onware filosofische benaderingswijzen van de troon van het ijdele wereldse verstand. In overeenstemming met het zijn in Gods aanwezigheid hoeft de mens niet meer in het duister naar waarheid vissen; liefdevol vergezelt ze (de waarheid) het aardse gebeuren, vol licht is zij in al het bestaan aanwezig. Steeds intensiever ervaart de mensheid zich als manifestatie van goddelijke levendigheid, steeds omvangrijker en indringender openbaart de hemelse liefde zich in de aanbeddende harten, steeds meer wordt het woord van Jezus Christus vervuld: *“Ik ben de weg, de waarheid en het leven.”*

* * *

De nieuwe levenswijze zal een eenvoudige en met de natuur verbonden civilisatie bouwen, die met de hoog gemechaniseerde wereld van vandaag en de van te voren bedachte toekomstige werelden niets gemeen heeft. Veel als onontbeerlijk en noodzakelijk gedachte uitvindingen en aannemelijkheden vallen weg. Niet de voor alles hogere materiële vooruitgang en de goddeloos onderzoekende wetenschap waarin de mens blind door de tijd strompelde, zijn voortaan drijfkracht en perspectief, maar waarachtig geloof in de ene Scheppergod en Vader die Zijn kinderen van alles voorziet wat ze voor het aardse bestaan nodig hebben.

Het zelfzuchtige verstand geeft zich over aan het goddelijke liefdelicht, beide vormen al gauw een homogene eenheid – wetenschap is gezegende vrucht van de Boom der Kennis. Hierna een paar voorbeelden:

Dank zij de modernste techniek is men tegenwoordig in staat door middel van fotografie en film de onstuimige stroom van de vergankelijkheid tot staan te brengen, om op ieder moment in eerdere of ruimtelijk verre omstandigheden te kunnen duiken. Deze drang is diep in de mens geworteld, hij is gegrondvest in de materiële ongebondenheid van de in Gods geest levende ziel. In en met Gods geest is de ziel in staat in elke willekeurige plaats of periode aanwezig te zijn – en dat niet alleen van buitenaf bekeken, maar werkelijk meebelevend. Dit is zowel voor de afzonderlijke geest mogelijk alsook voor een gemeenschap van geesten die soms eendrachtig verbonden en vrij van elke begrenzing velerlei gebeurtenissen in alle regio’s van de oneindigheid bijwonen. In de aanwezigheid van Jezus bewerkt deze eendrachtige ervaring onbeschrijfelijke gelukzaligheid, want ze ontsluit goddelijk inzicht in de onuitputtelijke diepte van welk tijdelijk en eeuwig gebeuren dan ook.

In de voortschrijdende vergeestelijking zal deze goddelijke levendigheid – eerst sporadisch en onduidelijk, later algemeen en tot in detail – reeds in het lichamenlijk bestaan beoefend kunnen worden. Fotografisch voor de geest halen alsook gefilmde documentaire voorstellingen van ver in tijd en ruimte liggende gebeurtenissen door middel van technische hulpmiddelen zijn dan niet meer nodig.

* * *

Het internet zal er vooreerst niet meer zijn. Wereldwijde communicatie door netwerk krijgt pas in het weer ontstaan van landelijke samenwerking opnieuw gerechtvaardigheid en noodzaak. Hoe meer de vergeestelijking van de aardse bevolking vooruitgaat, des te overbodiger worden echter materiële manifestaties van bovennatuurlijk verloop en gebeurtenissen. Dat wil zeggen: Alle concrete analogie als geïnstrumentaliseerde belichaming van immateriële ontwikkelingen gaat conform de algemene evolutie van ziel en geest in in haar oorspronkelijke waarachtigheid. Met andere woorden: Is de mensheid in haar ontwikkeling zover gegroeid dat ze onafhankelijk van ruimte en tijd met elkaar kan converseren en eventueel zien, heeft ze de technische communicatieapparaten niet meer nodig.

Zulke vloeiende overgangen vinden in het verloop van komende tijdperken op alle vlakken van intermenselijk bestaan plaats, totdat de aardse bevolking zich tenslotte volledig en omvangrijk in het leven van de geest verwezenlijkt.

* * *

De toekomstige wetenschappen hebben waarachtige inzichten betreffend het ontstaan van de aarde, de evolutie en functie van haar ziel, alsook haar bestemming tot inhoud. Het inzicht dat al het bestaan in het geestelijke zijn basis heeft, is fundament en stamboom van alle verdere geleerdheid, waaruit een eigentijdse natuurwetenschappelijke levendigheid ontspruit.

In dit licht staand en gaand zal de mensheid in de verre toekomst in staat zijn energie voor haar welzijn rechtstreeks uit de alomtegenwoordige ether te trekken. Want eigenlijk is alles energie of eigenlijk: wil en daad van God, Wiens basiskracht liefde is, Die al het geschapene leidt en in stand houdt.

Maar uiteindelijk is de verlichte mens niet meer aangewezen op de voor zijn aardse levenswijze gebruikte vrije kosmische energie, want op het hoogste planetaire ontwikkelingsniveau is hij zelfbewuste eigenaar en uitvoerder van goddelijke scheppingskracht. Waar tevoren van materie afhankelijk denken en handelen overheersten om het voortbestaan van het menselijk ras te bewerkstelligen, geeft de geest van God als levengevend en vervullend principe op elk existentieel vlak voeding en vooruitgang: Het volk van de aarde voedt zich van de Boom des Levens.

* * *

Verlicht bewustzijn – vergoddelijking

Sinds ongeveer een eeuw zoekt men serieus naar buitenaards leven. In de algemene geestelijke verblinding kan men niet zien dat op onze planeet toch al een veelvoud van buitenaards leven existeert, omdat hier zonder onderbreking zielen van andere sterren als aardse mensen geboren worden, met de bedoeling uit het diepste dal van antigoddelijke levenswijze de hoogste top van geloof en liefde te beklimmen.

De kosmische herkomst is voor allerlei karaktereigenschappen en voorliefdes verantwoordelijk. Aan wie het prenatale bestaan van zijn medemensen zich openbaart, die herkent in allerhande gedragspatronen en hartstochten kenmerken en karaktertrekken van verschillende volkeren van het universum.

Ook bij de uit de aardse zielensubstantie geboren zielen doet de prenatale existentie vaak nadrukkelijk zijn invloed gevoelen: Bij menig mens getuigt niet alleen de lichamelijke verschijning van dierlijke afkomst. In veel dagelijkse handelingen zijn fundamentele dierlijke eigenschappen te zien als kenmerkende karaktertrekken – wat zowel positief als negatief zichtbaar kan worden.

In de verre toekomst is voor de mens behalve zijn geestelijke ook zijn kosmische herkomst zichtbaar. Deze eigenschap plaatst zoveel dat vroeger in het duister lag, in het licht en geeft begrip in velerlei gebeurtenissen van het dagelijks leven. Tevens opent het voor de buitenaardse zielen de poort naar hun voorafgaand bestaan, waardoor ze in contact met hun vroegere geliefden kunnen komen.

Steeds meer galactische volksgroepen van verschillende geestelijke gestalte komen dichter elkaar, de aarde wordt tot kernpunt van universele opwekking. De graad van levensvreugde overstijgt in dat tijdperk elk voorstellingsvermogen.

* * *

Zien is driedimensionaal – zegt men. Maar eigenlijk is het een tweedimensionaal zien, dat alleen schijnbaar diepte ervaart. Dit schrijf ik in het bewustzijn waarin ik bij het losmaken van de ziel van het lichaam driedimensionaal zien heb ervaren – ik noem het vrij zien van de ziel.

In tegenstelling tot begrensd zien, waarbij de ziel aan de hersenen gekoppeld en daardoor gebonden is aan de in het denken ontstane beelden van afzonderlijke voorwerpen en wezens, gaat men in het vrije zien van de ziel als het ware mee met de blik en ervaart zo een diepte en waarachtigheid, die het aan materie gebonden zien nooit kan bereiken. Omdat men in dit zien zonder interpretaties gelijktijdig hier en daar is, krijgt de ruimte een overweldigende plasticiteit en uitdrukingskracht.

Bij mijn boswandelingen ontwaarde ik in dit losgemaakt zijn van het lichaam een geestelijke eenheid, een diepgaande verbinding met al het bestaan. Iedere boom, ieder blad, elke bloesem was liefde – goddelijke liefde, die alles in zich heeft, die alles tot leven wekt, die alles bevrijdt.

Dit ontwaakte zien bestaat, al naar gesteldheid van de ziel, in velerlei nuances en op verschillenden vlakken. Het is een prachtige gave, waarin en waaruit de alomtegenwoordige scheppende Liefde zich openbaart. In het verdere evolutieverloop zal deze manier van waarnemen de mensheid nagenoeg

onopgemerkt ten deel vallen. Het opent ook de blik in het hiernamaals, maar is zeker geen voorwaarde daarvoor.

* * *

In de toekomstige wereld worden de mensen in toenemende mate helderhorender en helderziender. In vereniging met de zuivere atmosfeer van de aarde en de algemene vergeestelijking kunnen gedachtenvormen en –beelden al voor hun letterlijke of daadwerkelijke openbaring waargenomen worden (telepathie). Eerst gebeurt dat intuïtief, later ziet en hoort men bewust met de organen van de geest, waardoor men rechtstreeks van hart tot hart met elkaar kan spreken – hardop spreken is niet beslist meer nodig.

Het woord uit het hart bevat verreweg meer dan de formele uiting van een gedachte, dan het akoestische of geschreven woord, dat eerst samen met andere woorden een zinnige openbaring voorstelt. In het goddelijk bewustzijn bevat en openbaart een enkele gedachte van het hart een compleet gebied van weten, dat door de ziel ogenblikkelijk en volledig begrepen wordt. Hier is geen aan tijd gebonden leren, maar onvergankelijk ervaren.

Hier wordt duidelijk dat iedere gedachte in zijn oorsprong en oergrond al zijn talloze gedachtekinderen al bevat, en dat de openingsgedachte van deze schepping, het “Er zij!” de existentie van alle geestelijke wezens in eeuwigheid en oneindigheid in zich bevat – en dat dit woord van God in het zielehart van ieder mens als bron van al het leven onverwoestbaar aanwezig is.

Tenslotte zal de mensheid haar stoffelijke grenzen overwinnen. Het woord scheiding, hetzij ruimtelijk of tijdelijk, is niet langer van betekenis, de verbondenheid is geestelijk universeel. Zo geard, zal het voor de bevolking van de aarde mogelijk zijn persoonlijk in de geest zowel in deze wereld als in de wereld aan gene zijde reizen te ondernemen. Waarbij die reizen eigenlijk in de individuele zielenwerelden plaatsvinden, want de totale kosmos met al het daarin aanwezige leven, is in zijn geestelijke existentie in de oneindige bewustzijnsruimte van ieder mens aanwezig.

Omdat het zielenleven zich zoveel mogelijk vrij van materiële bindingen vormt, kan men aan het eind van zijn aardse bestaan zijn lichaam bij bewustzijn zonder angst en pijn afleggen. Sterven heeft nu de betekenis van geboorte in de vrijheid van de geest. Het ontbindingsproces van het lichaam duurt nog maar kort of er is een ogenblikkelijke uiteenvallen ervan. Bevinden zich er nog delen van de ziel in, dan worden die in de kortst mogelijke tijd weer aan haar toegevoegd.

Het is een wereld zonder leed en pijn, een wereld vol vreugde en gelukzaligheid. Eindeloze periodes zullen voorbijgaan, de mensheid dringt op steeds lichtere niveaus van inzicht gestadig dieper in in de goddelijke scheppings- en levensgeheimen. Bewoners van verre sterren komen op bezoek, engelen zijn zichtbaar aanwezig, God bezoekt Zijn getrouwe kinderen – het hele organisme aarde wordt geadeld onder de voetstappen van zijn Schepper en Verlosser Jezus Christus. Ten slotte daalt de hemel neer naar de aarde, ze wordt tot hemel omgevormd. Het eens onpeilbare diepste wordt tot hoogste verheven.

* * *

Scheppings- en wereldgeschiedenis zijn van fundamentele betekenis, ze zullen en moeten in herinnering blijven. Daarbij behoren ook de gewelddadige toestanden van de van God verwijderde periode voorafgaand aan de nieuwe vorming van de aarde. Naast de menswording van God in Jezus Christus, Zijn leertijd, kruisiging en opstanding neemt vooral Zijn huidige wederkomst een belangrijke plaats in in de toekomstige geschiedschrijving.

In verdergaande geestelijke groei verdiept men zich echter niet alleen in aparte geschiedenissen, maar bekijkt men de wereld vanuit goddelijk standpunt en krijgt daardoor een volkomen nieuw begrip van tijd en eeuwigheid. Men wordt gewaar dat niet alleen de ruimte, maar ook de tijd op zich oneindig is. Men beseft dat de oneindigheid die in aanwezigheid en concreetheid begrepen is, uitmondt in de universele geestelijke oneindigheid – ja, eigenlijk identiek met haar is. Men realiseert zich dat elk huidig tijdstip een ingangspoort naar de eeuwigheid is.

De mens is dan in staat nagenoeg eindeloze tijdsdimensies met alles erin samengesteld waar te nemen. Zoals een foto met verschillende personen en omstandigheden een visuele totaalindruk overbrengt, zo kunnen dan chronologische verlopen samenvattend voor de geest gehaald worden; en dat niet alleen aan de oppervlak ervan, maar meegaand in de geestelijke diepte. Zo verlicht ziet of ervaart men zowel

de biografie van deze aardse wereld alsook de geschiedenis van andere planeten en sterren van het universum.

In de geboorte in de geest van God worden uiteindelijk eeuwigheden voor de geest gebracht – eonen met al hun ruimtelijke en tijdelijke opeenvolgingen en inhoud ‘verdichten’ zich tot ogenblikkelijke bewustzijns-elementen. De mensheid bevindt zich nu tegelijk buiten en binnen ruimte en tijd, omdat ze de grenzen ervan buiten werking heeft gesteld. Ze vertoeft aan de bron van het eeuwige heden.

Wat houdt deze kennis in? Ik durf het bijna niet uit te spreken, maar toch is dit een logische conclusie: Als iemand zodanig vergoddelijkt is dat hij zich onafhankelijk van ruimte en tijd beweegt, ontmoet hij zichzelf in zijn voorheen onvolkomen bestaan en werkt vanuit de tijdloze dimensie in en met God in op de eigen ontwikkeling, op het eigen ontwaken. Met andere woorden: In God ingeboren is men met God en als het ware als God zelf de geest in het eigen hart, die iemand als vrije ziel door het leven leidt – en dat sinds het begin van de schepping ... tot aan de in alle eeuwigheid bestendigheid hebbende geestelijke wedergeboorte. Hier sluit de cyclus van worden en zijn. En hier stopt het menselijk begripsvermogen.

* * *

Onsterfelijkheid van het lichaam

Hoe meer de ontwikkeling van de aardse bevolking vordert, des te ouder worden de mensen, ze bereiken dan niet zelden een leeftijd van enkele honderden jaren. Heeft een ziel de geest van haar hart blijvend in zich opgenomen en verwezenlijkt, dan doordringt ze ook het lichaam en neemt dat in beslag. Ze bewoont dan natuurlijk al een fijnstoffelijk lichaam. De intensiteit van haar vergeestelijking voegt zich naar de bestendige manifestatie van God in haar.

Een totaal ingaan in de goddelijke geest komt in de eerstkomende duizend jaren veeleer zelden tot stand, toch zullen er steeds mensen zijn wier ziel en lichaam gelet op hun onbegrensde liefde tot Jezus Christus geheel door Zijn geest doordrongen zijn, en die dus in hun drie-eenheid onsterfelijk zijn.

In de ononderbroken verdere ontwikkeling van eon tot eon zullen steeds meer mensen al tijdens hun aardse bestaan volledig vergeestelijkt zijn. En oneindig ver in de tijd, die dan niet meer zo genoemd wordt omdat vergankelijkheid het bewustzijn niet langer beheerst, zullen veel onsterfelijken de aarde bewonen – of beter gezegd leven ze tegelijk in beide werelden aan deze en aan gene zijde. Dan is echter ook spoedig alle aardse ziele-substantie bevrijd. De mensheid gaat in haar totaliteit definitief in in de wereld van de geest.

* * *

Zoals in het klein, zo in het groot. Evenals het menselijk lichaam aan tijd gebonden ontbindt, omdat ermee versmolten ziele-specifica op grond van materiële levenswijze in vaak langdurige en moeizame processen vrijgesteld en weer aan hun goddelijke bestemming toegevoerd moeten worden, zal eens ook het aardelichaam van de daarin aanwezige ziele-substantie bevrijd zijn, omdat die door de evolutie van mineraal-plant-dier-mens in de geestelijke toestand overgegaan is, dus alles wat bij de aarde hoorde en het daarin gebrachte zielenleven zijn eeuwige bestemming heeft bereikt. Alleen het planetaire basisgeraamte heeft materiële duurzaamheid.

Is een ster of een planeet met al zijn levensprincipes op een zodanige manier bevrijd, dan blijft zijn geestelijke essentie in eeuwigheid bestaan. Het achterblijvende materie-skelet wordt als totaal van ziel ontdaan instrument door de moederzon verteerd en ogenblikkelijk opgelost.

Op grond van de sinds eindeloze tijdsperiodes bestaande kosmos zijn er al ontelbare zulke volkomen geestelijke werelden, onzichtbaar voor het menselijk oog – en toch werkelijker dan materie dat ooit kan zijn. Dit zijn woonplaatsen van geesten met verschillende bestemmingen. Het eind van het universele verlossingsproces is bereikt wanneer de hele materiële schepping in het geestelijke leven zal zijn binnengegaan.

Wanneer zal dat het geval zijn? Om het tijdsbestek tot dan te meten is voor het verstand niet mogelijk. Alleen de geest van God als binnenste en omvangrijk levensprincipe is in staat ruimte en tijd in zulke dimensies te begrijpen, eigenlijk: die uit te sluiten. De aarde alsook alle andere werelden van het universum blijven dus zolang bestaan tot het ziels-geestelijke verlossingsproces beëindigd is.

Dit feit elimineert elke toeval. Niets in eeuwigheid en oneindigheid geschiedt zonder Gods wil en toelating. De vrees voor verondersteld willekeurige aardse en kosmische catastrofes verdwijnt in dit weten en wordt vervangen door geloof en vertrouwen in de liefdevolle leiding van onze hemelse Vader.

* * *

Uiteindelijk blijft vreugde

Er bestaat geen woord dat de vreugde beschrijft die het volk van de aarde in de verre toekomst zal ervaren. Iedere ziel is vervuld van grootst mogelijke gelukzaligheid conform haar geestelijke potentie. Kinderen van God, aan engelen gelijk, bewonen de aarde, die, omdat ze zich met behulp van haar bewoners aan de hinderpaal materie ontworsteld heeft, in haar geestelijke gestalte ingaat in de onvergankelijke goddelijke vrijheid en werkelijkheid.

Nu bevindt de mensheid zich voor altijd in de geestelijke wereld. Ik zie haar geheel en al vervuld van liefde tot Jezus Christus. Niets kan deze liefde meer vernietigen, ononderbroken stroomt ze en raakt zichzelf aan in het binnenste van al het leven, dragend elk individueel bewustzijn naar oorsprong en doel van alle existentie, naar het hart van God. Deze bron voedt heel het bestaan met onuitputtelijke en meest veelsoortige levendigheid. De oneindigheid is vervuld van de wonderbaarlijkste scheppingen, die de kinderen van de liefde verwezenlijken aan en in het hart van hun hemelse Vader.

Maar laat dat alleen een vooruitzicht zijn. Nu is het zaak de wereld af te leggen en in de komende gebeurtenissen de liefde te dienen. Ons leven aan de hemelse Vader te schenken, opdat Hij ons met Zijn leven kan vervullen – daarvoor zijn we hier.

* * *

Nabeschuwing

Op deze plaats wil ik nog eenmaal duidelijk maken dat de bevolking van de aarde na haar nieuwe geboorte niet plotseling in een altijddurende soepele en rechtlijnige ontwikkeling zal binnengaan. Haar toekomst deelt zich in twee hoofdzakelijke bestaansfasen:

De eerste kortere periode van ongeveer 1000 jaren stemt als zodanig overeen met de kinderjaren, puberteit en jeugd van de mens met incidentele problematieken, die zich al naar nabijheid van God min of meer als beproeving voordoen. Hij behelst symbolisch de opvoeding door ouders en school alsmede de opleiding voor het beoefenen van het geleerde beroep, die met zorgzame liefde en goddelijke wijsheid volbracht worden. In deze zin zullen de eeuwen verlopen en het wordt een waarachtig gezegende tijd.

De fase daarna lijkt op de verschillende ontwikkelingsstadia van bereikte volwassenheid met alle daarbij horende verantwoordelijkheden in gezin en beroep. De in de geest van God levende aardse burgers worden gelukzalige arbeiders om gevallen zielenleven in menselijke gestalte te begroeten en naar het geestelijk vaderland te geleiden. De duur van dit tijdperk valt niet te meten.

Voor de eerste 1000 jaar zijn de hier als voorbeeld geschetste bewustzijnstoestanden mogelijkheden, zowel individueel alsook collectief, die ieder mens zich overeenkomstig de diepte van zijn geloof en levenswijze eigen kan maken. Met het oog op de herkomst en afstemming van de ziel zullen allen dat niet op dezelfde wijze doen. Enerzijds zal er altijd de kudde van God zijn, die het lichte hart van deze wereld vormt, anderzijds zijn er broeders en zusters die wat moeite met het geestelijke hebben, omdat hun zielekrachten zich meer naar de materie neigen. Daarom zullen er ook in de toekomst verschillen in de Godsverbondenheid en de naastenliefde bestaan.

Pas na dit millennium, dus vanaf het begin van de geestelijke meerderjarigheid, zijn de goddelijke attributen, waarvan in dit hoofdstuk een paar aangehaald zijn die van doorslaggevende betekenis, praktisch gemeengoed, die alle mensen tot waarachtige kinderen van God verheffen. Deze ontwikkeling vindt collectief plaats in de volkomenheid van de liefde, waarin de aardse bevolking haar levenshoud in de gemeenschap met Jezus Christus vindt. Zo'n optimale vooruitgang kan en zal alleen intreden omdat ze de aangegeven weg ernstig en gewetensvol volgt, in deemoed en overgave de goddelijke genadegaven altijd aanneemt en actief verwezenlijkt.

Overeenkomstig de hemelse manifestatie zullen de gebreken van de ziel continu afnemen, de mens wordt als opnamevat van goddelijke liefde en wijsheid gestadig zuiverder en volmaakter. Tenslotte gaat de tot nog toe op materiële tegenkrachten aangewezen groei in in onuitputtelijke aanwezigheid van de geest. Zorgzaam en liefdevol zal God de Vader Zijn kinderen in alle eeuwigheid steeds meer met Zijn leven vervullen.

Alle geestelijke gaven worden weliswaar ook zonder een apocalyptische vernieuwing werkelijkheid. Dit gebeuren is geen voorwaarde voor de toekomstige ontwikkeling van de mensheid, maar een zuiverende noodzaak. Als de wereld daadwerkelijk tot bezinning zou komen en zich van de zondige

levenswijze afkeren, dan zouden de goddelijke talenten zich in het verdere tijds- en eeuwigheidsverloop precies zo ontvouwen. De omvorming zou zacht en vrij van grote nood zijn, ook een moeizame wederopbouw zou niet nodig zijn. In plaats van een operatieve ingreep zou een natuurlijke heling plaatsvinden.

En natuurlijk kan ieder mens al in dit aardse leven tot zijn voleinding komen. Men hoeft niet in een ver tijdperk geïncarneerd te zijn om een bewustzijnsverruiming te ervaren die zich in de toekomst ontwikkelt. In de liefde tot de Vader is volkomenheid altijd aanwezig. Gaat een ziel in in de geest van God, dan staat conform haar structuur en opnemingsvermogen de totale geestelijke groei van de mensheid ter beschikking – ze is dan legitiem burger van de hemel. Wat een heerlijk geschenk!

Dan is er nog de mogelijkheid van omkering van Satan. Geeft hij zich in zijn nieuwe vrijmaking over aan de goddelijke liefdedwil, dan is de schepping ogenblikkelijk vrij van de banden van de materie. Een terugkeer van deze gevallen geest kan op elk moment in tijd en eeuwigheid plaatsvinden, want zijn gevangenneming heeft alleen betrekking op zijn kwaadwillige gezindheid. Keert hij zich door en door naar het goede, dan is hij onmiddellijk vrij en klimt op naar vroegere grootte. Echter niet in de betekenis van uiterlijke aanbiddingswaardigheid, maar in de deemoedige overgave aan de geest van onzelfzuchtige liefde.

* * *

De legermacht van God

*“En ik hoorde het getal van hen die verzegeld werden:
Honderdvierenveertigduizend, die verzegeld waren
uit alle stammen van Israël.”*

De strijd tussen goed en kwaad vindt ogenschijnlijk in de materiële wereld plaats. Maar eigenlijk zijn de gebeurtenissen van de eindtijd overeenstemmingen van het geestelijk verloop.

Het optreden van de legermacht van God maakt goddelijke krachten vrij. Deze staan tegenover de machten van de antichristelijke tijdgeest, die zich door de geestelijke dood van de mensheid talrijke onderdanen geschapen heeft. Voor hen is Jezus Christus een ergernis, die ze uit alle macht bestrijden.

Door opinieformers in de media wordt de opdracht van de volgelingen van Jezus niet alleen belachelijk gemaakt, maar als geestelijke dwaling voorgesteld; zal er een algemene afkeurings- en agressiegolf tegen de christelijke werkers komen. Vooral de aankondiging van een pijnlijk gericht bij handhaving van het goddeloze handelen draagt bij aan de algemene hilariteit alsmede spotternij en kwaadsprekerij van de kinderen van God. Zij die hun Vader trouw blijven en vast in hun geloof staan, worden als religieuze fanatici te kijk gezet en in hun ‘intolerantie en wereldvreemdheid’ openlijk belasterd. Precies zo stemmen de hoogste leiders van de kerk mee in door hun aanpassing aan de tijdgeest, maar ook uit vrees voor verder machtsverlies alsook ‘ophelderend’ in het bekendmaken van hun antichristelijke intriges in de zwanenzangen over de vermeende zieke en aan religieuze waan ontsprongen ‘wereld-ondergangs-fantasieën’.

Het lichaamsloze leger van Satan bestaat uit overleden zielen, die zich al tijdens hun leven op aarde geheel aan het kwade hadden overgegeven. Ze benauwen en bezetten de verblinde en liefdeloze mensen, zodat hun verdwalingen nog versterkt worden. Zij die het goede en ware toegedaan zijn, worden door de demonische krachten steeds weer van de rechte weg verdrongen en ten val gebracht. Satan heeft het vooral gemunt op de soldaten van het goddelijk leger die in opleiding zijn. Die moeten tot elke prijs uit hun eindtijd-roeping gestoten worden en zich weer aan de vergankelijke vreugden van de wereld toewenden, opdat ze niet meer naar het aangegeven pad terugkeren.

Maar de Vader heeft voorzorgsmaatregelen genomen. Hij zal hemeldeuren openen die aan de donkere machten niet bekend zijn. Onder Zijn leiding zal uiteindelijk een leger ontstaan vol van de Heilige Geest, toegerust met goddelijke macht en autoriteit. Deze soldaten van God vormen het lichaam van Christus op aarde. Ze strijden hun strijd met de wapenen van liefde, waarheid en gerechtigheid.

In de geestelijke werelden is een legermacht van engelen uitgetrokken om vol licht en liefde op de mensen in te werken. In de naam van de Vader oefenen ze invloed uit op de intriges van de duisternis; bovendien staan ze de kinderen van God bij om hen te beschermen tegen de achtervolgingen en vervolgingen van fanatieke groeperingen en plaatselijke officiële organisaties. Over allen waakt Jezus Christus, die al bij en in Zijn kinderen woont en hen in het eindtijdgebeuren steun en kracht geeft. In Zijn liefde zijn ze geborgen, hun leven hebben ze in Zijn handen bevolen.

De hemel, ja, al het ontwaakte leven hier en aan gene zijde kijkt nu naar deze aarde en bidt voor de mensheid – zoals het 2000 jaar geleden het geval was, toen God Zelf in Jezus Christus menselijke gestalte aannam, om door Zijn werken voor de hele schepping de weg naar de vrijheid te banen. Die alle zonden van de wereld op Zich nam om wat eens en nu gevallen is te bevrijden van schuld en straf en hen barmhartigheid en oneindige liefde te geven.

* * *

Geestelijk schouwspel

Ik zie legioenen demonen over de aarde trekken en hoor hun geroep: *“Verwoesten! Verwoesten! Verwoesten! Haat! Wij zijn vol haat! Allen moeten sterven! Wij willen dood! Dood! Ons voedsel is de energie van agressie en kille woede, van trots en van hoogmoed. Onze zielen koken in het bloed van lust en geweld! Zo stormen wij voorwaarts, gedreven van de hel – maar ook listig leggen wij de valstrikken in de hinderlaag, om Gods kinderen te vangen, hahaha, God, de idioot! De angst van onze verlorenheid hebben wij begraven in de afgronden van onze zielen. Leugen is onze heer en meester geworden. Heil onze koning Satan! Hij leve hoog! Hoog! Hoog! Hoog!”*

Zo staan die twee kanten tegenover elkaar: De horden van Satan en de kinderen van God. Maar ook als het er uit zal zien alsof de duistere kant de overhand behoudt, dan staat de ware Overwinnaar al vast:

Jezus Christus – Heer van hemel en aarde!

Veel laat Hij toe en lang kijkt Hij toe hoe de vazallen van de Boze nood en dood over de aarde brengen. Maar met één klap zal Hij het beëindigen. Als de ellende het grootst is en de geestelijke duisternis het dichtst, dan zal Hij de satanische activiteiten een halt gebieden. Dan zal de zon van de eeuwige liefde opgaan in glans en luister. Zo zal het zijn.

* * *

Een deel van het goddelijk leger is al ontwaakt. Zonder herkend te worden door de wereld leiden deze mensen een heel ‘normaal’ bestaan in de meest verschillende omstandigheden, zonder echter slaafs aan het aardse gehecht te zijn. Sommigen horen bij een confessie en bezoeken godsdiensten, anderen leven vrij in de geest. Door God bevoorrechte geloofsgemeenschappen zijn er niet, omdat alleen de liefde van het hart telt.

Nog hebben niet alle kinderen hun Vader in Jezus Christus herkend. Daarom is het nodig dat de christelijke waarheid in toenemende mate verbreid wordt, omdat het geautoriseerde leger van God alleen uit apostelen van Jezus Christus kan bestaan. Deze opdracht van het leiden naar het ware geloof nemen zij die al in de geest van Christus zijn ontwaakt, op zich. In deemoedige toewijding hebben ze zich laten vormen en hun leven aan hun hemelse Vader toevertrouwd. In hen vindt Zijn wederkomst al plaats – ze bekijken het wereldgebeuren vanuit Goddelijke visie.

In de laatste dagen zullen uit dit leger verkondigers met scherpe woorden optreden en de volkeren voor het komende gebeuren waarschuwen. Niets ontziend zullen ze de wereld haar goddeloos gedrag voor ogen houden en de gevolgen van hun verkeerde levenswijze laten zien. Zoals eens Johannes de doper zullen ze tot radicale omkeer, tot berouw en boetedoening oproepen. Ze zullen in de openbaarheid echter geen wonderen doen, wat veelal (spottend) verlangd wordt, maar de zielen van de mensen alleen door het Woord van God aanraken, opdat de wil en het geloof vrij blijft. De slechte wereld zal hen daarop uitlachen en belasteren, soms bedreigen en vervolgen. Maar de soldaten van Christus kennen geen vrees voor hoon en spot, voor boycot, gevangenschap en dood. Als apostelen leven en sterven ze gelukkig voor hun Heer en God, hun Koning en Vader in Jezus Christus.

Heil hen die zich richten naar de boodschap en hun hart naar de goddelijke liefde wenden, zij worden gered. Waarlijk, wee hen die zich aan de verkondigers van het gericht vergrijpen, ze bereiden zich met hun boosaardige daad een ongelukkig lot!

Het openlijke optreden van de boodschappers van God is een geschenk van de barmhartige liefde – daardoor reikt de Vader Zijn verloren kinderen Zijn reddende hand. Blijft men desondanks verkeerd denken en handelen, dan moet men verder de gevolgen van de geestelijke dood dragen.

* * *

De hele schepping wachtte op deze tijd van verandering en bevrijding. Goddelijke macht centreert zich in dit hier en nu, in dit culminatiepunt van existentiële roeping van de eindtijd. Daarin en van daaruit weerklinkt de roep van Jezus in de harten van de geestelijke werkers om te ontwaken uit de wereldslaap.

Niet met luid geschreeuw ontwaken ze, stil en zachtjes staan ze op en worden sterk, verdeeld over de hele aarde. Door tijd en eeuwigheid zijn ze gegaan in de voorbereiding voor hun dienst in deze decade van vernieuwing. Alles wat ze nodig hebben, hebben ze meegebracht. Het moet alleen ontdekt en vastgegrepen worden, daarna vervullen ze de goddelijke wapens conform hun toewijding.

Wat 2000 jaar geleden gebeurde, gebeurt weer. Jezus Christus verzamelt Zijn apostelen en volgelingen om Zich heen. Het leger van God maakt zich op voor de strijd. De geestelijke zon gaat op en verlicht hun zielen. De lichtdragers ontsteken hun hartfakkels aan het hart van Jezus. Ze verrichten hun werk al in het gebed, in de strijd van de opwekking en het leiden naar waarheid en goddelijke liefde.

Maar allen die geroepen zijn om in dit leger te dienen, moeten eerst in Gethsémané met Satan worstelen en vervolgens langs Golgotha gaan, om daar in Gods genade hun dood te overwinnen. Deze dood van de oude mens is de goddelijke transformatie, is de opstanding van de nieuwe mens, opdat Jezus Christus kan leven in Zijn kinderen. In en met hen zal Hij over deze aarde wandelen en het evangelie van de liefde en de waarheid verkondigen. En voor alle mensen die van goede wil zijn worden Zijn woorden tot een deur naar het hemelrijk.

* * *

Geestelijk schouwspel

De aardbodem is vol gifslangen. Voor de mensen lijken ze ‘zoetigheid’, die genot en plezier beloven. Begerig grijpen ze er naar. Ze worden gebeten, zonder het in hun dwaasheid en hun overmoed te merken. Het gif werkt stil en zacht en maakt hen tot marionetten van de geestelijke dood. Bijna alle kinderen zijn vergiftigd.

Op de strijders van Gods leger heeft Satan het vooral gemunt en een speciaal gif voor hen klaargemaakt. Toch wil hij niet toegeven dat juist dit gif werkzaam is voor het bereiken van het doel van de volgelingen van Christus, want pas de strijd met de satanische tegenkrachten maakt voor hen de snelle losmaking en ontplooiing van hun goddelijke potentiële energie mogelijk.

Nu is de tijd aangebroken. Jezus Christus ontgift de zielen van Zijn gevallen strijders. De roep weerklinkt: *“Zijn jullie bereid?!”*

De Vader komt naar de Zijnen en heft hen op van de vergiftigde aarde. Zijn liefde is het tegengif, zodat de valsheid van de slang hen niet meer kan deren. Dan plaatst de Koning Zijn legers weer op de aarde, vol macht en kracht, toegerust met de wapenrusting van God:

“Staat dan vast, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het borstharnas der gerechtigheid en aan de voeten geschoeid met de bereidheid tot de verkondiging van het evangelie van de vrede! Bij dat alles grijp de schild van het geloof, waarmee jullie alle vurige peilen van de Boze kunnen uitdoven! Neem ook de helm van het heil en het zwaard van de geest, dat is het Woord van God!”

Het leger van God:

“Waar we gaan en staan is God grond, want we staan en gaan in en met God. We zijn gestorven aan de wereld en daardoor kinderen van de onsterfelijkheid. Onze harten zijn gerijpt in de strijd met de duistere machten. De oude mens hebben we overwonnen in de liefde tot onze Vader in Jezus Christus, die het hart van ons lichaam is. Goddelijk leven is ontstaan en is ons eigendom geworden. Toch handelen wij meestal niet zoals de mensen verwachten; velen van ons laten zich vernederen en verdeemoedigen omwille van de liefde, want ondoorgrondelijk en onbegrijpelijk zijn voor de gevallen wereld de wegen van God.”

* * *

Het leger van God vormt het lichaam van Jezus Christus. In goddelijke eenheid gaan Zijn apostelen over de aarde. Ze kijken in de zielen, zien de toestand en instelling van de mensen en weten dienovereenkomstig te handelen. In hen werkt geweldige geestkracht, maar alleen de liefdewil van hun hemelse Vader bepaalt hun spreken en werken. Ze laten hun lichaam liever doden, dan dat ze hun macht misbruiken.

Binnen afzienbare tijd zal het lichaam van Christus compleet zijn, geen enkel atoom zal ontbreken. Elk deel van dit lichaam heeft een andere opgave, maar in z'n geheel is het een voltooid eenheid. Nu zie ik: In ieder christenhart slaat nog weer een hart, het is het hart van de Vader, dat zowel het hart van het hele lichaam is alsook het hart van iedere individuele ziel. Dit brengt hun goddelijke eendracht met zich mee. God heeft Zijn hart aan Zijn kinderen gegeven. O onuitsprekelijke liefde!

* * *

Oproep aan het leger van God

Als ik het gebed van Gods leger uitspreek, stromen uit het centrum van mijn hart stralen van de liefde. Daarmee verbind ik mij met alle soldaten van Christus – daarin meegerekend hen die zich nog niet bewust zijn van hun opdracht. Deze strijdmacht vormt een globaal, ja, universeel netwerk. Gezamenlijk bidden dan de soldaten van de liefde hier op aarde, ondersteund door ontelbare geesten in de lichte werelden tot in de hoogste hemelen, in deemoed en toewijding tot onze Vader Jezus Christus de woorden, en het wordt in het gebed een woord dat het zichtbare en onzichtbare universum vervult met liefde, barmhartigheid, vrede en heling.

In het koor spreekt het leger van God met één stem:

“Wij dienen de liefde voor het rijk van God op aarde.
Wij zijn bereid om dagelijks voor onze Vader en Koning te leven
en te sterven, opdat wij in deze toewijding
ware apostelen van de liefde worden!
Zo beloven wij trouw en waarachtigheid
met iedere hartslag van ons leven
voor Jezus Christus!”

Ieder mens die zich in dit gebed herkent, is uitgenodigd zich bij het leger van Jezus Christus aan te sluiten en zelf tot dit gebed te worden. In de eenheid van de Heilige Geest, in de naam van de liefde, in het hart van de Vader.

Amen, in Jezus' naam, Amen.

* * *

Jezus Christus

De Vader spreekt

*“God spreekt vanuit het binnenste van de ziel,
als deze zwijgt.”*

Ik sluit mijn ogen, geef mij volvertrouwen over aan de geestelijke wereld en word daarbij door God aangeraakt. In deze aanraking glijd ik naar binnen in mijn eindeloze zielenruimte. Daarin zie ik ideeën en gedachten, en ik verheug mij in de waarachtigheid en liefde ervan. Toch doen deze alleen wat ik wil – ze zijn gebonden aan mijn wil ...

Hier neemt de Vader het over en gaat verder:

“...Al sinds eeuwigheden heb Ik naar vrij denkende kinderen verlangd, die in staat zijn Mij uit eigen aandrang lief te hebben. In ontelbare scheppingen heb Ik dit eenmalige avontuur voorbereid: Vrije goden naast Mij te hebben, kinderen van Mijn liefde met wie Ik in alle eeuwigheid gemeenschap zal hebben. Nu is het zover, Ik open deze unieke schepping en geef aan Mijn gedachten een eigen leven, geef hen vrijheid en onafhankelijkheid, opdat ze zichzelf in Mij verwezenlijken, zonder dwang, zonder binding aan Mijn wil.

Doch wat Ik eeuwigheden geleden komen zag, wordt spoedig bewaarheid: In hun zelfstandigheid verwijderen ze zich van Mij, hun Schepper, hun eigenlijke bestaansgrond, hun licht- en warmtegever. Ze maakten zich los van hun bron – en hun liefde droogt op in de koude ruimtes van verloren deemoed.

Wat zal Ik doen? Ik zie hun ongeluk, ze verliezen hun volkomenheid, ze verduisteren en verharden in hun geestelijke nacht! Dus schept Mijn barmhartigheid voor hen een levensruimte conform hun

toestand en zendt er boodschappers naar toe, die over Mij vertellen. Maar slechts heel weinig van Mijn gevallen kinderen geloven hen en keren naar Mij terug om opnieuw geboren weer in de volkomenheid van Mijn liefde te leven, voor hen tot vreugde en daardoor ook voor Mij.

O Ik ben zo vol liefde, ja, Ik ben de liefde Zelf. Ik neem hun gestalte aan en ga naar binnen in hun duisternis, wil hen helpen, hen de weg naar de waarheid en naar het eeuwige leven laten zien, maar ze slaan en bespuwen, martelen en kruisigen Mij.

Maar onzichtbaar voor de mensheid maakte Mijn liefde door dit offer alle materie vrij van het eeuwige gericht. Daardoor heb Ik voor de hele gevallen schepping de weg uit de zonde gebaad, en iedere ziel kan deze bevrijding voor zich opeisen. Desondanks betreden slechts heel weinigen die weg.

Dus bepaalde Ik een maat, wanneer die vol is met zonden, zal Ik een eind maken aan het blinde doen en laten en de aarde reinigen, opdat er weer vrede zal heersen en licht en liefde het leven van de mensen zal zijn. En tot dan toe is Mijn hart wijd geopend – en al zou er maar één kind Mij in zichzelf waarnemen, dan zal Ik het tot iedere prijs weer naar Mij toe leiden, want Ik heb ieder afzonderlijk even lief als allen samen.

O kon Ik al Mijn kinderen nu al omarmen, maar het mag alleen in hun vrije wil gebeuren en niet uit voorbeschikking, anders was en is deze weg tevergeefs en zijn ze in hun liefde weer wettelijk aan Mij gebonden zoals al Mijn scheppingen tot nu toe. Want Ik heb besloten hen hun vrijheid te laten, opdat ze uit eigen beweging naar Mij terugkeren en met Mij en in Mij leven en liefhebben in alle eeuwigheid der eeuwigheden. Maar het is nog een lange en bezwaarlijke weg voordat al Mijn kinderen van de dood verlost zijn.

Nu heb Ik veel boodschappers naar de aarde gestuurd om mee te delen dat Ik niet meer langer zal toezien, want dat de maat van lijden en pijn, van de afschuwelijke handelwijze en de onnoemelijke zonden die de mensheid aan zich bedrijft, vol is. Maar hoeveel zullen zich tot Mij wenden?

Zie, als Vader ben Ik ook bedroefd en zou een eind aan deze ellende willen maken. Mijn liefde ontfermt zich over jullie, de liefde van Mijn Vaderhart. Waarlijk, als Ik niet onderworpen was aan de liefde, dan had Ik Mij allang van jullie afgewend in de diepste diepten van Mijn onaantastbare Godheid. Dood daarom de liefde niet in jullie, dood Mij niet helemaal in jullie, dan kan Ik jullie nog helpen. Buiten Mij is er niemand die jullie zou kunnen helpen! Niemand! Ik ben de Enige, eeuwig, eeuwig, eeuwig. Amen, Amen, Amen.”

* * *

“Alle wegen leiden naar Mij, ook de langste. Toch laat Ik Mijn licht schijnen op deze aarde hoe dan ook, en wie het ziet en zich er door laat leiden, bespaart zich veel doden. Wie aan Mij vasthoudt, die gaat de kortste en meest pijnloze van alle wegen. En Ik kom hem meer dan halverwege tegemoet en neem hem in Mijn armen en leid hem tot Mij naar huis.”

“Geef jezelf terug aan Mij, want je bent een deel van Mijn hart. Kom, Mijn lief, kom! Ik roep je opnieuw, keer in jezelf. Hier wacht Ik op je, hier wordt het dode levend, hier wordt de blinde ziende, de dove horend, de stomme sprekend, de lamme lopend. Hier in de stilte en diepte van je hart ontmoeten wij elkaar; jij, de erbarmelijke, Ik, de Volkomene – wanneer je maar wilt.”

* * *

“Ik ben voor ieder datgene wat hij van Mij denkt of waarvoor hij Mij houdt. Voor Mijn schepselen ben Ik noodlottige God – voor Mijn kinderen ben Ik liefdevolle Vader. Voor de ongelovige besta Ik niet, hij alleen legt rekenschap af voor zijn leven, alleen voor zijn bestaan zorg Ik. Voor de in het geloof verdwaalden ben Ik ondoorgrondelijk fatum of ontoegankelijke Godheid. Zijn eigen geloofswaan is de afgrond tussen Mij en hem. Alleen Mijn kinderen die Mij liefhebben zien Mij, zoals Ik werkelijk ben. Zij zijn dragers van de liefde van Mijn hart, alleen zij zien en openbaren de waarachtige God als eeuwig liefdevolste Vader. Hun leven ligt in Mijn verantwoordelijkheid, Ik bescherm hen met Mijn leven.”

* * *

“Ik houd ervan Mijn kinderen Mijn vertrouwen te geven. Ik dompel hen onder in Mijn liefdesstroom en verander hen in liefde. Ik ontnem hen aan de wereld en neem hen gevangen. Hun tegenstand ontwapen Ik in het gevecht van man tegen man met een zachte aanraking van hun hart. Hun gehoorzaamheid dwing Ik af met de zachtheid en deemoed van Mijn stem. De blik in Mijn ogen maakt hen volgzaam en Mij geheel en al toegewijd. Eenmaal in Mijn handen geef Ik ze nooit meer af.

Als een ziel zich toch weer van Mij afwendt, volg Ik haar overal en wijk niet meer van haar zijde, ook als ze Mij veracht en negeert. En zelfs wanneer ze terugvalt in haar duisternis en zich in het ergste werelds gedoe wentelt, blijf Ik bij haar, want Mijn naam is ook Trouw en Standvastigheid.

En zoals een ziel bij Mij hoort na ons huwelijk, behoort ook Ik onafwijsbaar bij haar. Bij Mij bestaat er geen scheiding – vergankelijkheid en dood laat Ik niet toe. Ik ben onophoudelijk nieuw, ben onschuldigst, zuiverst licht en levendigst liefdeleven.

Als Vader is Mijn hart als was zo zacht. Te allen tijde ben Ik bereid voor Mijn kind te sterven, opdat het in Mij geboren kan worden. In de liefde tot Mijn kinderen ben Ik grenzeloos. Geen offer is Mij te groot, want ook in de offerbereidheid ben Ik oneindig.

Toch ben Ik geen blinde liefde, maar helderst en allesomvattendst zien. Hier draag Ik de naam Wijsheid en in Mijn hart verenig Ik Mij met Mijzelf op de balans van de barmhartigheid. Steeds heb Ik in de liefde meer gewicht, maar een klein beetje geef Ik er in de wijsheid ook bij en Mijn kleine wijsheidsgewicht geeft het kind altijd een klein liefde-licht-kruis, opdat het de weg weer vindt in Mij.

Neem dan deze woorden, Mijn kinderen, en laat ze diep neerdalen in jullie hart en laat jullie kleine liefde daar versmelten met de liefde van Mijn goddelijk Vaderhart. Amen, zo spreekt jullie Vader Jezus.”

* * *

Een woord van de Vader voor de broeders en zusters

“Spoedig is het zover. Bereid jullie voor op datgene wat binnenkort zal geschieden. Wanneer de aarde wankelen zal in het zicht van het gebeuren in de eindtijd ben Ik de Enige die jullie vrede en geborgenheid kan geven. Bekommer je niet om het tijdstip wanneer iets gebeurt, zorg alleen voor de toestand van jullie hart. Jullie zullen veel verschrikkelijke catastrofes kort na elkaar meemaken. Daarin zijn jullie alleen bij Mij veilig. Ik ben alles wat jullie nodig hebben. Blijf altijd in Mijn aanwezigheid. Ik heb jullie lief.”

* * *

“Zo spreek Ik tot Mijn kinderen:

Heb geen angst. Wel weet Satan van de gebeurtenissen van deze tijd en het ziet er waarlijk zo uit alsof alle mensen min of meer een prooi van hem zijn geworden. En toch heb Ik de macht en de mogelijkheden Mijn kinderen aan hem te ontrukken en Mijn leger te formeren. Ook als Satan beweert te overwinnen, dan weet hij toch heimelijk wat de uitslag van slag is.

Jawel, een slag zal het worden, een materiële en een geestelijke slag met talloze gewonden en doden. Nog nooit is er iets dergelijks geweest in de hele schepping en zal er nooit meer zijn in eeuwigheid en oneindigheid. Mijn kinderen zal Ik Zelf leiden door deze tijden en niemand zal voor Mij verloren gaan. Maar jullie moeten bij Mij blijven, want alleen dan kan Ik met Mijn macht jullie bijstaan en jullie behoeden.

En uit de puinhopen van deze aarde zal een nieuwe aarde ontstaan. En het zal een tijd zijn zoals die eens was in het paradijs ten tijde van de eerste mensen. En vrede zal er zijn onder Mijn kinderen in eeuwigheid.”

* * *

*“Aan Mijn zijde spreken jullie de taal van Mijn hart.
Leef dus in Mij, Mijn kinderen, adem in Mij
en Mijn leven zal dat van jullie zijn.
En nooit meer zal de duisternis de overhand krijgen
en jullie beheersen, want Ik ben het Licht,
het onverwoestbaar en onoverwinnelijk Licht.
Waar Ik verlicht, moet al het duister vluchten
of zich aan Mij overgeven en zelf tot licht worden in Mij.*

*Zo wordt jullie dood tot leven en jullie nacht tot dag,
tot eeuwige dag van het eeuwige leven.
Toon Mij daarom jullie trouw, Mijn kinderen,
open jullie hart voor Mij en laat Mij geboren zijn in jullie,*

*opdat Mijn Goddelijkheid jullie doordringt
en jullie waarachtig zonen en dochters van God kunnen heten.*

*Want Mijn vreugde is de onbedwingbare trouw van Mijn kinderen;
hun vast vertrouwen in Mijn liefde en zorg
doet de duisternis verstommen en morrend wegtrekken
de verstoorders en vernietigers van Mijn Vaderlijke plannen.*

*Voor Mijn vijanden ben Ik almachtige God,
voor Mijn trouwe bruidsharten ben Ik goddelijke Bruidegom.
Dus kom snel aan Mijn borst, Mijn kinderen,
en ervaar aan Mijn hart de goddelijke liefde,
die jullie doordringt met Mijn leven.*

Word sterk in Mij en alles, luister, alles is goed!"

** * **

"Reeds luiden de klokken

*Maak je bereid, Mijn lievelingen,
reeds luiden de klokken voor de mis!
Berstensvol zijn de gewelven van de tijd
met de tranen van de hopeloosheid,
verlangend naar het met de waarheid gebakken brood,
verlangend naar de in de liefde geperste wijn.*

*Dring gerust naar voren, Mijn kinderen, want groot is de nood,
nog eerder dan jullie denken gaat de hemelpoort open
en jullie worden aan je ware bestemming overgegeven,
jullie, boden van de liefde der eeuwigheid,
jullie, kinderen van goddelijk leven.*

*Horen jullie het luiden van de klokken?
Zo doordringend was hun galmen nog nooit!
Het teken, jullie, Mijn kinderen, tot ontwaken te lokken
met de klanken van engelen harmonie.
Maak je bereid, kinderen en verkondigers van de liefde,
De hemelse klokken luiden tot bestorming van de wereldbastilles!*

*Morgen reeds zullen jullie zonen en dochters van de vrijheid zijn,
ontglipt aan de cocon van de vergankelijkheid.
Ontvouw reeds jullie stralende kleding, om de nacht te verlichten,
toon de wereld jullie hemelse kleurenpracht!
Deze grauwe wereld van de verloren poëzie,
deze dode wereld, gestorven in haar verdwaalde fantasie.*

*O Mijn getrouwen, Mijn kinderen, Mijn leven,
alles wat Ik Mijn noem heb Ik jullie gegeven!
Maak jullie nu bereid, want snel vliegt de tijd!
Neem alvast de korven met brood,
neem alvast de kelken met de wijn,
want Ik geef een feest van verlossing van dood
en het zal nooit afgelopen zijn voor alles is bevrijd!*

Maak je bereid!"

** * **

Slotwoorden

Op grond van de destijds gegeven mondiale politieke situatie kan een van de grootheidswaanzinnige en op macht beluste staatshoofden ieder moment een wereldbrand ontketenen. Ook wijzen enkele profeten erop dat het apocalyptische gebeuren al in de komende jaren plaatsvindt – toch is het nog niet zover. De Vader geeft uitstel, opdat Zijn kinderen tijd hebben om te ontwaken; want velen zijn nog aan het worstelen om hun levensdoel te bereiken en/of hun roeping van de eindtijd te realiseren.

De mondiale politieke, economische en religieuze turbulenties met prijsstijging, aanslagen, oorlogstroebelen, volksverhuizingen en christelijke ondergraving zullen verder aanhouden. Ook de natuurcatastrofes zullen ons tot in het laatste gebeuren begeleiden. Tussendoor zijn er steeds weer globale ontspanningsfasen – de pauzes tussen de weeën.

Volgens de huidige stand (2019) zal de nieuwe geboorte van de aarde in de tweede helft van het volgende decennium, dus nog voor 2030, plaatsvinden. Het exacte tijdstip weet echter alleen de Vader – en de kinderen aan wie Hij het openbaart. Men zou echter zo moeten leven dat men altijd bereid is voor de jongste dag, die zowel voor ieder mens de dag van zijn dood is alsook de dag van het wereldgericht.

Tot dan toe worden voortdurend boodschappers en profeten door God opgewekt om op het komend gebeuren te wijzen en daarmee de volkeren de mogelijkheid tot inzicht en omkering te geven. Ook andere boodschappers schudden wakker en brengen zo menigeen tot bezinning: Armoede beschermt tegen hoogmoed en consumptiedwang, ziektes verhinderen soms de geestelijke dood van de ziel. De onvermijdelijke dood van het lichaam laat ons de aardse vergankelijkheid zien en schenkt behoefte aan een diepere levensinhoud.

In de lichte sferen heerst al levendige bedrijvigheid als voorbereiding op het grote gebeuren. Als het tenslotte zover is, zullen moeder aarde en haar kinderen jammeren en weklagen in de pijn van de nieuwe geboorte. Maar vervolgens zullen ze vol vertrouwen en vreugde het nieuwe tijdperk binnentreden.

* * *

Het is niet altijd gemakkelijk de juiste woorden te vinden om geestelijk leven begrijpelijk en plausibel uit te leggen. Kan en wil je de woorden geloof schenken, die je leven door en door kunnen veranderen? Heb je vertrouwen om je te openen, om je te laten vullen door de geest van dit boek? Ben je in staat noodzaak en belang van een wereldvernieuwing te begrijpen?

Op deze plaats ga ik nog eens kort op een paar thema's in:

Niet alle christenen betreden een extreme geloofsweg. Iedere geroepene moet zijn of haar bestemming zelf in zich voelen en zich dan afvragen of hij of zij bereid is de noodzakelijke weg te gaan om de geboden top te bereiken. Alle broeders en zusters die voortdurend aan zichzelf twifelen omdat ze bij het daadwerkelijke inzetten van hun geloof steeds weer een terugslag ondervinden, bemoedig ik in de volgende regels om niet te verzwakken in de strijd om de realisering van hun door God gegeven identiteit:

Sinds mijn ontwaken heb ik grote genade mogen ervaren: Het kennen van mijn prenatale afkomst en het ervaren van onsterfelijkheid van de ziel; het openen van geestelijk horen en zien, wat het contact met geesten alsmede de blik in hun sferen mogelijk maakt; het zien in verleden en toekomst zowel van afzonderlijke zielen alsook van de mensheid in haar geheel; de blik in de hemel en het ervaren van de toestanden daar door de aanrakingen van het goddelijk Vaderhart.

Desondanks zijn er steeds weer fasen, waarin ik Gods genade met de voeten treed en mij tegen alle waarschuwingen van de kant van de naast mij geplaatste helpers van gene zijde in, liever in het land van de zinnelijke begeerten rondzwerf, waarbij ik mij iedere keer eigenzinnig van de mij voorgestelde bestemming verwijder. Zelfverwijten en twijfel aan mijzelf over mijn onbeschrijfelijk gedrag vergezellen mij voortdurend. Niemand weet van deze extreme situaties en gevechten, want ik wilde mijn aardse omgeving niet met mijn verscheurdheid belasten. In de hemelse wereld is de hoedanigheid van ieder mens echter zichtbaar – daar wordt veel voor de broeders en zusters die in de materie hun best doen, gebeden en hulp verleend. Het geduld van de geesten die ons ondersteunen is werkelijk bewonderenswaardig. Omdat de Vader een kind nooit opgeeft, worstelen en strijden ook zij vol geduld en volharding voor het ontwaken van iedere ziel.

Zo leef ik enerzijds met onbeschrijfelijke gelukzaligheidstoestanden, en anderzijds in de donkere jungle van mijn gevallen menselijkheid. Waarom ben ik nog op deze weg en zal hem in Gods genade ook mogen voleindigen? Ik heb nooit opgegeven. Ik ben duizendmaal gevallen en even vaak van boven tot onder met wereldse drek besmeurd, weer opgestaan en naar het hart van God gegaan – nee: gekropen. Hier heeft de Vader mij iedere keer liefdevol gereinigd, opgericht en weer naar de wereld teruggestuurd.

In de fases waarin ik mij op grond van mijn onophoudelijke zondigheid geheel van Hem afgewend heb, heeft Hij mij pas echt niet opgegeven en bedauwde mijn geschonden ziel met de balsem van Zijn geduldig-barmhartige liefde, waardoor ik Hem eerst waarachtig kennen mocht. Het inzicht in Gods hart is de sleutel tot de verlossing uit de klauwen van de geestelijke dood. En dus de sleutel tot alles.

Lieve broeders en zusters, niemand wordt door de Vader aangeraakt als zijn weg niet gereed en de mogelijkheid van het bereiken van het doel gegeven is. Op deze weg heeft ieder mens een heel persoonlijke ontwikkeling en dus een heel individuele nood, waarin zich een heel eigen strijd afspeelt, dat opnieuw een specifiek-karakteristiek ontwaken met zich meebrengt.

Gods hart is altijd en overal geopend, zo is Hij in staat om Zijn kind op ieder moment en op elke plaats te ontmoeten, het te troosten en hem Zijn toegenegenheid te openbaren. Opgeven is geen optie. En de hoop op de hulp en liefde van de Vader te verliezen is de overwinning van de duisternis. Per slot van rekening is droefheid, moedeloosheid en hopeloosheid niet de nalatenschap van de hemelse Vader, maar goddelijke vreugde en vol toewijding scheppende kracht.

Wellicht rijst bij de een of de ander de vraag of ik er in mezelf werkelijk zeker van ben, dat alles met de waarheid overeenstemt wat ik allemaal zeg. Ben ik misschien aanhanger van een complottheorie, die ik in een religieus jasje kleeft? Of is de hier geschetste nieuwe geboorte van de wereld soms een voortbrengsel uit mijn onderbewustzijn, veroorzaakt door een uit boeken gehaalde profetie, vergezeld van spirituele geldingsdrang en grootheidswaan? Als dat zo was, dan zouden de beschrijvingen in dit boek aan mijn eigen voorstellingen en wensen ontspringen en dus beslist geen aanspraak op waarheid kunnen maken.

In het aangezicht van God verklaar ik: De onderhavige openbaringen komen niet uit mijn fantasie voort, ze kwamen alleen op grond van mijn roeping voor de eindtijd tot stand. Jezus Christus heeft mij uit de wereldse waan gewekt en naar het geestelijke leven opgeroepen, om Hem in de fase van de verandering te dienen. In het licht van Zijn genade heb ik inzicht in de werkelijke verhoudingen van deze en gene zijde, in Zijn licht gaan de boodschappen van de geestelijke wereld open, in Zijn licht ontstaat profetisch schouwen.

Aardse voordelen als dienaar van God heb ik zeker niet. Integendeel: Ik houd de wereld de spiegel van de waarheid voor ogen, dat is voor haar meer dan onaangenaam. In de niets ontziende beschrijving van haar geestelijke dood evenals het blootleggen van satanisch handelen in instituties van staat, kerk en economie maak ik me niet veel vrienden. De beschrijving dat deze aarde eigenlijk een school voor het bereiken van het kinschap van God is en geen pretpark zal in de openbaarheid eveneens weinig bijval vinden. Vooral de aankondiging van het wereldgericht zal afwijzing en spot oproepen.

Aanhangers van de esoterie en de geloofsleren van het verre oosten zullen hun vrijheid in gevaar zien komen – in het vaarwater van spiritualiteit van de tijdgeest zullen ze mij religieus fanatisme in de schoenen schuiven. Geestelijke grenswerkers zal het irriteren dat God hier als universeel geneesmiddel voorgesteld wordt en – dat Jezus Christus God is. Dit zijn echter de fundamentele uitspraken van dit geschrift. Anderen zullen zeggen: “Het is voor een deel toch werkelijk interessant en indrukwekkend wat hier staat, dit boek heeft mijn bewustzijn daadwerkelijk verlicht; maar wat dat jongste gericht betreft, daar is de auteur zijn doel wel iets voorbij geschoten!”

Ja, dat zou mij ook best zijn. Maar op grond van de huidige toestand van de wereld is dat duidelijk niet het geval. Als overbrenger van een gerechtelijke waarschuwing vervul ik een goddelijke opdracht en ben dus onderworpen aan Gods woord en wil. Met God valt niet te spotten – Zijn heilige wil is allesdoordringende wetmatigheid van deze schepping. Alleen de Vaderliefde in Jezus Christus haalt het mensenkind uit de wet en plaatst het onder de bescherming en beschutting van goddelijke genade en barmhartigheid. Daarin zie ik een nietig vonkje hoop opvlammen, dat het komende gebeuren verzacht, ja, afgewend kan worden. Want zoals reeds gezegd: Men moet niet buiten beschouwing laten dat een profetie altijd overeenkomstig individuele en algemene handelwijze vervuld wordt.

Zoals eveneens reeds uiteengezet, kunnen goddelijke openbaringen alleen overeenkomstig de zielsstructuur en geestelijke gesteldheid van het medium aanschouwelijk gemaakt worden. Ook kunnen voor het materiële begrip geestelijke verhoudingen vaak slechts beperkt overgebracht worden,

want de impulsen van het hart bevatten bovenzinnelijke, op zich oneindige bewustzijnslandschappen, die eerst voor het verstand begrijpelijk en zinvol beschreven moeten worden. Dat kan soms tot schijnbare ongerijmdheden leiden, het erover nadenken brengt echter de geest van God in het hart in beweging, wat van onschatbare waarde is. In het verdere ontwaken wordt al het vermeend tegenstrijdige vanzelf duidelijk en opgehelderd.

Toegevoegd moet nog worden, dat dit boek op geen enkele wijze aanspraak op volledigheid doet gelden. Wie diepere en omvangrijkere inzichten in Gods huishouding en in het aardse leerambt van Jezus Christus tot stand wil brengen, die zij het werk van Jakob Lorber aanbevelen. De Vader schonk de mensheid door deze onbekende profeet de grootste geestelijke schat die de wereld ooit in schriftelijke vorm geschonken werd.

* * *

Aansluitend een visioen waarin ik mijn vermoedelijke toekomst zag. Het sluit de cyclus van dit boek. Of het werkelijk zo zal gaan, is van verschillende factoren afhankelijk. Een vaststelling daarvoor is er niet, echter een toelaten – waarbij de Vader hier het laatste woord heeft:

Mijn tijd is dichtbij de vervulling, in de verte zie ik mijn gewelddadige dood. Op die dag zal ik samen met Jezus het stervensuur verwachten. Ik zie hoe ik door volgelingen van de antichrist vermoord wordt, ik zie hoe mijn lichaam zich kromt in de pijn en daarop levenloos op de grond ligt, ik zie hoe mijn ziel deze dood verheugd begroet. Mijn hart slaat niet meer gedurende drie dagen. Intussen zal Jezus Christus met mij afdalen in de grond en afgrond van mijn zielewereld voor de verlossing van de daar nog heersende satanische gedachtemanifestaties. Intussen zal niemand mijn lichaam aanraken.

Vervolgens ligt het aan mij of de Vader mijn lichaam weer tot leven wekt of dat ik in het geestelijke Vaderland blijf. Het vooruitzicht van terugkeer in deze wereld, om hier als arbeider in de wijngaard van de Heer nogmaals een korte tijd werkzaam te zijn, zal het grootste offer van mijn aardse bestaan zijn geweest.

Met of zonder deze gewelddadige daad eindigt mijn incarnatie in de eerste helft van het jaar 2050. Daarna zal geen aards lichaam mij meer bekleden. Zoals talrijke andere in de geest wedergeborenen zal ik dienend invloed uitoefenen op de ontwikkeling van de mensheid tot aan haar toekomstige voleinding.

Mogen veel zielen gered worden en aan de zijde van onze geliefde hemelse Vader binnengaan in de tijd van het ware geloof en de liefde. Daarvoor bid ik en daarvoor leef ik.

De allesdoordringende vrede en de eeuwigdurende vreugde, waarvan de Bron het hart van Jezus Christus is, zij met alle mensen.

Amen, in Jezus naam, Amen.

* * *

Tenslotte spreekt mijn geest:

“Zo moeilijk als deze keer had ik het nog nooit, omdat mij een mens met zwak vlees en een eigenzinnige ziel gegeven werd. Toch zal ik doen wat ik doen moet om mijn opdracht te vervullen. Ik dring er met klem bij hem op aan dat hij zich meer inspant om zijn lauwheid en zijn dood te verlaten.

De zielen die ik tot dusver bewoonde, waren allemaal godvruchtig van kind af aan. Deze keer moest ik echter in een gevallen engel intrek nemen, in een mens die diep in het aardse moeras gebonden is, om de symboliek van vernieuwing recht te doen. Zo zond God een kind van Zijn hart naar de aarde opdat het zou vallen in de diepten van velerlei materiële verslavingen en begeerten. Daarin verblindde het volkomen in gelijkstelling aan de toestand van de wereld.

De dood van Samuel stemt dus overeen met de dood van de aarde, zijn geboorte naar het eeuwige leven is vergelijking met de geestelijke opstanding van de gevallen wereld na de dagen van de duisternis – in levendige navolging van dood en opstanding van Jezus Christus. Zijn verdere levensweg aan de hand van onze hemelse Vader behelst de definitieve vrijmaking en realisering van de goddelijke eigenschappen, die hij reeds nu in zich ziet.

De hier voorgestelde toekomst van deze mens geschiedt echter alleen conform zijn levenswandel en de overgave aan de goddelijke voorzienigheid. Kan hij zich niet in overeenstemming met en in de liefdedwil van de Vader ontplooiën, dan zal zijn lot zich anders ontwikkelen.

Dit zeg ik, geest van Elia, dienaar van de liefde, drager en openbaring van de waarheid van Jezus Christus. Zoals 2000 jaar geleden loop ik ook vandaag voor de Heer uit om Zijn aankomst te verkondigen.”

* * *